

Giới thiệu Tu Giới Trọng Khai Convert

Không phải tiểu thuyết "mì ăn liền", không phải vô hạn nhiệt huyết văn, không phải vô địch văn, không phải truyền thống thăng cấp nghịch thiên văn.

Thiếu niên vốn có một cuộc sống hạnh phúc, lại bởi vì ngày xưa nhân quả người nhà chia lìa, mang theo đối với phụ mẫu thân nhân tưởng niệm, từng bước một leo lên đỉnh phong, rốt cục tại một cái khác thế giới đã tìm được cha mẹ, cũng thuận tiện hoàn thành thế giới này toàn bộ đám tiền bối nguyện vọng.

Tưởng niệm hóa ý thú, liễu mạng phá hàng rào, cuối cùng thế giới mới, nhìn thấy tưởng niệm người.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thước

Trương Tiểu Phàm chờ dẫn ngồi ở sân nhỏ giếng âm u bên cạnh, mỗi một hai mắt nhìn qua cô viên ánh trăng.

Một mình một người tại đó ngẩn người.

Mỗi lần trăng tròn buổi tối, hán đều là như thế này vượt qua đây. Tại đây miệng không biết sâu bao nhiêu giếng âm u bên cạnh phát ra ngốc, giống như vậy đã ba năm rồi.

Kỳ thật, ba năm trước đây hoàn cảnh không phải như thế. Ba năm trước đây, Trương Tiểu Phàm có được, nguyên vẹn hạnh phúc gia đình. Trải qua một loại bình thân vô thường yên bình sinh hoạt, Tiểu Phàm suy nghĩ lặng yên phát tán, phát tán tại ba năm trước đây một cái ban đêm.

Một đêm kia, hán thông qua Lư Bá trong phòng cửa sổ nhìn thấy Trương Thị cổ phủ đến rồi một đám người kỳ quái. Gia gia với phụ thân còn có mẫu thân bị mang đi, mà hán lại bởi vì bị cha mẹ sớm đưa đến quán gia Lư Bá trong nhà, may mắn tránh thoát tai hoạ. Tuy nhiên mẫu thân nói rất nhanh sẽ trở về, nhưng mà rất nhanh cứ như vậy đi qua ba năm.

"Thiếu gia, trời giá rét, trở về phòng ngủ đi!" Có chút có thể cùng xuống Lư Bá nói ra.

Ba năm này Lư Bá một cá nhân quản lý được Trương phủ lớn nhỏ sự vụ với Trương phủ tại bên ngoài toàn bộ sản nghiệp. Thời gian dài bốn ba lao lực, khiến cho lão nhân so ba năm trước đây lộ ra càng tang thương rồi.

"Ừ." Tiểu Phàm đáp.

Sau đó hán đứng dậy hướng phòng ngủ đi đến, nha hoàn Tinh Nhi đã đem giường trải tốt. Vốn bình thường hán là thiếu gia đi na nà cũng cùng ở đâu, thế nhưng mà mỗi khi thiếu gia tại giếng bên cạnh yên lặng ngắm người thời điểm nâng hoặc là đứng xa xa nhìn, hoặc là sẽ đem thiếu gia giường lót mềm đây, bởi vì nâng biết rõ thiếu gia lúc kia chỉ hy vọng một cá nhân lặng lẽ, lặng lẽ suy nghĩ sự tình.

Tinh Nhi từ nhỏ ngay tại Trương phủ, do Trương Tiểu Phàm cha mẹ nuôi lớn, trước kia người trong nhà đều tại thời điểm đều ưa thích hay nói giỡn nói Tinh Nhi là Tiểu Phàm vợ bé, cho nên nhé Tinh Nhi đãi ngộ vô cùng tốt, hơn nữa ngày lâu rồi Tiểu Phàm cũng đã tiếp nhận an bài như vậy. Trên giường tại đã bắt đầu ngồi xuống, tuy nhiên không thể xem Thiên Vũ đại lục [Vũ Kinh] như vậy phi thiên độn địa, di sơn đảo hải, tay cầm sao sáng, suy nghĩ viễn vông nhưng là khiến cho Tiểu Phàm nóng lạnh bất xâm. Hơn nữa ngay tại gia gia với cha mẹ bị mang đi ngày hôm sau Lư Bá tự cho Tiểu Phàm một bản không có bìa sách, lại để cho hán nhìn xem luyện được chơi, hán nhớ rõ hán cầm thời điểm tự tiện mở ra còn có mực nước dính đến trên tay, hán lúc ấy nghĩ hán là mới viết đây.

Đồng thời hôm nay ban ngày một lần cuối cùng tắm thuốc cũng đã xong, giặt co mười tám ngày tắm thuốc, chín ngày mỗi ngày vào lúc giữa trưa phía ngoài tắm với chín ngày nửa đêm lúc không giờ âm tắm. Tổng cộng mười tám ngày tra tấn, tuy nhiên đã qua nhưng nhớ tới cũng làm cho Trương Tiểu Phàm có chút có thể phía sau lưng phát lạnh, cứ như vậy tái diễn trước kia ban đêm sinh hoạt đến một ngày mới.

"Thiếu gia, nên rồi giường." Tinh Nhi ngọt ngào thanh âm vang lên, lại để cho người nghe hoài không chán.

Tiểu Phàm rất nhanh mặc quần áo xong, đánh mở cửa phòng, gặp Tinh Nhi như thường ngày đồng dạng bụng nước rửa mặt đứng ở trước cửa. Tiểu Phàm cười cười, nội tâm nghĩ đến nha đầu kia càng ngày càng tốt nhìn, rửa mặt xong ăn xong bữa sáng mà bắt đầu hán học tập của mình hành trình,

Chỉ bảo hán tiên sinh là toàn trấn có danh vọng nhất lão tiên sinh, kêu Không Át Kỳ, từ nhỏ vẫn chỉ bảo Tiểu Phàm đọc sách, thức thời lý lẽ với đối đãi. Mỗi ngày bữa sáng sau lão tiên sinh đứng giờ đến Trương phủ đến chỉ bảo hán một canh giờ, theo ba tuổi đến bây giờ đã có 10 năm, ngoại trừ ngày lễ lão tiên sinh không đến, bình thường đều không có thiếu qua.

Trương Tiểu Phàm mang theo Tinh Nhi đi tới Trương phủ cửa ra vào chờ đợi lão tiên sinh đến, lão tiên sinh ngồi xe ngựa chậm rãi đi vào Trương phủ trước cửa, trông thấy xe ngựa ngừng lại, Tiểu Phàm rất nhanh tiến lên đem lão tiên sinh trợ giúp xuống xe ngựa, Tinh Nhi cũng tiến lên một trái một phải

trợ giúp tốt lão tiên sinh.

Lại để cho người kỳ quái chính là lão tiên sinh hôm nay trang phục dị thường chính thức, nội mặc xám trắng nho sinh phục, bên ngoài khoác trên vai màu xanh áo dài, tóc dùng bạch ngọc chải tóc chải tốt, trên chân một đôi giày vải, máu chốt cầm trong tay được bình thường thật nhiều năm không có lấy ra qua thước.

Trương Tiểu Phàm có chút sờ không đến đầu óc, đây là làm sao vậy?

Đi tới phòng sách, lão tiên sinh đang ngồi tại chỉ bảo trên mặt ghế, cầm trong tay thước, khai mở bắt đầu chậm rãi nói: "Tiểu Phàm a, ngươi đem đây mười bốn rồi, ta có thể dạy ngươi cũng đã chỉ bảo không sai biệt lắm, nhiều hơn nữa lý luận cuối cùng là lý luận, còn cần đi thực tế, nhớ kỹ trời bên ngoài rất lớn. Ngươi là ta từ nhỏ nhìn xem lớn lên đây, ngươi phẩm chất với tư chất là ta toàn bộ đệ tử trong tốt nhất, ngươi thiên tính yên tĩnh, đối với đọc sách lại thật là yêu thích, lý giải năng lực cũng mạnh phi thường, đại lực trải qua vạn năm yên lặng cũng khai mở bắt đầu mới vãn lên, ta tin tưởng ngươi có thể đạt được một chỗ cảm dùi. Ta già rồi, nhìn không tới tương lai cái kia vùng trời rồi, ta một thân một mình, lại không có hậu nhân, sớm đã đem ngươi cho rằng là truyền nhân, cái thanh này thước đại biểu chúng ta cái này nhất mạch, ta giao cho ngươi rồi, đem đến có lẽ sẽ đối với ngươi có chút trợ giúp."

Lập tức còn nói thêm: "Quý xuống a Tiểu Phàm." Trương Tiểu Phàm theo lời quý xuống hai tay theo lão tiên sinh trong tay tiếp nhận thước.

"Lão sư, đệ tử nhất định không đúng cô phụ kỳ vọng của ngài đây." Trương Tiểu Phàm chăm chú nói ra.

"Thước chỗ tốt tương lai ngươi sẽ biết đấy, đại đạo một đường, tự giải quyết cho tốt, tự giải quyết cho tốt." Dứt lời, lão tiên sinh toàn thân khí thế chấn động, coi như toả sáng sinh cơ, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía Thiên Vũ đại lực phương bắc, chậm rãi lên phía Trương phủ trên không, nhìn quanh thị trấn nhỏ một vòng, lại nhìn Tiểu Phàm liếc, mỉm cười tựa như là một nhúm hào quang đồng dạng biến mất tại phương bắc.

Lão tiên sinh lúc trước là thứ suy sụp Nho môn hậu sinh, thước cũng không phải cái gì đại pháp khí cụ, chỉ là tinh tâm ngọc làm đấy, đương nhiên cũng là lão tiên sinh đồ tốt nhất, hẳn lưu cho Trương Tiểu Phàm cũng là đối với Trương Tiểu Phàm coi trọng.

Trong trấn nhỏ cư dân chứng kiến tình hình này, nhao nhao quý xuống nói, Tiên Nhân phủ hộ chúng ta a, tiểu hài tử nhảy dựng lên lớn tiếng nói hữu thần tiên a, biết bay người. Kỳ quái chính là trong trấn nhỏ ngoại trừ Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi còn có Lưu Bá biết là lão tiên sinh bên ngoài, những người khác chỉ là cho rằng Tiên Nhân qua đường mà thôi.

Lão tiên sinh đi rồi, Trương Tiểu Phàm ngờ ngác đứng cả một hồi, không biết vì cái gì hẳn coi như không quá bộ đáng giật mình, mà Tinh Nhi đã sớm sợ ngây người, một hồi lâu mới lấy lại tinh thần đâu rồi, lập tức ôm Tiểu Phàm tay lưu riu mà hỏi: "Thiếu gia, lão tiên sinh biết bay a, hẳn phải hay là không Thần Tiên a, là không phải có thể biến vàng, có thể lại để cho người trường sinh bất tử..." Trương Tiểu Phàm này, Tinh Nhi ôm hẳn, hẳn cảm thấy làn gió thơm xông vào mũi, đang suy nghĩ được, nào có tâm tư trả lời Tinh Nhi.

Tinh Nhi phát hiện thiếu gia cả buổi không để ý tới nàng, mới dùng sức lay động đứng dậy Tiểu Phàm cánh tay, Tiểu Phàm mới lấy lại tinh thần nhé.

Xấu hổ nói một câu: "[Vũ Kinh] thượng không phải sớm nói ấy ư, bản thân mình lại đi nhìn một lần đi."

"Không mà, thiếu gia, ngươi cho ta nói mà, đọc sách quá mệt mỏi." Linh Nhi làm nũng nói.

Hai người cứ như vậy người một câu ta một câu bên cạnh kéo vừa đi. "Thượng cổ có linh, lực cái thế, có thể phi thiên, cũng có thể động địa du hải, thời gian quý cùng quá cùng tồn tại, man cùng hoang tương bác, người cùng quý gần bó, Nhân Cực cảnh, Địa Cực cảnh, Thiên Cực cảnh tu giả nhiều như con sâu cái kiến, Hóa Ý cảnh, Quy Tâm cảnh, Tạo Thần cảnh tại lớn thành thị cũng nhìn mãi quen mắt, Sáng Thế cảnh, Đế cảnh tu giả cũng là có. Các loại kỳ thú chưa phát giác ra tại mắt, Trung Khúc Chi Sơn, có Thú Yên, nó hình dáng như ngựa mà thân trắng đuôi đen, một sừng, răng nanh trào, âm như tiếng trống, kỳ danh viết Bác*, ăn thịt hổ báo, có thể ngự binh. Cảnh về phía chi núi, có Điều Yên, nó hình dáng như quạ, ba đầu sáu đuôi mà sở trường cười, tên viết Kỳ Dư, phục chi sai người không ngại. Ngọc Sơn, có Thú Yên, nó hình dáng như chó mà hoa văn của báo, sừng nó như trâu, kỳ danh viết Giáo, nó âm như chó sủa, gặp chính là kỳ quốc đại như rồng. Vân vân, có các loại kỳ thú, so trong nhà cái con kia kim ưng tiêu cường mạnh hơn nhiều. Trương Tiểu Phàm nghĩ như vậy nghĩ đến, dù cho Trương Tiểu Phàm là thứ yên tĩnh hài tử, cũng tránh không được tưởng tượng vài thứ.

--

* Giải thích:

1. Bác – 駮

Bác còn được gọi là Tư Bạch, là một loài kỳ thú có thể ngăn binh đao chiến lửa. Bác có ngoại hình như con ngựa, có thân thể màu trắng và cái đuôi màu đen, hàm răng và móng vuốt của con cọp, trên đầu có một sừng, có thể phát ra âm thanh như tiếng đánh trống. Bác là tinh anh trong loài thú, là loài thú uy mãnh, có thể dùng hô báo làm thức ăn.

2. Kỳ Dư – 鷃鵀

Kỳ Dư là một loài chim diêm lành gần diêm dữ trừ tà, dáng vẻ giống quạ đen nhưng lại có ba cái đầu, sáu cái đuôi, có thể phát ra tiếng cười của con người. Nghe nói ăn thịt Kỳ Dư có thể ngăn chặn ác mộng.

3. Giáo – 狡

Giáo là một loài Cát thú, tượng trưng cho năm được mùa. Giáo có ngoại hình như một con chó, thân có vân báo nhưng lại có sừng trâu, tiếng kêu giống

tiếng chó sủa.

(Theo Sơn Hải Dị Thú Chí - Niệm Lam biên dịch)

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Ly khai tiểu trấn

Giữa trưa, Lưu Bá từ bên ngoài trở về. Trông thấy Trương Tiểu Phàm, đã kêu dừng đang định đi đọc sách Trương Tiểu Phàm "Tiểu thiếu gia a, người hôm nay dọn dẹp một chút đồ đạc, ngày mai chúng ta rời khỏi nơi này, trong nhà sản nghiệp ta đã xử lý, đám người hầu ta cũng sắp xếp xong xuôi, ngày mai ta và người còn có Tinh Nhi cùng một chỗ rời khỏi nơi này." Lưu Bá nói ra.

"A, vì sao vậy a Lưu Bá, tại sao phải rời khỏi à?" Trương Tiểu Phàm nói.

"Thiếu gia, lão gia trước khi đi nói đấy, ba năm bọn hần không trở về, sẽ đem người đưa đến Lăng Vũ thành Vạn Thư Viện đi học tập. Còn có lão gia nói người không cần lo lắng bọn hần." Nói xong Lưu Bá bản thân đi về chỗ đi rồi.

Vạn Thư Viện? Nghe xem dạy học đấy, phụ thân, mẫu thân còn có gia gia ta đứng tới tìm các người đấy, giờ khắc này Trương Tiểu Phàm cũng nhìn phía phương bắc, trong chớp lát Trương Tiểu Phàm ánh mắt tĩnh mịch giống như biển, xem là xuyên thấu qua muôn đời giống như, trong sạch như nước.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Lưu Bá điều khiển xe ngựa chờ ở cửa, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi đem theo chút ít đơn giản hành lý đã đi ra cái này ở mười bốn năm tòa nhà. Lưu Bá lái xe, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi trên đường đi với các hương thân tạm biệt, các hương thân đối với cái này bình thường hiểu lễ phép có thông minh hải tử có chút không bỏ, đại gia hòa đem Trương Tiểu Phàm một đoàn người một mực đưa đến bên ngoài trấn đi rồi, lại để cho Trương Tiểu Phàm học thành nhất định phải hồi đến xem, biệt ly lại để cho có chút luyện cũ Trương Tiểu Phàm nhiều hơn một chút thương cảm

Lung la lung lay xe ngựa, chở các loại cảm xúc mang theo Trương Tiểu Phàm đi hướng vô tri tương lai. Trên đường Tinh Nhi với Trương Tiểu Phàm nói xong chút ít lời nhảm chán đề, dắt một ít [Vũ Kinh] thượng các loại câu chuyện, thượng cổ vạn tộc mọc lên san sát như rừng, tu giới đồng nhất phồn vinh, nổi danh Vũ chi nhân, bởi vì vợ của hần bị cừu nhân của hần với cừu nhân môn phái bắt đi, hần một mạch huyết sát vạn dặm, đốt phá cừu nhân môn phái phong tỏa, giết cừu nhân sợ, cuối cùng cứu thể tử. Nhưng mà quan trọng là ... Vũ người này là vạn năm trước say mạnh mẽ chính là cái người kia, hần trong tay cầm kiếm là Vũ Chi Đại Lục đệ nhất Vương Kiếm. Thanh kiếm này biến mất chấm dứt vạn năm trước Vũ Chi Đại Lục cuối cùng tranh chấp, tại nó biến mất ngày đó, Vũ Chi Đại Lục chí cao cường giả cũng đồng thời biến mất.

"Những cái kia cường giả đi nơi nào vậy?" Tinh Nhi ai oán mà nói.

Trương Tiểu Phàm tâm huyết dâng trào tự hỏi Lưu Bá: "Lưu Bá, người biết rõ những cái kia cường giả đều đi nơi nào sao?" Gặp Lưu Bá cả buổi không có ứng hần, cảm thấy thất vọng, đang định trở lại trong xe ngựa đi.

Lúc này Lưu Bá nói nghe được Lưu Bá khàn nói: "Chí cường giả đều tự phong hoặc là chuyển thế hoặc là thông thiên tuyệt địa nấp trong trong trời đất nhỏ bé, Vũ chi kiếm tại thời đại kia cũng không tề, theo Vũ biến mất nó cũng trở lại Vũ chi đại địa rồi."

"Ừ, cũng không tệ lắm? Như vậy mạnh nhất chi kiếm là cái gì a Lưu Bá?" Tiểu Phàm nói.

"Là Chí Tôn ma kiếm Apophis, uống vô số cường giả chi huyết cái kia đem vừa chính vừa ma kiếm." Sau khi nói xong Lưu Bá lâm vào trầm tư, không tại để ý tới Trương Tiểu Phàm rồi. Nhớ tới năm đó hần chỉ xem như cái có chút sức nặng lâu la,

Chỉ là cực xa cảm thụ một chút ma kiếm ý, cho đến ngày nay còn nhớ lại như mới.

Ban đêm, bọn hần đi tới Hồng Trần Cự Mộng khách sạn. Hồng Trần Cự Mộng bên ngoài treo một tấm bảng, trên đó viết: Muôn đời một giấc chiêm bao ở giữa, nhân thể lưỡng chìm nổi. Tang thương tơ bạc lộ ra, không thay đổi sơ vọng tâm. Tiếp đãi bọn hần chính là một cái đồng dạng nhìn giống như phong chúc lão nhân, là gian phòng này khách sạn chương quây, tiểu nhị rất nhanh dắt ngựa xe đi về hướng gửi xe ngựa địa phương.

Lão chương quây hỏi một câu làm cho người ta không nói được lời nào lời nói, các người là nghỉ trọ nhé vẫn là ở trọ vậy?

Lưu Bá trừng mắt liếc hần một cái nói: "Lão già kia đã lâu không gặp, ngựa da ngựa phải hay là không?"

Lão chương quây ngược ngược cười cười nói ra: "Lão tử sợ người? Đi phía sau núi đi luyện luyện, xem ai đánh ai." Nhìn Trương Tiểu Phàm như lọt

vào trong sương mù dày, cảm tình bọn hắc nhận thức a.

"Tốt rồi tốt rồi, ông bạn già cho chúng ta an bài một chút chỗ ở, Trương Tiểu Phàm qua tới bái kiến người lão Tề thúc, hẳn là phụ thân người cùng ta năm đó lưu lạc lão huynh đệ một trong." Lưu Bá ha ha nói.

Trương Tiểu Phàm bái kiến Tề thúc thúc cung kính đã thành một cái vãn bối chi lễ. "Ai, Tiểu Phàm đều đã lớn như vậy rồi, nhớ rõ người khi còn bé trông thấy qua người một lần, khi đó người thẳng nhai con.", ha ha ha, tốt, lão gia có người kế nghiệp, ai nếu cái này trời không thay đổi thật tốt, lại là một mảnh gió tanh mưa máu, ai.", tốt rồi Tiểu Trung Từ người mang Tiểu Phàm bọn hắc đi lên nghỉ ngơi." Tề thúc thúc nhớ lại nói đã xong những lời này.

Trương Tiểu Phàm mơ hồ cảm nhận được mấy thứ gì đó, tuy nhiên hẳn không biết rốt cuộc là cái gì, có lẽ tính tình cho phép, không quá chủ động hỏi một ít mọt mọt vấn đề, nhưng hẳn biết có chút ít nên thứ hẳn biết hẳn cuối cùng sẽ biết đấy, sau đó hẳn hãy theo tiểu nhị đi lên lầu nghỉ ngơi, Tinh Nhi như cũ bảo trì giúp Trương Tiểu Phàm lót chân mềm thối quen, một mực không thay đổi.

"Ông bạn già chúng ta đi uống chút rượu tâm sự a." Lưu Bá nói ra.

"Ừ, thế đạo khai mở bắt đầu thay đổi, thật nhiều lão gia hòa cũng bắt đầu hoạt động, lão gia hòa người chuẩn bị xong không có." Tề chương quỹ nói ra.

"Ba năm trước đây cái kia nhóm người đến cùng cái gì địa vị, lão gia với lão gia bọn hắc đều theo chân bọn họ cùng đi rồi, đi đi làm cái gì người biết không ông bạn già?" Tề chương quỹ ngửa đầu uống xong một ly rượu mạnh hỏi.

"Sự kiện kia đã bắt đầu, người bên kia chuẩn bị xong, lần này lão gia bọn hắc đi trợ giúp người kia khai mở bắt đầu được thủ thế lực kiến thiết rồi. Ai, vạn năm trước kiện siêu thoát chi thạch đã thất bại, lần này nguyên khí đại thương, hiện tại vạn năm qua đi, là thời điểm một lần nữa đã bắt đầu." Lưu Bá ôm cái bình vừa uống vừa nói ra.

"Lão gia cho nhiệm vụ của người là cái gì?" Tề chương quỹ nói.

"Dẫn thiếu gia nhập môn, lặng chờ thông tri, đồng thời cho người đi Hoàng Đô tìm những lão gia hòa kia cùng một chỗ tiến về trước cực bắc địa danh tìm hàn chi tinh phách, bên kia có người tiếp ứng các người, lần đi cẩn thận, các loại lão gia hòa, tiểu gia hòa cũng bắt đầu giăng co." Lưu Bá nói ra. Đêm dài dài đằng đằng, tịch liêu im ắng.

Ngày thứ hai, Trương Tiểu Phàm cáo biệt Tề lão chương quỹ, đi theo Lưu Bá tiếp tục tiến về trước Vạn Thư Viện. Tề chương quỹ bên kia đem vạn năm không ngã Hồng Trần Cựu Mộng khách sạn cũng đóng cửa, đã bắt đầu hẳn đi về phía trước.

Xe ngựa tiếp tục hướng về Vạn Thư Viện bước đi, bởi vì có chút xóc nảy con đường, khiến cho người có chút buồn ngủ, mà ngay cả Lưu Bá đều có chút cảm giác toàn thân mệt mỏi rồi như vậy, làm bầm được phạm nhân đồ vật còn không có Linh Khí tốt, cứ như vậy đường đi có chút có thể buồn tẻ. Bởi vì muốn vượt qua Đế Quốc đệ nhất sơn mạch Hắc Diệu sơn mạch, có lẽ là buồn tẻ quá lâu, Trương Tiểu Phàm có chút buồn bực rồi, Tinh Nhi trông thấy thiếu gia như thế, lại chứng kiến như thế hùng vĩ lâu dài sơn mạch bất tận đến rồi hứng thú. Lú lú hỏi tới Trương Tiểu Phàm các loại vấn đề, vùng núi này dài bao nhiêu, cao nhất ngọn núi cao bao nhiêu, cao nhất cây cao bao nhiêu, có thể hay không có tiểu cường như vậy ngóc ửng..., các loại nhảm chán vấn đề. Ban đầu Trương Tiểu Phàm còn có chút tâm tư với tri thức trả lời chút ít, thế nhưng mà về sau tự không có biện pháp rồi, bởi vì thật nhiều hẳn chính mình cũng không biết, kết quả là hẳn tự hỏi tới Lưu Bá.

Lưu Bá người biết rõ cái này Hắc Diệu sơn mạch bên trong có đẳng cấp cao linh thú sao? Tự như là [Vũ Kinh] phía trên cái kia chút ít như, Chương Nga Chi Sơn, có Diệu Yên, nó hình dáng như hạc, một chân, xích văn thanh chất mà mỏ trắng, tên viết Tất Phưong(*), hoặc là Chương Nga Chi Sơn, không có cây, nhiều ngọc, bích. Gây nên cái gì quái. Có Thú Yên, nó hình dáng như xích báo, năm đuôi một sừng, nó âm như gõ đá, kỳ danh viết Tranh, những cái này kỳ mà quý thú.

Lưu Bá nhìn nhìn nguy nga sơn mạch, nói ra, cái kia tốt ta tự cho các người nói một chút, cái này Hắc Diệu sơn mạch đòi trước cũng không kêu Hắc Diệu sơn mạch, Hắc Diệu sơn mạch đến từ tại hết năm trước trận kia phong thiên tuyệt địa đại chiến, trận kia phong thiên tuyệt địa chiến đấu nguyên tại người với trời, khoáng cổ tuyệt kim, thời đại kia mạnh nhất chính là cái người kia đại biểu cái này giới cùng trời đất, kỳ vọng đánh vỡ hàng rào, khiến cho lần này đạt được tân sinh, lại để cho lần này siêu thoát, nhưng mà đã thất bại, trận kia chuẩn bị ngàn vạn năm chiến đấu, tiên hiền trải qua vô số chuẩn bị, đại hiện hi sinh vô số, suy tính vô tận thiên lý, nhưng mà đã thất bại. Trận chiến tranh này đánh ra Hắc Diệu sơn mạch, đồng thời vị kia Đại Năng trước khi chết lời tiên đoán đến vạn năm sau hiện tại có thể trọng khai kế hoạch, có người đứng dẫn đầu lần này phi thăng. Mà Đại Năng sau khi chết hóa thành vô tận linh khí sáng tạo ra cái này vô tận lâu dài sơn mạch, hậu nhân vì kỷ niệm hẳn vì thế nhân xuất ra công hiến, cho nên dùng nó số mệnh cái này mới sơn mạch, tên Hắc Diệu sơn mạch. Từ sơn mạch thành, trong thiên hạ các loại linh thú tới đây an cư, truyền thuyết có biến hóa Thánh Thú tới đây, một ít thành tinh tiên thảo cũng tới đến Hắc Diệu sơn mạch an cư, đáng tiếc cuối cùng là truyền thuyết. Bởi vì đại đa số cường giả tự phong, cũng tự không có người tiến vào sơn mạch ở trong chỗ sâu tìm tòi nghiên cứu rồi.

--

* Giải thích:

1. Tất Phưong - 毕方

Tất Phưong là một loài quái điều một chân, là loài chim điềm báo hoạ hoạn. Tất Phưong có ngoại hình giống con hạc, mỏ màu trắng, trên lông vũ màu đen có vân màu đỏ, cả ngày kêu tên mình. Tất Phưong là điềm báo hoạ hoạn, thế nhưng cũng có câu chuyện nói nó quản lý tuổi thọ người.

2. Tranh – 狰

Tranh là một loài quái thú một sừng, dáng vẻ như con báo đỏ, có năm cái đuôi, có thể phát ra âm thanh tựa như đập vào tảng đá.

(Theo Sơn Hải Dị Thú Chí - Niệm Lam biên dịch)

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cứu người

Ai, Lư Bá cảm thán một chút. Lần này cho hay Trương Tiểu Phàm sự tình có chút có thể nhiều, Trương Tiểu Phàm cũng cần chút ít tiêu hóa. Xe ngựa tiếp tục đi về phía trước, giữa trưa thập phần xe ngựa ngừng lại, Lư Bá lại để cho Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi ăn chút ít lương khô uống chút ít nước trong. Cuối mùa hè thời tiết vẫn có chút nóng, tuy nhiên đi tại trong núi lớn, có chút âm thấp địa phương vẫn là đúng khiến cho người cảm thấy phiền muộn.

Đang lúc Trương Tiểu Phàm bọn hắn ăn xong lương khô, nghỉ ngơi không sai biệt lắm thời gian.

Phía trước đột nhiên truyền đến hét lớn một tiếng: "Tiểu nương bị trốn chỗ nào, lưu lại hầu hạ chúng ta Đại đương gia đây."

Đồng thời một cái vác lấy ba lô, quần áo có chút vết máu nữ tử áo trắng đập vào mi mắt. Cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm cái này nhiệt huyết thiếu niên nhũn mỳ, ban ngày ban mặt có thể nào dễ dàng tha thứ như thể bại hoại thể đạo phong khí sự tình phát sinh vậy? Lập tức xuất thủ ngăn trở, mà Lư Bá cười mà không nói, làm một bên cạnh đứng đấy, mà Tinh Nhi tức tức giận, lại có chút sợ hãi, dù sao lần thứ nhất gặp được loại tình huống này.

"công tử, phiền toái xuất thủ giúp ta ngăn cản một hai." Nữ tử áo trắng nói, nàng gặp Tiểu Phàm ba người coi như không có cường thù, chỉ nói cùng ngăn cản một hai, mà không phải là xin giúp đỡ. Mà Trương Tiểu Phàm thừa dịp còn trẻ huyết khí phương cương, thêm chi bình thường cũng nhìn một ít chính văn, nghĩ tới một chút anh hùng cứu mỹ nhân đoạn trích, càng là xung trận ngựa lên trước thân thủ ngăn cản cái kia có chút gầy yếu đạo phi.

"ha ha, tiểu tử, bằng ngươi cái này thân thể cũng muốn chơi anh hùng cứu mỹ nhân, ha ha ha ha cười chết người rồi." Bọn cướp khom người cười to.

Trương Tiểu Phàm cái này đỏ mặt cả giận nói: "ngươi, ngươi dưới ban ngày ban mặt mạnh mẽ đoạt dân nữ, có còn vương pháp hay không rồi hả?"

Cái này lại để cho một bên được cứu nữ tử cảm thấy tức xấu hổ lại không có nại, trong nội tâm thở dài: "chẳng lẽ hôm nay bỏ mạng ở không sai?"

Bọn cướp nở nụ cười sau khi, nhớ tới hắn là làm chính sự đây, mở miệng nói ra: "Tiểu tử, nếu không muốn chết tự lẫm, đừng quấy rầy ông nội ngươi ta chuyện tốt."

Cái này lại để cho Tiểu Phàm án lấy tiểu bạch văn thượng lại nói một câu lại để cho người cười khổ không được lời nói, cái kia chính là muốn bắt đi cô gái này liền từ trên người của ta bước qua đi.

Một bên nữ tử trên mặt lộ ra áy náy thần sắc, mà Tinh Nhi cũng là gấp đến độ không được, nghĩ tới kéo Tiểu Phàm đi, lại không muốn làm cho nữ tử bị nắm đi, đành phải xin giúp đỡ nhìn về phía Lư Bá.

Mà Lư Bá chính là quảng cho Tinh Nhi một cái yên tâm ánh mắt, ngay cả như vậy, Tinh Nhi cũng vẫn là không lắm yên ổn.

"tiểu tử ngươi đã như vậy, cái kia đại gia ta hãy theo ngươi chơi đùa." Thuận tay còn thanh đao cắm ở trên mặt đất, mang theo coi rẻ ánh mắt.

Âm hiểm lần nữa nói ra: "vừa vặn ngươi bên cạnh tiểu nương bị cũng không tệ, mặc dù nhỏ một chút, cũng có một phen tư vị."

Cái này lại để cho Tinh Nhi cảm thấy vừa thẹn vừa giận. Mà Tiểu Phàm bị một nhát này kích, lập tức đầy nộ xông tới, dù sao bình thường ngâm tẩm thuốc, ngồi xuống tu luyện, khiến cho hắn không thể so với thường nhân, mặc dù đối với mặt là thứ bọn cướp, cũng nhất thời không có rơi vào hạ phong.

Trái đấm móc, lại đá chân, thuần túy ăn mỳ đấu pháp, thuần túy bản năng đấu pháp.

Bọn cướp cảm thấy bị một cái nhìn giống như nhu nhược mặt trắng thư sinh chèn ép khí cực, là hắn cuồng tính đại phát, rốt cục cầm lên đại đao, một trận cuồng chém, cái này lại để cho Tiểu Phàm lập tức đã không có ứng đối, một cái không lắm còn lại để cho bàn tay nhỏ bé cánh tay bị kéo một đầu lỗ hồng, đau sắc mặt trắng bệch, Tinh Nhi thấy như vậy một màn luống cuống thần, vội vàng lao đến, luống cuống tay chân giúp đỡ cầm máu.

Bọn cướp lúc này cười ha ha nói: "Tiểu chút chút với ông nội ngươi ta chơi, giết chết ngươi."

Đồng thời suy nghĩ đứng dậy Tinh Nhi thân thể, lại cũng không dám đối với nữ tử áo trắng có nghĩ cách, bởi vì hẳn biết rõ nữ tử áo trắng là Đại đương gia muốn người, Đại đương gia cái kia loại thủ đoạn thật là làm cho người ta sợ rồi.

Bên kia, Lưu Bá trông thấy Tiểu Phàm bị thương, cảm thấy cũng không xê xích gì nhiều, phi thân một cước sẽ đem bọn cướp đá đi, lại để cho bọn cướp cái chết không thể tại chết. Nhưng mà Tiểu Phàm với Tinh Nhi bởi vì vội vàng cầm máu không có chú ý tới một màn này, ngược lại là nữ tử áo trắng trong đôi mắt đẹp dị sắc liên tục. Lưu Bá chậm rãi đi đến Tiểu Phàm bên người, theo trong tay biến vượt quá một cái bình nhỏ, đổ ra từng chút một bột phấn, dị thường đau lòng cho Tiểu Phàm sờ soạn đi lên, một lát Tiểu Phàm cánh tay tự khép lại hoàn toàn, chỉ để lại một chút vết máu. Cái này lại để cho Tiểu Phàm với Tinh Nhi cảm thấy mới lạ, vội vàng hỏi Lưu Bá cho hẳn bởi cái gì? Lưu Bá biến không ngừng hai người hỏi thăm, cho hay đây là sinh cơ phấn, đối với vết thương nhỏ có tốt hiệu quả.

Nữ tử áo trắng lúc này đột nhiên quỳ một gối xuống, nói ra: "tiền bối cảm ơn ân cứu mạng của ngài. Văn bối có một chuyện muốn nhờ, mời tiền bối thành toàn."

Lưu Bá phát phát tay nói ra: "cái gì tiền bối không tiến bối đấy, chỉ là lão già hóm hèm, cứu người chính là thiếu gia nhà ta, muốn tạ người tạ hẳn, gặp chuyện bất bình, cứu cũng tự cứu được. Chúng ta còn muốn chạy đi, như vậy đừng đã qua."

"tiền bối, ngài xin thương xót, nhìn ngài hẳn là đi Lăng Vũ thành, chỉ cần tiện đường mang ta lên một chút, đến Lăng Vũ thành tiểu nữ tử tất có thâm tạ." Nữ tử áo trắng gấp nói gấp.

Lưu Bá còn không có quyết định, Trương Tiểu Phàm liền không nhịn được nói: "có thể, tiện đường mà thôi, chuyện nhỏ."

Cái này lại để cho Lưu Bá nhũ mày, trong nội tâm cảm thấy Trương Tiểu Phàm không có gì giang hồ lịch duyệt có đôi khi ăn thiệt thòi đấy, mang lên nữ tử áo trắng mặc dù có chút phiền toái, nhưng là có thể cho Trương Tiểu Phàm đề tỉnh một câu, dứt khoát cũng không đang nói cái gì rồi.

Nữ tử áo trắng vội vàng tương Tiểu Phàm hành lễ, nói lời cảm tạ, đồng thời từ báo gia môn, Trần Linh, Lăng Vũ thành người Trần gia. Nghe thế những lời này lại để cho Lưu Bá khẽ nhũ mày. Tiểu Phàm với Tinh Nhi cũng đáp lễ báo gia môn.

Lưu Bá vung tay lên, mang theo một trận gió sẽ đem bọn cướp thi thể thổi vào Hắc Diệu sơn mạch bên ngoài, sau đó nói lại để cho mọi người sửa sang lại một chút, liền chuẩn bị tiếp tục ra đi. Xe ngựa chờ bốn người tiếp tục đi về phía trước, không bao lâu tự chứng kiến một đoàn tội phạm cỡi ngựa hướng bên này chạy tới. Lưu Bá đưa xe ngựa ngừng lại, im im lặng lặng chờ đợi bọn cướp đến, Lưu Bá kỳ thật cũng không có đem những cái này mao tặc bỏ vào trong mắt, so sánh năm đó hẳn là Sáng Thế cảnh cường giả, cho dù ở lúc ấy bị thụ chút ít tổn thương, tiếp theo phong ấn bản thân làm cho hiện tại chỉ có Thiên Nhân cảnh tu vi, tại lớn hoàn cảnh biến hóa hạ, hẳn có lòng tin lại hiện ra ngày đó tu vi, thêm chi tại phạm trần linh ngộ, tái tiến một bước cũng là khả năng đấy.

Tại hẳn suy tư lúc, bọn cướp nhóm bọn họ đã đến trước mặt, người cầm đầu là thứ khôi ngô đại hán, trông thấy Lưu Bá như thế bình tĩnh, trong nội tâm không khỏi cảm thấy không đúng, với tư cách một gã Tiên Thiên tu giả hẳn vậy mà nhìn không thấu lão nhân này. Vì vậy phát phát tay ngăn cản trước mặt người tiến lên, bản thân mình hai chân vỗ nhẹ ngựa bụng, chậm rãi về phía trước hai tay ôm quyền nói ra, lão trượng quấy rầy một chút, xin hỏi người vừa mới nhìn đến một cái nữ tử áo trắng từ nơi này quá khứ sao? Phía sau nàng có lẽ có một cơ bắp nam tử đi theo, nếu như biết rõ mong rằng lão trượng cho hay, vạn phần cảm tạ.

Kế tiếp Lưu Bá trả lời cực kỳ lưu manh, cái kia cơ bắp nhỏ thổ phỉ lại để cho ta giết, nữ tử áo trắng ta không phát hiện Lưu Bá híp mắt nói ra.

Cái này lại để cho khôi ngô đại hán cảm thấy phần nộ, nhưng mà cường hành nhịn xuống, mở miệng nói: "cái kia nam tử cơ bắp chính là ta huynh đệ, giết ta huynh đệ người có lẽ cho cái bàn giao a, nếu không đi không cái này Hắc Diệu cốc."

"ha ha, người muốn cái gì bàn giao?" Lưu Bá chậm rãi giương đôi mắt, lộ ra tinh quang nhìn về phía khôi ngô đại hán nói ra.

Khôi ngô đại hán biết rõ từ gia huynh đệ tập tính, có nghĩ tới đại ca khuyên bảo, bực bội nói: "vậy thì tốt, lão trượng cái kia có thể vén rèm, ta tự mình hướng quý thiếu gia xin lỗi, cũng làm cho thuộc hạ huynh đệ về sau nhìn thấy quý thiếu gia đường vòng đi dùng bày ra kính ý."

Khôi ngô đại hán có thể trước đây bọn này bọn cướp đầu lĩnh, tự nhiên ý nghĩ không đơn giản, lấy lui làm tiến, kéo dài thời gian.

Trước đây khôi ngô đại hán nói ra lời nói này về sau, dưới tay hẳn mà bắt đầu hét lên: "giết lão già này, này Nhị đương gia chúng ta lúc nào như vậy bực bội vân vân nào tao lời nói."

Lúc này khôi ngô đại hán quay đầu lại, nhìn chung quanh các tiểu đệ, hét lớn một tiếng: "Cầm miệng."

Sau đó quay đầu lại ánh mắt sáng ngời nhìn về phía Lưu Bá, nói ra: "lão trượng, xin lỗi, đều là chút ít dã nhân, mời không được ở trong lòng."

Chương 4: Nam Cung

"Người tính toán dễ dàng vậy sao, cũng xứng gặp thiếu gia nhà ta, cút đi, thừa dịp ta không có tức giận." Lư Bá giận dữ nói.

Đồng thời tất cả đều là khí tức chấn động, coi như đuối toàn bộ trì trệ khí tức. Cả người sinh cơ dạt dào, giống như một thanh xuất khiếu lưỡi dao sắc bén, hàn mang bắn ra bốn phía. Khôi ngô đại hán đồng thời cũng khí tức chấn động, Thiên Cực cảnh sơ cấp tu vi bộc phát ra, đối với Lư Bá khí tức chấn động va chạm, đột nhiên một ngụm máu tươi phun ra, tọa hạ con ngựa cũng kinh hãi sợ kêu lên, đại hán hai chân dùng sức mới khiến cho con ngựa an định lại. Quay đầu lại cho dưới tay một cái ánh mắt, thủ hạ lập tức ra một người cưỡi ngựa hướng phía sau chạy tới. Ở hậu phương không xa vượt quá, đại hán cổ chủ đã sớm cảm giác đến nơi đây khí tức, chính chạy tới.

Đại hán trong lòng một chuyển, vội vàng nói: "Tiền bối, xin thứ tội, chúng ta lấy người tiền tài, thay người biến tài, cổ chủ muốn chúng ta phải bắt được nàng kia, kính xin giờ cao đánh khẽ, để cho chúng ta kiểm tra vừa xuống xe ngựa, nếu không có ta tự nhiên dâng chút ít vật thập dùng bề ngoài ấy này."

Lúc này khoảng cách nơi đây không xa cổ chủ đang mặc áo trắng phi thân lại tới đây.

Đại hán nhanh chóng xuống ngựa đi vào áo trắng bên người cho hay áo trắng cổ chủ: "điểm quan trọng có chút cứng rắn, người đoán chừng tại đôi phương trong xe ngựa."

Áo trắng gật gật đầu biểu thị đã biết, lại để cho đại hán lui sang một bên đi. Mỉm cười đối với Lư Bá, đã thành một cái vãn bối lễ, đồng thời bình tĩnh nói: "vãn bối đến từ Nam Cung gia, tại hạ Nam Cung Đức Dung, chắc hẳn tiền bối nên biết chúng ta Nam Cung gia a."

"Ừ, Nam Cung Ngang Hùng lão già kia còn tốt đó chứ?" Lư Bá miễn cưỡng nói.

Nam Cung Đức Dung hơi kinh hãi, đối với Lư Bá một ngụm nói ra gia gia của hắn cảm thấy giật mình, nhưng dù sao cũng là đến từ Hoàng đều gặp đại thế diện người qua trong giây lát tự vượt lên cảm xúc, tiếp tục mở miệng nói: "gia gia thân thể còn cường tráng, không biết tiền bối ngài là?"

"ta là ai người không cần đã biết, yên tâm ta cùng cái lão già kia không có thù, đến lúc đó nghĩ rượu của hắn rồi." Lư Bá nói xong có chút nhớ lại, coi như tại hiểu được rượu ngon tư vị, lại nhìn một chút Nam Cung Đức Dung, lăm bằm một câu: "lão già này vẫn là lợi hại làm ra một ổ nhỏ." Tuy nhiên thanh âm bé không thể nghe, nhưng với tư cách tu giả Nam Cung Đức Dung thiếu đã nghe được, khóe miệng giật giật.

Nam Cung Đức Dung lập tức sửa sang lại một chút cảm xúc nói ra: "cái kia tiền bối có thể đem nàng kia giao cho chúng ta? Cái này ta không làm chủ được, người hỏi thiếu gia nhà ta." Đồng thời nói ra: "Thiếu gia xuất hiện đi."

Lập tức ngồi ở ven đường trên tảng đá hít mất hương thụ lấy mặt trời.

Tiểu Phàm trong xe ngựa sớm đã có chút ít thấp thỏm không yên rồi, Tinh Nhi sắc mặt cũng không quá quá tốt, Trần Linh Nhi sắc mặt theo khai mở bắt đầu đến bây giờ thay đổi vài phen, hiện tại cũng có chút tái nhợt, chính đang suy nghĩ phải hay là không muốn bắt cóc Tiểu Phàm để đổi một con đường sống, dù sao Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người với hãm hại người của nàng nhận thức. Tiểu Phàm quay đầu, bày ra ý Trần Linh Nhi đuối kịp, đồng thời đưa cho một cái yên tâm ánh mắt. Về phần Tinh Nhi là thiếu gia đi đến nàng kia đi ra cái kia, trước đây Trương Tiểu Phàm dẫn đầu xuống xe về sau, Tinh Nhi ngay sau đó rơi xuống kéo, Trần Linh Nhi dừng một chút mới xuống xe. Trần Linh Nhi lần này lựa chọn chính xác tại nàng trì trệ lúc hồi tưởng lại cảm thấy dị thường may mắn.

Nam Cung Đức Dung gặp Tiểu Phàm xuống xe về sau, quan sát một chút, cũng không có tu vi chấn động, nhìn nhìn tuổi của hắn xem chừng mười ba mười bốn tuổi bộ dạng, trong nội tâm đại định. Chắp tay thi lễ nói ra: "công tử tại hạ Nam Cung Đức Dung, rất hân hạnh được biết người."

Tiểu Phàm cũng đáp lễ, đồng thời giới thiệu bản thân mình.

"Trương công tử, ta nhìn các người cũng là tại chạy đi, ta tự không quanh co lòng vòng rồi, có thể để cho chúng ta đem người bên cạnh nữ tử áo trắng mang đi." Nam Cung Đức Dung nói ra.

Tiểu Phàm dừng một chút, như là suy tư, một màn này lại để cho Trần Linh Nhi chứng kiến trong nội tâm chưa phát giác ra có chút lạnh cả người, sắc mặt càng thêm tái nhợt, lại để cho người không khỏi nghĩ ôm vào trong ngực bảo vệ, mà Nam Cung Đức Dung nội tâm nhẹ nhàng, nghĩ đến có lẽ có thể hoàn thành nhiệm vụ. Lúc này Trương Tiểu Phàm lên tiếng: "nàng là bằng hữu của ta, ta không thể để cho người mang đi nàng."

Sau đó ánh mắt kiên định nhìn về phía Nam Cung Đức Dung. Nghe được câu này sau Trần Linh Nhi nội tâm đá lập tức rơi xuống đất, sắc mặt cũng có chút huyết sắc. Trái lại Nam Cung Đức Dung thần sắc cả kinh, đột nhiên không có biện pháp rồi, rõ ràng đánh không thể mạnh mẽ đến, cái này lão bá đã như vậy kêu từ nơi ở gia gia, như vậy với tổ tiên tất có một chút liên quan đến.

Tiểu Phàm không nói chuyện, bình tĩnh nhìn Nam Cung Đức Dung. Nam Cung Đức Dung suy tư một lát, sinh lòng nhất kế. Ngược lại hỏi hướng Lư Bá nói ra: "tiền bối, ta nghĩ ngài cùng ông nội của ta chắc chắn một chút giao tình, ngài có thể hay không khuyên nhủ các ngài công tử, chỉ cần mang đi cô gái này ta có thể hướng người phía sau báo cáo kết quả công tác rồi, miễn đi trách phạt, vãn bối chắc chắn vạn phần cảm tạ, đồng thời chúng ta Nam Cung phủ thượng nhất định cho dày báo, người xem tốt chứ?"

"ta nói chuyện này chúng ta công tử làm chủ, hắn nói không được là không được. Nhìn tại tiểu tử người cấp bậc lễ nghĩa đầy đủ hết, lớn lên cũng không

kém, ta cho người chỉ cái phương pháp."Lư Bá nói ra.

Nam Cung Đức Dung vội vàng nói: "Tiền bối ngài nói."

Lư Bá chậm rãi nói: "Rất đơn giản, người phía trên hẳn là Vũ triều Trần Hoàng Ngọc a."

Nam Cung Đức Dung sắc mặt đột biến, tuy nhiên Lư Bá nói không đúng, nhưng là với hoàng thất có chút quan hệ.

Đang muốn nói cái gì đó lại bị Lư Bá phát phát tay đã cắt đứt, tiếp tục nói: "Bọn hần hoàng thất xấu xa nhé lại để cho chính bọn hần đi làm cho, hơn nữa dùng ta đối với Nam Cung Ngang Hùng lão già kia rất hiểu rõ, người làm chuyện này có lẽ không để cho hần cảm kích, người bây giờ trực tiếp trở về nói cho cái kia Nam Cung Ngang Hùng lão già kia, tự nói Vạn Cổ mở lại, Trương Thị cô nhân ngày khác tới chơi, sau đó đem hôm nay sự tình người cùng hần vừa nói, hần sẽ giúp người giải quyết đây. Tiểu tử ta nhìn người cốt cách kỳ lạ, không hao hao tu luyện liên lụy chút ít tục sự làm gì vậy? Lão Trần nơi ở càng ngày càng thế tục sao?"

"không có lẽ a, không có lẽ a." Hít hai câu, nói tiếp đi đến: "người trở về đi, việc này cứ như vậy rồi, ngày khác ta sẽ đến Hoàng Đô đây."Nam Cung Đức Dung có chút không cam lòng nhưng vẫn là mang theo người đi nha. Lúc gần đi nhìn thật sâu liếc Trần Linh Nhi, lại cùng Lư Bá còn có Tiểu Phàm tố cáo từ. Một hồi xung đột vừa bắt đầu tự chấm dứt rồi, giống như thế giới chính là như vậy nhỏ, giới đại biến, cổ nhân đều sống nhảy lên.

Nơi đây sự tình rồi, cũng chậm trễ hồi lâu, Tiểu Phàm bọn hần một đoàn người vội vàng lên xe, hướng về chỗ mục đích tiếp tục tiến đến. Xe ngựa đi lên, Trần Linh Nhi cảm thấy kiếp sau trọng sinh nhẹ nhõm, cho nên vui cười nhan khai mở, lần nữa hướng Tiểu Phàm bọn hần một chuyến biểu thị ra cảm tạ, đồng thời nói đến Lăng Vũ thành muốn hảo hảo cảm tạ Tiểu Phàm bọn hần, Tiểu Phàm đến là chối từ, mà Lư Bá cười ha hả nói đến lúc đến mấy cái bình hảo tửu là được rồi. Đối với Lăng Vũ thành, Tiểu Phàm với Tinh Nhi cảm thấy dị thường hiếu kỳ, lần thứ nhất vượt quá xa như vậy môn, cái kia loại tâm tình thật nhiều người mới có thể nhận thức. Tự lại để cho Trần Linh Nhi cho bọn hần nói một chút, Trần Linh Nhi cũng cao hứng vì bọn hần nói về Lăng Vũ thành lại lịch.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tiến vào Lăng Vũ thành

Lăng Vũ thành, một tòa thượng cổ thành thị, nội thành trận pháp đại đa số đến từ thượng cổ, theo trên sử sách với một ít văn hiến viết, nội thành hiện tại trận pháp đã mười không còn một rồi, đại đa số trận pháp tại vạn năm trước một lần đại chiến hủy rất nhiều, nội thành có rất nhiều bán đấu giá, cửa hàng, các loại gia tộc, thương hội, bởi vì tới gần Hắc Diệu sơn mạch cho nên còn có chút lên núi kiếm ăn nhà mạo hiểm vân vân một cái xã hội yêu cầu đồ vật tất cả đều có.

Nội thành trị an so sánh ổn định, thành chủ nhé là phụ thân của ta, được phong làm An Lạc sau, nhưng mà cha ta cực kỳ không thích xưng hô thế này, đợi lát nữa nhìn thấy hần các người vẫn là kêu hần thành chủ a.

Chạng vạng tối, Trương Tiểu Phàm một đoàn người trải qua đi đường mệt nhọc đi tới Vũ Đế Quốc thứ hai thành lớn Lăng Vũ thành. Xe ngựa ở cửa thành dừng lại, Trần Linh Nhi đưa ra lệnh bài, thủ vệ thấy là tiểu thư nhà mình vội vàng cho đi, đồng thời thông tri thành chủ phủ. Tiểu Phàm bọn hần vào thành chạy tại trên đường phố, bởi vì ban đêm nơi này như trước phồn hoa, làm cho xe ngựa tốc độ chạy vô cùng chậm, Trần Linh Nhi cũng không có chứng tỏ thân phận, xe ngựa cứ như vậy gian dần qua hướng thành chủ phủ chạy tới.

Nói sau nói thành chủ phủ, vừa nhận được Trần Linh Nhi vào thành tin tức.

Thành chủ tự vội vàng vàng mang theo hai gã theo bên mình tùy tùng tới đón Trần Linh Nhi, Trần Linh Nhi là thành chủ Trần Hoàng Diệp độc sinh nữ nhi, lần này nếu không phải vượt sự tình trọng đại, tin vật yêu cầu hần hoặc là máu của hần thân mới có thể lấy lời nói, nếu không là chính bản thân hần bị đương triều Thánh Thượng hần hảo ca ca Trần Hoàng Ngọc một mực giám thị hần tình nguyện bản thân mình đi cũng sẽ không khiến nữ nhi của hần đi đụng nguy hiểm, kỳ thật hần nghĩ lắm rồi, hần ca ca từ khi cả nhà bọn họ rời khỏi đế đô sau tự không có đối với nhà bọn hần đã làm bất luận cái gì giám thị, hiện tại đã bị giám thị là dụng tâm kín đáo người làm đây.

Tại thủ thành thị vệ nói tiểu thư thừa lúc xe ngựa với bên cạnh không có gì hộ vệ là hần biết đã xảy ra chuyện, cho nên lòng nóng như lửa đốt mang theo người rất nhanh chạy về phía Tiểu Phàm bọn hần một đoàn người.

Tiểu Phàm xe ngựa của bọn hần tiếp tục chậm rãi chạy nhanh hướng thành chủ phủ phương hướng, ban đêm thành thị là đẹp như vậy, nhìn Tinh Nhi với Tiểu Phàm tâm tình vui sướng, bọn hần lúc trước theo Trần Linh Nhi nào biết tòa thành thị này buồn bán dị thường phồn hoa, quán rượu, quán trà, cửa hàng, tiệm bán thuốc các loại san sát nối tiếp nhau, thường thường buôn bán đến canh 3.

Chợ đêm còn không có chấm dứt, chợ sáng liền đã bắt đầu rồi, hiện tại người lạc vào cảnh giới kỳ lạ mới biết được một tòa thành thị đêm là cỡ nào mê người rồi. Không giống chúng ta cái thế giới này, xa hoa truy lạc, ban ly phồn hoa. Mỗi khi vào đêm lúc nhìn xem nhà nhà đốt đèn sáng, không khỏi trong nội tâm từng con cảm khái. Tòa thành thị này không có thuộc về ta một chỗ cảm dùi. Nhìn xem người khác tại đêm phồn hoa một góc, vui vẻ như vậy, phóng tứ. Mà ta chỉ là cái này thành khách qua đường. Có khi, đứng chán ghét thành thị. Cảm nhận được nó dơ bẩn, người với người tầm đó tồn tại quá nhiều lực đục với nhau, lợi ích truy đuổi thành thị, vốn là ôn hòa cùng thật thà tâm tính thiên địch. Đối với hoa hồng rượi lục, nhiều loại hoa giống như gấm, bọn hắn trong nội tâm khả năng cũng từng có quá lớn lao thê lương cảm giác cùng không an toàn cảm giác, thậm chí là khó có thể mở miệng, không muốn nhìn thẳng vào với thừa nhận hèn mọn cảm giác.

Bằng tâm mà nói, đưa thân vào thành thị loại này phồn hoa hoàn cảnh, dục vọng đã hiểu áp bách được sai người hít thở không thông, trừ phi người đối trá không muốn thừa nhận.

Bởi vậy, tại ý nào đó đã nói, "Tiểu" chữ lột mọi người chỉ là cái thành phố này thiên thiên vạn vạn khách qua đường trong bình thường nhất một bức phong cảnh. Không có nồng thôn cái kia loại thuần phác khí tức, bỏ mặc hồ hấp, một phần thuộc về tự mình an bình. Tiểu Phàm tự như chúng ta còn trẻ lúc giống như, đối với mỗi thành thị chờ mong cùng tò mò, nhưng mà đi tới thành thị vậy thì không phải do hắn rồi, thật nhiều sự tình thân bất do kỷ, chất phác không tại dễ dàng như vậy bảo tồn rồi.

Ngày này Tiểu Phàm tiến nhập Lăng Vũ thành cũng tự tránh không được tục rồi, hồi không đến còn trẻ thời điểm rồi, tương lai đại lục phong vân đem với sự phát hiện này tại còn hồn nhiên thiếu niên mặt không thể phân, Lăng Vũ thành cũng sắp thành vì tương lai cái này thế giới phong vân trung tâm. Nhìn xem phồn hoa cảnh ban đêm, Tiểu Phàm đã có tâm sự, nghĩ phụ thân mẫu thân của hắn với gia gia, đã lâu như vậy các người ở nơi nào a, cảnh sắc trước mắt cũng có chút khổ tâm.

Một đầu thành chủ hấp tấp chạy đến, nhìn thấy vừa rồi truyền tin người lính kia chỗ chỉ xe ngựa, phi chạy tới, Lưu Bá rừ cụp lấy con mắt, nhìn thoáng qua người trước mắt, kéo một chút dây cương lại để cho xe ngựa ngừng lại.

Trần Hoàng Diệp ái nữ sốt ruột cũng tự không để ý đến Lưu Bá, khàn khàn nói: "Linh Nhi người trở về nữa à."

Trong xe Linh Nhi nghe được phụ thân nàng thanh âm, nội tâm rung rung chạy vội xuống xe ngựa chạy vội tới Trần Hoàng Diệp trong ngực, kêu một tiếng phụ thân, sau đó tự khóc lên, Trần Hoàng Diệp yêu mến sờ lên Linh Nhi đầu, hiền lành nói, đều như vậy lớn người khóc cái gì khóc.

Linh Nhi cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng, thẹn thùng kêu một tiếng phụ thân, sau đó mới nhớ tới hướng phụ thân giới thiệu Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người. Đem nàng trên đường gặp được tình huống nói cho Trần Hoàng Diệp, Trần Hoàng Diệp nghe xong lại là kinh sợ lại là cảm thấy may mắn, lập tức hướng Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người nói lời cảm tạ, Lưu Bá lý lẽ cũng không có lý lẽ Trần Hoàng Diệp, Tiểu Phàm lễ tiết khách khí vài câu. Cuối cùng tại Trần Hoàng Diệp với Linh Nhi thịnh tình mời hạ Tiểu Phàm một đoàn người đi tới thành chủ phủ, tạm thời dừng đến thành chủ phủ. Trên đường dân chúng hiện tại mới hiểu được thành chủ vừa rồi vì cái gì như vậy vội vàng rồi.

Đối với Linh Nhi cái này Lăng Vũ thành tiểu công chúa thiếu rất quen thuộc, lộ người nhao nhao ngừng chân, nói xong các loại lời nói, nhưng cũng không có người đi ngăn cản hết thấy lộ ra rất yên bình, trong lòng bọn họ đối với thành chủ cả nhà vẫn là rất tôn trọng so sánh cả nhà bọn họ người rất hòa thuận.

Đi tới đi tới, một đoàn người đi tới thành chủ phủ, thành chủ phủ hùng vĩ tráng lệ, lại để cho người chấn động, trước đây Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người đến cửa ra vào, Trần Hoàng Diệp tự phân phó hạ nhân tiếp nhận xe ngựa, sau đó quân gia đi an bài Tiểu Phàm chỗ ở của bọn hắn, đồng thời phân phó chuẩn bị tiệc tối.

Tiểu Phàm một đoàn người đi theo quân gia đi hướng chỗ ở, Trần Hoàng Diệp chính là mang theo Linh Nhi đi hướng Linh Nhi mẫu thân cái kia bên trong, lại để cho Linh Nhi mẫu thân yên tâm, tại chỗ ở Tiểu Phàm bọn hắn thích hợp nghỉ ngơi với rửa mặt, thay đổi xiêm y, rửa sạch phong trần. Không bao lâu, rục rờ hắn lên Linh Nhi thân nhiên đi tới Tiểu Phàm chỗ ở của bọn hắn, mời bọn hắn đi dự tiệc.

Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người đi theo Linh Nhi đi vào mở tiệc chiêu đãi địa phương, trên đường thời điểm còn thuận tiện cho Tiểu Phàm bọn hắn giới thiệu một chút thành chủ phủ tình huống, cái này lại để cho Tiểu Phàm với Linh Nhi dài chút ít kiên nhẫn, mà Lưu Bá như trước xem ngủ bất tỉnh bộ dạng, nếu không phải hắn muốn uống rượu, hắn khả năng tự cũng không dự tiệc. Đến mở tiệc chiêu đãi địa phương, trông thấy Trần Hoàng Diệp với phu nhân của hắn đang đợi, có thể nhìn ra được đối với Tiểu Phàm bọn hắn coi trọng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Hiểu lầm

Linh Nhi như trước buổi sáng cái kia thời khắc bừng tới rửa mặt dùng nước đi vào Trương Tiểu Phàm trước gian phòng, kêu một tiếng thiếu gia, nên rồi

giường. Nhìn nhìn lại trên giường Trương Tiểu Phàm còn nằm, đầu có chút đau. Tối hôm qua hẳn không chịu nổi Trần Linh Nhi phụ thân hẳn mồi rượu, lần đầu ẩm rượu mạnh khiến cho Trương Tiểu Phàm thân thể không quá thích ứng. Đang nghe Tinh Nhi tiếng gọi ầm ĩ mới thanh tỉnh lại, vội vàng mặc quần áo tử tế, đi ra khỏi cửa phòng, theo Tinh Nhi trong tay tiếp nhận rửa mặt đồ dùng. Rửa mặt hoàn tất sau tự đi Lưu Bá gian phòng tìm Lưu Bá.

Tối hôm qua Lưu Bá uống dị thường tận hứng, đoán chừng là rất lâu không có uống đến đối lập mỹ vị phạm rượu rồi. Rượu ngon tại trước mắt, thích rượu chi nhân nhất định tránh không được mê rượu. Đánh thức Lưu Bá, đợi Lưu Bá rửa mặt hoàn toàn rồi, Trương Tiểu Phàm với Lưu Bá thương lượng một chút quyết định rời khỏi thành chủ phủ đi Vạn Thư Viện báo cáo chuẩn bị, sau đó tại đi mua một chỗ tiểu trạch viện, dù sao yêu cầu học ba năm, không có khả năng mỗi ngày quấy rầy tại thành chủ phủ, tuy nhiên thành chủ nơi ở có thể sẽ không so đo, nhưng mình nội tâm bất an. Cho nên bọn họ một đoàn người tự đi về phía thành chủ cáo tử.

Thành chủ với Trần Linh Nhi vạn phần giữ lại, dù sao ân cứu mạng, cuối cùng hỏi rõ Tiểu Phàm tính toán của bọn hắn, mới thôi. Trước khi đi lại để cho Linh Nhi mang Trương Tiểu Phàm bắt đầu thư viện đưa tin, đồng thời tiễn đưa tại Tiểu Phàm bọn hắn một toà tòa nhà, nằm ở Thành Đông, ra khỏi thành chủ phủ cũng không xa, hoàn cảnh thì tốt hơn, đại đa số đều thuộc về khu dân cư. Trương Tiểu Phàm đối với thành chủ đưa tặng tòa nhà, tất cả chối từ, dù sao trong lòng hắn chỉ là gặp chuyện bất bình mà thôi, cũng không có tổn thất cái gì, bị này đại lễ cảm thấy có xấu hổ.

Cuối cùng vẫn là Lưu Bá nói câu, hẳn muốn cho tự tiếp được, hẳn lại không chênh lệch tiền, kết quả là tự tiếp nhận tòa nhà. Ước định lại để cho Linh Nhi mang theo bọn hắn đi trước thư viện, sau đó tại đi tòa nhà. Linh Nhi đối với cái này cảm thấy phi thường hài lòng, từ chưa bao giờ sinh từ áp bách, Linh Nhi lại khôi phục một cái ngây thơ hoạt bát, sáng sủa đáng yêu thiếu nữ đẹp, dù sao nằng chỉ có mười lăm tuổi.

Linh Nhi vô cùng cao hứng mang theo một đoàn người đi hướng thư viện báo cáo chuẩn bị, Linh Nhi bản thân tự là thư viện đệ tử, nàng bây giờ là bảy năm cấp đệ tử, học viện phân cử cấp đệ tử, một đến chín, mỗi ba cái niên kỷ phân một cái giai đoạn, cao trung thấp, tựa hồ vũ trụ văn minh đều là như thế này khuôn sáo cũ không có gì lớn khác nhau. Mỗi cấp một năm học, hằng năm mùa hè cuộc thi tuyển chọn cấp tiếp theo đệ tử, mùa thu tuyển nhận tân sinh, trường học tốt nghiệp tiêu chuẩn thấp nhất là Thiên Cực cảnh cấp thấp.

Một loại ở trường học tu hành vài năm tại hai mươi tuổi đạt tới trước Thiên Cực cảnh đều không có vấn đề. Linh Nhi thiên phú không tồi, tại mười lăm tuổi đạt đến Địa Cực cảnh đỉnh phong, cho nên thuận lợi đến bảy năm cấp. Trường học còn có các loại viện hệ, có chút tốt nghiệp tiêu chuẩn không phải nhất định tu vi đạt tiêu chuẩn, nhưng dù sao những cái kia thuộc về thứ yếu con đường. Bởi vì thành chủ phủ khoảng cách học viện không xa, Trương Tiểu Phàm bọn hắn cũng muốn nhìn một chút Lăng Vũ thành ban ngày cảnh tượng, cho nên tự đi bộ đi hướng thư viện.

Hồng nhan từ xưa đến nay là kẻ gây tai họa, đối với Tiểu Phàm mà nói cũng thế, tuy nhiên Tiểu Phàm bây giờ còn là so sánh thuận phác, mà đối với cái này thành phố lớn hẳn tuổi tương tự công tử ca tự không giống với lúc trước. Nhìn thấy Linh Nhi bên cạnh đi theo cái nam tử xa lạ, hơn nữa Linh Nhi còn đối với người nọ thân cận vô cùng, dĩ nhiên là chọc Lăng Vũ thành quần áo lụa là công tử ca rồi. Lăng Vũ thành với tư cách Vũ Đế Quốc thứ hai thành phố lớn, quần áo lụa là cũng là không ít, hơn nữa là có bối cảnh, có lẽ bản thân còn có thực lực quần áo lụa là, loại hiện tượng này vô luận cái kia thời không đều là có.

Trương Tiểu Phàm bọn hắn trên đường đi vô cùng cao hứng đấy, chỉ đồng chí tây cảm thấy cao hứng phi thường. Đang tại bọn hắn cao hứng thời điểm, một đám quần áo lụa là tự gọi được trước mặt bọn họ, mà chung quanh tiểu thương chính là tranh thủ thời gian thu thập tốt thương phẩm, đồng thời thối lui, tuy nhiên Lăng Vũ thành trị an dưới bình thường tình huống không tệ, nhưng đối với tại những con nhà giàu này nháo sự, các dân chúng cũng là tránh chi, bởi vì thành chủ phủ đại đa số tình huống cũng là không có cách nào đấy. Linh Nhi xem xét bọn này năng dị thường người đáng ghét chặn con đường, dị thường tức giận, đang muốn quát lớn.

Mà đối diện cầm đầu ăn chơi thiếu gia trông thấy Linh Nhi đang muốn mở miệng, vội vàng nói: "Linh Nhi người gần đây đi nơi nào, tìm ta tốt vất vả, ta mấy ngày gần đây nhất mỗi ngày đi người cửa nhà chờ người, đều không có gặp người. Tối hôm qua nghe nói người trở về rồi, vốn ý định tối hôm qua tới tìm người, nhưng buổi tối lại không quá tốt, cho nên hôm nay ta sáng sớm đứng dậy tới gặp người, ta còn có lễ vật tặng cho người, đây là ta năm cha ta tại phía nam cấp dưới mang về đến Nam Hải giao nhân nước mất, còn bỏ ra ta hơn nửa năm tiền tiêu vật, nhưng mà ta cảm thấy được nó phi thường thích hợp người, lại để cho ta cho người mang lên a."

Bên này Linh Nhi đã không thể nhịn được nữa, trên mặt trưởng mặt hồng hào, phần nộ giá trị đã chật ních. Kê kêu nói: "Tổng Trung, người cắt cho ta, bốn tiểu thư không muốn xem đến người, nụ cười của người lại để cho người buồn nôn, người khoảng cách ta gần như vậy lại để cho ta cảm thấy được hô hấp không thuận."

Lần này đối thoại lại để cho một bên Trương Tiểu Phàm trong lòng có chút hiếu kỳ, nhưng mà tự hắn phán đoán Linh Nhi có lẽ không thích trước mặt người này.

Linh Nhi một phen lại để cho Tổng Trung sắc mặt màu đỏ tím, cả buổi nói không nên lời một câu, nhưng lại không thể nổi giận, muốn bảo trì phong độ phong độ, đồng thời tại nội tâm suy nghĩ một vạn lần, về sau như thế nào bảo chế lăng nhục Linh Nhi, đồng thời lại nghĩ tới phụ thân hẳn dặn dò, nghĩ biện pháp đem Linh Nhi đem tới tay thượng, làm cho không đến tay cũng muốn buồn nôn buồn nôn thành chủ phủ.

Lại nói Tổng Trung đầu rồi, tuy nhiên không phải đại gian đại ác thế hệ, cũng không tốt lắm nữ sắc, đối với Linh Nhi cũng có bốn phần chân tình thực lòng, không biết làm sao Linh Nhi đối với hắn không có chút nào hảo cảm, chính như đại đa số nữ tử từ đồng dạng dị thường phiền chán loại này quần áo lụa là. Nói sau Linh Nhi bản thân tuy nhiên là thành chủ phủ tiểu công chúa, nhưng lại không ngang ngược kiêu ngạo, cho nên theo Linh Nhi nội tâm tự không có đối với quần áo lụa là Tổng Trung một đám người có chút hảo cảm.

Bị rơi xuống mặt mũi Tổng Trung cũng là có chút căm tức, nhưng vẫn là chịu đựng không phát làm, lại đối với Linh Nhi nói ra: "Linh Nhi người cũng biết ta đối với tâm tư của người, người đến nhà của chúng ta cũng sẽ không rơi xuống mặt mũi, ta cam đoan chỉ cần người đáp ứng ta, ta từ nay về sau lại xuất hiện nhìn hẳn nữ tử, chỉ có người một gã thê tử, Linh Nhi gả cho ta đi, người hôm nay nếu không để cho ta cái đáp án ta tự không để cho mở."

"Ngừng", Linh Nhi hét ngừng Tổng Trung, sợ hắn tiếp tục nói nhảm nói tiếp, chung quanh còn có những người khác, là tối trọng yếu nhất còn có Tiểu

Phạm bọn hấn một đoàn người. Tiểu Phàm về mặt yên bình, Tinh Nhi về mặt phần nộ, mà Lưu Bá cười ha hả ngồi ở tiểu thương chưa kịp lấy đi trên ghế hip mắt nhìn xem. Bọn hấn ngăn trở con đường Linh Nhi cũng sốt ruột rồi, sợ tri hoãn Tiểu Phàm bọn hấn báo cáo chuẩn bị, dưới tình thế cấp bách tưng nói ra: "Tổng Trung người đến cùng như thế nào mới có thể đề cho mở đường đường."

Tổng Trung nói ra, trừ phi người hôm nay đáp ứng ta, sau đó kiên định ngăn trở con đường. Kỳ thật Linh Nhi muốn động tay, Tổng Trung không phải là của nàng đối thủ. Thế nhưng mà, Tổng Trung còn có giúp đỡ, nàng không nhất định có thể giải quyết tốt. Nghĩ nghĩ, có nhìn nhìn bên cạnh Tiểu Phàm, vì vậy kể chạy lên nào.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ép buộc nhiều thêm 1 bạn gái

Linh Nhi dừng một chút, nhìn về phía Tiểu Phàm, có chút có thể khăn trương, sau đó chuyển hướng Tổng Trung, nói: "Ta đã có yêu mến người rồi, cho nên mời người không được tại phiền ta"

Tổng Trung ngay từ đầu tưng chăm chăm vào Linh Nhi, nhìn Linh Nhi nhìn thoáng qua Tiểu Phàm, sau đó lại hướng bản thân mình nói ra nàng có yêu mến người rồi, cũng có chút đã minh bạch. Nhưng mà Tổng Trung vẫn là chưa từ bỏ ý định hỏi: "Là ai, là ai dám cùng ta đoạt nữ nhân, ta đặc biệt giết chết hấn, người nói cho cùng là ai."

Tổng Trung càng nói càng phần nộ, xem một đầu bị chọc giận chó hoang đồng dạng, chuẩn bị nhắm người người mà ăn. Đồng thời vung tay lên, lại để cho đằng sau một đám tiểu ăn chơi thiếu gia đem Linh Nhi bọn hấn bao vây lại, mắt sắp phóng hỏa quát: "Trần Linh Nhi người nói cho ta biết người ưa thích tên kia là ai, nói cho ta biết sau ta cam đoan không tại quần quít lấy người."

Linh Nhi có chút bối rối, nội tâm tự trách mà bắt đầu, nói hay không đi ra đầu rồi, nói ra phải hay là không sẽ cho Tiểu Phàm gây phiền toái vậy? Nhưng mà nội tâm chỉ muốn thoát khỏi Tổng Trung dây dưa dục vọng chiến thắng nội tâm áy náy, trong lòng quét ngang, nói: "Ta thích đúng là hấn", hơn nữa dùng ngón tay một ngón tay Tiểu Phàm. Một bên xem cuộc vui Lưu Bá con mắt hip mắt chắc hơn, khoe miệng có chút khê nhần một cái, còn không có lay động, tiếp tục chọc mắt.

Tiểu Phàm đột nhiên cảm giác thân thể phát lạnh, cảm giác như bị cái gì theo dõi đồng dạng. Tiểu Phàm bên cạnh Tinh Nhi về mặt giật mình nhìn Tiểu Phàm, sau đó ngơ ngác nhìn Linh Nhi liếc, cái này lại để cho đám công tử bột cả kinh.

Tiểu Phàm nửa ngày mới kịp phản ứng, sau đó nghiêng nghiêng đầu dùng ngón tay được bản thân mình, yếu ớt hỏi một câu: "Người mới vừa nói yêu thích ta?"

Linh Nhi mặt mũi tràn đầy có thể linh, đồng thời xấu hổ đồng điện gât đầu, cái này lại để cho Tiểu Phàm có chút dờ khóc dờ cười, trước mắt tình hình cho dù một cái kẻ ngu đều biết chắc là tham gia. Hấn một mực không có mở miệng, tưng là so sánh cẩn thận không đi gây một ít không cần phải phiền toái.

Cho dù hấn đối với Linh Nhi có chút có thể hảo cảm cũng không có xuất đầu, hấn biết rõ cái này ra khỏi thành chủ phủ không xa lắm, ần ần có lẽ có thành chủ phủ người đi theo, hấn tin tưởng thành chủ phủ sẽ biết đúng giải quyết đây. Hiện tại không có cách nào rồi, bị kéo tiến vào, cho nên hấn cũng tốt tiếp theo diễn thôi. Dù sao cảm nhà người ta tòa nhà, có lẽ còn điểm tình, dù sao tòa nhà cần phải hơi đắt đây.

"Tiểu tử, ta biết ngay là người, bình thường Linh Nhi cũng sẽ không đối với nam tử kia dùng trang điểm đây, nguyên lai là người đoạt nữ nhân của ta, lão tử hôm nay muốn phế người, ta muốn xem xem Địa Cực cảnh trung cấp tu vi còn đánh không chết người cái này không có tu vi phế vật. Đến lúc đó lại để cho mọi người xem nhìn người phế vật này đến cùng tài năng thể nào đến đoạt nữ nhân của ta".

Tiểu Phàm cũng biết không có thể lui bước rồi, phải trả tình tưng trả à nha. Đồng thời ngoài miệng không chậm tiếp theo lời nói, "Tổng huynh, đã người ta nữ tử không thích người, người vì sao đau khổ dây dưa..."

Tiểu Phàm lời còn chưa nói hết đã bị Tổng Trung đã cắt đứt: "Tiểu tử, đoạt nữ nhân của ta..."

"Ai là nữ nhân của người, người cho ta phát chút tôn trọng" Linh Nhi tức giận nói.

Tổng Trung bị cắt đứt, đành phải một lần nữa nói, "Tiểu tử người đoạt ta đây. Tiểu tử người lại để cho Linh Nhi chán ghét ta rồi, các huynh đệ các người nói làm sao bây giờ?"

"Quyết đấu, quyết đấu, quyết đấu..." Một đám quần áo lụa là hô lên, tiếng gầm rung trời.

Tổng Trung nghe được như thế thanh âm cảm thấy tâm tình sung sướng đi một tí, sau đó quay đầu đi hưởng thụ lấy một chút ánh mắt của mọi người, sau đó quay đầu, nói ra: "Tiểu tử ta cùng với ngươi quyết đấu, ngươi tiếp được a."

"Quyết đấu, như thế nào quyết đấu?" Tiểu Phàm không có cự tuyệt, ngược lại hỏi như thế nào quyết đấu, cái này lại để cho Linh Nhi có chút bận tâm lại có chút cao hứng. Trong lòng nghĩ được, không hồ là bốn cô nương vừa ý người, khục khục, có chút hảo cảm người, trên mặt không khỏi đã có một vòng đỏ bừng.

Tiểu cô nương chính là như vậy đơn thuần, còn đang suy nghĩ những cái này, không lo lắng chút nào Tiểu Phàm đánh không lại Tổng Trung, nàng chút nào không nhớ ra được ngày đó Tiểu Phàm đánh một cái Nhân Cực cảnh bọn cướp còn bị thương, bước liên tục nhẹ nhàng, đi tới Tiểu Phàm bên cạnh, nói cho hắn giải cái gọi là quyết đấu.

Lăng Vũ thành vì cam đoan trị an ổn định, đối với một ít không có thể điều chỉnh mâu thuẫn cung cấp sân bãi cung cấp bọn hắn giải quyết, do Lăng Vũ thành thành chủ phủ sai khiến công chính người tiến hành công chính, cam đoan trị an ổn định đồng thời đạt được nhất định được tiền lời, còn có thể chọn lựa một ít nhân tài.

Nghe đến đó, Tiểu Phàm không thể không bội phục nghĩ ra biện pháp này người, một lần hành động rất hiếm có. Sau đó căn cứ biết mình biết người trăm trận trăm thắng nguyên tắc, hỏi một chút Tổng Trung tu vi. Tinh Nhi ở bên nghe, nghe được Linh Nhi nói Tổng Trung là Địa Cực cảnh tu vi, một chút tự nóng nảy. Nàng từ nhỏ đi theo Tiểu Phàm cũng biết Tiểu Phàm không có tu hành qua, cho nên vội vàng nói đến, "Thiếu gia nhà ta không có tu hành qua, như thế nào đánh thắng được hắn a."

Những lời này mới nhắc nhở Linh Nhi, Linh Nhi chỉ lo chuyện của mình, đánh giá cao Tiểu Phàm tu vi, trong lúc nhất thời sắc mặt tái nhợt, mặt mũi tràn đầy thất lạc cúi đầu. Tinh Nhi cũng luống cuống thân, một bên là nàng yêu nhất thiếu gia, một bên đều là nữ nhân lại để cho Tinh Nhi cũng không có chủ ý. Tiểu Phàm cũng khó tư đối phó với địch kẻ sách, bên kia Tổng Trung cũng các loại có chút không kiên nhẫn được nữa, đi theo đám công tử bột khai mở bắt đầu đối với Tiểu Phàm châm chọc khiêu khích.

Lúc này Linh Nhi ngẩng đầu đối với Tiểu Phàm nói, "Thực xin lỗi, ta nghĩ đến ngươi là che giấu tu vi, ngày đó nhìn ngươi cùng bọn cướp đối bình, chỉ là bị điểm vết thương nhẹ, ta ngày ấy bối rối phía dưới không có dò xét truy đuổi ta bọn cướp tu vi. Thực xin lỗi, thực xin lỗi." Nói xong run rẩy mà bắt đầu, cái này lại để cho Tiểu Phàm nội tâm vì sợ mà tâm rung động bắt đầu chuyển động.

Tiểu Phàm xoa người, đang muốn cất bước lại bị Linh Nhi với Tinh Nhi giữ chặt. Linh Nhi nói, "Ngươi không cần ứng chiến, bọn hắn không dám dùng sức mạnh, ta dù sao cũng là thành chủ nữ nhi, hơn nữa ngươi không có tu vi, cự tuyệt bọn hắn người khác cũng sẽ không nói cái gì đấy." Tinh Nhi không nói gì, chỉ là mặt mũi tràn đầy lo lắng ghi trên mặt.

Tiểu Phàm nở nụ cười, cho Tinh Nhi một cái yên tâm ánh mắt, Tinh Nhi không tình nguyện thả Tiểu Phàm cánh tay. Tiểu Phàm sau đó dùng tay vỗ vỗ Linh Nhi tay, lại để cho nàng buông ra, "Ta đều có lập kế hoạch, không đúng thể hiện đấy." Lần thứ nhất tiếp xúc ngoại trừ phụ thân ngoại trừ nam tính tay, lại để cho Linh Nhi nội tâm có chút bối rối, lớn chữ mình nghĩ ngợi lung tung cái gì, đồng thời đối với Tiểu Phàm lo lắng gia tăng mãnh liệt.

Xa xa thành chủ mang theo thành chủ phủ người đã đi tới một sóng lớn bên ngoài quần chúng trước mặt, bởi vì tất cả mọi người đang nhìn Trương Tiểu Phàm quyết định, cho nên tự nhiên có chú ý thành chủ đến. Chứng kiến Tiểu Phàm động, đang chuẩn bị lên tiếng dẹp loạn sự tình thành chủ trông thấy Tiểu Phàm đi về hướng Lưu Bá tự đình chỉ phát ra tiếng, ý định nhìn nhìn lại.

Tiểu Phàm đi về hướng Lưu Bá, Lưu Bá cũng ngẩng đầu lên, trong nội tâm suy nghĩ được Tiểu Phàm phải hay là không muốn hắn thượng, nhưng lại bác bỏ ý nghĩ này, dứt khoát cũng không suy nghĩ rồi. Tiểu Phàm đi đến Lưu Bá trước mặt, nhẹ giọng hỏi, "Lưu Bá ngươi có hay không phương pháp phong bế cái kia Tổng Trung tu vi?"

"Ừ", có thể." Lưu Bá lập tức nói.

Tiểu Phàm trong nội tâm đại định, trên mặt lộ ra đáng tươi cười, Lưu Bá cũng bừng tỉnh đại ngộ, bụng hắc đạo tiểu tử này vẫn là rất cơ linh đấy.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Sơ hiển tài trí

Tiểu Phàm chuyển hướng Tổng Trung, mở miệng nói: "Tổng huynh chuyện này đối với tại ta mà nói có thể tính toán thượng là tai bay vạ gió. Ta bị người khác ưa thích lại để cho ngươi ghi hận thượng ta, ta không biết là vinh hạnh nhé vẫn là bất hạnh. Đương nhiên phải như thế giải nhân ưu ái ta cho dù chết

cũng đáng được, nhưng ta là người so sánh tiếc mệnh."

"Thiếu đặc biệt nói nhảm, người đến cùng có đáp ứng hay không" Tống Trung dù sao cũng là đem người về sau, dừng mảnh lên đây, mồm miệng đã cắt đứt Tiểu Phàm.

Tiểu Phàm cũng không giận, cười tiếp tục mở miệng: "Ước đâu cũng cần định ra thời gian, hiện tại thời cơ còn sớm, cũng không vội ở nhất thời. Ta nói ta là người tiếc mệnh, cho nên đáp ứng người quyết đấu cũng có thể, nhưng phải đem chúng ta song phương tu vi phong độ không tu hành tình hình xuống."

Tống Trung một nghe nói như thế, với chung quanh có chút tu vi người đồng dạng phản ứng, cái này không đang cùng người ý sao? Rõ ràng không có tu vi, lại để cho ta che tu vi như thế nào có thể nhẹ nhõm nhọc nhằn người.

Nhưng mà lúc này Tiểu Phàm chứng kiến Tống Trung không nói tiếp, đành phải tiếp tục kích một câu: "Như là Tống huynh không dám, như vậy việc này thôi. Tất cả mọi người lui về phía sau một bước, tản đi a."

Tống Trung nghe xong lời này, tâm huyết một chút tựu đứng lên, dù sao tiểu tử người không có tu hành, ta tu hành rồi, thể chất khẳng định so người tốt, tối đa thắng không quá trình, gặp được người điểm phản kháng mà thôi. Vội vàng nói, "Ta đáp ứng", đồng thời ra về hào phóng nói: "Thời gian ta cũng làm cho người định."

Tiểu Phàm lập tức đáp lời, "Chọn ngày không bằng trùng ngày, tựu trời giữa trưa a, đến lúc đó lui dài gấp."

Tống Trung nghe đến thời gian tựu là hôm nay, trong nội tâm cao hứng phi thường, sáng khoái đã đáp ứng, nội tâm đối với Tiểu Phàm địch ý cũng yếu đi chút ít, dù sao hắn cũng không phải đồ ngốc, nhìn ra Linh Nhi là bị ép lung tung nghĩ biện pháp, nội tâm cũng quyết định tại quyết đấu lúc không nhọc nhằn Tiểu Phàm rồi. Hắn cũng kiên trì "người kính ta một thước, ta kính người một trượng" nguyên tắc, sau đó lại để cho bên người một người hướng thành chủ phủ báo cáo chuẩn bị đi rồi, chấp tay hướng Tiểu Phàm cáo từ. Tiểu Phàm trở về đáp lễ. Xa xa thành chủ có chút cảm thán, đối với cái này đến từ thị trấn nhỏ thiếu niên có như vậy tâm tính cảm thấy giật mình, thờ dài "Cái này tương lai trước đây thuộc về người trẻ tuổi a."

Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người rất cực đã lấy được thông qua, tiếp tục đi về hướng Vạn Thư Viện. Mà Linh Nhi tại đề chân lúc hướng thành chủ phủ bên kia quan sát, đối với phụ thân không có trợ giúp đến có chút khó chịu, ẩn vào chỗ tối thành chủ chứng kiến nữ nhi của mình như vậy, đã có chút ít bất đắc dĩ, trong nội tâm thờ dài, con gái lớn không dùng được, bắt trung lưu nha.

Linh Nhi nhanh hơn một chút bước chân, đuổi tới Tiểu Phàm trước mặt, nắc cở đỏ mặt nói đến, "Trương công tử, cảm ơn người rồi, lại để cho làm phiền người rồi, người về sau có chuyện gì ta nhất định hết sức ta lớn nhất cố gắng giúp người."

Tiểu Phàm nghiêng nghiêng đầu, cười nói, "Chuyện nhỏ, ta so người có lẽ tiểu nhất điểm, người về sau đã kêu ta Tiểu Phàm a, mời về sau nhiều hơn chỉ giáo." Tinh Nhi cũng tới kéo Linh Nhi tay, nói xong Tiểu Phàm như vậy tốt với tốt như vậy, không bao lâu bọn hắn tựu đi tới cửa học viện. Tuy nhiên còn không có có chính thức khai mở bắt đầu tiếp nhận tân sinh, nhưng có một bộ phận đề cử sinh với có hắn tín vật tân sinh đã bắt đầu đưa tin, Tiểu Phàm bọn hắn vừa vịn thuộc về thứ hai loại.

Đi tới báo cáo chuẩn bị địa phương, chỉ thấy một cái lão đầu híp mắt nằm ở tại ghế nằm thượng dao động a dao động đấy, bên cạnh hai cái vừa thấy có người đến tựu chỉnh trang. Một cái tiểu tử vội vàng cầm lấy bút, một cái vội vàng cầm những vật khác. Lưu Bá trong tay cầm cái ngọc bội, cũng không biết lúc nào lấy ra, trực tiếp đi tới cái kia nằm ở trên mặt ghế lão nhân bên cạnh, dùng chân đá đá lão nhân kia. Lão đầu hình như là ngủ rồi, đá nhiều lần mới kịp phản ứng, sau đó Lưu Bá thối lui, hai người trẻ tuổi cũng vui tươi hơn hờn nhìn xem, không có chút nào chuẩn bị ngăn cản.

Lão đầu mơ mơ màng màng động thân thể, thân cái lưng mỏi, nhô lên eo sau đó đứng lên, hướng bốn phía quan sát, đang tìm kiếm ai trò đùa dai đầu rồi, đột nhiên cảm thấy một đường gió lạnh đánh úp lại, vội vàng vung tay lên bắt được cái gì, tập trung nhìn vào trên tay đồ vật, đang muốn tức giận, nhưng mà lại nhìn được, tốt như đang ngắm nghía cái gì, bởi vì trước mắt ngọc bội có chút quen mắt, bên cạnh lưng tên tiểu tử nhìn xem khó hiểu, trong nội tâm buồn bực bình thường lão đầu bị quấy rầy ngủ cũng nên giận dữ a, hôm nay như thế nào không nên giận nhé.

Suy tư một hồi, lão đầu mới nhớ tới, đây là thất truyền đã lâu cực kì thừa thốt chính là cái kia cái gì tín vật, trong nội tâm nở hời, may mắn lão già ta còn nhớ rõ, nhưng mà thứ này thật nhiều năm không gặp, hôm nay như thế nào có vật như vậy, chẳng lẽ thế đạo muốn rối loạn?

Lão đầu vội vàng nghiêm mặt nói: "Vị bằng hữu kia cầm tín vật đến rồi, kính xin vừa thấy." Liếc nhìn chung quanh, như trước không có nhìn Lưu Bá, cái này lại để cho Lưu Bá là thúc thúc có thể nhẫn, thăm thăm không thể nhịn. Trực tiếp bạo bắt đầu nói ra: "Lão già kia, người thật sự là không coi ai ra gì, là lão tử tín vật."

Lão đầu mới lấy lại tinh thần, chăm chú nhìn một chút Lưu Bá, mặt mũi tràn đầy không tín nhiệm thần sắc treo, cái này lại để cho Lưu Bá càng thêm cảm tức rồi, nhớ năm đó ngọc bội kia vừa ra, đại biểu cho cái này một phương thế lực lớn, hoành di thế giới cũng không có vấn đề gì, hiện tại, ai, nội tâm thất lạc gia tăng nấn nhé. Lão đầu nhìn xem Lưu Bá trên mặt nhan không tốt, đành phải ngưng ngưng nói: "Cái kia đạo hữu, người không phải là tới đây học tập a, cái kia chúng ta không chiều lớn tuổi đệ tử, người có tín vật cũng không được, đây là quy định."

Lưu Bá nghĩ nghĩ, trong nội tâm thờ dài một hơi, hiện tại đã không phải là vạn năm trước rồi, thế tất người yếu, nghĩ đến Tiểu Phàm về sau còn phải ở chỗ này học tập một thời gian ngắn, tựu hết sức bình tĩnh trở lại, nhìn xem lão đầu nói ra: "Thiếu gia nhà ta nghĩ phải ở chỗ này học tập một thời gian ngắn." Sau đó chỉ chỉ Tiểu Phàm. Lão đầu xem xét không phải trước mắt lão già khom khom tựu cảm thấy nhẹ nhõm, nói thẳng đến: "Đi. Nhưng mà ngọc bội hai ngày nữa trả lại cho người, ta lại để cho trong nội viện các lão đầu đều nhìn xem, chiếu cố một chút thiếu gia của người." Lưu Bá trong nội tâm bụng hắc đạo, chẳng phải sợ là già dối sao?"

Lão đầu trong nội tâm hiếu kỳ, cẩn thận chu đáo một chút Tiểu Phàm, Tiểu Phàm vội vàng đối với lão đầu hành lễ, Linh Nhi tuy nhiên thường xuyên

chứng kiến lão đầu, nhưng lại chưa quen thuộc, cho rằng lão đầu chỉ là nhân tàn lão nhân, cũng không tốt nói cái gì đó. Lão đầu nhìn hồi lâu, Tiểu Phàm đều cảm giác ngưng ngưng, vẫn là cố gắng mỉm cười, hướng về Lư Bá xin giúp đỡ, Lư Bá lại làm bộ không thấy được. Lão đầu nhìn một hồi lâu, nói một câu hạt giống không tệ, thế nhưng mà chậm chút, sau đó xuất ra một quả màu vàng nhân hiệu, cầm tại trước mặt, hip mắt, đã nhìn thấy lệnh bài đột nhiên tán phát một ít hào quang, thật giống như bị kích hoạt lên một chút, tiện tay một đồ cho Tiểu Phàm. Chiêu thức ấy nhìn tại Lư Bá trong mắt, đã biết rõ trước mắt lão đầu là thứ Quy Tâm cảnh cường giả, chỉ có như vậy mới không có tu vi chấn động, ngấm lại bản thân mình vạn năm trước. Ai, bây giờ có thể bảo trì loại này tu vi người thế nhưng mà thiếu đi, cho dù hiện tại thiên địa bỏ niệm phong, sinh cơ lập lại, thế nhưng mà đại bộ phận người cũng không dám bỏ niệm phong tu vi, xem ra thiếu gia áp lực cực lớn, thịnh thế sắp xảy ra, quá nhiều vạn năm trước thanh niên thiên tài cũng muốn lại hiện ra hậu thế rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Quán rượu gặp Lý Tiêu Dao

Cầm lệnh bài, Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người quyết định đi ăn cơm, dù sao nhanh đến giữa trưa, Linh Nhi thuận theo tự nhiên làm ông chủ, mời Tiểu Phàm bọn hắn ăn cơm, bọn hắn một đoàn người ngay tại Linh Nhi dưới sự dẫn dắt đi hưởng ăn cơm địa phương.

Trên đường, thật nhiều người gặp Linh Nhi bọn hắn một đoàn người đi tới, khai mở bắt đầu chỉ trở, lú rú đấy, người từ trước đến nay thích xem náo nhiệt, tuy nhiên không phải Tổng Trung lại để cho tuyên truyền đấy, nhưng tăng thêm buổi sáng đối nghịch lâu như vậy với Tổng Trung thuộc hạ quần áo lụa là tuyên truyền, đã gần như toàn thành biết được, các nơi sông bạc đã bắt đầu khai mở đề ép, hơn nữa chuyện này liên quan đến thành chủ nữ nhi với đại đại đô đốc nhi tử, tăng thêm chuyện này lớn nhất bán điểm là vì tình yêu quyết đấu, gần như thỏa mãn hiện tại còn trải qua yên bình sinh hoạt thị dân rất hiếm kỳ tâm, đương nhiên tất cả đánh cược lớn tràng đối với Tiểu Phàm cùng Tổng Trung thắng bại bởi so là không đồng dạng như vậy cao nhất chính là mua Trương Tiểu Phàm mua một bồi mười, Tổng Trung là mua hai chung một, hơn nữa các loại tin tức bay đầy trời, lại để cho cái thành phố này náo nhiệt đứng dậy các thiếu nam thiếu nữ cũng khai mở bắt đầu sinh động đi lên. Cái này lại để cho Tiểu Phàm rất là xấu hổ, vừa tới Lăng Vũ thành đã thành người tâm phúc, cho nên một đoàn người bước nhanh hơn, đi tới Linh Nhi làm ông chủ địa phương.

Thiên Tiên lâu, Lăng Vũ thành số một số hai quán rượu, Thiên Tiên lâu đến từ một cái mỹ hảo truyền thuyết, vạn năm trước, có xinh đẹp tiên tử bởi vì chính mình yêu say đắm cái khác một vị tiên nhân khoảng cách nặng mà đi, truy tìm mấy vạn dặm, cuối cùng đuổi tới Hắc Diệu sơn mạch, lại vừa vặn trông thấy người nam kia Tiên Nhân tại Hắc Diệu sơn mạch đã chết, muốn tự tử chết ở nam tiên nhân bên người, không biết làm sao bản thân mình tu vi không đến vào không đến nam tiên nhân thân vẫn đấy, cho nên đành phải xuất ra nam tiên nhân đưa cho hắn duy nhất niệm tượng, ngay tại lúc này Thiên Tiên lâu hóa là trận nhân, bố trí xuống đại trận, hao hết nữ tiên tử tu vi, cuối cùng đem nữ tiên tử truyền tống đến nam tiên nhân bên người, trận pháp hủy, mà Thiên Tiên lâu để lại, về sau thế nhân bắt nó biến thành quán rượu, về sau nhiều lần trần trọc, đã có địa vị bây giờ.

Thiên Tiên lâu cũng là bình thường quyền quý quần áo lụa là tụ hội đấy, dù sao tiêu phí vẫn còn có chút cao đấy. Lâu một lâu hai bình thường người vẫn tương đối hơn, lên lâu ba nhân số chột giảm, mà đệ chín lâu không đối ngoại còi mở, chỉ là ngàn năm trước có người đi vào, Đế Quốc lão Hoàng đế tại vị lúc đến Lăng Vũ thành đi dạo qua, cũng chỉ là lên tầng thứ 8. Trần Linh Nhi mang theo Tiểu Phàm bọn hắn đi tới lâu bốn, tuy nhiên nàng vẫn là có thể cao hơn một tầng đấy, nhưng cái kia tiêu phí nàng vẫn còn có chút đau lòng đấy, cho nên tuyển tại tầng thứ tư.

Tiểu nhị cũng không nói cái gì, dùng nhãn lực của hắn cũng nhận ra được người là ai, đợi Linh Nhi một đoàn người ngồi xuống, tự nhiên thực hầu hạ mà bắt đầu, tầng thứ tư nhé hôm nay người không nhiều lắm, chỉ mở trừ bọn hắn ngoại trừ ba bàn. Linh Nhi bọn hắn ngồi xuống, khác hai bàn người chỉ là nhìn nhìn, tự nhiên có ở để ý tới, tại đây ăn cơm người có mấy cái không phải hạng người tâm cao khí ngạo.

Chỉ có trong đó một bàn một thanh niên đã đi tới, hướng về Linh Nhi được rồi được rồi. Nói ra: "Linh Nhi muội tử đã lâu không gặp, hôm nay tại đây gặp được người mang bằng hữu ăn cơm, không để cho học trưởng ta giới thiệu một chút?"

Linh Nhi đứng dậy, thân nhiên thi lễ nói ra: "Học trưởng người vẫn là như vậy nhân nhả." Sau đó giới thiệu mà bắt đầu, đây là Trương Tiểu Phàm Trương công tử, đến từ Lăng Vũ Thành Đông mặt thị trấn nhỏ, Vạn Thư Viện tân sinh, đây là Lư Bá, quản gia của nhà hắn, Tinh Nhi thị nữ của hắn, Tinh Nhi gặp giới thiệu nàng có chút thi lễ một cái. Mà thanh niên trong nội tâm kinh ngạc, cái này chủ tớ quan hệ.", ngấm lại qua đi cũng bình thường trở lại, dù sao cũng là địa phương nhỏ bé đến đấy. Sau đó hướng mọi người thi lễ một cái, hơn nữa sáng khoái giới thiệu bắt đầu đến chính mình đến, đến từ Hoàng Đô Lý gia, tên Lý Tiêu Dao, gia tộc dùng kinh thương mà sống. Trương Tiểu Phàm thi lễ, xem như bái kiến rồi.

Sau đó Lý Tiêu Dao bỗng nhiên lại nói tiếp, Linh Nhi nghe chỗ người gần đấy thế nhưng mà phát hỏa, có người vì người yếu quyết đấu, ha ha. Sau đó lách vào liếc trông mắt, là không người bên cạnh vị này, sau đó tiếp theo cười rộ lên, đối với Tiểu Phàm cười toet toet mà nói, chúng ta Linh Nhi thế nhưng mà tốt cô lương, người thật có phúc, một bộ từ trước đến nay quen thuộc bộ dạng, vỗ Tiểu Phàm bả vai. Cái này lại để cho Tiểu Phàm xấu hổ không được, đồ mặt không biết nói cái gì cho phải, mà Lý Tiêu Dao một bộ nói tiếp đi bộ dạng. Cái này lại để cho Linh Nhi nổi giận không thôi, vội vàng chen vào nói, lại để cho Lý Tiêu Dao không nên nói lung tung, giải thích nói chỉ là bằng hữu hỗ trợ mà thôi, hơn nữa nói đến, Tổng Trung quần quít lấy nàng lại để cho nàng không có cách nào các loại." Cũng nhắc giải thích.

Tiểu Phàm một mực cười làm lành, rõ ràng tình thương thấp bộ dạng Linh Nhi cuối cùng dẫn theo thanh âm nói ra, nếu như người tại nói lung tung ta tự không để ý tới người rồi, mà Lý Tiêu Dao cảm cả bản người cũng ha ha nở nụ cười. Nghe được Linh Nhi nói không để ý tới chính mình rồi, Lý Tiêu Dao mới dừng lại đến, chịu đựng nói: "Tốt Linh Nhi, ta không cười rồi, ta không cười rồi, ta sai rồi."

Linh Nhi nộ được cắn răng hỏi: "Ta thân ái học trưởng, ngài cái kia bên trong sai rồi."

Cái thanh này Lý Tiêu Dao cho dọa, vội vàng nói ta còn có việc mang theo người liền định đi rồi, lập tức cầu xin tha thứ nói: "Linh Nhi ta còn có việc, ta đi trước, các người bữa cơm này ta mời, ta còn có việc trước đi nha." Sau đó vội vàng chạy.

Linh Nhi thờ phỉ phỉ ngồi ở trên mặt ghế, vẻ mặt mất hứng, sau đó thuận miệng kêu một đồng lớn đồ ăn, còn đã muốn rất nhiều rượu, cái này có thể a Lưu Bá. Thế cho nên về sau Lý Tiêu Dao đến tính tiền thời điểm khóc mặt đi ra ngoài, trong nội tâm lớn thán lại xuất hiện đặc tội nữ nhân.

Tiểu Phàm trông thấy Linh Nhi như vậy gọi món ăn, cũng không nói gì thêm, cho dù hắn vẫn cho rằng lãng phí đáng xấu hổ, nhưng đối với tại vừa rồi cái kia Lý Tiêu Dao cũng là có chút im lặng, cho nên cũng tự không có ngăn lại Linh Nhi, dù sao không phải bọn hắn bỏ tiền. Tinh Nhi nhìn xem mỹ thực nhé cũng quét qua tới đây cảm xúc, thúc đẩy mà bắt đầu, Lưu Bá đâu rồi, lộ tử so so sánh đã, miệng lớn uống rượu miệng lớn ăn thịt, về phần Linh Nhi, vừa ăn bên cạnh làm bầm, Tiểu Phàm cũng không có đi nghe. Hắn bản thân mình nhé cũng là rất nghiêm túc ăn được, tuy nhiên hắn không có ngăn cản Linh Nhi, nhưng đối với hắn bản thân mình ăn đồ vật không có lãng phí. Kỳ thật có đôi khi hắn mình cũng suy nghĩ, vô dục vô cầu kỳ thật cũng rất tốt, hắn ăn hết bảy phần no bụng, bởi vì hắn biết rõ giữa trưa còn có chuyện phiền toái.

Ăn không sai biệt lắm, Tiểu Phàm ngừng lại, uống đi một tí rượu trái cây, sau đó hỏi Linh Nhi bên trong lời đài có xa lắm không, Linh Nhi nói không xa, đi bộ không đến một phút đồng hồ là đến, sau đó Linh Nhi cũng không có ăn hết, Tinh Nhi sợ ăn mập, cũng không có ăn hết, chỉ có Lưu Bá một cá nhân tiếp tục hắn hào phóng tác phong.

Tiểu Phàm thấy thời gian còn có trong chớp lát, một mình nhắm lại con mắt đã ra động tác vì, Tinh Nhi bản thân mình ngồi vào cửa sổ bên cạnh nhìn xem người phía dưới lưu, tưởng tượng bắt đầu nội tâm của nàng tiểu mộng tưởng.

Linh Nhi đâu rồi, nhìn xem nhắm mắt lại Tiểu Phàm ngăn người, hỏi tưởng lại với Tiểu Phàm bọn hắn cùng một chỗ gặp nhau từng ly từng tý. Nghĩ đến lúc ấy may mắn bản thân mình vận khí tốt, gặp tiểu tử ngốc này, bằng không thì tránh không được tù nhân còn sẽ liên lụy phụ thân với mẫu thân. Ngẫm lại lúc ấy tiểu tử ngốc này không có tu vi, còn dám với bọn cướp động thủ, tuy nhiên bị thương nhưng vẫn là rất dũng cảm đấy, giống như có một chút như vậy nhi đẹp trai, hơn nữa đã biết thân phận của ta cũng sẽ không có cái gì khác nhau. Hôm nay bị ta lôi ra để che thương, cũng không có nổi giận, thái độ vẫn là như vậy ôn hòa, ngốc cười lộ lên cũng là không sai đấy, thời gian dần trôi qua xuân tâm nảy sinh bắt đầu chuyển động, suy nghĩ càng ngày càng loạn.

Người ngăn người thời điểm thời gian trôi qua rất nhanh, bên ngoài tiếng huyền ảo thời gian dần trôi qua lớn lên, Tiểu Phàm bị kinh hồi thần, mở mắt, sau đó nhìn một chút bầu trời mặt trời, xem chừng thời gian không sai biệt lắm. Kêu một tiếng Tinh Nhi, lại để cho nàng đem Lưu Bá trợ giúp một chút, Lưu Bá tại rượu ngon trước mặt lại có chút uống nhiều quá, khá tốt nội tâm của hắn một mực dặn dò bản thân mình đợi lát nữa còn muốn xem Tiểu Phàm luyện võ đoạt con dấu, ngẫm lại được cao hứng lại uống chút ít, khiến cho hắn hiện tại có chút say, đi bộ không quá rồi.

Linh Nhi cũng hồi thần lại, trông thấy Tiểu Phàm đối với Tinh Nhi với Lưu Bá tốt như vậy, cảm giác cùng từ nơi ở thân nhân. Kỳ thật đâu rồi, tại Tiểu Phàm trong nội tâm Tinh Nhi với Lưu Bá chính là của hắn thân nhân, vì kia đưa không có người có thể thay thế. Đồng thời Linh Nhi cũng cảm thấy với chính nhà mình hạ nhân quan hệ có chút lạnh nhạt, tuy nhiên nha đầu Tú nhi cùng nàng quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng có đôi khi vẫn là mất tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Quyết đấu bắt đầu

Nhìn xem không sai biệt lắm, Trương Tiểu Phàm nói khẽ: "Linh Nhi, dẫn đường a, ăn no rồi cơm hoạt động một chút đối với thân thể tốt." Linh Nhi nghe nói như thế, trong nội tâm cảm nhận được một chút nhẹ nhõm, tuy nhiên hắn biết rõ Tiểu Phàm mặc dù không có tu hành, thân thể tổ chất không tệ, nhưng dù sao cảm Tổng Trung đã trải qua tu hành, thể chất đã bị thiên địa linh khí cải tạo một chút thể chất. Nhưng vẫn là lo lắng Tiểu Phàm đứng bị thương, tuy nhiên nàng biết rõ sự tình hôm nay nhất định sẽ lại để cho phụ thân biết rõ, Tiểu Phàm không có cái gì nguy hiểm tánh mạng, nhưng nếu là bị trọng thương nàng cũng là bản khoản đấy. Cho nên tại lay động trước đó, vẫn là rất nghiêm túc hỏi Tiểu Phàm một câu: "Tiểu Phàm, nếu như người không muốn đi, có thể không đi đấy. Dù sao bị hắn quấy rối lâu như vậy, ta không quan tâm đấy, nếu như người bị thương ta đứng bản khoản đấy."

Trương Tiểu Phàm nhìn nhìn Linh Nhi, chân thành nói: "không thích sự tình cũng nên đi giải quyết đấy, yên tâm ta không đứng thể hiện đấy."

Linh Nhi cũng không nói cái gì nữa, yên lặng ở phía trước mang theo đường, Trương Tiểu Phàm tháp được tay với Tinh Nhi cùng một chỗ vịn Lưu Bá đi hướng quyết đấu lời đài. Trên đường nghe thấy người trông thấy Trương Tiểu Phàm bọn hắn một đoàn người, đã bắt đầu líu ríu, trên đường một ít chuyện

tốt người trẻ tuổi trông thấy Linh Nhi một đoàn người, còn lớn tiếng nói tiểu tử chúng ta coi trọng ngươi ah, đại thúc nhóm bọn họ cũng ồn ào hô chàng trai chúng ta coi trọng ngươi nha. Đối với những cái này thiện ý hoặc là trêu chọc lời nói Trương Tiểu Phàm đều bảo dùng mỉm cười. Một mạch yên bình, không quan tâm phồn hoa cảnh sắc, dù sao hần lúc đến đã lãnh hội rồi, lạ lắm thành thị hần cuối cùng là an ngừng tạm đến.

Đi tới bên lối dài, đã có rất nhiều người rồi, có hai cái lối dài, một cái lối dài phạm vi gần sáu ngàn bằng phẳng, chu vi được đại lượng trên chỗ ngồi đã ngồi trên người, phía trên một ít vị trí tốt tầm mắt tốt rộng rãi vị trí ngồi cũng có người vì lên rồi, những người này hoặc là có tiền hoặc là có thế, hưởng thụ lấy so tốt hơn đài ngộ. Đường nhiên muốn vị trí ngồi là yêu cầu giao nhất định được phí tổn đấy, những cái này phí tổn một bộ phận dùng cho lối dài tu sửa, một bộ phận với tư cách tỷ thí tặng thưởng, còn lại bị đưa vào hoạt động ông chủ bỏ vào trong túi áo. Linh Nhi phụ thân ngồi ở trên đài cao, còn không có phát hiện trong đám người Linh Nhi bọn hần, mà vừa rồi gặp được Lý Tiêu Dao đến là phát hiện bọn hần, phi tốc chạy tới, cao hứng với Trương Tiểu Phàm còn có Linh Nhi chào hỏi, cũng mặc kệ Linh Nhi sắc mặt như thế nào, tự đối với Trương Tiểu Phàm kéo lên, cũng mặc kệ Trương Tiểu Phàm có trở về hay không đáp hần, vừa nói biến mang theo Trương Tiểu Phàm bọn hần đi hướng hần vì địa phương. Đến Lý Tiêu Dao làm địa phương, sắp xếp xong xuôi Tinh Nhi với Lưu Bá, với Lý Tiêu Dao hần huyền đứng, Linh Nhi không tình nguyện đứng ở một bên, cuối cùng đi đến phụ thân nàng nơi nào đấy rồi.

"Đứng rồi, ngươi biết rõ ngươi ti lệ đặt cược sao?" Lý Tiêu Dao đột nhiên nói ra.

"Ta ti lệ đặt cược? Chuyện gì xảy ra à?" Trương Tiểu Phàm về mặt ta cái gì cũng không biết bộ dạng.

"Ách, ta đã quên ngươi vừa tới Lăng Vũ thành, ngươi nên biết Lăng Vũ thành gặp võ tất đánh bạc tập tục đi à nha." ? ?

"Ừ, nghe Linh Nhi đã từng nói qua." Trương Tiểu Phàm bình tĩnh nói.

"Ngươi biết không, ngươi ti lệ đặt cược cao nhất đã đạt đến một bồi năm rồi, thật nhiều người đã điều tra ngươi đấy, biết rõ ngươi không có tu hành qua, cho nên thật nhiều sông bạc đem ti lệ đặt cược đều làm cho cao, mà Tổng Trung ti lệ đặt cược hiện tại đã biến thành bốn bồi một rồi, quá điên cuồng cái này ti lệ đặt cược, ta thể nhưng mà phân tán đè ép một ngàn khóa Hắc Diệu Thạch áp ngươi thắng ah, nếu như ngươi thắng phân ngươi 500 khóa, đủ huynh đệ a, ha ha." Lý Tiêu Dao kích động nói.

"Vậy ngươi cũng giúp ta đè xuống a." Sau đó rung hạ Lưu Bá, lại để cho hần đem tiền cho hần. Sau đó cầm một ít túi Hắc Diệu Thạch cho Lý Tiêu Dao. Lý Tiêu Dao gặp Trương Tiểu Phàm đem tiền cho hần, sau đó lại để cho hần hỗ trợ áp một chút hần bản thân mình. Hành động này truyền đưa cho hần quá nhiều tin tức, kết quả là cười ha hả chạy tới đặt cược đi rồi, đồng thời còn tìm người cho mượn chút ít tiền lần nữa đè ép Trương Tiểu Phàm, vui tươi hơn hờ suy nghĩ đứng dậy một số lớn tài phú đến tay sau cảm giác. Cách đó không xa Linh Nhi trông thấy Lý Tiêu Dao đi rồi, vội vàng kéo lại phụ thân nàng đã đi tới, vừa rồi phụ thân hần tự muốn tới đây đấy, không biết làm sao Linh Nhi không cho.

Linh Nhi phụ thân đã đến Trương Tiểu Phàm trước mặt, Trương Tiểu Phàm thi lễ một cái, Linh Nhi phụ thân vội vàng phát phát tay, nói đến nói: "Tiểu Phàm hiền chất không cần quan tâm nghi thức xã giao, lần này ước đấu sự tình ta đã đã biết, tiểu nữ không hiểu chuyện, hiền chất không được để ở trong lòng, nhưng mà ta vẫn còn muốn tại đây xin nhờ hiền chất ngươi một chút, hết sức đánh bại Tổng Trung, nếu như thật sự không địch lại coi như xong, dùng an toàn của ngươi vì trọng, đáng lo Linh Nhi về sau ít đi ra ngoài chút ít, ai."

"Phụ thân, ngươi đừng thở dài rồi, Tiểu Phàm thực lực rất mạnh, đều không có tu vi không thấy đánh không lại Tổng Trung đấy, ngươi đừng lo lắng, Tiểu Phàm làm phiền ngươi rồi, nhưng hết thấy dùng an toàn của ngươi vì trọng." Linh Nhi nói khẽ.

"Thành chủ, xin ngài yên tâm, ta nhất định hết sức nỗ lực. Mới tới Lăng Vũ thành nhận được ngươi với Linh Nhi chiếu cố, hơn nữa ta cùng Linh Nhi coi như là bằng hữu, về công về tư ta đều có lễ đi làm." Trương Tiểu Phàm chân thành nói, trong lòng hần, khó khăn nhất còn chính là nhân tình, hần không muốn nợ nhân tình.

Đám người khai mở bắt đầu xao động mà bắt đầu, đồng thời từng đợt tiếng gọi ầm ỉ đã bắt đầu "Tổng Trung tất thắng, Tổng Trung tất thắng.", " Tổng Trung lên lối dài, nhìn khắp bốn phía, vận đủ tu vi lớn tiếng nói: "Cảm ơn các vị nâng đỡ." Đồng thời ôm quyền hướng chung quanh hành lễ, đi đã xong lễ, tiếp theo lớn tiếng nói đến: "Trương huynh có thể đã đi đến, nếu như đã đến mời lên đài a, sớm một chút tỷ thí xong, sớm một chút chấm dứt."

Trương Tiểu Phàm đã nghe được lời này, xoay người, đằng sau Linh Nhi với Tinh Nhi vội vàng nói đến lại để cho hần cẩn thận, hần bày ra ý yên tâm, sau đó liền hướng lối dài đi đến, ngăn cản tại người phía trước trông thấy Trương Tiểu Phàm đến rồi, vội vàng tránh ra một lối đường. Đồng thời một hồi không quá lớn thanh âm khai mở bắt đầu hô quát lên "Trương Tiểu Phàm tất thắng, Trương Tiểu Phàm tất thắng.", " Trương Tiểu Phàm nghe xong trong đó thanh âm có chút quen tai, cũng biết là Lý Tiêu Dao dẫn đầu đấy. Tại Lý Tiêu Dao dưới sự dẫn dắt, cho Tiểu Phàm tiếng hò hét càng lúc càng lớn, mọi người luôn có chênh lệch chút ít lẫn kẻ yếu, cho nên cố gắng lên âm thanh chưa phát giác ra bên tai.

Đến trên lối dài, Trương Tiểu Phàm mỉm cười hướng Tổng Trung chấp tay, Tổng Trung cũng chấp tay, sau đó đối với Trương Tiểu Phàm nói chờ một chốc ta mời người phong bế tu vi của ta. Trương Tiểu Phàm nói ra: "Không sao, Tổng huynh mời." Vì vậy Tổng Trung lớn tiếng nói: "Mời một vị tiền bối phong bế tại hạ tu vi, làm cho ta cùng Trương công tử khai mở bắt đầu ước định thi đấu." Đồng thời hướng bốn phía lần nữa chấp tay.

"Ta đây đến đây đi, cũng không có ý kiến a." Một cái lão nhân một bên bay về phía Trương Tiểu Phàm bọn hần vừa nói, thành chủ với Tổng Trung phụ thân hần đa số độc trước hết nhất kịp phản ứng, đồng thời nói ra: "Lão tiên sinh ngài xuất thủ chúng ta tuyệt đối yên tâm." Trương Tiểu Phàm tìm theo tiếng nhìn lại, chứng kiến có chút quen thuộc, nhớ tới là buổi sáng đi học viện báo cáo chuẩn bị lúc cho hần lệnh bài lão nhân, vì vậy thật sâu đã thành một cái văn bối lễ, đồng thời nói: "Tiền bối." "Bắt chuyện qua, lão đầu nhẹ gật đầu. Tổng Trung tuy nhiên không biết vì cái gì phụ thân bọn hần đối với lão nhân như thế tôn kính, cho nên cũng được lễ nói: "Làm phiền tiền bối giúp ta phong bế toàn bộ tu vi, cảm ơn." Vì vậy lão nhân lay động nổi lên tay, một bộ phương pháp quyết ấn ký đánh vào Tổng Trung trên người, đồng thời kiểm tra Trương Tiểu Phàm thân thể, xác định không có tu vi. Vì vậy mở miệng nói: "Quyết đấu có thể đã bắt đầu."

Chương 11: Kịch liệt chiến đấu

Trương Tiểu Phàm với Tống Trung hai người đều hướng lui về phía sau mấy bước, xem bình thường tu giả luận võ mà nói đều lẫn nhau lui trăm mét, dù sao tu giả các hạng năng lực cũng không phải chưa tu hành người có thể so đây. "Trương huynh mời." Tống Trung cũng không lấy lớn hiếp nhỏ, lại để cho Trương Tiểu Phàm động thủ trước. Trương Tiểu Phàm cũng không sĩ diện cái lão, dưới chân một tụ lực, nhảy lên, phóng tới Tống Trung, một quyền nhanh chóng đánh hướng Tống Trung, mà Tống Trung chính là không sợ bất loạn trung bình tấn một trát hai tay giao nhau ngăn tại trước mặt, khiến cho Trương Tiểu Phàm một quyền không có thể có phần lớn hiệu quả chỉ là đem Tống Trung chấn thân thể khẽ động mà thôi. ? Trương Tiểu Phàm tại một quyền không có xây dựng công sau nhanh chóng lui về phía sau, tiếp theo Tống Trung tựa giờ quả đấm oanh đi qua, Trương Tiểu Phàm kiệt lực tránh qua, tránh né Tống Trung nắm đấm, thân hình một lưng, sau đó tiếp theo hướng lui về phía sau đi, kéo ra cùng Tống Trung khoảng cách.

Tống Trung gặp một quyền không có oanh đến Trương Tiểu Phàm, cũng không hề truy kích, dừng tại chỗ yên lặng nhìn xem Trương Tiểu Phàm. Trương Tiểu Phàm thấy thế cũng ngừng lại, cẩn thận tự hỏi vừa rồi đạt được tin tức, hẳn biết rõ hẳn muốn thắng Tống Trung rất khó, Tống Trung là binh nghiệp thế gia người, bản thân thể trạng cường tráng nhưng lại biết một chút đánh nhau sáo lộ, bản thân mình cơ bản không có cái gì. Nhưng mà đã đã đáp ứng Linh Nhi, cái kia đành phải như vậy. Quyết định về sau, cắn răng một cái trực tiếp xông đi lên, đem quay người phóng cho Tống Trung, trực tiếp nhào tới, Tống Trung xem xét Trương Tiểu Phàm trực tiếp nhào đầu về phía trước hoàn toàn buông tha cho phòng ngự cho rằng Trương Tiểu Phàm muốn buông tha cho, liền chuẩn bị rất nhanh chấm dứt chiến đấu, trên khán đài người xem cũng là khó hiểu, chẳng lẽ đây là đang diễn, có một số nhỏ mua Trương Tiểu Phàm thắng người căn bản là khóc mù, cái này xem là chuyện gì a, bao nhiêu đánh một hồi a, coi như thua chúng ta cũng trước đây xem cuộc vui rồi, mà ngay cả thành chủ cũng có chút ít khó hiểu, Linh Nhi với Tinh Nhi đến là chỉ có lo lắng.

Trương Tiểu Phàm vọt tới Tống Trung trước mặt, vung lên nắm đấm tụ lực đánh, Tống Trung cũng vung lên nắm đấm không tránh lại để cho với Trương Tiểu Phàm đánh nhau, Tống Trung nghĩ đến rất nhanh chấm dứt chiến đấu, một quyền so một quyền độ mạnh yếu lớn, nhưng với Trương Tiểu Phàm triển đấu một sẽ phát hiện Trương Tiểu Phàm ngược lại càng đánh càng hăng, tạo ra hẳn đều có chút cố hết sức rồi. Tống Trung không tại lưu thủ, đem hết toàn lực một quyền, tăng thêm trên chân một cước đá bay Trương Tiểu Phàm.

Nhìn tại đã bị thương nằm trên mặt đất Trương Tiểu Phàm đang chuẩn bị nói hẳn bản thân mình thắng, lại phát hiện Trương Tiểu Phàm chậm rãi đứng lên rồi. Trên khán đài người xem trông thấy một màn này lập tức nhiệt huyết sôi trào, một cái kim lòng không được bứt lên cuồng hống lớn tiếng hô hào "Cố gắng lên, Trương Tiểu Phàm, cố gắng lên, Trương Tiểu Phàm.", "tiếng gầm âm thanh rung trời, cái này lại để cho thành chủ một đoàn người yên tâm, đa số đốc một đoàn người cũng là kính nể, dù sao đều là có tâm huyết người. Mà từ đầu một mực bắt cản đời Lý Tiêu Dao như cũ ăn được hoa quả, híp mắt không nói lời nào.

Lại lần nữa đứng lên Trương Tiểu Phàm hoàn toàn không để ý chiêu thức, sáo lộ, tuy nhiên hẳn cũng sẽ không mấy chiêu. Trực tiếp phóng tới Tống Trung, đã bắt đầu đối với Tống Trung quyền đấm cước đá, Tống Trung mặc dù có điểm mạnh nhưng là trên tay có thể không lưu tình, từng quyền đánh tới Trương Tiểu Phàm trên người, một cước chân đá vào Trương Tiểu Phàm trên người, Trương Tiểu Phàm cũng là cố gắng tại còn được Tống Trung, cứ như vậy hai người quần cùng một chỗ thỉnh thoảng bắn ra tung tóe một chút huyết,

Rốt cục Tống Trung một quyền đánh vào Trương Tiểu Phàm trên mặt đem Trương Tiểu Phàm lần nữa đánh ngã.

Hắn mình cũng tại Trương Tiểu Phàm loại này dùng tổn thương đối tổn thương không muốn sống đấu pháp hạ cũng là thu không nhẹ đích tổn thương, nhưng hẳn cảm giác thật cao hứng, rất sung sướng, nhớ tới ngoại trừ lúc nhỏ với phụ thân thù hạ hải tử cùng một chỗ đánh qua như thế nguyên thủy đồ bên ngoài đã thật lâu không có như vậy đánh đã qua. Cho nên nhé hẳn cũng không có vội vã nói mình thắng lời nói, mà là bên cạnh thờ hồn hèn, bên cạnh khom người cười đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: "Còn có thể đánh không? Có thể đánh tự đứng dậy đánh."

Trên mặt đất nằm ở Trương Tiểu Phàm cũng miệng lớn hô khí này, giương có chút sung mặt, chậm rãi đứng lên, ngẩng đầu đối với Tống Trung nói ra: "Ta bình sinh ghét nhất người khác đánh mặt của ta." Sau đó một quyền đánh vào Tống Trung trên mặt, tiếp theo nhào tới Tống Trung trên người, tiếp tục đánh, bị đánh đích Tống Trung hình như là kiệt lực đồng dạng chỉ có thể ứng phó, cứ như vậy hai người tiếp tục đập vào.

Trương Tiểu Phàm hình như là rất nghiêm túc đồng dạng, chủ yếu đối với Tống Trung mặt đánh, hai người là được du côn vô lại đồng dạng, nằm ở trên lôi đài người đánh tới ta đánh quá khứ, thỉnh thoảng ôm lẫn một chút. Người xem trông thấy một màn này lập tức lộn xộn rồi, có trầm trồ khen ngợi đây, có cảm thấy cái này đánh cũng quá cái kia cái gì rồi, càng nhiều nữa người là đối với hai người kính nể, đương nhiên hơn nữa là đối với Trương Tiểu Phàm kính nể, dù sao hẳn là kẻ yếu, tại tất cả mọi người nhìn không tốt tình huống của hắn hạ đánh thành loại này cục diện thật sự hiếm có.

Rốt cục hai người kiệt lực, triệt để kiệt lực song song nằm ở trên lôi đài, trên lôi đài vết máu cùng bọn họ sưng được mặt còn có mặt mũi tràn đầy vết máu tỏ rõ được bọn hắn quyết đấu là đến cỡ nào thâm thiết, Linh Nhi với Tinh Nhi sớm muốn đi ngăn cản tiếp tục trận đấu rồi, chỉ là Lưu Bá không cho, cho nên bọn họ hai người chỉ có thể lo lắng nhìn xem. Hai người nằm ở trên lôi đài vượt quá được khí thô, trong lúc nhất thời cũng không thể mà bắt đầu, khán giả cũng yên lặng chờ đợi, đến là cái kia cho Tống Trung phong tu vi lão đầu hỏi bọn hắn một câu, xem như thế hoà không phân thắng bại như thế nào? Trương Tiểu Phàm với Tống Trung trăm miệng một lời nói không thể, lão đầu cũng tự không có ở quán, tiếp tục tại một bên nhìn xem.

Trương Tiểu Phàm với Tống Trung vì cái gì không đáp ứng thế hoà không phản thắng bại xong việc đầu rồi, cái này muốn bọn hắn song phương tự mình biết, mỗi người đều có được bản thân mình kiên trì. Nhưng bọn hắn cũng biết hai người bị thương nghiêm trọng, không tại thích hợp thi đấu rồi. Kết quả là đến rồi cái lời quân tử, ai trước đứng lên ai tụt xuống, nhưng bọn hắn phát hiện năm một hồi, giác quan toàn bộ trở về rồi, toàn thân đau không muốn không muốn đẩy, đứng lên thành hy vọng xa vời.

Hai người đều yên lặng nỗ lực, để gắng sức. Đột nhiên theo trên khán đài phi ra rồi một cá nhân phá vỡ yên bình, một cái trên tay cầm lấy một chuỗi thủy tinh tựa như không biết tên hoa quả thanh y nam tử xuất hiện tại mọi người trước mặt, biết rõ người của hắn không ít, trong nội tâm bụng hắc tiểu tử này không chừng muốn ồn ào vượt quá yêu thiêu thân, nhao nhao ánh mắt bất thiện nhìn về phía hắn, Lý Tiêu Dao tựa hồ cũng phát hiện không đúng, vì vậy hắn hướng bốn phía báo dùng mỉm cười, đồng thời lớn tiếng nói: "ta không đúng quá nhiều trận đấu công bình, ta chỉ là nghĩ nói một câu, nói xong cũng đi."

Sau đó Lý Tiêu Dao tự đi về hướng Trương Tiểu Phàm, sau đó hai tay vác tại trên lưng, như là tự cấp mọi người bày ra ý hắn cái gì đều không có làm, chậm rãi khom người xuống, tại Trương Tiểu Phàm bên tai nói một câu nói, thanh âm bé không thể nghe. Sau đó nhanh chóng thối lui, nhưng kẻ tiếp lại để cho mọi người trợn mắt há hốc mồm, chỉ thấy Trương Tiểu Phàm chậm rãi đứng lên rồi, cái này lại để cho mọi người tức cười, đều muốn vừa rồi người nọ nói mấy thứ gì đó, toàn trường đại bộ phận người cũng bắt đầu chửi mắng rồi, dù sao bỏ ra giá tiền rất lớn áp Tống Trung, mà đè ép Trương Tiểu Phàm cái kia một phần nhỏ người lập tức suy nghĩ đứng dậy một số lớn tài phú đánh úp lại, cho là chúng sinh muôn màu.

Đương nhiên mọi người cũng không có quên đã đứng lên Trương Tiểu Phàm với nằm trên mặt đất Tống Trung, chỉ thấy đứng lên Tiểu Phàm gian nan hướng đi Tống Trung. Tống Trung cũng cố gắng ngẩng đầu, bởi vì hắn biết rõ hắn thua, nhìn xem Trương Tiểu Phàm cười khổ, tuy nhiên hiện tại đầu heo hắn cười rộ lên xem khóc đồng dạng, cũng hãy để cho người có chút ưu thương.

Trương Tiểu Phàm kéo lấy đau đớn thân thể đi về hướng Tống Trung, tại Tống Trung trước mặt nói một câu "ngươi thua." Sau đó cười, cười tự thắng tất ngã xuống. Ở một bên lão đầu vội vàng qua đến kiểm tra một chút Trương Tiểu Phàm tình huống, phát hiện là kiệt lực tự đối với người xem nói một tiếng, đồng thời dò hỏi Tống Trung, phải hay là không Trương Tiểu Phàm thắng. Tống Trung khẽ gật đầu cười, vì vậy lão đầu tuyên bố thi đấu kết quả, cái này dẫn đến nổ rồi toàn trường, áp Trương Tiểu Phàm người đã điên cuồng, Lý Tiêu Dao tàng trong đám người cũng là sự tình phạt y đi, ân sâu công cùng tên. Trương Tiểu Phàm một trận chiến khiến cho hắn hân hạnh những lần này áp đánh bạc trong thu lợi rất nhiều, nhà hắn tại Lăng Vũ thành cửa hàng cũng là kiếm lớn, bởi vì nhà hắn cửa hàng cho Tống Trung là một so một tỉ lệ đặt cược, cho nên hắn ý định trở về cộng lại cộng lại cho Trương Tiểu Phàm bao nhiêu Hắc Diệu Thạch tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cực kỳ tàn ác

Thành chủ phủ với đa số đốc người đồng thời đi tới trên lôi đài, Linh Nhi với Tinh Nhi vội vàng nâng đỡ Trương Tiểu Phàm, đa số đốc thủ hạ người cũng gấp bề bọn nâng đỡ bản thân mình thiếu gia, hai nhóm người ngựa nhìn nhau một cái, đa số đốc suất trước hướng thành chủ chấp tay cáo từ, mang theo người nghênh ngang rời đi, thành chủ cũng không nói gì thêm, chỉ là lại để cho người nâng lên Trương Tiểu Phàm rất nhanh trở lại thành chủ phủ, trên đường đi Linh Nhi với Tinh Nhi sẽ lo lắng, sợ Trương Tiểu Phàm (thiếu gia) có chuyện gì, cũng may Lưu Bá trên đường đi an ủi các nàng, chỉ chốc lát là đến thành chủ phủ.

Đến thành chủ phủ, thành chủ vội vàng phân phó tìm đến đại phu cho Tiểu Phàm nhìn tổn thương, mà Lưu Bá lại đã cắt đứt thành chủ, chỉ là nói ra đem Trương Tiểu Phàm giao cho hắn, đồng thời hướng thành chủ đã muốn mấy cái người hầu hỗ trợ. Thành chủ một phương diện bởi vì Trương Tiểu Phàm bị thương là quan hệ tại nữ nhi của mình, đồng thời đối với cái này Trương Tiểu Phàm cũng có hảo cảm hơn với kính nể, cho nên chẳng những lúc này đáp ứng Lưu Bá yêu cầu còn lại để cho quân gia đi theo Lưu Bá, lại để cho Lưu Bá cần gì chỉ cần phân phó quân gia, đồng thời dặn dò Linh Nhi cũng đi hỗ trợ, tuy nhiên không cần hắn nói, nhưng thành chủ làm đủ nhân tình.

Lưu Bá mang theo Trương Tiểu Phàm đi tới trong phòng, đem Trương Tiểu Phàm phóng trên giường, Tiểu Phàm như trước hôn mê, lại để cho Linh Nhi với Tinh Nhi không khỏi nhủ thề lòng mảy, sau đó Lưu Bá tiện tay lấy ra bốn cái cái hộp ngọc, sau đó đem một cái trong đó giao cho Linh Nhi, lại để cho nàng cầm lấy đi dùng mười chén nước sôi luộc hóa nó, một khi tốt rồi lập tức bụng đến nơi này, đồng thời lại để cho quân gia chuẩn bị một cái thùng gỗ lớn, cầm đến nơi đây, cũng tăng thêm nửa thùng bảy phần nóng nước ấm. Sau đó lại để cho Tinh Nhi cho Trương Tiểu Phàm cởi áo, hắn bản thân mình lại lấy vải thứ khai mở bắt đầu nôi lửa đến.

Như bình thường Tinh Nhi nhất định sẽ dừng lại không tiến, không sẽ động thủ, nhưng khi nhìn gặp thiếu gia hiện trong một tình huống nàng cũng đành phải vậy, hơn nữa nàng sớm đã đem mình cho rằng là thiếu gia người rồi. Vì vậy đi vào trước giường, thời gian dần qua cho Trương Tiểu Phàm bỏ đi quần áo, từng cái từng cái quần áo cởi ra, Tinh Nhi nước mắt trên mặt nhìn không được rơi xuống, nặng như vậy tổn thương, tất cả đều là không có một khối tốt làn da. Nàng đều không đành lòng tại lay động Trương Tiểu Phàm rồi, tại cởi Trương Tiểu Phàm quần áo lúc nàng rõ ràng phát hiện nàng thiếu gia trên mặt biểu hiện thống khổ.

Thoát đã xong Trương Tiểu Phàm quần áo, nằng đã là thứ khốc sướt mướt rồi, lúc này quần gia đã dẫn người mang thùng lớn tiến đến, Tinh Nhi mới hồi phục tinh thần lại xoa xoa nước mắt, khai mở bắt đầu thoát Trương Tiểu Phàm quần.

Tùng thùng nước ấm rót vào trong thùng gỗ thanh âm cuối cùng lại để cho Tinh Nhi không tại đắm chìm tại trong bi thương, nhẹ nhàng cởi bỏ Trương Tiểu Phàm quần, chỉ cấp Trương Tiểu Phàm để lại tiểu quần đùi. Sau đó Tinh Nhi cẩn thận từng li từng tí dùng khăn mặt chà lau cái này Trương Tiểu Phàm thân thể, chỉ chốc lát Linh Nhi mang theo người bùng nóng hồi không biết danh tự màu đỏ chất lỏng rất nhanh đã đến.

Linh Nhi vừa vào cửa đã nhìn thấy Tinh Nhi một lần nữa cho Trương Tiểu Phàm chà lau thân thể, lại trông thấy Trương Tiểu Phàm chỉ còn lại có quần đùi thân thể vốn là ngưng ngưng một chút, nhưng đập vào mi mắt thân thể huyết hồng, lại để cho nằng càng là lo lắng, vội vàng đến gần chút ít nhìn, nhìn xem Trương Tiểu Phàm bị thụ nặng như vậy tổn thương không khỏi đau lòng mà bắt đầu, che lên miệng.

Con mắt cũng là ẩm ướt sương mù tràn ngập.

Lưu Bá cảm nhận được nhiệt khí, với cái kia loại đã lâu sống năng lượng lay động, sửa sang lại một chút đồ đạc, lại để cho người đem cái kia màu đỏ chất lỏng bùng tới, sau đó đem hần đảo cổ đồ vật bỏ vào trần được màu đỏ chất lỏng nổi đất trong một trận quấy, sau đó bùng lên đến gục tiến vào trong thùng gỗ, trong thùng gỗ nước lập tức biến hồng, hơn nữa còn giống như sôi trào lên. Vội vàng lại để cho Linh Nhi với Tinh Nhi mở ra, lập tức dùng tay trái một thanh nhắc tới Trương Tiểu Phàm, sau đó vận động tu vi đem Trương Tiểu Phàm cứu tỉnh, đối với Trương Tiểu Phàm nói một tiếng: "Thiếu gia, ngươi kiên nhẫn một chút."

Tiếp theo cực kỳ tàn ác tiếng gào vang lên, Linh Nhi với Tinh Nhi trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Lưu Bá nhanh chóng đem Trương Tiểu Phàm tứ chi xương cốt toàn bộ đập nát, vốn là đùi phải, theo bàn chân đến bẹn đùi bộ, sau đó là chân trái, lại là tay phải, cuối cùng là tay trái, hơn nữa tại quá trình này còn vận được tu vi lại để cho Trương Tiểu Phàm bảo trì thanh tỉnh. Loại này cực kỳ tàn ác cách làm lại để cho Trương Tiểu Phàm hô phá yết hầu, sung được mặt cũng bắt đầu vận vẹo.

Mà Lưu Bá cũng không để ý, còn kiểm tra một lần phải hay là không toàn bộ đập nát rồi. Lưu Bá một thanh gạt xuống Trương Tiểu Phàm quần đùi, sau đó nhanh chóng đem Trương Tiểu Phàm ném vào trong thùng gỗ, lập tức kéo qua một cái khác ghé dựa vào thùng gỗ, sau đó xếp bằng ở trên ghế, hai tay dán tại thùng gỗ thượng, khai mở bắt đầu dẫn đạo được nghiệp cải tạo Trương Tiểu Phàm thân thể, hơn nữa như trước bảo trì Trương Tiểu Phàm thanh tỉnh.

Linh Nhi với Tinh Nhi nhìn chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm, cho nên vừa mới nhìn rõ không nên trông thấy đồ vật, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, cũng làm cho hai cái chưa người sự tinh thiếu nữ có chút nổi giận. Nếu không biết Lưu Bá đối với thiếu gia cảm tình, Tinh Nhi đều có thể chất vấn Lưu Bá rồi.

Lưu Bá gặp Trương Tiểu Phàm tình huống coi như không tệ, mới nhớ tới trong phòng còn có hai nữ tử, vì vậy xấu hổ ho khục ho khan, nói ra: "Hai người các ngươi nha đầu đi ra ngoài đi." Nhìn gặp hai người bọn họ bất động, lại bổ sung nói: "Các ngươi tại đây cũng giúp không được bề bọn, đi ra ngoài đem người ở phía ngoài đuổi rồi, đừng làm cho người vào được." Các nằng mới đi ra ngoài.

Trương Tiểu Phàm chỗ gian phòng bên ngoài đã vây đi một tí người rồi, thành chủ cũng vừa mới đuổi tới, hiển nhiên với mọi người giống nhau là nghe được tiếng kêu tìm đi qua, trông thấy Tinh Nhi với Linh Nhi vừa vận đi ra, tự tiến lên hỏi một chút tình huống. Vốn là khiếp sợ, lập tức cũng tự thoái mái, hần từ lần đầu tiên đã biết rõ Lưu Bá không tầm thường, nhà hần thiếu gia cũng là không tầm thường chi nhân, có chút thủ đoạn cũng rất bình thường, biết được vô sự về sau, phân phó nói không được mọi người quấy rầy, sau đó phát phát tay lại để cho mọi người tán đi, mình cũng rời đi. Linh Nhi với Tinh Nhi đã ở ngoài phòng thủ hộ một hồi, Linh Nhi có chút mệt mỏi, trước hết rời đi, ước định chậm chút thời điểm đến xem Trương Tiểu Phàm. Về phần Tinh Nhi cũng đi rửa mặt, ý định đi lấy chút ít đồ ăn, nhìn Lưu Bá với thiếu gia có ăn hay không một ít.

Nhìn nhìn lại trong phòng, tại thời gian trôi qua hạ, Trương Tiểu Phàm chậm rãi thích ứng đau đớn, cảm giác được trong cơ thể có chút kỳ quái đồ vật tại lưu động, tứ chi chậm rãi đã có cảm giác, tuy nhiên vẫn là đau phải chết, nhưng là có chút tri giác, hần tình huống nhớ rõ bản thân mình chết lặng, hiện tại cảm giác ngoại trừ đau, còn có một ít kỳ diệu. Nhìn xem nhắm mắt lại Lưu Bá mặt mũi tràn đầy giữ lại mồ hôi, vì vậy mở miệng kêu một tiếng. Lưu Bá nghe được thanh âm về sau, mở to mắt nhìn xem Tiểu Phàm nói ra: "Thiếu gia ngươi thích ứng? Cái kia chính ngươi dẫn dắt đến tổ thể a, ta già rồi, như vậy một hồi tự có chút không kiên trì nổi rồi."

"Ừ, phải hay là không lại để cho cái kia tư kỳ quái đồ vật tại toàn thân lưu động đứng dậy." Trương Tiểu Phàm hỏi.

"Ừ, chính là như vậy." Lưu Bá đáp. Đồng thời thu hồi thiếp tại thùng gỗ thượng hai tay, dùng ống tay áo xoa xoa mặt, sau đó đứng dậy rơi xuống ghế, đi đến bên giường ý định nghỉ ngơi một chút, phát hiện trên giường lộ về chút ít vết máu, không khỏi cau lại lông mày, quay người ngồi ở trên ghế, rót một chén trà nguội, nhớ tới rượu. Lúc này Tinh Nhi ở bên ngoài kêu một tiếng Lưu Bá, đồng thời hỏi thăm là không phải có thể tiến đến, biết được có thể sau tự bùng đồ ăn vào được, đương nhiên còn có một chung rượu, đây là phòng bếp cho đấy, nói biết rõ Lưu Bá thích uống rượu, vốn trên đường nằng nghĩ đến Lưu Bá hiện tại không thể uống rượu, không muốn lấy ra, nhưng lại không biết ở chỗ nào đi dứt khoát cũng tự cùng một chỗ bùng tới rồi.

Trông thấy Tinh Nhi bùng đồ ăn với rượu, cái này nhưng làm Lưu Bá vui xấu rồi, vội vàng nhận lấy. Tinh Nhi trông thấy Lưu Bá như vậy, không khỏi oán trách một câu "Nhớ rõ cho thiếu gia chừa chút."

Lưu Bá nghe được cười hắc hắc nói ra: "Ngươi nha đầu kia trong mắt đã biết rõ cái thiếu gia, không có lão già ta." Tinh Nhi sau khi nghe được sắc mặt đỏ bừng, vội vàng đi đến thùng gỗ vừa nhìn nhìn tại Trương Tiểu Phàm, cũng không có đáp Lưu Bá mà nói.

Chương 13: Nhân sinh đệ nhất dưỡng kim

Trương Tiểu Phàm đang tại dụng tâm dẫn dắt được tính, tuy nhiên đã nghe được Tinh Nhi với Lưu Bá nói chuyện với nhau, nhưng mà cũng không có mở to mắt, đột nhiên cảm giác có người tốt xem nhìn mình, vì vậy mở mắt, trông thấy Tinh Nhi chính nhìn mình chăm chăm, có chút kinh ngạc, sau đó lộ ra dáng tươi cười. Nói khẽ: "Tinh Nhi, người đang nhìn cái gì?"

Tinh Nhi sửng sốt, gấp nói gấp: "A, thiếu gia, ta không có nhìn cái gì, không có nhìn cái gì." Sau đó nhanh chóng cúi đầu xuống, Trương Tiểu Phàm có chút sờ không đến ý nghĩ, nhưng nếu là không có thùng gỗ bần ngăn trở tầm mắt, nhìn không thấy cúi đầu xuống Tinh Nhi đỏ rực mặt, có lẽ sẽ nghĩ đến mấy thứ gì đó.

Trương Tiểu Phàm cũng không có đang nói cái gì, tiếp tục nhắm mắt lại dẫn dắt đến được lực, sắc trời thời gian dần trôi qua hắc, theo thời gian trôi qua màu đỏ như máu chất lỏng chậm rãi trở thành nhạt rồi. Lưu Bá sau khi cơm nước xong, uống một chung rượu sau cảm thấy mỷ mẫn tựa ở bên giường ngủ rồi, dù sao Lưu Bá hôm nay tiêu hao cũng có chút ít nhiều.

Tinh Nhi tại Trương Tiểu Phàm nhắm mắt sau một hồi tựa ngẩng đầu lên, tiếp tục chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm ngủ người, tuy nhiên Trương Tiểu Phàm cảm thấy, nhưng cũng không có đi quản. Tiếp tục dẫn dắt đến được lực trong người lưu động, thời gian dần dần trôi qua, Tinh Nhi cũng không thấy đắc thủ chống đầu ngủ rồi, trong phòng chỉ còn lại có tiếng hít thở với Lưu Bá không phải nhẹ nói mê.

Đêm dần dần thâm, Linh Nhi thừa lúc cảnh ban đêm khoác lên trăng trắng ánh trăng đi tới Trương Tiểu Phàm chỗ bên ngoài gian phòng, cẩn thận gõ cửa, đánh thức Tinh Nhi, Tinh Nhi vội vàng mở cửa lại để cho Linh Nhi tiến đến. Mà Trương Tiểu Phàm còn đắm chìm tại thân thể cải biến kỳ diệu hoàn cảnh ở bên trong, không có chút nào cảm giác được có người vào được, Lưu Bá cũng không có tỉnh lại.

Linh Nhi kéo Tinh Nhi tay đi đến thùng gỗ bên cạnh ý định nhìn Trương Tiểu Phàm tình huống bây giờ thế nào rồi, ánh trăng lộ ra cửa sổ soi tiến đến, chiếu vào trong thùng gỗ Trương Tiểu Phàm trên người, khiến cho Trương Tiểu Phàm lộ ra mặt nước nhất điểm thân thể đặc biệt trắng nõn, nhìn Linh Nhi với Tinh Nhi đều có chút ghen ghét. Nhưng các nàng đột nhiên phát hiện trong thùng gỗ ai cũng biến thành tịnh rồi, vì vậy theo ánh trăng tự giác hướng phía dưới nhìn.

"a."Quát to một tiếng hai nữ bùm mặt chạy liền chạy ra khỏi phòng đi.

Tiếng thét này lập tức đem Trương Tiểu Phàm lôi ra kỳ diệu hoàn cảnh, đem Lưu Bá cũng đánh thức, đem người trong phủ lần nữa đưa tới rồi.

Mở mắt ra Trương Tiểu Phàm vốn là hướng bốn phía quan sát, hần vừa mới nghe được thanh âm là giọng nữ, cho nên tự muốn nhìn một chút phải hay là không Tinh Nhi kêu đấy, không có phát hiện Tinh Nhi thân ảnh. Lưu Bá lúc này cũng đi ra ngoài cửa, đi ra ngoài trước nhìn thoáng qua trong thùng gỗ Trương Tiểu Phàm, phát hiện trong thùng gỗ ai phi thường thanh tịnh, người già mà thành tinh Lưu Bá lập tức biết rõ chuyện gì xảy ra.

Lưu Bá đi ra khỏi cửa phòng tại cửa ra vào ngừng một chút, mở miệng nói ra: "thiếu gia, không sai biệt lắm, người có thể mặc quần áo đi lên."Hơn nữa tiện tay đem cửa cũng đã đóng lại.

Bên ngoài Linh Nhi với Tinh Nhi hai người bối rối chạy trước, trên đường thành chủ phủ đám người hầu nhìn xem hai người các nàng cũng là vẻ mặt nghi vấn, hai người chạy một hồi lâu mới dừng lại đến, bốn mắt nhìn nhau,

Mặt mũi tràn đầy đỏ bừng.

Trong thùng gỗ Trương Tiểu Phàm thăm dò tính giật giật thân thể, phát hiện vậy mà có thể động, hơn nữa cảm giác không linh, vì vậy mặc quần áo tử tế, đánh mở cửa phòng đi ra. Đi tới trong sân, phát hiện trong sân không có người, trăng sáng sao thưa, ngày này ánh trăng đặc biệt sáng ngời, những vì sao lại không có mấy khóa.

Có lẽ gặp nguyệt tư thân a, Trương Tiểu Phàm vì vậy vì trong sân trên mặt ghế đá, tay phải khuỷu tay giữ tại trên bàn đá. Nhìn xem ánh trăng, tường niệm bắt đầu phụ mẫu thân còn có yêu thương gia gia của hần, nghe Lưu Bá đã từng nói qua, chắc có lẽ không có vấn đề gì, nhưng vì cái gì lâu như vậy vẫn chưa trở lại vậy? Cũng biết Phàm nhi nghĩ các người rồi.

Trương Tiểu Phàm cứ như vậy chăm chăm vào ánh trăng ngủ người, trăng trắng ánh trăng chiếu vào đang mặc áo trắng Trương Tiểu Phàm trên người là như vậy cô đơn. Đồng thời bầu trời ánh trăng thời gian dần trôi qua một nhấp một nhấp Trương Tiểu Phàm trong cơ thể, tiếp tục rèn được thân thể của hần.

Sau đó không lâu một cái dẫn theo cái túi thanh sam nhẹ chân nhẹ tay tiến vào Trương Tiểu Phàm sân nhỏ, phát hiện Trương Tiểu Phàm vậy mà vì trong sân, hần đoán chừng bị thụ như thế trọng tổn thương bao nhiêu đều có lẽ nằm ở trên giường a, mới chủ động tới tìm Trương Tiểu Phàm đem tiền cho hần, hơn nữa hần cần thận xem xét Trương Tiểu Phàm, phát hiện tiểu tử này ngoại trừ trên mặt nhan còn có chút không quá bình thường, những thứ khác địa phương không có đảm nhiệm có tổn thương dấu hiệu, cái này hoàn toàn không giống một cái bị trọng thương người, hơn nữa giữa trưa cái kia thảm thiết quyết đấu hần như cũ rõ mồn một trước mắt. Mặc dù có chút tò mò, nhưng hần cũng không có tính toán hỏi Trương Tiểu Phàm, dù sao mỗi người đều

có chút bí mật, hơn nữa biết quá nhiều cũng không tốt. Hắn phát hiện Trương Tiểu Phàm tựa hồ không có chú ý tới hắn, vì vậy tự nhẹ nhàng ngồi ở bên cạnh hắn cũng mang thứ đó dễ nhẹ hạ, ý định quan sát một chút Trương Tiểu Phàm, người tới không phải những người khác, chính là cái hôm nay kiểm lớn một số Lý Tiêu Dao.

Cảm xúc luôn đứng lầy đến người khác, đặc biệt là cái kia loại có chút ưu thương tình huống, đúng như Trương Tiểu Phàm hiện tại đồng dạng, tưởng niệm thân nhân, chậm rãi lầy nhiễm Lý Tiêu Dao.

Lý Tiêu Dao nhìn qua nhìn qua Trương Tiểu Phàm, thời gian dần qua cũng lâm vào trong hồi ức, hắn nhớ tới mẹ của hắn, tại hắn bảy tuổi lúc bởi vì bệnh đã đi ra hắn, hắn và phụ thân hắn tại ngày đó cảm giác thế giới đều sụp, đàn độn u mê đã qua một thời gian ngắn, phụ thân hắn khai mở bắt đầu điên cuồng bề bộn thương hội sự tình đến tê liệt hắn bản thân mình. Lý Tiêu Dao đâu rồi, thì là tính tình đại biến, nguyên gốc cái ngoan ngoãn hài tử, đột nhiên trở nên bất cần đời mà bắt đầu, cảm thấy cái gì đều không trọng yếu.

Tuy nhiên Lý Tiêu Dao một mực bất cần đời, nhưng cũng không có gây cái gì nhiễu loạn, hơn nữa với tư cách phụ thân hắn với mẫu thân hắn duy nhất hài tử, phụ thân hắn đem tha thứ vốn thuộc về đối với mẫu thân hắn yêu mến toàn bộ cho hắn, phụ thân hắn chỉ là đối với hắn đã từng nói qua một câu hắn đến nay nhớ rõ mà nói.

"Mọi thứ không được vi phạm lòng của mình."

Những lời này trở thành hắn làm việc chuẩn tắc, hài lòng ý.

Lý Tiêu Dao tưởng niệm thành thương, vì vậy theo trong túi xuất ra trước đó chuẩn bị cho tốt cùng với chén, bản thân mình rót một chén chậm rãi uống mà bắt đầu.

Trương Tiểu Phàm cũng muốn uống chút rượu, nghe thấy đạo mùi rượu cũng là mình rót một chén mời được trắng sáng uống đi lên rượu.

Hai người cứ như vậy thời gian dần qua uống rượu, thỉnh thoảng hương trong chén thêm chút ít rượu, không biết đã qua bao lâu một bầu rượu tràn ngập sâu tư rượu bị hai người bọn họ uống xong.

Lý Tiêu Dao cuối cùng phát hiện ra trước không có rượu rồi, trực tiếp đem cái bình hất lên mắng một câu, sau đó chuyển hướng Trương Tiểu Phàm, đem cái túi hương hắn đây, Trương Tiểu Phàm đặt chén trong tay xuống, con mắt nhìn về phía Lý Tiêu Dao, mang theo một chút nghi hoặc.

Lý Tiêu Dao hiểu được ý của hắn, vì vậy mở miệng giải thích nói: "Nơi này mặt một phần là chính người áp chính người lợi nhuận đây, còn có một phần là ta đã nói đưa cho người tặng thưởng đây."

Trương Tiểu Phàm cảm lên ước lượng phát hiện so với hắn cho Lý Tiêu Dao nhiều nhiều lắm, chưa phát giác ra cảm thấy đánh bạc thật sự rất tốt, đến tiền nhanh chóng.

Lý Tiêu Dao gặp Trương Tiểu Phàm chỉ là ước lượng, khoe miệng lộ ra điểm tiểu ý mà thôi, mà không nói gì thêm, lập tức có chút giật mình rồi, chẳng lẽ trông thấy như vậy một số tiền lớn hắn chỉ là cười cười?

Dù sao đây chính là một số lớn tài phú, không phải bình thường không đồng, không ngân, không kim. Vậy cũng dùng một số lớn Hắc Diệu Thạch, bình thường một cái nhà ba người một năm tiêu hao lớn khái hai cái không kim, thì ra là hai mươi không lưỡng ngàn không đồng, mà một khóa Hắc Diệu Thạch có thể đổi một ngàn không kim, cho nên một khóa Hắc Diệu đầy đủ một người bình thường nhà ba người qua mười năm xa xỉ sinh sống, tuy nhiên tu giả chỉ là sử dụng Hắc Diệu Thạch, nhưng là không thể xem vàng bạc vì căn bản à?

Ngẫm lại đối với Trương Tiểu Phàm đối với tiền mới thái độ tự có chút buồn bực, lại nghĩ tới bản thân mình rượu còn không có uống tốt ý định lại để cho Trương Tiểu Phàm mời, hắn đi uống rượu, vì vậy mở miệng nói: "Cái kia Tiểu Phàm huynh đệ a, người nhìn ta giúp người buôn bán lời nhiều tiền như vậy, người có phải hay không mời ta đi uống cái rượu cái gì đây."

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đơn thuần uống hoa tửu

"Ừ, nên phải đây." Trương Tiểu Phàm chân thành nói.

"Vậy thì tốt, tự hiện tại đi thôi, vừa rồi không có uống tốt, hơn nữa bụng cũng có chút đói bụng." Lý Tiêu Dao rất nhanh nói.

"Ừ, địa điểm ngươi chọn đi, ta còn không quá quen thuộc Lăng Vũ thành." Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Vậy bây giờ tự đi." Lý Tiêu Dao đạo Trương Tiểu Phàm ngẫm lại có lẽ đem tiền cho Luru Bá, vì vậy nói ra ta đi cấp Luru Bá nói một tiếng, ngươi chờ ta với, vì vậy dẫn theo cái túi đi tìm Luru Bá rồi.

Chỉ chốc lát tìm thấy Luru Bá, trông thấy Luru Bá không biết từ nơi này làm cho gà quay với rượu đang tại một ngày nghỉ trên núi ăn uống được.

Trương Tiểu Phàm hai bước tự dưng nhảy lên hơn năm mét cao trên núi già, kêu một tiếng Luru Bá, sau đó theo trong túi bắt một thanh Hắc Diệu Thạch ước lượng tiến vào trong ngực, sau đó cái túi cho Luru Bá.

Luru Bá ngậy người, mới nhớ tới giữa trưa đem toàn bộ Hắc Diệu Thạch cho Trương Tiểu Phàm. Vừa tiếp xúc với xác tay quân cờ, rõ ràng cảm giác có chút chìm rồi, mở ra xem xét, ngoan ngoãn có chừng 3000 miếng Hắc Diệu Thạch. Trên mặt lập tức cười nở hoa, ngoài miệng nói ra.

"Thiếu gia ngươi thật lợi hại, một ngày buôn bán lời lãi gia bọn hần hơn mấy chục gấp bội gia sản." Sau đó tay run lên, cái túi tự không gặp.

Trương Tiểu Phàm cười đối với Luru Bá nói: "Một cái mới quen bằng hữu cho đây." Sau đó nhin không được hỏi: "Luru Bá, ngươi đem cái túi làm cho chạy đi đâu rồi hả?"

"A, phóng Ngọc Không Giới bên trong." Nói chuyện đồng thời đem đeo Ngọc Không Giới tay đưa ra ngoài lại để cho Trương Tiểu Phàm nhìn xem. Sau đó giải thích nói cái này Ngọc Không Giới có thể tồn hạ một ít gì đó, hoàn cảnh thay đổi thứ này chưa từng tạo rồi, cho nên càng dùng càng thiếu đi, hiện tại hoàn cảnh khai mở bắt đầu trở về rồi, về sau đứng nhiều lên đấy, ngươi bây giờ tác dụng cũng không phải rất lớn cái này tự không để cho ngươi rồi.

Trương Tiểu Phàm nghe được Luru Bá thanh âm nói chuyện càng ngày càng nhỏ, đã biết rõ Luru Bá có chút không nở Ngọc Không Giới, hơn nữa hần hiện tại hoàn toàn chính xác không có gì dùng, cũng không có nói cái gì đó. Nhớ tới Lý Tiêu Dao vẫn còn chờ hần, vì vậy cùng với Luru Bá nói một tiếng, sau đó tự đi tìm Lý Tiêu Dao rồi, vốn đang ý định đi cho Tinh Nhi nói một tiếng, nhưng trên đường cũng không có phát hiện Tinh Nhi, vậy thì thôi.

Trở lại trong sân, sau đó cùng với Lý Tiêu Dao ra khỏi thành chủ phủ.

Lý Tiêu Dao với Trương Tiểu Phàm song song tại phồn hoa trên đường phố, ban đêm thành thị càng thêm xinh đẹp, người đến người đi, nơi này cũng tránh không được giống chúng ta thế giới đồng dạng, một nhọc một ngày mọi người bắt đầu ở ban đêm phóng túng bản thân mình, ngẫu nhiên còn có thể trông thấy một ít người bình thường tại ven đường cúi người nôn mửa. Phàm nhân thế giới là đơn giản như vậy, sinh tồn, sinh hoạt, hưởng thụ sau đó hoàn tất. Mà ở một ít đã có tu vi người xem ra, tựa hồ bọn hần làm như vậy có chút ngốc.

Trên đường đi, Lý Tiêu Dao còn thuận tiện giới thiệu một chút Lăng Vũ thành một ít hiện tượng, một ít tập tục, dù sao hần so Trương Tiểu Phàm đến Lăng Vũ thành sớm, biết đến đối lập nhiều một ít. Trên đường còn gặp được một đám nhà mạo hiểm, bọn hần uống say không còn biết gì, lung la lung lay đi trên đường. Lý Tiêu Dao bản thân mình đối với nhà mạo hiểm cái này chức nghiệp có chút ưa thích,

Cũng thường xuyên trông thấy nhà mạo hiểm, biết rõ thổ mạo Trương Tiểu Phàm không hiểu rõ lắm tự cho Trương Tiểu Phàm nói mà bắt đầu.

Công Hội Mạo Hiểm, ngươi nên biết a, một đám yêu thích mạo hiểm với nghề rèn luyện chính mình xây dựng đấy, hiện tại mấy cái đại lục đều, đơn chúc chúng ta Vũ đại lục nhà mạo hiểm tối đa, bởi vì có Hắc Diệu sơn mạch, mà Vũ đại lục nhà mạo hiểm tối đa có lẽ thuộc về Lăng Vũ thành, mỗi lần nhà mạo hiểm tại Hắc Diệu sơn mạch lấy được thu hoạch, đại đa số đều tại Lăng Vũ thành buôn bán, tới gần Hắc Diệu sơn mạch tây thành có một phiên chợ, ngươi về sau có cái gì cần phải mua có thể đi nhìn xem, cái kia bên trong cơ hội cũng nhiều, ta ý định tốt nghiệp đi Công Hội Mạo Hiểm tiếp chút ít nhiệm vụ đi lỗ mắng nguy hiểm, đến lúc đó có hứng thú cùng một chỗ sao?

Trương Tiểu Phàm đang tự hỏi Lý Tiêu Dao đề nghị, đang cùng bọn cướp còn có Tổng Trung đánh qua đi, biết rõ bản thân mình kinh nghiệm thực chiến khiêm khuyết, chính đang suy nghĩ được mất.

Một bên Lý Tiêu Dao gặp Trương Tiểu Phàm không có một lời đáp ứng, vỗ vỗ đầu nói: "ta quên ngươi còn không có có tu hành, không có thực lực đi đón Công Hội Mạo Hiểm nhiệm vụ không sai biệt lắm rất dễ dàng bị thương thậm chí tử vong." Cái này sau này hãy nói, hôm nay ta mang ngươi đi cái nơi tốt, rượu dễ uống khùng khiếp. Vì vậy lôi kéo Trương Tiểu Phàm nhanh hơn bộ pháp, đi tới ban đêm khu vực phồn hoa nhất, lôi kéo Trương Tiểu Phàm tiến vào một tòa tử từ rất nhiều cao ốc.

Trương Tiểu Phàm vừa vào cửa đã biết rõ là địa phương nào rồi, trong truyền thuyết gió trăng nơi, tự nghĩ giữ chặt Lý Tiêu Dao lại để cho hần đòi cái địa phương.

Lý Tiêu Dao quay đầu lại đối với Trương Tiểu Phàm xấu xa nở nụ cười vài cái, trêu chọc Trương Tiểu Phàm liền cả loại địa phương này đều không có đã tới, cũng may Lý Tiêu Dao biết rõ điểm đúng mực, trực tiếp gọi tới phụ trách đã muốn cái tình xảo phòng, mang theo Trương Tiểu Phàm tiến vào phòng, trên đường cô lương chỉ là tượng trưng dụ dỗ một chút, nhìn hai người bọn họ không ý, cũng tự không có dây dưa, dù sao cái này Thiên Hương lâu là Lăng Vũ thành số một số hai gió trăng nơi, bên trong cô lương đều là có chút khí chất với tư sắc thượng thừa đấy, hơn nữa quy củ cũng là nghiêm khắc. Hướng Trương Tiểu Phàm bọn hần như vậy trực tiếp thượng lầu ba khách hàng, các nàng chỉ có thể tượng trưng dụ dỗ một chút, không dám dây dưa. Dù sao lâu ba khách nhân đại đa số đều là bối cảnh thâm hậu, có tiền có quyền, nếu như đập vào như vậy tự bay lên đầu cành các nàng, đáp không thượng cũng là không có cái kia mệnh.

Đến lầu ba, tiến vào phòng, Trương Tiểu Phàm nổi lòng mới bình phục. Ngồi ở thoải mái trên mặt ghế, Lý Tiêu Dao khai mở bắt đầu kêu ăn với uống, mời được nơi này có tên cầm thủ Mộc Huân Nhi xứng chút ít nhạc khúc, sau đó lại để cho phục thị cái kia chút ít nữ hài toàn bộ lui ra ngoài, khai mở bắt đầu hưởng thụ lấy mỹ thực với nghe động lòng người nhạc khúc, Trương Tiểu Phàm gặp Lý Tiêu Dao kêu đồ ăn tức tình xảo lại có chút nhiều, cho nên cũng bắt đầu ăn mà bắt đầu, vẫn kiên trì cái kia không lãng phí nguyên tắc, rất nghiêm túc ăn được. Hần đối với ăn cơm dị thường chăm chú, theo hần có

thể lúc ăn com chính là như vậy, trong chén cũng không đúng còn lại một hột com cũng sẽ không làm cho rơi một hột com. Đặc biệt là ba năm trước đây phụ mẫu thân còn có gia gia với Hắc y nhân đi về sau, hấn càng thêm rất nghiêm túc sinh hoạt, hấn sợ lại không thấy được cha mẹ, hấn thẳm nghĩ hảo hảo còn sống chờ đợi cha mẹ trở về. Mà bây giờ hấn đối với trong sinh hoạt các loại cũng bắt đầu chăm chú mà bắt đầu, hấn quyết định đi tìm cha mẹ của hấn thân.

Một khúc kết thúc, Mộc Huân Nhi đứng dậy cho hay Lý Tiêu Dao đã đến giờ muốn ly khai, hơn nữa nàng cảm thấy hai người kia là tục nhân, quần áo lụa là không hiểu được âm nhạc, có một loại đàn gây tai trâu cảm giác. Nhưng mà Lý Tiêu Dao không cho nàng đi, tuy nhiên không quá lay động âm luật nhưng uống rượu lúc có chút ít khúc lại để cho hấn sung sướng, cho nên yêu cầu Mộc Huân Nhi lại khảy một bản, Mộc Huân Nhi cũng không tốt nghịch được khách nhân, đành phải ngồi xuống tiếp tục khảy đàn.

Trương Tiểu Phàm đã ăn no rồi, sau đó trông thấy Lý Tiêu Dao hình như là thật sự đói bụng, tiếp tục tại ăn, hấn dứt khoát chột nghe nổi lên âm nhạc, hơn nữa rót một chén tiểu rượu, rất nghiêm túc nghe nổi lên Cẩm. Tiếng đàn lên, tươi mát ưu nhã, giai điệu, nhịp điệu thư trị hoãn ưu mỹ, tựa như suối nước leng keng, làm cho người vui vẻ thoải mái, rất say lòng người, tựa như âm thanh thiên nhiên, di nhân tâm tỳ! Chắc chắn sẽ có một loại không biết tên tình cảm tại trong lòng bay lên. Tiếng đàn lượn lờ, đó là trong mộng thanh âm. Xuyên qua năm tháng dài đằng đặc, như cũ như trước. Khinh diệp oanh tán, phiêu linh lưu chuyển. Uyển chuyển tiếng đàn tác động thanh nguyệt ánh sáng chói lọi, phảng phất giống như trời cao bên trong vạn điểm cánh hoa nhao nhao bay xuống, đem ngưng trọng tranh vẽ làm đẹp thành một bộ giác mơ ý cảnh.

Khúc cuối cùng, Mộc Huân Nhi trông thấy Trương Tiểu Phàm hình như là rất nghiêm túc thưởng thức nàng tiếng đàn, vì vậy tự nổi lên lá gan hỏi một câu.

"Công tử, ngài cảm thấy ta cái này khúc Cẩm có thể với tâm ý của người?"

Trương Tiểu Phàm sửng sò, lập tức chấp tay nói: "Thanh âm như giương cánh muốn bay hồ điệp, chớp được linh động cánh, trong treo sáng chảy xuôi theo, lại dường như tái ngoại xa xưa bầu trời, lắng đọng được thanh trong vắt quang, tựa như suối nước leng keng, làm cho người vui vẻ thoải mái, rất say lòng người, tựa như âm thanh thiên nhiên, di nhân tâm tỳ, rất cố ý cảnh." Tiểu Phàm cũng không trả lời phải chăng phù hợp tâm ý của hấn, lại để cho Mộc Huân Nhi cao hứng trong cũng có chút ít thất lạc, thần nhiên thì lẽ lui đi.

Lý Tiêu Dao biểu thị ăn được rồi, vận động tu vi, giữ vững thanh tĩnh, đứng dậy kêu một tiếng tính tiền, phòng bên ngoài đang chờ người sau khi nghe được lập tức đẩy cửa tiến đến, cung kính mà hỏi: "Xin hỏi nhị vị ai tính tiền, dùng không kim vẫn là Hắc Diệu Thạch?"

Lý Tiêu Dao tay một ngón tay Trương Tiểu Phàm: "nói hấn tính tiền, tiền boia tùy tiện muốn."

Lời nói tắt, người kia cao hứng hướng Trương Tiểu Phàm báo trưởng, hơn nữa nói ra: "công tử, người muốn cảm thấy chúng ta phục vụ còn thoả mãn, tự tùy tiện cho chút ít phí thì tốt rồi." Trương Tiểu Phàm hướng trong ngực sờ soạng, lấy ra ba miếng Hắc Diệu Thạch, đưa cho người kia hơn nữa mở miệng nói: "dư thừa cái kia miếng Hắc Diệu Thạch với tư cách tiền boia, người cùng bọn họ phân phần."

Tiểu Phàm cử động này thế nhưng mà sợ ngây người người kia, người kia trông thấy trên tay tiền, ngờ ngác mà hỏi Trương Tiểu Phàm: "Ngài xác định dư thừa cái kia miếng là cho chúng ta tiền boia?" Cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm ngừ tắc.

Bên cạnh Lý Tiêu Dao cũng là im lặng, hấn biết rõ Trương Tiểu Phàm không có tiền tài xem, cũng không trở thành như thế xa xỉ a, nhưng nghĩ vậy kém Trương Tiểu Phàm đạt được nhiều như vậy tiền lời cũng tự nghĩ mở, ngượng ngùng nói: "cho người tự cho người, người còn chờ cái gì nữa, mau tránh ra chúng ta muốn đi nha."

Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ lại lấy ra một quả Hắc Diệu Thạch đưa cho người kia hơn nữa nói ra: "người đem này cái Hắc Diệu Thạch cho vừa rồi đánh đàn cái vị kia cô nương, tự nói nàng đánh được tiếng đàn thật sự rất không tồi, có cơ hội còn có thể lại đến nghe đây." Sau đó lưu lại bọn này trọn mắt há hốc mồm nhân cùng Lý Tiêu Dao rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chuyển đến nơi ở mới

Ra Thiên Hương lâu, Trương Tiểu Phàm với Lý Tiêu Dao phân biệt từng người đi về hướng về nhà con đường, Lý Tiêu Dao tại Lăng Vũ thành cũng có một chỗ sân nhỏ, là phụ thân hấn cho hấn đưa ở dưới, Trương Tiểu Phàm chính là trở về thành chủ phủ, trở lại trong phủ trực tiếp vào phòng nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau, thì ra là đến Lăng Vũ thành ngày thứ ba, sáng sớm không khí tươi mát, hết thấy đều là khởi đầu mới. Tại mỗi ngày Tinh Nhi đứng giờ ngọt ngào tiếng gọi âm ỉ hạ, Trương Tiểu Phàm rời giường đã bắt đầu một ngày mới sinh hoạt.

Hồ hấp lấy mới lạ không khí, Trương Tiểu Phàm tự hỏi sau này sinh hoạt, quyết định tìm Lưu Bá thương lượng một chút, đi thành chủ tặng cùng tòa nhà nhìn xem, sau đó an hạ nơi ở, hai ngày nữa còn muốn đi học viện đưa tin.

Làm an bài, phía dưới tự là hành động, kết quả là tự đi tìm Linh Nhi, lại để cho nàng dẫn bọn hắn đi một chút tòa nhà, Linh Nhi cũng vừa tốt đến tìm Trương Tiểu Phàm bọn hắn, trên đường tự gặp. Gặp được Linh Nhi về sau, Linh Nhi đối với Trương Tiểu Phàm vậy mà cùng cái không có việc gì người đồng dạng có chút tò mò, hỏi Trương Tiểu Phàm vài câu, Trương Tiểu Phàm chân thành nói hắn mình cũng không biết tại sao phải như vậy.

Hàn huyền chút ít những thứ khác, sau đó Trương Tiểu Phàm nói rõ ý đồ đến, Linh Nhi khuyên bọn họ ở nửa mấy ngày, nói sẽ phái người đi quét dọn chuẩn bị cho tốt sân nhỏ tại lại để cho Trương Tiểu Phàm bọn hắn dời đi qua, thế nhưng mà Trương Tiểu Phàm cảm thấy nơi ở có lẽ bản thân mình bố trí hơn nửa phiền toái Linh Nhi người một nhà nhiều lắm, cũng xấu hổ tại làm phiền.

Cuối cùng Linh Nhi khích lệ không ngừng Trương Tiểu Phàm bọn hắn, vì vậy ứng yêu cầu của bọn hắn dẫn bọn hắn hướng phụ thân của mình chào từ biệt. Tại Linh Nhi dưới sự dẫn dắt một đoàn người đi vào thành chủ chỗ địa phương, gặp được thành chủ, thành chủ nhìn thấy Trương Tiểu Phàm như người bình thường đồng dạng có chút giật mình, hắn mặc dù biết Lưu Bá hôm qua trong phủ động thái, cũng có chút tò mò, đối với thể diện kỳ được hắn cũng có chút ít nghe thấy, cũng biết những vật này có thể ngộ nhưng không thể cầu, cũng tự áp chế nội tâm tham lam.

Trương Tiểu Phàm đối với thành chủ chấp tay thi lễ nói: "Mấy ngày nay đa tạ thành chủ đại nhân khoản đãi, làm phiền hồi lâu, đặc biệt đến đây cáo từ."

"Hiện chất, là không phải chúng ta chiêu đãi không chu toàn? Vì cái gì gấp gấp như vậy rời đi." Thành chủ hỏi.

"Thành chủ người đa tường rồi, chúng ta tại thành chủ phủ đợi thật cao hứng, nhưng mà sắp khai giảng, ý định đi ngài tiễn đưa tòa nhà dàn xếp tốt, dù sao ta còn muốn tại Lăng Vũ thành học ở trường." Trương Tiểu Phàm không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

"Vậy thì tốt, quản gia người đi đem Tiểu Phàm hiện chất hôm qua lời đãi quyết đầu tặng thưởng lấy ra, thêm nữa một ít xem như tâm ý của ta, Tiểu Phàm hiện chất người cũng không nên từ chối." Thành chủ nói.

"Ta đây lần hai tạ ơn thành chủ rồi." Trương Tiểu Phàm đạo sau đó đợi.

Chỉ chớp lát quản gia lấy ra một cái túi, giao cho Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm lần nữa tạ ơn thành chủ, thành chủ lại để cho Linh Nhi mang theo Trương Tiểu Phàm bọn hắn đi hướng tòa nhà.

Tại Trương Tiểu Phàm bọn hắn quay người sắp sửa chạy, thành chủ nhìn không được hỏi một câu: "Hiện chất, ngày hôm qua trị liệu người Linh Dược người còn có sao?"

Trương Tiểu Phàm còn không có có đáp lời, Lưu Bá tự nhiên nói: "Thành chủ người cho rằng cái kia chúng linh dược còn có sao?" Ngờ khi lộ ra chút ít hân ý,

Lại để cho thành chủ loại này có Hóa Ý cảnh tu vi hắn cũng cảm thấy kinh hồn táng đảm, vội vàng nói: "Có thể ngộ nhưng không thể cầu, ta đa tường rồi. Linh Nhi người mang theo Tiểu Phàm hiện chất bọn hắn đi thôi."

Một đoàn người ra khỏi thành chủ phủ, vì lên xe ngựa, hướng tòa nhà bước đi, một người đi trên đường thiếu lên, bán hàng rong cũng là không có những địa phương khác nhiều, từng tòa tiểu viện ánh vào bọn hắn tầm mắt.

Lưu Bá tại Linh Nhi yêu cầu hạ, ngừng xuống xe ngựa, sau đó mọi người xuống xe ngựa đi, Linh Nhi đi tới phía trước theo trên người lấy ra cái chìa khóa, mở ra cửa sân, mang theo Trương Tiểu Phàm bọn hắn tiến vào sân nhỏ. Tiến sân nhỏ, Linh Nhi tự nói ra: "Thế nào, viện này cũng không tệ lắm phải không?"

Tiến vào sân nhỏ, vốn là một cái sân hiện ra tại Trương Tiểu Phàm trước mắt của bọn hắn, rất là rộng rãi, trái phải tất cả song song được mấy gian phòng, đối diện cửa ra vào có một lớn gian phòng, có thể là dùng cho tiếp khách đây. Trên mặt đất loại chút ít hoa cỏ, nhưng xem xét tự là tốt tự không có người quản lý đã qua, một ít cỏ dại đã ở hoa cỏ hạ mọc ra, sân nhỏ tới gần bên phải còn có một ngụm giếng, khoảng cách giếng không xa địa phương một cái đài trước bàn đá, bốn cái thạch trèo lên phân tứ phương mà rời.

Trương Tiểu Phàm cảm thấy cũng không tệ lắm, hai ngày này hắn cũng biết tại Lăng Vũ thành nơi này, tác đất tác vàng, giống như này lớn địa phương hắn cảm thấy đã thỏa mãn.

Linh Nhi gặp Trương Tiểu Phàm cả buổi không nói gì, cho rằng hắn không hài lòng lắm, vì vậy mở miệng nói: "Tiểu Phàm, người cảm thấy nơi này không tốt sao? Ta đây lại để cho cha ta cho các người dời một chỗ."

"A, không cần không cần, rất tốt nơi này, ta cùng Tinh Nhi còn có Lưu Bá đầy đủ dùng được rồi, sân nhỏ cũng rất rộng rãi, hơn nữa hoàn cảnh cũng tốt, ta rất là ưa thích." Trương Tiểu Phàm vội vàng nói.

"Ah ah, vậy là tốt rồi, ta nhìn người cả buổi không nói lời nào nghĩ đến người không thích đâu rồi, ta đây hiện tại an tâm, còn có cái gì muốn ta hỗ trợ đây sao?" Linh Nhi hỏi.

"Đã không có, còn lại tự chúng ta làm cho thì tốt rồi, cảm ơn người Linh Nhi." Trương Tiểu Phàm nói.

"Ách, không cần cảm ơn, vẫn luôn là người đang giúp ta, ta liền làm hơi có chút một ít chuyện." Linh Nhi nhún nhún nói.

"Người đã làm đủ nhiều được rồi, ta đều khắc trong tâm khảm. Người nếu không tự trở về đi, chờ chúng ta đem nơi này thu thập xong về sau, chúng ta đang tìm người đến chơi đùa." Trương Tiểu Phàm đạo? .

"Người có phải hay không chê ta vương bận a, ta có thể giúp các người thu thập phòng đây", Linh Nhi mở to hai mắt nói ra, Trương Tiểu Phàm một trận giải thích mới trấn an Linh Nhi, lại để cho Lư Bá đem Linh Nhi đưa về nhà đi.

Linh Nhi đi về sau, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi đi mua chút ít quét sạch vật phẩm, về tới sân nhỏ sau khai mở bắt đầu quét sạch phòng. Lư Bá trong chốc lát lái xe trở về, cũng hỗ trợ quản lý bắt đầu sân nhỏ đến.

Bề bọn mới vừa buổi sáng, sân nhỏ rốt cục quét sạch sẽ, khiến cho bọn hắn bụng đói kêu vang, bởi vì tiểu viện không có mời người hầu, cũng không cách nào sinh hoạt nấu cơm, quyết định đi ra ngoài ăn, đồng thời mua chút ít sinh hoạt đồ dùng với một ít nhu yếu phẩm.

Đi vào sân nhỏ bên ngoài, một đoàn người ở bên ngoài tìm cái tiểu điểm, lại để cho chủ quán xào chút thức ăn, Lư Bá còn đã muốn hũ tiểu rượu, một đoàn người bắt đầu ăn.

Sau khi cơm nước xong, khai mở bắt đầu đi hướng các loại cửa hàng mua sắm vật phẩm. Sau đó mang theo các loại đồ đạc về tới sân nhỏ. Bố trí gian phòng, sửa sang lại vật phẩm, cũng may Trương Tiểu Phàm bọn hắn không có mang cái gì đó, người cũng ít, rất nhanh tự dàn xếp tốt rồi. Cơm tối như trước ở bên ngoài giải quyết, nhưng luôn ở bên ngoài giải quyết cũng không tốt lắm. Vì vậy thương lượng mời một cá nhân tới chiều cổ bọn hắn ẩm thực, Lư Bá đáp ứng đi làm.

Vào đêm, Trương Tiểu Phàm bọn hắn trở lại từng người gian phòng nghỉ ngơi. Nằm ở trên giường Trương Tiểu Phàm thật lâu không thể chìm vào giấc ngủ, nghĩ đến gần đây sự tình, quá nhiều ngoài ý muốn nên lượng biến đổi hắn nguyên lai quỹ tích, ngẫm lại gần đây gặp được người, kinh nghiệm sự tình, có chút cảm thán nói nhân sinh cỡ nào phức tạp, càng thêm tưởng niệm cha mẹ tại bên người thời điểm rồi.

Tại tiểu viện ngày thứ hai sáng sớm, Tinh Nhi không có bởi vì hoàn cảnh cải biến mà quên thời cơ, vẫn là đúng giờ đến đây kêu Trương Tiểu Phàm rời giường cũng bụng tới rửa mặt đồ vật, kỳ thật Trương Tiểu Phàm đã sớm không cần Tinh Nhi kêu, thế nhưng mà thói quen Tinh Nhi buổi sáng kêu hắn, Tinh Nhi cũng thói quen buổi sáng kêu Trương Tiểu Phàm. Hết thảy thời gian dần qua thuận theo tự nhiên, Lư Bá sáng sớm tự đi ra ngoài xử lý chút ít vụn vặt sự tình, Trương Tiểu Phàm buổi sáng cùng với Tinh Nhi cẩn thận kiểm tra tiểu viện có cái gì không có làm cho địa phương tốt, thuận tiện đem hoa cỏ cây cối tu bổ một phen, còn loại chút ít những thứ khác cây cối hoa cỏ, lại để cho tiểu viện càng thêm ấm áp rồi.

Tác giả viết lên tay rồi ^^

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Kiểm mễ

Giữa trưa Lư Bá từ bên ngoài trở về rồi, còn mang theo một người trung niên phụ nữ. Nhìn thấy Trương Tiểu Phàm tự giới thiệu đến người này họ Hứa phụ nữ về sau quán sân nhỏ nội trợ, sau đó đem trên tay để cái hộp giao cho Tinh Nhi, lại để cho Trương Tiểu Phàm bọn hắn ăn cơm trước, sau đó mang theo Hứa mụ đi an bài chỗ ở quen thuộc hoàn cảnh còn có giới thiệu một chút một chút chi tiết.

Ăn cơm trưa xong Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi thu thập một chút trong sân việc nhỏ không đáng kể, sau đó an vị trong sân với Tinh Nhi nói chuyện phiếm, trong sân đã ngồi một hồi, lại đi thư phòng đi đọc sách, một ít ngày hôm qua Trương Tiểu Phàm tiện tay mua đấy. Tinh Nhi đi theo Trương Tiểu Phàm, trong thư phòng dần dần bắt đầu hồng tự thiêm hương một màn, nếu như có người chứng kiến, chắc hẳn cũng sẽ hâm mộ, áo trắng Trương Tiểu Phàm đề bút viết chữ, áo trắng Tinh Nhi một tay vịn chặt ống tay áo của mình, một tay nghiêng miêu tả, ấm áp nhất phái.

Linh Nhi tại trong thành chủ phủ không có việc gì, nghĩ đến hôm nay Trương Tiểu Phàm bọn hắn có lẽ thu thập xong sân nhỏ, vì vậy đã nghĩ ngơi lấy qua đi xem, muốn cùng Tinh Nhi còn có Trương Tiểu Phàm trò chuyện, tại là đang ngồi xe ngựa đi hướng Trương Tiểu Phàm bọn hắn sân nhỏ.

Chỉ chốc lát cửa ra vào liền nhớ lại Linh Nhi thanh âm, Linh Nhi lại để cho lái xe người về trước đi về sau, trực tiếp đẩy ra tiểu viện môn tiến nhập tiểu viện, sau đó kêu lên Tinh Nhi đến.

"Tinh Nhi, người ở đâu? Ta tới tìm các người chơi." Linh Nhi không linh thanh âm trong sân nhỏ tới.

Tinh Nhi sau khi nghe được lên tiếng, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi theo thư phòng cùng đi đi ra.

Cái này lại để cho Linh Nhi với Linh Nhi còn có Trương Tiểu Phàm rất ngạc nhiên, chủ quán gặp có người đến, cũng không phản ứng, tiếp tục híp mắt.

"Ta có thể cầm lên nhìn xem sao?" Trương Tiểu Phàm nói.

Chủ quán không có trả lời, như bình thường Trương Tiểu Phàm chắc chắn sẽ không đi lay động, bởi vì không có được người khác cho phép, nhưng hôm nay hẳn lại đưa tay ra, hướng kiếm chậm đến đi.

Tinh Nhi với Linh Nhi gặp lão đầu không để ý tới các nàng, lập tức đã mất đi hứng thú, đang định thúc Trương Tiểu Phàm đi, phát hiện Trương Tiểu Phàm đi lay động cái thanh kia kiếm mẽ rồi, vì vậy tự đứng ở một bên lẳng lặng chờ đợi.

Lão nhân trông thấy Trương Tiểu Phàm động thủ ý định đi lấy bắt đầu kiếm, híp con mắt lộ ra một ít tinh quang, lập tức lại thu liễm ở, tiếp tục chộp mắt.

Trương Tiểu Phàm tay chậm rãi đụng vào được kiếm mẽ chuỗi kiếm, tại Trương Tiểu Phàm đụng phải trong nháy mắt, kiếm mẽ run rẩy một chút, lần này chỉ có hai người biết rõ, Trương Tiểu Phàm cảm thấy, híp mắt chủ quán gặp được. Sau đó Trương Tiểu Phàm cầm chuỗi kiếm, chậm rãi cầm lên kiếm, kiếm sức nặng vừa phải, Trương Tiểu Phàm không có cảm giác tổn hao bao nhiêu khí lực.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Thêm người

Kiếm đi vào Trương Tiểu Phàm trong tay, Trương Tiểu Phàm cảm giác giống như với hắn đã có chút ít liên hệ, lại để cho Trương Tiểu Phàm cảm giác rất kỳ giảo. Vì vậy mở miệng nói: "Lão trượng, người cái này kiếm ta đã muốn, nhưng mà ta không mang nhiều tiền như vậy, có thể theo ta đi chỗ ở của ta lấy một chút, hoặc là người chờ ta ta cho ngài đưa tới."

Bên cạnh tiểu thương còn có Tinh Nhi với Linh Nhi lập tức choáng váng, mọi người lập tức cảm giác được dưới đời này như thế nào giống như này chỉ ngốc chỉ ngu ngốc người, lại đồng thời ai oán đạo bản thân mình như thế nào không có gặp được, trong đám người cũng có mấy cái khôn khéo ảnh hình người là nghĩ đến mấy thứ gì đó, nhưng là khổ không đầu tự.

Một bên Linh Nhi với Tinh Nhi tại đã xấu hổ không muốn không muốn đấy, nghĩ thầm (thiếu gia) Tiểu Phàm thế nào ngu như vậy, bán cái kiếm mẽ làm gì vậy? Nhưng lại mắc như vậy, nếu nhìn lão nhân có thể lĩnh cho chút ít tiền thì tốt rồi, làm gì vậy làm như vậy.

"Vậy thì tốt, ta và người đi một chuyến." Lão chủ quán nói ra.

Tại mọi người bạch nhãn với khó hiểu ở bên trong, Trương Tiểu Phàm mang theo cái thanh kia giá trị có thể xem như giá trên trời kiếm với mọi người trong mắt lão lừa đảo chậm rãi khoảng cách mở. Tinh Nhi với Linh Nhi một hồi im lặng, yên lặng đi theo Trương Tiểu Phàm với lão giả đằng sau, vượt quá phiên chợ trên đường ven đường tiểu thương đều đối với bọn họ chỉ trò đấy. Trương Tiểu Phàm đến lúc đó không sao cả, hoàn toàn không để ý, lão chủ quán giống như đã thói quen mọi người chỉ trò, sớm đã không để trong lòng rồi.

Linh Nhi với Tinh Nhi cố ý thả chậm bước chân, giống như tận lực với Trương Tiểu Phàm hai người bọn họ kéo ra khoảng cách, một bộ không quen bộ dạng, lại để cho người buồn cười.

Về tới sân nhỏ, Trương Tiểu Phàm trước hết để cho lão chủ quán ngồi ở bên cạnh cái bàn đá chờ một chốc, đồng thời lại để cho Hứa mụ bụng tới nước trà, sau đó vội vàng đi tìm Lưu Bá, Lưu Bá đang tại sân nhỏ khách đường đằng sau trồng cây, khách đường đằng sau có một khối lớn đất trống, nguyên lai dài chút ít cỏ dại bị Trương Tiểu Phàm bọn hắn thanh lý rồi, Lưu Bá nhàn rồi vô sự liền định loại chút ít thượng phẩm quả thụ, về sau có thể ăn được chơi.

Trương Tiểu Phàm gặp được Lưu Bá nói rõ ý đồ đến, Lưu Bá hỏi chuyện đã trải qua, vì vậy quyết định đi xem một cái chuỗi này kiếm, cũng trông thấy lão giả kia, vì vậy hai người tới trong sân, Tinh Nhi với Linh Nhi vẫn chưa về. Trong sân tự ba người, Lưu Bá vừa xuất hiện cùng với lão giả đối mặt mà bắt đầu, trong nháy mắt sân nhỏ hào khí có chút lúng túng đứng đấy.

Trương Tiểu Phàm thấy thế hỏi: "Làm sao vậy các người?"

"Không có việc gì không có việc gì, người đem hắn kiếm lấy ra ta nhìn xem." Lưu Bá thu hồi ánh mắt nói ra.

"Cái này kiếm có linh, chỉ có tiểu tử này dùng." Lão chủ quán nói.

Lưu Bá ngậy ra một lúc, vì vậy không có tiếp nhận Trương Tiểu Phàm lần lượt kiếm, ngược lại hỏi: "Lão đầu, người từ đâu tới đây." Toàn thân khí thế

chấn động, bức hướng lão chủ quán.

"Người lão gia hỏa này hỏa khí như thế nào như vậy lớn, kiếm kia đối với nhà của người tiểu tử này không có hại, ta từ đầu tới đây người cũng có thể đoán được, nhiều lời vô ích, ta chỉ là nghĩ tìm một chỗ im lặng hưởng thụ sinh hoạt, ta nhìn nơi này không tệ, ta ý định lưu lại." Lão chủ quán toàn thân khí thế chấn động, triệt tiêu Lưu Bá khí thế,

Hai cổ khí thế va chạm, khiến cho bàn đá đều bạo nát.

Trương Tiểu Phàm vội vàng lui về phía sau, trong nội tâm một hồi im lặng. Cũng không biết nói cái gì cho phải rồi, gặp hai người ngừng lại, vội vàng đem hôm nay cảm kích tình huống cho hay Lưu Bá, Lưu Bá mới yên tâm lại.

Lưu Bá nhìn nhìn lão chủ quán, nói ra: "Cho phép ở hay không ở đến người hỏi thiếu gia nhà ta, nhưng không được xoát cái gì chúng loại."

Lão chủ quán một trận im lặng, ngượng ngùng nói: "Ta đùa nghịch cái gì chúng loại, thật nhiều năm không đi ra, theo không kịp thời đại rồi, chàng trai người nhìn lão nhân gia ta không nhà để về, tiền ta không được rồi, người tự lại để cho ta ở tại nơi này a, ta bình thường còn có thể chỉ đạo một chút người tu hành, nhà của người lão nhân này xem xét cũng không phải là cái hảo lão sư, hiện tại cũng không dạy người tu hành."

Trương Tiểu Phàm cười cười xấu hổ nói: "Lưu Bá trước kia không dạy ta tu hành là tốt với ta, lão trưởng người muốn muốn để lại hạ tự lưu lại a, sân nhỏ còn lớn, nhiều người cũng náo nhiệt, còn không có thỉnh giáo lão trưởng tôn hiệu, kính xin cho hay."

Lão chủ quán vuốt vuốt râu ria, cười nói: "Danh tự sớm đã quên, người đã kêu ta Trương Bá a, về sau cũng phải làm phiền người rồi, ha ha."

Trương Tiểu Phàm chấp tay nói: "Trương Bá người yên tâm ở cái này a, không đúng phiền toái" sau đó kêu một tiếng Hứa mụ, cho Trương Bá an bài chỗ ở.

Lập tức Trương Tiểu Phàm bị Lưu Bá kêu đi, Lưu Bá nhìn nhìn Trương Tiểu Phàm nói ra: "Thiếu gia, lúc không đợi này, lão gia trước khi đi lại để cho ta tại thích hợp thời điểm đem thứ này cho người. Đang khi nói chuyện Lưu Bá trên tay nhiều ra một quyển sách đến, đưa cho Trương Tiểu Phàm, cái này là năm đó lão gia năm đó đạt được một bản Luyện Thể tâm pháp, phẩm giai cực cao, lần trước người bị thương ta dùng long huyết cho người tó một lần thể, tại tu luyện này tâm pháp đem làm ít ăn nhiều." Sau đó bản thân bỏ đi rồi, Lưu Bá tổng cảm giác tối tăm bên trong đều có thiên ý tựa như.

Trương Tiểu Phàm cầm quyển sách kia, sau đó tựa tại trên lan can, nhớ tới chuyện gần nhất tình đã có chút ít hỗn loạn, về sau hắn quyết định không muốn. Vì vậy đã bắt đầu hắn tại thị trấn nhỏ sinh hoạt, trong đêm ngồi xuống Luyện Khí, mặc dù không có phá phạm chương, nhưng hắn kinh mạch trong cơ thể nhưng cũng là càng ngày càng tốt rồi, coi như nhiều năm như vậy đủ loại cũng là vì sắp khai mở bắt đầu tu hành.

Bên kia, Lưu Bá ông bạn già vào tay băng phách chỉ tinh với Trương Tiểu Phàm cha mẹ còn có gia gia của hắn tụ họp tại hải ngoại di tích cổ, di tích cổ là mấy trăm vạn năm trước lưu lại đây, lúc trước Hắc Diệu biết rõ cái này di tích cổ không có đến gấp dò xét biết, tự cùng trời chiến, sau đó vẫn lạc, nhưng là sớm cáo tri người theo đuổi của hắn di tích cổ sự tình. Vì vậy thiên địa bỏ niệm phong mới bắt đầu, một ít năm đó lưu lại Đại Năng đã bắt đầu thăm dò, tuy nhiên thiên địa không toàn bộ bỏ niệm phong, quy tắc vì toàn bộ trở về, nhưng cũng đủ làm cho những cái kia Đại Năng có được lớn lao uy năng, Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân còn có gia gia năm đó đều nói Sáng Thế cảnh cường giả, tại ngàn năm trước bỏ niệm phong bản thân, về sau tại thị trấn nhỏ đã làm một ít phạm nhân sự nghiệp.

Hiện tại bọn hắn một đoàn người đang tại thăm dò di tích cổ, phá hết tàn phá đã có lớn lao uy năng cấm trí lại để cho đám người bọn họ tổn thất thảm trọng, Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân còn có gia gia tới thủ hạ của bọn hắn coi như may mắn không có người vẫn lạc, chỉ là nó trong một người tuổi còn trẻ trọng thương.

Người trẻ tuổi là khách sạn lão bản Tề thúc thủ hạ nhân viên cửa tiệm, nhân viên cửa tiệm là Tề thúc thu cô nhi, Tề thúc tại 17 năm trước một lần ra ngoài trên đường nhặt được đây, cả đời không con hắn tự mang về khách sạn nuôi lớn, làm khách sạn nhân viên cửa tiệm, gọi là Tề Trung, cũng làm Tề thúc đồ đệ, hoàn cảnh cho phép tăng thêm thiên tư một loại nhưng ở Tề thúc dưới sự trợ giúp có một Địa Cực cảnh tu vi đỉnh cao, vừa rồi cấm trí vô cùng hung hiểm, ở ngoại vi hắn bất hạnh bị liên lụy, tu vi qua thấp thành trọng thương.

Cầm đầu thế lực người gặp mọi người phá nhiều như vậy trận quyết định lại để cho đại gia hỏa nghỉ ngơi một chút, khôi phục điểm tinh lực.

Ban đêm, Trương Tiểu Phàm cha mẹ bọn hắn một đoàn người đi tới bị thương tu dưỡng nhân viên cửa tiệm Trung Nhi gian phòng, bởi vì tâm thần có chút không tập trung, sợ việc này vượt quá ngoài ý muốn, Trương Tiểu Phàm phụ thân quyết định làm một ít phòng bị, bọn hắn cuối cùng không yên lòng chính là tại phía xa Lăng Vũ thành Trương Tiểu Phàm.

Vì vậy thừa dịp nghỉ ngơi, đi tới Trung Nhi gian phòng, dùng bí pháp chữa trị hắn bị thương, đồng thời giao cho hắn đại lượng đồ vật, kể cả một ít hắn và phụ thân hắn còn có vợ hắn tâm đắc, còn có một chút về cái này thế giới phòng đoán với nơi này di tích cổ tình huống, lại để cho hắn tại bọn hắn nếu ngoài ý muốn nổi lên dưới tình huống đi tìm Trương Tiểu Phàm, cũng cáo tri Trương Tiểu Phàm vị trí, đồng thời xuất ra hai khối ngọc bội, cho Trung Nhi một cái. Nói ra: "Trung Nhi, nếu như ngọc bội ngày đó nát, đã nói lên chúng ta xảy ra vấn đề, người tự đi tìm tiểu thiếu gia, hắn sẽ an bài tốt người đấy." Sau đó suốt đêm dùng thuyền lặng lẽ đưa đến Tề Trung.

Trước khi chia tay, Tề thúc khóc, Tề Trung cũng khóc, Trương Tiểu Phàm mẹ cũng khóc, giao cho Tề Trung một phong thư với một cái vòng ngọc lại để cho Tề Trung giao cho Trương Tiểu Phàm.

Tề Trung biết được lí lẽ, không có yêu cầu lưu lại, chỉ là quỳ xuống đưa cho bọn hắn dập đầu mấy cái đầu, cam đoan nhất định nhìn thấy thiếu gia. Cuối cùng khàn khàn kêu Tề thúc một câu phụ thân, lại để cho Tề thúc nước mắt tuôn đầy mặt, thật lâu không thể yên bình.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Nhập học

Tại tiền đưa Tề Trung lên thuyền thời điểm, Trương Tiểu Phàm phụ thân lại cho hắn một cái chiếc nhẫn, cho hay đồ vật bên trong là cho hắn đấy, sau đó mới đưa Tề Trung đi.

Ngày thứ hai, mọi người cùng nhau đã bắt đầu cảm trí cuối cùng phá giải, mọi người mang thấp thỏm không yên nhìn xem cuối cùng một cá nhân đánh vượt quá cuối cùng một cái pháp quyết, đột nhiên thiên địa đại biến, chỗ hòn đảo lập tức bay lên, một cái màu đen cửa vào mang theo rất mạnh không cách nào kháng cự hấp lực làm cho cả đảo biến mất không thấy gì nữa, cuối cùng trong tích tắc Trương Tiểu Phàm phụ thân bóp nát ngọc bội.

Ở ngoài ngàn dặm trên thuyền nhỏ Tề Trung đang gõ vì nghĩ ngợi, đột nhiên thanh thúy một tiếng, bên hông ngọc bội toái rơi, lại để cho Tề Trung lập tức nắm chắc tay, sau đó quý hướng hòn đảo phương hướng đập đầu mấy cái đầu, nội tâm thể nhất định nhìn thấy thiếu gia.

Mà Lăng Vũ thành Trương Tiểu Phàm, đang cùng Linh Nhi cùng nhau đi hướng thư viện, vốn Tinh Nhi yêu cầu, nhưng Tinh Nhi không phải thư viện đệ tử đi cũng vô dụng, Trương Tiểu Phàm tự lại để cho Tinh Nhi lưu tại sân nhỏ. Cái này lại để cho Linh Nhi cao hứng, lập tức hai người một mạch nhẹ nhõm đi hướng học viện.

Đi tới học viện, đã bắt đầu học ở trường kiếp sống, nhập học đối với tân sinh có một cái khảo thí, lực lượng với kinh mạch khảo thí, lực lượng khảo thí rất đơn giản, dùng tay cầm một khối hình kỳ thạch, kỳ thạch tại bị lực sau đúng đổi màu, màu sắc càng sâu sức nắm càng lớn.

Trương Tiểu Phàm đi vào lực lượng khảo thí địa phương, đã sắp xếp được mười mấy người phía trước, Linh Nhi đi quên nằng lóp đưa tin rồi, trình sáng sớm, đến đây khảo thí, một cái gây yếu thân ảnh theo đội ngũ phía trước nhất đi ra ngoài, đi đến khảo thí lão sư trước mặt, đem một cái màu trắng ngọc bài giao cái khảo thí lão sư, khảo thí lão sư xác nhận đệ tử thân phận về sau, giao cho trình sáng sớm một cái hình đá, gây yếu trình sáng sớm nghẹn đỏ mặt dùng sức cầm chặt đá.

Khảo thí lão sư thấy hắn không cách nào tại dùng sức lúc lại để cho hắn buông ra, báo ra thành tích "Nhân giai sơ cấp" sau đó tại trên ngọc bài nhất điểm, trả lại cho hắn, lại để cho sau điểm hạ một cá nhân, thỉnh thoảng vang lên, Nhân giai trung cấp, Nhân giai sơ cấp.", thanh âm vang lên.

Rốt cục đến phiên Trương Tiểu Phàm khảo thí, Trương Tiểu Phàm đem cảnh sắc ngọc bài lấy ra đưa cho khảo thí lão sư, khảo thí lão sư vốn là sững sờ, dùng thần niệm tìm tòi mới xác định ngọc bài vì thật sự, sau đó nhìn nhìn Trương Tiểu Phàm, mới nói: "Người chuẩn bị xong không vậy? Tốt rồi tự khảo thí a."

Trương Tiểu Phàm gật đầu nói: "Tốt rồi." Sau đó tiếp nhận khảo thí lão sư đưa tới khảo thí đá, nắm ở trong tay, khai mở bắt đầu phát lực, nhưng cũng không có đem hết toàn lực, sau đó đem đá buông tay ra chừng, lại để cho khảo thí lão sư nhìn.

Khảo thí lão sư xem xét, thuộc về Địa giai đỉnh phong lực lượng, có chút kỳ lạ, nhưng ngoài miệng cũng bất mãn, chợt báo ra Trương Tiểu Phàm thành tích, sau đó tại trên ngọc bài nhất điểm trả lại cho Trương Tiểu Phàm, tiếp tục khai mở bắt đầu khảo thí, dù sao Trương Tiểu Phàm biểu hiện mặc dù không tệ, nhưng ở tại những kiểm tra này lão sư trong mắt chỉ có thể coi là cái trăm năm khó gặp nhân tài, cũng không có vô cùng biểu hiện ra ngoài cái gì.

Lực lượng đã kiểm tra xong rồi, Trương Tiểu Phàm đi tới kinh mạch khảo thí địa phương.

Bởi vì tuyệt đại đa số tân sinh đều không có tu ra khí, cho nên do khảo thí lão sư vận động khí tại tân sinh trong cơ thể tiến hành lưu động để phán đoán tân sinh kinh mạch mạnh yếu, chia làm bốn phẩm giai, Phẩm Phẩm, Địa Phẩm, Thiên Phẩm, với Cực Phẩm. Đương nhiên còn có một loại vì Không Linh Phẩm, đã vạn năm không gặp, cho nên một loại có Tứ phẩm. Cực Phẩm xuất hiện tỷ lệ nhỏ nhất, cho nên đại đa số thời điểm chỉ có tiền tam phẩm.

Kinh mạch khảo thí cũng là yêu cầu xếp hàng đấy, do ba cái lão sư liên hợp khảo thí, hai cái lão sư thay phiên kiểm tra đo lường đệ tử, mười người một vòng đời, một cái ghi chép tình huống. Phía trước đại đa số đều là Địa Phẩm, ngẫu nhiên xuất hiện một hai cái Thiên Phẩm, xuất hiện Thiên Phẩm đều bị người hâm mộ, dù sao kinh mạch chính là tu luyện căn bản, cho nên dù cho lực lượng thiếu một ít, kinh mạch đỡ một ít cũng sẽ đạt được tốt đãi ngộ.

Đến phiên Trương Tiểu Phàm khảo thí, Trương Tiểu Phàm đem ngọc bài đưa cho đăng ký lão sư, đăng ký lão sư trông thấy màu vàng ngọc bài cũng là ngừng đầu lên nhìn nhìn Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm thì lễ hỏi: "lão sư ta có thể khảo nghiệm sao?"

Lão đầu nhẹ gật đầu, sau đó cái kia đã khảo nghiệm chín một học sinh trung niên lão sư lại để cho Trương Tiểu Phàm đứng vững, hai tay khoác lên Trương Tiểu Phàm hai vai thượng đem khí độ đến Trương Tiểu Phàm trong kinh mạch đi, nhắc nhở đạo như cảm giác có chút sung tự nói ra.

Trung niên lão sư khai mở bắt đầu độ khí, từng chút một tăng lớn, theo Phàm Phẩm đến Địa Phẩm tại đến Thiên Phẩm, phát hiện Trương Tiểu Phàm cũng không có chút nào không khỏe, mà hắn mình đã đầu đầy mồ hôi, hắn vứt bỏ hết thảy cần rằng tiếp tục gia tăng độ khí lượng, bên cạnh lão sư có chút kỳ lạ, bình thường này thời gian đều khảo nghiệm ít nhất hai người rồi, hơn nữa cho dù liên tục khảo thí mười người cũng không trở thành đầu đầy mồ hôi a, đang chuẩn bị hỏi trung niên lão sư thì sao, còn chưa mở miệng liền gặp được một màn.

Trung niên lão sư hai tay vừa dùng lực, dùng sức vỗ Trương Tiểu Phàm hai vai lại để cho bàn tay thoát ly Trương Tiểu Phàm hai vai, sau đó vội vàng thu công vận khí, dẹp loạn trong cơ thể không khỏe.

Khác hai cái lão sư còn có đệ tử thậm chí Trương Tiểu Phàm bản thân đều là khó hiểu, đợi một hồi trung niên lão sư mới mở mắt ra, sau đó nói bản thân mình vừa rồi thân thể có chút không khỏe, làm cho không có khảo thí tốt, lại để cho mọi người lo lắng. Dù sao hắn không thể nói hắn bản thân mình tu vi không đủ không có khảo thí xuất hiện đi. Sau đó đi đến đăng ký lão nhân trước mặt, thì thăm đạo hắn tình huống vừa rồi.

Đăng ký lão nhân suy tư một chút, nói ra: " Trương Tiểu Phàm ngươi đã kiểm tra xong rồi, là Thiên Phẩm kinh mạch, ngày sau hảo hảo tu luyện." Sau đó đem màu vàng ngọc bài trả lại cho Trương Tiểu Phàm. Nói tiếp: " tiếp tục khảo thí a."

Trương Tiểu Phàm đối với ba vị lão sư thì lễ, sau đó thôi lui. Một đám đệ tử cũng là coi bỏ trong lòng đá, cho rằng xuất hiện tuyệt đỉnh thiên tài đúng ép tới bọn hắn không thờ nổi. Nhiên mà xuất hiện Trương Tiểu Phàm như nhau vậy thì thôi, cái này thế giới đại lục ở bên trên các loại học viện đều xuất hiện tình huống tương tự, tuy nhiên các nơi khảo thí phương pháp bất đồng, nhưng là khi thì lại để cho khảo thí lão sư giật mình không thôi, đại lục yên lặng vạn năm khai mở bắt đầu phồn vinh mà bắt đầu, cao cấp thiên địa pháp tắc đã bắt đầu trở về với lớn mạnh.

Đã kiểm tra xong về sau, ngày mai đúng khai mở bắt đầu phân phối lớp, tuyệt đại đa số hội học sinh bị đặt ở năm nhất, một số nhỏ phân tại năm thứ hai với năm thứ ba. Bởi vì Trương Tiểu Phàm tương đối đặc thù, tại nhập học khảo thí thời điểm lực lượng cơ thể đã có Địa Cực cảnh đỉnh phong sức mạnh còn có kinh mạch tiềm lực, cho nên trong học viện bộ đem hắn an bài vì năm thứ tư đệ tử, lại để cho hắn từ đó cấp lớp khai mở bắt đầu học tập, đồng thời năm thứ tư còn có hai vị năm nay tân sinh chén an bài tiến đến, thiên tư cũng là phi thường ưu tú thế hệ, chỉ là tuổi so Trương Tiểu Phàm còn muốn nhỏ một ít.

Ngày hôm sau, lớp phân phối bố cáo dán tại cửa sân, cũng đánh dấu mỗi cái lớp trách nhiệm lão sư tới văn phòng, lại để cho các học sinh đi tìm đối ứng lão sư báo danh với tại lão sư cái kia bên trong chọn môn học chương trình học, nơi này không cần bắt buộc cái gì, chỉ cần chọn môn học đầy đủ học phần lại để cho sau hoàn thành nó thì tốt rồi, không có gì vật gì đó khác, tránh khỏi cứng nhắc đã kích đệ tử tính tích cực, nhưng thường thức một môn khóa có thể nói là bắt buộc đấy, bởi vì cái này thuộc về thông dụng chương trình học, nhưng mà không có đệ tử phản cảm, bởi vì thường thức rất trọng yếu.

Chính thức khai giảng ngày đầu tiên, thì ra là báo danh ngày hôm sau buổi chiều mà bắt đầu thường thức khóa giảng thuật, liên quan đến rộng khắp, nhưng đều không sâu giảng, khai mở thường thức khóa mục đích chủ yếu có hai, giao cho đệ tử thường thức với mở ra đệ tử rất hiếu kỳ cảm giác đào móc bọn hắn tiềm ẩn hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Yên bình và không yên bình

Xế chiều hôm nay tựu một tiết khóa, thường thức khóa, Trương Tiểu Phàm tìm được giảng bài địa phương về sau, tìm một cái tới gần cửa sổ vị trí ngồi xuống, bởi vì lên lớp chính là cái niên kỷ tân sinh, tất cả mọi người đồng dạng không quen, cho nên cũng tựu không có quá nhiều lúng túng, chỉ chốc lát trong phòng tựu ngồi đầy tân sinh, lão sư là người trẻ tuổi nữ nhân lão sư, tương đối đẹp mắt, cũng tựu không đến mức lại để cho lớp học hào khí nặng nề, đây cũng là trường học cân nhắc đến nguyên nhân.

Trương Tiểu Phàm bên cạnh không một cái chỗ ngồi, có lẽ còn có người chưa có tới, tuổi trẻ lão sư đang định khai mở bắt đầu giảng bài, ngoài cửa kêu to một tiếng khiến nàng không có phát ra âm thanh đến.

"Chờ một chút, lão sư xấu hổ ta chạy lộn chỗ, vịn khung cửa tiếp tục nói, mỹ nữ lão sư ta có thể vào không?" Một tên mập xuất hiện tại mọi người trước mắt, không kịp thở nói ra.

"Vị kia đồng học, ngươi có thể vào được, chúng ta phải vào lớp rồi." Lão sư nói khề, đệ tử gọi mình mỹ nữ nàng cũng không tốt bình phán đệ tử.

Mập mập tại được cho phép sau khi đi vào, nhìn một chút vị trí ngồi, liếc phát hiện cửa sổ bên cạnh Trương Tiểu Phàm cái kia bên trong không một cái chỗ ngồi, nghĩ đến bản thân mình một thân đồ mồ hôi có thể tại cửa sổ bên cạnh khoe khoang thoải, vì vậy trực tiếp đi đến Trương Tiểu Phàm bên cạnh ngồi xuống, còn lách vào lách vào Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm mặc dù không có thích sạch sẽ nhưng cũng là thích sạch sẽ chi nhân, cho nên tựu lại để cho lại để cho, cũng không có để ý.

Mập mạp gặp Trương Tiểu Phàm tốt như vậy nói chuyện, vì vậy tự đối với Trương Tiểu Phàm một cái mỉm cười, sau đó mở miệng nói: "Đồng học, xin chào ta là năm thứ tư tân sinh Bằng Đại, thật cao hứng với người làm bạn ngồi cùng bàn."

Bắt đầu kế hoạch không để ý tới mập mạp này Trương Tiểu Phàm nghe được mập mạp giới thiệu tên của mình lúc lập tức vui vẻ lên, nghĩ thầm người cũng như tên a, vì vậy mở miệng nói: "ta cũng cũng là thật cao hứng với người làm bạn ngồi cùng bàn, ta cũng là năm thứ tư tân sinh, ta kêu Trương Tiểu Phàm, về sau mời nhiều hơn chỉ giáo."

Phía trên mỹ nữ lão sư ánh mắt ngoài gặp Trương Tiểu Phàm với Bằng Đại hai người đang nói chuyện, vì vậy tự đi xuống đài đến, bên cạnh giảng vừa đi đến Trương Tiểu Phàm bọn họ trước mặt, vừa vận nói một giai đoạn, một đoạn, vì vậy mở miệng nói, hai người các người muốn hào hào nghe giảng, lên lớp chớ nói lời nói, có vấn đề nhắc tay.

Cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm với Bằng Đại hai người vô cùng xấu hổ, khá tốt mỹ nữ lão sư không hỏi hai người bọn họ danh tự. Hai người gặp vội vàng gật đầu nói về sau không đứng tái phạm rồi, mỹ nữ lão sư mới trở lại tiếp tục giảng bài, Bằng Đại thần hít một hơi, mở miệng nói: "thật là thơm."

Tuy nói thanh âm rất nhỏ, nhưng vẫn là lại để cho vẫn chưa đi vài bước lão đã nghe được, dưới chân một lương, thiếu chút nữa trượt chân rồi. Một bên Trương Tiểu Phàm lập tức bó tay rồi, thẳng này là gan thật đúng là mập, liền cả lão sư đều.",

Buổi chiều khóa trên nửa chương rất nhanh đi qua, chính giữa lúc nghỉ ngơi, thật nhiều đồng học đến hỏi mỹ nữ lão sư danh tự. Mỹ nữ lão sư lúc này mới nhớ tới vừa rồi lên lớp đang định giới thiệu bản thân mình thời điểm, bị mập mạp đè từ đã cắt đứt quên mất rồi, vô cùng im lặng, trên mặt lúng túng hồng nhanh chóng chảy nước rồi, một bên xấu hổ giới thiệu cho học sinh tên của mình,

Một bên thỉnh thoảng trừng vài lần Bằng Đại, Bằng Đại đang cùng Trương Tiểu Phàm nói cái gì ấy ư, đột nhiên cảm giác được phía sau lưng một hồi ác hàn, toàn thân run lên, Trương Tiểu Phàm theo ánh mắt nhìn đi, phát hiện lão sư chính hướng bên này trông lại, cười cười xấu hổ.

Nghỉ ngơi không sai biệt lắm, lão sư yêu cầu lên lớp, mọi người ngồi xuống về sau, sửa sang lại một chút, lại để cho sau khai mở bắt đầu giới thiệu bản thân mình. Ngọt ngào thanh âm vang lên: "ta là các người thường thức khóa lão sư, ta vừa rồi quên giới thiệu bản thân mình, thật xin lỗi, hiện tại ta giới thiệu một chút bản thân mình. Ta là học viện trước một lần tốt nghiệp, bởi vì ưa thích giáo viên cái nghề nghiệp này tự lưu tại học viện, trước mang mọi người thường thức khóa, khả năng còn có thể mang mọi người khác chương trình học, tên của ta là Lý Tâm, đến từ đế đô, về sau mọi người có thể bảo ta Tâm nhi lão sư."

Tốt rồi, hiện đang tiếp tục lên lớp, Vũ đại lục đại khái lại lịch chúng ta nói rồi, hiện tại cho người các người giảng một chút Vũ Đế Quốc lại lịch, Vũ chi Đế Quốc lại nguyên ở thượng cổ, tuy nhiên nhiều lần khó khăn trắc trở, nhưng về sau mọi người không cải biến quốc hiệu, một mực được xưng Vũ Đế Quốc, Đế Quốc là Vũ đại lục ở bên trên duy nhất Đế Quốc, mặc dù có không ít vương quốc tồn tại tại Vũ đại lục, nhưng cũng là bị Đế Quốc phong thụ, còn có tự là một ít lớn thành thị thành chủ, do người của hoàng thất hoặc là quân phương xuất ngũ tướng lĩnh đảm nhiệm, trực tiếp vâng mệnh tại Đế Quốc cao tăng, chúng ta Lăng Vũ thành hôm nay thành chủ tự là hiện thời Hoàng đế đệ hạ đệ đệ.

Kể tiếp chúng ta tại nói một chút đế đô, dù sao các người về sau cũng có thể đi đế đô, đế đô chia làm trong ngoài thành, nội thành truyền thuyết là kiện đại pháp khí cụ, chủ yếu ở người của hoàng thất, với một ít trọng yếu đại thần, người bình thường người không dễ dàng tiến vào, bên ngoài thành ở bình thường quan viên với tướng lĩnh, còn có các đại gia tộc tới bán đấu giá, nhà mạo hiểm công hội, phiên chợ còn có các loại nhân vật người tự tập địa phương, bên ngoài thành tương đương nhiều cái Lăng Vũ thành lớn như vậy, tuy nói Lăng Vũ thành là Vũ Đế Quốc thứ hai thành phố lớn, nguyên nhân chủ yếu là Hắc Diệu sơn mạch tới gần Lăng Vũ thành, mà gần gần với Lăng Vũ thành thành trì một đồng lớn, phần lớn thuộc về vương quốc Đô thành hoặc là chiến lược quan trọng thành.

Tốt rồi Vũ đại lục đại khái tình huống đã cho mọi người nói qua rồi, mọi người còn nghĩ muốn hiểu rõ càng nhiều có thể lấy sách báo mượn đọc thất nhìn có quan hệ phương diện sách vở, ngày mai chúng ta giảng đại lục đã biết loại thủ quyền sách, ngày mai không bị mượn rồi mọi người, như vậy hiện tại tan học.

Ngày đầu tiên chương trình học cứ như vậy chấm dứt rồi, cái này lại để cho thật nhiều người đối với Vũ đại lục lịch sử đã có chút ít hứng thú, ai không muốn biết nhiều hơn điểm cuộc sống mình địa phương lịch sử. Đối với lão sư hôm nay giảng Trương Tiểu Phàm đại khái cũng hiểu rõ một ít, cũng bỏ túi đi một ít hần đối với đại lục thế lực tình huống rất hiểu rõ, tuy nhiên hiện tại không dùng, vốn lấy sau có thể sẽ dùng đến.

Ra cửa trường, Bằng Đại vỗ vỗ Trương Tiểu Phàm bả vai, nhiệt tình với Trương Tiểu Phàm cáo từ, Trương Tiểu Phàm bởi vì Linh Nhi lại để cho hần đợi nàng, cho nên tự đi học viện cách đó không xa trong tiểu điểm đã muốn một bình trà, tự ngồi ở chỗ kia vừa uống trà bên cạnh nhớ tới sự tình.

Vẫn còn biển thượng Tề Trung chính ra sức hướng về đại lục phương hướng chạy đến, biển thượng phong bạo cũng đã bắt đầu, cho nên Tề Trung cũng là sốt ruột, vì vậy đã tìm được phụ cận một cái đảo nhỏ ngừng lại, một là bổ sung một chút thể lực, hai mươi tránh một chút phong bạo. Hần hao hết khí lực cuối cùng đem thuyền nhỏ kéo lên bờ, thuyền nói tiểu cũng có thể chờ được hai ba mươi người, kỳ thật bình thường quan trọng đem thuyền kéo lên bờ, hần cũng tới đã tốn nhiều điểm tay chân, nhưng là bây giờ trong cơ thể khí lưu yếu ớt, thân thể mỗi một, cũng tự lực bất tòng tâm rồi.

Tề Trung nghỉ ngơi một hồi, thể lực đã có chút ít khôi phục, lại để cho sau càng làm thuyền nhỏ hướng đảo thượng kéo kéo, lại để cho sau đưa đến chút ít đá mắc kẹt thuyền nhỏ, lại vận dụng khí đem hạt cát lấp đầy buồng nhỏ trên tàu, sau đó mới hướng đảo nhỏ nội bộ đi đến, muốn tìm một cái che gió chỗ tránh mưa tu đường một chút.

Tại trên đảo nhỏ khá tốt không cần lo lắng có cỡ lớn loại thú, dù sao không dễ dàng sinh tồn với sinh sôi nảy nở, trên đường Tề Trung còn đánh mấy cái món ăn dân dã tại trong đầm nước rửa rấy sạch sẽ rồi, nhặt chút ít củi lửa, rồi cuộc tìm được một sơn động, hần thăm dò một chút, phát hiện cũng không dị dạng, tự tiến vào sơn động, tại cửa động phát lên hỏa mồi ra bắt đầu đồ nướng.

Trên tay cầm lấy tra được món ăn dân dã còn gỗ, trong lòng nghĩ được Trương Tiểu Phàm cha mẹ của hắn còn có nghĩa phụ của hắn, hắn biết rõ mùa này biển thượng là sẽ không xuất hiện đại phong bạo đấy, có lời nói cũng là nhỏ, nhưng là bây giờ xem ra con bão táp này rất lớn, không hợp với lẽ thường, hơn nữa phương hướng là nghĩa phụ bọn hắn biến mất phương hướng, nội tâm bi thương với ưu sầu càng làm sâu sắc rồi, nội tâm cảm thấy quan trọng sớm một chút hỏi đến đại lục, sớm một chút nhìn thấy thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Phá phàm

Một bình trà sắp sửa uống xong, rốt cục đợi đến lúc Linh Nhi tan học, Trương Tiểu Phàm vội vàng vội đến một chút Linh Nhi, sau đó Linh Nhi vui sướng chạy tới, cái này lập tức kéo một sóng lớn cừu hận, đi theo Linh Nhi đằng sau vượt quá học viện môn nam đồng học khai mở bắt đầu kéo hắc Trương Tiểu Phàm rồi, dù sao Linh Nhi chẳng những lớn lên tốt, hơn nữa thân thể cũng rất tốt, đã trở thành tất cả lớn thiếu niên Nữ Thần, Nữ Thần bình thường không đối với bất kỳ người nào giả dùng màu sắc, hiện tại đối với tiểu tử này như thế, tự nhiên lên đối với Linh Nhi có ý tứ người sỏ đen rồi.

Thanh toán tiền trà nước, hai người cùng một chỗ trở về, Linh Nhi ý định đi trước Trương Tiểu Phàm nơi ở chơi đùa, sau đó tại về nhà, dù sao cũng duyên phận không có bao nhiêu đường, trên đường đi cũng đùa vui vẻ, gặp trên đường có bán tiểu vật phẩm trang sức đấy, Trương Tiểu Phàm ngừng lại, nhìn nhìn, tuy nhiên Tinh Nhi có chút tiểu vật phẩm trang sức nhưng cũng không nhiều, vì vậy ngừng nhìn nhìn, nhìn có hay không tốt bán vài món cho Tinh Nhi mang về.

Linh Nhi gặp Trương Tiểu Phàm ngừng lại, tự ngừng lại, nhìn cơ Trương Tiểu Phàm đang nhìn nữ hài tử vật phẩm trang sức, nội tâm khẽ động, chẳng lẽ hắn quan trọng mua cho mình, trong nội tâm nai con một hồi đi loạn. Vì vậy tự đi đến trước mặt, sạp hàng buôn bán cũng là linh tính chi nhân, gặp nữ tử tới cũng biết là cùng một chỗ đấy, trong miệng chào hàng lời nói một chuyện: "Vị công tử này, người nhìn cái này vòng tay đặc biệt thích hợp người bên cạnh vị tiểu thư này, cái này vòng tay không chỉ tài liệu tốt, hơn nữa chế tác tinh tế tỉ mỉ, trường kỳ đeo còn đối với thân thể mới có lợi."

Sau đó một đồng lớn lời nói bay ra người kia miệng, Trương Tiểu Phàm có chút lúng túng, tuy nhiên ước nguyện ban đầu không phải đưa cho Linh Nhi, nhưng hắn cũng không ghét đưa cho Linh Nhi đồ đạc, dù sao là một ít đồ đạc, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì.

Vì vậy tự ra mua, đưa cho Linh Nhi, cái này lại để cho Linh Nhi sửng sốt một chút, sau đó nhận lấy, trên mặt đỏ rực nói đến cảm ơn.

Trương Tiểu Phàm ừ một tiếng, sau đó lại chọn lấy hai kiện màu sắc thanh nhã vật phẩm, cùng trả tiền, nói là cho Tinh Nhi mang về, sau đó với Linh Nhi cùng một chỗ tiếp tục hướng đi trở về đi.

Mà bọn hắn cái này một chuyện trên đường đã sớm lại để cho chuyện tốt người ghi chép xuống, vừa rồi tại cửa sân cái kia bày ăn chơi thiếu gia cũng phái người theo đi lên, cũng biết Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi trên đường đi chuyện đó xảy ra. Mặc dù đối với Trương Tiểu Phàm bọn hắn gần đây đã nghe được vài thứ, nhưng mà xuất phát từ cẩn thận, vẫn là trước phái người hỏi thăm một chút, đối với Tổng Trung thất bại đối với bọn họ đám người này vẫn còn có chút đã kích, cho nên làm việc cũng là có chút bó tay bó chân.

Đến sân nhỏ, cùng một chỗ tiến vào sân nhỏ, tới cửa kêu một tiếng Tinh Nhi, Tinh Nhi nghe được Trương Tiểu Phàm gọi nàng, vội vàng từ phòng bếp đi ra, nàng trong sân nhầm chán phải Hứa mụ nấu cơm, mà Lưu Bá với Trương Bá cái này hai cái lão đầu trong sân đánh cờ, yên tĩnh bình thản. Tinh Nhi gặp Trương Tiểu Phàm sẽ đến rồi, vui sướng chạy tới, với Linh Nhi chào hỏi, sau đó dùng tay ôm lấy Trương Tiểu Phàm cánh tay, làm nũng nói: "Thiếu gia người trở về rồi, nghĩ chết nhân gia rồi, người ta trong sân không biết làm gì vậy một trời."

"Ừ, vậy ngày mai khai mở bắt đầu lại để cho Lưu Bá với Trương Bá dạy người tu hành a,

Đối với thân thể cũng tốt, cũng có thể đuổi chút thời gian, như thế nào đây?" Trương Tiểu Phàm suy tư một chút nói ra.

" cái kia tốt, về sau liền có thể bảo hộ thiếu gia rồi." Tinh Nhi ngây thơ nói.

"ngốc cô nàng, thiếu gia của người như thế nào đúng yêu cầu người bảo hộ nhé." Linh Nhi nói ra, dùng tay bầm véo véo Tinh Nhi, Tinh Nhi bị véo, lập tức buông lỏng ra Trương Tiểu Phàm cánh tay, hai nữ tử mà bắt đầu đùa giỡn mà bắt đầu.

Trương Tiểu Phàm cũng không mà quan xem bọn hắn làm khi gió gì, đi đến trước bàn đá bản thân mình ngồi xuống, nhìn hai cái lão nhân đánh cờ, hắn kỳ thật đối với đánh cờ rất cảm thấy hứng thú đấy, trong nội tâm đối với bàn cờ thượng giết tới giết lui, cũng là có chút tán thưởng.

" dọn dẹp một chút ăn cơm đi, đồ ăn tốt rồi." Hứa mụ nói.

Hai cái lão đầu đem quân cờ cũng hạ đã xong, gặp quan trọng ăn cơm đi, liền thu thập quân cờ, dọn ra địa phương, Trương Tiểu Phàm đưa đến lương

cái ghế, tăng thêm nguyên lai bốn cái ghế đá cũng tự đủ sáu người đã ngồi, vốn Hứa mụ không có ý định thượng bàn đây, dù sao chính cô ta cho là mình là cái hạ nhân, làm thuê cho bọn hắn, không cần cũng không thể thượng bàn, nhưng Trương Tiểu Phàm kiên trì, nói về sau là người một nhà rồi, cùng nhau ăn cơm rất bình thường đây.

Hứa mụ mới ngồi trên cái bàn, nội tâm cũng là kích động, nghĩ thầm chẳng những tiền lương cao, hơn nữa chủ nhân đối với hạ nhân cũng không tệ. Một đám người vui vẻ ăn một bữa cơm, đồ ăn tuy nhiên đơn giản, hương vị lại thật là tốt, mà ngay cả Linh Nhi cũng khích lệ không thôi.

Sau khi ăn xong, Trương Tiểu Phàm hướng Lưu Bá với Trương Bá biểu thị quan trọng tu hành rồi, nhìn có hay không thích hợp hẳn Luyện Khí chi pháp, dù sao hắn còn không có có tu ra khí đến, đồng thời cũng cho Tinh Nhi đã muốn phương pháp tu hành, mời Lưu Bá với Trương Bá dạy bảo một chút Tinh Nhi tu luyện. Trương Bá đến là phi thường quyết đoán, lấy ra hai quyển tâm pháp tu luyện, ném tới trên mặt bàn, Lưu Bá kéo nhìn nhìn, không khỏi đối với Trương Bá lão nhân này lau mắt mà nhìn, đối với Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi thiên tư với thể chất hẳn tại trường kỳ cùng một chỗ trong sinh hoạt không sai biệt lắm giải. Cái này hai quyển tâm pháp một bản phi thường thích hợp lưỡng cá nhân tu luyện.

Lưu Bá nhìn nhìn, sẽ đem hai quyển tâm pháp phân biệt giao cho Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi, Trương Tiểu Phàm đạt được chính là [Càn Khôn Luyện Nguyên] tâm pháp, phối hợp hẳn Luyện Thể tâm pháp, sẽ hoàn toàn đào móc Trương Tiểu Phàm tiềm lực, mà Tinh Nhi đã lấy được [Như Thủy Kinh] một cái thiên thủy tâm pháp. Tinh Nhi bảo bối thu vào, Linh Nhi mặc dù không có nhìn xem hai quyển tâm pháp không biết đẳng cấp, nhưng cũng biết bao nhiêu có chút quý giá. Nhưng là không hâm mộ, hắn bản thân mình tu chính là [Hoàng Cực Kinh] là Vũ đại lục cao nhất tâm pháp, nghe tổ tông nói tâm pháp là Tạo Thần giai tâm pháp, nhưng vạn năm trong truyền thừa cũng không có ai tu đến cao nhất đi, UU đọc sách hậu nhân cũng tự không có bắt nó trước đây Tạo Thần giai tâm pháp, chỉ là tương đối cao cấp đây, nhưng cũng không có mấy nơi ở cầm đi ra.

Hai cái lão đầu lại chỉ điểm một ít bọn hắn tu luyện nhập môn thường thức, sau đó mọi người hàn huyên đúng những thứ khác. Nhìn thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi sẽ đưa Linh Nhi đi về nhà.

Buổi tối, Trương Tiểu Phàm trên giường tìm hiểu [Càn Khôn Luyện Nguyên], kết hợp buổi chiều Lưu Bá với Trương Bá giới thiệu một ít tri thức, đã bắt đầu bản thân mình đột phá Nhân Cảnh lễ trình, Trương Tiểu Phàm trước kia mình luyện tâm pháp với ngồi xuống kỳ thật trong người đã tồn đại lượng khí rồi, chỉ là những cái này khí tồn tại huyết nhục ở giữa, không tại trong kinh mạch lưu động, hắn khai mở bắt đầu ném thứ đem những này khí dẫn đạo đi vào kinh mạch, tại hắn vận dụng tâm pháp thời điểm, trong thiên địa ánh sáng cũng khai mở bắt đầu tụ tập tại Trương Tiểu Phàm chỗ trên nóc nhà, khai mở bắt đầu xuyên thấu qua nóc nhà thời gian dần qua thấm vào Trương Tiểu Phàm thân thể, trong thiên địa một mảnh tuyết trắng, ánh sáng tụ tập càng lúc càng nhanh, cũng kinh động đến Lưu Bá với Trương Bá còn có Tinh Nhi bọn hắn, trong lúc nhất thời Lăng Vũ thành cường giả cũng có cảm giác nhao nhao bay về phía chỗ cao, nhìn về phía bên này.

Trương Tiểu Phàm đắm chìm trong đó, chỉ là cảm giác trong cơ thể khí ngày càng nhiều, tham được chút ít màu trắng quang điểm, hơn nữa quang điểm ngày càng nhiều, hắn cảm giác được trong cơ thể cái kia tầng cách ngăn sắp bị đột phá, vì vậy càng nhanh hơn vận hành được tâm pháp.

Bên ngoài Tinh Nhi trông thấy một màn này phi thường lo lắng, lo lắng Trương Tiểu Phàm xảy ra chuyện gì, khá tốt Lưu Bá ngăn cản năng, trong thiên địa ánh sáng ngày càng nhiều tụ tập tới, nhưng lại cũng không nhìn gặp tầng nhiều, tình huống tiếp tục được.

Rất cực lượng tích lũy đến biến chất, Trương Tiểu Phàm cảm giác được tí ti rạn nứt thanh âm, nhanh hơn tâm pháp vận chuyển, vỡ vụn, nhân thể cực hạn, trong kinh mạch kỳ lưu lao nhanh, Trương Tiểu Phàm vào Nhân Cảnh, đi vào tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Khoa phổ

Trương Tiểu Phàm đem toàn bộ Lăng Vũ thành ánh sáng tụ tập lại rồi, Trương Tiểu Phàm tấn cấp tại tiếp tục, thiên địa ánh sáng tiếp tục tụ tập tại Trương Tiểu Phàm tiểu viện thượng, cảnh giới tại đột phá, Nhân Cực cảnh trung giai, tiếp tục hấp thu được ánh sáng, trong cơ thể kinh mạch khí tức tụ tập, ánh sáng không ngừng lớn mạnh, rốt cục lại để cho tụ tập đến nhất định được trình độ, đã bắt đầu đối với mới đột phá, tụ tập tại Trương Tiểu Phàm gian phòng phía trên ánh sáng đã bắt đầu bạo động, không ngừng lớn mạnh, đột phá giới hạn chế, trực tiếp bộc phát, một cỗ não nhanh chóng khắp tiến vào Trương Tiểu Phàm trong thân thể đi, đã bắt đầu tiếp tục đột phá, Trương Tiểu Phàm cũng dẫn dắt đến trong cơ thể ánh sáng hòa khí hỗn hợp thể tiếp tục trùng kích, rốt cục lại một lần nữa đột phá bản thân trở ngại, bước vào Nhân Cực cảnh trung giai.

Bầu trời ánh sáng khai mở bắt đầu yếu bớt, thời gian dần qua tiêu tán, Trương Tiểu Phàm thời gian dần qua đẹp loạn trong cơ thể khí tức, khai mở bắt đầu thời gian dần qua đem phương pháp quyết vận chuyển phóng chậm lại, không nhiều lắm tự đã hồi phục thần trí, phát hiện gian phòng rối tinh rối mù, lập tức không biết bởi vì sao, khẽ động khí tức, đem trên người về sau tung bay rơi xuống tro bụi đánh rơi xuống, sau đó đi ra cửa bên ngoài đi, trông thấy Lưu Bá Trương Bá còn có Tinh Nhi Hứa mụ đều trong sân, thấy mình đi ra, Tinh Nhi một chút chụp một cái đi lên, hai mắt lượn quanh, ôm Trương Tiểu Phàm sẽ khóc .".

Trương Tiểu Phàm cũng ôm Tinh Nhi, vuốt đầu của nàng, hỏi: "Tinh Nhi, làm sao vậy? Ta không phải không có chuyện gì sao?"

"Thiếu gia, ta sợ người gặp chuyện không may, bây giờ nhìn gặp người tốt được, cả người cao hứng, mới khóc đấy." Tinh Nhi nói xong, còn dùng tay áo lau mặt thương nước mắt, như bình thường cho dù lau nước mắt cũng là dùng khăn tay, hôm nay dùng chính là tay áo, có thể thấy được nội tâm của nàng thay đổi rất nhanh, Trương Tiểu Phàm lại ửng qua Tinh Nhi, vỗ vỗ lưng của nó an ủi: "ta không có việc gì đâu, người yên tâm đi."

Tinh Nhi đã nghe được về sau, nội tâm muốn tu luyện dục vọng hoàn toàn bị kích phát, quyết định nhất định phải hảo hảo tu luyện, về sau tốt bảo hộ Trương Tiểu Phàm

Lưu Bá liếc xem thấu Trương Tiểu Phàm tu vi, Nhân Cực cảnh trung giai, một lần đột phá tựu hai cái cảnh giới nhỏ, lại để cho Lưu Bá có chút khiếp sợ, Trương Bá cũng may, tuy nhiên vượt qua suy đoán của hắn, cũng không sai biệt lắm. Vuốt vuốt râu ria, cười cười.

Âm thầm vô số cường giả đều tại tiểu viện phụ cận, thông qua thần niệm với những thứ khác bí pháp quan sát đến tiểu viện tình huống, nếu không phải Lưu Bá với Trương Bá phóng thích ra khí tức những người kia đã sớm tiến vào tiểu viện tìm tòi đến tột cùng.

Trương Tiểu Phàm an ủi tốt rồi Tinh Nhi, phát hiện mọi người nhìn mình chăm chăm, lúng túng mở miệng nói: "làm sao vậy? Cái kia phòng ở là ta làm cho hay sao?"

"khục khục, là người làm cho đấy. Thiếu gia người bây giờ là Nhân Cực cảnh trung giai đi à nha?" Lưu Bá ngượng ngùng nói.

"hắn là a." Trương Tiểu Phàm sờ lên đầu, một bộ ngoan ngoãn thiếu niên bộ dạng.

"Ha ha, là người, tựu là người." Trương Bá nói ra.

Sau đó đi ra môn đi, trên người khí tức phóng ra ngoài, cao giọng nói ra: "Hậu bối tấn cấp mà thôi, mọi người không cần chú ý, mời mọi người hồi a."

"

Sân nhỏ bên ngoài cường giả khai mở bắt đầu lui lại, dù sao không sai biệt lắm xác định là hậu bối, cũng yên lòng rồi, bọn hắn cũng là tin tức linh thông thể hệ, cũng biết trong sân hậu bối mười bốn tuổi đều không có tu hành, hậu tích bạc phát, đột phá hai cái cảnh giới cũng là bình thường, duy nhất lại để cho người cảm thấy dị thường chính là đầy trời ánh trăng, gia tộc tích lũy phong phú người khai mở bắt đầu về nhà tra điền tịch đi rồi.

Có lẽ là thiên lý chi đề, Trương Tiểu Phàm sự tình tác động tới tâm bên trong đại đạo, đã bắt đầu gia tốc sụp đổ, Hắc Diệu sơn mạch tựu là năm đó phong ấn mới bắt đầu địa danh.

Một đêm này sự tình cũng không có dấy lên bao nhiêu gợn sóng tại bình thường dân chúng tầm đó, dù sao đều tưởng rằng một ít dị tượng mà thôi, dù sao tới gần Hắc Diệu sơn mạch, bình thường cũng sẽ gặp một ít dị tượng gặp nhiều hơn cũng tựu thấy nhưng không thể trách rồi, chỉ là hôm nay dị tượng tại Lăng Vũ nội thành cho nên thành mọi người sau khi ăn xong đề tài nói chuyện mà thôi.

Lánh đời gia tộc với một ít hiện thế đại gia tộc khai mở bắt đầu chú ý đại lục tình huống mà bắt đầu, vô số cường giả khai mở bắt đầu bỏ niệm phong, một ít phong ấn địa danh khai mở bắt đầu hiện thế, đại lục khai mở bắt đầu phong vân hội tụ, cuối cùng cũng bắt đầu, cái này thế giới các nơi trí giả khai mở bắt đầu nhìn về phía cái này thế giới trung tâm, nội tâm cũng là một mảnh kích động, thịnh thế sắp sửa tiến đến.

Ngày thứ hai, Trương Tiểu Phàm tại Tinh Nhi buổi sáng hằng ngày gọi trong rồi khỏi giường, ném qua Hứa mụ chuẩn bị bữa sáng, khai mở bắt đầu đi học viện tiếp tục lên lớp, đi ra ngoài trước còn dặn dò Tinh Nhi hảo hảo tu luyện, bởi vì hắn cảm thấy đúng có chuyện gì phát sinh.

Đến học viện, như trước là mỹ nữ lão sư cho mọi người lên lớp, hôm nay thượng đại lục linh thú quyền sách, Bảng Đại cũng là kích tình, đã có mỹ nữ lão sư chú ý, sáng sớm cũng tới, sớm ngồi xuống phòng học.

Có lẽ là ngày hôm qua mỹ nữ lão sư giảng lịch sử đại lục đối với các học sinh có phi thường lay, toàn bộ đồng học cũng là đến vô cùng sớm.

Một ngày mới lại bắt đầu rồi, đại lục linh thú quyền sách, mỹ nữ lão sư giảng phi thường sinh động, còn đem theo nàng linh thú, ngũ giai Thiên Linh chuột, một cái trắng nõn linh chuột, lông xù đứng ở mỹ nữ lão sư trên vai, thỉnh thoảng gọi tới gọi lui, nhảy đến đệ tử trên người hoặc là trên mặt bàn, các học sinh mặc dù biết nhân loại có thể chăn nuôi linh thú, nhưng đại đa số không có tu vi cũng chỉ là biết rõ mà thôi, lông xù con chuột nhỏ gây nữ hài tử rít, dị thường đáng yêu chuột bạch bề ngoài giống như một cái sắc bại hoại, dùng sức hướng học sinh nữ trên người cọ, một ít đem theo đồ ăn vặt đệ tử còn cho chuột bạch ăn.

Mỹ nữ lão sư gặp mọi người thích hẳn linh thú tựu cao hứng giới thiệu lên, Thiên Linh chuột đến từ Hắc Diệu sơn mạch tới gần cực bắc địa danh địa phương, trải qua khảo chứng Thiên Linh chuột trước kia sản từ cực bắc địa danh, về sau di chuyển đến Hắc Diệu sơn mạch, thiên tính đối với bảo vật có mẫn cảm, đương nhiên trước mắt các người cái này Thiên Linh chuột cũng không có biểu hiện ra ngoài đối với bảo vật yêu thích, ta đi tìm học viện tinh thông linh thú lão sư xem qua, nói nó có chút chỗ thiếu hụt, đối với bảo vật không quá mẫn cảm, thuộc về thực lực bản thân hoặc là bản thân nội bộ xảy ra vấn đề.

Ta gặp được cái này Thiên Linh chuột là tại mấy năm trước một lần du lịch, coi như là đại biểu học viện tham gia hạng nhất trận đấu, ngoài ý muốn gặp được cái này chuột bạch, sau đó tìm kiếm cái lạ tâm bắt đầu tựu đem theo trở về, đương nhiên nếu như các người về sau đi Hắc Diệu sơn mạch thời điểm đi ra với bản thân cấp bậc linh thú có thể thu phục chiếm được, siêu giai ngàn vạn không được ném thử, một loại đều thu phục chiếm được không được còn có thể là mình bị thương. Ta lúc ấy thu phục chiếm được chuột bạch kỳ thật dựa vào là duyên phận với vận khí, mới ngoài ý muốn đã lấy được này chuột.

Xuống chúng ta tiếp tục giới thiệu một ít thông thường linh thú với dã thú, các người về sau đúng nhận được học viện đi Hắc Diệu sơn mạch bên ngoài nhiệm vụ, có thể sẽ có gặp được chút ít dã thú với cấp thấp linh thú, các người cần phải hiểu nhất điểm, tránh cho đã bị không tất yếu tổn thương.

Bụi gai xà, một loại màu nâu đỏ con rắn nhỏ, mang kịch độc, mọi người chờ ta một chút bắt nó về ra đến, sau đó mỹ nữ lão sư dưới chôn đầu bắt đầu ở trên giấy họa, chỉ chốc lát tựu về ra một đầu không đến hơn một xích màu nâu đỏ tam giác đầu con rắn nhỏ. Biểu hiện ra đứng dậy sau đó đi trong phòng học tiếp tục diễn giải.

"Loại này xà một loại ân thân tại bụi gai bông hoa với nó thân cảnh thượng, phục kích bay tới một loại chim con, loại này điều phi thường nhỏ, tại trong quân đội thường dùng đến cự ly ngắn truyền đạo tin tức dùng, dân gian ngẫu nhiên cũng biết sử dụng. Loại này chim con tên là điệp cánh điều, cự ly ngắn phi cực nhanh, không nên bị người bắt, yêu cầu đặc biệt Tuần Thú Sư đến thuần dưỡng mới có thể cung cấp tại quân đội với một vài gia tộc còn có quyền thế sử dụng." Mỹ nữ lão sư nói hết sau.

Đi đến trên giảng đài hai ba cái tựu buộc vòng quanh một chú chim nhỏ, sau đó nói về bụi gai xà, như thế nào tránh cho nó tập kích, không được dùng tay đụng bụi gai, mang lên lưỡi dao sắc bén, tốt nhất mang lên da thú cái bao tay đi bên ngoài chấp hành nhiệm vụ. Sau đó lại nói những thứ khác bên ngoài khu vực cần phải chú ý dã thú với linh thú.

Giữa trưa lúc ăn cơm, Linh Nhi cho Trương Tiểu Phàm lại kéo một lớp cừu hận, Trương Tiểu Phàm bọn hắn còn không có có tan học, Linh Nhi là đến Trương Tiểu Phàm lên lớp phòng học, ngày hôm qua Linh Nhi hỏi Trương Tiểu Phàm, cho nên biết rõ hắn ở nơi nào lên lớp, Linh Nhi đi tới cửa sổ nhìn thấy Trương Tiểu Phàm, chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm nhìn, nghĩ khiến cho chú ý của hắn, Trương Tiểu Phàm bởi vì cũng muốn đi bên ngoài nhìn xem, cho nên nghe tương đối chăm chú, không có chút nào chú ý tới ngoài cửa sổ có người, mà thời bên cạnh Bảng Đại lập tức hăng hái, khai mở bắt đầu đối với Linh Nhi phát động hấp dẫn, nếu không phải lên lớp, nếu không phải mỹ nữ lão sư hắn sớm liền chạy ra khỏi đi rồi.

Bảng Đại đối với Linh Nhi lách vào cả buổi con mắt, phát hiện người ta Linh Nhi tựu không có nhìn hắn, lập tức cũng hiểu Linh Nhi là tìm bên cạnh tiểu bạch kiểm Trương Tiểu Phàm, vì vậy dùng sức thọt Trương Tiểu Phàm, ánh mắt bày ra ý một chút cửa sổ.

Trương Tiểu Phàm quay đầu nhìn thấy Linh Nhi, hướng nàng cười cười, bày ra ý lại để cho nàng chờ đợi, lập tức thượng tựu tan học, mà lúc này đại bộ phận nam đệ tử cũng phát hiện Linh Nhi, bị Linh Nhi mỹ mạo hấp dẫn, mỹ nữ lão sư cao không thể chạm, cô gái trước mắt bề ngoài giống như có thể tèo một tèo, Linh Nhi thấy thế đành phải lưng qua thân thể đi.

Mỹ nữ lão sư cũng phát hiện dị thường, theo đệ tử ánh mắt nhìn đi, phát hiện một cái bóng lưng rất đẹp học sinh nữ, đồng thời trông thấy học viện rải được đại lượng đệ tử biết rõ giữa trưa cơm trưa đã đến giờ rồi, cũng không nói gì thêm, tựu thu hồi trên tay viết vào nói một tiếng tan học.

Sau giờ học, một đoàn nam đệ tử lúc trước môn chen chúc mà ra, Bảng Đại ngưng ngưng đi cửa sau, biết rõ đây không phải là hắn đồ ăn. Trương Tiểu Phàm lắc đầu, đi từ từ đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tề Trung cảnh ngộ

Ngoài cửa Linh Nhi mặc kệ người trước mắt, nhìn xem cửa trước nhìn xem đằng sau, tìm Trương Tiểu Phàm thân ảnh, trông thấy Trương Tiểu Phàm từ cửa sau đi ra, vội vàng dùng thủ đã khai mở người trước mắt bày, chạy hướng Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm đứng ở phía sau cửa ra vào, lẳng lẳng nhìn đã chạy tới Linh Nhi, hồng nhan họa thủy cái này từ lại đang nội tâm của hắn thoáng hiện.

Hai người cứ như vậy đi về hướng học viện quán cơm, đây là Trương Tiểu Phàm lần đầu tiên tới học viện quán cơm, quán cơm phi thường lớn, tuy nói đẳng cấp cao tu sĩ có thể thật lâu không ăn cơm, dựa vào thiên địa nguyên khí đến duy trì tánh mạng tiếp tục, nhưng là đối với ăn uống chi dục, có chính là không đúng tránh cho, dù sao đều là theo phàm nhân đã tu luyện, có thể nào một chút miễn tục.

Tại hải ngoại không tên đảo thượng Tề Trung, trải qua tránh né phong bạo sinh hoạt, lớn nhất phong bạo hình như là đi qua, nhưng là thật nhiều cỡ nhỏ phong bạo nhưng lại không ngừng, Tề Trung ngẫu nhiên đi ra ngoài sơn động đi xem, cũng chỉ là một chút, khá tốt ngẫu nhiên có thể nhặt được một ít thực vật hoặc là bắt được phụ cận tiểu động vật, hắn tuy nhiên lo lắng muốn sớm chút tìm được Trương Tiểu Phàm, nhưng hắn không thể hiện tại bốc lên phong hiểm tại biển thượng đi thuyền.

Phong bạo tuy nhiên tại yếu bớt, nhưng là không thích hợp di chuyển, vì vậy tu luyện ngoài quyết định hướng sơn động nội bộ đi vào, hắn nhặt được chút ít vật liệu gỗ làm hai cái chiếu sáng dùng bó đuốc, khai mở bắt đầu hướng sơn động nội bộ đi đến, nghĩ tìm tòi đến tột cùng.

Từng bước một cẩn thận từng li từng tí khai mở bắt đầu hướng sơn động nội bộ đi đến, phát hiện càng đi vào trong sơn động càng ngày càng khoáng đạt,

thành động cũng xem nhân công mở bộ dạng, không bao lâu liền phát hiện một cái cửa đá, Tề Trung khai mở bắt đầu não bở, đoán chừng là trước kia một ít hải ngoại tu sĩ động phủ, vì vậy tiến lên đi dùng tay vận động bản thân tu vi khai mở bắt đầu đẩy cửa đá, phát hiện cửa đá không có chút nào mở ra bộ dạng.

Hắn dừng ở trước cửa đá nghĩ nghĩ, bắt đầu ở cửa đá phụ cận tìm tìm ra được, bởi vì hắn cảm thấy hẳn là có cơ quan đấy. Trải qua một hồi đánh giá, Tề Trung rốt cục phát hiện kỳ quái, búng cửa ra vào phải góc dưới đá với một ít vật lẫn lộn, phát hiện một cái hình đá, phía trên có một lỗ.

Sự tình vượt quá khác thường tất có yêu, chạm được đá dị thường bóng loáng, vì vậy tự dùng tay dùng sức chuyển động, phát hiện cũng không có gì dị thường, lại dùng sức hướng bên trong ấn, rốt cục cửa đá đã có tí tí run rẩy, cảm giác được hai miếng cửa đá khai mở bắt đầu chậm rãi hướng hai bên lui bước.

Tề Trung chăm chăm vào hai miếng cửa đá, lui về vài bước, thay đổi bố đước, rút ra đoản đao, khai mở bắt đầu đề phòng, tránh cho phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Cũng may cửa đá sau khi mở ra, trừ đi một tí rớt xuống tro bụi, nhưng đập vào mặt không khí lại không có mục nát khí tức. Chờ đợi trong không khí tro bụi tiêu hết, lọt vào trong tầm mắt chính là một cái đại sảnh, ở giữa đặt một cái bàn đá, phía trên để đó một cái sứ trắng bầu rượu với hai cái chén sứ.

Đại sảnh tương đối rộng rãi, tuy có một ít tro bụi, nhưng coi như là trống rỗng, trên vách động có một ít chiếu sáng dùng Dạ Minh Châu, đại sảnh tại Dạ Minh Châu là chiếu rọi xuống lộ ra u lãnh, lộ ra u tĩnh.

Tề Trung thăm dò tính hút vào một ngụm trong đại sảnh không khí,

Cảm giác có chút mùi rượu cũng không có những thứ khác mùi vị khác thường, cũng không kê thích, vì vậy tự hơi chút lớn mật lên, khai mở bắt đầu đi về hướng bàn đá, bởi vì hắn đoán chừng mùi rượu là theo thạch bầu rượu trên bàn truyền đến đây, thời gian dần qua tới gần bàn đá, dùng trên tay đã tắt bó đước thăm dò tính đụng đụng bầu rượu trên bàn, phát hiện không có chuyện gì, tự lớn mật lên ngồi ở trên mặt ghế đá, xoa xoa đôi bàn tay.

Mùi rượu giống như bị đè nén thật lâu bộ dạng, tại có người tới gần phảng phất xúc động cái gì bộ dạng, lập tức bộc phát, khiến cho Tề Trung vị giác lập tức bay về phía mây xanh, cả người cũng có chút ít phiêu hốt rồi, nội tâm cũng là một hồi kích động, run rẩy tay, cầm lấy một cái cốc dùng quần áo xoa xoa, sau đó đặt ở trên mặt bàn, lấy lại bình tĩnh cầm bầu rượu, đã làm điểm tiêu nhị hán tại bầu rượu bắt tay đã biết rõ trong bầu rượu có chừng thượng hơn phân nửa hũ rượu ngon, nhưng nội bộ giống như không có quá lớn lực lượng.

Chạm rãi nghiêng bầu rượu, trông thấy một cổ màu ngà sữa có chút sền sệt mang theo đậm đặc mùi rượu dòng nhỏ theo hồ nước giữa dòng hướng về phía trong chén, Tề Trung nội tâm khai mở bắt đầu kích động, hẳn biết có chút ít rượu ngon tại phóng tới nhất định được trình độ sẽ đem trong đó một phần nhỏ hơi nước tiếp tục bốc hơi rồi, thời gian dần qua hiện ra như tình huống như vậy, buông bầu rượu.

Có thể phát sinh như thế biến hóa rượu đều là rượu ngon, dù cho không có khác công hiệu cũng là có thể ngộ nhưng không thể cầu, một ngụm vào trong bụng, gần bó lưu hương, sau đó Tề Trung sẽ say rồi, tự choáng luôn, ghé vào trên bàn đá.

Thời gian dần qua phát hiện Tề Trung trên người lả lợ tại bên ngoài làn da thượng có màu đen vật chất chảy ra, Tề Trung cả người tựa hồ thỉnh thoảng gãi dựa một chút, trên mặt ngẫu nhiên nhũ mảy, thời gian chậm chậm đích đi qua.

Mấy canh giờ sau, Tề Trung rốt cục đã tỉnh, có chút mơ hồ đứng lên, vuốt vuốt đầu, khóe mắt liếc qua trông thấy đầy tay dơ bẩn, nhìn nhìn lại cánh tay cũng thế, cái mũi cũng nghe thấy được mùi vị khác thường, vội vàng chạy ra động phủ đi, tại cửa động nhìn thoáng qua bên ngoài, phát hiện chân trời đám mây có chút sáng ngời rồi, phong bạo tựa hồ cũng ngừng. Sau đó chạy đến bờ biển, trực tiếp nhảy vào hải lý tẩy trừ thân thể.

Nước biển vậy ra mà lên, một cổ tuyết trắng thân thể lập tức theo mặt biển nhảy lên, ẩn giấu đến cự thạch đằng sau, không bao lâu một cái anh tuấn làn da trắng nõn thiếu niên theo cự thạch đằng sau đi ra.

Tại trong biển Tề Trung phát hiện thực lực bản thân không biết lúc nào đột phá, theo Địa Cực cảnh đỉnh phong đến Thiên Cực cảnh trung giai, lại để cho hắn một hồi kích động, phát hiện với thiên địa liên hệ càng thêm chặt chẽ rồi. Có thể ngăn ngủ ngự không, lại để cho hắn rất là hưng phấn.

Lần nữa về tới sơn động, cẩn thận từng li từng tí thu hồi bầu rượu với chén rượu, kỳ thật rượu này tại bên ngoài năm trước chỉ là bình thường rửa thân người lệ khí rượu ngon, nhưng trải qua vạn năm bị kín bảo tồn với lắng đọng thành tẩy kinh phạt tùy thứ tốt, lại để cho Tề Trung tư chất biến đổi đã có bay vọt về chất.

Đại sảnh đằng sau còn có mấy cái cửa đá, Tề Trung tuy nhiên cao hứng nhưng là vẫn là cẩn thận từng li từng tí mở ra, dù sao hắn đối với cầm trí sợ hãi như cũ vẫn còn, nhớ tới lão gia với nghĩa phụ tình huống của bọn hắn, hẳn cũng có chút bi thương, một mình thực lực của mình không đủ.

Mở ra một xóa cửa đá, phát hiện một thanh huyết sắc chi kiếm chọc vào trên mặt đất, cả ở giữa thạch thất tự một thanh kiếm, lại cho người áp lực, Tề Trung tựa hồ bị kiếm hấp dẫn ở, tự đi tới, rút lên kiếm, kiếm hiện ra huyết sắc đỏ sậm, Tề Trung nghĩ trước thu lại, phát hiện thu không vào Ngọc Không Giới đi, vì vậy tự lấy chút ít bố trí với dây thừng thanh kiếm lưng đến trên người.

Thối lui ra khỏi thạch thất, đi hướng còn lại cuối cùng một gian thạch thất, quen việc dễ làm mở ra cửa đá, phát hiện hình như là cái phòng ngủ, bày đặt đi một tí sách vở, còn có một cái bàn, nhìn giống như còn không có có mục nát, đi vào phát hiện trên bàn có một bản màu đỏ sách vở, nhưng mà Tề Trung không biết phía trên văn tự, tuy nhiên hắn cũng học tập qua văn tự, cái kia cũng chỉ là một bộ phận hiện hành văn tự.

Đã có phía trước rượu tham khảo, một cổ não thu hồi cái này thạch thất đồ vật, tại thu hồi màu đỏ sách vở thời điểm phát hiện có một cái khác xem trang giấy đồng dạng đồ vật, phía trên ghi đi một tí văn tự, Tề Trung cũng thu lại rồi.

Tâm tình thật tốt, thì có động lực, ra khỏi son động tự đi tìm thuyền nhỏ, vài cái sẽ đem thuyền nhỏ thanh lý tốt rồi, xác nhận không có gì tổn thất, nhận thức dự bị phương hướng mà bắt đầu hướng Vũ đại lực tiến đến.

Trương Tiểu Phàm đang cùng Linh Nhi sau khi ăn cơm trưa xong với Linh Nhi cùng một chỗ tại trong học viện tản bộ. Thần kinh có thể có chút lớn đầu Linh Nhi mới phát hiện Trương Tiểu Phàm cũng có tu vi, hơn nữa cùng nàng không sai biệt nhiều, sau đó tự mở miệng hỏi: "Tiểu Phàm, ngươi chừng nào thì đã có tu vi a."

"Ừ, đem qua a." Trương Tiểu Phàm hồi đáp.

"Nha. Ngươi thật là lợi hại a, một lần dĩ nhiên cũng làm vượt qua một cái giai cấp, đạt tới Địa Cực cảnh tu vi, với học viện trước kia thiên tài đều không đa tạ, nhưng mà lão sư nói tu hành quan trọng tiến hành theo chất lượng, ngươi phải chú ý tâm tình tu hành ah về sau." Linh Nhi nghĩ nghĩ nói đến.

"ừ, ta hiểu được." Sau đó hai người tiếp tục tại học viện kéo cừu hận.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Tin dữ đến

Học viện sinh hoạt yên bình, tu luyện, học tập, về nhà, hết thấy yên bình đứng dậy. Như vậy yên bình sinh hoạt đã qua đại khái một tháng, theo Tề Trung đến phá vỡ yên bình.

Tề Trung cải biến dung mạo, ăn mặc bình thường, tại tiến vào Lăng Vũ thành sau mọi nơi nghe ngóng, bởi vì Trương Tiểu Phàm vẫn có nhất điểm danh khí đấy, cũng không lâu lắm tự thăm dò được Trương Tiểu Phàm chỗ ở, thừa dịp cảnh ban đêm, Tề Trung đi tới sân nhỏ bên ngoài, gõ môn, Hứa mụ đã nghe được tiếng đập cửa, liền mở ra cửa sân.

Trông thấy mở cửa không phải hần quen thuộc Lưu Bá, hần có chút giật mình, tưởng rằng tìm nhầm người tự mở miệng dò hỏi: "Mời hỏi nơi này phải hay là không có vị họ Trương công tử?"

Hứa mụ nhìn nhìn trước mắt cái này kỳ quái nam tử, tuy nói cho nàng có chút cảm giác kỳ quái nhưng giống như cũng không phải người xấu, có thể là lạc phách muốn mưu kiện chuyện này a. Vì vậy mở miệng nói: "Ừ, thiếu gia nhà ta là họ Trương, ngươi tìm hần có chuyện gì không?"

"Đúng vậy, có thể thông báo một chút sao? Tự nói có nhân tới thăm." Tề Trung áp lực nội tâm kích động nói ra.

"Vậy thì tốt, ngươi chờ một chút." Hứa mụ liền xoay người đi vào tìm Trương Tiểu Phàm rồi.

Trương Tiểu Phàm nghe nói có cố nhân tới thăm, có chút kinh ngạc, cố nhân? Giống như hần ngoại trừ phụ mẫu thân người bên ngoài không có nhận thức qua những người khác, nếu là phụ mẫu thân trở về có lẽ đã xông tới đi à nhà?

Tuy nói nội tâm có chút mờ mịt, nhưng dưới chân công phu không chậm, rất nhanh đến cửa ra vào, một cái áo đen có chút phá khó người ánh vào tầm mắt.

Áo đen Tề Trung trông thấy là cái kia ngày chứng kiến người —— Trương Tiểu Phàm, thiếu gia của hần, vì vậy áo đen nhếch lên, lập tức quỳ xuống, bi thống mà nói: "thiếu gia, ta rốt cuộc tìm được ngươi rồi, lão gia bọn hần còn có nghĩa phụ bọn hần toàn bộ gặp chuyện không may rồi." Lời còn chưa nói hết, cũng đã khóc không thành tiếng rồi, hần một mực chịu đựng nước mắt, một mực chống đến bây giờ, bởi vì một mình hần cơ khổ, rốt cục lại gặp được Trương Tiểu Phàm, hần mất đi hần nghĩa phụ bọn hần, hần sợ hãi tìm không thấy Trương Tiểu Phàm từ nay về sau tự hần một người rồi.

Khóc không đến vài cái, Tề Trung tự ngã xuống đất ngất đi rồi, trước mặt Trương Tiểu Phàm, khiếp sợ không biết làm sao, hần một mực sợ không cách nào nhìn thấy phụ mẫu thân người, cho nên một mực rất tiếc mệnh, đối với sinh hoạt cũng rất chân thành, nhiên hôm nay nghe được phụ mẫu thân người gặp chuyện không may tin tức, hần triệt để lộn xộn rồi.

Một bên Hứa mụ gặp Tề Trung té xỉu rồi, vội vàng tiến đến nâng dậy Tề Trung. Lúc này thời điểm Lưu Bá với Trương Bá cũng chạy đến, Tinh Nhi cũng nghe tiếng mà đến. Lưu Bá trông thấy là hần ông bạn già nghĩa tử Tề Trung, tựa hồ nghĩ tới điều gì, đang chuẩn bị nói lại để cho Trương Tiểu Phàm thoải mái, buồn lòng tinh thần, các loại Tề Trung tình đang hỏi hỏi nhìn.

Lưu Bá còn không có có mở miệng, Trương Tiểu Phàm cũng té xỉu rồi, cái này lại để cho vừa chạy đến Tinh Nhi lập tức lộn xộn rồi, vội vàng nâng dậy Trương Tiểu Phàm, một cái sức mạnh kêu to: "thiếu gia, ngươi làm sao vậy? Tinh a thiếu gia.", "

Lưu Bá vội vàng nói: " mau đưa hai người trợ giúp trở về phòng đi."Sau đó hắn và Tinh Nhi vịn Trương Tiểu Phàm, Trương Bá còn có Hứa mụ vịn Tề Trung vào phòng.

Đem Trương Tiểu Phàm với Tề Trung an bài tốt, phân phó Hứa mụ với Tinh Nhi chiếu cố tốt hai người, sau đó một mình đến sân nhỏ uống rượu, Trương Bá trong sân cũng đã lâu rồi, trông thấy mỗi ngày với hắn uống rượu đánh cờ khi thì đấu võ mồm Lưu Bá như thể ưu thương.

Trương Bá quay người đi phòng bếp cũng nói ra một vò rượu, ngồi ở Lưu Bá đối diện, cùng Lưu Bá uống rượu, hắn cũng không vấn đề cái gì, chỉ là yên lặng uống rượu. Một đêm cứ như vậy đi qua, Lưu Bá hình như là già nua rất nhiều bộ dạng.

Ngày thứ hai, Trương Tiểu Phàm không có đi học viện đến trường, Tinh Nhi một mực tại gian phòng cùng hắn, hắn một mực nhìn qua nóc phòng, khi còn bé từng mần theo trong đầu nhanh chóng xẹt qua, chính giữa Hứa mụ đưa cơm đến, Trương Tiểu Phàm không có ăn, Tinh Nhi khi thì nhìn xem Trương Tiểu Phàm thút thút nỉ non cũng hoặc là ngăn người.

Khác một gian phòng Tề Trung vẫn còn trong hôn mê, Lưu Bá vì trong sân không có lay động, Trương Bá đoán chừng là niên kỷ quá lớn hoặc là thái quá mức mỗi một ghé vào trên bàn đá ngủ rồi, Hứa mụ nhìn nhìn Tề Trung, sau đó làm những thứ khác đi rồi.

Buổi chiều, Tề Trung tỉnh, Lưu Bá động, nhìn Tề Trung rồi, vốn là lại để cho Hứa mụ đã làm một ít ăn lại để cho Tề Trung ăn trước, sau đó mới hỏi Tề Trung về Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân người với hắn ông bạn già gặp chuyện không may tình huống.

Tề Trung nhẹn được roi lệ, đem chuyện đã trải qua nói một bên, Lưu Bá sau khi nghe xong đứng lên, đi đến bên cửa sổ nhìn về phía phương xa, lưỡng tóc mai tóc trắng trở nên tuyết sáng lên. Thật lâu gian phòng tự an tĩnh như vậy, rốt cuộc là trải qua sóng to gió lớn người, Lưu Bá trong chớp lát tự hồi thần lại.

Nhìn xem Tề Trung khàn khàn nói: "Người thân thể khôi phục thế nào rồi hả? Nếu như không sai biệt lắm tự đi gặp thiếu gia a, đem sự tình nói cho hắn biết, mang thứ đó giao cho hắn." Cuối cùng còn bồi thêm một câu "Hi vọng thiếu gia có thể sớm chút đi tới." "Ài."

"Ừ, ta hiện tại tự đi gặp thiếu gia, đem sự tình nói cho hắn biết." Tề Trung mang theo bi thương nói ra.

Thiếu gia tại trong gian phòng đó, Lưu Bá dùng tay một ngón tay, sau đó bản thân đi nha.

Tề Trung mặc quần áo xong, sửa sang lại một chút, lại để cho bản thân mình không hề lộ ra cái kia sao chán chường, hướng về Trương Tiểu Phàm chỗ gian phòng đi đến, gõ cửa, Tinh Nhi sau khi nghe được đứng lên mở cửa phòng ra, trông thấy là ngày hôm qua nam tử.

Nam tử kiến thức Tinh Nhi mở cửa lại hỏi: "ta có thể đi vào sao? Ta tìm thiếu gia có chuyện."

Tinh Nhi vốn ý định cự tuyệt đấy, bởi vì Trương Tiểu Phàm trước mắt tình huống không thích hợp quấy rầy, nhưng lúc này thời điểm Trương Tiểu Phàm thanh âm vang lên, khàn khàn nói: "Lại để cho hắn vào đi."

Nghe vậy, Tinh Nhi mở ra lại để cho Tề Trung vào phòng.

"Ngồi đi, đem chuyện đã trải qua nói cho ta biết a." Trương Tiểu Phàm thấp giọng nói, mỗi một với tâm lực tiêu tụy tại trần ngập tại trong âm thanh của hắn.

Tề Trung nhìn nhìn trên giường Trương Tiểu Phàm, nội tâm không đành lòng, nhưng vẫn là thời gian dần qua khai mở bắt đầu nói lên chuyện ngày đó, kỳ thật hắn cũng không biết bao nhiêu, bởi vì gặp chuyện không may thời điểm hắn đã tại ngàn dặm bên ngoài biển lên, hắn đem hắn biết đến chỗ có biến nói cho Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm một mực im im lặng lặng nghe không nói gì.

Cuối cùng Tề Trung đem Trương Tiểu Phàm phụ thân với hắn mụ mụ cho đồ đặc của hắn giao cho Trương Tiểu Phàm, cuối cùng nói một câu: "Thiếu gia, bên trong có lão gia bọn hắn nghiên cứu tư liệu còn có lão gia với phu nhân lưu cho thiếu gia đồ đặc của người." Lập tức theo trên người gờ xuống đồ đặc hai tay giao cho Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm ngồi dậy giường đến, hai tay run rẩy nhận lấy đồ đặc, hai con mắt nước mắt ngăn không được chảy xuống.

Tề Trung biết rõ tại lưu lại cũng không có gì dùng, hơn nữa hắn hiện tại cũng là tâm lực tiêu tụy tự cáo lui trước, trở lại trong phòng tu dưỡng đi rồi.

Trương Tiểu Phàm vận dụng cái này tu vi dùng linh hồn của mình với trừ vật lưỡng kiện đồ vật liên hệ lên, từng kiện từng kiện lấy ra trong đó đồ vật, từng kiện từng kiện cảm lên, cảm thụ những cái kia lưu lại khí tức. Trông thấy trên giấy phụ thân hắn cái kia quen thuộc chữ, nước mắt tràn ngập hai mắt.

"Tiểu Phàm a, vài năm không có nhìn thấy người rồi, nghe lão Tề nói người trôi qua cũng không tệ lắm, cũng không biết tiểu tử người có hay không nghe người Lưu Bá lời nói, vốn nhớ chính là chúng ta người một nhà yên bình qua cả đời, không biết làm sao gặp được thiên địa đại thể biến hóa, chúng ta chỉ có thể tham dự vào, hoàn thành một ít ước định, mẹ của người cũng rất nhớ người, vốn ý định chuyện này đã xong sau chúng ta người một nhà đoàn tụ, sau đó vĩnh viễn cùng một chỗ, gia gia của người cũng rất nhớ người." "

Chúng ta lần này tại địa phương là ngàn vạn năm trước di chỉ, tuy nhiên phá giải đại bộ phận cấm trí, nhưng ta cuối cùng cảm giác đúng có chuyện gì phát sinh, nhưng mà người yên tâm sẽ không phát sinh cái gì vô cùng không tốt sự tình, tốt rồi tự nói nhiều như vậy rồi. Nhi tử, hảo hảo còn sống, chúng ta sớm muộn đứng đoàn tụ đấy."

Đọc xong thư Trương Tiểu Phàm đã khóc không thành tiếng, lần nữa hôn đã ngủ, nhớ được Tinh Nhi mặt phấn trắng bệch. Vội vàng gọi tới Lưu Bá,

Lưu Bá nhìn nhìn Trương Tiểu Phàm, phát hiện chỉ là bị thương quá độ mà khiến cho thân thể phản ứng, yên lòng, đồng thời tại nội tâm cũng hi vọng Trương Tiểu Phàm sớm chút đứng lên, nếu không phải lão gia bọn hắn đem Trương Tiểu Phàm phó thác cho hắn, hắn hiện tại tự đi biển lên.

Trong đêm, Trương Tiểu Phàm làm một giấc mộng, mộng thấy hắn mụ mụ, hắn mụ mụ nói cho hắn biết, bọn hắn chỉ là đi cái khác không biết tên thế giới, còn nói cho hắn biết, bọn hắn cũng chưa chết, chỉ là tạm thời không có biện pháp trở về."

Có lẽ là mẫu tử liên tâm, vượt qua giới hạn cách trở. Tại một cái khác giới hoang mạc thượng, một đám người đang tại chẳng có mục đích hành tẩu, muốn tìm người tồn tại, trong đó có mấy cái nhìn quen mắt người, Trương Tiểu Phàm người nhà cùng Tề thúc, mọi người bị thụ bị thương.

"Chúng ta đều đi một tháng, như thế nào còn không có có trông thấy những người khác đâu? Cũng không biết ở nơi nào, liền cả phi hành hiện tại cũng không thể rồi, ai." Một trung niên nhân phàn nàn nói.

"Đừng oán trách, mọi người thật sự mệt mỏi lời nói, chúng ta tự dừng lại nghỉ ngơi một chút, nơi này thiên địa linh khí còn là phi thường đầy đủ đấy, so với chúng ta cái chỗ kia tốt hơn nhiều." Một cái lão giả nói ra.

Mọi người nghe vậy, cũng tự ngay tại chỗ nghỉ ngơi, sau đó đáp chút ít giản dị lều vải, khá tốt cái này cánh đồng hoang vu giống như không có gì cỡ lớn động vật, ngoại trừ lớn lạ thường bên ngoài, đến lúc đó không có nguy hiểm gì.

"Không biết Tề Trung có hay không tìm được Tiểu Phàm." Tự ở một người trung niên nam tử trên vai, bên cạnh một cái lão nhân đang ngồi khôi phục, còn có một lão đầu cũng đang suy tư, cái này là Trương gia một đoàn người rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Dấu vết để lại

Ngày đó di tích truyền tông cấm trị bị xúc động, thượng cổ Truyền Tông Trận mang theo cả người bày đã phá vỡ cái này thế giới đi tới Trương Tiểu Phàm thân nhân hiện tại vị trí thế giới, cái này thế giới thiên địa linh khí với đại đạo đều quan trọng trội hơn nguyên lai thế giới, chỉ là đám người bọn họ rơi đích địa phương không tốt lắm, mê chi hoang mạc, cái này giới cấm địa.

Một ngày không có đến học viện đi, học viện Linh Nhi sốt ruột rồi, không phát hiện Trương Tiểu Phàm, cho rằng đã xảy ra chuyện gì, vào lúc ban đêm nếu không phải trong nhà có chút việc nàng bỏ chạy đến Trương Tiểu Phàm chỗ ẩn nấp đi rồi.

Ngày hôm sau Trương Tiểu Phàm vẫn không có đi học viện, chỉ là từng kiện từng kiện nhìn cha mẹ của hắn vật lưu lại, có lẽ là mộng cảnh nguyên nhân, Trương Tiểu Phàm trong nội tâm thời gian dần qua đã có một ít hi vọng, chứ có như vậy một ít hi vọng, chống đỡ nổi thân thể của hắn, bắt đầu ở Tinh Nhi dưới sự trợ giúp sửa sang lại phụ thân hắn lưu lại nghiên cứu tư liệu, đã bắt đầu khai quật tin tức, tìm cái kia một ít hi vọng tồn tại.

Sáng sớm, Trương Tiểu Phàm ăn hết Hứa mụ bụng tới bữa sáng, Tinh Nhi cũng ăn đi một tí, bởi vì nàng trông thấy Trương Tiểu Phàm ăn cái gì, trong nội tâm bao nhiêu yên tâm.

Linh Nhi do ở hôm nay không cần đến trường, trong nội tâm quái niệm Trương Tiểu Phàm, sáng sớm ngồi xe ngựa cũng đi tới tiểu viện rồi. Trương Tiểu Phàm trong phòng bày đầy đồ đạc, nhiều nhất là sách vở, bút ký với một ít tài liệu.

Trương Tiểu Phàm tìm được ghi chép cha mẹ của hắn chống lại cổ di tích thăm dò phân tích tư liệu khai mở bắt đầu nhìn lại, Tinh Nhi tự ở một bên chờ đợi được Trương Tiểu Phàm, thỉnh thoảng giúp Trương Tiểu Phàm chuẩn bị chút nước trà.

"Tiểu Phàm, Tiểu Phàm người ở đâu?" Ngoài viện có chút lo lắng Linh Nhi hô lên, Hứa mụ trước hết nhất đi ra kêu gọi Linh Nhi, nói cho hắn biết Trương Tiểu Phàm thân thể không khỏe, trong phòng nghỉ ngơi chứ.

Cái này sẽ lo lắng Linh Nhi, vội vàng chạy đến Trương Tiểu Phàm gian phòng, cũng mặc kệ lễ phép không lễ phép, trực tiếp đẩy ra cửa phòng, đập vào mi mắt chính là từng đống sách vở tư liệu, Linh Nhi thiếu chút nữa còn bị trượt chân rồi, lại nhìn gặp chính là ngồi ở trên mặt bàn Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi, Trương Tiểu Phàm cầm sách, Tinh Nhi chính giặt mình nhìn xem nàng.

Gặp Trương Tiểu Phàm không để ý tới nàng, nàng lại hỏi: "Tinh Nhi, nghe Hứa mụ nói Tiểu Phàm thân thể không tốt, Tiểu Phàm không có sao chứ?"

"Thiếu gia không có việc gì, chỉ thì hơi mệt chút." Tinh Nhi đáp.

Đọc sách nhìn mệt mỏi hay sao?"Linh Nhi không biết nói như thế nào vượt quá một câu như vậy lời nói.

Trương Tiểu Phàm cũng chú ý tới Linh Nhi, biết rõ Linh Nhi quan tâm hắn, kết quả là tự mình cười mở miệng nói: "ta không sao, tự là thân thể có chút không khỏe, đã tốt rồi, người với Tinh Nhi trước vượt quá chơi a, ta đem điểm ấy xem hết tự đi ra."

"ừ, vậy người chú ý thân thể, chúng ta trong sân chờ người." Linh Nhi sau khi nói xong lời kéo Tinh Nhi tay ra phòng ở, nàng mặc dù có thời điểm thần kinh không ổn định nhưng cũng biết Trương Tiểu Phàm không chỉ là thân thể không khỏe, lời kéo Tinh Nhi cũng là muốn hỏi một chút đến cùng sự tình gì.

Tiến đi Linh Nhi với Tinh Nhi, Trương Tiểu Phàm thở phào một cái, hắn thật là mệt mỏi, tuy nhiên buổi tối nghỉ ngơi,

Nhưng trên tinh thần mỗi một nhưng vẫn tại, hắn cắn răng, ý định cầm trên tay cái này bản chép tay xem hết.

Tổng phải hiểu sự tình chân tướng, mới có thể có chỗ ứng đối, mặc dù có điểm mất đi lý tính, nhưng bình thường thói quen tốt đã ở thời điểm máu chốt làm ra tác dụng, phàm là theo căn nguyên suy đoán. Trương Tiểu Phàm theo phụ thân hắn viết vào thượng đại khái đã biết thượng cổ di tích là thứ là địa phương nào rồi, nhưng là không thể chứng minh là thượng cổ Truyền Tống Trận, bên trong thật nhiều cấm trí còn có một chút tranh về Trương Tiểu Phàm đều biết không được, phụ thân hắn cũng không có đánh dấu đi ra, cho nên hắn yêu cầu học tập, học tập, không ngừng học tập. Bởi vì hắn theo phụ thân hắn viết vào trong thấy được hi vọng, những cái kia cấm trí phần lớn nhanh chóng đều thuộc về phòng ngự tính đấy, không có công kích loại hình đấy.

Người một khi đã có hi vọng thì có động lực, ánh mặt trời thời gian dần qua hiện ra tại Trương Tiểu Phàm trên mặt, cả người tinh khí thần cũng có khôi phục, thả tay xuống trát, giơ chân lên, tận lực lại để cho bản thân mình cảm giác tốt một chút, đẩy cửa ra đi, ý định lại để cho Hứa mụ làm ăn chút gì đấy, dù sao hắn đói bụng, lao động trí óc cuối cùng tiêu hao năng lượng.

Bên ngoài ánh nắng tươi sáng, không khí tươi mát, trong sân hoa cỏ đều khai mở tràn ngập sinh cơ, xa xa đang tại quản lý hoa cỏ Lưu Bá gặp Trương Tiểu Phàm ra khỏi cửa phòng lập tức yên tâm lại, hắn sợ Trương Tiểu Phàm chưa gượng dậy nổi, từ nay về sau dần dần u mê.

Chứng kiến Trương Tiểu Phàm tại hít thở mới mẻ không khí, cũng là bớt chút chán chường, một hồi vui mừng.

Trương Bá tựa ở trên lan can đang tại uống rượu, trông thấy Trương Tiểu Phàm đi ra, trạng thái cũng không tệ lắm, nghĩ thầm kiểm tra thức thời người thật sự rất lợi hại, lại cầm lấy vò rượu đã bắt đầu ọt ọt ọt uống mà bắt đầu.

Linh Nhi với Tinh Nhi gặp Trương Tiểu Phàm đi ra, hai người một trái một phải ôm Trương Tiểu Phàm cánh tay lôi kéo hắn ngồi xuống trên mặt ghế đá, Trương Tiểu Phàm có chút lúng túng, mỉm cười bày ra ý hai người buông cánh tay.

"Hứa mụ, chuẩn bị điểm đồ ăn a, ta đói bụng." Thanh âm bình thản theo Trương Tiểu Phàm trong miệng vang lên.

"tốt, thiếu gia ngài chờ một chốc." Sau khi nói xong Hứa mụ liền xoay người tiến vào phòng bếp.

Sau đó cùng với Linh Nhi còn có Tinh Nhi nói đến lời nói đến, trong phòng Tề Trung nghe được Trương Tiểu Phàm tiếng nói, cũng không đang ngồi, đi ra cửa phòng.

Nhìn thấy Tề Trung đi ra, bày ra ý hắn ngồi, Tề Trung cũng không sử dụng cái lão, trực tiếp ngồi xuống.

Tề Trung đang muốn mở miệng đối với Trương Tiểu Phàm nói cái gì đó, lại bị Trương Tiểu Phàm phát phát tay đã cắt đứt.

"người quan trọng nói cái gì ta đã đã biết, yên tâm đi. Về sau hảo hảo ở chỗ này, có thể đi theo Lưu Bá còn có Trương Bá bọn hắn tu hành." Trương Tiểu Phàm bình tĩnh nói.

Tinh Nhi trong nháy mắt cảm giác thiếu gia giống như thay đổi, một loại cảm giác nói không ra lời, nhưng cảm giác kia cũng chỉ là trong nháy mắt đã bị nàng tàn phá, nàng là thiếu gia người, vô luận thiếu gia thế nào nàng đều sẽ cùng theo thiếu gia.

"Ừ, ta đã biết thiếu gia." Tề Trung rất nghiêm túc nói ra.

Mọi người lại trò chuyện đúng những thứ khác, Tề Trung nhớ tới cái kia trời tại đảo thượng đặt được đồ đạc, bởi vì hắn bản thân mình tài sơ học thiên, cho nên muốn lại để cho Trương Tiểu Phàm giải đáp một chút, vốn là lấy ra cái kia màu đỏ sách vở Trương Tiểu Phàm nhìn thấy màu đỏ sách vở thượng chữ, lập tức kích động lên.

Cái này lại để cho Tề Trung cũng kích động lên, bởi vì hắn cho rằng Trương Tiểu Phàm hiểu phía trên chữ. Kỳ thật không đúng, là vì Trương Tiểu Phàm phát hiện có chút chữ tại phụ thân hắn viết vào thượng trông thấy qua.

"Tề Trung, sách này người là từ đâu đến đấy." Trương Tiểu Phàm kích động mà hỏi. Tề Trung gặp Trương Tiểu Phàm kích động như thế, trong nội tâm có chút lo lắng, sửa sang lại một chút tâm tình, ngược lại chính tự mình cũng nhận không ra, cho thiếu gia cũng được, đem hắn ngày đó tại trên đảo nhỏ tránh né phong bạo sự tình kỹ càng nói một bên, còn đem na bầu rượu đem ra, trên đường hắn kỳ thật lại uống qua nhất điểm, phát hiện không có gì dùng, khả năng chỉ là đối với lần đầu uống người thân thể hữu dụng a, nhưng mà khôi phục tinh khí thần cũng không tệ lắm.

Bầu rượu một lấy ra, sẽ đem hai cái thích rượu như mạng hai cái lão đầu hấp dẫn tới. Lưu Bá dù sao còn có chút bi thương, dù cho rượu ngon mùi thơm cũng chỉ là hấp dẫn hắn, mà Trương Bá như là điên rồi, một chút xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Trương Bá vừa thấy được bầu rượu, đã biết rõ mùi rượu là từ trong đó phát ra đấy, tay vừa muốn va chạm vào bầu rượu thời điểm, Lưu Bá ho khan hai tiếng, khiến cho Trương Bá ngây người một lúc, ngượng ngùng bắt tay thu trở về.

Cả đám cũng là một hồi im lặng. Tề Trung gặp Trương Bá không có lay động rượu, trong nội tâm đã rơi xuống đất, đây chính là thực nhượng, nếu chà đạp hẳn nhớ tâm muốn chết đều đã có.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Có Trương Có Trì

Gặp Lưu Bá đến trước mặt, Tề Trung khai mở bắt đầu sinh động như thật giởng ngày đó hẳn uống rượu tình huống, nghe được Linh Nhi với Tinh Nhi hai người các nàng giặt mình không thôi. Lưu Bá với Trương Bá sau khi nghe xong đại khái hiểu được tình huống.

Trương Tiểu Phàm lại lấy ra vượt quá vừa rồi Tề Trung cho hẳn màu đỏ sách vở, sau đó đưa cho Lưu Bá, lại để cho Lưu Bá nhìn xem, Lưu Bá hồ nghi nhận lấy màu đỏ sách vở đảo lên, phát hiện cũng không nhận ra phía trên chữ viết.

Lưu Bá lắc đầu, đem sách đưa cho Trương Bá, Trương Bá cẩn thận xem xét một hồi, vuốt râu ria nghĩ nghĩ, nói ra: "Vật này có thể cùng huyết dịch có quan hệ, nhò vào máu huyết có thể đạt được trong đó tin tức, cái này từng chữ đều hàm ẩn đại đạo."

Cuối cùng, Trương Bá bổ sung một câu "Bề ngoài giống như xem bản bí tịch, đương nhiên đại khái là như vậy."

Lúc trước nghe có chút ý tứ, cuối cùng một câu lập tức lại để cho mọi người im lặng.

Mọi người vốn là trầm mặc. Tề Trung có chút khẩn trương, nhưng cũng không nói gì, im im lặng lặng chờ đợi.

"Trương Bá, cái kia xem như người nói vậy làm có thể hay không có nguy hiểm gì vậy?" Trương Tiểu Phàm rất nghiêm túc nói ra, hẳn hiện tại không muốn tại mất đi bất kỳ một cái nào với hẳn có quan hệ người rồi.

"Không có, tôi đa tinh thần đã bị chút ít kích thích, tu dưỡng một chút là tốt rồi. Đương nhiên cũng có thể có thể sự tình gì đều sẽ không phát sinh. Loại này thuộc về huyết dung thượng cổ kỹ nghệ, tại vào thời viễn cổ có lẽ thuộc về truyền thừa kỹ nghệ, còn có một chút những thứ khác, huyết mạch truyền thừa, khí cụ truyền thừa chờ đợi đấy, không coi vào đâu cao thâm đồ vật" Trương Bá ngầm lại nói.

"Vây là tốt rồi, Tề Trung, đồ đặc là người lấy được, duyên phận là của người, cho nên có lẽ người đến, chúng ta đứng ở một bên trông coi đấy." Thanh âm bình thản theo Trương Tiểu Phàm trong miệng chảy ra.

"Ừ, ta đã biết thiếu gia, cảm ơn." Tề Trung nói ra.

Tề Trung lấy ra một thanh đao, tại chính mình trên ngón trỏ cắt một đường vết rách, máu tươi từ trên ngón tay chảy xuống nhò tại trên sách, sách cũng không có có phản ứng gì.

Một lát sau, Tề Trung có chút hư rồi, Trương Tiểu Phàm cũng nhắc nhở được rồi, khả năng chỉ là bình thường sách vở, cũng không phải huyết dung kỹ nghệ kết quả.

Trên bàn đá sách vở đã là tấm đầy máu tươi, mọi người đang chuẩn bị cầm miếng vải chà lau một chút sách vở, tránh cho hư hao rồi, dù sao sách cổ vẫn có rất lớn giá trị đấy.

Tinh Nhi đang chuẩn bị cầm lên chà lau thời điểm, sách lập tức biến mất, mà một bên Tề Trung cảm thấy cái trán tê rần, lập tức té xỉu rồi.

Trương Tiểu Phàm có lo lắng, nâng dậy Tề Trung, vội vàng hỏi: "Trương Bá, hẳn làm sao vậy?"

"Không có việc gì, hẳn vốn thân thể tự không tu dưỡng tốt, vừa rồi lại mất đi nhiều như vậy huyết, hư thoát đi qua, trợ giúp trở về phòng đi nghỉ ngơi thật tốt, chờ hẳn tỉnh nói sau." Trương Bá một bộ lão thần khấp nơi bộ dạng.

Đem Tề Trung diu vào trong phòng, dàn xếp tốt rồi, Hứa mụ đem thức ăn cũng đã làm xong, mọi người cùng một chỗ ăn cơm, trong lúc Lưu Bá với Trương Bá từng người ẩm hơi có chút điểm trong bầu rượu rượu,

Chỉ là từng chút một, lại để cho hai cái lão đầu cao hứng xấu rồi.

Trương Tiểu Phàm cũng quyết định uống một chút, đương nhiên chuẩn bị một chút.

Trong phòng Tề Trung tuy nhiên hôn mê rồi, thế nhưng mà hắn làm một hồi dị thường huyết tinh mộng, một người một kiếm huyết tàn sát ngàn dặm, trên đường đi giết hết ngàn cân tại người nọ người phía trước, càn khoảnh khắc nhân thủ thượng kiếm càn phát ra sáng, huyết sáng, phát ra vô tận huyết khí.

Kiểm kia nhìn ở trong mắt tựa hồ có quen thuộc, đã gặp nhau ở nơi nào, đã gặp nhau ở nơi nào .", nghĩ đi nghĩ lại mộng đã không có, triệt để hôn đã ngủ.

Sau khi com nước xong, Trương Tiểu Phàm cùng Linh Nhi với Tinh Nhi hàn huyền đứng trời, sau đó lại để cho Tinh Nhi đi mua một ít tư liệu, bản thân mình đi xem sách đi rồi.

Linh Nhi cũng đi theo Tinh Nhi cùng đi trên đường, bởi vì Linh Nhi tương đối quen thuộc địa phương, tương đối có hi vọng tìm được cần có đồ đạc.

Trương Tiểu Phàm trở về phòng kế tục cảm phụ thân hắn lưu cho tư liệu của hắn nhìn lại, thỉnh thoảng trên giấy vẽ một ít cùng loại trận pháp đồ vật, tuy nhiên không rõ kỹ bên cạnh ký tự là có ý gì, nhưng từ sở học của hắn, hắn biết đại khái đây là như phụ thân theo như lời trận pháp rồi.

Nghiên cứu đang tiếp tục, sinh hoạt đi vào trước kia quỹ tích, nhưng cũng có chút ít cải biến, Trương Tiểu Phàm ngoại trừ bình thường học tập bên ngoài, cả ngày ngâm mình ở đồ thư quán lịch sử phân quán khu.

Học viện ngoại trừ võ kỹ còn có tâm pháp sách báo khu không thể tùy tiện vào, những thứ khác khu vực ngoại trừ một bộ phận trân quý sách báo bên ngoài học viện đệ tử không thể tùy tiện mượn đọc, những thứ khác cũng có thể mượn đọc.

Làm quyết định này là xây dựng trường học người nhậm chức đầu tiên viện trưởng, làm như vậy là để nguyên vẹn khai quật đệ tử tự học lực, lại để cho bọn hắn có thể siêu bản thân mình có hứng thú phương hướng phát triển.

Trong khoảng thời gian này Trương Tiểu Phàm lạnh nhạt Linh Nhi, tuy nhiên không phải cố ý đấy, nhưng Linh Nhi bao nhiêu có chút mất hứng, hôm nay rốt cục nhận không được, giữa trưa giữ chặt Trương Tiểu Phàm, nói cái gì cũng không cho hắn đi đồ thư quán rồi, lại để cho hắn cùng nàng ăn cơm.

Cái gì học tập phải có chặt có lỏng, quan trọng chú ý thân thể của mình, muốn cái gì cái gì các loại lời nói.

Trương Tiểu Phàm mình cũng ý thức được gần đây bản thân mình có chút điên cuồng, cũng tự theo Linh Nhi ý tứ, thích hợp ngừng nghỉ một chút.

Tề Trung đầu rồi, tại hắn lần nữa hôn mê ngày hôm sau tự tỉnh lại, nhìn thấy Trương Tiểu Phàm bọn hắn sau đem mình làm mộng nói cho bọn hắn, càn làm hắn nhất đến kiếm đem ra.

Lần này Tề Trung tiếp xúc cái kia màu đỏ sậm kiếm lúc, đột nhiên một hồi sát khí dâng lên, khiến cho Trương Tiểu Phàm mấy người bọn họ như rớt vào hầm băng.

Trương Tiểu Phàm trong phòng thiết kiếm đột nhiên phá cửa sổ mà đến, màu đỏ sậm kiếm khí tức lập tức thu nạp, uy áp biến mất, đã đi ra Tề Trung tay khai mở bắt đầu đi cạo thiết kiếm.

Một màn này lại để cho người không thể tưởng tượng, đương nhiên chỉ là Trương Tiểu Phàm còn có Tinh Nhi, Lưu Bá với Trương Bá hoặc nhiều hoặc ít cũng biết một ít đẳng cấp cao Linh Khí có linh tính, nhưng như thế có linh tính vũ khí bọn hắn cũng là lần đầu tiên gặp.

Đã qua một hồi lâu, mọi người cảm xúc mới bắt đầu bình phục lại, Trương Bá trực tiếp nổi lên thu đồ đệ ý định, lại để cho Tề Trung bái tại môn hạ của hắn. Trương Bá tuy nhiên hiện tại bị quản chế ở thiên địa, tu vi không thể hết sức phục, nhưng bản thân kinh nghiệm là tương đương cay độc, kể cả ánh mắt, hắn bản thân cho rằng chỉ bảo Trương Tiểu Phàm khả năng có chút không đúng miệng, nhưng thấy huyết kiếm, còn có Tề Trung, phát hiện hợp khẩu vị, hắn năm đó cũng không phải loại lương thiện, không đúng sao có thể tại Hắc Diệu sơn mạch sống đến bây giờ.

Đơn giản đi đã qua lễ bái sư, Trương Bá liền mang theo Tề Trung đã đi ra sân nhỏ, nói Tề Trung chỉ thích hợp tại hoàn cảnh như vậy hạ tu luyện, cũng không có nói rõ.

Trương Tiểu Phàm với Lưu Bá nhìn ra Trương Bá không sẽ đối với Tề Trung có cái gì không tốt nghĩ cách, cũng tự vui cười gặp kỳ thành, Trương Tiểu Phàm tại bọn hắn lúc gần đi còn đặc biệt đi trên đường mua chút ít sinh hoạt đồ dùng, quần áo còn có đại lượng rượu dạy cho Tề Trung, rượu là Thiên Hương lâu tốt nhất nữ nhi hồng, nghe nói là nữ tử chỗ nương, thêm có mùi đậm hoa đào cái gì đấy, dù sao một chữ quý.

Lần này chuẩn bị khiến cho Trương Bá cười không ngâm miệng được, vỗ bộ ngực cam đoan sẽ đem Tề Trung dạy dỗ thành số một số hai cao thủ, vô cùng cao hứng mang theo Tề Trung đi nha.

Gặp nhau không lâu, sân nhỏ mất đi chút ít người, hoàn hảo là ngăn ngại chia lìa, lại gặp nhau là nhất định được, lại để cho Trương Tiểu Phàm thiếu một chút ưu sầu.

Com nước xong xuôi, Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi tản đứng bước, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, những ngày này sở học về văn tự với trận pháp đồ vật lập tức liên hệ lên, nguyên một đám thời đại văn tự khai mở bắt đầu lộ ra hiện tại trong óc của hắn, hắn bỗng nhiên nổi điên đồng dạng chạy ra học viện, chạy hướng sân nhỏ.

Một bên Tinh Nhi cũng là sợ ngây người, tuy nhiên nhớ không nổi vừa rồi với Trương Tiểu Phàm nói mấy thứ gì đó, nhưng cũng là bình thường nói

chuyện phiếm, sừng sốt một chút, vội vàng đuổi theo, nhưng phát hiện năng tốc độ của mình rõ ràng theo không kịp Trương Tiểu Phàm, trong nội tâm cũng là phiền muộn, tốt xấu bản thân mình so Trương Tiểu Phàm tu vi quan trọng cao a, cũng may Linh Nhi nhìn ra Trương Tiểu Phàm là hồi sần nhỏ, cũng tự không nóng nảy.

Thấy như vậy một màn học viện đệ tử, một là bội phục Trương Tiểu Phàm tốc độ, mà là bội phục Trương Tiểu Phàm đem muội thủ đoạn, lại để cho Linh Nhi truy đuổi hắn, ba là tan nát cõi lòng trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hi vọng mới

Trương Tiểu Phàm về tới sần nhỏ tự xông về phòng, cầm lấy hắc gần đây sửa sang lại tư liệu với về phụ thân hắn về cái kia chút ít ký tự, rất nhanh lật qua lật lại ở bên trong, khiến cho hắn tại học viện với Linh Nhi tán bộ lúc trong đầu một màn kia càng thêm rõ ràng.

Giấy ký tự tại hắn rất nhanh lật qua lật lại trong xem là sống lên, lại như trên giấy sôi nổi mà lên, như là tinh linh đồng dạng. Rốt cục, đây hết thảy lại để cho Trương Tiểu Phàm đã minh bạch, những cái này ký tự tự là thiên địa đại đạo chiếu rọi, tự là biểu hiện của bọn nó.

Trương Tiểu Phàm hưng phấn không thôi, thời gian dài như vậy cố gắng không có uống phí, tuy nhiên hắn không biết những cái này ký tự biểu đạt cái gì hàm nghĩa, nhưng nội tâm điểm này hi vọng lập tức làm lớn ra vô số lần.

"Thiếu gia, thiếu gia ngươi làm sao vậy?" Tinh Nhi lo lắng ở cửa ra vào nói ra. Nàng vừa mới nhìn rõ Trương Tiểu Phàm nhanh chóng tiến nhập phòng, cho rằng xảy ra chuyện gì, cẩn thận bản trực nhảy không ngừng.

"A, ta không sao, không có việc gì." Trương Tiểu Phàm cười nói, sau đó thả tay xuống bên trong tư liệu, đi đến Tinh Nhi trước mặt ôm lấy Tinh Nhi, chuyển mấy vòng.

"Tinh Nhi, ta phát hiện như thế nào nhận thức những cái kia ký tự." Ngừ khí lộ ra yên bình, nhưng Tinh Nhi nghe được đi ra cái kia yên bình phía dưới là bao nhiêu chua xót bao nhiêu nước mắt.

Tinh Nhi ôm Trương Tiểu Phàm nói ra: "Thiếu gia, thật tốt, về sau liền có thể nhìn thấy lão gia bọn hắn rồi."

Hai người cứ như vậy rúc vào với nhau, Hứa mụ ở phía xa nhìn một chút, tiếp tục đi về bên bản thân mình đấy, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, tốt như nhớ tới chính cô ta tuổi trẻ thời điểm một ít chuyện.

Linh Nhi bởi vì nhìn thấy Trương Tiểu Phàm là hồi sần nhỏ, cho nên trên đường đi không nhanh không chậm chạy tới, vừa mới trông thấy Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi ôm cùng một chỗ, lập tức đến rồi hòa khí, bản thân mình đau khổ chạy lâu như vậy truy đuổi tới, phát hiện mình để ý người với một nữ nhân khác ôm cùng một chỗ.

Bình thường nữ nhân trông thấy một màn này hoặc là bạo tẩu, hoặc là quay người bỏ chạy. Linh Nhi tuy nhiên ghen ghét, nhưng cũng biết Tinh Nhi từ nhỏ đi theo Trương Tiểu Phàm bên người, cho nên tức giận quy tức giận, đến rồi hay là muốn chào hỏi đấy.

"Khục khục, hai người các ngươi ôm cùng một chỗ không nóng sao?" Linh Nhi ôm tay lạnh lùng nói.

Tinh Nhi một chút thả Trương Tiểu Phàm, đứng lui về phía sau mấy bước, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng nói: "Người thiếu gia kia các ngươi trò chuyện, ta đi cấp các ngươi pha trà, sau đó cúi đầu nhanh chóng chạy."

Đi ngang qua Linh Nhi bên người thời điểm, Linh Nhi khanh khách cười ha hả nói ra: "Cô gái nhỏ còn xấu hổ, ha ha." Cười cười run rẩy hết cả người.

Một bên Trương Tiểu Phàm cũng đã minh bạch Linh Nhi nói cái gì ý tứ, lập tức mặt già đỏ lên, ngượng ngùng nói: "Linh Nhi sao ngươi lại tới đây, ngươi không lên lớp?"

"Ta làm sao vậy đến đây, ngươi còn không biết xấu hổ hỏi, chúng ta cùng một chỗ ăn xong giữa trưa sau khi ăn xong tại trong học viện tán bộ, tán được tán được ngươi bỏ chạy rồi, ta nghĩ đến ngươi đã xảy ra chuyện mới đuổi theo đấy."

Linh Nhi oán trách nói, cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm không biết làm sao, vội vàng nói xin lỗi,

Nói một tràng mê sảng. Linh Nhi trong lòng nghĩ đến lại nói Trương Tiểu Phàm bình thường rất thông minh đấy, như thế nào gặp được chuyện như vậy

tự .",

"Tốt rồi, tốt rồi, không có việc gì rồi." Ta lại không có tức giận, Tinh Nhi gặp không sai biệt lắm cũng bùng lên trà, ba người ngồi trong sân hưởng thụ thời gian.

Một lát sau, Trương Tiểu Phàm mới nhớ tới buổi chiều còn có lớp, vì vậy với Linh Nhi về tới học viện đi, chạy còn dặn dò Tinh Nhi hảo hảo tu tập ngày đó Trương Bá cho tâm pháp của nàng. Lưu Bá sáng sớm đi ra ngoài cũng không biết đi làm cái gì rồi, giữa trưa cũng chưa có trở về, cũng không biết giữa trưa sân nhỏ chuyện đó xảy ra.

Đi học viện trên đường gặp phong trần một mối Lý Tiêu Dao, cái kia hai hàng nhìn thấy Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi, trực tiếp đánh tới, Trương Tiểu Phàm nhường lối tránh thoát Lý Tiêu Dao, lại để cho Lý Tiêu Dao một trận, quay người ý định đi ôm Linh Nhi, Linh Nhi ánh mắt trừng mắt lập tức là Lý Tiêu Dao thân thể ngừng tạm đến.

"Cái kia Trương Tiểu Phàm, chúng ta lâu như vậy không gặp, ôm một chút còn trốn." Lý Tiêu Dao ra về tức giận nói.

"Trên người của ngươi bản." Trương Tiểu Phàm một câu ghen được Lý Tiêu Dao thổ huyết.

"Mẹ nó, ngươi cũng không hỏi ta gần đây đi nơi nào? Ai, bạc tình lang." Lý Tiêu Dao u oán nói.

Một bên Linh Nhi đã cười không được, vốn hấn nhẹn xuống đất, thế nhưng mà cuối cùng ba chữ "Bạc tình lang" lại để cho nàng cũng nhẹn không được nữa, người đi trên đường cũng là kỳ quái nhìn xem Trương Tiểu Phàm với Lý Tiêu Dao, một bộ bộ đáng giận mình. Lý Tiêu Dao mặt lớn da dầy cũng không quan tâm, Trương Tiểu Phàm lần đầu gặp được loại tình huống này, vừa thối lui màu đỏ không lâu mặt lại biến đỏ lên.

"Ai là bạc tình lang, ngươi cho ta nói rõ ràng." Quỳnh lên, Trương Tiểu Phàm tự thượng chụp vào, dù sao tình cảm của hấn cái kia khối vẫn là thuần khiết đấy, những lời này vừa ra lại để cho Linh Nhi với Lý Tiêu Dao cười càng thêm hơn.

Trong ba người hai người cười không ngậm miệng được, đương nhiên Linh Nhi vẫn tương đối chú ý hình tượng đấy, dùng trắng nõn như ngọc bàn tay nhỏ bé che miệng cười, Lý Tiêu Dao tự hoàn toàn không để ý hình tượng rồi. Lưu lại một mặt mũi tràn đầy huyết hồng Trương Tiểu Phàm đứng ở một bên.

Đã qua một hồi lâu, mọi người mới tri hoãn qua thần đến, Lý Tiêu Dao cũng biết lại lưu lại đi quỹ cũng không biết phát sự tình gì, tự nói buổi tối tại trước kia bọn hấn cùng đi "Uống hoa tửu" cái kia tòa lâu tên là gió trăng các quán rượu gặp mặt, sau đó một trận gió giống như biến mất không gặp.

Linh Nhi mang theo về mặt phiền muộn Trương Tiểu Phàm đi về hướng học viện, đi tới học viện, khá tốt mới vừa lên khóa. Trương Tiểu Phàm đi đến cửa phòng học, lên tiếng hỏi thăm lão sư hấn phải chăng có thể đi vào, phát hiện lão sư là dạy bọn họ thường thức khóa lão sư, trong nội tâm có chút thấp thỏm không yên, tốt như chính mình trước kia tại nàng khóa đã nói lời nói bị nàng bắt lấy qua một lần.

"Ừ, vị bạn học này ngươi trước vào đi, về sau không bị muộn rồi rồi." Mỹ nữ lão sư nói nói.

Nghe xong lời nói sau Trương Tiểu Phàm đi vào phòng học, trong nội tâm cục đá nhỏ rơi xuống đất, phát hiện lão sư cũng không mang thù, cũng dễ dàng rất nhiều. Đi vào phòng học phát hiện phòng học ngồi đầy người, chỉ còn lại có cái tên mập mập kia Bảng Đại bên cạnh một cái chỗ ngồi.

Bảng Đại thấy là người quen biết cũ Trương Tiểu Phàm, cao hứng ngoắc lại để cho Trương Tiểu Phàm quá khứ bên cạnh hấn ngồi, Trương Tiểu Phàm cũng là im lặng, không có vị trí ngồi đành phải chấp nhận một chút, hướng phía Bảng Đại đi đến. Gặp Trương Tiểu Phàm ngồi xuống trên chỗ ngồi, mỹ nữ lão sư lại bắt đầu giảng bài rồi.

"Trương Tiểu Phàm, ta bạn thân a, nhìn ngươi không có đến ta tự cho ngươi đem vị trí ngồi để lại." Bảng Đại cười mị mị nói. Trương Tiểu Phàm trong nội tâm một hồi bụng hắc, nơi đó là cho hấn chiếm vị trí ngồi, rõ ràng cho thấy hấn quá béo tất cả mọi người không muốn lần lượt hấn ngồi mà thôi, đương nhiên ngoài miệng cũng không chậm, nhỏ giọng nói một câu cảm ơn.

Bảng Đại có lẽ nói nhiều, vừa rồi không có người ngồi bên cạnh hấn, cho nên không có người với hấn nói chuyện, nhần nhẹn một hồi liền không nhẹn được rồi, khai mở bắt đầu cho Trương Tiểu Phàm nhỏ giọng nói chuyện: "ngươi cảm thấy ta lão sư trưởng được như thế nào đây?"

Vốn Trương Tiểu Phàm không có ý định đáp lời đấy, nhưng nhìn nhìn lão sư nói nói: "xinh đẹp."

"ừ, ta cũng đang sao cho rằng, biết là nàng lên lớp ta hôm nay còn sớm đến chiếm được vị trí ngồi, ngươi nhìn cũng chỉ có, mỹ nữ lão sư khóa mọi người mới đến như vậy đủ." Bảng Đại dùng tay chống cái đầu, con mắt chăm chăm vào lão sư thời gian dần qua nói ra.

Trương Tiểu Phàm lên lớp trên cơ bản đều là rất nghiêm túc nghe giảng, thỉnh thoảng không tình nguyện với Bảng Đại đáp một câu. Thời gian chỉ chớp mắt đã vượt qua, đến dưới buổi trưa, Trương Tiểu Phàm lại đi đồ thư quán cho mượn chút ít đại lục sách lịch sử tịch, hấn quyết định nghiên cứu một chút đại lục lịch sử, từ đó đạt được nào ký tự biến thiên, hi vọng sớm một chút phá giải nào chữ.

Chương 27: Tốt nhất chớ chọc nữ nhân (Thượng)

Lịch sử quán sách báo nhân viên quản lý là thứ lão đầu, gần đây cũng đúng Trương Tiểu Phàm đứng dậy lòng hiếu kỳ, thiếu niên này nóng như vậy thích lịch sử? Xem bộ đáng là cái này giới tân sinh, thiên tư cũng không tệ lắm. Đương nhiên hiếu kỳ quy hiếu kỳ, nhưng là sách báo nhân viên quản lý cũng không có đến hỏi.

Linh Nhi lạ thường chưa có tới kêu Trương Tiểu Phàm về nhà, Trương Tiểu Phàm cũng không có suy nghĩ.

Nhìn thời gian không sai biệt lắm, Trương Tiểu Phàm đã đi ra lịch sử quán, bước được nhẹ nhàng bộ pháp khai mở bắt đầu nhớ nhà đi vào trong đi, đi một hồi mới nhớ tới Lý Tiêu Dao mời hắn đi Phong Nguyệt các, vì vậy tìm đúng phương hướng khai mở bắt đầu nhớ Phong Nguyệt các đi đến.

Lý Tiêu Dao giữa trưa sau khi về đến nhà đem hắn đi Hắc Diệu sơn mạch tìm được đồ vật đặt ở trong nhà, đó là hắn tốt nghiệp nhiệm vụ phẩm, nhưng mà hắn không có ý định hiện tại tựu giao cho học viện, mà là ý định bản thân mình trước giữ lại nhìn xem, dù sao giao nhiệm vụ còn sớm.

Rửa mặt đã xong, nghỉ ngơi một hồi, Lý Tiêu Dao tựu đi Phong Nguyệt các, dù sao đi sớm mới có vị trí, hắn tưởng niệm ở đầu đồ ăn còn có tiểu khúc.

Trương Tiểu Phàm án lấy bình thường bộ pháp đi về hướng Phong Nguyệt các, trên đường thỉnh thoảng nhìn xem người bên cạnh a sự tình a, bởi vì hắn tới tâm trong cảm giác cái kia trong đó một ít chữ phù nguyên tại trong sinh hoạt.

Không lâu liền đi tới Phong Nguyệt các, mặc dù có chút mâu thuẫn, nhưng nhớ cho tới hôm nay Lý Tiêu Dao giữa trưa đùa giỡn bản thân mình, hắn quyết định hôm nay lại để cho Lý Tiêu Dao xuất huyết nhiều, hơn nữa nhìn lâu như vậy sách cũng làm cho hắn bụng đói kêu vang rồi.

Hỏi cửa ra vào bồi bàn, bồi bàn biết rõ hắn tựu là Lý Tiêu Dao Lý công tử khách nhân về sau, nhiệt tình mang theo Trương Tiểu Phàm đi tới vừa rồi bọn hắn đến phòng.

Đến cửa ra vào, phòng bồi bàn vẫn là người quen biết cũ, tựu là lần trước Trương Tiểu Phàm khen thưởng cái kia người, người nọ vừa thấy là Trương Tiểu Phàm lập tức gương mặt đáng tươi cười mở ra phòng môn, thân người cong lại đưa mắt nhìn Trương Tiểu Phàm tiến vào phòng.

Trương Tiểu Phàm cũng là đối với bọn họ cười cười biểu thị cảm tạ, đứng sau đó xoay người tiến vào phòng, trong phòng khúc đã vang lên.

Lý Tiêu Dao đang nằm được ăn được điểm tâm, trông thấy có người vào được một chút tựu ngồi dậy, đoạn khúc không phải người khác, chính là kém đoạn khúc Mộc Huân Nhi, thấy người tới là Trương Tiểu Phàm tựu ngừng lại, dừng đời trước đến cách màn lụa đối với Trương Tiểu Phàm thi lễ một cái, Trương Tiểu Phàm cũng không sĩ diện cãi láo, đáp lễ lại.

Lý Tiêu Dao nhiệt tình lôi kéo Tiểu Phàm ngồi xuống, nói ra: "Nếu không phải nói ngươi sẽ đến, Mộc Huân Nhi hôm nay còn chưa đoạn khúc đâu rồi, ngươi nhìn mặt mũi ngươi lớn a."

"Ừ, là thế này phải không? Cũng đúng, ngươi chính là một cái tục nhân như thế nào hiểu được âm luật nhé." Trương Tiểu Phàm ra vẻ rất nghiêm túc nói ra.

Cái này lại để cho Lý Tiêu Dao tương đối mặt không lời nào để nói, gắt gao chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm.

Màn lụa sau Mộc Huân Nhi che miệng khanh khách một tiếng, sau đó nói: "Ta đem cái này thủ Thiên Tiên Thương tặng cùng nhị vị, nhị vị nhanh chóng muốn hảo hảo nghe nha."

Lý Tiêu Dao cũng khó mà nói cái gì, Trương Tiểu Phàm đến lúc đó nói câu "Làm phiền cô nương rồi." Hơn nữa Trương Tiểu Phàm tâm tình tựa hồ không tệ,

Bề ngoài giống như báo giữa trưa Lý Tiêu Dao đùa giỡn mối thù của hắn, sửa sang lại một chút tâm tình, khai mở bắt đầu nghe nổi lên khúc.

Lý Tiêu Dao đi lòng vòng con mắt, đột nhiên nghĩ đến cái gì, gọi tới bồi bàn, khai mở bắt đầu gọi món ăn, dù sao đại đa số đồ ăn quan trọng nóng mới tốt ăn, cho nên Trương Tiểu Phàm không có đến trước hắn chỉ là kêu điểm một chút tâm ăn.

Lý Tiêu Dao thuần thực báo một đồng lớn nơi này đắt tiền nhất một đám thức ăn, còn bỏ thêm vài đản rượu ngon nữ nhi hồng. Âm hiểm cười nhìn một chút Trương Tiểu Phàm, trong nội tâm nghĩ đến, nhìn đợi lát nữa không cho ngươi xuất huyết nhiều.

Trương Tiểu Phàm đối với ăn không có gì quá lớn yêu cầu, hơn nữa cũng không quá quen thuộc nơi này thức ăn danh tự với giá cả, trông thấy Lý Tiêu Dao thuần thực báo ra nhiều như vậy, nghĩ thầm tiểu tử này vẫn là rất lớn phương đây, hơn nữa hắn cũng biết Lý Tiêu Dao không đúng điểm chút ít chênh lệch thức ăn, nghĩ đến những cái này Trương Tiểu Phàm không có chút nào chú ý Lý Tiêu Dao trên mặt nụ cười quý dật.

Hai người ăn được điểm tâm, nghe khúc, đương nhiên Lý Tiêu Dao là làm bộ đang nghe, khúc tại lỗ tai hắn bên trong cũng chỉ là êm tai cùng không dễ

nghe, thoải mái không thoải mái phân chia, khúc sấm cảm tình hần cơ bản không biết, mà Trương Tiểu Phàm ngược lại không giống với, là chân chính thường thức khúc.

Thình thoảng hai người còn đảo một chén rượu nhỏ vừa quất, cái kia thích ý. Nhưng mà nhưng lại không biết" nguy hiểm" đang tại tới gần, Linh Nhi buổi chiều không có các loại Trương Tiểu Phàm mà là trực tiếp về nhà sửa sang lại một chút bản thân mình, sau đó đi Trương Tiểu Phàm sân nhỏ, kêu lên Tinh Nhi, hiện tại hai nữ tử đang ngồi được xe ngựa hướng Phong Nguyệt các chạy đến nhé.

Mộc Huân Nhi đạn được Thiên Tiên Thương, mang theo cảm tình đạn được, bởi vì Mộc Huân Nhi cũng là có câu chuyện người, nàng cũng có qua một đoạn thương cảm tình yêu, khúc bên trong ưu thương thời gian dần qua lấy nhiệm Trương Tiểu Phàm với Lý Tiểu Dao, nhận nhậ ưu thương thời gian dần qua xâm nhập hai người trái tim, thời gian dần qua đem hai người dẫn vào một đoạn thể mỹ tình yêu trong chuyện xưa, yêu nhau lại không thể cùng một chỗ, thiên tân vạn khổ gặp một mặt lại quan trọng thập phần ngăn ngừi, khiến cho Trương Tiểu Phàm với Lý Tiểu Dao chưa phát giác ra ngừng động tác trên tay, hoàn toàn thay vào cái kia loại hoàn cảnh, hai người trên mặt chậm rãi hiện lên bi thương biểu lộ.

Phong Nguyệt các bên ngoài đã bắt đầu ồn ào, Linh Nhi với Tinh Nhi đến rồi, nữ nhân tới chỗ như thế gần như chưa từng có, cho nên lại để cho nơi này bồi bản phí thường khó xử.

"Các người để cho hay không khai mở, tại không để cho mở ta gọi người rồi." Linh Nhi một bộ tiểu cợt cái bộ dạng nói ra, một bên Tinh Nhi cũng cho nàng trợ được uy. Bồi bản cũng không dám cường hành mạnh bạo đẩy, dù sao bọn hắn biết rõ cái này nói chuyện nữ tử là thành chủ nữ nhi, trong nội tâm một hồi buồn rầu, ngoài miệng không ngừng nói: "Đại tiểu thư, ngài vào nơi này không quá thuận tiện a, người nhìn cũng không có nữ tử đi vào nơi này. Ngài xin thương xót, đừng làm khó chúng tiểu nhân rồi."

"Mở ra, chúng ta vì cái gì không thể vào? Chúng ta là tới tiêu phí đây, tiện tay ném ra mấy khối không kim, bồi bản tiếp vội vàng tiếp theo, trả trở về, trong nội tâm một hồi phản nản chương quây như thế nào còn không ra nhé.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, bồi bản vừa tả oán xong, ở bên trong đường chương quây đã nghe phong chạy đến, trông thấy là thành chủ nữ nhi trực tiếp khom lưng nói: "Linh Nhi đại tiểu thư đến chúng ta đây chính là để cho chúng ta tại về vang cho kẻ hèn này. Lời nói xoay chuyển, nhưng là, Linh Nhi tiểu thư thân phận ngài cao quý không thích hợp tiến vào nơi này a, ngài vẫn là hồi a, hôm nào ta tại Thiên Tiên lâu thiết yến cho Linh Nhi tiểu thư ngài bồi tội như thế nào?"

"Không được, ta hôm nay là tới tìm người đây, người tốt nhất lại để cho ta đi vào, ta cũng không nháo sự, các người coi như không phát hiện, ta cũng không làm khó người nhóm bọn họ." Linh Nhi nhìn thoáng qua chương quây sau rất nghiêm túc nói ra.

"Vây được rồi, Linh Nhi tiểu thư không nên như thế vậy cứ như thế a, tiểu thư ngài muốn tìm ai, kính xin cho hay, có lẽ người đến lộn chỗ." Chương quây còn mang cuối cùng nhất điểm hi vọng mà hỏi, hần kỳ thật không sợ Linh Nhi vào, sợ chính là đối với Trần Linh Nhi danh dự sinh ra tổn thất, sẽ bị thành chủ ghi hận thượng.

"Lý Tiểu Dao, đừng nói cho ta hần không ở chỗ này." Linh Nhi nháy mắt nói ra, về mặt giao hoạt.

"Lý công tử, hần là ở chỗ này." Đồng thời cũng yên tâm lại, dù sao Lý Tiểu Dao chỉ là nghe cái tiểu khúc, ăn ít đồ hưởng thụ một chút.

Còn nói thêm: "ta đây mang ngài đi lên. Đồng thời đối với mọi người nói ra: "Hôm nay đơn ta mua, hi vọng mọi người không muốn đi ra ngoài nói lung tung, Linh Nhi tiểu thư thân phận tôn quý, tất cả mọi người kiềm chế điểm, sau đó khách khí mang theo Linh Nhi với Tinh Nhi lên lầu ba. Thấy như vậy một màn mọi người lại là buồn cười, lại là cảm thấy thú vị, đương nhiên trong nội tâm cũng biết không nên nói lời cũng sẽ không đi nói.

Đến phòng, chương quây cáo lui một tiếng, đồng thời mang đi sau tại phòng bên ngoài hai cái bồi bản, lưu lại Tinh Nhi với Linh Nhi. Hai người hợp lại kể thời gian dần qua đẩy ra cửa phòng, nhẹ chân nhẹ tay đi vào phòng.

Cảm giác có người vào được, Lý Tiểu Dao nhìn cũng không nhìn tự nói ra: " chúng ta không được những thứ khác phục vụ, các người đi ra ngoài đi, không được quây rầy chúng ta nghe khúc."

Những lời này lập tức chọc giận Linh Nhi, đương nhiên Tinh Nhi còn tương đối là đơn thuần, nhưng mà chứng kiến Linh Nhi như thế tức giận cũng tự tức giận đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Tốt nhất đừng chọc nữ nhân (Hạ)

Linh Nhi cho Tinh Nhi đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người rón ra rón rén đi tới Lý Tiêu Dao đằng sau, cầm lấy cửa ra vào thuận tay cầm điều cây chổi tựa hướng Lý Tiêu Dao trên mặt đánh tới, đây chính là đem Lý Tiêu Dao sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng tránh ra.

Một bên ngồi đang tại thưởng thức khúc Trương Tiểu Phàm cũng là giật mình nhìn xem hai người các nàng, màn lụa Mộc Huân Nhi ngừng khảy đàn, gấp không có đập vào Lý Tiêu Dao Linh Nhi cũng tựa dừng tay lại, Tinh Nhi chính là đi tới Trương Tiểu Phàm bên người, phát hiện thật nhiều ăn ngon đấy, tựa bản thân chọn lấy điểm một chút tâm bắt đầu ăn.

"Các ngươi làm sao tới nơi này rồi hả?" Lý Tiêu Dao cũng không so đo các nàng đánh lén sự tình, hơi mang kinh ngạc mà hỏi.

"Ngươi quản chúng ta làm sao tới đây." Linh Nhi nói ra, Tinh Nhi cũng là nhẹ gật đầu.

"Đến, Lý Tiêu Dao, chúng ta tính tính toán toán trước, ngươi vì cái gì mang theo Tiểu Phàm tới chỗ như thế? Bên ngoài có rượu nhiều như vậy lâu tại sao tới nơi này? Ngươi ráp tâm gì?" Liên tiếp vấn đề theo hai tay chống nạnh Linh Nhi trong miệng phún dũng mà ra, nếu là Trương Tiểu Phàm dừng tại Linh Nhi sau lưng, như vậy một màn hộ ăn tiểu cạp cái tựa xuất hiện.

"Cái kia cái gì, Linh Nhi ngươi đừng nóng giận, chúng ta chỉ là tới nghe một chút khúc, ngươi nhìn, ngoại trừ đàn khúc người, ngay tại cũng không có những người khác phải hay là không?" Lý Tiêu Dao vừa thấy Linh Nhi tức giận đành phải tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục rồi.

"Ừ, coi như ngươi biết rõ đúng mực, nếu .", ha ha." Linh Nhi ánh mắt bất thiện chăm chăm vào Lý Tiêu Dao, lại để cho Lý Tiêu Dao toàn thân tóc gáy dựng lên, theo lý thuyết hán Thiên Cực cảnh tu vi không có lẽ sợ Linh Nhi đó a.

"Ừ, ta. . ."

"Linh Nhi, kỳ thật. . ."

Lý Tiêu Dao với Trương Tiểu Phàm đang chuẩn bị nói chuyện giải thích một chút, Linh Nhi phát tay ngăn trở bọn hán nói chuyện, trực tiếp nói: "Ta đói bụng, ta cùng Tinh Nhi còn chưa có ăn cơm, ngươi nhìn làm sao bây giờ, Tiêu Dao ca ca."

Linh Nhi về mặt ngây thơ nhìn về phía Lý Tiêu Dao, Tinh Nhi cũng là cầm bánh ngọt phụ họa nói.

"Cái kia cái gì, người tới, người tới, nhanh lên đem nơi này đồ ăn giặt xuống đi, đổi một bàn mới đây." Lý Tiêu Dao ở đâu không rõ Linh Nhi ý tứ, vội vàng kêu lên, nội tâm một hồi khổ tâm, xem ra hôm nay không thể vũng hồ Trương Tiểu Phàm rồi, tiền cơm còn phải hán vượt quá, hơn nữa mắc như vậy, ngẫm lại tựa đau đầu, ai kêu hán thấy Trần Linh Nhi tựa sợ hãi nhé.

"Khanh khách. . ." Mộc Huân Nhi thấy như vậy một màn cũng là nhin cười không được mà bắt đầu, tuy nhiên vừa tiến đến Linh Nhi liền phát hiện nữ tử này, nhưng ưu tiên đối phó chủ yếu mẫu thuẫn, hiện tại chủ yếu mẫu thuẫn tốt đẹp nàng mà bắt đầu đánh giá đến Mộc Huân Nhi đến.

Mộc Huân Nhi gặp Linh Nhi đánh giá đến nàng đến, lập tức không đang cười rồi, trên mặt có chút ỉm lúng túng đứng dậy.

Trương Tiểu Phàm gặp hào khí có chút không đúng, tuy nhiên không biết không đúng chỗ nào, nhưng vẫn là đứng dậy, muốn đánh nhau cái tròn.

"Linh Nhi, vị cô nương này tài đánh đàn rất tốt, ta cùng Tiêu Dao chỉ là tới nghe một chút cầm." Trương Tiểu Phàm bình tĩnh nói, Tinh Nhi ngược lại là không nói gì thêm.

"Ah" đã biết, gặp Trương Tiểu Phàm giải thích, Linh Nhi cũng không dây dưa, nàng cũng biết Trương Tiểu Phàm đối với cảm tình tương đối thuần khiết, nhưng là nói tiếp: "Cô nương, có thể đem vừa rồi một khúc đàn xong, ta vừa rồi ở ngoài cửa nghe được cô nương tiếng đàn dị thường cảm động."

"Đã Linh Nhi tiểu thư mở miệng, vậy thì mời các ngươi ngồi xuống, ta tiếp tục khảy đàn rồi." Vì vậy đi tới màn lụa đằng sau ngồi xuống, một gảy dây đàn, đã bắt đầu khảy đàn.

Lượn lờ tiếng đàn lại vang lên, thời gian dần qua khiến cho định thần mọi người lần nữa đi vào này trăng thê mỹ tình yêu. . .

Mộc Huân Nhi một gảy dây cung, nhẹ áp dây đàn, khúc cuối cùng người tán, lại để cho nghe mấy người trở về qua thần.

Trương Tiểu Phàm lấy lại bình tĩnh, đứng lên nói: "Cô nương tài đánh đàn cao siêu, này khúc liên tục không dứt thương ý làm cho tâm thần người run rẩy, sai người không biết là tiến nhập trong đó, tại hạ bội phục."

Ở một bên Linh Nhi nghe xong cũng là nhẹ gật đầu, nhưng trên tay đi đã đi véo Trương Tiểu Phàm phần eo rồi, lại để cho Trương Tiểu Phàm run lên, mặt lộ ra nghi hoặc.

Linh Nhi cũng không nhìn Trương Tiểu Phàm, trực tiếp đối với Lý Tiêu Dao nói ra: "Tiêu Dao ca ca, ngươi không nhắc tới bày ra biểu thị?"

Mà đối diện Mộc Huân Nhi tại mọi người có thể sáng kỳ đánh đàn chỉ ý nội tâm cũng là một hồi kích động, hơn nữa nàng cũng mệt mỏi rồi, không muốn ở chỗ này một lần nữa cho những cái kia không hiểu nàng tục nhân đàn khúc rồi, hơn nữa những năm này lần tránh những cái kia động tay đông chân khách nhân hán cũng là thể xác và tinh thần mệt mỏi, nàng muốn rời đi nơi này, mặc dù không có nghĩ kỹ đi nơi nào.

"A, biểu thị biểu thị? Ừ, ta hiểu rồi." Nói dứt lời về sau, Lý Tiêu Dao lấy ra mấy miếng Hắc Diệu Thạch, nội tâm thật đau, nhưng trên mặt chịu đựng không biểu hiện ra đến, rất nhanh đi đến Mộc Huân Nhi đưa lên mấy miếng Hắc Diệu Thạch, đồng thời mở miệng nói: "Vất vả cô nương rồi, nho nhỏ

thành ý mời nhận lấy."

Mộc Huân Nhi chần chờ, nàng vốn không muốn quan trọng đấy, ước nguyện ban đầu chỉ là vì đạn cho có thể nghe hiểu nàng tiếng đàn người nghe mà thôi, nhưng muốn rời khỏi nơi này, được cho mình chuộc thân, vì vậy tự thu xuống dưới.

"Đợi thiếp thân đem đến chuộc thân về sau, tất hồi báo các vị ân đức." Khom lưng hướng về thi lễ, sau đó ôm lấy cảm lui ra ngoài.

"Chuộc thân? Thiếp gia đây là chuyện gì xảy ra à?" Tinh Nhi về mặt nghi hoặc nhìn về phía Trương Tiểu Phàm.

Trương Tiểu Phàm đang muốn biểu thị không biết thời điểm, Lý Tiêu Dao mở miệng, nơi này nữ tử phần lớn là bán mình tại nơi này đấy, hoặc là bởi vì sinh hoạt khó khăn, hoặc là khác nguyên nhân gì. Xem các năng loại này tài nghệ cao siêu nữ tử chuộc thân càng là khó khăn,

Tinh Nhi nghe xong về mặt oán giận, Linh Nhi lại coi như bình thường, dù sao từ nhỏ tại Lăng Vũ thành sinh hoạt, cũng biết những chuyện này.

Trương Tiểu Phàm như có điều suy nghĩ dùng tay sờ lên cái cằm, cũng không có nói cái gì đó, dù sao hắn biết rõ còn sống là tốt rồi, về phần sống thế nào được hắn nhưng lại không quá phân tâm, miễn là còn sống thì có hy vọng.

Trương Tiểu Phàm mang theo lữ đoàn không uống xong nữ nhi hồng, cả đám đi đi xuống lầu đi, Lý Tiêu Dao về mặt đau khổ đi tính tiền, bởi vì bởi bàn không trên lầu, hiện tại hắn đánh chết cũng không dám vững hồ Trương Tiểu Phàm rồi.

Linh Nhi ở một bên cười mị mị đấy, hai con mắt hí thành trăng lưỡi liềm, đối với chung quanh thật là hiếu kỳ, vừa rồi đi lên gấp không có hảo hảo thưởng thức nơi này.

Tinh Nhi một tay nhắc được vừa rồi lại để cho người làm tốt thịt vịt nướng, một tay ôm Trương Tiểu Phàm cánh tay cũng tò mò liếc nhìn chung quanh, phát hiện nơi này nữ tử quần áo đều có chút bạo lộ, trên mặt phần lớn phần lớn vẫn là đẹp mắt đấy.

Lý Tiêu Dao chính muốn xuất ra tiền tính tiền, chướng quấy nhận được bảo đảm biết rõ Linh Nhi một đoàn người ra rồi, vội vàng từ trong đường đi ra, hắn cái này cẩn thận bản một mực nhảy, sợ Linh Nhi bọn hắn hao sự tình, còn tốt một chút sự tình không có, cái này có thể cao hứng xấu chướng quấy.

Gặp Lý Tiêu Dao đang muốn tính tiền, vội vàng nói: "Lý công tử mời chậm, bữa cơm này ta mời, ta mời."

Cuối cùng bồi thêm một câu: "Các người chơi vui vẻ là tốt rồi, hoan nghênh thường đến."

Bỏ những lời này rõ ràng cho thấy lời khách sáo.

Lời nói vừa ra, Lý Tiêu Dao vui vẻ, lập tức tiết kiệm một số tiền lớn đến, cũng không sĩ diện cái lão, hướng chướng quấy thi lễ biểu thị tạ ơn.

Một đoàn người ra Phong Nguyệt các, trời bên ngoài cũng hắc, ban đêm, một tòa thành thị phồn hoa tự nhiên hiện ra rồi hả? .

Linh Nhi lại để cho xe ngựa đi trước Trương Tiểu Phàm sân nhỏ ở đầu chờ. Mọi người cũng không nóng nảy về nhà, khai mở bắt đầu đi dạo lên, đương nhiên đằng sau Lý Tiêu Dao đã có thể bị kịch rồi.

"Tinh Nhi, người nhìn cái này hay xem không?" Linh Nhi vui sướng nói.

"Ừ, thật là đẹp mắt, Linh Nhi tỷ tỷ ta cho người mang lên." Tinh Nhi đã sớm cầm trên tay thịt vịt nướng còn có Trương Tiểu Phàm xách rượu giao cho mã xa phu, lại để cho hắn mang về sân nhỏ cho Lưu Bá, mã xa phu cũng quen thuộc Trương Tiểu Phàm người một nhà.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Phía dưới phiên chợ

Trên đường đi Linh Nhi với Tinh Nhi nhìn trúng rất nhiều đẹp mắt đồ vật, đương nhiên đều là Lý Tiêu Dao tính tiền, Trương Tiểu Phàm còn có Lý Tiêu Dao thuận tiện thành cứu vãn.

Đi dạo một hồi, phát hiện có bán quần áo điểm, Linh Nhi ánh mắt độc ác, mang theo Tinh Nhi tự một người một bộ chọn lấy trong tiệm đắt tiền nhất, giá cả tự nhiên xa xỉ.

Lý Tiêu Dao về mặt đau khổ cầu cứu nhìn về phía Trương Tiểu Phàm nói ra: "Trương huynh, người khuyên nhủ hai người bọn họ a."

Còn bày ra ý một chút hấn ôm đồ vật.

Trương Tiểu Phàm cười cười, nói ra: "Lần này ta đến tính tiền."

Tinh Nhi với Linh Nhi đổi tốt rồi quần áo, chạy đến tại Trương Tiểu Phàm trước mặt vòng vo một vòng tròn, bộ dáng xinh đẹp để ở này mua quần áo kỳ nàng nữ tử ảm đạm thất sắc.

Lý Tiêu Dao nhìn cũng có chút ngốc, Trương Tiểu Phàm cũng bị hai người bọn họ kinh diễm rồi, một cái được màu trắng lưu tiên váy, một cái được màu tím nhạt váy công chúa, triệt để động tất cả mọi người trái tim.

"Rất đẹp, rất đẹp. . ." Trương Tiểu Phàm vô ý thức nói.

Quần áo điểm chương quây tuy nhiên cũng sừng sốt một chút thần, nhưng dù sao kinh nghiệm cửa hàng, vì vậy mở miệng nói: "Cái này lưỡng bộ y phục mặc ở hai vị tiểu thư quả thực là tuyệt phối, khí chất phi phàm, như là tiên tử giống như, không, quả thực tựa là tiên tử."

Một trận vỗ mông ngựa lên, lại cũng sẽ không gây mọi người phản cảm, bởi vì mọi người cũng là nghĩ như vậy đấy.

"Cái kia người chương quỹ đấy, bao nhiêu tiền?" Trương Tiểu Phàm đã đã đáp ứng Lý Tiêu Dao, cũng liền trực tiếp tiếp lời nói.

"Không nhiều lắm, không nhiều lắm, mỗi kiện tựa hai mươi lăm miếng Hắc Diệu Thạch." Chương quỹ nói cái dọa ngốc người chung quanh giá cả.

Nói xong giá sau còn bồi thêm một câu: "Lưỡng bộ y phục là linh tơ tằm làm đấy, bình thường đao kiếm hoa không phá, cái giá này đã phi thường thấp." Sau đó cười tùm tùm nhìn xem mọi người.

Trương Tiểu Phàm cũng là sáng khoái, lần trước mua Trương Bá thiết kiếm bởi vì không mang đủ tiền, sợ lần sau đang nhìn thượng cái gì đó tựa tùy thân cái trang đi một tí, tiện tay lấy ra đại khái 50 miếng Hắc Diệu Thạch đưa cho chương quỹ.

Chương quỹ cũng là cả kinh, lập tức cười ha hả tiếp xuống dưới.

Nghe thế sao quý, Linh Nhi có chút nhũ mảy, nhưng cũng không nói gì, ngược lại chính tự mình ưa thích, hơn nữa là Trương Tiểu Phàm cho nàng mua đấy, Tinh Nhi với Trương Tiểu Phàm đồng dạng, đối với tiền giống như khờ cảm giác.

Một bên Lý Tiêu Dao tròn tròn mắt, đồng thời cũng phi thường may mắn, chính mình cả buổi cho hai người bọn họ mua đồ vật không đến mười miếng Hắc Diệu Thạch, hơn nữa mua thật nhiều đồ đặc, mà Trương Tiểu Phàm một chút liền đi ra ngoài 50 miếng Hắc Diệu Thạch.

Vốn tiền này hẳn là Lý Tiêu Dao vượt quá, may mắn Lý Tiêu Dao cho Trương Tiểu Phàm chào hỏi, trên cơ bản xem như Lý Tiêu Dao buôn bán lời 50 miếng Hắc Diệu Thạch, Lý Tiêu Dao có thể nhiệt tình cao hứng.

Tinh Nhi với Linh Nhi mua quần áo sau cũng thỏa mãn đạo phở hi vọng rồi, tiếp nhận Lý Tiêu Dao trên tay đồ vật.

Vì vậy tựa chia lìa rồi, Trương Tiểu Phàm, Tinh Nhi còn có Linh Nhi một lớp, Lý Tiêu Dao một lớp, từng người tán đi.

Trương Tiểu Phàm trên tay cũng là bỏ thêm mấy thứ đồ đặc, ba người cao hứng về tới Trương Tiểu Phàm dừng sân nhỏ đi rồi.

Linh Nhi tại Trương Tiểu Phàm trong sân chờ đợi một lát, bởi vì có chút đã chậm, tựa đi về nhà.

Ước định ngày mai đi mạo hiểm người người phiên chợ nhìn xem, bởi vì cái kia bên trong có chút đồ cổ, Trương Tiểu Phàm muốn đi xem, dù sao hẳn chưa bao giờ quên mất bản thân mình truy tìm chính là sự tình.

Đêm khuya, Trương Tiểu Phàm như cũ tu hành được tâm pháp, hẳn một mực không biết trong cơ thể ánh trắng là vật gì, nhưng biết không hại, cũng tựa không có đi quản, tâm pháp tại lần trước hẳn tấn cấp thời điểm hẳn tựa gọn gàng tầng thứ nhất tinh tú, bây giờ đang ở tu hành tầng thứ hai.

Tầng thứ hai tâm pháp không phải đơn giản như vậy, Trương Tiểu Phàm không có phá phạm trước đối với thiên địa chi khí tích lũy, kinh mạch rộng tại thường nhân hẳn tấn cấp cũng cần đại lượng tích lũy, mà gần đây thời gian của hắn gần như toàn bộ dùng đi nghiên cứu những cái kia ký tự rồi, nhưng mà tuy nhiên tu vi rơi xuống, tri thức thực sự tăng không ít.

Ngày thứ hai, Trương Tiểu Phàm mang theo Tinh Nhi, với Linh Nhi đến địa điểm ước định tụ họp, đi tới nhà mạo hiểm phiên chợ, đã bắt đầu tìm kiếm yêu cầu đồ vật.

Có lẽ đồ cổ có thể ngộ nhưng không thể cầu, cả buổi cũng không có cái gì thu hoạch, đi đem gần một nửa phiên chợ, mọi người không thu hoạch được gì.

Dừng tại phiên chợ bên trong, nhìn xem đủ loại kiểu dáng người giao xử chí được, giống như có cảm xúc, sinh tồn với sinh hoạt hai cái trạng thái lại đang Trương Tiểu Phàm trong đầu đã có càng nhiều nữa định nghĩa.

Ba người quyết định tại hướng đi vào trong đi, đi một hồi, vẫn không có phát hiện cái gì cùng loại đồ vật.

Đổi qua một cái góc đường, phát hiện thật nhiều nhà mạo hiểm cách ăn mặc người tiến vào một cái ngõ nhỏ, một ít nhà mạo hiểm còn j nói xong một ít thô bỉ mà nói.

"Lão Trần, người hán, mẹ lần này tại Hắc Diệu sơn mạch làm đến cái gì, người trên lưng cây đao này là gần đây đổi a? Nhìn cái này tỉ lệ tương đương không sai a." Một đại hán nói ra.

"Ừ, đao được điểm kim loại thay đổi chút ít tiền, cũng tự thuận tiện mua một mực ưa thích đao, nhưng mà cũng thiếu chút chết rồi, cái kia địa phương quý quái thậm chí có một đầu bụi gai xà, hơn nữa siêu đại đấy, nếu không phải lão tử đã mang rượu, chọn một mồi lửa tự chạy không được rồi." Bị kêu vì lão Trần chính là cái kia nhà mạo hiểm càng nói càng kích động.

Đại hán nhìn họ Trần nhà mạo hiểm có chút kích động, liền chụp chụp bờ vai của hán nói ra: "Huynh đệ, đừng kích động, còn sống là tốt rồi, chúng ta xem hết Kê Đưa Ma với Mặt Sẹo thì đầu cùng một chỗ uống cái rượu."

Sau đó đập bả vai cùng một chỗ tiến vào ngõ nhỏ.

"Người nói ai sẽ thắng? Đợi lát nữa áp điểm tiền đặt cược chơi đùa." Cũng không có chú ý là ai nói đấy.

Người ngày càng nhiều, các loại thô lỗ lời nói nghĩ tới, Trương Tiểu Phàm đến cũng không ghét, Linh Nhi với Tinh Nhi cũng chỉ là nhú mày.

Một ít nhà mạo hiểm cũng đánh giá Linh Nhi bọn hán một đoàn người, nhưng mà liếm máu trên miệng đao bọn hán, cũng là Lăng Vũ thành cư dân, mắt sắc cũng đại khái rất hiểu rõ cô gái này là ai, giúp nhau nhắc nhở cũng không trở thành xảy ra chuyện gì, hơn nữa bên trong quyết đấu muốn bắt đầu, đại đa số người cũng không muốn vì đùa giỡn lưỡng tiêu cô nương mà đi lãng phí thời gian.

Trông thấy người ngày càng nhiều, Trương Tiểu Phàm bọn hán cũng nổi lên hứng thú, vì vậy trung cầu một chút ý kiến, ba người cũng theo đám người tiến vào ngõ nhỏ.

Trong ngõ nhỏ mặt đất có một lớn cửa vào, bên cạnh có một cái bàn, phía trước dựng thẳng được một tấm bảng, lên lớp giảng bài "Quan trọng theo đường này vào, năm Không Ngân một cái."

Vào bàn phí? Trương Tiểu Phàm nhìn thoáng qua, móc ra mười lăm Không Ngân bỏ vào ngồi sau cái bàn mặt đang tại ngủ gà ngủ gật người phía trước trong hộp, sau đó hướng bên trong đi đến.

Linh Nhi một hồi im lặng, trong lòng nói nhìn cũng không nhìn, không sợ người khác không trả tiền hoặc là thiếu trả thù lao sao?

Kỳ thật không đúng, người nợ lúc này lấy tiền nhiều năm, một hai cái lỗ tai đã sớm có thể thông qua thanh âm để phán đoán tiền bao nhiêu, thì ra là quen tay hay việc đi à nha.

Tiến vào cửa vào, rơi xuống cái thang, phát hiện một cái lớn tầng hầm ngầm, sáng ngời quang lộ ra cửa sổ ở mái nhà bắn tới trên lối đi, tuy nhiên là tầng hầm ngầm, tiến vào trong đó lại cảm giác ôn hòa gió nhẹ một mực lưu động được, khiến cho bên trong mùi cũng không phải như vậy không thể để cho người tiếp nhận.

Đám người có chút âm ỉ, dù sao hai cái nhân vật chính còn không có có gạt hái, lẻ tẻ một ít đang mặc giáp da nữ nhân cũng ở trong đó.

"Mau tới đặt cược rồi, một bồi một, bên trái áp Kê Đưa Ma, bên phải áp Mặt Sẹo, tối nay là mạnh nhất quyết đấu sẽ sinh ra, không đặt cược bắt tận hưng." Khoảng cách lối đi không xa địa phương có một đặt cược cửa hàng, một ít người cầm tiền đang tại đặt cược.

Tiền cho người nợ, người nợ sẽ cho đặt cược người phát một cái khác chứng minh trang giấy.

Trương Tiểu Phàm bốn phía nhìn nhìn, phát hiện thật nhiều người trong tay đều nắm bắt giống nhau trang giấy, người xung quanh cũng thỉnh thoảng quét về phía Trương Tiểu Phàm bọn hán bên này.

Trong đám người cũng có người quen phát hiện Trương Tiểu Phàm bọn hán, dù sao Linh Nhi với Tinh Nhi vô cùng xinh đẹp rồi. Hơn nữa loại địa phương này tuy nhiên một ít người có thân phận cũng tới, nhưng là hiếm thấy.

Đột nhiên đám người khai mở bắt đầu bạo động mà bắt đầu, bởi vì nhân vật chính đến rồi.

Hai người kẻ hãm mộ khai mở bắt đầu gào thét đứng dậy "Kê Đưa Ma tất thắng, tất thắng. . ."

"Mặt Sẹo tất thắng, tất thắng. . ."

Một cái cùng loại trọng tài người cũng leo lên đài, hắng giọng một cái bắt đầu là nói: "Mọi người trước an yên tĩnh một chút."

Đợi đến lúc đám người an tĩnh lại sau người nợ tiếp tục nói: "Hôm nay là chúng ta quyết đấu địa danh thịnh lễ lớn, hai cái quyết đấu cường giả rốt cục chạm mặt rồi, khóa mới quyết đấu chi Vương muốn sinh ra, mọi người kích động sao? Kích động mà nói ta tự không chậm trễ thời gian, quy tắc đừng nói rồi, bắt đầu đi." Sau đó sôi nổi xuống lối đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Tiểu đồ di tình

Trên đài cũng không nói nhảm, dọn xong tư thế liền chuẩn bị khai mở bắt đầu đánh rồi.

Xa xa Tống Trung nghĩ nghĩ, quyết định cùng Trương Tiểu Phàm chào hỏi, liền hướng Trương Tiểu Phàm đã đi tới? .

Trương Tiểu Phàm bọn hắn chính chú ý trên đài quyết đấu, tuy nhiên cảm giác có người tới, nhưng cũng không có nghĩ đến là tìm bọn hắn, cũng tự nhiên không có để ý.

"Trương huynh, người cũng tới nơi này chơi?" Tống Trung vươn tay chụp Trương Tiểu Phàm đồng thời mở miệng nói.

"Ừ?" Trương Tiểu Phàm gặp thanh âm có chút quen mắt, lại cảm thấy có người chụp bờ vai của hắn, tự nhiên vừa quay đầu đến.

"Ừ, Tống Trung người cũng ở nơi đây?" Trương Tiểu Phàm có chút giật mình.

Linh Nhi với Tinh Nhi cũng đưa ánh mắt theo trên đài thu trở về, phát hiện là Tống Trung.

Tinh Nhi đối với đã thương Trương Tiểu Phàm Tống Trung không có cảm tình gì, cho nên không có gì hảo sắc mặt, mà Linh Nhi tự nhiên cũng thế, vẻ mặt chán ghét bộ dạng.

Tống Trung tuy nhiên trông thấy hai nữ tử đối với hắn không có sắc mặt tốt, nhưng là vẫn là chào hỏi.

"Ta tới đây nhìn xem, đúng rồi, Trương huynh người như thế nào cũng tới chỗ này?" Tống Trung hồ nghi nói.

"Ừ, vừa vặn đến kẻ bên này, có chút tò mò tự vào được." Trương Tiểu Phàm trả lời đến.

"Phanh, phanh. . ." Trên đài hai người đã bắt đầu giao thủ, bởi vì là quyết đấu, cũng vì tránh cho không cần phải chết tổn thương, cái này đài quy định.

Trương Tiểu Phàm với Tống Trung cũng không nói gì rồi, nhìn bắt đầu trên đài thi đấu đứng dậy.

Quyết đấu hai người tu vi không cao, đều là Thiên Cực cảnh. Đương nhiên cũng chỉ có Thiên Cực cảnh với Thiên Cực cảnh trở xuống địch người mới sẽ tham gia loại này tương đối thấp đấu thi đấu, cũng chỉ có một chút vết đao liếm huyết người mới sẽ để ý a.

Trên đài bây giờ là thế lực ngang nhau, ai cũng không chiếm ưu thế.

Giữ lẫn nhau một hồi, Kẻ Đưa Ma lần hai nguyệt lên, hai tay nắm tay, mượn nhảy lên sau xung lượng xông về Mặt Sẹo, Mặt Sẹo vội vàng hướng lui về phía sau đi, bởi vì hắn biết rõ với Kẻ Đưa Ma liều mạng có chút có hại chịu thiệt, Kẻ Đưa Ma một kích chưa trúng. Kết quả là sau khi hạ xuống liền hướng Mặt Sẹo dấn đi lên, đã bắt đầu lẫn nhau bác.

Đối với cận thân bác đấu, vận bắt đầu từng người khí khai mở bắt đầu đánh nhau, hai người đều là kinh nghiệm chiến đấu phong phú thể hệ, cũng tự nhiên đánh khó phân thắng bại.

Kẻ Đưa Ma một cái hoành tảo thiên quân, rốt cục quét trúng Mặt Sẹo, Mặt Sẹo một cái không chú ý bị quét ngã rồi, thân eo một cái vội vàng đứng lên.

Thi đấu ở bên trong, sai lầm dù cho cơ hội, Kẻ Đưa Ma rất nhanh theo bên mình, bằng vào bản thân ưu thế khai mở bắt đầu đối với Mặt Sẹo tấn công mạnh, Mặt Sẹo cũng chỉ có thể đón đánh, hắn vốn là nhớ trước tránh né Kẻ Đưa Ma công kích, trước tiêu hao một lớp Kẻ Đưa Ma thể lực với trong cơ thể hắn khí, sau đó bằng vào bản thân mình linh hoạt thân đi triển đấu cho hắn.

"Toái Nham quyền." Kẻ Đưa Ma lớn tiếng vừa quát, hai đám trở nên đỏ thẫm, rất nhanh đánh tới hướng Mặt Sẹo, Mặt Sẹo bởi vì mới vừa rồi bị Kẻ Đưa Ma quét trúng, khiến cho hắn tiết tấu xảy ra vấn đề, cho nên chỉ có thể đón đỡ một quyền, đồng thời mượn quyền thượng lực lượng hướng về sau nhảy tới,

Kéo ra cùng Kẻ Đưa Ma khoảng cách.

"PHỐC .", " một ngụm máu tươi theo Mặt Sẹo trong miệng phun ra.

Mặt Sẹo bị thương, cái này lại để cho ngoài sân nhìn đánh nhau người xem cao hứng lên, rốt cục một phương đã có ưu thế, không giống vừa rồi thế lực ngang nhau.

"ngươi cảm thấy ai sẽ thắng?" Tống Trung hỏi.

"ngươi cảm thấy ai tiêu hao càng nghiêm trọng nhé đến bây giờ?" Trương Tiểu Phàm cũng không trả lời ai sẽ thắng, hỏi lại Tống Trung một câu.

Tống Trung không nói, hẳn biết rõ hiện tại Kê Đưa Ma nhìn giống như đánh hung, chỉ là hơi chút chiếm được điểm lực lượng ưu thế, nhưng tiêu hao nghiêm trọng, nếu là vừa rồi bị thương nặng Mặt Sẹo như vậy Kê Đưa Ma tự thắng định rồi, nếu chỉ là lại để cho Mặt Sẹo vết thương nhẹ như vậy tự hai chuyện rồi.

Mặt Sẹo lau miệng vết máu ở khóe miệng, đứng lên, ánh mắt huyết hồng nhìn xem Kê Đưa Ma, vừa rồi đón đỡ một chút hẳn một kích bị thương không nhẹ, nhưng khoảng cách trọng thương còn xa.

Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ, quay người tại Tinh Nhi với Linh Nhi còn có Tống ánh mắt không giải thích được hạ đi về hướng dưới rút cái chỗ kia, hỏi thăm hiện tại còn có thể đặt cược sao?

Phụ trách người nghĩ nghĩ hỏi: "ngươi nhớ đặt cược ai?"

"Mặt Sẹo." Trương Tiểu Phàm dứt khoát nói.

Nghe nói như thế một ít nhà mạo hiểm còn có những người khác lập tức nở nụ cười, cười Trương Tiểu Phàm phải hay là không đầu óc có vấn đề, đương nhiên cũng không có ai ngốc trực tiếp đến hỏi Trương Tiểu Phàm.

"ngạch, có thể là có thể, nhưng chỉ có thể dùng hai chung một." Phụ trách người nghĩ nghĩ, có tiền không lợi nhuận là đầu đất, đương nhiên cũng vì không ngoài ý muốn nổi lên, đem tí lệ áp xuống dưới, giảm phân nửa. Cho nên nói đại lý không có mấy người đứng bồi đây, như cổ phiếu, cũng như đánh bạc.

"tốt, vậy được, ta áp 100 miếng Hắc Diệu Thạch." Trương Tiểu Phàm vừa nói một bên móc ra Hắc Diệu Thạch.

"Ặc, nhiều như vậy." Người phụ trách chần chờ dạo dùng con mắt nhìn hướng trên đài, vừa vặn trông thấy Mặt Sẹo lần nữa bị Kê Đưa Ma đánh trúng, cũng không thấy rõ phải hay là không trọng thương, trong nội tâm khẽ động, tiểu tử này là không phải ngốc, không công có người đưa tiền hẳn làm sao có thể không được.

"vậy thì tốt, ta cho ngươi khai mở đầu theo." Phụ trách chính là cái người kia xoát xoát viết xong chứng từ, cao hứng đưa cho Trương Tiểu Phàm.

Trương Tiểu Phàm quay người về tới trong đám người, Linh Nhi với Tinh Nhi có chút im lặng nhìn xem Trương Tiểu Phàm, những người khác cũng là nhìn kẻ đàn đồng dạng nhìn xem Trương Tiểu Phàm, chỉ có Tống Trung như có điều suy nghĩ bộ dạng.

Tống Trung cũng quay người đi về hướng đặt cược địa phương đi, nói quan trọng áp Mặt Sẹo.

Một cái kẻ ngu cũng may, lưỡng cái kẻ ngu tự có chút kỳ quái rồi, song bạc phụ trách chính là cái người kia có chút hồ nghi, cũng có chút ít lo lắng, trong nội tâm mắng, sẽ không phải vượt quá cái gì yêu thiếu thân a. Ngoài miệng cũng không chậm.

"Cái kia vị công tử này, ngươi nhìn bên cạnh quan trọng đánh xong, Mặt Sẹo khẳng định thua, ngài cũng đừng có lãng phí trước rồi a?" Người phụ trách mặt lâm tận tình khuyên bảo khích lệ đến.

"Thua là chuyện của ta, ngươi đề không áp? Ngươi cho người kia áp không để cho ta áp là không phải là không muốn xử lý sông bạc rồi, ta cho ngươi nói rõ ta chính là Lăng Vũ thành Đại đô đốc nhi tử Tống Trung, ngươi xem rồi xử lý, ta cũng không áp nhiều hơn, tự 100 miếng Hắc Diệu Thạch, ăn vừa rồi người nọ tí lệ đặt cược là được." Tống Trung ra vẻ hung hăng can quấy nói, người phụ trách cũng biết là Tống Trung, vừa rồi giả bộ như không biết chính là vì không bị thế áp đảo, hiện tại, ai.

"Vậy thì tốt, Tống công tử ta tiếp, nhưng mà nếu bị thua ngài cũng đừng đổi ý." Cẩn rằng tiếp nhận Hắc Diệu Thạch, khai mở bắt đầu đã viết chứng từ.

Tại viết chữ theo thời điểm nội tâm của hắn một hồi im lặng, cầu nguyện đến, Kê Đưa Ma ngươi có thể ngàn vạn không muốn thua a, ngươi cái này một thua ta một thắng lợi nhuận đã có thể toàn bộ không có, bát com còn ném.

Tống Trung cảm chứng từ thoả mãn về tới Trương Tiểu Phàm bọn hắn dừng địa phương, khai mở bắt đầu nhìn nổi lên trên đài hai người thi đấu.

Cái này một hồi, Kê Đưa Ma trên người cũng thêm chút ít vết thương.

Đánh lâu như vậy, hai người cũng là hơi thở dồn dập, dù sao tu vi thấp, lại là cùng cảnh giới đối kháng, tự nhiên tương đương hao phí tinh khí rồi.

Trên đài Mặt Sẹo trông thấy Kê Đưa Ma đã hao tổn không sai biệt lắm, khai mở bắt đầu thăm dò tính phản kích rồi, tuy nhiên hắn mấy lần bị Kê Đưa Ma đánh trúng, nhưng bằng vào thân hình của mình còn có phản ứng thấp xuống bị thương hại. Mặt Sẹo vận khí toàn thân khí, bắt đầu ở trong kinh mạch lưu động mà bắt đầu, con mắt chăm chăm vào Kê Đưa Ma tìm hắn sơ hở.

Mặt Sẹo dưới chân một tụ lực, xông về trước đi, mà không lay động Kê Đưa Ma đã ở tụ lực, ý định một kích trọng thương Mặt Sẹo chấm dứt thi đấu, hai người đều có tâm tư.

Mặt Sẹo phóng tới hướng Kê Đưa Ma, lập tức muốn vọt tới Kê Đưa Ma trước mặt thời điểm, dưới chân cả đòi phong, trực tiếp vượt qua Kê Đưa Ma chính diện, mà Kê Đưa Ma thì thôi trải qua một quyền vung đi ra. Một quyền kia hao tổn Kê Đưa Ma gần như toàn bộ khí lực, mà vây quanh Kê Đưa Ma sau lưng Mặt Sẹo, mượn Kê Đưa Ma vung quyền quay người, ra sức công kích Kê Đưa Ma phía sau lưng. Gặp một kích đã ở bên trong, tận lực bồi tiếp vài xuống.

Cuối cùng, Kê Đưa Ma thể lực chống đỡ hết nổi, bại vào Mặt Sẹo thủ hạ.

Toàn trường một mảnh sôi trào, đương nhiên chủ yếu là đè ép Mặt Sẹo đám người kia rống lên một tiếng, mọi người hưng phấn sau. Hướng Trương Tiểu Phàm bọn hắn quên đến, lộ ra bội phục ánh mắt.

Một bên sông bạc người phụ trách đã hỗn tạp đến trên mặt đất, bên cạnh gã sai vật đang tại cố gắng làm cứu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Hạt giống

Trải qua một trận làm cứu, phụ trách người rốt cục tỉnh lại, trông thấy Trương Tiểu Phàm với Tổng Trung chính nhìn mình, thiếu chút nữa lại ngất đi thôi, một điểm nhỏ lòng tham lại để cho hắn tổn thất thảm trọng, chuẩn xác chính là hắn tổn thất chính là bọn hắn sông bạc tiền, trong nội tâm hối hận không thôi.

Mạnh mẽ giữ vững tinh thần, lại để cho gã sai vật báo từng cái rút tình huống, nhỏ tiền đặt cược đã hồi đoái không sai biệt lắm, dù sao tất cả mọi người là chơi đùa mà thôi, lần này bởi vì áp Kê Đưa Ma người chơi tương đối nhiều, bọn hắn buồn bán lời mười miếng trái phải Hắc Diệu Thạch, có thể nói là kiếm lớn.

Nhưng cuối cùng, gã sai vật bồi thêm một câu: "Những cái này lợi nhuận là tại không tính quan trọng bồi cho hai vị công tử trước đó."

"PHỐC." Một ngụm lão huyết nhổ ra.

"Khục khục, làm phiền hai vị công tử theo ta đi chủ điểm nhận lấy ngăn chặn đánh cuộc tiền a, chúng ta nơi này không có như vậy." Một lúc sau sắc mặt tái nhợt người phụ trách đối với hai người nói ra.

Nói xong những lời này sau cả người đều thương già đi rất nhiều, hắn mình cũng là quan trọng nuôi sống gia đình người, gia đình áp lực lớn, nghĩ đến đến chủ điểm nói rõ tình huống, không biết chừng quây đúng xử trí như thế nào hắn, lại để cho bọn sai vật thu hồi đồ đặc, bởi vì hôm nay tự một hồi thi đấu, công xuống móc treo được Trương Tiểu Phàm bọn hắn đi về hướng chủ điểm.

Đến chủ điểm, người phụ trách mang theo Trương Tiểu Phàm bọn hắn đi tới nội đường, gặp được chương quầy đẩy, chương quầy nhìn thấy cấp dưới mang theo mấy người trẻ tuổi vào được, vốn là mời Trương Tiểu Phàm bọn hắn ngồi xuống, lại để cho người lên trà.

Vốn ý định vừa thấy được chương quầy tự cho hay tình huống người phụ trách, một mực không có cơ rất biết nói chuyện.

"Không biết các vị tới đây có gì muốn làm vậy?" Ngồi ở chủ tọa chương quầy uống một ngụm trà hướng Trương Tiểu Phàm bọn hắn hỏi.

"Người hỏi một chút hắn." Tổng Trung thẳng hỏi đáp, đồng thời ngón tay hướng người phụ trách.

"Ừ, lão Chung người nói một chút cái gì tình huống." Chương quầy bình tĩnh nói.

"Ừ, chương quầy sự tình là như thế này đây, ." " người phụ trách khổ tâm đem sự tình nói một lần.

Chương quầy càng nghe lòng mày càng nhăn càng sâu, gặp người phụ trách nói đã xong dừng lại một chút mới lên tiếng: " tốt rồi, ta đã biết."

Yên bình lời nói lại để cho người phụ trách một thân mồ hôi lạnh, trong nội tâm càng thêm thấp thòm không yên rồi.

" mấy vị trẻ tuổi, các người hơi chờ một chút, ta hiện tại tự phái người đi lấy tiền đến." Sau đó hướng bên cạnh vung tay lên, một cái rất nhanh đi ra cửa phòng.

"Ừ? , vậy làm phiền chương quây được rồi." Trương Tiểu Phàm khách khí nói.

"Không biết trước mắt hỏi hay không, mấy vị vì sao đi nơi nào?" Chương quây có chút nghi hoặc nói.

"Ngẫu nhiên đi vào mà thôi, chương quây không cần nhạy cảm." Tống Trung tiếp nhận lời nói trả lời đến. Dù sao Tống Trung thường ở bên ngoài hỗn tạp, biết có chút ít sự tình không thể đúc kết.

Chỉ chớp lát, vừa rồi đi ra ngoài chính là cái người kia bung một cái chén đĩa, trong mâm để đó hai cái túi nhỏ, trở về rồi.

Chương quây một bày ra ý, người nọ đi đến Trương Tiểu Phàm với Tống Trung trước mặt, hai người một người cầm lên một cái túi bỏ vào trong ngực.

Bung chén đĩa người lui bước về sau, Trương Tiểu Phàm đứng dậy hướng chương quây hạ thấp người nói: "Đã sự tình rồi, chương quây chúng ta liền cáo từ rồi."

"Ừ, vậy thì tốt, mấy vị công tử đi tốt, hoan nghênh lần sau trở lại." Chương quây mỉm cười nói.

Trương Tiểu Phàm bốn người tự đi ra ngoài, một chuyến này, Linh Nhi với Tinh Nhi lạ thường yên tĩnh, cũng không biết hai cái nữ hài tử vì cái gì không nói lời nào, đương nhiên Trương Tiểu Phàm với Tề Trung cũng không có đến hỏi.

Ra cái này sông bạc, Tinh Nhi với Linh Nhi trăm miệng một lời nói: "Nghẹn chết người đi được, Trương Tiểu Phàm (thiếu gia) người thật lợi hại, một chút buồn bán lời nhiều tiền như vậy."

"Ách. . ." Trương Tiểu Phàm không biết như thế nào đáp lời rồi.

Lúc này thời điểm bên cạnh Tống Trung nói ra: "Hôm nay năm Trương huynh phúc lợi nhuận một số tiền lớn, không biết Trương huynh có thời gian hay không cùng một chỗ uống cái tiểu rượu, ta mời khách."

"Ừ. . ." Trương Tiểu Phàm đang chuẩn bị đã nói rồi đây thời điểm bị Linh Nhi vừa bấm eo, sinh sinh đem lời nuốt xuống, hơn nữa Linh Nhi một cho Tinh Nhi ánh mắt, Tinh Nhi cũng ôm Trương Tiểu Phàm cánh tay cũng làm nũng nhìn xem Trương Tiểu Phàm, ý nghĩa rõ ràng không muốn cùng Tống Trung cùng nhau ăn cơm.

"Ừ, Tống huynh chờ một chốc chờ một chút, ta với hai người các nàng thương lượng một chút." Trương Tiểu Phàm trong lòng có ý định, bởi vì hắn cảm thấy hắn có tất nhiều hơn một chút bằng hữu.

Đi đến một bên, nói ra: "Linh Nhi, kỳ thật Tống Trung cũng không phải cỡ nào làm cho người ta chán ghét, hắn cũng giữ lời nói, từ khi ta cùng hắn thi đấu về sau, người có lẽ là lần đầu tiên thấy hắn a, hơn nữa chúng ta cũng có thể mượn này quan trọng hắn tốn ít tiền, dùng để hơi chút đền bù một chút người trước kia bị ủy khuất."

Linh Nhi rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, Tống Trung kỳ thật thật sự phản đối hắn đã làm cái gì, chỉ lúc trước một mực quấy rối nàng, nhưng cũng không có đã làm chuyện gì quá phận tình, hơn nữa nàng cũng biết, nơi này hơn phân nửa có Tống Trung phụ thân chỉ thị. Hơn nữa phụ thân cũng cho nàng đã từng nói qua, nàng cậu Vũ Đế Quốc Hoàng đế bề hạ không muốn nhìn thấy phụ thân hắn với Tống Trung phụ thân đi thân cận quá.

"Ừ, vậy được rồi, nhưng mà địa phương ta tuyển." Linh Nhi cũng không muốn khó xử Trương Tiểu Phàm, nàng biết có thời điểm có lẽ thuận theo.

Một bên Tinh Nhi có chút nghi hoặc nhìn Linh Nhi, Linh Nhi gặp Tinh Nhi có chút nghi hoặc, phải dựa vào gần Tinh Nhi lỗ tai lặng lẽ nói vài câu, Tinh Nhi một chút bình tĩnh đại ngộ bộ dạng, chớp chớp như nước trong veo mắt to, về mặt giao hoạt tiểu ý.

Trương Tiểu Phàm gặp tốt đẹp hai nữ về sau, quay người hướng Tống Trung đi đến, đến Tống Trung trước mặt mỉm cười, mở miệng nói: "Tống huynh, người cũng biết Linh Nhi với người có chút mâu thuẫn, nàng cùng người có chút hiểu lầm, nàng nói có thể cùng nhau ăn cơm, nhưng mà địa điểm được nàng chọn, không biết Tống huynh người chú ý không?"

"Ừ, không có sao, lại để cho Linh Nhi tiểu thư chọn đi." Tống Trung nói chuyện rất chú ý đúng mực, không như dĩ vãng như vậy kêu Linh Nhi, cũng làm cho vừa vặn đi qua Linh Nhi đã nghe được, khiến cho hình tượng của hắn tại Linh Nhi trong nội tâm hơi chút cải thiện hơi có chút.

Linh Nhi chạm, khẳng định tự là chạm tốt nhất, cái kia chính là Thiên Tiên lâu rồi, một đoàn người đi tới Thiên Tiên lâu, lên tới bọn hắn trước mắt có thể, thì tới tầng thứ năm, lần trước Linh Nhi mang Trương Tiểu Phàm tới cũng là đến tầng thứ tư, lúc ấy đến tầng thứ tư không có đi tầng thứ năm là vì tiêu phí có chút cao, Linh Nhi có đôi khi cũng đau lòng tiền, dù sao phụ thân hắn không tham ô.

Hôm nay thượng tầng thứ năm Linh Nhi tuyệt không đau lòng, bởi vì không phải nàng bỏ tiền, cũng không phải Trương Tiểu Phàm bỏ tiền, lên lầu thời điểm cùng với Tinh Nhi xì xào bàn tán tính toán muốn dùng cái gì đồ ăn mới có thể hảo hảo lại để cho Tống Trung nhiều bỏ tiền, vượt lên một chút nội tâm của nàng.

Lên tầng thứ năm, không có những thứ khác khách nhân, không giống phía dưới mấy tầng hoặc nhiều hoặc ít đều có được ăn cơm khách nhân.

Trương Tiểu Phàm với Tề Trung không có trực tiếp ngồi xuống mà là đi tới cửa sổ bên cạnh, từng người nhìn về phía phương xa.

Linh Nhi với Tinh Nhi đã bắt đầu điên cuồng gọi món ăn, đương nhiên cũng chỉ là điên cuồng điểm quý đồ ăn, chạm lượng thiếu giá cao đấy, bề bọn một

bên gã sai vặt, một bên giới thiệu thức ăn giả cả với lượng, một bên nhớ kỹ cần có thức ăn, cuối cùng còn bỏ thêm chút ít đóng gói đấy, đây là Tinh Nhi quan trọng đấy, nàng nhớ kỹ Lưu Bá, thuận tiện đã muốn một bình nữ nhi hồng bên ngoài đóng gói một vò.

Điểm hết thức ăn về sau, hai cái nữ hài tử mà bắt đầu nói đến vốn riêng lời nói.

Bên cửa sổ Trương Tiểu Phàm với Tống Trung không để ý đến Tinh Nhi với Linh Nhi bên này động tĩnh, tiếp tục suy tư về từng người sự tình.

Trương Tiểu Phàm nhìn xem trên đường đi đi lại lại đám người, nhìn xem bên đường rao hàng bán hàng rong, trông thấy chạm được trọng trách hành tẩu lộ người, lâm vào trầm tư, hần đang tự hỏi, nếu là một cá nhân chỉ là vì sinh tồn, chỉ là vì còn sống, như vậy có không có ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Tinh Nhi phá phàm Nhập Cảnh

Mà hần bản thân mình lại là vì cái gì mà sống được, là vì gặp lại cha mẹ, nhưng hần theo chúng sinh xem trong thấy được một cá nhân lực lượng là cỡ nào nhỏ bé, trên đường một cái quần áo rách rưới tiểu hài tử đang tại bị hần mấy người hài tử ấu dả, lại không có cách nào phản kháng.

Hần biết rõ muốn tìm được cha mẹ là cỡ nào khó khăn, hiện tại hần còn không có có pháp giải nào ký tự, nhưng lâu như vậy thăm dò cũng có chừng điểm xác định cha mẹ của hần rất lớn khả năng bị dẫn tới chỗ xa vô cùng, phụ mẫu thân người cũng là hần truy tìm chính là mục tiêu, có lẽ có chút xa xôi không hẹn, nhưng hần chưa bao giờ buông tha cho, hần thẳm nghĩ trải qua người một nhà đoàn tụ ngày.

Một cái người can đảm nghĩ cách nhảy ra trong đầu của hần, hần điều tra thượng cổ trong tư liệu từng có đối với một cái kỳ lạ dân tộc —— Vu tộc giới thiệu, bọn hần cái kia dân tộc có một loại kỳ lạ phương thức tu luyện, tuy nhiên miêu tả mịt mờ, hần cũng nhìn trộm chút ít môn đạo.

Hần biết rõ cái này thế giới rất lớn, Vũ đại lực chỉ là bốn khối đại lực bên trong một cái. Hần tại lịch sử quán đọc sách thời điểm, thủ quán lão nhân thấy hần một mực thích xem sách lịch sử tịch, ưa thích nghiên cứu chút ít sự thật lịch sử, rốt cục tại hần vừa rồi đi trong quán đọc sách thời điểm mang theo hần đi tới lịch sử quán chính thức sách cổ khu.

Lão nhân thận trọng mở cửa khóa, mang theo Trương Tiểu Phàm tiến vào một cái phi thường lớn phòng, nói ra: "Người trẻ tuổi hiếu học đã là chuyện tốt, bên ngoài những sách kia đã không thỏa mãn được ngươi đem?"

Trương Tiểu Phàm nhẹ gật đầu, biểu thị đúng vậy.

Lão nhân nhìn Trương Tiểu Phàm trả lời tự tiếp tục nói: "Cái này bên trong là chính thức sách cổ, bên ngoài đều quá nông cạn rồi, về sau ngươi có thể tới nơi này nhìn, nhưng tận lực chạm ít người thời điểm đến, xem xong rồi giữ cửa khóa lại."

Lão nhân sau khi nói xong thối lui ra khỏi cửa phòng, thuận tay đóng lại cửa phòng, trên vách tường khám một ít sáng lên tinh thạch, có một án trên đài tinh thạch càng thêm sáng ngời, như là chuẩn bị cho người đọc sách địa danh, Trương Tiểu Phàm nhìn thấy vậy nhiều phát ra trầm trọng thời gian chỉ ý sách cổ, trong lòng có chút cao hứng. Tự án lấy bày đặt trình tự khai mở bắt đầu nhìn lại, bởi vì cầm sách chính là hần muốn nhìn đấy.

Kỳ thật Trương Tiểu Phàm đãi ngộ tại học viện là tương đương tốt, nhưng mà học viện làm tương đối che giấu, bởi vì khảo thí thời điểm Trương Tiểu Phàm kinh mạch tư chất là tương đương tương đương tốt, xuất phát từ bảo hộ với khảo sát còn có đối với hần thực lực chưa đủ suy tính, Trương Tiểu Phàm tạm thời không thể tiến vào học viện chính thức chỗ tu luyện.

Tiến vào lịch sử quán tàng sách cổ mật thất một là thủ quán lão đầu đối với hần yêu thích, hai là học viện đối với hần coi trọng, có tất yếu lại để cho hần hiểu rõ Viễn Cổ, có lợi cho cho Trương Tiểu Phàm dựng nên một ít rộng lớn điểm khát vọng, cho nên cao thấp một trận khí tự cho hần đặc quyền.

Như Trương Tiểu Phàm là thứ tư chất học sinh bình thường, nhiều lắm là trải qua phiên toái xin cũng có thể mượn một bản bên trong một loại nhìn xem, hiện tại hần chẳng những có thể dùng nhìn, hơn nữa còn là ở bên trong nhìn. Cái này có lẽ tự là một ít pháp tắc, muốn nhớ người khác coi trọng người, người cũng phải có lại để cho người coi trọng tư cách, mới có thể hưởng thụ một ít hợp tình lý đãi ngộ.

Vu tộc phương thức tu luyện ngoại trừ hiện tại có nhiều chỗ còn bảo tồn cổ với độc, còn có một loại cực nhỏ người biết đến phương thức tu luyện, tập hợp tộc vận.

Tập hợp tộc vận, nếu là ta tập hợp thiên hạ vận sẽ như thế nào? Phải hay là không tìm kiếm phụ mẫu thân càng thêm dễ dàng?

Trương Tiểu Phàm trong nội tâm hạt giống thời gian dần qua này sinh rồi, đã có phương pháp tự dễ làm rồi, tuy nhiên tạm thời chỉ là lý luận một cái phương hướng nhưng là lại để cho nội tâm của hắn một mảnh thanh minh rồi.

Tổng Trung là thứ quân nhân đệ tử, hơn nữa phụ thân hắn chức quan khá cao, gia gia của hắn cũng là quân nhân, tuy nhiên bởi vì bệnh qua đời, nhưng gia gia của hắn thuộc hạ thật nhiều tướng quân với phụ thân hắn là bằng hữu, đối với các nơi tình huống cũng là hiểu rõ, ngẫu nhiên cũng có chút ít thư thượng lui tới.

Tổng Trung nhìn xem trên đường cái lui tới dân chúng, nhìn giống như bọn hắn trải qua cuộc sống yên tĩnh, nhưng lại không biết địa phương khác khó khăn, nếu không có nơi này là Trần Linh Nhi phụ thân làm chủ, phụ thân của hắn đóng quân, có lẽ cũng cùng những thứ khác địa phương đồng dạng dân chúng lâm than rồi.

Phụ thân nhận được địa phương khác trấn thủ tướng quân thư đại đa số là tố khổ đấy, ngẫu nhiên biểu đạt đối với hiện thời Hoàng đế bệ hạ một ít đối với dân chúng mệnh lệnh bất mãn, hắn ngẫu nhiên tại phụ thân thư phòng thời điểm cũng nhìn xem những sách kia thư, nhưng mà cũng nhớ được phụ thân hắn lại để cho hắn xem hết sẽ đem một bộ phận thư thiêu hủy rồi.

Đại đa số thời điểm phụ thân hắn xem hết thư phía sau lưng được hai tay cũng là liên tục thở dài, hắn biết rõ phụ thân vì cái gì thở dài, một cái ý nghĩ trong lòng của hắn phát mầm, hắn muốn làm mấy thứ gì đó, nhưng lại không thể nào làm lên, hắn ngoại trừ một đám cái gọi là bằng hữu —— ăn chơi thiếu gia, cũng không có ai thương lượng.

Nói chung với Trương Tiểu Phàm hữu duyên, bội phục Trương Tiểu Phàm cứng cỏi, ý định hỏi một chút Trương Tiểu Phàm ý kiến với cái nhìn.

Cứ như vậy một bữa cơm chôn xuống một cái một quả ngày sau bữa Vũ Đế Quốc cang về sau toàn bộ thế giới lời dẫn, cũng đem hai người kia vận mệnh kéo đến cùng một chỗ.

"khách quan chậm dùng."Đưa đồ ăn gần sai vật buông thức ăn nói một tiếng tự lui xuống.

"Tiểu Phàm, tới đây, ăn cơm đi."Linh Nhi như chuông bạc thanh âm vang lên, Tinh Nhi cũng gọi là Trương Tiểu Phàm.

Trương Tiểu Phàm xoay người biểu thị đã biết, hướng Tổng Trung nhẹ gật đầu, hai người tự vào bàn, đã bắt đầu ăn cơm. Một bàn cơm mọi người ăn rất vui vẻ, Linh Nhi với Tinh Nhi là vì không xuất tiền miễn phí ăn, còn có thể vụng hỏ một chút Tổng Trung, báo chút ít thù. Mà Trương Tiểu Phàm chính là vì tìm kiếm phụ mẫu thân người rốt cục có hơi có chút có thể thực hiện phương pháp, Tổng Trung thì là không biết tên cao hứng.

Trương Tiểu Phàm tại lúc ăn cơm phát hiện có dạng nguyên liệu nấu ăn của vào về sau, nhanh chóng hòa tan tại trong miệng, một loại kỳ dị năng lượng chảy vào trong kinh mạch của mình, hắn cảm giác được trong kinh mạch khí lớn mạnh vài phần. Có chút ít tò mò hỏi: "Linh Nhi đây là cái gì làm đó a?"

"ừ, nghe vừa rồi gần sai vật nói đây là nhất giai dùng cho dùng ăn linh thực, như thế nào đây? Không thể ăn sao? Ta cho rằng vị cũng không tệ lắm, ta nghe gần sai vật nói hơi đắt có ý điểm đấy."Linh Nhi nửa rất nghiêm túc nói ra.

Nghe một bên Tổng Trung sững sờ sững sờ đấy, đồng thời Tổng Trung cũng biết lần này cũng bị làm thịt, khá tốt hắn cũng là không quá quan tâm tiền tài người, chỉ là một chút im lặng, rất nhanh cứ tiếp tục khai mở ăn, dù sao hắn cảm thấy ăn nhiều một chút trở về đúng thiếu thiệt thời điểm.

"không phải, ăn rất ngon đấy, cảm giác ăn vào trong miệng sau còn có thể trợ giúp trong kinh mạch khí tráng lớn."Trương Tiểu Phàm hồi đáp.

Mọi người đã bắt đầu ăn hàng hình thức, cái kia linh thực đối với Trương Tiểu Phàm Linh Nhi với Tổng Trung kỳ thật tác dụng không lớn, tự là gia tăng lên một chút trong kinh mạch khí lượng mà thôi, nhưng mà đối với Tinh Nhi tự không giống với lúc trước, nàng tu luyện đã lâu như vậy rốt cục tại ăn hết linh thực làm thức ăn về sau, trong cơ thể cái kia tăng cách ngăn rốt cục bùng nổ rồi.

Mọi người chính ăn tận hứng thời điểm, Trương Tiểu Phàm vẫn cùng Tổng Trung một người rót một chén tiểu rượu, Trương Tiểu Phàm vừa bùng chén rượu lên, còn chưa tới được gấp uống đã bị Tinh Nhi thanh âm đã cắt đứt.

"Thiếu gia, ta cảm giác trong cơ thể có khí lưu tại lưu động, như muốn lao tới dạng, thật là khó chịu."Tinh Nhi trong thanh âm mang theo thống khổ đối với Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Ừ, ta nhìn xem." Trương Tiểu Phàm vội vàng bùng chén rượu trong tay, lập tức dùng tay nắm chặt Tinh Nhi tay, cảm thụ được Tinh Nhi trong cơ thể khí tức.

Linh Nhi với Tổng Trung cũng là ngừng lại, Linh Nhi vẻ mặt lo lắng nhìn xem Tinh Nhi, đến là Tổng Trung tương đối trấn định. Tổng Trung nhìn nhìn Tinh Nhi nói ra: "Tinh Nhi cô nương còn không có có bước vào tu luyện ranh giới, ăn hết chút ít linh thực thức ăn có thể là muốn đột phá, người muốn nâng án lấy năng tu tâm pháp dẫn đạo trong kinh mạch khí lưu lay động trùng kích ranh giới thì tốt rồi."

--

Chương 33: Lượng sức mà đi

Quan tâm sẽ bị loạn, Trương Tiểu Phàm đã quên Tinh Nhi gần đây một mực tại tu luyện tâm pháp, hiện tại đột phá cũng là bình thường, vì vậy lại để cho Tinh Nhi điều chỉnh tâm tính, khai mở bắt đầu vận hành tâm pháp.

Tinh Nhi ngồi xếp bằng xuống, mặt lộ vẻ ti ti thống khổ, mồ hôi trên mặt cũng là không ngừng rơi xuống, Trương Tiểu Phàm nhìn ở trong mắt gấp trong lòng, Tinh Nhi là hần tử nhỏ bạn chơi, cũng là thân nhân của hắn, hắn không muốn Tinh Nhi xảy ra chuyện gì.

Biết rõ Tinh Nhi là phá phạm Nhập Cảnh, sắp sửa bước vào tu giả hàng ngũ, cũng là yên tâm, tự nàng biết đến còn chưa từng gặp qua ai thất bại qua, đồng thời cũng vì Tinh Nhi cao hứng, có thể tu luyện là tốt rồi, bắt luận đi thật xa.

Tổng Trung ở một bên rót một chén tiểu rượu tiếp tục uống lên, vốn ý định hỏi Trương Tiểu Phàm một sự tình, nhưng hiện tại giống như hỏi không được, hắn suy nghĩ các loại Tinh Nhi tấn cấp thành công sau tại tìm cơ hội hỏi đi.

Đợi lát nữa một hồi, Tinh Nhi trên mặt vẻ thống khổ không tại đã có, cả người cũng có chút trống rỗng, toàn thân cũng để lộ ra một loại tự nhiên khí tức, trên mặt làn da cũng càng thêm thủy nộn rồi, cái này thủy hệ tu luyện tâm pháp là không giống với, Tinh Nhi mới vào tu luyện có thể đạt được một ít chỗ tốt, tuy nhiên nhỏ bé, cũng không khỏi không lại để cho người cảm thán, người bình thường với tu sĩ là không giống với.

Tinh Nhi theo trong nhập định lấy lại tinh thần, phát hiện Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi chính có chút bận tâm nhìn xem nàng, hơi có chút thẹn thùng nói: "Thiếu gia."

Trương Tiểu Phàm sửng sốt, phát hiện Tinh Nhi đã không có việc gì rồi, nhưng vẫn là nắm Tinh Nhi bàn tay nhỏ bé cẩn thận kiểm tra một lần, cuối cùng còn hỏi một câu: "Tinh Nhi người cảm giác như thế nào đây?"

Tinh Nhi rất nghiêm túc cảm giác một chút thân thể tình huống, phát hiện thân thể của mình cũng không có gì khác thường, hơn nữa cảm giác da của mình biến thành tốt hơn đồng dạng, đương nhiên nàng không có ngại ngốc đem toàn bộ cảm giác đều nói ra, bởi vì chính cô ta cũng cảm thấy là cảm giác khả năng có chút sai rồi, toàn bộ đồ mặt đối với Trương Tiểu Phàm nói: "thiếu gia, ta không có cảm giác đến cái gì không đúng, ngược lại cảm giác cũng không tệ lắm, hi hi."

Tinh Nhi đi dóm cười cười, lập tức lại để cho Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi nội tâm lo lắng quét qua quét sạch.

Tinh Nhi tấn cấp trong khoảng thời gian này cũng làm cho thức ăn trên bàn nguội lạnh, mọi người cũng tự không có ở ăn hết, vì vậy một đoàn người vô cùng cao hứng đi xuống lầu đi. Đến lầu một, Tổng Trung thức thời đi tính tiền, nghe xong lấy tiền người nói ra bao nhiêu tiền lúc, hắn cũng là khoe miệng cứng ngắc cùng với bộ mặt kéo ra, có chút im lặng đem một số không nhỏ tiền thanh toán.

Tinh Nhi với Linh Nhi vẫn không quên đóng gói cái kia phần, ngoài ra còn một vò rượu, hai nữ cao hứng cặp tay ra Thiên Tiên lầu, Trương Tiểu Phàm với Tổng Trung đi theo hai nữ đằng sau cũng ra Thiên Tiên lầu, ra Thiên Tiên lầu, Trương Tiểu Phàm đang định hướng Tổng Trung cáo từ thời điểm.

Tổng Trung đột nhiên nói ra: "Trương huynh, ta có một số việc muốn hướng người thỉnh giáo, mới vừa rồi không có cơ hội, có thể hai người chúng ta người tại tìm một địa điểm nói vài lời?"

Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ, vừa vặn hắn cũng có ý đó, vốn muốn hỏi một chút Tổng Trung một sự tình.

Mở miệng nói: "tốt, ta đi cấp Linh Nhi các nàng nói một chút, làm cho các nàng về trước đi, người chờ một chút."

Trương Tiểu Phàm đi đến Linh Nhi với Tinh Nhi bên người, đối với các nàng nói có một số việc trước hết không quay về rồi, lại để cho hai người bọn họ về trước đi, vốn lưỡng nữ nhân không muốn đấy, Trương Tiểu Phàm phí hết thật lớn sức mạnh mới khiến cho lưỡng nữ đồng ý.

Tốt đẹp Tinh Nhi với Linh Nhi về sau, đối với Tổng Trung đã nói rồi. Trương Tiểu Phàm hãy theo Tổng Trung đi tìm mà nói chuyện phiếm rồi.

Tổng Trung mang theo Trương Tiểu Phàm đi tới Lăng Vũ thành một đầu bờ sông trà lâu, ngồi ở trà lâu lâu hai tới gần bờ sông vị trí, kêu một bình trà ngon, thuận tiện nhìn xem dương liễu phát phơ, thỉnh thoảng có thuyền nhỏ tại trong sông xẹt qua, gió nhẹ phơ phất, làm cho người tốt không thích ý.

Hai người đều không có mở miệng nói chuyện. ?

Một bình trà xong, Tổng Trung mở miệng.

"Trương huynh, người cảm thấy Lăng Vũ thành như thế nào đây?"

"Ừ, Lăng Vũ thành thành trì rất lớn, phồn hoa vô cùng, rất tốt." Trương Tiểu Phàm không biết Tổng Trung vì cái gì hỏi như vậy, vô ý thức đem hắn đối

với Lăng Vũ thành nhận thức nói ra.

Tổng Trung nhẹ gật đầu nói ra: "Vậy người cảm thấy nơi này dân chúng sinh hoạt như thế nào đây?"

Trương Tiểu Phàm nhìn nhìn Tổng Trung, uống một ngụm trà, nghĩ đến Tổng Trung vì cái gì hỏi những vấn đề này, nhưng nhất thời không có suy nghĩ, buông cốc, nhưng cũng không có mở miệng hỏi Tổng Trung vì cái gì hỏi như vậy.

"Dân chúng sinh hoạt yên bình, yên ổn, hài hòa." Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ, hoàn toàn chính xác hẳn đi tới Lăng Vũ thành xác thực chưa thấy qua cái gì dân sinh vấn đề, ngẫu nhiên nhìn thấy một ít tranh chấp cũng là dân cùng dân ở giữa vấn đề.

"Ừ, cái kia Trương huynh có thể đi qua địa phương khác, hiểu rõ địa phương khác dân chúng sinh tồn hiện trạng sao?" Tổng Trung chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Chưa từng, chưa từng đi qua địa phương khác." Trương Tiểu Phàm nghĩ hoặc nhìn một chút Tổng Trung nói ra.

"Nếu có người khiến cho dân chúng lầm than, nhân mạng như cọng rơm cái rác, mấy đứa tầm tuổi chúng ta yêu cầu làm sao bây giờ vậy?" Tổng Trung không muốn tại vòng quanh vòng rồi, trực tiếp hỏi.

Kỳ thật Tổng Trung cũng không biết hẳn tại sao phải hỏi như vậy, vì cái gì muốn thay đổi biến một ít gì đó, có lẽ là hẳn thực chất bên trong quân nhân tâm huyết, có lẽ là bậc cha chú cho rằng vì ngạo thiên chức, hẳn nhớ lại để cho địa phương khác dân chúng vượt qua Lăng Vũ thành đồng dạng sinh hoạt.

Trương Tiểu Phàm kinh ngạc nhìn một chút Tổng Trung, tuy nói Trương Tiểu Phàm hiện tại không có lòng mang thiên hạ chi khát vọng, nhưng là hẳn nhập môn Mông lão sư Không tiên sinh cũng có dạy bảo qua hẳn, với tư cách một người nam tử có lẽ lòng mang thiên hạ.

Trương Tiểu Phàm cả buổi không nói gì, bởi vì hẳn không biết như thế nào trở về đáp, không có thực lực đàm gì cái biến?

Tổng Trung bản thân mình châm trà, bản thân uống vào, cũng không nóng nảy.

Suy tư cả buổi về sau, Trương Tiểu Phàm rốt cục mở miệng nói: "Người bây giờ có thực lực kia sao?"

Trương Tiểu Phàm không có trả lời Tổng Trung, mà là ngược lại hỏi một câu, bởi vì Trương Tiểu Phàm biết rõ một cá nhân lực lượng cuối cùng có cuối cùng thời điểm, một cái không có người có thực lực đàm gì cái biến.

Tổng Trung nghe được Trương Tiểu Phàm không trả lời hẳn đang hỏi, ngược lại hỏi hẳn một câu. Không nói gì, khai mở bắt đầu tự hỏi Trương Tiểu Phàm yêu cầu vấn đề.

Nửa ngày, Tổng Trung mở miệng.

"Trương huynh nói rất đúng, không có thực lực chỉ là nói suông, ta hồi đi thì đi trong quân đội lịch lãm rèn luyện, như Trương huynh ngày sau cũng đi tới một bước này, yêu cầu ta trợ giúp ta ổn thỏa đem hết toàn lực." Sau khi nói xong chăm chú nhìn Trương Tiểu Phàm

"Tổng huynh làm sao lại nghĩ đến ta sẽ đi đến một bước kia vậy?" Trương Tiểu Phàm cười hỏi.

"Người cứ nói đi?" Tổng Trung cũng không đáp.

Hai người liếc nhau, cười lên ha hả, Trương Tiểu Phàm biết rõ hẳn muốn mượn lực thiên hạ, tất nhiên sẽ đi đến một bước kia, mà Tổng Trung muốn đạt tới mục tiêu cũng muốn đi đến một bước kia.

Lẫn nhau cáo từ, hai người chia lìa, theo này Tổng Trung sớm tốt nghiệp đi tiền tuyến quân đội.

Trương Tiểu Phàm cũng khai mở bắt đầu được tay chuẩn bị một sự tình, khai mở bắt đầu chứng thực Cổ Vu tộc cái chủng loại kia kỳ lạ phương pháp, hơn nữa đại lượng sửa sang lại một loạt tư liệu, ban ngày nghiên cứu tư liệu, buổi tối tu luyện, sinh hoạt qua phong phú, chỉ là trăng tròn buổi tối hẳn như cũ thói quen nhớ tới cha mẹ của hẳn thân nhân.

"A!, tư tư, " Tề Trung giết chết trước mặt rằng nanh linh thú, co quắp ngồi dưới đất, cũng bắt chấp đầy người vết máu miệng lớn thở hổn hển, đây là hẳn đến Hắc Diệu sơn mạch bên trong tàn khốc nhất chiến đấu, tốn thời gian hơn phân nửa trời cường độ cao chiến đấu, toàn thân tất cả lớn nhỏ miệng vết thương vô số, có rất nhiều trước mắt cái này tam giai linh thú tạo thành đấy.

Trông thấy trước mắt linh thú chết ở máu của hẳn dưới thân kiếm, hẳn rốt cục thở dài một hơi rồi, đã chết tương bác, lại để cho hẳn nhiều hơn chút ít cảm ngộ, trong cơ thể xuất ra cách ngăn cũng có chút buông lỏng, từ lúc mười ngày trước hẳn ngay tại Trương Bá lịch lãm rèn luyện hạ đạt tới Thiên Cực cảnh đỉnh phong rồi, huyết trái qua cũng đến tầng thứ sáu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Tề Trung hoá ý

Huyết Kinh chính là ngày tiến vào Tề Trung trong óc cái kia bản màu đỏ điển tịch, tại Tề Trung tại Hắc Diệu sơn mạch bên trong giết chóc đủ nhiều đã thủ với linh thú về sau, rốt cục đã có đầy đủ huyết khí lại để cho cái kia bản bí tịch tại Tề Trung trong óc mở ra nó truyền thừa.

Xa xa trên ngọn cây Trương Bá uống một ngụm trên tay rượu, nhìn xem cơ quắp ngồi dưới đất Tề Trung, trên mặt lộ ra mỉm cười, trong nội tâm đối với tiểu tử này là ưa thích dị thường, hẳn nhớ tới bản thân mình trước kia cũng là tại giết chóc trong tới người, chỉ là bất đồng chính là hẳn giết đại đa số là người, hẳn có chút cảm khái khi đó quang ảnh.

Trương Bá lại uống hai phần rượu, nhìn không sai biệt lắm, dưới chân vừa dùng lực liền từ trên cây đạn nhảy tới Tề Trung trước người.

Tề Trung cảm thấy có cái gì tới gần, vô ý thức tay nắm chặt dừng đang tại thôn phệ ngã xuống linh thú máu huyết huyết kiếm, một tia máu huyết theo linh thú trong cơ thể chảy ra, chảy đến huyết kiếm thượng, thời gian dần qua biến mất đi vào huyết kiếm nội.

Trương Bá khí tức tới gần, Tề Trung cảm chặt huyết kiếm tay cũng buông lỏng ra, cảm giác được là Trương Bá khí tức, là người khí tức hẳn sâu sắc thò dài một hơi, hẳn nhớ tại là không có có bất kỳ khí lực tại chiến đấu rồi, hẳn một mực mạnh mẽ chống đánh bại giết chết linh thú, bởi vì hẳn không dốc sức liều mạng thì có thể là hẳn chết, hẳn nhớ được Trương Bá đã từng nói qua một câu.

"Dưới tuyệt cảnh, chó báo may mắn."

Trương Bá gặp không sai biệt lắm đi rồi, nếu người không đi cái này huyết mùi tanh hấp dẫn cùng giai linh thú tiếp theo cảm thấy, hẳn tuy nhiên không quan tâm, nhưng cũng không muốn tại giết chóc, mở miệng hỏi: "Còn có thể đi sao?"

"Ừ, " Tề Trung cắn răng chống kiếm muốn đứng lên, nhưng vừa đứng lên lại lần nữa xụi lơ đi xuống. Kịch liệt vận động sau trực tiếp ngồi xuống, cơ bắp trì hoãn không đến, thân thể tiêu hao một chút bỏ không thương, ở vào bãi công trạng thái.

Trương Bá cũng không nói nhảm, một thanh nhắc tới đang muốn mở miệng Tề Trung, hai ba cái rồi đi rồi nơi này.

Chỉ chớp lát là đến bờ sông, Trương Bá đem Tề Trung hướng trong sông một ném, bản thân mình nằm ở bờ sông trên đồng cỏ, cảm thụ được gió xuân, xuất ra một ít hỏa thịt bò khô tăng thêm xinh đẹp xinh đẹp nữ nhi hồng bắt đầu ăn.

Tại trong sông Tề Trung bịch hai cái, tựa đứng vững vàng, khai mở bắt đầu tẩy trừ trên người vết máu, cuối cùng còn cời y phục trên người nhẹ nhàng chà lau trên tay huyết kiếm, chà lau roi phía trên vết máu, chà lau phía trên mảnh bùn.

Trương Bá ăn được rồi, trông thấy vẫn còn trong sông chà lau kiếm Tề Trung, cười cười, đồng thời vì huyết kiếm cảm thấy cao hứng, gặp được một cái yêu quý chủ nhân của hẳn, đồng thời cũng vì chính mình từng đã là vận mệnh cảm thấy bất đắc dĩ, thậm chí trên mặt đột lộ ra vẻ dữ tợn, chọt lại là một hồi cười khò.

Chính ngay ngắn chính thần, đối với trong sông Tề Trung nói ra: "Trung Nhi, ta xem trong cơ thể ngươi đột phá sắp tới, nhưng còn thiếu một ít cơ hội, hiện tại ta tới giúp ngươi, ngươi chuẩn bị cho tốt, toàn tâm dùng thân thể của mình đi ngăn cản."

Dứt lời, Trương Bá vung tay lên, nước sông khai mở bắt đầu gầm hét lên, ngưng tụ thành một đầu rồng nước lao nhanh được mang theo nước chảy khai mở bắt đầu trùng kích được Tề Trung thân thể,

Tề Trung ra sức ngăn cản nước chảy trùng kích, Trương Bá cũng thời khắc cảm giác Tề Trung khí tức biến hóa, thời khắc điều chỉnh được rồng nước trùng kích độ mạnh yếu, tới gần Tề Trung cực hạn, cực hạn.

"A, " theo Tề Trung một tiếng dài rồng tại Tề Trung, Trương Bá lập tức tản rồng nước.

Tề Trung tại dài rồng qua đi, đã bắt đầu trùng kích Hóa Ý cảnh, hóa bản thân ý, tí ti huyết khí theo thân thể của hẳn xông ra, cảm ở trong sông huyết kiếm cũng rất giống tại hồ ứng chủ nhân đồng dạng, một lớn cỗ huyết khí bạo lên, phóng tới ngay đi, không ngờ như thế Tề Trung trên người huyết khí một cỗ nào vọt vào Tề Trung trong thân thể, sau đó lại từ trong sông vọt ra.

Như thế nhiều lần, như thế tuần hoàn, về này huyết khí rốt cục dần dần đã có hình dạng, hình dáng như máu hổ, nhưng ngoài miệng nhưng lại có một đôi thật dài răng nanh, thân thể hai bên một cặp huyết sắc cánh chim. Huyết Hồ thành hình sau đứng ở Tề Trung đỉnh đầu, bốn chân đạp không, ngửa mặt lên trời gào thét, chấn nước sông sôi trào lên.

Bờ sông thượng Trương Bá cũng là cả kinh, luận hẳn kiến thức rộng khắp, cũng đứng Tề Trung biến thành bốn mạng ý thú có chút tò mò, thứ này có

điểm giống thượng cổ thần thú, đương nhiên cũng chỉ là hấn nhằm chán thời điểm nhìn chút ít [Cổ Thú Chí] phía trên nói, nhưng là không xác định, duy nhất khẳng định chính là Tề Trung cái này ý thú tương đương không phiền, tựa là cảm giác sát lục chi khí có chút nặng, khề nhều mây sau lại có chút ít vui mừng, còn trong lòng khen ngợi bản thân mình ánh mắt tốt.

Có lẽ là mất đi huyết khí quá nhiều, cũng hoặc là thân thể quá mệt mỏi rồi, một hồi đại chiến sau tiếp theo tựa đi đột phá, thân thể tạm thời chịu không được, Tề Trung chèo chống một chút sau liền hướng sau đảo đi, bầu trời Huyết Hồ gặp Tề Trung ngã xuống sau cũng một chút không có vào Tề Trung cái trán.

Ngã xuống Tề Trung tung bay tại nước sông thượng, huyết kiếm bay tới không trung có chút đáng vẻ lo lắng, Trương Bá dưới chân khề nhúc nhích, lướt qua mặt sông, một thanh quơ lấy Tề Trung đã rơi vào bên cạnh bờ, chậm rãi buông xuống Tề Trung, huyết kiếm cũng bay đến Tề Trung bên người, chậm rãi rơi vào năm thẳng tại trên đồng cỏ Tề Trung trước ngực, có lẽ là huyết kiếm cô độc rất nhiều năm, lần nữa đã tìm được một cái có thể đi theo người không muốn rời đi một lát, có lẽ Tề Trung ngực có thể cho nó ôn hòa a.

Trương Bá cũng ở một bên dựa vào một tảng đá khai mở bắt đầu uống nổi lên rượu, thời gian dài chém giết lại để cho Tề Trung cũng là mệt mỏi, tấn cấp nằm ở trên đồng cỏ hấn khai mở bắt đầu nằm mơ rồi, hấn mộng thấy hấn nghĩa phụ, hấn nghĩa phụ bình thường dạy bảo hấn lúc tu luyện đại đa số tại buổi tối, hai người đang ở đó khách sạn sau tiểu viện thượng ngẫu nhiên giúp nhau đánh nhau, ngẫu nhiên cũng chỉ điểm tu vi của hấn.

Trong mộng cảnh nhớ tới nghĩa phụ đối với hấn dạy bảo, đối với hấn tốt, khỏe mắt không khỏi nước mắt chảy xuống, huyết kiếm tựa hồ là cảm giác được chủ nhân bị thương, không khỏi hướng Tề Trung ngực giạt giạt.

Một cái khác giới Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân, còn có gia gia của hấn với Tề thúc đám người bọn họ, rốt cục đi ra cánh đồng hoang vu, đã tìm được một cái sơn cốc, mọi người căn cứ ý nguyện lựa chọn lưu lại hoặc là nghỉ ngơi và hồi phục sau tiếp tục đi ra ngoài.

Bởi vì cái này thế giới áp chế, bọn hấn những cái này chỉ là khôi phục đến Hóa Ý cảnh tu vi người đại đa số chỉ có thể dựa vào chân chạy đi, cánh đồng hoang vu vừa nhìn vô tận cô khổ lại để cho bọn hấn thị giác tại những ngày này mỗi một không chịu nổi, có lẽ tựa giống chúng ta cái này thế giới một cái tại tuyết sơn thượng thủ nhiều năm biên cương sau nhìn thấy một cây màu xanh lá cọng cỏ non lúc như vậy đi, một đám người tựa hồ có chút điên cuồng rồi, cục bắt đầu dòng suối nhỏ nước nâng hướng hai mắt, xác định những cái này thật sự.

Trước mắt một đoàn người an ngừng tạm đến, khai mở bắt đầu đánh món ăn dân dã, sửa sang lại cái tạm thời chỗ ở.

Buổi tối, đi săn người mang theo một chuỗi lỗ tai đều dài nửa thước tỏ vẻ về tới nơi trú quân, phàn nàn nói: "chúng quanh nơi này một cái lớn hình động vật đều không có, đành phải đánh mấy cái con thỏ."Cuối cùng còn bồi thêm một câu: "nơi này con thỏ đều không giống với, không sai biệt lắm tính toán thượng linh thú, hơn nữa lỗ tai còn như vậy lớn."

Kỳ thật đây không phải con thỏ, là một loại tên là thú tai dài dã thú, còn chưa tính là linh thú, bởi vì thích ứng lực mạnh mẽ, cho nên cái này thế giới rất nhiều địa phương đều, bởi vì cái này thế giới thiên địa điều kiện cho nên cho bọn họ ảo giác, cảm giác xem tiếp cận linh thú mà thôi.

Ban đêm, Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân cùng phụ thân nằm ở trên giường, rúc vào với nhau, nói chuyện, tưởng niệm bắt đầu con của bọn hấn Trương Tiểu Phàm. Đêm thời gian dần qua thâm, mọi người cũng tựa chậm chậm đi ngủ, mỗi một lâu như vậy, tất cả mọi người ngủ rất say sưa, chỉ có Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân, còn có gia gia của hấn ngủ có chút muộn, Tề thúc cũng nghỉ một lát Tề Trung, thờ dài một hồi cũng đã ngủ, bọn họ là mệt mỏi thật sự, mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Tây Môn Quan Nhân

Trương Tiểu Phàm thu hồi gối xếp bằng hai chân, có chút có thể mệt mỏi, ngoại trừ đặc thù nguyên nhân bên ngoài, Trương Tiểu Phàm mỗi đêm tu luyện đều không có rơi xuống, hấn cũng cảm giác được kinh mạch của mình vô cùng rộng lớn, tích lũy lâu như vậy, không thấy chút nào tu vi có đột phá bộ dạng, nhưng hấn cũng không gấp, tu vi hấn vẫn là thuận theo tự nhiên.

Sau khi thu công, Trương Tiểu Phàm cũng sửa sang lại một chút tựa trên giường để đi ngủ.

Ngày thứ hai sáng sớm, chỗ ba cái địa phương bọn hấn cũng bắt đầu một ngày mới sinh hoạt. Tề Trung hiếm có nghỉ ngơi một ngày, hôm nay hấn vẫn có chút suy yếu, dù sao ngày hôm qua tấn cấp Hóa Ý cảnh hấn, bị huyết thú tiêu hao quá nhiều huyết khí, Trương Bá cũng thể lượng hấn, tự mình xuống bếp cho hấn nghe lời đồ nhĩ —— Tề Trung làm một trận tiệc, một ít linh thú thêm một ít không sai linh quả, dù sao nơi này là tới gần Hắc Diệu sơn mạch

tàng giữa khu vực rồi, thật nhiều đồ đạc cũng không thiếu.

Trương Tiểu Phàm phụ mẫu thân bọn hắn nhóm người kia quyết định tại nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày tại làm quyết định, bởi vì bọn hắn biết đại khái đây không phải một chỗ Bí Cảnh, dù sao bọn hắn đi này sao tự, phát hiện vẫn là nói chuyện không đâu, một đoàn người khai mở bắt đầu từng người sửa sang lại bản thân mình, dù sao đều là từng đã là cường giả, dàn xếp xuống rất đơn giản.

Trương Tiểu Phàm đâu rồi, sáng sớm tự đi học viện người, đã bắt đầu hắn một ngày mới học tập với đọc sinh hoạt, nhưng mà hôm nay bọn hắn cái kia phòng học đến rồi một cái mới đệ tử, kỳ thật cũng không phải mới đấy, chỉ là khai giảng trình diện sau một mực chưa có tới lên lớp, với Trương Tiểu Phàm còn muốn Bảng Đại đồng dạng tư chất bất phàm, thuộc về học viện âm thầm trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Hôm nay vẫn là cái nào mỹ nữ lão sư khóa, giảng chính là tu luyện đến từng cái cảnh giới gặp được một ít tình huống, mọi người đối với mới đồng học có hai chủng cái nhìn, một là đẹp trai rồi tinh rồi mủ, quần áo cũng là tương đương có thường thức, đương nhiên đây là một đám gái mê trai cách nhìn, nam sinh phổ biến có chút căm thù, đương nhiên Trương Tiểu Phàm là thứ ngoại lệ, đối với tiền đều không để ý hắn vẫn còn hồ có đẹp trai hay không khí? Đương nhiên hắn mình cũng là thứ yên tĩnh mỹ nam tử, cũng không thể so với cái kia mới tới chênh lệch.

Mỹ nữ lão sư đang định giảng bài thời điểm, mới tới tiểu tử vừa vặn vượt qua. Mới tới tiểu tử vẫn là hiểu lễ phép đấy, hướng về chính cảm sách chuẩn bị giảng bài kêu một tiếng: "Lão sư ngài khỏe chứ, ta là cái này cấp tân sinh, bởi vì một ít nguyên nhân hôm nay mới đến lên lớp đấy."

Dừng một chút bồi thêm một câu: "Ta đã mời qua già."

Bề ngoài giống như ngây thơ hắn đưa tới một đám nữ nhân người hâm mộ rít, các loại hoa si biểu lộ tăng vượt quá, Trương Tiểu Phàm bên cạnh Bảng Đại vẻ mặt oán giận, trong miệng lầm bầm: "Lớn lên như vậy đẹp mắt đỉnh cái gì dùng, đánh nhau nhìn chính là thân thể, có thể đánh mới có thể bảo vệ nữ nhân, mới là nam nhân, thể nào nhìn tự có điểm giống cái đàn bà, Trương Tiểu Phàm người nhìn hắn làn da nhiều trắng."

Trương Tiểu Phàm nghe tiếng vừa cẩn thận nhìn một chút cái kia tân sinh, phát hiện làn da xác thực rất trắng đấy, sau khi xem xong lại mà hạ đầu tiếp tục xem hắn tiếp sách vở.

Bảng Đại gặp Trương Tiểu Phàm không có trả lời hắn,

Sẽ hỏi tiếp một lần.

Trương Tiểu Phàm cũng không ngần ngại đầu lên nói ra: "Người là ghen ghét hắn sao?" Câu nói đầu tiên khiến cho Bảng Đại á khẩu không trả lời được.

Gặp Bảng Đại không nói lời nào, cuối cùng cũng an ủi một câu Bảng Đại: "Người tuy nhiên béo, yên tĩnh thời điểm cũng là thật đáng yêu đấy." Trương Tiểu Phàm giống như cười mà không phải cười quay đầu nhìn xem Bảng Đại đem những lời này nói ra miệng.

"A, " một tiếng thét dài theo Bảng Đại trong miệng rống vượt quá, hắn còn nhỏ tâm linh nhận lấy đã kích, Trương Tiểu Phàm vậy mà dùng đáng yêu để hình dung hắn, si khả sát bất khả nhục, đang chuẩn bị vùng lên cánh tay với Trương Tiểu Phàm đánh nhau thời điểm, lại bị lão sư đã cắt đứt.

"Mọi người im lặng một chút, phía dưới mới tới đồng học giới thiệu một chút bản thân mình, mọi người hoan nghênh." Mỹ nữ lão sư thanh âm dễ nghe đã cắt đứt trong phòng học các loại thanh âm, mọi người im lặng chờ tân sinh giới thiệu bản thân mình.

Mỹ nữ lão sư mở ra địa phương đứng ở một bên, tân sinh giống như có từng chút một thẹn thùng, hơi chút dùng một chút mới đi hướng trên đài, vốn là dùng ánh mắt quét một vòng phía dưới đồng học, sau đó miệng dùng đến tươi mát mà giàu có từ tính thanh âm mở miệng nói: "Mọi người khỏe, ta kêu Tây Môn Quan Nhân, Tây Môn Tây Môn, quan phương quan, nhân nghĩa nhân, năm nay mười tám tuổi, đến từ ." Giữ bí mật, vẫn là độc thân." Nói xong nghĩ đến phía dưới nữ đồng học cổ ý nhìn lướt qua.

Sau khi nói xong lại vỗ vỗ cái trán, mở miệng dùng thấp phần chính thức ngữ khí nói: "Quên cảm tạ vừa rồi dùng tiếng hò hét hoan nghênh bạn học của ta, phi thường cảm tạ người, sau đó hướng về Bảng Đại thi lễ, mời mọi người về sau nhiều hơn chỉ giáo." Sau đó đứng ở một bên.

Hắn không có xuống dưới là vì phát hiện không có chỗ ngồi, chờ lão sư cho hắn an bài vị trí ngồi nhé. Phía dưới Bảng Đại đã tức giận đến sắp học máu, một bộ nghiêng răng nghiêng lợi bộ dạng, nếu không là lên lớp, Bảng Đại thực có khả năng nhào tới đem Tây Môn Quan Nhân tươi sống xé. Đương nhiên xé không xé được rồi còn hai chuyện, dù sao Tây Môn đã là Thiên Cực cảnh tu vi, mà Bảng Đại còn là một Nhân Cực cảnh tu vi.

Mỹ nữ lão sư cũng chú ý tới Tây Môn không có ở giới thiệu xong sau trực tiếp xuống dưới, nhìn thoáng qua phòng học, bưng bình đại ngộ phát hiện là đã không có chỗ ngồi, vì vậy tự mở miệng nói: "Đã không có không chỗ ngồi, Trần Thần đồng học người mang theo Tây Môn đồng học đi chuyển một cái bàn đến."

"Tốt lão sư." Một cái có chút chất phác khỏe mạnh đệ tử theo trên chỗ ngồi đứng lên, hướng về Tây Môn đi đến, chất phác nói: "Tây Môn đồng học mời đi theo ta."

"Tốt, phiền toái đồng học người rồi." Tây Môn mỉm cười nói, cho chất phác Trần Thần một loại như tắm gió xuân cảm giác.

Trần Thần sờ lên đầu liền mang theo Tây Môn đi ra phòng học đi chuyển cái bàn rồi.

Gặp Tây Môn với Trần Thần ra ngoài rồi, lão sư cầm lên sách vở nhìn lại, không có để ý các học sinh, nữ đồng học nhóm bọn họ gặp lão sư không có chú ý phía dưới mà bắt đầu nhất thiết nói nhỏ, dù sao tiêu thụ tươi là phi thường làm người khác ưa thích đấy, nhưng lại phi thường có lễ phép, quả thực là đại đa số nữ đồng học trong nội tâm bạch mã vương tử.

Nam đệ tử cũng may, khai mở bắt đầu nói lên một ít chuyện thú vị, đối với Tây Môn đến cũng không có cái gì quá lớn phản ứng, chỉ có Bàn Đại một cá nhân chính dùng ngòi bút làm vũ khí mắng Tây Môn, Trương Tiểu Phàm chỉ là cúi đầu xem sách tịch cũng không đi nói tiếp hoặc là cắt ngang.

Chỉ chốc lát hai người sẽ trở lại rồi, Trần Thần khiêng một cái một mình bàn, Tây Môn dẫn theo một cái khác ghé, tụt tiến vào phòng học.

Mỹ nữ lão sư gặp hai người trở về rồi, nói ra: "Tây Môn đồng học chính người tìm một chỗ an trí cái bàn a."

Tây Môn nhẹ gật đầu, liếc nhìn chung quanh, phát hiện Trương Tiểu Phàm với Bàn Đại ngồi địa phương bởi vì tới gần cửa sổ để lại một cái đầy đủ hẳn buông cái bàn địa bàn, tại một đám nữ sinh thất vọng biểu lộ hạ cười tùm tùm hướng đi Bàn Đại bọn hắn bọn hắn cái kia bên trong.

Bàn Đại một nhìn Tây Môn nhớ hẳn nơi này đi tới rồi, tại nhìn lướt qua bên cạnh không địa bàn, một chút sẽ hiểu là chuyện gì rồi, bản muốn mở miệng ngăn cản Tây Môn ngồi tới, nhưng là nghĩ lại, các loại tiểu tử này ngồi tới sau có thể hảo hảo sửa chữa một phen, trên mặt không khỏi lộ ra cười gian, hơn nữa chủ động kéo một chút tại cúi đầu đọc sách Trương Tiểu Phàm, bày ra ý đứng dậy mở ra một chút, lại để cho Tây Môn buông cái bàn tốt ngồi cùng một chỗ.

Trương Tiểu Phàm ngẩng đầu nhìn, đã minh bạch tình huống, hợp tốt sách vở, đứng lên, đối với Tây Môn với Trần Thần mỉm cười sau tụt mở ra rồi.

Trần Thần giúp Tây Môn đem cái bàn buông sau trở về đến chỗ ngồi của mình đi lên, gặp Tây Môn đã tìm được vị trí ngồi về sau, tụt ngồi thẳng lên đến, cầm lên sách, mở miệng nói: "Tốt rồi, các học sinh chúng ta bây giờ khai mở bắt đầu lên lớp."

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Kỹ càng giải thích ý thú

Dừng một chút, chờ đại bộ phận đồng học đã chuẩn bị xong, khai mở bắt đầu diễn giải: "Hôm nay chúng ta giảng Hóa Ý cảnh, nó không giống với phía trước chúng ta giảng ba cái cảnh giới, tiến vào cảnh giới này yêu cầu làm rất nhiều chuẩn bị, yếu lĩnh ngộ bản thân mình ý, thiên địa có ý sáng tạo vạn vật sinh linh, thì ra là chúng ta sinh hoạt thể giới, chúng ta nhân loại tu hành tựu là tại bắt chước thiên địa, cho nên thì có Hóa Ý cảnh cái này xưng hô, hóa ý, danh như ý nghĩa tựu là đem mình lĩnh ngộ thiên địa chi ý diễn biến đi ra, tựu giống như vậy."

Sau khi nói xong tụt lên đỉnh đầu diễn biến đi ra một cái ý thú, như là cái sữa ong chúa linh đồng dạng ý thú phi tại đỉnh đầu của nàng thượng, đi lòng vòng vòng, một chút hấp dẫn toàn bộ đệ tử ánh mắt.

Mỹ nữ lão sư trông thấy đệ tử đều bị nàng ý thú hấp dẫn hậu tâm bên trong có chút tí ti đắc ý, đây chính là nàng hao phí thật lớn sức lực mới ý hóa đi ra đấy, nho nhỏ đắc ý về sau, tụt mở miệng nói: "Đây là ta lĩnh ngộ hoa ý cảnh hóa được ý thú, hiện tại còn ở vào vừa mới hóa thành công giai đoạn, sơ đẹp mắt nhất điểm tạm thời không có gì năng lực. Ý có thiên thiên vạn vạn loại, ví dụ như hàn ý, hỏa ý, giết chóc ý, hoa ý chờ đợi các loại ý, có đôi khi một ít người hi vọng cũng có thể chuyển hóa thành ý tiến thêm một bước hóa thành ý thú, ý thú mỗi người đều chỉ có thể làm một kém, tuy nhiên hậu kỳ ý thú theo cá nhân thực lực sẽ tăng lên, nhưng ngoại hình không sẽ cải biến nhiều, cho nên hóa ý thời điểm muốn cực kỳ thận trọng."

Mỹ nữ lão sư như là vì để cho các học sinh trước tiếp nhận một chút nàng theo như lời nói giống như được, có ý ngừng lại. Phía dưới đã là xì xào bàn tán không ngừng rồi, Trương Tiểu Phàm là lần đầu tiên trông thấy ý thú, tuy nói hẳn nhìn một ít về cảnh giới miêu tả sách nhưng cũng chưa từng chính thức bá kiến, bên cạnh Bàn Đại với Tây Môn đến cũng không có cái gì dị thường biểu hiện, chỉ là cảm thấy mỹ nữ lão sư ý thú nhìn xem đẹp mắt mà thôi, Bàn Đại nội tâm còn xem thường một chút những cái kia nữ đồng học, đã biết rõ đẹp mắt, không biết dùng tốt.

Trương Tiểu Phàm cẩn thận quan sát ý thú, Bàn Đại nội tâm đánh bắt đầu tính toán nhỏ nhặt, ý định tìm Tây Môn tìm về điểm tràng tử, Tây Môn giống như là đang suy nghĩ chuyện gì, phát ra ngốc.

Mỹ nữ lão sư gặp cho mọi người tiêu hóa thời gian không sai biệt lắm, cứ tiếp tục khai mở bắt đầu nói: "Ý thú có thể xem như chúng ta mỗi người đồng bọn rồi, tuy nhiên đại đa số ý thú chỉ có một chút cơ bản năng, nhưng trong lịch sử cũng đã xuất hiện có được linh trí ý thú ah, tuy nhiên cái kia có thể là lịch sử chỉ vụn vụn có như nhau, nhưng là lại để cho người hâm mộ, cho nên các người muốn hảo hảo đối đãi bản thân mình ý thú, năng lực của bọn hắn có đối đãi các người đằng sau đối với chính mình ý lý giải."

Sau khi nói xong những lời này về sau, mỹ nữ lão sư ý niệm khẽ động, thu hồi ý thú, lại để cho phía dưới đệ tử một hồi thần thức, vẫn chưa thỏa mãn nhìn xem mỹ nữ lão sư, mỹ nữ lão sư đành phải mở miệng giải thích nói nàng hóa ý không có bao lâu, ý thú thuộc về mộng lung giai đoạn yêu cầu nuôi dưỡng, hơn nữa năng lực thực lực của mình cũng không phải rất mạnh mẽ, ủng hộ không được ý thú thời gian dài ở ra ngoài hiện. Đây mới khiến một ít nữ

đồng học thu hồi ai oán ánh mắt.

Trương Tiểu Phàm rất nhanh đem mỹ nữ lão sư nói mà nói ghi xuống,

Tuy nhiên hắn hiện tại mới vẫn là Địa Cực cảnh trung cấp tu vi, nhưng hắn đã hiểu đi đến Hóa Ý cảnh đấy, cho nên hắn quyết định ghi nhớ những vật này, lưu làm đem đến tham khảo.

Mỹ nữ lão sư lại mở miệng, "Phía dưới ta nói một chút Hóa Ý cảnh cùng trước mấy cái cảnh giới ngoại trừ có thể đạt được bản thân mình chuyên chú ý thú bên ngoài những thứ khác bất đồng, đầu tiên Hóa Ý cảnh mới thuộc về chính thức bước vào tu hành hàng ngũ, có thể xem như tu hành khởi điểm, cũng không phải mỗi người cũng có thể hóa ý, chỉ có thành công hóa ý nhân tài có thể ở trên con đường này về phía trước, hóa ý thiên địa đối với người tán thành, cũng là đối với một cá nhân tương lai khẳng định, các người cũng biết người bình thường vô bệnh vô tai có thể sống đến 250 năm đến 300 năm, tu luyện tiên tam cái cảnh giới mỗi gia tăng một cái cảnh giới có thể đạt được đại khái có thể đạt được tầm mười năm tuổi thọ, mà bước vào Hóa Ý cảnh chính là có thể sống đến ngàn năm lâu, đương nhiên chúng ta sinh dục lực cũng không được, đại đa số vợ chồng tối đa chỉ có ba đứa bé, một loại đều là hai cái hài tử, chắc hẳn những cái này các người nên biết."

Mỹ nữ lão sư dừng lại một chút, nghỉ ngơi một chút cuồng hống đồng thời sửa sang lại một chút mạch suy nghĩ tiếp tục nói: "Đáng kể, thời gian dài tuổi thọ cho rất nhiều người truy cầu cơ hội, tuy nhiên hiện tại tu hành phong khí cũng không thịnh hành, chủ yếu là rất ít xuất hiện đại tu sĩ, Hóa Ý cảnh đều xem như ngày hôm nay mà cực hạn, nhưng mà ông nội của ta nói thiên địa đã bắt đầu cải biến, cho nên mọi người muốn hảo hảo tu luyện, tuy nói đằng sau tấn cấp phi thường phi thường khó khăn, nhưng mọi người nhất định phải cố gắng tu đến Hóa Ý cảnh như vậy các người tự có đầy đủ thời gian đi về phía trước rồi. Nhưng mà ta lần hai nhắc nhở, hóa ý thời điểm nhất định phải sớm cho hay người trong nhà hoặc là học viện lão sư, như vậy sẽ cho các người cung cấp tốt điều kiện với bảo hộ, không đến mức ngoài ý muốn nổi lên, tuy nhiên các người đến Thiên Cực cảnh sẽ tốt nghiệp, nhưng chỉ cần các người cảm giác được có thể hóa ý liền có thể trở lại học viện mời xin giúp đỡ, cái này xem như học viện đối với mỗi cái đồng học chung thân phúc lợi a."

Cái này lại để cho một ít tuổi trẻ đệ tử dù cho cao hứng cũng là có chút điểm ưu thương, trước kia cho rằng tu luyện kỳ thật không khó, mấy năm trôi qua bọn họ đều là Địa Cực cảnh tu sĩ rồi, nhưng mỹ nữ lão sư mà nói tựa hồ là cảnh tỉnh, giới diệt bọn hắn ý chí chiến đấu.

Một ít thanh tinh đệ tử cũng bừng tỉnh đại ngộ, nhớ tới bản thân mình bốn phía cái kia chút ít đại nhân tu luyện tựa hồ rất ít, đại đa số đều là cái người bình thường.

Tu luyện đã tốn thời gian cũng cố sức còn tiêu hao tài lực, mà còn có một chút rủi ro, cho dù trùng kích Hóa Ý cảnh cũng có khả năng thất bại sớm chết đi, cho nên phía trước người không ngừng chứng thực hạ tuyệt đại đa số người cũng liền buông tha rồi, ngẫu nhiên một ít của cải thâm hậu người đem hậu bối đưa đến các nơi lớn nhỏ học viện tu hành, bức tranh cái thân thể cường tráng với khỏe mạnh mà thôi.

Nếu là Tề Trung nghe được mỹ nữ lão sư những lời này, không biết là cái gì cảm thụ, hắn tại loại tình huống đó hạ còn đột phá đến Hóa Ý cảnh phải hay là không may mắn. Cũng thiết thời Trương Bá lá gan khá lớn, hoặc là Trương Bá có chút chuẩn bị ở sau cũng không nhất định.

Tề Trung do ở hôm nay không cần đi tu luyện, mang theo có chút có thể suy yếu thân thể cho lòng hắn thích huyết kiểm làm vô kiểm, theo hắn đạt được huyết kiểm bước nhỏ là khắp nơi biến thương di chuyển, một mực ngựa không dừng vô chạy đi gặp Trương Tiểu Phàm, tại Trương Tiểu Phàm sân nhỏ còn không có an định lại đã bị sự phụ của hắn —— Trương Bá kéo đến Hắc Diệu sơn mạch bên trong tiến hành cái gọi là lịch lãm rèn luyện, mỗi ngày trên cơ bản đều là chém giết đến kiệt sức, toàn thân miệng vết thương không ngừng, cũng tự không có thời gian cho huyết kiểm tìm một cái phù hợp vô kiểm.

Hôm nay nghỉ ngơi, Tề Trung liền nhớ lại cho huyết kiểm làm vô kiểm, dù sao một mực cầm cũng không phải cái biện pháp, hắn bắt đầu ở nghỉ ngơi địa phương bốn phía tìm một ít có thể dùng vật liệu gỗ chuẩn bị làm vô kiểm, Trương Bá thì là uống say dạng, tại trên một tảng đá lớn nằm ngủ, thỉnh thoảng truyền ra vài tiếng bẹ bẹ miệng thanh âm, Tề Trung sau khi nghe được nội tâm suy đoán hắn cái này tiện nghi sự phụ đoán chừng lại mộng thấy cái gì ăn ngon được rồi a.

Tề Trung vòng vo cả buổi rốt cuộc tìm được một loại tính chất rậm rạp vật liệu gỗ —— Thiết Trầm Mộc, một loại màu đen vật liệu gỗ, tương đối có tính bền dẻo, Tề Trung cũng tìm một cái đá ngồi ở phía trên, hưởng thụ lấy gió xuân nhẹ thổi, một tay cầm một tiết đã trải qua xử lý Thiết Trầm Mộc, một tay cầm huyết kiểm khai mở bắt đầu hoa văn trang sức đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Linh Nhi tâm tư

Huyết kiếm cũng là một hồi kích động, nó có thể cảm giác được tâm ý của chủ nhân, nó tại trong khoảng thời gian này hấp thu đại lượng huyết tinh, tuy nhiên ngày hôm qua đang giúp trợ Tề Trung hóa ý thời điểm sử dụng một bộ phận, nhưng là đầy đủ nó bổ sung bản thân một bộ phận năng lượng rồi, vô tận thời gian tiêu hao, nó đã sớm không có năng lượng chèo chống trong cơ thể cái kia đoàn kiếm ý hoạt động, ngày đó gặp được lão đại của nó ca Thiết Kiếm là cường hành lại để cho bản thân mình thức tỉnh đây.

Hiện tại đã có mấy ngày nay huyết tinh bổ sung tình huống của nó chuyển biến tốt đẹp đi một tí, tuy nhiên khôi phục đến toàn thịnh còn xa được, chủ yếu hiện tại huyết tinh chất lượng quá kém quá kém, nó trước kia đều chẳng thèm ngó tới, bây giờ là long du chỗ nước cạn chấp nhận được dùng, khá tốt gặp được cái chủ nhân tốt, nhưng thực lực có chút thấp, nó cũng liền đem tự được, có người cùng ngày không còn cô đơn nữa là tốt rồi. Ngẫm lại lão đại của hân ca Thiết Kiếm giống như tình huống không phải quá kém, cũng tự đầu nhập điều khắc vô kiếm trong đi rồi.

Nói ra Thiết Kiếm, Thiết Kiếm còn nằm ở Trương Tiểu Phàm trong phòng ngủ, Trương Tiểu Phàm cũng biết Thiết Kiếm bắt phàm, cũng là dụng tâm bắt nó chà lau sạch sẽ gói kỹ, đặt ở trên mặt bàn, cũng không biết Thiết Kiếm có cái gì cảm thụ, yên tĩnh ở trên mặt bàn như là lâm vào ngủ say loại.

Một ngày khóa lần nữa chấm dứt rồi, Bảng Đại đối với Tây Môn áp dụng một chút trả thù, nhưng nhìn giống như cười tùm tùm có chút nhu nhược Tây Môn từng phút đồng hồ dùng cường ngành thủ đoạn đem Bảng Đại ngược lại khiến trách một phen, lại để cho Trương Tiểu Phàm dờ khóc dờ cười, Bảng Đại cũng là theo thói quen Tây Môn, cũng chậm chậm tạo thành cái này một béo một gầy đằng sau tình huynh đệ.

Sau khi tan học, Trương Tiểu Phàm đi lịch sử đồ thư quán, vào cửa trực tiếp đi đến thủ quán lão đầu cái kia bên trong, lão đầu chính cúi đầu dựa vào cái ghế đang ngủ, Trương Tiểu Phàm đang muốn mở miệng Hưởng lão đầu yêu cầu sách cổ thất cái chìa khóa.

"Cái chìa khóa trên bàn trong sách kẹp lấy, bản thân mình lấy." Lão đầu đầu cũng không quá nói.

"Cảm ơn." Trương Tiểu Phàm một giọng nói cảm ơn, tự thân thủ đã tìm được cái chìa khóa, sau đó đi về hướng sách cổ thất.

Trương Tiểu Phàm đã quen việc dễ làm rồi, nhìn phụ cận không có học sinh nào liền mở ra môn, tiến vào sách cổ thất, đóng kỹ môn, đi đến án bên bàn tiếp theo nhìn ngày hôm qua không thấy hết sách vở, sau khi ngồi xuống còn lấy ra một cái dùng cho nhớ bút ký vở, hôm nay hân nhìn không được bao lâu, bởi vì với Linh Nhi đã hẹn ở cùng nhau về nhà, Linh Nhi hôm nay so Trương Tiểu Phàm nhiều một tiết khóa, cho nên Trương Tiểu Phàm có thể sớm chút đi lịch sử quán đọc sách, các loại Linh Nhi sau khi tan học cùng nhau về nhà.

Linh Nhi hôm nay cái này chương khóa là võ kỹ khóa, Linh Nhi tu luyện chính là học viện một tháng trước chia nàng [Thiên Luyện Quyết], thanh giai cao cấp võ quyết, võ quyết từ cao xuống thấp chia làm kim, hồng, lục, tím, thanh, lam, Bạch bảy phẩm giai, thuộc về võ kỹ, không phải tâm pháp hoặc là những thứ khác tu luyện phương pháp quyết, là thực dụng tính tương đối mạnh đồ vật.

Bình thường dân chúng tầm đó truyền lưu chính là phần lớn là một ít lam giai với Bạch giai công pháp, Bạch giai tối đa, phần lớn là dùng để phòng thân hoặc là cường thân dùng đây, giá cả cũng không đắt, lam giai không đứng vượt qua năm miếng Hắc Diệu Thạch, Bạch giai không đứng vượt qua một quả Hắc Diệu Thạch.

Thanh giai cao cấp võ quyết là học viện cân nhắc đến Linh Nhi tấn giai tương đối nhanh chóng, tương đối ổn, cố ý ban thưởng nàng đây, một loại chỉ cần lên tới bảy năm cấp cũng có thể học tập một môn thanh giai võ quyết, đương nhiên tại chưa học viện cho phép hạ không được một mình truyền thụ không phải học viện người. Đương nhiên loại này thanh giai võ quyết cũng không phải học viện cao cấp nhất võ quyết, chỉ có thể coi là là một loại đồ cất giữ.

Linh Nhi tu luyện Thiên Luyện Quyết dùng là một thanh nhuyễn kiếm, đoá đoá kiếm bao hoa Linh Nhi đâm ra, bị nàng trước mắt làm đối thủ cộc gỗ đã mảnh gỗ vụn bay tứ tung, thời gian dần qua một cá nhân bộ dạng xuất hiện ở trên mặt cộc gỗ, người kia tự là Trương Tiểu Phàm, với Trương Tiểu Phàm cùng một chỗ ngày đây khoái hoạt đây, lại để cho Linh Nhi trong nội tâm không biết khi nào tiến vào một thân ảnh, lại để cho Linh Nhi thỉnh thoảng nhớ tới.

Linh Nhi nhìn xem trên mặt cộc gỗ Trương Tiểu Phàm pho tượng phát khởi ngốc, trên tay kiếm cũng ngừng lại.

"Khục khục, luyện kiếm thời điểm muốn dùng tâm, không được ngẩn người." Chỉ đạo bọn hân tu luyện võ kỹ lão sư đi đến Linh Nhi bên người trông thấy Linh Nhi đang ngẩn người, tự nhiên mà vậy nhắc nhở Linh Nhi rồi.

Nhắc nhở đã xong Linh Nhi sau phát hiện trên mặt cộc gỗ có khắc một cá nhân ảnh chân dung, lập tức đã minh bạch chuyện gì tình.

Linh Nhi gặp lão sư nhìn thấy trên mặt cộc gỗ điều khắc, lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn hồng xem có thể nhỏ ra huyết bộ dạng.

Lão sư trông thấy Linh Nhi xấu hổ thành dạng như vậy cười ha hả nói: "Không có sao cô gái nhỏ, rất bình thường, nhưng mà về sau không được đang luyện võ quyết thời điểm phân tâm rồi, tốt rồi tiếp tục luyện a."

Sau khi nói xong, lão sư rồi đi rồi, đi về hướng những người khác, tiếp tục chỉ đạo những người khác tu luyện võ quyết. Thỉnh thoảng nghe đến lão sư nói ra, ra quyền phải nhanh, thu chân muốn ổn, ừ, thương pháp cũng không tệ lắm, hảo hảo luyện, chờ đợi chỉ đạo hoặc là khích lệ thanh âm.

Linh Nhi tại bị lão sư phát hiện sau tâm hoảng ý loạn đây, luyện kiếm cũng tự không có dụng tâm rồi, cũng may lão sư cũng không có lần nữa đến tìm nàng, nàng cứ như vậy không yên lòng kể đến tan học.

Các loại lại để cho đệ tử tan học về sau, nhắc nhở Linh Nhi lão sư đi tới Linh Nhi vừa rồi luyện kiếm chính là cái kia cộc gỗ trước, vươn tay sờ lên pho tượng thượng vết đao, mặt phẳng (mì) tương đương trơn nhẵn, đao pháp thành thạo, không sai biệt lắm khắc lại hơn một ngàn đao, có thể phán đoán Linh Nhi tại một tháng trong thời gian đã đem [Thiên Luyện Quyết] đã luyện đến tương đối cao sâu cảnh giới, có chút cảm thán, lẩm bầm nói: "Sức mạnh

của ái tình thật là thật cường đại." Khóe miệng không khỏi toát ra hoài niệm bộ dạng.

Linh Nhi đi tới lịch sử quán bên ngoài, nỗi lòng còn không có có bình phục lại, gặp Trương Tiểu Phàm còn không có có đi ra, cũng an vị tại quán bên ngoài dưới cây liễu ghé đá ngăn người, không phải nhặt lên một cái cục đá nhỏ ném vào không xa tiểu hồ nhân tạo bên trong đi.

Nói lên học viện hoàn cảnh, đó là một chữ tiêu chuẩn đọc sách phối trí hoàn cảnh, có hoa có cỏ, hữu sơn hữu thủy, nhưng là lịch sử quán bên ngoài tương đối thanh tĩnh chút ít, ưa thích lịch sử đệ tử thật sự không nhiều lắm.

Bên trong đọc sách Trương Tiểu Phàm cũng sửa sang lại tốt rồi hôm nay đọc sách bút ký, thu về vở, thu vào, đem sách vở thả lại chỗ cũ, lại đang án trên đài giấy trắng ghi nhớ hôm nay nhìn đến đây sách vở cái chỗ kia, sau đó mới đi vượt quá sách cổ thất giữ cửa tốt nhất khóa về sau, đi tới thủ quán lão nhân cái kia bên trong nói một tiếng cảm ơn sau đem cái chìa khóa trả trở về.

Ra quán về sau, liếc nhìn chung quanh, phát hiện xa xa ngồi ở dưới cây liễu Linh Nhi.

Trương Tiểu Phàm sửa sang lại một chút bước được nhẹ nhàng bộ pháp hướng về Linh Nhi đi tới, đi đến Linh Nhi bên người, phát hiện Linh Nhi cũng không có cảm thấy bên người người tới bộ dạng, Trương Tiểu Phàm đành phải lúi ra kêu lên: "Linh Nhi, chờ sốt ruột sao? Đi thôi, chúng ta trở về đi."

"A, không có có hay không, ta cũng vừa đến một chút." Linh Nhi phát hiện Trương Tiểu Phàm gọi nàng, toàn thân cả kinh, vội vàng quay đầu.

"Cái kia chúng ta đi thôi." Trương Tiểu Phàm cảm giác có chút kỳ quái, nhưng là không vấn đề.

"Tốt." Linh Nhi tâm chính bạch bạch trực nhảy, cũng không muốn nhiều lời, cứ như vậy hai người khai mở bắt đầu trở về.

Hôm nay lại để cho Trương Tiểu Phàm cảm thấy rất kỳ quái, bình thường trên đường Linh Nhi luôn nói không ngừng, có đôi khi hần nhớ tới với Linh Nhi gặp nhau mới bắt đầu thời điểm, Linh Nhi như vậy rụt rè thận trọng, hiện tại xem ra năng khi đó là cái trang đầy, nhưng hần cũng lý giải, tại bị một đám tội phạm truy kích hạ, Linh Nhi chỉ có làm như vậy mới có thể có nhất điểm hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Trần Hoàng Ngọc bệ hạ

Lần kia Linh Nhi gặp tai kiếp, tuy nhiên bị Lưu Bá dùng bồi phạt với giao tình giải quyết, Nam Cung gia tiểu tử kia cũng trở lại để đô cáo tri gia gia của hần, gia gia của hần đem hần đồ ập xuống mắng một trận, phạt hần nửa tháng cấm đoán, nghiêm lệnh hần hảo hảo tu hành, không thể tại đức kết tục sự.

Tuy nhiên na sự kiện tại Nam Cung Đức Dung gia gia can thiệp hạ, Hoàng đế cũng không có tại truy cứu, đương nhiên chỉ là không có truy cứu Nam Cung Đức Dung thất trách, kỳ thật Nam Cung gia cũng không sợ bọn họ Trần gia, tối đa lưỡng bại câu thương, hiện tại bọn hần chỉ là lợi ích thể cộng đồng mà thôi, cũng chẳng phân biệt được chủ yếu và thứ yếu, nhưng thời gian lâu rồi, Nam Cung gia hậu bối cũng có chút không chịu thua kém rồi, Nam Cung Đức Dung gia gia tự mượn này đề điểm một cái hoàng thất, nhắc nhở bọn hần quan hệ trong đó, không được quá mức.

Trần Hoàng Ngọc bệ hạ đối với lần kia không theo Trần Linh Nhi cầm trên tay đến cái kia kiện tin vật một mực canh cánh trong lòng, hiện tại Vũ Đế Quốc với đề quốc khác giao giới địa phương cũng sinh ra ma sát, nếu không có cái kia cái gì đại lục hiệp ước, hợp đồng ước thúc, nói không chừng sớm đã dậy rồi chiến tranh rồi. Hần tuy nhiên vô tâm quốc sự, hao hết khí lực đem đệ đệ của hần làm ra đề đô về sau, hần ôn hòa để vị sau tuy nhiên khai mở bắt đầu đối với chính vụ lên một thời gian gần tâm, nhưng về sau cũng tự không giải quyết được gì, nhưng không có nghĩa là hần nhớ đem quốc gia này cho chơi xấu rồi.

"Đi a phụ trách quân tình quan viên gọi tới." Trần Hoàng Ngọc đối với bên người thị thần nói ra.

Thị thần lĩnh mệnh sau khom người hướng ra phía ngoài thối lui.

"chờ đợi, thuận tiện đem Vương Tướng quân cũng truyền đến." Trần Hoàng Ngọc bổ sung nói.

"là." Thị thần khom người đáp, sau đó rời khỏi phòng đi.

Thị thần đi rồi, hần cũng nhìn bắt đầu trên bàn tấu chương mà bắt đầu, bình thường hần cũng tự nhặt nhặt quân tình loại xử lý một chút, cho nên trông thấy chồng chất nhiều như vậy, một hồi đầu đầu, đột nhiên phát hiện làm hoàng đế cái này tám mươi năm giống như không quá xứng chức.

Sờ lên cái trán, khai mở bắt đầu cảm lấy gần đây đưa tới tấu chương khai mở bắt đầu xử lý đứng dậy.

Xử lý bắt đầu chính vụ đến, Trần Hoàng Ngọc mảy nhíu lại càng ngày càng sâu, cuối cùng tức giận đem toàn bộ tấu chương một chút đồ lên trên mặt đất, giận dữ hét: "thông tri toàn bộ đại thần tại triều đường chờ đó cho ta, hiện tại lập tức lập tức thượng."

Thị thần rất ít gặp Trần Hoàng Ngọc nổi giận, vị này Hoàng đế tuy nhiên không quá quản lý chính vụ, nhưng không có những thứ khác không tốt, tuy nhiên ngẫu nhiên phát nổi giận, nhưng là chưa bao giờ có hôm nay như vậy phẫn nộ, cảm giác giống như là muốn nhấm người mà ăn đồng dạng, gấp bề bộn lui ra ngoài, triệu tập những thứ khác thị thần với thị vệ đi thông tri đám đại thần.

Trần Hoàng Ngọc đã là giận không kiềm được rồi, hần gần đây đã ở nhớ, Vũ đại lục tự hần một cái Đế Quốc, mặc dù có chút vương quốc, đó cũng là Đế Quốc lệ thuộc, vì cái gì khác đại lục một ít Đế Quốc dám đối với đế quốc của hần động thủ, tuy nhiên bởi vì Vũ lịch sử nguyên nhân, Vũ Đế Quốc cũng không được, nhưng cũng không trở thành cái gì a miêu a chó cũng có thể khi dễ, một mực buồn bực hần vào hôm nay nhìn một chút tấu chương rốt cuộc biết vì cái gì rồi.

Vũ trong đế quốc bộ xảy ra vấn đề, ra vấn đề lớn,

Khiến cho khác đại lục ở bên trên một ít nhị lưu Đế Quốc khai mở bắt đầu đối với Vũ Đế Quốc nhìn chăm chăm, nếu không phải khế ước ước thúc sớm mà bắt đầu đánh Vũ Đế Quốc rồi, hiện tại cái kia ba cái thủ đô đế quốc đang đợi ai trước hết nhất không chịu nổi đánh vỡ cân đối.

Cái kia ba cái cùng Vũ đại lục giáp giới Đế Quốc phân biệt thuộc về Nội đại lục, Xung đại lục, Tôn đại lục ba cái nhị lưu Đế Quốc, cái này ba cái đại lục ở bên trên Đế Quốc tương đối, mỗi cái đại lục ở bên trên hoặc nhiều hoặc ít đều năm sáu cái dùng thượng Đế Quốc, một là đại lục diện tích là Vũ đại lục gấp hai ba lần, mà là không có Vũ đại lục nội cái kia chiếm được một nửa quốc thổ Hắc Diệu sơn mạch như vậy hiểm địa.

Đại lục điều kiện chế ước, cũng đưa đến từng cái đại lục phát triển bất đồng, tăng thêm hiện tại Vũ trong đế quốc họa, cho nên tự xuất hiện hiện tại một màn này.

Phụ trách quân tình quan viên với Vương Tướng quân vừa mới tiến Hoàng cung, đang tại thị thần dưới sự dẫn dắt hướng về Trần Hoàng Ngọc chỗ địa phương đi đến, hai cái đại thần trông thấy trong nội cung giống như chuyện gì xảy ra đồng dạng, thật nhiều thị vệ với thị thần vội vàng vàng hướng đi ngoài cung đi, đi ngang qua hai người lúc cũng là vội vàng thi lễ sau vội vàng cáo lui đi.

Đến Trần Hoàng Ngọc chỗ gian phòng về sau, thị thần cái này ý định lại để cho những thứ khác thị thần thông báo, nhưng phát hiện không có hần thị thần tại, đành phải bản thân mình đi vào thông báo, lại để cho hai vị đại thần tại bên ngoài hầu được.

Thị thần sau khi nhập môn đập vào mắt chính là roi là tả trên đất tấu chương với một ít nát dụng cụ với nghiền nát cái ghế, lập tức kinh hãi, mở miệng hô lớn: "Nhanh chóng có ai không, có thích khách, có thích khách."

Ngoài cửa hầu được hai vị đại thần với phụ cận thị vệ vội vàng đuổi đến tiến đến.

"Hô cái gì hô, Trẫm ở chỗ này." Trần Hoàng Ngọc có chút bất mãn nói, cảm trong tay được một thanh kiếm theo màn trường đằng sau đi ra.

Thị thần vẫn còn có chút lo lắng chuẩn bị hỏi một chút tình huống. Còn chưa mở miệng đã bị Trần Hoàng Ngọc phát tay đã cắt đứt, vào hai cái đại thần trông thấy Trần Hoàng Ngọc không có việc gì, trong nội tâm cũng an tâm xuống, nhưng đều lễ tiết tính hỏi thăm Trần Hoàng Ngọc.

Đạt được Trần Hoàng Ngọc khẳng định sau khi trả lời, mấy người cũng tự triệt để an tâm, những cái này nhìn tại Trần Hoàng Ngọc trong mắt, trong lòng cũng là âm áp.

Thị vệ lúc này cũng chạy đến, tại thị thần cho hay hạ nhao nhao lui xuống.

Nhìn nhìn những người này về sau, Trần Hoàng Ngọc hạ quyết tâm, hần muốn tới một lần tẩy trừ, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía phương xa, một lát sau mở miệng nói: "Tiểu Lý Tử, ngươi lại để cho người đem những này tấu chương đem đến trên triều đình đi, đồng thời thông tri cấm quân đội toàn bộ đại thần tiến vào Hoàng cung sau phong cấm Hoàng cung."

"Vâng." Tuy nhiên nghi hoặc Hoàng Thượng vì cái gì làm như vậy, nhưng làm xuống thần chỉ để ý an hoàng thượng nói đi làm là đủ rồi, lập tức kêu người khai mở bắt đầu chuyển tấu chương.

Trần Hoàng Ngọc nhìn nhìn, tiện tay cảm lấy một bản hần vừa rồi xem qua tấu chương, sau đó đối với phụ trách quân tình quan viên với Vương Tướng quân nói ra: "Hai người các ngươi đi theo ta." Lập tức đi về hướng hậu đường, trên tay kiếm cũng không có buông.

Hai người đại khái đoán được mấy thứ gì đó, nhưng bọn hần là quân phương đây, rất nhiều sự tình không phải tay cũng không thể nhúng tay.

Đến nội đường về sau, Trần Hoàng Ngọc cầm trên tay tấu chương hướng Vương Tướng quân quăng ra, tự ngồi ở trên mặt ghế.

Hai người đều là người biết chuyện, mở ra tấu chương tự nhìn lại. Hai người càng xem càng là giật mình, cũng là phẫn nộ, bọn họ là quân nhân, thiên chức là vì bảo hộ dân chúng với quốc gia, nhưng phát hiện bọn hần phải bảo vệ người dụng phải như vậy áp bách với bóc lột, phi thường phẫn nộ.

"bệ hạ, ta thỉnh cầu mang binh đi thanh trừ Đế Quốc u ác tính, còn dân chúng một cái công đạo." Vương Tướng quân còn không có có xem hết liền trực tiếp quỳ xuống.

Một bên làm tình báo quân sự cũng là một hồi tự trách, bản thân mình một mực đem toàn bộ tinh lực đặt ở đối với địch đối với quốc gia với một ít vương quốc tư quân tình báo thu thập, không để ý đến dân chúng tình báo thu thập, vì vậy cũng quỵ xuống hướng về Trần Hoàng Ngọc nói ra: "bệ hạ, vì thần thất trách, không chú ý dân chúng tình báo thu thập, mời bệ hạ giáng tội."

Trần Hoàng Ngọc có chút mỗi một nhìn một chút quỵ trên mặt đất hai người, hai người kia hẳn hiểu rõ, đối với Đế Quốc trung thành vô cùng người, lại là quân nhân, hôm nay gọi bọn họ tới cũng là hẳn đối với hai người bọn họ một loại tín nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Âm sát

Hai người các người đứng lên đi, các người không có sai, sai tại ta, những năm này là ta hoang phế chính vụ." Trần Hoàng Ngọc đem trách nhiệm ôm đến trên người của mình, thượng vị giả lung lạc nhân tâm thù đoạn hiển lộ, hẳn hiện tại yêu cầu mượn lực đến bình định lập lại trật tự.

"Tốt rồi, không nên tự trách, hiện tại chúng ta muốn đồng lòng còn thiên hạ dân chúng một cái công đạo." Trần Hoàng Ngọc mở miệng lần nữa nói.

"thần xin cúc cung tận tụy, không chối từ." Hai người trẫm miệng một lời nói.

"đi, ta hôm nay muốn sát nhân." Mấy cái mang theo nghiêm túc chỉ khí chữ theo Trần Hoàng Ngọc trong miệng nhỏ ra. Lại để cho đằng sau đi theo hai người thân thể run lên, với tư cách quân nhân bọn hắn cũng cảm thấy cái kia vô biên sát ý.

"Linh Nhi, người tại sao không nói chuyện vậy?" Đi một đoạn đường trình về sau, Trương Tiểu Phàm nhìn không được hỏi Linh Nhi.

Linh Nhi nghe được Trương Tiểu Phàm hỏi như vậy nàng, trong nội tâm mừng to ngốc tử, với nữ sinh đi cùng một chỗ luôn lại để cho nữ sinh mở miệng người là thật khờ đầu rồi, hay là giả ngốc vậy? Nhưng vẫn là mở miệng nói: "ừ, có chút không thoải mái không muốn nói chuyện."

"A, người làm sao vậy? Cái kia bên trong không thoải mái?" Trương Tiểu Phàm ngữ khí có chút cấp bách mà hỏi.

"Khánh khách, " Linh Nhi che miệng nhìn xem Trương Tiểu Phàm nở nụ cười.

Nở nụ cười tốt vừa vang lên mới lên tiếng: "Ta chỉ là đói bụng, cho nên bụng không thoải mái." Nói xong đâu, Linh Nhi nội tâm cũng là âm áp, Trương Tiểu Phàm vẫn là thật nặng xem nàng đấy, tựa là có chút ngốc.

Trương Tiểu Phàm lúng túng sờ lên đầu, khó mà nói cái gì, hai người cũng liền tiếp tục đi lộ rồi.

Chuyển qua gác, lại đi không xa có thể trông thấy sân nhỏ rồi, mỗi ngày Trương Tiểu Phàm đi đến nơi đây đều thói quen rất một chút, nhớ lại một chút quá khứ thời gian, Linh Nhi đối với cái này cũng thấy nhưng không thể trách, trước kia cũng hỏi qua Trương Tiểu Phàm vì cái gì đi đến nơi đây muốn dừng một cái, cho nên cũng ngừng một chút.

Không xa vượt quá trong phòng một cá nhân chính xuyên thấu qua cửa phòng khe hở nhìn xem dừng tại góc Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi, xác nhận là bọn hắn muốn giết người về sau, vung tay lên, mấy cái sát thủ liền từ trong phòng xông về Linh Nhi với Trương Tiểu Phàm bọn hắn.

"Đi thôi Linh Nhi." Trương Tiểu Phàm sửa sang lại một chút tâm tình nói ra.

"Ừ." Linh Nhi lên tiếng, liền hướng sân nhỏ phương hướng đi đi.

"Thượng." Đồng thời vừa rồi quan sát Trương Tiểu Phàm người của bọn hắn một tiếng thấp a, mấy cái sát thủ liền từ trong phòng xông về Linh Nhi với Trương Tiểu Phàm bọn hắn.

Bọn hắn một lao tới, Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi tựa là có chỗ phát giác, gấp đối phương cầm đao, hai người lập tức đề phòng.

Sát thủ vừa ra tới sẽ đem Trương Tiểu Phàm bọn hắn vây lại, đầu lĩnh sát thủ lần nữa xác định Linh Nhi là bọn hắn muốn giết người, tinh thần nghề nghiệp

thể hiện, cũng không nói nhảm, vung tay lên, một đám người trực tiếp động thủ.

Trương Tiểu Phàm một nhìn đối phương không nói hai lời tự động thủ, cũng nghênh đón tiếp lấy, hai đối với năm, Linh Nhi một kiếm bức lui xung phong liều chết đi lên sát thủ, với Trương Tiểu Phàm lưng tựa lưng, sát thủ cũng không vội ở công kích, bọn họ là sát thủ, chỉ ở sẵn bắn lộ ra sơ hở thời điểm mới phát động trí mạng công kích.

Một phát tay, hai bên cũng biết từng người đại khái thực lực, Linh Nhi gặp đối phương khí thế hung hung, trong nội tâm khẩn trương, kéo dài hai người lành ít dữ nhiều. Vì vậy dùng lưng đụng một cái Trương Tiểu Phàm, Trương Tiểu Phàm hiểu ý, lập tức Trương Tiểu Phàm trong tay nhiều hơn một cây gậy, là phụ thân hắn để lại cho hắn đấy, hắn trước kia cũng lấy ra xem qua, chỉ là tương đối cứng rắn với một ít chữ phù ở phía trên mà thôi, ký tự hắn cũng vẽ xuống dưới rồi.

Chờ đợi còn không bằng tiến công, Linh Nhi dẫn đầu công hướng sát thủ, đồng thời tay trái hơi động một chút tại tại chỗ để lại một cái không biết tên đồ vật, Trương Tiểu Phàm cũng tiếp theo xông tới.

"Vèo." một tiếng, Linh Nhi ở lại tại chỗ đồ vật một chút bay lên trời, chúng sát thủ kinh hãi, khai mở bắt đầu dốc sức liều mạng đối với Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi công giết mà bắt đầu.

Luân kinh nghiệm chiến đấu, Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi kém xa, Linh Nhi cũng may, mặc chính là Trương Tiểu Phàm cho nàng mua cái kia kiện váy, ngăn cản đi một tí tổn thương, hơn nữa Linh Nhi còn mặc trong lúc này giáp, tăng thêm kiếm pháp của nàng tại đối mặt hai cái Địa Cực cảnh đỉnh phong sát thủ lúc tạm thời còn chưa lộ ra bại dấu vết.

Trương Tiểu Phàm đối mặt cái này ba cái sát thủ, hai cái Địa Cực cảnh đỉnh phong, một cái Thiên Cực cảnh trung giai đấy, tuy nhiên trong kinh mạch của hắn khí so bình thường đồng cấp tu giả nhiều, nhưng đối mặt ba cái sát thủ tấn công mạnh cũng lộ ra không biết, nhưng bọn hắn không biết chỗ tối còn có một sát thủ cầm cung tiễn đang tìm tìm được cơ hội, có thể thấy được vì giết Linh Nhi bọn này sát thủ có thể nói chuẩn bị đầy đủ.

Trương Tiểu Phàm kêu lên một tiếng, trên bụng quần áo bị vạch phá rồi, mang theo một mảnh huyết hoa, Linh Nhi nghe được trong lỗ tai có chút nóng nẩy, tại Linh Nhi tâm thần vừa loạn lập tức, sát thủ một kiếm đâm về Linh Nhi, khiến cho Linh Nhi cánh tay cũng bị vạch phá rồi.

Đối với sát thủ, hiện tại cũng là đánh vỡ cân đối tốt thời điểm, hơn nữa xa xa một đám người nhận được Linh Nhi tín hiệu cầu cứu người cái này phi tốc chạy tới, một cái trong đó bóng đen cũng rất nhanh hướng bên này nhảy lên tới, trên đường cũng là một hồi rối loạn.

Một tiếng thét dài vang lên, nghe được tiếng thét dài bọn sát thủ càng thêm điên cuồng, hoàn toàn không muốn sống công giết Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi bọn hắn, Trương Tiểu Phàm đã duy trì không được rồi, tuy nhiên tiền tam cái cảnh giới chênh lệch không lớn, nhưng nếu là chỉ có hai cái Địa Cực cảnh đỉnh phong sát thủ nhân Trương Tiểu Phàm còn có thể thủ vững, nhưng Thiên Cực cảnh tên sát thủ kia thỉnh thoảng đâm Trương Tiểu Phàm một kiếm, khiến cho Trương Tiểu Phàm hiện tại đã là đầy người đều là máu tươi rồi.

Đầu lĩnh sát thủ gặp Trương Tiểu Phàm tại đau khổ chèo chống, vì vậy tự vọt đến Linh Nhi trước mặt, đối với Linh Nhi phát khởi công kích mãnh liệt, Trương Tiểu Phàm cảm nhận được Linh Nhi áp lực, cũng là lo lắng không được, nhưng hai cái sát thủ đem hắn quấn chặt chẽ đấy, lại để cho hắn không cách nào trợ giúp Linh Nhi.

Đầu lĩnh sát thủ tham dự đến đối với Linh Nhi công giết sau Linh Nhi khai mở bắt đầu rất cảm thấy áp lực, rốt cục tại ba người hợp lực giết đánh tan Linh Nhi kiếm hoa, phá đến Linh Nhi phòng ngự, Linh Nhi trong nội tâm trầm xuống, vội vàng nhắc tới cánh tay đến đương đột kích kiếm, đầu lĩnh sát thủ kiếm thẳng đến Linh Nhi cổ họng, ở đây một kiếm muốn đâm đến Linh Nhi trong nháy mắt, một cái màu đen ám khí trực tiếp đập lấy trên mũi kiếm.

"bọn người bọn đạo chích vừa bên đường ám sát thành chủ nữ nhi, đều đi chết đi." Một tiếng thanh âm vang dội vang tận mây xanh, một cái bóng đen đã xuất hiện tại mọi người trong tầm mắt, tới lúc gấp rút nhanh chóng tới gần Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi.

Sát thủ đang nghe "đều đi chết đi" mấy chữ này lập tức một trận, phòng ngự mà bắt đầu, tuy nói bọn hắn không sợ chết, nhưng là đối với sinh mạng có được khát vọng, thuộc về phản ứng bình thường. Gặp một cao thủ tới gần, một tiếng thét dài vang lên, chúng sát thủ vội vàng tứ tán khai mở đào tẩu, dù sao nhận được mệnh lệnh là có thể giết chết liền giết chết, không thể giết chết cũng muốn lại để cho Linh Nhi bị thương, dù sao chưa nói trọng thương vẫn là vết thương nhẹ.

Bóng đen tại sát thủ rút đi sau là đến Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi bên người, vội vàng kiểm tra lên đến Linh Nhi thương thế, mà một bên Trương Tiểu Phàm bởi vì mất máu quá nhiều đã hôn mê rồi. Cái này lại để cho Linh Nhi quýnh lên, vội vàng lại để cho bóng đen đi xem Trương Tiểu Phàm, bóng đen kiểm tra đến Linh Nhi chỉ là nhận lấy một ít bị thương ngoài da, yên tâm lại, vội vàng quay người đi kiểm tra Trương Tiểu Phàm thân thể, phát hiện Trương Tiểu Phàm chỉ là mất máu quá nhiều mà ngất đi mà thôi, vội vàng véo Trương Tiểu Phàm người trong.

Bấm véo hai cái Trương Tiểu Phàm rốt cục tỉnh lại, Linh Nhi cũng đến Trương Tiểu Phàm trước mặt, nghe được bóng đen nói Trương Tiểu Phàm chỉ là mất máu quá nhiều có chút suy yếu mà thôi, Linh Nhi mới yên lòng.

Trương Tiểu Phàm miễn cưỡng cười đối với Linh Nhi nói ra: "Người không sao chứ Linh Nhi?"

"Ừ, ta không sao, người chứ nói chuyện, nghỉ ngơi thật tốt." Nói xong, trong mắt nước mắt gần không được chảy xuống, dùng sự thông tuệ của nàng nàng tự nhiên biết rõ những cái này sát thủ là vì ám sát nàng đến đấy, nghĩ đến Trương Tiểu Phàm lại cứu nàng một lần, trong mắt nước mắt ào ào chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Lưu Bá giận dữ

Trương Tiểu Phàm trông thấy Linh Nhi khóc, nhớ giờ tay lên đi cho Linh Nhi sát nước mắt trên mặt, ngay tại hần vuron tay trong nháy mắt, đồng tử của hần đột nhiên phóng đại, bởi vì một cái mũi tên nhọn đang từ Linh Nhi sau lưng bắn về phía Linh Nhi, bóng đen cũng cảm thấy nguy hiểm, nhưng lại vô lực ngăn cản, mà trong lòng ngực của hần Trương Tiểu Phàm dĩ nhiên nhảy lên, vọt tới Linh Nhi.

"Tư." một tiếng tăng thêm Trương Tiểu Phàm tiếng rên rĩ, Trương Tiểu Phàm triệt để hôn mê bất tỉnh, chỗ tới một cái đáng tiếc cảm thán một tiếng, ầm giấu tiến vào chỗ tối.

Bóng đen lóe lên là đến mũi tên phóng tới phương hướng, nhưng không có phát hiện người, lập tức lui trở về Linh Nhi bên người, bình thường binh sĩ cũng đến rồi, binh sĩ nhanh chóng đem Linh Nhi bọn hần vây quanh bảo vệ, một cái đang mặc đem trang phục quân nhân nhanh chóng chỉ huy binh sĩ khai mở bắt đầu đối với phụ cận địa phương điều tra đứng dậy.

"Tiểu Phàm, Tiểu Phàm người không sao chứ, người đừng dọa ta." Đứng lên Linh Nhi ôm Trương Tiểu Phàm mang theo khóc nức nở vội vàng hỏi.

Bóng đen xem xét cũng gấp bề bọn tra thoát nhìn, phát hiện mũi tên thượng bồi được độc được, vội vàng đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: "Mũi tên có độc, ta hiện tại muốn bắt nó nhỏ xuống đến, người kiên nhẫn một chút tiểu huynh đệ."

Hần cũng mặc kệ Trương Tiểu Phàm có nghe hay không, vuron tay ra nắm mũi tên một thanh mũi tên rút ra, một tiếng kêu đau đớn, máu tươi lần nữa phun tới, Trương Tiểu Phàm triệt để hôn mê rồi, bóng đen vội vàng xuất ra cái chai cho Trương Tiểu Phàm bôi thuốc.

Một bên Linh Nhi nghe được mũi tên có độc, cả người lập tức choáng váng, không biết làm sao đứng dậy.

Cũng may bóng đen tuyên bố chỉ Trương Tiểu Phàm trúng độc không sâu, hơn nữa dùng kinh nghiệm của hần nhìn ra loại độc này không phải trí mạng độc, mới khiến cho Linh Nhi thoáng yên tâm lại.

Lúc này, hấp tấp thành chủ cũng chạy đến, Lưu Bá bọn hần cũng chạy đến, Tinh Nhi trông thấy nằm trên mặt đất Trương Tiểu Phàm lập tức cảm giác Thiên Đồ muốn sụp, vội vàng chạy đến Trương Tiểu Phàm bên người, ôm lấy Trương Tiểu Phàm, liên tục bị thương kêu Trương Tiểu Phàm.

"Thiếu gia, thiếu gia người làm sao vậy, người nói một chút lời nói a, người đừng dọa Tinh Nhi.", Lưu Bá, Lưu Bá người mau đến xem nhìn thiếu gia." Tinh Nhi khóc không thành tiếng nói.

Lưu Bá cũng là lóe lên đến Trương Tiểu Phàm bên người, rất nhanh duỗi tay nắm chặt Trương Tiểu Phàm tay, cảm nhận được Trương Tiểu Phàm mạch giống như, đồng thời xuất ra một viên thuốc cho Trương Tiểu Phàm phục dưới đi. Trên mặt đã là hắc chìm như nước rồi, Trương Tiểu Phàm bị thương nghiêm trọng, nhưng cũng may không có tính danh chi lo.

Một bên thành chủ đã nổi giận, liên tiếp ra mệnh lệnh dưới đi, Lăng Vũ thành phong thành, phong thành. Phát xong mệnh lệnh sau đi tới Linh Nhi bên người, hỏi một câu, Linh Nhi không có trả lời hần.

Thành chủ chuyển hướng bóng đen, bóng đen đem sự tình vừa rồi rất nhanh nói một bên, thành chủ càng tức giận hơn, nhưng tốt xấu trải qua một ít sóng gió hần vội vàng đi đến Trương Tiểu Phàm trước mặt hướng Lưu Bá hỏi: "Lưu lão thượng, Tiểu Phàm hiện chất không có trở ngại a?"

Lưu Bá không có trả lời hần, mà là đứng dậy, trên người khí tức chấn động, trên người hiện ra một đường gông xiềng, sau đó lập tức bị phá vỡ.

Gông xiềng phá vỡ về sau, Lưu Bá trực tiếp bay lên, bay đến Lăng Vũ thành trên không, thúc dục toàn thân khí tức, trực tiếp bao phủ phương viên trăm dặm bên trong Lăng Vũ thành, hơn nữa đem hần ý thủ lộ ra hóa đi ra, một cái cực đại dữ tợn Bạch Hổ hiện ra tại Lưu Bá phía trên, vừa xuất hiện liền mang theo vô tận phần nộ hướng về Lăng Vũ thành gào thét, toàn bộ Lăng Vũ thành tu sĩ cấp thấp đều cảm thấy toàn thân run rẩy, chống cự không nổi cái kia loại uy áp, rất thừa thốt Hóa Ý cảnh tu sắc mặt cũng là không khỏi có chút cứng nhắc. Nhưng bình thường dân chúng lại không có cảm giác gì, bởi vì Bạch Hổ dùng tiếng hô tác động chính là tu sĩ trong cơ thể khí, do đó khiến cho tu sĩ phản ứng.

Lưu Bá cũng thông qua Bạch Hổ gào thét chấn động nhắm mắt lại tại cảm thụ Lăng Vũ thành tu sĩ biến hóa mấy cái đảo tảo sát thủ tại Lăng Vũ thành ước định địa điểm tụ họp, vừa vận vượt qua Lưu Bá dò xét toàn thành, mấy người ứng tụ cùng một chỗ, đột nhiên cảm giác một cỗ uy áp đánh úp lại, mấy người có điểm tâm hư, dù sao bọn hần chỉ là La Vồng hắc thiết cấp sát thủ, tổ chất đối lập tương đối thấp.

Xa xa một cái áo trắng người trẻ tuổi sắc mặt có chút cứng nhắc, nhỏ giọng lầm bầm nói nói: "Bề ngoài giống như chọc tới đại nhân vật."

Sau khi nói xong, cắn răng, ra về không có chuyện gì nữa bộ dáng tiếp tục hướng về chỗ cửa thành tiến đến.

Lưu Bá với được Bạch Hổ ý, thời gian dần qua dò xét đến mấy cái sát thủ chỗ địa phương, mấy cái sát thủ đã là đầu đầy mồ hôi, về mặt kinh sợ bộ dạng.

Lưu Bá phát hiện dị thường, lập tức mang theo hân ý thú biến mất tại Trương Tiểu Phàm bọn hân trên không, lập tức đạt tới mấy cái sát thủ chỗ địa phương, nóc phòng lập tức bị xô lên rồi, mấy cái sát thủ tự bạo lộ tại Lưu Bá trước mặt.

Mấy cái sát thủ gặp được Lưu Bá, cầm binh khí tay đã bắt đầu run rẩy, nhưng cũng không có mở miệng cầu xin tha thứ, làm sát thủ ngày đó bắt đầu bọn hân tự nhận lấy nhiệm vụ thất bại tự là chết, nhưng nhiệm vụ hôm nay không phải thất bại, mà là đánh giá sai trong nhiệm vụ ngoài ý muốn nổi lên trình độ.

"Các ngươi đang tặng chính là ai mệnh lệnh?" Lưu Bá lạnh lùng nói.

Lưu Bá không hỏi phải hay là không bọn hân, cũng không có hỏi tại sao tới ám sát Trương Tiểu Phàm, mà là trực tiếp hỏi bọn hân phụng mệnh của ai lệnh. Bởi vì Lưu Bá biết rõ lần này Trương Tiểu Phàm là đã bị liên quan đến, cho nên hân mới vừa rồi không có lý lẽ Trần Linh Nhi phụ thân.

Bọn sát thủ không có trả lời, Lưu Bá cũng không nói nhảm, trực tiếp động thủ giết mấy cái sát thủ, đầu lĩnh sát thủ tại tử vong cuối cùng một giây đồng hồ mang theo giải thoát dáng tươi cười ngã trên mặt đất.

Lưu Bá theo tay vung lên, mang theo mấy người thi thể tự bay về phía Trương Tiểu Phàm chỗ địa phương. Đến sau đem mấy cái thi thể quăng ra, đối với thành chủ Trần Hoàng Diệp nói ra: "Nhìn xem có thể hay không tra ra bọn họ là đến từ ở đâu đây" Ngữ khí có chút lạnh như băng.

Sau đó cũng không có nói những thứ khác rồi, ngồi xổm Trương Tiểu Phàm bên người nắm Trương Tiểu Phàm tay, khai mở bắt đầu vận khí đối với Trương Tiểu Phàm thân thể tiến hành chải vuốt với đem trong cơ thể độc áp chế, tốt trở về tại phổi hợp một ít kỳ được vật của nó lại để cho Trương Tiểu Phàm khôi phục.

Thành chủ Trần Hoàng Diệp nhẹ gật đầu, cũng không có để ý Lưu Bá ngữ khí, dù sao Lưu Bá vừa rồi na một tay đầy đủ ngạo nhân rồi, quay đầu đối với bên người một trung niên nhân nói ra: " làm phiền tiên sinh nhìn một cái có thể có phát hiện gì rồi."

"ừ."Lên tiếng, thành chủ Trần Hoàng Diệp bên người trung niên nhân tự đi một chút hướng về phía thi thể. Trung niên nhân này thành chủ Trần Hoàng Diệp mưu sĩ, cũng coi như bạn tốt của hân, thành chủ Trần Hoàng Diệp đối với hân có ơn tri ngộ, hân mình cũng là thứ phi thường người kỳ lạ.

Tĩnh Nhi ôm Trương Tiểu Phàm, Lưu Bá nhắm mắt lại, Linh Nhi chính nhận lấy thành chủ phủ y sư đối với trên người nàng ngoại thương xử lý, thành chủ cau mày đang tự hỏi cái gì, tràng diện lập tức có chút yên bình đứng dậy.

Trung niên kiểm tra phi thường cẩn thận, đối với sát thủ, hân không có trực tiếp dùng tay tiếp xúc, bởi vì sát thủ có khả năng dùng thân thể của mình làm bẫy rập, đến vùng hồ tại bọn hân sau khi chết tiếp xúc bọn hân thi thể người. Kiểm tra từ nơi này bày sát thủ trên người tìm ra đồ vật về sau, phát hiện trừ đơn giản một chút dịch dung đồ vật bên ngoài tự là chút ít sinh hoạt đồ dùng, cũng không có phát hiện cái gì. Vì vậy kiểm tra lên đến thân thể của bọn hân đến.

Đột nhiên trung niên nhân như là phát hiện cái gì đồng dạng, vội vàng đẩy ra một cái sát thủ cổ quần áo, một cái màu đen con nhện hình xăm chính đâm tại nơi này sát thủ trên cổ, hân vội vàng kiểm tra khác mấy cái sát thủ cổ, phát hiện đồng dạng con nhện hình xăm, kỳ thật đầu lĩnh tên sát thủ kia con nhện hình xăm tại nhiệm vụ lần này sau khi hoàn thành liền có thể thẳng cấp thành mới con nhện hình xăm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Huyết như tà dương

Bọn này sát thủ là La Vồng hắc thiết cấp sát thủ, trên người thống nhất có được màu đen con nhện hình xăm, xem như La Vồng tàng dưới chót nhất sát thủ, sát thủ đẳng cấp chia làm hắc thiết cấp, thanh đồng cấp, bạch ngân cấp, hoàng kim cấp, bạch kim cấp, đại sư cấp, Vương cấp với Hoàng cấp thích khách, Hoàng cấp thích khách truyền thuyết có thể Đế cảnh cường giả, đương nhiên chỉ là truyền thuyết, cũng không có chứng thực.

Trung niên nhân thời gian dần qua nâng lên uốn lên eo, hít một hơi thật sâu, luận hân mưu trí siêu quần, nhưng là cũng không biết như thế nào mặt đối với

hiện tại tình huống này. Bình phục một chút nổi lòng, hấn đi đến thành chủ Trần Hoàng Diệp bên người, mở miệng nói khẽ: "thành chủ, là La Vồng sát thủ."

Thành chủ Trần Hoàng Diệp với Lưu Bá sau khi nghe được cũng là toàn thân khẽ giật mình, Trần Hoàng Diệp gia tộc có thể sáng tạo một cái Đế Quốc, tự nhiên nội tình không tầm thường, một ít bí sự hấn cũng biết. Đối với cái này từng đã là sát thủ vương triều, hấn có chút khiếp sợ, vậy mà đối với nữ nhi của hấn ra tay. Khiếp sợ ngoài, hấn có chút hoảng loạn rồi, hấn rất nhanh nghĩ đến các loại đối sách, tốt lần này La Vồng ám sát đã thất bại, đoán chừng là không có đem tình huống ngoài ý muốn cấp độ cân nhắc hoàn toàn, hoặc là vốn tự không có tính toán thật sự giết chết nữ nhi của hấn.

Lưu Bá đã nghe được La Vồng hai chữ cũng là phi thường khiếp sợ, hấn là vạn năm trước nhân vật, hơn nữa khi đó cũng thuộc về Nhân tộc đạt trình độ cao nhất cường giả, tự nhiên hiểu được La Vồng sức nặng, trong lòng có chút lo lắng, cũng may La Vồng xem như có nguyên tắc sát thủ, một loại đối với cổ chủ yêu cầu ám sát mục tiêu xuất thủ.

Có lẽ là cho Trương Tiểu Phàm chải vuốt thân thể đã lâu, vô cùng hao tổn lực, PHỐC một ngụm máu tươi theo Lưu Bá trong miệng phun ra, một bên Tinh Nhi quá sợ hãi mà bắt đầu, vội vàng hỏi: "Lưu Bá người làm sao vậy?"

Lưu Bá phát phát tay, không nói, bắt đầu ở lồng ngực của mình chọn vài cái, sau đó trong tay phương pháp quyết véo lên, thời gian dần qua một đường gông xiềng thời gian dần qua trên không trung hình thành, bao lấy Lưu Bá, thời gian dần qua một vào Lưu Bá trong cơ thể.

Gông xiềng một vào Lưu Bá trong cơ thể về sau, Lưu Bá cả người cũng có chút ít còng xuống mà bắt đầu, nhìn xem Tinh Nhi lo lắng ánh mắt mở miệng nói: "ta không sao, tự là cường hành coi bỏ phong ấn lâu rồi điem, thân thể có chút không chịu đựng nổi, nghỉ ngơi một thời gian ngắn thì tốt rồi."

Một bên Linh Nhi muốn mở miệng nói cái gì đó, nhưng cắn răng còn không có mở miệng.

Tinh Nhi gặp Lưu Bá nói như thế sau tự yên tâm đến, lại cúi đầu nhìn xem Trương Tiểu Phàm, cầu nguyện trong lòng muốn Trương Tiểu Phàm sớm chút tỉnh lại.

Lưu Bá gặp đợi ở chỗ này cũng không phải chuyện này, vì vậy tự cho thành chủ Trần Hoàng Diệp nói một tiếng, tự lưng cũng Trương Tiểu Phàm đi trở về.

Một bên Linh Nhi đã ở y sư xử lý hạ xử lý tốt vết thương trên người, gặp Lưu Bá muốn dẫn Trương Tiểu Phàm đi, vội vàng nhớ theo sau, đơn bị thành chủ Trần Hoàng Diệp ngăn lại. Lưu Bá gặp Linh Nhi đối với Trương Tiểu Phàm cũng là chân tình, cho nên cũng nói lời nói khích lệ Linh Nhi.

"Linh Nhi nha đầu, người bây giờ cái dạng này theo tới cũng không giúp được gì, ta đứng chiếu cố tốt Tiểu Phàm đây, người bây giờ ở bên ngoài cũng không an toàn,

Ta cũng vô lực bảo hộ người, người vẫn là trước với phụ thân người trở về, đợi Tiểu Phàm tốt rồi ta sẽ nói rõ ràng, muốn hấn cũng sẽ lý giải đây." Lưu Bá người già mà thành tình, tự nhiên biết rõ Linh Nhi lo lắng cái gì.

Tinh Nhi cũng nhận không được nữa khuyên Linh Nhi hai câu: "Linh Nhi tỷ tỷ người về trước đi dưỡng thương a, ta đứng chiếu cố tốt thiếu gia, đợi thiếu gia tốt rồi, chúng ta trước tiên tới tìm người."

Lưu Bá lưng cũng Trương Tiểu Phàm, Tinh Nhi dùng tay vịn được Trương Tiểu Phàm, ba người hướng về sân nhỏ đi đến.

Lưu Bá bọn hấn vừa đi sau đó không lâu, một sĩ binh cỡi ngựa nhanh chóng chạy đến thành chủ Trần Hoàng Diệp trước mặt, lo lắng đối với Trần Hoàng Diệp nói ra: "thành chủ, thành chủ, cửa thành thủ thành binh sĩ toàn bộ thân chết rồi, theo ngay lúc đó dân chúng nhìn thấy tình huống dân chúng theo như lời, một cái áo trắng nam tử nói muốn ra khỏi thành, bị cự sau tàn sát toàn bộ binh sĩ mở cửa thành ra ra khỏi thành, Hứa tướng quân đã dẫn người đuổi theo rồi."

"Ừ." Trần Hoàng Diệp nhượng mảy, tự hỏi cái gì.

Một bên trung niên nhân suy tư một chút, đối với binh sĩ nói ra: "Nhanh đi đem Hứa tướng quân đuổi trở về, lại để cho bọn hấn không được đuổi theo."

"Vâng." Binh sĩ tự nhiên trong nhận thức năm người là ai, nhận được mệnh lệnh ngay lập tức lên ngựa đuổi theo Hứa tướng quân bọn hấn đi rồi.

Trung niên nhân nhìn xem binh sĩ rồi đi thân ảnh lăm bầm nói: "hi vọng đến gấp."

Trần Hoàng Diệp nghe được trung niên nhân lăm bầm ngữ, hướng hấn nhẹ gật đầu, mọi người mang theo có chút uể oải Linh Nhi khai mở bắt đầu hướng thành chủ phủ đi đến.

Đến thành chủ phủ sau Trần Hoàng Diệp nói ra: "tiên sinh, làm phiền người đi trấn an một chút trong thành dân chúng, thuận tiện loại bỏ một chút nội thành thế lực tình huống."

Trung niên nhân lĩnh mệnh về sau, quay người mang theo người đi làm việc tình rồi.

Đội trung niên nhân đi về sau, Trần Hoàng Diệp mang theo Linh Nhi đi gặp Linh Nhi mẫu thân, ý định lại để cho Linh Nhi mẫu thân an ủi Linh Nhi một chút, bởi vì hấn còn có chuyện trọng yếu phải làm. Đem Linh Nhi giao cho Linh Nhi mẫu thân về sau, Trần Hoàng Diệp rất nhanh đi tới trong thư phòng nhanh chóng viết một phong thư, cho phép cất cánh một cái truyền tin loài chim bay, sau đó nhìn qua đế đô phương hướng suy nghĩ sâu xa đứng dậy.

Đế đô, toàn bộ Hoàng cung tại trời chiều chiếu rọi xuống lộ ra càng thêm vàng son lộng lẫy, càng thêm hùng vĩ bao la hùng vĩ.

Vũ quốc Hoàng đế bệ hạ đang ngồi ở trên ghế rồng, nhìn xem đang xem tấu chương bẩm đại thần, hần không nóng nảy, hần muốn cho toàn bộ đại thần đều vừa ý mấy trương tấu chương, bởi vì hần muốn sát nhân, hần muốn những đại thần này trong phải người đã chết cái chết hiểu được chút ít.

Trần Hoàng Ngọc dùng tay lau sạch lấy trên tay kiếm, lập tức ở dưới mặt Vương Tướng quân với tình báo quan viên không có để ý, hai người trao đổi được như vậy ứng đối tấu chương thượng những tình huống kia, như thế nào mới có thể đem quốc gia tồn thất xuống đến thấp nhất.

Trần Hoàng Ngọc nhìn một chút phương xa mặt trời đã sắp biến mất, ánh sáng mặt trời chiếu ở trong triều đình khiến cho triều đình xem nhiệm lên một tầng huyết sắc dạng. Trần Hoàng Ngọc đứng lên, hướng về phía dưới đại thần đi tới, một ít trong nội tâm có quý đại thần, gặp Trần Hoàng Ngọc ra rồi, cầm tấu chương tay đã bắt đầu run lên, mồ hôi rơi như mưa.

Một ít lão thần lòng đầy cảm phẫn, bọn họ đều là bởi vì tuổi già không hồi nữa chính sự đây, Trần Hoàng Ngọc niệm tại đều là chút ít lão nhân, vì Đế Quốc vất vả hơn phân nửa sinh, bình thường không có chuyện trọng yếu cũng cho phép bọn hần không cần vào triều. Nhưng hôm nay, toàn bộ phù hợp vào triều quan viên đều bị tại nơi này trời chiều như máu chàng vạng tối bị đưa tới triều đình, chứng kiến trên triều đình một đồng lớn tấu chương, tại Trần Hoàng Ngọc bày ra định bẩm đại thần khai mở bắt đầu nhìn lại.

Các lão thần đều là chút ít tâm gan bó quốc gia tốt thần tử, trông thấy tấu chương thượng theo như lời sự tình với tấu chương thượng ngày, bọn hần nổi giận, phần nộ bọn hần như là tất cả lão sư tử đồng dạng, nếu không phải Trần Hoàng Ngọc phát tay lại để cho bọn hần an tâm một chút chớ vội, bọn hần đều muốn mời mệnh giám sát việc này, tra rõ tấu chương thượng bản án.

Không hề dấu hiệu, Trần Hoàng Ngọc một kiếm chặt bỏ bên người một cái đại thần đầu.

Một màn này lập tức khiến cho chung quanh đại thần ngậy người, mấy cái đại thần trực tiếp quý xuống, khóc tru lên nói ra: "Bệ hạ, bệ hạ thần tội đáng chết vạn lần, thần không nên ăn hối lộ trái pháp luật, không nên.", "

Mấy người lời còn chưa nói hết, đã bị Trần Hoàng Ngọc chém hạ đầu, máu tươi bắn toé ở chung quanh đại thần trên người, nhưng không người nào dám lay động, mấy cái lão thần cũng là sắc mặt tái nhợt, nhưng cũng không nói gì thêm.

Trần Hoàng Ngọc cũng một dừng bước lại, hần tiếp tục tại thời gian dần qua bước chân đi thông thả, hần không có đi quân sắp lĩnh cái kia bên cạnh, bởi vì bên kia tựu Vương Tướng quân với tình báo quan viên hai người, những thứ khác tướng lĩnh bị hần phái đi ra trấn thủ các nơi rồi, vốn nên là còn có hai gã tướng quân tại, nhưng ngay tại mấy ngày hôm trước hần tại xử lý quân tình lúc tại vừa rồi mấy cái người chết bên trong hai cái theo đề nghị cũng phái hướng về phía cùng tôn ngữ đại lục chỗ giao giới, hần hiện tại có thể nói chỉ có một tướng lĩnh —— Vương Tướng quân có thể dùng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Mạch nước ngầm bắt đầu khởi động

Đã không có võ tướng khó không là chuyện tốt, như vậy Trần Hoàng Ngọc tựu không quan tâm võ tướng bên trong có người phản bội Đế Quốc, xuất hiện kỳ tình huống của hần.

Thình thoảng có văn thần đầu lâu bay lên, Trần Hoàng Ngọc cũng không có dừng lại, hần không để ý tới những cái kia bị hần giết cái chết văn thần đau khổ cầu khẩn với sám hối, cứ như vậy lại để cho trên triều đình văn thần thiếu đi hơn phân nửa, vẫn là tính cả những cái kia lão thần. Những người còn lại nhìn xem nguyên một đám đồng liêu đã bị chết ở tại bên cạnh của mình, chết lặng có, thương cảm cũng có, sợ hãi cũng có, nhưng là có mấy cái văn thần mặc dù có điểm sợ hãi nhưng vẫn là lộ ra tương đối trấn định, có thể cùng bọn hần không có làm việc trái với lương tâm có quan hệ a.

Huyết sắc tà dương, Trần Hoàng Ngọc giết hết hần muốn giết người, cũng giết một môi. Thời gian dần qua ngồi trở lại long ý. Rũ cụp lấy con mắt nhìn thoảng qua phía dưới đại thần, có mấy cái đại thần bị hần liếc quét kinh hồn táng đảm.

Trần Hoàng Ngọc nhìn lướt qua sau mở miệng nói: "Ta mấy năm này bị quân vụ quán quanh, chính vụ không có lực phân tâm, đem chính vụ giao cho các người, các người chính là như vậy làm đây, những cái này tấu chương là một năm trước dân tình tấu chương, một năm trôi qua đi, những địa phương kia dân tình biến thành cái dạng gì các người biết không?"

Phía dưới đại thần nguyên một đám trầm mặc không nói, gần đây ôn hòa Trần Hoàng Ngọc hôm nay lại để cho tất cả mọi người gặp được hần tàn khốc một màn, lần này kinh nghiệm cũng làm cho toàn bộ đại thần chung thân khó quên, mà ngay cả ở đây hai cái duy nhất quân phương thành viên Vương

Tướng quân với tình báo quan viên cũng là nhũ mầy, kết quả như vậy lại để cho bọn hán có chút ngoài ý muốn, trong triều văn thần căn bản là chết hơn phân nửa.

Trần Hoàng Ngọc gặp đại thần không có trả lời, hán cũng cảm thấy không thú vị rồi, mở miệng lần nữa nói: "Thích thượng thư, dân tình cái này khối hiện tại giao ngươi, làm không xong tặc .", "đằng sau Trần Hoàng Ngọc dừng một chút, nhìn xem Thích thượng thư, Thích thượng thư là lão thần, hán không đành lòng nói cái gì lời nói nặng, thở dài một hơi sau.

Trần Hoàng Ngọc mở miệng lần nữa nói: "Làm không xong trở về nuôi trong nhà già đi a, những cái khác ái khanh phối hợp Thích thượng thư. Lý Ngự sử, nơi này giao cho ngươi xử lý, nên xử lý như thế nào tặc xử lý như thế nào, trước yên ổn trong quốc gia bộ."

Thích thượng thư dẫn đầu quần thần lĩnh mệnh về sau, Trần Hoàng Ngọc đứng dậy nói một tiếng: "Đều đi làm việc đi."

Tình báo quan viên với Vương Tướng quân dừng tại tại chỗ không có rút đi, các đại thần đều đi sau Trần Hoàng Ngọc nói ra: "Tiểu Cương, ngươi nói một chút Đế Quốc hiện tại quân tình a."

"Vâng, bệ hạ." Tiểu Quang nói ra.

Tiểu Quang khai mở bắt đầu nói mà bắt đầu: "Hiện tại đế quốc chúng ta cùng Lôi Văn đại lục, Thần Tinh đại lục, Tôn Ngọc đại lục ba cái Đế Quốc ở vào đối nghịch trạng thái, ba cái Đế Quốc từng người hoà lực tập trung 200 vạn, bên ta do Triệu tướng quân, Lý tướng quân, Hứa tướng quân từng người lãnh binh một trăm vạn cùng đối phương đối nghịch được. Chúng ta bên này có được lúc đầu xây dựng công sự phòng ngự, hơn nữa ba vị tướng quân đều là thân kinh bách chiến lão tướng, chỉ là phòng thủ mà nói sẽ không xảy ra vấn đề. Hiện tại chủ yếu tình huống là Đế Quốc hậu phương ba cái vương quốc, gần đây điều binh bình thường, đối ngoại nói là ngăn chặn Hắc Diệu sơn mạch thủ triều,

Nhưng theo thần kiểm chứng, thủ triều trước kia là phát sinh qua, nhưng phái ta người đi Hắc Diệu sơn mạch kiểm chứng qua, mặc dù có một ít dã thú đi tới bên ngoài, nhưng đại đa số là bị tổn thương nặng, căn bản không đại quy mô đàn thú xuất hiện ở ngoại vi."

"Ừ." Trần Hoàng Ngọc phát tay đã cắt đứt Tiểu Quang, sau đó độ được bước chân tự hỏi.

"Bên kia phải hay là không khoảng cách ta ta hoàng huynh đất phong rất gần?" Trần Hoàng Ngọc nghĩ nghĩ hỏi.

Tình báo quan viên không biết Trần Hoàng Ngọc vì cái gì hỏi như vậy, nhưng vẫn đáp: "Đúng vậy."

"Ừ, ngươi nói tiếp." Trần Hoàng Ngọc bày ra ý hán nói tiếp đi.

Tiểu Quang tiếp theo tiếp tục nói: "Theo thần phán đoán, ba cái vương quốc khả năng phản loạn, ta đang đợi trên đường thám tử trở về đưa tin một ít tình huống, bắt đầu kế hoạch sáng sớm mai lên triều thời điểm hướng bệ hạ ngài báo cáo đây, còn có một chút địa phương thành chủ cũng có chút ít dị động, tài liệu cụ thể ở chỗ này, mời bệ hạ xem qua." Sau khi nói xong, Tiểu Quang xuất ra một cái túi chương đưa cho Trần Hoàng Ngọc.

Trần Hoàng Ngọc tiếp nhận túi chương nhìn lại, sau khi, Trần Hoàng Ngọc xem xong rồi túi chương, chân mày cau lại. Suy tư sau khi, nói ra: "Vương Tướng quân, ngươi cảm thấy đánh ba đại vương quốc cần bao nhiêu binh lực? Ta muốn thời gian ngắn nội bình định lần này nội loạn."

Vương Tướng quân tiến lên một bước chấp tay nói: "Bệ hạ, vừa rồi tại trên triều đình Tiểu Quang nói cho ta biết ba đại vương quốc binh lực tình huống, cân nhắc đến bọn hán chủ yếu tại Hắc Diệu sơn mạch về phía tây, địa hình phức tạp, ít nhất muốn một trăm vạn binh sĩ mới có thể thời gian ngắn giải quyết, nhưng chúng ta không có nhiều như vậy binh lính, các nơi đóng ở binh sĩ không thể điều động, có thể điều động binh sĩ chưa đủ 50 vạn."

"Ừ, ngươi đi chuẩn bị một chút, ta ngự giá thân chinh, từ nay trở đi xuất phát, tốt rồi các ngươi đi xuống trước đi." Trần Hoàng Ngọc quyết đoán nói, lâu dài cuộc sống yên tĩnh hán đã có chút mệt mỏi.

Trần Hoàng Ngọc gặp hai người đã thối lui, đối với không khí nói một tiếng: "Mười ba, ngươi đi xem nội thành đại gia tộc có cái gì dị thường không có."

"Vâng." Một cái thanh âm trầm thấp lên tiếng, sau đó Trần Hoàng Ngọc trước mắt không khí tựa hồ bỗng nhúc nhích bộ dạng, nhưng lập tức lại khôi phục yên bình.

Trần Hoàng Ngọc mang theo đầy bụng tâm sự trở lại tâm cung của hán.

Sau nửa đêm, mười ba trở về rồi, cáo tri hán hai cái tin tức. Một là Nam Cung gia gần như là không rồi, UU đọc sách chỉ có một chút hạ nhân với một ít không quá quan trọng người vẫn còn Nam Cung gia phủ đệ. Hai là phát hiện trong triều một ít đại thần đi hướng Đông Phương gia, hơn nữa bị hán phái đi với ba đại đế quốc đối nghịch tướng quân bên trong hai vị xuất hiện ở Nam Cung gia.

Cái này đêm đối với rất nhiều người mà nói đều là gian nan đây.

Áo trắng sát thủ theo Lăng Vũ thành đi ra về sau, trực tiếp đoạt lộ người một con ngựa hướng về ba đại vương quốc Đô thành bước đi, mặc kệ ắt phải hoàn thành, hán muốn đi gặp ba đại vương quốc người rồi, lần này La Vồng tiếp nhận ba đại vương quốc ám sát nhiệm vụ cũng không đơn giản, vốn ba đại vương quốc là liên hệ không đến La Vồng người đây, bởi vì La Vồng tại Vũ đại lục một mực không có cứ điểm, cũng không tiếp thụ bên này nhiệm vụ, mà thúc đẩy lần này hợp tác chính là một cái thần bí gia tộc.

Vạn dặm bên ngoài một chỗ, đến từ Thần Tinh đại lục ba người cũng nhìn về phía Vũ đại lục ba đại vương quốc chỗ địa phương.

"Thiếu... Lâm gia, chúng ta nghỉ ngơi một chút a, đợi ngày mai tại chạy đi a." Trong ba người một người trung niên nam tử đối với tuổi trẻ thiếu niên nói ra, bên cạnh cái khác hơi chút nam tử trẻ tuổi cũng phụ họa nói, đối với tại thiếu gia của bọn hắn bọn hắn cũng là rất im lặng, tuổi còn trẻ không muốn cho bọn hắn kêu hắn Lâm gia, không kêu còn bị phạt, bọn hắn có khi cũng là cảm thấy không được tự nhiên, cho nên vừa rồi trung niên nhân lúc nói chuyện cũng dừng một chút.

"Vậy thì tốt, ngày mai tại chạy đi a, phụ cận có khách sạn chưa?" Thiếu niên nói ra.

"Có, ta vừa rồi dò xét một chút, cách đó không xa có ở giữa khách sạn nhỏ." Mới vừa nói lời nói trung niên nam tử mở miệng lần nữa nói ra.

"Cái kia đi thôi." Thiếu niên nói ra.

Thiếu niên này tự nhiên động ba đại vương quốc thuê La Vồng gia tộc người, cũng là hắn đi du thuyết ba đại đế quốc. Bởi vậy, cũng tự nhiên định hắn là trận này phong bạo tham dự cái này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Ôn nhu cùng thiết huyết

Ban đêm, Tinh Nhi cùng tại Trương Tiểu Phàm bên giường không có rời đi, Hứa mụ tại vừa rồi tiến đưa đi một tí cháo tiến đến khích lệ được Tinh Nhi uống vào. Nhìn thấy bình thường ôn hòa Trương Tiểu Phàm nằm ở trên giường, Hứa mụ cũng là một hồi đau lòng, trong nội tâm vì Trương Tiểu Phàm yên lặng cầu nguyện.

Buổi chiều Lưu Bá mang theo Trương Tiểu Phàm về tới sân nhỏ về sau, tự phối trừ độc được súp cho Trương Tiểu Phàm uống vào, sau đó lại để cho Linh Nhi chiếu cố Trương Tiểu Phàm, mà hắn mình cũng trở về phòng chữa thương đi rồi.

Chữa thương ngoài Lưu Bá rất nghiêm túc hồi tưởng lại hôm nay hắn coi bỏ phong ấn tình huống, phát hiện đã bị áp chế lực so dĩ vãng muốn nhỏ hơn rất nhiều, nhưng còn chưa đủ để dùng lại để cho hắn dùng loại nào cảnh giới tu vi trường tồn, đồng thời hắn cũng là một hồi bất đắc dĩ, trường kỳ phong ấn với thiên địa ăn mòn, cho dù thiên địa trở về đến vạn năm trước hắn cũng chỉ có hôm nay tu vi như vậy rồi, muốn khôi phục đến ngày xưa tu vi lại phải cần thật lâu thật lâu.

Lưu Bá thở dài một hơi, sau đó ngã xuống giường liền ngủ mất rồi, không phải hắn không lo lắng Trương Tiểu Phàm, mà là hắn hôm nay tiêu hao thật sự nhiều lắm, đặc biệt là bỏ niệm phong tu vi, nhìn giống như uy phong, nhưng là phi thường tiêu hao Lưu Bá tinh khí thần.

Một đêm này, thành chủ Trần Hoàng Diệp cũng không có ngủ, hắn tại xử lý các loại tin tức, hắn cảm giác có một hồi đại phong bạo muốn tiến đến rồi, hơn nữa hắn cảm giác được hắn không có khả năng không đếm xỉa đến đấy, Linh Nhi đã ở mẹ của nàng đồng hành ngủ rồi.

Ngủ Linh Nhi thỉnh thoảng nói mê được Trương Tiểu Phàm danh tự, mẹ của nàng sau khi nghe được, sờ lên Linh Nhi mái tóc, nàng bái kiến Trương Tiểu Phàm, đối với Trương Tiểu Phàm ảnh hưởng cũng không tệ lắm, cũng không có môn phiệt chỉ thấy, bởi vì nàng với Linh Nhi phụ thân nếu không có để ý thể nhân ánh mắt cùng một chỗ đấy, nàng bản chính là một cái bé gái mồ côi, tại gặp được Linh Nhi phụ thân trước, người nhà của nàng bởi vì ngoài ý muốn qua đời để lại nàng một cá nhân, bị Linh Nhi phụ thân gặp được, chứa chấp nàng, về sau cũng tự ở cùng một chỗ, bọn hắn cái này đoạn hôn nhân là Linh Nhi phụ thân đình lấy cực lớn gia tộc áp lực cường hành cùng nàng kết hôn đấy.

Trần Hoàng Diệp vốn mới là Vũ quốc chủ nhân, đại ca của hắn cũng là mượn hắn kết hôn sự tình mới thay thế hắn đấy, hơn nữa sự tình phát đột nhiên, lại để cho hắn không hề chuẩn bị. Đến nay hắn cũng không hiểu lui nhúc đại ca tại sao phải đột nhiên làm khó dễ đoạt đế vị, liên tưởng tới Linh Nhi hôm nay gặp chuyện, hắn có chút không tốt nghĩ cách, nhưng luôn không có thể xác nhận, vì vậy sau khi trở về tự cho đại ca của hắn đã viết một phong thư tiến đưa tới.

Linh Nhi mẫu thân nhìn ngủ Linh Nhi sau khi, đứng dậy đi tới thư phòng, đến tìm Linh Nhi phụ thân Trần Hoàng Diệp, trông thấy Trần Hoàng Diệp đang đứng tại bên cửa sổ nhìn qua bên ngoài, tự nhẹ nhàng đi đến bên cạnh của hắn, cúi trên người mình áo khoác sau đó cho Trần Hoàng Diệp phủ thêm, Trần Hoàng Diệp bị kinh, xoay đầu lại trông thấy là thể tử của mình, lại sờ lên trên người áo khoác còn mang theo ấm áp, hắn cũng biết chuyện gì xảy ra rồi.

Cho nên tự mở miệng nói: "Ưc Tuyệt, ta không có thể lạnh, ngươi mau đưa nó phủ thêm, ngươi thân thể yếu đuối." Nói chuyện động tác trên tay cũng không chậm, ôn nhu canh chừng y choàng tại Linh Nhi trên người của mẫu thân,

Sợ hãi Linh Nhi mẩu thân cự tuyệt trực tiếp đem Linh Nhi mẩu thân ôm vào trong ngực.

Người bên ngoài như trông thấy hai người kia như thế như vậy, không thông báo đến cỡ nào hâm mộ.

Một lúc sau, Trần Hoàng Diệp mở miệng nói: "Linh Nhi thế nào rồi hả?"

"Ừ, không có việc gì rồi, đã ngủ, nhưng mà ta nhìn nàng giống như đối với cái kia kêu Trương Tiểu Phàm thiếu niên đã có tâm tư rồi." Linh Nhi mẩu thân đáp.

"Hậu nhân đều có hậu nhân phúc, tùy bọn hắn đi a." Trần Hoàng Diệp đối với Linh Nhi mẩu thân ôn nhu nói.

"Đêm đã khuya, chúng ta đi nghỉ ngơi đi." Trần Hoàng Diệp ôn nhu nói. Sau đó, ta không thấy được, cho nên ghi không nổi nữa.

Ngày thứ hai, toàn bộ Lăng Vũ thành như trước vận chuyển lại, tuy nói trong đêm qua năm mưu sĩ bắt rất nhiều thám tử với một bộ phận người khả nghi, nhưng đối với tại cửa vào cự hơn Lăng Vũ thành cũng không có gì ảnh hưởng, tại hôm qua trấn an hạ, dân chúng đối với chuyện ngày hôm qua cũng không có để ý.

Ánh mặt trời theo cửa sổ chiếu xạ vào Trương Tiểu Phàm gian phòng, chiếu vào ghé vào Trương Tiểu Phàm bên giường ngủ Tinh Nhi trên lưng, có khác một phen hương vị. Tinh Nhi không có tỉnh, xem bộ dáng là một mê thật sự, đêm qua nàng chiếu cố Trương Tiểu Phàm đến nửa đêm, thỉnh thoảng giúp đỡ Trương Tiểu Phàm chà lau mồ hôi trên trán, nàng không biết Trương Tiểu Phàm tại chịu được cái gì cái dạng gì đau đớn, cũng không cách nào trợ giúp hắn, chỉ có thể coi hắn có thể làm phương thức chờ mong giảm bớt Trương Tiểu Phàm thống khổ.

Cực độ bị thương tăng thêm mệt mỏi, Tinh Nhi tại sau nửa đêm chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm thời gian dần qua cũng tự ghé vào Trương Tiểu Phàm ngủ trên giường rồi, hôm nay cũng tự không có hướng tới thường đồng dạng sáng sớm.

Nhẹ nhàng tiếng đập cửa vang lên, nhưng là cũng không có đánh thức Tinh Nhi. Hứa mụ gặp cả buổi không có người ứng, đành phải nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng, trông thấy chính ghé vào bên giường ngủ Tinh Nhi trong lòng là một hồi đau lòng, nàng vốn không muốn đánh thức Tinh Nhi đấy, nhưng là nhớ lại để cho Tinh Nhi hảo hảo đi nghỉ ngơi một chút, bản thân mình để đổi nàng chiếu cố Trương Tiểu Phàm.

Đã có nghĩ cách, Hứa mụ tự cầm trên tay bụng chạo với điểm tâm đặt ở trên mặt bàn, đi đến Tinh Nhi bên người, nhỏ giọng đánh thức Tinh Nhi.

Xoa xoa con mắt Tinh Nhi trông thấy là Hứa mụ, mở miệng nói: "Hứa mụ, ngươi bắt đầu tới sớm như thế a."

"Không còn sớm, ngươi nhìn xem trời bên ngoài, Tinh Nhi ngươi ăn trước ít đồ sau tự đi ngủ đi." Hứa mụ đau lòng nói.

Tinh Nhi nhìn một cái cửa sổ, phát hiện có chút chướng mắt, mới hiểu được hiện tại đã không còn sớm.

"Ta không mệt mỏi, Hứa mụ ngươi mang thứ đó để xuống đi, ta ngay ở chỗ này cùng thiếu gia thì tốt rồi." Tinh Nhi nói ra.

Hứa mụ nhìn nhìn Tinh Nhi, đành phải nói: "Vậy thì tốt, ta đi cấp ngươi chuẩn bị nước đến, ngươi rửa tại ăn chút cơm."

Sau khi nói xong, Hứa mụ liền lui ra ngoài.

Tinh Nhi nhìn xem trên giường hôn mê bất tỉnh Trương Tiểu Phàm, nước mắt ngăn không được chảy xuống, nắm Trương Tiểu Phàm tay, trong miệng thì non được: "Thiếu gia, ngươi phải nhanh lên một chút tốt đi một chút đứng dậy a, không đứng tỉnh thì làm sao bây giờ à?"

Lúc này Lưu Bá cũng tới, hắn là trực tiếp đẩy cửa vào, Tinh Nhi gặp có người vào được vội vàng xóa đi nước mắt.

Lưu Bá đi đến bên giường, vươn tay cầm Trương Tiểu Phàm thủ đoạn, cẩn thận cảm giác bắt đầu Trương Tiểu Phàm trong cơ thể khí tức đến, gặp khí tức tuy nhiên yếu ớt, nhưng đã không có gì lo lắng được rồi, mới buông ra Trương Tiểu Phàm tay.

Trông thấy Tinh Nhi một mực cúi đầu, Lưu Bá có chút lo lắng hỏi: "Tinh Nhi nha đầu, ngươi ở đâu không thoải mái sao?"

Gặp Lưu Bá hỏi nàng, nàng xấu hổ giọng lên đã khóc hoa khuôn mặt nhỏ nhắn, mở miệng nói: "Lưu Bá, ta không sao, thiếu gia như thế nào đây?"

Lưu Bá nhìn xem Tinh Nhi trên mặt vết nước mắt, lập tức sẽ hiểu chuyện gì tình, sờ lên Tinh Nhi đầu nói ra: "Thiếu gia không có việc gì rồi, tự là thân thể có chút hư mà thôi, hôm nay tự không sai biệt lắm có thể tỉnh, nếu hắn trông thấy ngươi một bộ khóc sụt sùi bộ dạng nhất định sẽ lo lắng đấy, nam nhân bị bị thương rất bình thường, đừng lo lắng."

Nghe xong Lưu Bá mà nói về sau, Tinh Nhi yên tâm chút ít, lên tiếng.

Lưu Bá hít hít cái mũi, phát hiện trên mặt bàn có điểm tâm, bụng của hắn cũng gọi là hai tiếng, trực tiếp bụng lên trên mặt bàn điểm tâm vừa ăn bên cạnh ra ngoài rồi, mập mờ không rõ một giọng nói "Tinh Nhi ngươi muốn ăn tại đi tìm Hứa mụ cầm."

Tinh Nhi trông thấy một màn này dở khóc dở cười, nội tâm về lo lắng cũng quét đi hơn phân nửa.

"Tinh Nhi, nước đây, đến giặt rửa một thanh mặt a." Hứa mụ ở bên ngoài bụng nước thét lên.

Tinh Nhi lên tiếng, tiếp nhận Hứa mục đầu nước một giọng nói cảm ơn, sau đó giặt rửa bắt đầu mặt đến, sau khi tắm lại đi đánh một chậu nước, đoái chút ít nước ấm, khiến cho nước ấm ấm vừa phải, tự đi cho Trương Tiểu Phàm lau rồi, lau thời điểm trông thấy Trương Tiểu Phàm trên người tổn thương hãy để cho nàng một hồi đau lòng.

Thành chủ phủ, Linh Nhi sáng sớm sau khi đứng lên tự muốn đi tìm Trương Tiểu Phàm, nhưng phụ thân nàng đem nàng cản lại, nói hiện tại nàng không nên đi ra ngoài, nói rõ lợi hại quan hệ, Linh Nhi mới thờ dài dấy.

Nhưng không làm chút gì đó nội tâm của nàng khó có thể bình an, nàng cũng hiểu được, hiện tại đi Trương Tiểu Phàm ở đâu khả năng còn có thể cho Trương Tiểu Phàm mang đến tổn thương, dù sao nàng ở ngoài sáng, sát thủ tại tối tăm.

Nghỉ ngơi, Linh Nhi trước hết để cho người trong phủ đi học viện cho nàng với Trương Tiểu Phàm xin phép nghỉ, sau đó lại đi tìm quản gia, đem thật nhiều quý báu bổ khí huyết được liệu đã muốn đến, sau đó phái người cho Trương Tiểu Phàm đưa đi, còn viết một phong giản thư.

Sau khi làm xong, nàng tự trong phủ đình ngắn người, lý lẽ nàng vài bước chỗ tối, ngày hôm qua cứu bọn họ bóng đen cũng ẩn giấu ở nơi nào.

Bóng đen là Ảnh Cửu, với Trần Hoàng Ngọc đem qua phái đi ra bóng đen đồng dạng thuộc về Trần gia bí mật lực lượng, cùng sở hữu mười ba người, đều là Hóa Ý cảnh cường giả.

Ngày hôm qua thành chủ Trần Hoàng Diệp cho phép cất cánh dùng tới đưa tin loài chim bay đạt tới vạn dặm bên ngoài Vũ quốc để đồ rồi, Trần Hoàng Ngọc chính trong thư phòng nghiên cứu ba đại vương quốc tình báo quân sự, một bên đứng đấy Vương Tướng quân với tình báo quan viên Tiểu Quang, ba người chính đang suy nghĩ trước đánh ba cái vương quốc na một cái thời điểm, một cái loài chim bay rơi xuống phía trước cửa sổ, Trần Hoàng Ngọc sau khi thấy được, trong nội tâm cả kinh, vội vàng đi đến phía trước cửa sổ theo loài chim bay dưới chân gỡ xuống phong xoay lên thư, sau đó vỗ vỗ loài chim bay, lại để cho loài chim bay bay mất.

Loài chim bay là gia tộc bọn họ đặc biệt huấn luyện đêm chim bồ câu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) màu xám trắng, một đêm có thể thực hiện vạn dặm, hơn nữa phi hành độ cao rất cao, gấp được đặc (biệt) sự tình khác mới có thể dùng tới đưa tin, dù sao tương đối trân quý.

Trần Hoàng Ngọc mở ra phong thư nhìn lại, càng xem càng nhiều lại càng sâu, cuối cùng, phần nộ tóc đều tung bay lên, bọn hắn Trần gia thế hệ này tự hai cái hậu bối, một nam một nữ, nam là con của hãn Trần Vũ hào kiệt, thiên tư vậy rất tốt, sớm bị gia tộc bọn họ lão tổ tông mang đến bọn hãn Trần gia tiểu Bí Cảnh đi rồi, một mực tại Bí Cảnh tu luyện, hãn cũng đã lâu không có nhìn thấy.

Nữ tự nhiên là Trần Linh Nhi, thiên tư cũng không tệ, nhưng gia tộc lão tổ tông cũng không có cường hành yếu thế cầu Trần Linh Nhi cũng đi Bí Cảnh tu luyện, bởi vì Trần Linh Nhi phụ thân Trần Hoàng Diệp không muốn, nhưng ở Trần Linh Nhi trăm ngày thời điểm, lão tổ tông cũng ban thưởng rơi xuống vài thứ, dùng làm biểu thị.

Đang sau cho dù Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp hai người cỡ nào vất vả cần cù cày cấy cũng không thấy có mới tạnh mạng hàng lâm, Trần Hoàng Diệp còn có nguyên nhân, hãn phu nhân thể yếu, hơn nữa hãn cũng tự một người vợ. Trần Hoàng Ngọc đến là tam cung lục viện bảy mươi hai Tàn phi, mặc dù nói là nhiều như vậy nhưng cũng không phải thật có nhiều như vậy, Tàn phi cũng có hơn mười vị, nhưng từ hãn hoàng hậu sinh con của hãn chết đi về sau, giống như hãn cũng tự một có cảm giác gì rồi, cho nên Trần gia cái này đồng lứa cũng vẫn không có cái mới huyết dịch phủ xuống, nhưng mà cũng may bọn hãn hai người huynh đệ còn có mấy vị tuổi trẻ chú bác.

Trần Hoàng Diệp hỏi hãn Linh Nhi đã bị ám sát phải hay là không với hãn có quan hệ, cái này lại để cho hãn chẳng những phần giận lên càng là sợ mà bắt đầu, bản thân mình một đoạn lúc không để ý tới chính vụ vậy mà ra như vậy lớn rắc rối, liền cả hãn em ruột cũng bị người tính kế tiến đến, hãn hiện tại cảm thấy thời gian cấp bách rồi, vì cái gì ba cái Đế Quốc đồng thời tiếp cận, vì cái gì trong triều tướng lãnh đều bị điều đi rồi, hơn nữa còn là bản thân mình tham dự hạ rơi đi nha.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Ba cái vương quốc lai lịch

Mọi người sau khi ngồi xuống, tự nhiên là đã bắt đầu trao đổi, Bạch Phượng cũng cho hay nhiệm vụ hoàn thành tình huống. Tam vương có nghe hay không giết chết Trần Linh Nhi, trong nội tâm đều cảm thấy có chút tiếc hận, nhưng là không cũng may ngoài miệng nói cái gì, hơn nữa lúc ấy bọn hãn cho Bạch Phượng nói tự Trần Hoàng Ngọc phía sau lưng phát lạnh, hãn lúc này quyết định lập tức lên đường, tiến về trước Lăng Vũ thành.

"Vương tướng quân, ngươi bây giờ lập tức đi triệu tập đại quân, khai mở bắt đầu hướng Lăng Vũ thành xuất phát, chúng ta ở nơi nào sẽ cùng, Tiêu tướng

quân người toàn bộ hành trình phối hợp Vương tướng quân, hiện tại tựu đi." Trần Hoàng Ngọc rất nhanh nói.

Hai vị tướng quân tuy nhiên không biết đến Trần Hoàng Ngọc vì cái gì như thế vội vàng, nhưng bọn hắn là quân nhân, lúc này bị lĩnh, sau đó vội vàng đi chuẩn bị đại quân điều khiển với phát quân rồi.

"Tiểu Lý Tử, bị xích vãn câu." Trần Hoàng Ngọc đối với bên ngoài Tiểu Lý Tử nói ra.

"Mười một, mười ba chúng ta đi." Trần Hoàng Ngọc tiếp theo đối với sau lưng nói ra.

Trần Hoàng Ngọc dứt lời, sau lưng không gian chấn động, hiển hiện ra hai cái thân ảnh màu đen.

"Vâng." Hai người dùng thanh âm trầm thấp lên tiếng, hãy theo Trần Hoàng Ngọc hướng Hoàng thành cửa ra vào đi đến.

Đến cửa thành miệng, Tiểu Lý Tử đã sau tại đó rồi, Trần Hoàng Ngọc không nói nhảm trực tiếp lên một đầu xích vãn câu, sau đó đối với Tiểu Lý Tử nói ra: "Tiểu Lý Tử, người từ nhỏ một mực phục thị ta, về sau hoàn nguyện ý đi theo ta sao?"

Tiểu Lý Tử nghe xong lời nói không đúng, trực tiếp quỳ rạp xuống đất thượng vội vàng nói: "Tiểu Lý Tử sinh là bệ hạ người, chết là bệ hạ quỷ."

PHỐC, vốn tâm tình trầm trọng Trần Hoàng Ngọc bật cười lên, mười một với mười ba lại không có chút nào gọn sóng.

Nở nụ cười một chút, Trần Hoàng Ngọc ngăn chặn tiếp tục cười xúc động, hẳn kỳ thật không quá quan tâm quốc gia này, vì vậy quốc gia cũng chỉ là gia tộc một con cò, nhưng cũng không muốn hủy ở trong tay của hắn.

Trong tay một vận khí, đem Tiểu Lý Tử trợ giúp lên, mở miệng nói: "Tiểu Lý Tử, ta biết rõ tâm tư của người, chỉ là của ta chuyển đi này, muốn tại về tới đây khả năng có chút khó khăn rồi, hiện tại ta muốn người ngay lập tức đi xử lý mấy chuyện. Đệ nhất kiện là người cảm tin vật của ta đi Hoàng cung trên bảo trong các lấy đi toàn bộ đồ vật, trừ vật không linh giới còn có vòng tay ta tâm cung có. Đệ nhị kiện là tìm mấy cái người cho rằng dựa vào là dùng người đem mấy vị nương nương đưa đến ngàn dặm bên ngoài Minh Nguyệt sơn trang đi, nhớ kỹ hiện tại phải, xong xuôi đến Lăng Vũ thành tìm ta."

Trần Hoàng Ngọc sau khi nói xong, theo trên người lấy hạ một cái ngọc bội ném cho Tiểu Lý Tử.

Tiểu Lý Tử hai tay nhận được ngọc bội sau trực tiếp quỳ xuống, ánh mắt kiên định nhìn qua Trần Hoàng Ngọc nói ra: "Nô tài nhất định hoàn thành nhiệm vụ."

Tiểu Lý Tử bộ dạng còn kém thể thể rồi.

Trần Hoàng Ngọc bàn giao đã xong sau đang chuẩn bị thời điểm ra đi lại bổ sung một câu, lại để cho Tiểu Lý Tử làm chủ cho trong hoàng cung tất cả mọi người một ít an gia phí, tạm thời lại để cho bọn hắn toàn bộ phân tán ra hoặc là đi về nhà.

Trần Hoàng Ngọc triệt để bàn giao xong việc tình về sau, ba người khai mở vừa mới lộ hướng tây,

Chạy vội tiến về trước Lăng Vũ thành.

Các nơi thế cục khai mở bắt đầu mạch nước ngầm bắt đầu khởi động mà bắt đầu, hơn nữa Hắc Diệu sơn mạch cũng xảy ra vấn đề.

Trương Bá xuất thủ đánh gục một cái tứ giai đỉnh phong linh thú, nhìn xem linh thú thi thể hần nhú mảy, suy tư một hồi, hần dưới chân đạp một cái đấy, cả người né tránh rậm rạp cánh lá đã bay rất cao, nhìn về phía Hắc Diệu sơn mạch ở trong chỗ sâu, cảm thấy trong lúc này hỗn loạn, sau đó vội vàng trở lại trên mặt đất, đối với Tề Trung nói ra: "Đi, lập tức lần trước Lăng Vũ thành."

Nói dứt lời sau cũng mặc kệ Tề Trung nghi hoặc, xung trận ngựa lên trước hướng phía Lăng Vũ thành bay đến, Tề Trung cũng gấp bệ bọn theo sau rồi.

Theo Lăng Vũ thành trốn tới áo trắng sát thủ cũng chạy tới với ba đại vương quốc sẽ cùng địa phương rồi, mà Lâm gia ba người đã ở hướng về kia bên trong tiến đến.

Phong vân hội tụ, thiên hạ vừa chạm vào tức loạn, Lôi Vân đại lục vừa ra lớn Bí Cảnh ở trong, một cái trong phòng, một cái lão giả đối với thiếu niên ở trước mặt chăm chú nói ra: "Thích Thiên ta xem thiên hạ đại loạn bùng xuống, người cũng nên đi cùng thiên hạ quần hùng tranh đoạt, không được yếu đi chúng ta Đế gia tên tuổi. Ngày đó ta xem bói thấy được một ít Thiên Cơ, thời đại này người là cuối cùng huy hoàng đấy, Đế gia cái này Bí Cảnh cũng cần đóng cửa một thời gian ngắn rồi, mang theo người lựa chọn người đi a."

"Vâng." Thiếu niên trình trọng nói một tiếng, sau đó đầu cũng sẽ không đầu đi ra ngoài.

Đại lục thế lực khắp nơi tựa hồ cũng khai mở bắt đầu công việc nhảy lên.

Trần Hoàng Ngọc ra Hoàng Đô không bao lâu, tựu bị phục kích, nhưng là phục kích người toàn bộ bị Trần Hoàng Ngọc ba người giết chết, một người duy nhất Hóa Ý cảnh địch nhân bị ba người trọng thương, tuy nói bị thụ nặng như vậy tổn thương công việc không được bao lâu, nhưng vẫn là chạy.

Cái này lại để cho Trần Hoàng Ngọc càng thêm khẳng định nội tâm phỏng đoán, hơn nữa hẳn cảm giác được có khả năng so với hắn nghĩ còn muốn nghiêm trọng, trong nội tâm đối với bọn hắn Trần gia hay không còn có thể thống trị Vũ đại lục cũng không có đáy ngọn nguồn.

Lăng Vũ thành hôm nay trên đường tuần tra quan binh nhiều đi một tí, nhưng dân chúng trong thành cũng một có cảm giác đến quá nhiều không thay đổi, dù sao ngày hôm qua thành chủ nữ nhi gặp chuyện, hoặc nhiều hoặc ít tăng cường nội thành trị an cũng rất bình thường, hơn nữa cũng không có ảnh hưởng cuộc sống của bọn hắn.

"Khục khục khục." Nằm ở trên giường Trương Tiểu Phàm phát ra thanh âm, đem chính đang chuyên tâm làm phù bình an Tinh Nhi kinh đến.

Tinh Nhi vội vàng thả ra trong tay công việc, chạy đến Trương Tiểu Phàm bên người nói ra: "Thiếu gia, ngươi đã tỉnh à, ngươi không có việc gì nữa à." Nói còn chưa dứt lời tựa hồ nhào vào Trương Tiểu Phàm trên người, khoe mắt cũng có chút ít ẩm ướt.

"Khục khục khục."

Bị Tinh Nhi đè nặng Trương Tiểu Phàm kịch liệt ho khan lên, dọa được Tinh Nhi vội vàng theo Trương Tiểu Phàm trên người mở ra, sau đó quá sợ hãi kêu lên: "Thiếu gia, thiếu gia ngươi không sao chứ? Ta không phải cố ý đấy, thiếu gia."

"Khục khục khục." Ta không sao, tựa là thiếu chút nữa bị ngươi áp chết rồi, ha ha." Trương Tiểu Phàm mang theo trên ghẹo khẩu khí nói ra, nhưng cười thời điểm có tác động miệng vết thương, khiến cho khoe miệng của hắn có chút run rẩy.

Cái này lại để cho Tinh Nhi thấy được, lập tức tựa khóc lên, cho rằng chính cô ta vừa rồi càng làm Trương Tiểu Phàm miệng vết thương áp xấu rồi.

Trương Tiểu Phàm gặp Tinh Nhi khóc lên, vội vàng dùng tay kéo qua Tinh Nhi, lại để cho nàng ngồi ở bên giường, dùng tốt nửa ngày thời gian mới cho Tinh Nhi giải thích rõ ràng, mới khiến cho Tinh Nhi không có ở khóc.

"Xi xào. . ."

Trương Tiểu Phàm bụng vang lên, hắn nhìn xem Tinh Nhi ai oán nói: "Tinh Nhi, ta đói bụng." Bộ dáng cực kỳ giống tiểu hài tử, cái thanh này Tinh Nhi trên chọc nở nụ cười.

Nở nụ cười một lát, liền vội vàng chạy ra ngoài, cho Trương Tiểu Phàm cầm một ít thức ăn.

Đúng lúc là giữa trưa, Hứa mụ làm rất nhiều dễ dàng ăn thức ăn lỏng, Tinh Nhi cũng liền trực tiếp đầu tiên vào Trương Tiểu Phàm gian phòng đến.

Tinh Nhi trực tiếp bung lên một chén cháo, múc một muôi, thổi tới cảm giác nhiệt độ thích hợp rồi, sau đó cho Trương Tiểu Phàm cho ăn đi, Trương Tiểu Phàm ngăn người, không có há miệng, bởi vì hắn nghĩ đến hắn bề ngoài giống như từ ký sự bắt đầu đến một lại để cho người cho ăn qua cơm à. Hơi có chút lúng túng, có chút không biết làm sao, nghĩ bản thân mình động thủ nhưng phát hiện tay phải không có khí lực, cũng không cách nào lay động, bởi vì tổn thương đúng là lại vai.

Tinh Nhi gặp Trương Tiểu Phàm cả buổi không há mồm, nghi ngờ hỏi: "Thiếu gia, phải hay là không bị phong à? Ta thử xem"

Tinh Nhi thử một chút, phát hiện không bị phong.

Trên giường Trương Tiểu Phàm mặt tái nhợt đã có chút ít đỏ ửng.

"Thiếu gia, chẳng lẽ ngươi không thích ăn?" Tinh Nhi sau khi nói xong tựa trong lòng bác bỏ, Trương Tiểu Phàm cho tới bây giờ không kén ăn.

Trương Tiểu Phàm lúng túng nói: "Không đúng, đúng ta cảm giác là lạ đấy, ta như vậy lớn rồi còn muốn cho người cho ăn cơm."

"À, thiếu gia, ngươi suy nghĩ nhiều à, ngươi bị thương, bản thân mình ăn không hết cơm à." Tinh Nhi sau khi nói xong ngẫm lại lại thẹn thùng nói: "Tựa là thiếu gia ngươi một bị thương, ta cho ngươi cho ăn cơm cũng có thể à."

Trương Tiểu Phàm đầu đầy hắc tuyến, không biết như thế nào đáp lại.

"À." Tinh Nhi gặp Trương Tiểu Phàm không nói lời nào, tựa lại múc một thìa cháo, thổi vài cái, cho Trương Tiểu Phàm cho ăn đến.

Lúc bắt đầu, Trương Tiểu Phàm vẫn còn có chút lúng túng, nhưng thời gian dần qua thì tốt rồi, Tinh Nhi cho ăn một muôi, hắn ăn một muôi. Về sau tại Trương Tiểu Phàm yêu cầu hạ, biến thành hắn một ngụm, Tinh Nhi một ngụm.

Họa phong ẩm áp không được rồi, có lẽ sinh bệnh rồi, bị thương mới biết được ai quan tâm nhất ngươi.

"Tốt rồi, tốt rồi, Tinh Nhi ta ăn không vô rồi." Trương Tiểu Phàm cảm giác có chút ăn không vô mở miệng đối với Tinh Nhi nói ra.

"Vậy được rồi, ta trước bắt bọn nó bụng xuống đi." Tinh Nhi cũng đành chỉ cho ăn Trương Tiểu Phàm, bụng những cái kia canh thừa tựa đi xuống.

Chỉ chốc lát, Tinh Nhi lại bụng một ít năng tí mĩ ngâm trà sâm trở về rồi.

Trương Tiểu Phàm nhìn xem Tinh Nhi như thể chiếu cố nàng Tinh Nhi nội tâm một mảnh bắt đầu khởi động, từ nhỏ Tinh Nhi hãy theo cùng với hắn, mà hắn một mực cũng vô bệnh vô tai, cho nên Tinh Nhi như thể gánh lòng chiếu cố nàng cũng chưa từng từng có, mấy năm này thiếu khuyết tình thương của mẹ cũng bị Tinh Nhi điền đi một tí, vô ý thức hắn lôi kéo Tinh Nhi tay, đối với Tinh Nhi nói ra: "Tinh Nhi, ngươi thật tốt."

Tự một câu như vậy lời nói, lại để cho Tinh Nhi tâm hồn thiếu nữ triệt để lâm vào một trong kỳ diệu cảnh đấy, đơn giản một câu, là cuối cùng thật sự tỏ tình.

"Thiếu gia." Tinh Nhi đỏ lên thẹn thùng kêu một tiếng, đem đầu chôn vào Trương Tiểu Phàm lồng ngực, Trương Tiểu Phàm cũng dùng tay trái nắm cả Tinh Nhi đầu, thật lâu hai người cứ như vậy, cứ như vậy.

Cùng nơi này ôn nhu trái lại chính là Tề Trung với Trương Bá, bọn hắn giống như nổi điên hướng về Hắc Diệu sơn mạch bên ngoài chạy như bay đi, bởi vì bọn hắn cảm nhận được đằng sau áp lực, Hắc Diệu sơn mạch đàn thủ bạo động rồi.

"Bạch công tử, ngài cuối cùng đến rồi, đại nhân bọn hắn chính trong phủ thiết yến, mời." Một cái quan viên bộ dáng trung niên nhân nói ra đối với một cái thiếu niên áo trắng nói ra, UU đọc sách đồng thời tay phải làm một cái thủ hiệu mời.

Thiếu niên tự là tự là người quen, cái kia tại Lăng Vũ thành thả một phát tên bắn lên áo trắng sát thủ Bạch Phượng, La Vồng hiện tại lớn nhất thiên phú với trí tuệ người trẻ tuổi.

Bạch Phượng đi theo trung niên nhân tiến vào thành trì —— nguyên đều, đi tới tam vương hội tụ địa danh nguyên phủ, thì ra là mở tiệc chiêu đãi chỗ của hắn.

Ba trung niên nhân đã sớm nhận được báo cáo, đang tại cửa phủ miệng chờ đợi Bạch Phượng, rất xa nhìn thấy Bạch Phượng đến rồi, ba người vội vàng nghênh hướng Bạch Phượng.

Bạch Phượng gặp ba người đi tới, cũng không có cảm thấy có cái gì không tốt, thân phận của hắn cũng đủ làm cho bọn hắn đi ra ngoài nghênh đón. Bạch Phượng chấp tay, đối với ba người một thi lễ. Ba người này tự là ba cái vương quốc quốc vương, Nguyên Vương, Vu Vương, Thạch Vương.

Cái này ba cái vương quốc nơi phát ra tại Vũ quốc năm đó thống nhất Vũ đại lục lúc thỏa hiệp sinh ra đấy, năm đó Vũ quốc hoàng thất gia tộc Trần gia mượn Vũ đại lục hỗn loạn đã đảo lúc ấy thống trị Vũ Đế Quốc gia tộc.

Sau đó Trần gia mà chuyển biến thành, binh phạt thiên hạ, chẳng những đã lấy được Đế Quốc vốn có thành trì thổ địa, còn tiêu diệt rất nhiều vương quốc, nhưng đáng kể, thời gian dài chiến tranh khiến cho hoàng thất binh mã mỏi mệt, thêm chi tổn thất không ít, binh lực không lớn bằng lúc trước, hơn nữa cái này ba cái vương quốc còn mượn địa thế, hơn nữa kết minh cùng nhau trông coi, nếu cường công, khả năng khiến cho nguyên khí lần nữa đại thương.

Ngay lúc đó Hoàng đế lo lắng lấy còn có to như vậy Vũ đại lục muốn xen vào lý lẽ, cuối cùng cùng với cái này ba cái dân tộc thiểu số vương quốc đã đạt thành cung phụng chế, lại để cho bọn hắn hàng năm cho triều đình giao một ít vật tư cống phẩm, cho phép bọn hắn tự trị.

Cứ như vậy, ba cái vương quốc tự sinh ra, nhưng ba cái vương quốc vẫn là Vũ quốc hoàng thất tâm bệnh, trước mấy đời Hoàng đế đều bảo trì cao áp trạng thái, nhưng lần này gặp Trần Hoàng Ngọc cái này có chút không xứng chức Hoàng đế, rất cục cho ba cái vương quốc cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Phong Vân lâu

Mỗi cái thượng vị giả đều là có dã tâm, cái này ba cái vương quốc quốc vương hợp lại mà tính, ba phần thiên hạ tự sinh ra, liên minh tự kết thành, tăng thêm Vũ quốc hiện tại vài chỗ mục nát nghiêm trọng, cộng thêm Lâm thị gia tộc với La Vồng còn có một chút lớn nhỏ thế lực thôi động, cũng tự lại để cho tam vương quyết định phân loạn rồi.

Đầu lĩnh Nguyên Vương tại mọi người chào hỏi sau mở miệng nói: "Bạch công tử, bên trong cho người chuẩn bị mời khách từ phương xa đến dùng cơm yến hội đã chuẩn bị xong, xin mời!". Sau khi nói xong, dẫn đầu hướng trong phủ đi đến, một đoàn người đi tới yến hội ở giữa.

Là có thể giết chính là giết mà thôi, hiện tại tự nhiên khó mà nói cái gì.

Linh Nhi không có chết, lại để cho Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp mâu thuẫn trở nên gay gắt không nghĩ giống như trong như vậy kịch liệt, nhưng cũng đạt tới một cái hiệu quả, tự là đem Trần Hoàng Ngọc điều tra để đô, những tin tình báo này với phỏng đoán đến từ một cái thần bí tổ chức —— Phong Vân lâu.

Phong Vân lâu, một cái thần bí tổ chức, thành lập thời gian không rõ, nhưng từng cái đại lục vạn năm qua triều đại thay đổi hoặc là lớn chiến tranh đều bóng dáng của bọn hắn, chỉ cần cái kia bên trong có lớn mâu thuẫn, bọn hắn sẽ đi khảo sát, sau đó ước định có hay không trở nên gay gắt mâu thuẫn khả năng. Nếu có thể, như vậy sẽ hướng mâu thuẫn một phương cung cấp phương án, thậm chí trực tiếp phái người đi trợ giúp một phương, nhưng mà loại trợ giúp này vẫn là không ràng buộc đây, Phong Vân lâu cho tới bây giờ không thu lấy bất luận cái gì thù lao, thậm chí có đôi khi còn chủ động cung cấp một chút vật tư trợ giúp bọn hắn lựa chọn phương nào.

Đương nhiên không phải là người nào cũng biết cái này cái tổ chức, những cái kia không biết Phong Vân lâu tổ chức tại Phong Vân lâu liên hệ bọn hắn thời điểm đại đa số đều là không tin bọn hắn, đối với không thư đảm nhiệm tổ chức của bọn hắn bọn họ tự sẽ chủ động trợ giúp làm một chuyện đi chứng minh, bị bọn hắn chọn trúng những người kia tự nhiên cũng không phải người bình thường, cơ bản sự tình tất song phương hợp tác mà bắt đầu rồi.

Lần này ám sát Linh Nhi tình báo tất cả đều là Phong Vân lâu cung cấp đấy, đem Linh Nhi với Trương Tiểu Phàm trên đường về nhà hết thấy tất cả đều tường tận cáo tri tam vương với tiếp cái này đơn sinh ý Bạch Phượng bọn họ, hơn nữa đối với kết quả cũng phỏng đoán tám chín phần mười, duy nhất ngoài ý muốn là Lưu Bá cái này cao thủ bọn họ không có xem là đèn, kỳ thật trên chọc Lưu Bá cũng trách Bạch Phượng một án ước định làm việc, nhưng là không ảnh hưởng toàn cục.

Tam vương đối với lần này Bạch Phượng mang đến tin tức vẫn là thỏa mãn đấy, mặc dù không có trong tưởng tượng tốt như vậy, nhưng là lại dễ cho nội tâm của bọn họ Pandora mà hộp vết rách lại lớn một ít, bọn họ đều là có dã tâm kiêu hùng, độc chiếm thiên hạ bọn họ từng người lực lượng chưa đủ, hiện tại đạt được ngoại lực trợ giúp, như vậy ba phần thiên hạ ba người bọn họ vương quốc vẫn là có thể đấy.

Tam vương tạm thời người cầm đầu Nguyên Vương, gặp mọi người nói chuyện với nhau một hồi, liền chuẩn bị khai mở bắt đầu khai mở yến, nhưng lời nói đến bên miệng lại nuốt trở về, bởi vì hắn nhớ tới Phong Vân lâu vị công tử kia, vội vàng đứng người lên nói ra: "Các vị chờ một chút, còn kém một vị khách nhân, ta hiện tại tự đi mời hắn."

Sau khi nói xong có chút thi lễ biểu thị áy náy, dưới chân bước nhanh hướng đi phòng trọ, đi mời Phong Vân lâu Vân Vũ Văn công tử.

Phòng trọ Văn công tử đang đứng tại cửa sổ nhìn xem trời bên ngoài, nghĩ đến một sự tình, bên ngoài tiếng bước chân lọt vào tai, khóe miệng của hắn có chút nổi lên đường cong, biết rõ nên đến đến rồi, nhưng là không quay người.

Cửa phòng chút một tiếng bị đẩy ra, Nguyên Vương trông thấy Vân Vũ đang đứng tại bên cửa sổ, tự lên tiếng nói: "Văn công tử."

Vân Vũ nghe tiếng xoay đầu lại, nhìn xem Nguyên Vương giả bộ như nghi hoặc nói: "Làm sao vậy Nguyên Vương?"

Nguyên Vương nhìn một chút Vân Vũ mặt, phát hiện cũng không có gì bất mãn, vì vậy cười mở miệng nói: "Văn công tử, người đi vào quý phủ ta còn không có có thiết yến khoản đãi người, hôm nay đã thiết hạ yến hội, ta đứng là đến mời quá khứ của người đấy, nhưng lại đến rồi một vị người thú vị, người có lẽ sẽ cảm thấy hứng thú."

"Làm phiền Nguyên Vương rồi, mời dẫn đường a." Vân Vũ cười ôn hòa nói nói.

Lập tức hai người tự đi về phía được yến hội địa phương đi đến, đến lúc đó, Vân Vũ với Bạch Phượng đồng thời chú ý tới đối phương, ánh mắt đụng vào nhau, giống như tại lẫn nhau thăm dò, lại tựa hồ là tại giao phong, nhưng mà sơ qua hai người tự từng người thu hồi ánh mắt, lẫn nhau gật đầu xem như bắt chuyện qua, dù cho hai người giúp nhau không biết, nhưng vừa rồi ánh mắt đụng nhau cũng tự lẫn nhau đem đối phương đặt ở hợp bản thân mình một cái sức nặng cấp vị trí.

Tại Nguyên Vương dẫn dắt hạ, Vân Vũ ngồi xuống tại ghế khách, vị trí ngồi tuy nhiên phân chủ yếu và thứ yếu, nhưng cái ghế đều đồng dạng, có thể thấy được Nguyên Vương cỡ nào biết làm người.

Nguyên Vương thấy mọi người ngồi xuống về sau, tam vương đối với Bạch Phượng còn có Vân Vũ đều biết, nhưng Bạch Phượng với Vân Vũ cũng không nhận ra, mà bắt đầu cho Bạch Phượng giới thiệu bắt đầu Vân Vũ đến, sau đó lại cho Vân Vũ giới thiệu bắt đầu Bạch Phượng đến, hai người lẫn nhau thì lễ, xem như chính thức nhận thức.

Yến hội có được bạn nhảy, Nguyên Vương đặc biệt chạm còn trinh nữ từ, nếu là bị hai vị này công tử coi trọng, như vậy quan hệ cũng sẽ gần thêm một bước.

Đến lúc yến hội đến khâu cuối cùng, hai cái thiếu niên đều không có đối với những cô gái này toát ra cảm thấy hứng thú bộ dạng, cái này lại dễ cho Nguyên Vương đã thất vọng lại là bội phục, thất vọng hai người bọn họ đối với những cô gái này không có hứng thú, lôi kéo bộ pháp chậm, kính nể tại bọn họ chính thức tuổi trẻ đã có như thế tự không lực.

Gặp mọi người ăn được về sau, với tư cách tam vương đại biểu với chủ nhân Nguyên Vương mở miệng: "Xin hỏi hai vị công tử đối với tại chúng ta kế tiếp như thế nào làm việc có cái gì đề nghị nhé."

Bạch Phượng không chút suy nghĩ, trực tiếp mở miệng nói: "Lúc này người hỏi Văn huynh là tốt rồi, ta tới đây chỉ là bàn giao nhiệm vụ tình huống đấy, chúng ta cũng không có tham dự những chuyện này khơi dòng, thứ cho ta không cách nào nhiều lời."

Bạch Phượng đứng đứng dần dần sau khi nói xong mà bắt đầu bản thân mình rút một chén nguyên lực trà khai mở bắt đầu thời gian dần qua uống lên, cái này lại dễ cho Nguyên Vương có chút lúng túng... nhưng mà hắn tưởng tượng Bạch Phượng mà nói cũng không phải không có lý, người ta La Vồng là có nguyên tắc đấy, lập tức nhìn về phía Vân Vũ, ý tứ rất rõ ràng nhất, một bên Vu Vương với Thạch Vương mặc dù đối với tại Bạch Phượng biểu hiện có chút bất mãn nhưng cũng không phải quá để ý, dù sao cũng là người trẻ tuổi, lập tức cũng nhìn về phía Vân Vũ.

Vân Vũ gặp ba người nhìn mình, tựa thoảng sửa sang lại một chút trong óc tư liệu khai mở bắt đầu nói: "Đề nghị của ta có ba, một là hiện tại trước đem ba người các ngươi vương quốc quân đội mài nhọn nhất hạ, đề cao sức chiến đấu, đồng thời cho các người lãnh binh chỉ huy hảo hảo giúp nhau hiểu rõ một chút. Hai là hiện tại có thể phái một bộ phận bộ đội canh giữ ở Hắc Long nhai cái kia bên trong, trấn giữ đừng đi thông nơi này cứ điểm. Ba là, tiếp tục dò xét tình hình quân địch hơn nữa với đề đồ bên kia tiếp xúc, bởi vì bên kia cũng muốn phát sinh phản loạn rồi, chúng ta trước tiên có thể quan sát tình thế tại làm bước tiếp theo ý định."

Phía trước hai cái kỳ thật tại hợp tình lý, tam vương cũng một có cảm giác đã có cái gì kỳ lạ, nhưng đầu thứ ba vừa ra tựa lại để cho tam vương khẽ giật mình, mang theo không vững tin nhìn xem Vân Vũ.

Vân Vũ đối với tam vương cười cười, tiếp tục mở miệng nói: "Ta xác định, Vũ quốc đề đồ sẽ phát sinh phản loạn, qua vài ngày đúng có tin tức truyền đến đây, cho nên mấy ngày nay các người chỉ cần chuẩn bị cho tốt hết thảy, sau đó tranh giành cái này Vũ đại lục a."

Vân Vũ như thế xác định là bởi vì bên kia có được Phong Vân lâu một vị khác thiếu niên —— Phong Lôi tại tham dự thôi động.

Nguyên Vương phản ứng đầu tiên tới, mở miệng nói: "Đã như vậy, ba người chúng ta đúng hảo hảo chuẩn bị đây, đối với công tử không ràng buộc giúp giúp bọn ta đúng nhớ ở trong lòng đây, ngày khác tất có dày báo."

Những thứ khác lưỡng Vương cũng là nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý Nguyên Vương mà nói.

Vân Vũ lại là khẽ mỉm cười nói: "Dày báo cũng không cần rồi, chỉ cần chúng ta hợp tác vui sướng là tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: huynh đệ tương kiến

Một bên tại uống trà Bạch Phượng nghe xong song phượng đối thoại về sau, lâm vào trầm tư, đối với Phong Vân lâu hẳn là có nghe thấy đấy.

Phong vân xuất thủ, thiên hạ tất loạn, mây mưa thất thường, đều ở phong vân.

Nhưng trước mắt ở trong mắt hẳn xem ra chỉ là vân xuất thủ, có lẽ coi như không tồi, có lẽ có điểm trách trời thương dân, nhưng nghĩ đến thân phận của mình cũng là tự giấu một chút.

Tam vương lại hướng Vân Vũ thỉnh giáo chút ít vật gì đó khác, cứ như vậy, thời gian dần qua đến buổi tối, tam vương có vẻ vẫn còn thèm thuồng, nhưng một bên Bạch Phượng uống đến trưa trà cũng uống không được.

Rốt cuộc uống không dưới trà Bạch Phượng rốt cục nhìn không được mở miệng nói ra: "Cái kia cái gì, ta cắt ngang một chút, có thể hay không đem còn lại thù lao cho ta, ta còn có việc."

Cái này lại để cho tam vương đối với Bạch Phượng có chút rất khinh bỉ, lại có chút nộ khí, quấy rầy mấy người bọn họ nghiên cứu thảo luận thiên hạ đại sự, đến là Vân Vũ cảm kích nhìn một chút hẳn. Bạch Phượng đến lúc đó không sao cả nhún vai.

Nhưng tức giận quy tức giận, tam vương vẫn là biết rõ La Võng thực lực đấy, hơn nữa đằng sau còn có thể với La Võng hợp tác, cũng tựa như nại tính tình cho Bạch Phượng mang tới thù lao, ba người còn giữ lại Bạch Phượng ngủ lại trong phủ, Bạch Phượng đương nhiên không muốn, tam vương sẽ đem Bạch Phượng đưa đi ra ngoài, đồng thời lại để cho Vân Vũ lúc này sau đó, bọn hắn lập tức quay lại.

Đội ba người bọn họ sau khi trở về, nơi nào còn có Vân Vũ bóng dáng, vừa hỏi ngoài cửa người hầu mới biết được Vân Vũ đã về nghỉ ngơi, ba người lập tức bắt đầu ở trong nội tâm quờ trách Bạch Phượng rồi.

Hôm nay, bọn hắn với Vân Vũ nói chuyện với nhau, quả thực là không ngừng đổi mới Vân Vũ trong lòng bọn họ địa vị, Vân Vũ chẳng những biết rõ bọn hắn năm đó với Trần thị hoàng tộc cái thứ nhất để vị đối nghịch đàm phán chi tiết, còn biết tại sao phải đàm phán thành công, trong đó một ít che giấu liên cả bọn hắn cái này ba cái ba cái vương quốc người cảm quyền đều không biết, lại nói chuyện đàm đối với thiên hạ đại thế giải thích, đương nhiên Vân Vũ thích hợp an ủi một chút tam vương nội tâm, dù sao bọn hắn hiện tại thuộc về hợp tác quan hệ.

Tam vương đều vượt qua bách niên thời gian, tương đương với chúng ta nhân loại năm mươi, nhưng tuổi thọ của bọn hắn dài tại chúng ta bên này nhân loại, hơn nữa ba người đều có được Hóa Ý cảnh tu vi, cho nên cũng chỉ là trung niên bộ dáng, xử thế kinh nghiệm cũng là tương đương phong phú,

nhưng đối với tại quá nhiều chuyện không bằng Vân Vũ chứng kiến thấu triệt, hơn nữa với Vân Vũ nói chuyện với nhau, bọn hắn cũng bị Vân Vũ ngôn ngữ hấp dẫn.

Hiện tại bọn hắn tỉnh táo lại rồi, cảm giác tựa hồ có chút hoang đường, từng người trở về phòng nghỉ ngơi đi rồi, Thạch Vương với Vu Vương trước khi đi còn hướng Nguyên Vương từng người đòi hỏi một cái hôm nay khiêu vũ tỷ nữ, cái này lại để cho Nguyên Vương tại trong lòng mắng hai người bọn họ vài ngàn lần, nội tâm cũng là một hồi tiếc hận.

Trở lại trong phòng nghỉ ngơi Vân Vũ nằm ở trên giường, khai mở bắt đầu phân tích hắn vào nhà lấy được cái kia phần tình báo, phía trên chỉ viết mấy chữ "Hắc Diệu sơn mạch Vạn Thú bạo động, thiên địa sắp trở về."

Cứ như vậy mấy chữ, Vân Vũ khai mở bắt đầu suy tư lên, đại não phi tốc vận chuyển.

"Ngừng." Theo Trần Hoàng Ngọc một tiếng thấp a, ba người ngừng lại, gặp Lăng Vũ thành vẫn chưa đóng cửa bế cửa thành, trong lòng cũng là yên ổn đi một tí, tựu lại để cho xích vãn câu thả chậm bước chân, khai mở bắt đầu hướng cửa thành đi đến, cái này điểm cơ bản nhìn không thấy vào thành người rồi, thủ thành binh sĩ gặp ba người cười bọn hắn chưa thấy qua tọa kỵ, hơn nữa xem xét cũng không phải là binh thường tọa kỵ, nhìn nhìn lại ba người, hai cái hắc y, một cái dựa vào hoa lệ đấy, lập tức hiểu không là người bình thường, nhưng là không biết đây là hiện thời Trần Hoàng Ngọc bộ hạ.

Thủ thành đầu lĩnh binh sĩ đi về hướng trước, cản lại ba người, tất yếu gắng hỏi vẫn là yêu cầu đấy.

"Xin hỏi ba vị muốn như vậy đi vào Lăng Vũ thành làm cái gì?" Đầu lĩnh binh sĩ mở miệng nói, trong giọng nói chính, không kiêu ngạo không siểm nịnh, mang theo quân nhân đặc biệt khí tức.

Trần Hoàng Ngọc thân thủ hướng trên lưng sờ soạng, vừa sờ một sờ gấp, mới nhớ tới ngọc bội cho Tiểu Lý Tử, vì vậy mới mở miệng nói: "Ta cùng các ngươi thành chủ là thân thích, đặc (biệt) tới bái phỏng hắn." Ngữ khí ôn hòa, không mang theo chút nào cảm giác áp bách.

Đầu lĩnh binh sĩ cũng không ngốc, thành chủ là người của hoàng thất, thành chủ phu nhân không có nhà mẹ đẻ người, cái này tại Lăng Vũ thành mọi người đều biết, hắn cẩn thận nhìn một chút Trần Hoàng Ngọc, cũng không có phát hiện dị thường, nhưng cũng không có hướng về hiện thời bộ hạ nghĩ, bởi vì cái kia để vương xuất hành không phải bên người đi theo một đám người, nhưng xét thấy Lăng Vũ thành gần đây ra chút ít sự tình.

Nghĩ nghĩ, đầu lĩnh binh sĩ gặp thời cơ cũng không xê xích gì nhiều, vì vậy tựu mở miệng nói: "Cái kia người theo ta nhóm bọn họ vào thành, ta mang bọn người đi, các huynh đệ đem thành cửa đóng lại, thời cơ không sai biệt lắm."

Bọn binh lính lên tiếng, khai mở bắt đầu đóng cửa thành, mà đầu lĩnh binh sĩ cái mấy người lính khiến một cái ánh mắt, vì vậy mấy người lính cũng đuổi kịp mấy người bọn họ, hơi có vẻ vây quanh xu thế, một đoàn người đi về hướng thành chủ phủ.

Những cái này nhìn tại Trần Hoàng Ngọc trong mắt, có chút cao hứng, cũng có chút ít bi thương, lính của mình như thế nào không muốn như vậy nhẹ trong nội tâm cũng yên lặng nhớ kỹ đầu lĩnh binh sĩ bộ dạng, nghĩ đến nếu có cơ hội lại để cho đệ đệ của hắn đè bặt một chút.

Chỉ chớp lát, mọi người đến thành chủ phủ, nhưng trên đường tuần tra binh sĩ rõ ràng tương đối nhiều, Trần Hoàng Ngọc tựu mở miệng hỏi: "Vì cái gì nội thành binh sĩ nhiều như vậy?"

Đầu lĩnh binh sĩ nghe xong Trần Hoàng Ngọc hỏi như vậy, vô ý thức nắm chắc trên người binh khí, chung quanh đi theo binh sĩ cũng là như thế, cái này lại để cho Trần Hoàng Ngọc dị thường lúng túng, nghĩ đến thân phận của mình cũng là tự giễu lên, nhưng tốt đẹp tu dưỡng hãy để cho hắn mở miệng: "Ta một ý tứ gì khác, chỉ là có chút hiếu kỳ."

Đầu lĩnh binh sĩ mới yên lòng lạnh lùng nói: "Không nên hỏi đừng hỏi..." tiếp tục mang theo bọn hắn hướng thành chủ phủ bước đi, nhưng tay vẫn là nắm chặt binh khí. Tuy nhiên bọn hắn nhìn Trần Hoàng Ngọc thời điểm phát hiện cùng bọn họ thành chủ có điểm giống, nhưng là không dám đa tưởng, dù sao một xác nhận cùng thành chủ tình bạn cố tri, bọn hắn cũng không sợ đắc tội rồi, bởi vì bọn họ là quân nhân.

Đầu lĩnh binh sĩ không trả lời hắn cũng đại khái đoán được vì cái gì binh sĩ tuần tra như thế dày đặc, nhưng đối với tại đầu lĩnh binh sĩ như thế đối đãi bản thân mình, cũng là chỉ có thể cười khổ, ai gọi mình một chứng tỏ thân phận đồ vật nhé.

Thành chủ phủ, Trần Hoàng Diệp trong thư phòng, Trần Hoàng Diệp đang tại xử lý một sự tình, đột nhiên bên cạnh không gian giật giật, một cái bóng đen xuất hiện tại Trần Hoàng Diệp bên cạnh, đối với Trần Hoàng Diệp nói ra: "Mười một với mười ba đến rồi."

Bóng đen nói xong cũng lại biến mất rồi.

Người này là Ảnh Thập, mỗi cái Trần gia trực hệ đệ tử phù hợp hai người, bọn hắn tu luyện có một môn công pháp giống nhau, tự nhiên tại không phóng thích ý dò xét tình huống tại so sánh khoảng cách xa cũng có thể lẫn nhau cảm ứng được.

Trần Hoàng Diệp sau khi nghe được buông xuống trong tay bút, những lời này tự nhiên đại biểu cho hắn ca ca cũng tới, theo hắn đoán chừng, thư của hắn hẳn là buổi sáng hôm nay đến Trần Hoàng Ngọc trên tay, hiện tại Trần Hoàng Ngọc đến Lăng Vũ thành, vội vã như vậy, tựa hồ có chút không giống hắn cái này ca ca, nhưng mà xác định nhất điểm chính là ám sát Linh Nhi không có hắn ca ca tham dự, tuy nhiên khai mở bắt đầu hắn cũng không tin hắn ca ca có thể như vậy làm, nhưng dù sao đã lâu không gặp, hắn nghĩ như vậy cũng là tình có thể bắt đầu đấy.

Suy tư một chút, tựu đi ra ngoài, đã Trần Hoàng Ngọc đến rồi, hắn vẫn là đi nghênh đón một chút đấy, tại nói như thế nào Trần Hoàng Ngọc cũng là ca

ca của hắn, hơn nữa hắn cũng không sai biệt lắm xác định không phải hắn ca ca gây nên, trong lòng cũng là thở dài ra một hơi. Hắn không muốn gặp được "Vốn là đồng căn sinh, tương tiền gì quả gấp." tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Dạ đàm

Hiện tại coi như là đêm khuya rồi, trong phủ người đại đa số cũng nghỉ ngơi. Để đó bên kia Vương tướng quân đã ở giữa trưa mang theo đại quân xuất phát, coi như thuận lợi, nhưng bởi vì đại quân tiến lên tốc độ với Trần Hoàng Ngọc bọn hắn vẫn là chênh lệch quá xa, đến Lăng Vũ thành khả năng yêu cầu không ngắn ngủi thời gian.

Trần Hoàng Diệp đến cửa phủ, gác đêm hộ vệ gặp thành chủ đêm khuya còn tới cửa phủ tới cũng là cả kinh, chính còn muốn hỏi, nhưng bị Trần Hoàng Diệp đã cắt đứt.

Trần Hoàng Diệp cắt ngang hộ vệ mà nói sau mở miệng nói: "Mở ra cửa phủ, ta có chuyện muốn làm."

"Vâng." Vài tên hộ vệ lên tiếng, khai mở bắt đầu mở ra cửa phủ.

Trần Hoàng Diệp không có đi vài bước, hắn tự ở trước cửa phủ đứng thẳng, chờ đợi hắn các loại người.

Đêm tối, luôn sẽ mang lại cho những cái kia chìm vào giấc ngủ người một giấc mộng, Trương Tiểu Phàm cũng bắt đầu với mộng đến.

Hắn mộng thấy hắn tại một cái thiên địa một mảnh hắc ám địa phương, hắn bốn phía chạy trốn, lại như thế nào chạy không thoát đi. Cuối cùng hắn mệt mỏi, mệt mỏi tự ngồi liệt tại tại chỗ, đột nhiên một thân ảnh thời gian dần qua xuất hiện ở trước mắt của hắn, thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ cái kia đi vào thân ảnh tiếng bước chân.

Thời gian dần qua thân ảnh kia tới gần, Trương Tiểu Phàm rốt cục trông thấy thân ảnh kia khuôn mặt, là hắn ngày nhớ đêm mong mẫu thân, hắn quật cường đứng lên, muốn tới gần thân ảnh kia, lại phát hiện như thế nào cũng tới gần không được, không biết đuổi bao lâu.", hắn rốt cục không có khí lực tại đuổi, trơ mắt ếch ra nhìn thân ảnh kia biến mất ở trước mắt, cổ họng của hắn bên trong gào thét.

Rốt cục, trong mộng sự tình ảnh hưởng đến thân thể của hắn, một tiếng buồn bã rống theo cổ họng của hắn bên trong phát ra rồi, cái thanh này ở một bên chiếu cố hắn Tinh Nhi đánh thức, vội vàng cầm chặt Trương Tiểu Phàm tay hỏi: "Thiếu gia, thiếu gia ngươi làm sao vậy?"

Trương Tiểu Phàm cũng mở mắt, mờ mờ tại Trương Tiểu Phàm mở to mắt thời điểm tiến vào trong mắt của hắn lại để cho hắn có chút khó chịu, mơ hồ nhìn xem Tinh Nhi chính lo lắng đang nhìn mình, liền suy yếu nói: "Tinh Nhi, ta không sao, tự là làm ác mộng."

Tinh Nhi nghe xong yên lòng, cầm lấy bông vải khăn cho Trương Tiểu Phàm lau mồ hôi, nghe được thanh âm Lưu Bá cũng chạy đến, trực tiếp phá cửa mà vào, hắn lo lắng Trương Tiểu Phàm xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nhưng vừa vào cửa phát hiện Tinh Nhi đang tại cho Trương Tiểu Phàm lau mồ hôi, ho khan một tiếng, ngượng ngùng mở miệng nói: "Người thiếu gia kia, ngươi không sao chứ?"

Tinh Nhi tay khẽ giật mình, ngừng động tác trên tay, mở ra rồi, làm cho Trương Tiểu Phàm chứng kiến Lưu Bá.

Trương Tiểu Phàm gặp Lưu Bá cũng tới, tự mở miệng nói: "Lưu Bá, ta không sao, tự là làm cái ác mộng."

Lưu Bá yên tâm, nhìn thoáng qua Tinh Nhi với Trương Tiểu Phàm, nói câu: "Các ngươi tiếp tục, ta cái thanh này lão già khom đi trước nghỉ ngơi."

Lời này vừa ra, đem mặt mộng Tinh Nhi nói kiểu mặt đỏ bừng, Trương Tiểu Phàm đến chất phác không có cảm giác đã có cái gì khác thường.

"Ác mộng" chỉ có Trương Tiểu Phàm tự mình biết có phải thật vậy hay không ác mộng, hắn trong lòng an ủi bản thân mình,

Đây chẳng qua là mộng. Nhưng đồng thời cũng quyết định muốn bảo vệ mình người thân cận, càng càng thêm ý thức được thực lực của mình vô cùng nhỏ yếu. Cũng đang tự hỏi một mình hắn có thể hay không bảo hộ những cái này người hắn yêu với thích người của hắn, lần kia với Tống Trung nói chuyện với nhau lần nữa về tới trong óc của mình.

Cho Trương Tiểu Phàm sát hết mồ hôi Tinh Nhi phát hiện Trương Tiểu Phàm đang ngán người, vì vậy tự mở miệng nói: "Thiếu gia, ngươi đang suy nghĩ

gi đây?"

Lời nói vượt quá, cũng tự đã cắt đứt Trương Tiểu Phàm mạch suy nghĩ rồi.

Trương Tiểu Phàm phục hồi tinh thần lại nhìn xem Tinh Nhi, phát hiện Tinh Nhi vành mắt rõ ràng có đen một chút rồi, sắc mặt cũng không tốt lắm, đau lòng nói: "Tinh Nhi, không cần chiếu cố ta rồi, ngươi trở về phòng đi nghỉ ngơi đi."

"Thiếu gia ta không sao, ta tự phải ở chỗ này chiếu cố ngươi." Hoi quật cường thanh âm theo Tinh Nhi trong miệng nhỏ ra.

Trương Tiểu Phàm hít một tiếng nói ra: "Cái kia nếu không ngươi cũng tới ngủ chung đi, giường lớn, hai người chúng ta người có thể nằm xuống, ngươi một mực nằm sắp được đối với thân thể không tốt."

Đã hấn khích lệ không đi Tinh Nhi, vậy hấn chỉ có thể áp dụng chiết trung biện pháp rồi.

Tinh Nhi nghe xong, vốn là cả kinh, sau lại có chút mừng thầm, tuy nhiên chính cô ta cũng không biết vì cái gì cao hứng.

Mặc dù có một chút cao hứng, nhưng Tinh Nhi vẫn là đỏ mặt nhónh không biết làm sao. Đi, không có khả năng. Với thiếu gia cùng một chỗ ngủ, ngẫm lại tự xấu hổ đỏ mặt, dù sao nàng còn là một. . . Nữ hài tử.

Trương Tiểu Phàm cũng mặc kệ nhiều như vậy, thân thể hướng bên trong lại để cho lại để cho, một thanh kéo qua Tinh Nhi, Tinh Nhi thoáng quấy người một cái, sau đó cũng tự không tại gầy dựa, nhónh nhónh nằm ở Trương Tiểu Phàm bên cạnh.

Trương Tiểu Phàm cũng không lâu lắm liền ngủ mất rồi, một bên Tinh Nhi nhưng lại có chút không thói quen, đến lúc sau nửa đêm thật sự không không được mới đi ngủ.

Đêm qua, Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp tại thành chủ phủ nói chuyện với nhau một đêm, đối với Linh Nhi gặp được ám sát cũng chỉ là hơi chút nói ra một chút, hai người mà bắt đầu đối với hiện tại Vũ đại lục thế cục đã bắt đầu phân tích. Cũng may tối hôm qua tại cửa phủ miện, Trần Hoàng Diệp với Trần Hoàng Ngọc hai huynh đệ gặp mặt sau không có nhiều lời nói, trực tiếp tiến vào thư phòng, đồng thời Trần Hoàng Ngọc có hay không lộ ra thân phận.

Tuy nhiên Trần Hoàng Ngọc không có lộ ra thân phận, nhưng đầu lĩnh quang đầu lĩnh binh sĩ xem xét đứng chung một chỗ hai cái, nào có không rõ hấn vừa rồi không khách khí đối đãi là ai, tâm thật lạnh thật lạnh đấy, cũng may hấn nhìn Trần Hoàng Ngọc không có chứng tỏ thân phận, đại khái đoán được không đứng truy cứu hấn, mang theo một đám huynh đệ đối với Trần Hoàng Diệp một giọng nói cáo từ vội vàng rút lui.

Một đêm nói chuyện với nhau, khiến cho hai huynh đệ quan hệ không quá khản trương, vốn thì ra là cái để vị, đều là người một nhà, mà bọn hấn cái này đồng lứa tạm thời cũng tự hai người, cùng phụ cùng mẫu, sắp hừng đồng thời điểm từng người đi nghỉ ngơi.

Sáng sớm, Lý Tiêu Dao tự sớm theo hấn chỗ ở đi ra, mang theo vài thứ hướng về Trương Tiểu Phàm sân nhỏ bước đi, hấn gần đây đang bế quan, đêm qua xuất quan nghe nói Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi bị ám sát, hấn lúc ấy thấy sắc trời quá muộn tự không có đi nhìn Trương Tiểu Phàm,.. cho nên hôm nay sáng sớm sẽ tới nhìn Trương Tiểu Phàm rồi.

Trên đường nhìn thấy trên đường phố tuần tra binh sĩ rõ ràng nhiều hơn, cũng biết chuyện này ảnh hưởng không nhỏ, hơn nữa hấn còn nhận được phụ thân hấn Lý Nhĩ thư, lại để cho hấn chú ý một chút an toàn, đứng ở Lăng Vũ thành không được ra khỏi thành.

Đọc xong phụ thân hấn thư sau hấn có chút sờ không đến ý nghĩ, nhưng là ý định gần đây tự dừng lại ở Lăng Vũ thành, thuận tiện đem hấn tốt nghiệp nhiệm vụ đi đến quá trình, nói không chừng còn có thể đi vào Vạn Thư Viện nội viện đi, tuy nhiên hấn nghĩ như vậy, nhưng cũng biết trong thư viện viện không phải thiên tài không thể đi vào, đáng tiếc bản thân mình lười một chút.

Lý Tiêu Dao đến Trương Tiểu Phàm sân nhỏ, phát hiện Hứa mục đang tại quét rác, cùng với Hứa mục lên tiếng chào hỏi, trực tiếp đi về hướng Trương Tiểu Phàm gian phòng, Hứa mục cũng không có ngăn cản, bởi vì Lý Tiêu Dao đã tới mấy lần sân nhỏ, là Trương Tiểu Phàm hảo hữu, trông thấy Lý Tiêu Dao đến Hứa mục kỳ thật rất cao hứng đấy, vì vậy nhanh hơn quét rác bộ pháp, bữa sáng nàng hôm nay ý định không làm, trực tiếp cho mọi người làm một trận phong phú điểm tâm.

Lý Tiêu Dao không có gõ cửa, bởi vì hấn cảm thấy vào cái nam nhân gian phòng không cần phải gõ cửa, nhưng mà hấn lần này sai rồi.

Lý Tiêu Dao đẩy ra Trương Tiểu Phàm cửa phòng, đi về hướng Trương Tiểu Phàm giường, trên giường một màn trực tiếp dọa hấn một nhảy, hấn xoa xoa con mắt, mở to hai mắt trông thấy Trương Tiểu Phàm nằm trên giường một cái thân thể lợt cuốn lấy nữ tử, nữ tử dung nhan tinh xảo, nhưng vành mắt có chút lộ ra hắc, có chút nhìn quen mắt.

Có lẽ là sự tình vượt quá đột nhiên, Lý Tiêu Dao đại não đoán lộn, hơi chút sửng sờ mới nhận ra là Tinh Nhi, ngủ mỹ nhân lại là một hương vị, ánh mắt kiên định chuyển qua Trương Tiểu Phàm trên người, phát hiện Trương Tiểu Phàm hoàn toàn chính xác bị thương, trong lòng cũng là một hồi cười xấu xa, nghĩ thầm bình thường nhìn Trương Tiểu Phàm là thứ ngây thơ thiếu niên, hiện tại vậy.

--

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Lý Tiêu Dao lại chọc tới nữ nhân

Khá tốt hai người quần áo mặc dù có một chút loạn, nhưng cũng chỉ là lúc ngủ áp rồi loạn đấy, không đúng Lý Tiêu Dao nhất định sẽ là một loại khác trạng thái.

Gặp hai người một tỉnh, nguyên nhân là một cái bị thương yêu cầu tỉnh dưỡng, một cái tối hôm qua ngủ quá muộn, Lý Tiêu Dao đành phải lên tiếng: "Khục khục, cái kia mặt trời phơi nắng bờ mông rồi."

Sau khi nói xong làm bộ về mặt kinh ngạc nhìn trên giường hai người.

"A . " " một tiếng rít theo Tinh Nhi trong miệng phát ra rồi.

Tinh Nhi vừa mở mắt trông thấy một cái "Lạ lẫm" nam tử đứng tại bên giường, cả kinh, đại não cũng một kịp phản ứng, vô ý thức vội vàng kéo qua chăn mền hướng trên người của mình che, cái này lại để cho Lý Tiêu Dao thiếu chút nữa cười nín thở quá khứ.

Trương Tiểu Phàm đã ở Tinh Nhi rít hạ đã tỉnh, dụi dụi mắt con ngươi, trông thấy Tinh Nhi đem chính đem chăn mền khóa lại trên người, cho rằng phát là chuyện gì rồi, vội vàng dùng tay trái chống giường dựa vào mà bắt đầu, trông thấy chính ôm bụng cười cười to Lý Tiêu Dao, về mặt mê hoặc bộ dạng.

Tinh Nhi trông thấy Trương Tiểu Phàm theo bản thân mình bên cạnh đứng lên, mới nhớ tới buổi tối hôm qua sự tình, sau đó nhìn nhìn trên người của mình, phát hiện quần áo đều tại, mới tức giận nhìn xem Lý Tiêu Dao, về mặt oán giận bộ dạng.

Cái thanh này vốn cười không sai biệt lắm Lý Tiêu Dao lại cho gây nở nụ cười, lại cười lên ha ha.

Trương Tiểu Phàm cũng đã minh bạch là chuyện gì rồi, nhưng là khó mà nói cái gì, nhưng cũng không thể khiến Lý Tiêu Dao đang cười Tinh Nhi rồi.

Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ sau mở miệng nói: "Tinh Nhi, người đi trước rửa mặt a, ta cùng Tiêu Dao huynh tâm sự."

Tinh Nhi chuyển qua thờ phỉ phỉ khuôn mặt nhỏ nhắn đối với Trương Tiểu Phàm ừ một tiếng, sau đó xuống giường mặc vào giày, đi ngang qua Lý Tiêu Dao thời điểm còn giảo nhìn Lý Tiêu Dao một cước, dùng bày ra bất mãn.

Tinh Nhi một cước thế nhưng mà giảo sự thật, đau đến Lý Tiêu Dao ôm chân thẳng đảo quanh, khiến cho còn trên giường Trương Tiểu Phàm cũng nhin cười không được mà bắt đầu, nhưng cười cười làm động tới miệng vết thương, lại để cho hấn nụ cười trên mặt lập tức cứng ngắt lại.

Một lát sau hai người đều trì hoãn đã tới.

Trương Tiểu Phàm mới mở miệng nói: "Tiêu Dao, người tới đây là xem ta?"

Trương Tiểu Phàm hỏi như vậy là vì trông thấy đồ trên bàn, đồng thời đối với Lý Tiêu Dao xưng hô cũng là thân thiết, Trương Tiểu Phàm chỉ là đơn thuần cho rằng ở giữa bạn bè không cần phải như vậy không lưu loát mà thôi.

"Ừ, đúng vậy. Tiểu Phàm Phàm, ta ngày hôm qua xuất quan nghe nói người bị thương, vốn tối hôm qua ý định đến xem, nhưng nhìn quá muộn, cho nên hôm nay sáng sớm tới thăm người một chút, nhìn người tình huống này, ta tối hôm qua có lẽ đến đấy, nói không chừng có thể chứng kiến .", ha ha" Lý Tiêu Dao trêu ghẹo nói.

"Ách .", " Trương Tiểu Phàm một hồi im lặng, sau đó nội tâm rất khinh bỉ một chút Lý Tiêu Dao, tư tưởng vậy mà xấu xa như vậy.

Trả lời không được tự nhiên không có thể dây dưa tại đây vấn đề thương, Trương Tiểu Phàm lại hỏi: "Bé quan, người không phải đã sớm Thiên Cực cảnh đỉnh phong sao?"

Lý Tiêu Dao sững sờ, Trương Tiểu Phàm vậy mà không trả lời,

Lập tức có chút choáng váng, hấn đang còn muốn mở miệng Trương Tiểu Phàm vui đùa nhẹ.

Nhưng là đành phải mở miệng nói: "Nào có đỉnh phong, ta ý còn không có có lĩnh ngộ hoàn toàn, ý không hoàn toàn, đỉnh phong tu vi có làm được cái gì."

Lý Tiêu Dao sau khi nói xong có chút chán chường ngồi ở trên ghế, cầm lấy trên mặt bàn một cái hoa quả bắt đầu ăn.

Trương Tiểu Phàm nhìn nhìn Lý Tiểu Dao, bởi vì hần bản thân mình không có đến cái kia loại cảnh giới, hần cũng không cách nào nói cái gì đó, đành phải an ủi: "Xe đến trước núi ắt có đường, có lẽ có một ngày ngươi lại đột nhiên đã mình bạch đầu rồi, tu hành muốn hài lòng ý."

"Hài lòng ý, hài lòng ý, đúng, ta một mực an lấy tâm ý của mình còn sống, gần đây lại đi lệch đường. Đòi ta muốn hài lòng ý, thuận theo nội tâm chỉ dẫn. Ha ha, cảm ơn ngươi, Tiểu Phàm, ta cảm giác được ta ý muốn viên mãn rồi. Ha ha ."

Lý Tiểu Dao trước thì thảo nhợt kỳ "Hài lòng ý." Thanh âm nhỏ đi sau khai mở bắt đầu cười lên ha ha.

Cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm một hồi im lặng, trong nội tâm nghĩ đến ta đã nói mấy chữ, Lý Tiểu Dao tự đối với chính mình ý lĩnh ngộ càng sâu rồi hả?

Hai người lại hàn huyên một hồi, Tinh Nhi bung nước vào được, cho Trương Tiểu Phàm lau mặt súc miệng, nhìn cũng chưa từng nhìn Lý Tiểu Dao liếc, này mới khiến Lý Tiểu Dao nhớ tới không có thể gây nữ nhân, hần hồi tưởng lại hần lần trước chọc tới Linh Nhi sự tình, chưa phát giác ra phía sau lưng có chút lạnh cả người.

Trương Tiểu Phàm gặp Tinh Nhi bung tới rửa mặt dùng nước, cố ý bắt đầu đến giặt rửa, Tinh Nhi đành phải vịn Trương Tiểu Phàm giúp hần đem y phục mặc tốt, sau đó rộng thùng thình đem quần áo sửa sang lại tốt, giúp đỡ Trương Tiểu Phàm đem rửa mặt hoàn tất, sau đó bung nước lại đi ra ngoài rồi.

Lý Tiểu Dao gặp Tinh Nhi muốn đi ra ngoài, vội vàng lui qua một bên.

Trương Tiểu Phàm cũng dời bước ngồi ở trên ghế, Lý Tiểu Dao đã ở Tinh Nhi đi sau về tới trên ghế, tiếp tục cầm lấy hần không ăn hết hoa quả bắt đầu ăn. Lý Tiểu Dao vừa ăn bên cạnh cho Trương Tiểu Phàm phân năn nói: "Nữ nhân thật sự không có thể được tội."

"Đáng đòi, bản thân mình miệng dễ tiện." Trương Tiểu Phàm rất nghiêm túc nói ra.

"Đúng rồi, ta có cái sự tình yêu cầu ngươi hỗ trợ." Trương Tiểu Phàm nói tiếp.

Cắn một cái hoa quả Lý Tiểu Dao không quan tâm nói câu: "Chuyện gì, bao tại trên người của ta."

Lý Tiểu Dao nghĩ thầm Trương Tiểu Phàm cũng không đúng nắm hần xử lý chuyện đại sự gì.

Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ nói ra: "Ta muốn một phần về Vũ đại lục thế lực tình huống tư liệu, còn có tự là mượn ít tiền."

"Ừ, tư liệu ta đúng bảo ta nơi ở thương hội thu thập một chút, hần không phải là rất khó khăn, ngươi muốn vật kia làm gì vậy? Vay tiền? Ngươi đem ta lần trước đưa cho ngươi khoản tiền lớn đã xài hết rồi? Nói đi mượn bao nhiêu?" Lý Tiểu Dao lược nghi hoặc với kinh ngạc mà hỏi.

"Tạm thời giữ bí mật, phù hợp thời điểm nói cho ngươi biết, tiền ta ý định mượn bốn ngàn Hắc Diệu Thạch." Trương Tiểu Phàm nghiêm mặt nói.

"Khục khục .", " Lý Tiểu Dao bị Trương Tiểu Phàm chặt đẹp kinh hải trong miệng hoa quả một cắn toái tự nuốt mất, kẹt tại trong cổ họng đem mặt của hần đều nghẹn đỏ lên, cả buổi mới khôi phục lại.

"Ngươi muốn như thế khoản tiền lớn ý định xây dựng tiểu thành à? Ta không có nhiều như vậy, bình thường ăn mặc tiết kiệm mới tồn hạ hơn hai ngàn tệ, chỉ có nhiều như vậy." Dứt lời về mặt thịt đau trên tay nhiều ra một cái túi, sau đó làm bộ không quan tâm đặt ở trên mặt bàn.

Trương Tiểu Phàm cũng là không khách khí, trực tiếp vung tay lên, cái túi bị hần thu vào, cái này nhìn tại Lý Tiểu Dao trong mắt một hồi thịt đau.

Trương Tiểu Phàm gặp Lý Tiểu Dao sắc mặt có chút dị thường... tự mở miệng nói: "Yên tâm, ta hỏi trả lại cho ngươi đấy."

Lý Tiểu Dao nghe nói như thế lập tức thoải mái hơi có chút.

"Đúng rồi, ngươi biết rõ ở đâu có thể tìm đến một ít không nhà để về hài tử sao?" Trương Tiểu Phàm hỏi.

"Ngươi đến cùng muốn làm gì?" Lý Tiểu Dao hỏi, hần cảm thấy Trương Tiểu Phàm khẳng định phải làm một đại sự, hần không hỏi trong nội tâm khó chịu, cho nên tự mở miệng.

"Ngươi thật đúng muốn biết?" Trương Tiểu Phàm giống như cười mà không phải cười nói.

Lý Tiểu Dao nhìn nhìn Trương Tiểu Phàm, cũng là rất nghiêm túc nói ra: "Ta thật đúng muốn biết."

Trương Tiểu Phàm đứng lên nói ra: "Tranh giành thiên hạ." Bốn chữ vừa ra, lại để cho Lý Tiểu Dao có chút không biết trước mắt Trương Tiểu Phàm rồi.

Tranh giành thiên hạ, là Trương Tiểu Phàm trải qua suy nghĩ sâu xa sau kết quả. Cha mẹ rồi đi không cách nào được biết cha mẹ tin tức, Linh Nhi gặp chuyện thế đơn lực bạc, hần không muốn tại lại để cho người bên cạnh bị thương tổn hoặc là để ý đến hần mà đi không biết tung tích.

Hần quyết định đoạt thiên hạ này, như thiên hạ quy hần, vậy hần lại có cái gì sợ mất đi đây này? Cướp lấy thiên hạ, nhất định phải có được thế lực, thế lực như thế nào mà đến? Trương Tiểu Phàm trong nội tâm đã có lập kế hoạch, hần muốn bồi dưỡng một đám thế lực, một đám từ nhỏ bồi dưỡng thế lực, hần biết rõ cô độc cường đại, cũng lựa chọn cô nhi đến bồi dưỡng, cũng coi như cho cái kia những hài tử kia một cái cơ hội, hần đầu tiên nghĩ đến chính là lần kia tại Thiên Tiên lâu trông thấy trên mặt đất bị khi phụ sĩ nhục hài tử, hần quyết định thương thế tốt lên sau đi tìm cái đứa bé kia, nếu không

có cô nhi, hẳn cũng sẽ nghĩ tất cả biện pháp thu nhập dưới trướng.

Có lẽ là cái nào mộng, có lẽ là cái này lần bị thương này, có lẽ là hẳn vẫn muốn như vậy. Hẳn hôm nay làm một cái bề ngoài giống như không rời đầu quyết định, nhưng lại với vừa rồi tàn sát này giới trời giáng xem là mở lại này giới Hắc Diệu gia tộc Đế gia nghiên cứu không mưu mà hợp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Đế Quốc mục nát sụp đổ

Trương Tiểu Phàm mặc dù không có xem chuẩn bị vạn năm Đế gia có xây dựng lập tức vận hướng, cử giới đồ thiên ý chí, nhưng là có thống nhất thiên hạ thể lực, cử giới tìm thân chi nguyện vọng.

Có lẽ vận mệnh Trường Hà tựa là như thế, theo thực lực với địa vị tăng cao, Trương Tiểu Phàm đối với cái này thế giới được rồi rõ ràng tăng nhiều, đối với những cái kia ký tự nghiên cứu xâm nhập, cuối cùng hẳn cũng muốn đi đến phá giới chỉ lộ.

"Ăn cơm đi thiếu gia." Tinh Nhi ở bên ngoài kêu một tiếng, Trương Tiểu Phàm cũng lên tiếng.

Đến trong sân, mấy người ngồi trong sân ghế, ghế nguyên lai là bốn cái, về sau Hứa mụ lại đi mua thêm hai cái, mấy người một cương tốt toàn bộ ngồi xuống.

Hứa mụ làm đồ ăn phi thường phong phú, hơn nữa lại không thấy đầy mỡ, thanh đạm có dinh dưỡng, thích hợp người bị thương ăn.

Trương Tiểu Phàm nhìn nhìn trên bàn đồ ăn, bụng ừng ục ục kêu lên, liền định thúc đẩy mà bắt đầu, nhưng hẳn tay phải tăng thêm bả vai bị thương, tự nhiên không cách nào tự quyết ăn cơm đi, Tinh Nhi cũng đang chuẩn bị cho Trương Tiểu Phàm cho ăn cơm.

Tinh Nhi cho Trương Tiểu Phàm cho ăn cơm, tự nhiên cho bữa cơm này đã mang đến sung sướng.

Lại nói Trương Tiểu Phàm bị thụ nặng như vậy tổn thương, chỉ là tu dưỡng không đến hai ngày, lại có thể xuống đất hành tẩu, khí sắc tuy nhiên không phải quá tốt, nhưng đã bắt đầu khôi phục.

Những cái này một là vì Trương Tiểu Phàm thể chất trải qua vừa rồi huyết sắc nước thuốc cải tạo qua thân thể tạo thành thể chất tốt tại thường nhân, hai là bản thân trường kỳ ngồi xuống tu luyện, tu vi đối lập hùng hậu, ba là trúng độc kịp thời bài xuất, đối với Trương Tiểu Phàm thân thể không ảnh hưởng quá lớn.

Một trận nỡ thực lại để cho mọi người ăn tương đương thỏa mãn, đều ăn tương đương tốt, Lưu Bá cũng là tương đương thích ý, tiểu rượu một ly chén hướng về trong bụng đảo đi, ánh mặt trời xuyên thấu qua trong nội viện cây trúc chiếu xạ tại mọi người trên người, khoan thai tình xinh đẹp.

Sau khi ăn xong, Trương Tiểu Phàm lại muốn Lý Tiêu Dao nghe xong một sự tình, thời gian dần qua kế hoạch được một sự tình.

Giữa trưa, mọi người từng người tán đi.

Đế Quốc đế đô, tứ đại gia tộc bên trong Nam Cung gia, Lý gia còn có Mộ Dung gia tuyên bố ần thân, Đông Phương gia tuyên bố thảo phạt hiện thời hoàng thất, lý do là các nơi, dân chúng lâm than, quốc gia loạn trong giặc ngoài, hiện thời hôn quân không tư cách. Cũng tuyên cáo Đông Phương gia gia chủ đương thời Đông Phương Kinh Long xưng đế, Đông Phương Kinh Long nhĩ tử Đông Phương Bại Thiên vì thái tử. Đế Quốc Tam Đại Tướng quân biểu thị ủng hộ, hơn nữa biên cảnh cùng Tam Đại Tướng quân đối nghịch ba đại đế quốc tuyên bố cùng hiện tại mới Vũ Đế Quốc thiết lập quan hệ ngoại giao.

Đăng cơ nghi thức tại Đại Vũ lịch một vạn lẻ một năm ngày ba tháng ba, thì ra là ngày kia, cũng chiêu cáo thiên hạ, thảo phạt hôn quân Trần Hoàng Ngọc.

Chuyện này làm cho thiên hạ xôn xao, thành chủ phủ Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp cũng là cả kinh, tuy nhiên bọn hắn làm xấu nhất ý định, hơn nữa Trần Hoàng Ngọc kịp thời rời đi đế đô, tuy nhiên cao đoan lực lượng tại vẫn còn Trần gia trong tay, nhưng tốt hỏ không chịu nổi sóng nhiều, hiện tại đại thế đã mất.

Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp hợp lại mà tính, liền định tại Lăng Vũ thành trước dàn xếp xuống, dù sao gia tộc bên kia cũng nên biết tình huống rồi,

Gia tộc lúc ấy giao cho bọn họ Vũ quốc lúc, cũng một hướng đi vắng đồng dạng nối tiếp đảm nhiệm người yêu cầu không được mất đi Đế Quốc, lúc ấy hai người bọn họ còn có chút kỳ quái, cho rằng chỉ là ước định thành tục không cần phải hơn nữa, hiện tại nhớ tới nguyên lai gia tộc người đã sớm liệu đến.

Trần Hoàng Ngọc cũng là lưu manh, không làm hoàng đế cũng tốt, có thể hảo hảo hưởng thụ sinh hoạt, nhưng lại nói ra: "Có một loại khuẩn cỏ, mặt trời mọc mà sinh, mặt trời lặn mà chết, cuối cùng cả đời, không biết đêm tối cùng bình minh; ve mùa đông mùa xuân sinh mà mùa hè chết, cả đời không biết còn có trời thu với mùa đông; tương truyền có một loại thần mộc tên là Đại Xuân, đem tám ngàn năm cho rằng là một cái mùa xuân, tám ngàn năm cho rằng là một cái mùa thu, thật tình không biết tại ở giữa thiên địa, cũng không quá đáng là trong nháy mắt một cái chớp mắt, một lát thời gian, nhân sinh trên đời, như thời gian qua nhanh, quốc gia tồn cùng thiên địa, cũng không qua năm ánh sáng lưu chuyển, phù dung sớm nở tối tàn.

Trần Hoàng Diệp nghĩ nghĩ, lời nói mặc dù như thế, nhưng là Trần Hoàng Diệp có chút không buông tha, trong nội tâm phàn nàn Trần Hoàng Ngọc, hảo quốc gia cứ như vậy ném đi, trong nội tâm bao nhiêu có chút tiếc hận.

Đồng thời, Trần Hoàng Diệp khai mở bắt đầu phái người cùng Đế Quốc bốn phía đóng quân khai mở bắt đầu tiếp xúc, đối với lần này phản loạn, hẳn trước kia chỉ để ý kinh doanh Lăng Vũ thành, không có chú ý Đế Quốc những thứ khác địa phương tình huống.

Nhưng bây giờ đang ở hần đại khái được rồi rồi rồi xuống, như Tống Trung cho Trương Tiểu Phàm theo như lời, Đế Quốc đã mục nát rồi, các nơi đóng quân hoặc là ủng binh tự trọng, hoặc là sớm đã là Đông Phương gia người rồi, cái này lại để cho hần đối với Trần Hoàng Ngọc lại là một hồi khinh bỉ, bởi vì Trần Hoàng Ngọc đối với hần nói, hần những năm này một mực quản lý quân vụ, không có để ý dân sinh, làm cho lo là sơ suất, lại để cho triều đình mục nát, có chút áy náy. Nhưng tình huống trước mắt đến xem, Trần Hoàng Ngọc quân đội đều một quân đến từng chút một.

Một hồi đầu lớn Trần Hoàng Diệp nhìn xem đang uống trà đại ca của hần Trần Hoàng Ngọc, thật sự là không biết nói cái gì cho phải, nhưng hần hạ quyết tâm phải bảo vệ tốt Lăng Vũ thành cái này một phương Tịnh thổ, bởi vì hần không muốn vì phạm bản thân mình nội tâm ý nguyện, lúc này khai mở bắt đầu bố phòng với điều binh, đồng thời theo Trần Hoàng Ngọc trong tay muốn tới Trần gia thế tục giới đặc biệt lực lượng, thuận một sắc 500 vị Thiên Cực cảnh tăng thêm ba vị Hóa Ý cảnh đặc biệt lực lượng —— Dạ Mạc chiến đội.

Dạ Mạc, một cái binh thường ở vào với Vũ Đế Quốc có được xung đột nhỏ một ít biên giới bộ lạc với tội phạm chiến đấu chiến đội, thành viên đến từ Đế Quốc tử lao, đang cùng Trần gia ký kết thần bí khế ước về sau,... mới được cho phép gia nhập, tư cách Trần gia đối với hoàng thất ủng hộ, để tiêu trừ tiêu trừ một ít tiềm ẩn uy hiếp, nhưng những năm này Dạ Mạc một mực đang cùng Vũ Đế Quốc Tây Bắc biên thủy với một ít Man tộc làm lấy đầu tranh, coi như là khó phân thắng bại, cho nên tại Đế Quốc địa phương khác không có thân ảnh của bọn họ, Trần Hoàng Diệp giám tại tình huống trước mắt, lúc này thư, dùng linh thú mần thú cho Dạ Mạc truyền tin, triệu hồi Lăng Vũ thành đến.

Trải qua hai ngày nửa không muốn sống chạy trốn, Trương Bá với Tề Trung cuối cùng đã tới Hắc Diệu sơn mạch bên ngoài địa phương rồi, hai ngày không ngừng chạy trốn tuy nhiên chỉ hành tẩu ngàn dặm, nhưng đó là tại nguy cơ trong có thể làm đi cực hạn, rốt cục thoát khỏi nguy hiểm, Trương Bá với Tống Trung mới tìm cái chút cao địa phương nghỉ ngơi, xuất ra chút ít lương khô với rượu, ném đi chút ít cho Tề Trung, Trương Bá tự bắt đầu ăn mà bắt đầu, Tề Trung uống hai phần rượu, cũng khai mở bắt đầu ăn bắt đầu lương khô đến, tại rượu với lương khô cửa vào một sát na kia, Tề Trung cảm giác như là ăn vào nhân gian mỹ vị giống như, có lẽ tử vong mới có thể cấp cho người một loại khác cảm thụ.

Nhớ tới hai ngày này trốn thoát kinh nghiệm, Tề Trung có chút cảm thán, hần không có Trương Bá người như vậy sinh kinh nghiệm, nguy hiểm nhất không ai qua được đã trải qua lần kia biến thượng cấm chế bạo tạc nổ tung, tay chút ít tổn thương mà thôi, còn lần này Hắc Diệu sơn mạch chuyển đi, chẳng những mỗi ngày tử mệnh đơn đầu, hơn nữa cuối cùng còn đã trải qua thú triều, nếu không phải Trương Bá phát hiện nhanh chóng, hai người hiện tại đã bị thú triều bao phủ rồi.

Hồi tưởng lại những cái kia bình thường đều chưa từng gặp qua các loại linh thú, Tề Trung đều cảm giác được có chút phía sau lưng phát lạnh, bọn họ hần một mực không dám theo Hắc Diệu sơn mạch cây cối phía trên đào tẩu, bởi vì phía trên phi hành linh thú cũng không ít, vốn dùng bọn họ Hóa Ý cảnh tu vi, ngày đi nghìn dặm cùng chơi giống như được, nhưng trong núi lớn lại không được.

Nghỉ ngơi đã đủ rồi hai người lại bắt đầu hướng Lăng Vũ thành đi đến.

--

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Vân Vũ kế hoạch

Lâm gia ba người cũng sắp đến rồi Nguyên Đô.

"Thiếu .", Lâm gia, chúng ta tới đây địa phương làm gì vậy?" Trung niên nhân có chút khó hiểu mà hỏi.

"Người là thật khờ hay là giả ngốc, chúng ta là người gì?" Lâm Chung Úc có chút im lặng nói.

Trung niên nhân kia vỗ đầu, mới bừng tỉnh đại ngộ, làm kinh doanh, đi xa như vậy phát hiện cái này đại lục bề ngoài giống như có chút không yên ổn, trên đường còn gặp ăn cướp đây, thỉnh thoảng còn trông thấy có quân đội tại hoạt động, nguyên lai thiếu gia là tới làm kinh doanh đây, hẳn còn tưởng rằng nhà hắn thiếu gia chỉ là đến du lịch đây.

Bọn hắn rất xa trông thấy một trong đó các loại thành thị, đó chính là bọn họ nơi muốn đến, bọn họ là theo một phương hướng khác đến đây, cho nên cũng tự không có đi Hắc Long nhai, cũng không tính là tương đối thuận lợi đi tới Nguyên Đô.

"Đi, nơi này phong cảnh cũng không tệ lắm, chúng ta đi thử nghiệm một chút nước khác phong tình." Lâm Chung Úc mở miệng nói, sau đó xung trận ngựa lên trước nghĩ đến Nguyên Đô bước đi.

Nguyên Đô Nguyên Vương trong phủ, ba cái vương quốc ba gã Đại tướng với tam vương còn có Vân Vũ chính trong phòng thảo luận tam vương quân đội hiệp đồng tác chiến, bởi vì tam vương thuộc về bất đồng dân tộc, cho nên Vân Vũ cũng không có đem tam vương quốc binh sĩ đơn giản dung hợp, mà là căn cứ tam vương quốc binh sĩ tình huống cụ thể tiến hành bất đồng an bài, hơn nữa tay cầm lý do trần thuật cho tam vương.

"Nguyên Vương, người nhìn binh lính của các người am hiểu bên bị chiến đấu, thích hợp cùng địch nhân thời gian dài chém giết ." Mà cùng địch nhân thời gian dài chém giết thì ra là đánh giáp lá cà thời điểm mới có thể phát sinh, ta đề nghị đem người vương quốc quân đội đặt ở mỗi lần chiến đấu đợt thứ hai, bộ binh trận hình, hơn nữa ta còn có một bộ chiến trận, phối hợp người tộc chỉ mỗi hắn có nguyên lực, sẽ có được không tầm thường hiệu quả , đội đứng giao cho người." Vân Vũ đối với Nguyên Vương nói ra.

Nguyên Vương nhẹ gật đầu, chính mình nhất tộc, am hiểu cái gì hắn mình cũng tinh tường, suy nghĩ được Vân Vũ phía trước an bài.

Vân Vũ gặp Nguyên Vương không có ý kiến gì tự mở miệng đối với Vu Vương nói ra: "Vu Vương, các người tộc trước kia là tu vu thuật đấy, tuy nhiên hiện tại vu thuật mười không còn một, cao đoạn vu thuật gần như đã không có, nhưng cao thâm vu độc cái môn này kỹ nghệ các người bao nhiêu vẫn là nắm giữ lấy vài môn a?"

Vu Vương nhìn nhìn Vân Vũ, trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu. Vu Vương gật đầu cũng cho bên cạnh lưỡng Vương đi một tí cảnh bày ra, Vu tộc hẳn là yếu nhất đây, nhược không phải nói bọn hắn thân thể yếu, ngược lại thân thể thực lực mạnh nhất, nhưng nhân số thiệt tình không nhiều lắm, bộ tộc cùng sở hữu không đến mười vạn người, binh sĩ chưa đủ năm ngàn người, mà những thứ khác hai cái vương quốc đều là có được trăm vạn nhân khẩu đại tộc, binh sĩ cũng là vài vạn, tuy nhiên trước kia cho Vũ quốc bày tại ngoài sáng thượng binh sĩ ít đến thương cảm nhưng là cũng không có nghĩa là bọn hắn không cách nào tự tàng với dùng thủ đoạn khác đóng quân.

Vân Vũ gặp Vu Vương trả lời tự mở miệng tiếp tục nói: "Đã như vậy, như vậy Vu Vương bộ hạ có thể chủ phải chịu trách nhiệm viễn trình công kích, ví dụ như cung tiễn, còn có cần nhắc quá rồi với tập kích địch nhân, tuy nhiên dụng độc chính là không quang minh tiến hành, nhưng chiến tranh tự là chiến tranh,

Dùng vu độc tốt nhất không được trí mạng độc, nhưng nhất định phải làm cho người trúng độc mất đi hành động lực, một cái bị thương binh sĩ thế nhưng mà so tự vong binh sĩ chỗ tạo thành tổn thất muốn nghiêm trọng nhiều hơn."

Tam vương với ba vị tướng lĩnh suy tư về Vân Vũ câu nói sau cùng, mấy người đồng thời nhẹ gật đầu, một cái trọng thương đã mất đi hành động lực ít nhất có thể liên lụy hai cái binh sĩ, cái này trên chiến trường là tối kỵ, tử vong đối với tướng lĩnh cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là bị thương binh sĩ quá nhiều, chẳng những trên chiến trường liên lụy chiến lực, chiến hậu đối với an trí cũng là một đại vấn đề.

Vân Vũ nhìn thấy mọi người suy tư cũng không có tiếp tục mở miệng, những vấn đề này tuy nhiên đều hiểu, nhưng nếu hiện tại không thêm sâu bọn hắn đối với những vấn đề này nhận thức, đằng sau hẳn rất khó không chê quân đội, bất lợi với thời gian dài tạo thành giết chóc, cũng bất lợi với đạt tới tổ chức mình mục đích.

Một lát sau, Vân Vũ gặp mọi người đối với hắn cái này quân sư đã có càng sâu tín nhiệm lại bắt đầu nói ra: "Đối với Thạch Vương, các người tộc mọi người tương đối cao lớn, bộc phát lực mạnh mẽ, thích hợp công kích, trùng kích địch nhân trận hình, nhưng như vậy đến nói các người tộc chiến sĩ tổn thất khả năng có chút lớn."

Vân Vũ nói như vậy là vì hiện tại tam vương liên hợp, nếu như thiên đối với bất luận cái gì một Vương mà nói sẽ dễ cho hắn tại tam vương cái kia bên trong tín nhiệm giảm giá, nói rõ Thạch Vương bộ đội khả năng có hại chịu thiệt, tức chứng tỏ không đúng thiên vị phương nào, cũng vì Thạch Vương hướng những cái khác lưỡng Vương đưa ra nhất định được đền bù tổn thất trả tốt đường.

Vân Vũ sau khi nói xong tự hướng lui về phía sau hai bước, đối với mấy người mỉm cười, không nói chuyện rồi.

Những cái khác Nhị vương cũng không ngốc, Vân Vũ lời nói vừa ra, bọn hắn đã biết rõ nên làm như thế nào rồi, bị động tiếp nhận còn không bằng chủ động đưa ra, ba người khai mở bắt đầu giúp nhau cò kè mặc cả, cuối cùng Vu Vương với Nguyên Vương đáp ứng tại đoạt được thổ địa trong lại để cho Thạch Vương ưu tiên lựa chọn một phần nhỏ, cũng tiến hành nhất định được tài vụ đền bù tổn thất.

Tài vụ đền bù tổn thất là Thạch Vương bản thân mình nói ra đấy, thổ địa đánh xuống là chuyện tương lai, hiện tại Thạch Vương vẫn là yêu cầu chút ít tương đối sự thật trợ cấp đây.

Vân Vũ gặp mấy Vương Thương lượng tốt rồi, mà bắt đầu đem một vài chi tiết cho tam vương giảng, cuối cùng đem chiến trận cho Thạch Vương với

Nguyên Vương tất cả một phần, Thạch Vương cầm chính là [Tiêm Thử] chiến trận, chủ đột kích, Nguyên Vương cầm chính là [Chiến Huyết], chủ công phạt, phối hợp bọn hán tộc nhân chỉ mỗi hán có nguyên lực, lại để cho trong cơ thể chiến huyết sôi trào, càng có thể gia tăng bền bỉ chiến đấu thời gian...

Cứ như vậy, các phương diện người khai mở bắt đầu bề bộn đi lên, từng người bỏ cục rồi.

"Tướng quân, chúng ta có còn xa lắm không mới có thể, thì tới Lăng Vũ thành?" Vương tướng quân bên cạnh một cái tiểu tướng hỏi.

"Có lẽ nhanh đến đi à nha." Vương tướng quân có chút mỉm cười nói.

Vương tướng quân mang theo đại quân ly khai để đồ không có bao lâu tự gặp phục kích, đại quân dốc sức liều mạng phá vòng vây cũng tổn thất gần mười vạn người, dọc theo đường thượng không ngừng gặp địch nhân quấy rối với ám sát, với hán cùng một chỗ tình báo quan viên Tiểu Quang tự gặp chuyện bị trọng thương.

Về sau truyền đến tin tức nói Đông Phương gia tạo phản rồi, vốn Vương tướng quân ý định mang binh giết hồi để đồ đấy, nhưng bị thảm thiết chặn đánh, cuối cùng cùng với tình báo quan viên hợp lại mà tính, đành phải mang theo tàn binh tiến về trước Lăng Vũ thành, trong nội tâm còn vì Trần Hoàng Ngọc lo lắng, trên đường đi tiêu hao tăng thêm một ít trọng thương binh sĩ tử vong, cái này bộ đội còn có không đến 30 vạn người rồi, mang theo cái này tàn binh đi gặp Trần Hoàng Ngọc, Vương tướng quân trong nội tâm có nói không nên lời tư vị.

"Truyền lệnh xuống, lại để cho đại quân ngay tại chỗ nghỉ ngơi một chút, thương binh cũng mau mau xử lý miệng vết thương." Vương tướng quân đối với bên người lính liên lạc nói ra.

Đồng thời mang theo một mấy người tự mình đi hướng đội ngũ đằng sau đi cảnh giới, dọc theo đường còn cho binh sĩ chào hỏi, trông thấy bị thương binh sĩ, tại nghĩ tới những thứ này binh sĩ chết tôn thương tại từng đã là đồng chí thủ hạ, nước mắt tuôn đầy mặt.

Ngừa đầu vấn thiên: "Tại sao phải như vậy đối đãi những binh lính này? Vì cái gì không phải lại để cho bọn hán chết ở đối đãi địch nhân trên chiến trường? Tại sao phải lại để cho bọn hán chết ở từng đã là đồng chí trên tay?"

Có lẽ trời bị Vương tướng quân đã hỏi tới, khai mở bắt đầu cuồng phong gào thét, trời u ám, lời mình lờ lờ, nhưng không có trời mưa báo hiệu, Vương tướng quân lại không sợ hãi, nhìn trời không có chút nào lui bước.

--

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Hắc Diệu phong ấn phá, thiên địa trở lại

Mà lúc này Hắc Diệu sơn mạch, chủ yếu là Hắc Diệu sơn mạch trung tâm, hào quang đại tác, sơn mạch này giải đất trung tâm, một đường đạo từng đột hào quang chạy về phía chân trời, những cái này hào quang vừa đến phía chân trời, liền khiến cho được bầu trời biến thành hắc ám mà bắt đầu, Hắc Vân theo Hắc Diệu sơn mạch trên không khai mở bắt đầu khuếch tán, khuếch tán không ngớt, tiếng sấm đại tác, trong thiên địa một cỗ bị ý tăng thêm một cỗ tức giận lẫn nhau giao thoa hiện ra được, Hắc Vân bao trùm ở dưới phạm nhân cũng đã quỷ xuống.

Loại trạng thái này vốn là bao trùm toàn bộ Vũ đại lục, sau đó khai mở bắt đầu hướng khác ba cái đại lục lan tràn, phạm nhân quỷ xuống không lâu sau, tu sĩ cấp thấp cũng khai mở thời gian dần qua tại thiên địa chỉ uy hạ không kiên trì nổi rồi, khai mở bắt đầu quỷ xuống.

Kịch biến tiếp tục tiếp tục được, Hắc Diệu sơn mạch hào quang như cũ tại hướng lên trời không lao nhanh được, tuôn ra lên thiên không về sau, màu đen tầng mây cũng càng nhanh hơn hướng về bốn phương tám hướng chạy đi.

Trong thiên địa lâm vào hắc ám, che khuất bầu trời Hắc Vân rốt cục khiến cho cái này giới thiên địa lâm vào lời điện nổ vang với trong bóng tối đi, trong thiên địa ngoại trừ tại Bí Cảnh bên trong cường giả, những người khác hoặc là quỷ sát hoặc là đau khổ chèo chống được, uy áp không ngừng ở tăng lên, nhưng đối với tại không tu hành người bình thường một cỗ thay đổi gì.

Trương Tiểu Phàm chính nằm ở trên giường, thiên địa uy áp tự nhiên sẽ không bỏ qua có tu vi người, khá tốt hẳn là nằm ở trên giường đấy, cảm thụ được thiên địa uy áp chỉ là phi thường không khỏe, mồ hôi đầm đìa rồi, muốn kêu Tinh Nhi với Lưu Bá, nhưng thanh âm như thế nào cũng phát không vượt quá, Lưu Bá cũng uống say trong phòng ngủ, nhưng thiên địa uy áp cũng đem hán chấn tỉnh, cả người trên người phong ấn cũng bị chấn khai rồi, trải qua thiên địa pháp tắc tẩy lễ, Lưu Bá đạt tới Quy Tâm cảnh đỉnh phong tu vi, nhưng không có tại biến hóa, bởi vì Lưu Bá trước mắt chỉ có thể khôi phục đến tu vi như vậy, bản thân thân thể với kinh mạch tình huống chỉ có thể ủng hộ hán đến tình trạng này rồi, không có thể khôi phục đến trước kia đỉnh phong rồi.

Tuy nhiên tu vì khôi phục, nhưng là vẫn là thừa nhận được càng cường đại hơn thiên địa uy áp, Bí Cảnh một ít phát giác được thiên địa đại biến lão giả khai mở bắt đầu xem bói, xem bói lão giả nhao nhao ở trong quá trình này thổ huyết, nhẹ đích sinh cơ tiêu hao tăng thêm nội thương nghiêm trọng, trọng trực tiếp lưu lại di ngôn đi đời nhà ma.

Bí Cảnh tuy nhiên độc lập với cái này giới, nhưng bọn hắn muốn xem bói phỏng đoán cái này giới thiên địa bí mật tự nhiên nhận lấy cần trả, hơn nữa là vô cùng nghiêm trọng cần trả.

Hào quang rốt cục trở thành nhạt rồi, bị phong ấn thiên địa quy tắc trở về rồi, bị phong ấn thiên địa ý chí trở về rồi, cái này vạn năm đối với ở thiên địa rất ngắn, nhưng cũng là lại để cho thiên địa dị thường phần nộ thời gian.

Nó, thế giới ý chí, thế giới quy tắc bị một đám bản thân mình nuôi sống con sâu cái kiến phong ấn tuyệt đại bộ phận quy tắc với ý chí, hơn nữa là lâu như vậy thời gian, dĩ vãng nó ở vào Hỗn Động, chỉ là thủ vững bản thân mình theo Hỗn Động trong đến thời điểm được trao cho chức trách, không có cảm tình, không nghĩ phương pháp, chỉ biết là máy móc vận hành được.

Từ khi vạn năm trước bị phong ấn ở Hắc Diệu sơn mạch hạ, nó đối với phong ấn nó chính là cái người kia còn có người nọ giúp đỡ đã có nhớ lại,

Có lẽ là bản thân không được đầy đủ, thiên địa ý chí khai mở bắt đầu suy tư, khai mở bắt đầu suy tư, nó khai mở bắt đầu xuất hiện cảm xúc, đã có tư tưởng, khai mở bắt đầu đảo lưu thời gian, đã bắt đầu vạn năm nhân cách hoá chỉ lộ, tuy nhiên không hóa hình người nhưng là đã không phải là quá khứ cái kia máy móc hơn nữa không hề tình cảm chết lặng một đoàn đồ đặc rồi.

Những biến hóa này, đợi nó hôm nay bài trừ phong ấn mà ra về sau, trở về thiên địa, vốn là cường thế đồng hóa nguyên lai nó trên người đừng chia lìa cái kia đoàn cấp thấp quy tắc với một ít ý chí, cho nên đã tạo thành sấm sét vang dội.

Nguyên lai còn lại cái này đoàn quy tắc với ý chí tự nhiên bản năng cảm giác được bài trừ phong ấn mà ra cái kia đoàn quy tắc với ý chí không giống ngày xưa, tự nhiên phản kháng, nhưng dù sao quá mức nhỏ yếu, vạn năm tu dưỡng nó cũng không có trở nên mạnh mẽ, làm sao có thể cùng phong ấn ở dưới tuyệt đại bộ phận quy tắc với ý chí đối kháng, tại bản năng không cam lòng hạ bị dung hợp.

Hắc ám bao phủ cái này giới về sau, mới thiên địa ý chí thời gian dần qua nắm giữ cái này giới toàn bộ đồ vật, khai mở bắt đầu su tầm nó trong trí nhớ những người kia, nó muốn bọn hắn biến mất, bởi vì nó nhớ được người kia phong ấn nó thời điểm còn có một đám người hỗ trợ, nó không biết đám người kia còn sống hay không, nhưng những người kia diện mạo nó nhưng vẫn nhớ kỹ, nhớ kỹ.

Nó ý định lại để cho những người kia hình thần câu diệt, bởi vì nó cảm giác được không thoải mái, nó không muốn đang nhìn đến những người kia tồn tại tại nó quản lý trong thế giới, nó khai mở bắt đầu phát động quy tắc chỉ lực, khai mở bắt đầu tìm kiếm lấy những ký ức kia bên trong thân ảnh.

Không lâu đã tìm được một cái nó trong trí nhớ người, trong chốc lát người kia tựa từng chút một biến mất tại trong thiên địa, sợ hãi ở đâu người trong mắt không có biến mất, bởi vì hắn là cái có kiến thức người, hắn theo trước mắt cái này mờ hồ bóng người trên người cảm nhận được hắn năm đó sợ hãi, cái kia giấu ở trong tâm linh sâu nhất sợ hãi.

Hình thần câu diệt, người kia liền cả chuyển thế cơ hội đều không có, tuy nhiên bọn hắn cái này thế giới không có ai biết Luân Hồi chuyện này, là vì cái này giới thật sự bị thua, sách cổ không còn, đạo pháp không còn, bí văn không còn, truyền thuyết không còn.

Cùng Viễn Cổ hết thảy đều biến mất không gặp, lịch sử xuất hiện một cái đứt gãy, làm cho hết thảy về Viễn Cổ đồ vật cũng không có, về sau nghiên cứu lịch sử một ít người ý đồ tìm cái kia đoạn biến mất lịch sử, nhưng đều đã thất bại, bởi vì bọn hắn không có tìm được một tí tẹo nhớ lại.

Đã tìm được người đầu tiên, tự nhiên có người thứ hai, người thứ 3, nó tại trong thời gian ngắn tựa giết chết nó có thể ở cái này thế giới tìm được toàn bộ gương mặt, cũng có người như là người đầu tiên đồng dạng sợ hãi, càng có người vì cái này thế giới cảm nhận được tuyệt vọng... trước kia nó chỉ là bị động phản kích, mà bây giờ nó chủ động xuất kích rồi, tử vong cuối cùng một khắc, có người nghĩ đến cái này thế giới người còn có cơ hội không? Còn có hi vọng sao?

Người chết chủ yếu đều là năm đó nhân thiên đại chiến còn sót lại xuống hợp thành Nhân tộc cao tầng, Vũ đại lục cao tầng đi thượng giới, coi như là vận may của bọn hắn, Trương Tiểu Phàm cha mẹ tham dự chuyện năm đó, tuy nói không phải ở phía trước coi như là chính giữa lực lượng, cũng có nhất định khả năng khiến nó nhớ kỹ, khiến cho phát sinh thảm kịch.

Thượng giới, vẫn là tại trong sơn cốc kia, lão Tề thúc còn có Trương Tiểu Phàm cha mẹ với gia gia chính trong cốc vội vàng, những thứ khác mấy người đã đã đi ra sơn cốc, bởi vì bọn hắn quyết định đi trước bên ngoài nhìn xem, hiểu rõ một chút tình huống nơi này. Trương Tiểu Phàm cha mẹ của hắn bốn người quyết định trước lưu lại, dưỡng tốt bản thân bệnh kín, đề cao chút ít tu vi đang suy nghĩ vượt quá không đi ra ngoài, mọi người lần nữa mỗi người đi một ngã, từng người mạnh khỏe.

Đế gia Bí Cảnh, ngày đó dặn dò Đế Thích Thiên lão giả kia cường hành đề xuống một hơi huyết, sau đó tại trên người của mình dùng nhanh tay nhanh chóng chọn vài cái, nhắm mắt lại, khai mở bắt đầu điều tức bắt đầu đến.

Đế gia có một môn Thiên Cơ phép tính, xem là trời xem là đất, không có gì không tính.

Thiên Cơ phép tính gần đây tu hành cao nhất tựa là vạn năm trước Hắc Diệu, Đế gia Hắc Diệu.

Bởi vì Hắc Diệu tính toán này giới có tấn chức cơ hội, có thể lại để cho hiện tại tu giả càng tiến một bước, có thể Trường Sinh, cái này lại để cho lúc ấy đã đạt tới cái này một phiên thiên địa cực hạn Hắc Diệu động tâm tư, ngay lúc đó hắn sống quá trên dưới một trăm vạn năm không nói chơi, có lẽ đối với

phàm nhân đã vô cùng dài dằng dặc rồi, nhưng đối với tại Hắc Diệu vẫn là ngắn, hần tu hành vạn năm đạt đến cái này giới đỉnh phong, hần bản thân mình chẳng những là một thiên tài, là thứ tuyệt thế thiên tài, hơn nữa hần còn xuất thân từ cái này giới xưa nhất Đế gia.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Nó xuất hiện với biến mất

Vạn năm tu hành, trợ hần đã vượt qua Đế cảnh, này giới đã không phải là hần muốn được rồi, hần có thể thay đổi như chong chóng trở tay làm mưa, nhưng cao thủ là tịch mịch đấy, có lẽ này giới chỉ có thể ủng hộ một mình hần dừng tại đỉnh phong, bởi vì hần phía dưới chỉ có mấy cái Sáng Thế cảnh cao thủ, Sáng Thế được gọi là sáng tạo trong cơ thể Tiểu Thế Giới, chỉ có thể dùng cho tồn trữ thiên địa chi khí với một ít tử vật, Đế cảnh chính là cao thâm một ít, lượng với chất đều so Sáng Thế cảnh đều sâu sắc cải biến.

Sáng Thế cảnh cường giả có thể sống đến 50 vạn năm trái phải, cũng là tương đương dài dằng dặc.

Hắc Diệu tại lúc ấy có được cái này giới tuyệt đối lời nói quyền, hần tại đạt tới đỉnh phong sau một thời gian ngắn hưởng thụ lấy sinh hoạt, nhưng một qua bao nhiêu năm hần tựu tịch mịch rồi, hần cũng cảm thấy mình sinh cơ tại giám sát, tuy nhiên phi thường nhỏ bé, nhưng tư cách từ trước tới nay đệ nhất cao thủ, tự nhiên cũng cảm nhận được nguy cơ cảm giác, hần buông xuống tư thái, khai mở bắt đầu tìm kiếm dấu vết để lại, sau đó không ngừng suy diễn Thiên Cơ, tại hao phí gần mười vạn năm tuổi thọ tăng thêm bất tận tài nguyên, rốt cục nghĩ tới vạn năm trước dẫn thiên địa quy tắc với ý chí một trận chiến, mà chuyển biến thành, cái này thì có vạn năm trước một trận chiến.

Này một trận chiến chuẩn bị gần mười vạn năm, đại trận vô số, suy diễn Thiên Cơ, Hắc Diệu triệu tập vô số giúp đỡ, này một trận chiến thiên hôn địa ám, với không có hình thái thiên địa quy tắc với ý chí chiến đấu, Hắc Diệu không hổ là tuyệt thế kỳ tài, tuy nhiên cuối cùng chiến bại, nhưng hần cũng đem hần cùng trời khai chiến một lần cuối cùng xem bói làm xong việc rồi.

Đã hần không có thể thay thay được trời, phải dựa vào kẻ đến sau, vì vậy hần hao hết cuối cùng lực lượng đem cái này tuyệt đại bộ phận thiên địa quy tắc với ý chí phong ấn tại vùng núi này trong rồi, vùng núi này là cái này giới long mạch, tăng thêm vô số đại trận phối hợp, rốt cục phong ấn này thiên địa quy tắc với ý chí, cũng vì hậu nhân tranh giành đến rồi nhiều thời gian hơn, đã có kinh nghiệm, Đế gia liên hợp còn sót lại Nhân tộc cao tầng đã bắt đầu vô tận nghiên cứu.

Rốt cục đã có mới phương hướng rồi, lúc ấy bọn hần chỉ là tụ tập Nhân tộc cao đoạn lực lượng đi phản kháng thiên địa quy tắc với ý chí, cũng không có cử giới đi đối kháng, trải qua không ngừng nghiên cứu với nghiên cứu thảo luận, rốt cục nghĩ tới một cái phương pháp, một cái ích kỷ phương pháp, tụ tập toàn bộ giới trí tuệ sinh linh, tụ giới phản kháng.

Đây là Đế gia làm đội trưởng đưa ra đấy, nhưng có thể nói là phi thường ích kỷ đấy, đánh vỡ cái này giới tất cả mọi người cuộc sống yên tĩnh, lại để cho người bình thường cũng theo bọn hần đến phản kháng thiên địa, tựa hồ cũng không có nghĩ tới sau khi thất bại hậu quả, cũng một cân nhắc qua người bình thường ý nguyện.

Hiện tại, thiên địa ý chí đã có linh trí, "Nó" khống chế được thế giới quy tắc với lực lượng, như thất bại, có thể sẽ chọc giận "Nó", hậu quả không thể như vạn năm trước như vậy giống nhau mà nói, đã có ý thức "Nó" đứng làm ra cái gì đến đã không cách nào phỏng đoán rồi.

"Nó" cải biến cũng là tất cả thế lực lớn thật không ngờ đấy.

Trên bầu trời Hắc Vân tán đi, cái kia loại làm cho người cảm giác hít thở không thông thời gian dần qua biến mất, trời quang chọi hiện, trong thiên địa một mảnh thanh minh.

"Nó" nhìn xuống cái này thế giới,

Có chút thương cảm, cũng có chút ít nghi hoặc, nghĩ đến vạn năm trước tại sao phải phát sinh một màn kia, là mình sai rồi, nhưng người nợ rõ ràng cho thấy muốn hủy diệt bản thân mình.

Suy tư một lát, "Nó" rốt cục đã đi ra Hắc Diệu sơn mạch trên không, bầu trời cũng thoáng cái tựu hắc ám, đây là bình thường hắc ám, bởi vì "Nó" ảnh hưởng, thời gian rất nhanh về tới nguyên lai quỹ tích, "Nó" không muốn đi phá hư quy tắc trong những cái kia trọng yếu bộ phận.

" nó "Rời đi, không biết đi địa phương nào, nhưng vẫn là tại đây thế giới.

Vào đêm, Trương Tiểu Phàm chính nằm ở trên giường thật sâu thở một hơi, vừa rồi hắn cảm giác được bị cái gì nhìn thoáng qua, toàn thân ướt đầm, Tinh Nhi vừa rồi cũng vào được, trông thấy Trương Tiểu Phàm không có việc gì tự đi đập nước rồi, Lưu Bá một đến Trương Tiểu Phàm trong phòng, bởi vì hắn biết rõ không xảy ra sự tình gì, một mình trong phòng uống rượu nghĩ đến sự tình.

"Đến, thiếu gia ta trợ giúp người bắt đầu đến sát chà xát người, người một thân mồ hôi." Tinh Nhi bên cạnh dùng tay vịn Trương Tiểu Phàm vừa nói nói.

"Ừ, tốt." Trương Tiểu Phàm ôn hòa đối với Tinh Nhi nói ra.

Tinh Nhi cẩn thận chà lau thực Trương Tiểu Phàm thân thể, nhìn xem Trương Tiểu Phàm bị thương bả vai, trong lòng vẫn là có chút đau lòng, cẩn thận đem Trương Tiểu Phàm miệng vết thương chung quanh một ít nhỏ vết máu lau sạch sẽ, thon thon ngón tay ngọc ngẫu nhiên xẹt qua Trương Tiểu Phàm làn da, khiến cho Trương Tiểu Phàm có được cảm giác khác thường, nhưng Trương Tiểu Phàm không có nói ra.

Chà lau hết Trương Tiểu Phàm thân thể có thể chà lau địa phương, Tinh Nhi sợ Trương Tiểu Phàm bị cảm lạnh, lại ôn nhu đem mang đến quần áo cho Trương Tiểu Phàm thay đổi, Trương Tiểu Phàm cũng phối hợp với Tinh Nhi, không có chút nào xấu hổ.

Làm bạn mới là dài nhất tình tỏ tình, cũng chỉ có như vậy làm bạn, đợi ngày sau Trương Tiểu Phàm leo lên đỉnh phong, Tinh Nhi cũng bạn tại hắn trái phải.

Tề Trung với Trương Bá đã ở uy áp tán đi về sau, đã tìm được một cái tương đối khô ráo sơn động tạm thời ngừng giữ lại.

"Sự phụ, hôm nay là tình huống như thế nào, ta vừa rồi trực tiếp không có thể có thể động, còn cảm giác được bị cái gì theo dõi đồng dạng." Tề Trung bên cạnh hướng về trong đồng lửa châm củi vừa hỏi.

Trương Bá uống một ngụm rượu về sau, nghĩ nghĩ, đưa cho Tề Trung một câu: "Ta cũng không biết, nhưng mà không phải chúng ta có thể đụng vào đây."

Cứ như vậy, chuyện này cứ như vậy tại bất đồng cấp độ người trong nhấc lên sóng lớn, ngoại trừ Vũ đại lục khác ba cái đại lục cao tầng cơ bản với Vũ đại lục đồng dạng phé đi, đã không có thực lực cũng tự chưa từng ước thúc đại lục đã tâm bưng bưng chính trị gia rồi.

Tin tức còn không có có truyền ra, mà tin tức linh thông chính trị gia đã bắt đầu làm chuẩn bị, nhiều năm như vậy hòa bình, một ít Đế Quốc đã mục nát rồi, như là Vũ Đế Quốc đồng dạng. Thế giới là công bình đấy, có mục nát tự có tân sinh, một ít uy tín lâu năm Đế Quốc tiêu vong, không phải là mới Đế Quốc sinh ra đòi cơ hội sao?

Hiện tại từng cái đại lục đã tâm nơi ở cũng bắt đầu mưu đồ rồi, thiên hạ phân tranh lại tới gần một bước.

Ngày kế tiếp, thiên địa một mảnh thanh minh, mọi người tại nghỉ ngơi cả đêm về sau, cảm xúc cũng ổn định, không tại xem ngày hôm qua dạng tâm tình kích động rồi. Một đêm nghỉ ngơi, phối hợp Lưu Bá mấy ngày nay cho Trương Tiểu Phàm bồi lên sinh cơ phần, tăng thêm thân thể của mình sự khôi phục sức khỏe, Trương Tiểu Phàm tổn thương đã không có gì đáng ngại, tuy nhiên cánh tay như cũ không năng động, nhưng là không đứng động một chút lại đau.

Sáng sớm, ăn điểm tâm xong về sau, Trương Tiểu Phàm tự cực lực yêu cầu đi ra ngoài đi dạo một chút, tuy nhiên đi dạo một chút là lấy có,... chủ yếu chính là hắn muốn đi tìm ngày nào đó tại Thiên Tiên lâu trông thấy chính là cái kia tiểu hài tử, hắn ý định thu lưu cái kia tiểu hài tử, bởi vì cái kia tiểu hài tử thân ảnh một mực tại trước mắt của hắn xuất hiện.

Tinh Nhi tự nhiên cùng tại Trương Tiểu Phàm bên người, Lưu Bá lo lắng cũng cùng một chỗ cùng bọn họ đi ra. Ba người thừa lúc xe ngựa cứ như vậy đi ra, Lưu Bá tự nhiên lái xe.

Đi tới Thiên Tiên lâu, xe ngựa ngừng lại, Tinh Nhi cẩn thận vịn Trương Tiểu Phàm xuống xe ngựa, sau đó cũng không có vội vã đi tìm đứa bé kia, mà là mang theo Lưu Bá với Tinh Nhi đi Thiên Hương lâu, ý định trước ăn một bữa cơm, ba người lên lầu ba, đối lập tương đối tiết kiệm. Trương Tiểu Phàm cảm thấy dừng tài cao có thể nhìn xa, lầu ba tuy nhiên không cao, nhưng nhìn lần đầu đường cảnh sắc đã đầy đủ rồi.

Gã sai vật thuần thực an cái này Trương Tiểu Phàm yêu cầu của bọn hắn mang theo bọn hắn đi tới bên cửa sổ trên vị trí, cho mỗi người rót một ly trà ngon, sau đó chờ ở ý bên cạnh, chờ đợi Trương Tiểu Phàm bọn hắn gọi món ăn.

Trương Tiểu Phàm đối với Tinh Nhi cười cười, Tinh Nhi tự nhiên biết rõ cái gì ý tứ, tự lại để cho gã sai vật bản thân mình quyết định, nhưng đặc biệt dặn dò gã sai vật làm chút ít thanh đạm có dinh dưỡng đồ vật, gã sai vật lên tiếng, quay người ý định xuống dưới chuẩn bị thời điểm, Lưu Bá tức thời mở miệng nói: "Tại cảm một vò rượu ngon."

Gã sai vật lại lên tiếng, sau đó vội vàng hướng về dưới lầu đi đến.

Lưu Bá cầm lấy cốc một bên uống vào, vừa ăn được trên bàn quả vỏ cứng ít nước, Trương Tiểu Phàm nhẹ nhàng giật giật ghế, khoảng cách cửa sổ càng gần, Tinh Nhi không có chuyển ghế, chỉ là dùng tay vịn Trương Tiểu Phàm bên cạnh, im lặng dừng tại Trương Tiểu Phàm bên cạnh.

Có lẽ từ đằng xa người có thể chứng kiến cái này đối với thần tiên quyến rũ, áo trắng Trương Tiểu Phàm, bên cạnh đứng đầy một cái phần sắc mười sáu thiếu nữ, có lẽ chỉ có yên bình thời điểm mới có người đi thường thức loại này xinh đẹp a.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Thạch Đầu

"Đứng lại, tiểu tạp chủng, dám trộm đồ, đánh chết hần." Một cái cường tráng hài tử lớn tiếng nói.

Trương Tiểu Phàm tìm theo tiếng nhìn lại, trông thấy một cái hần thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở Trương Tiểu Phàm trong tầm mắt, cái kia bị truy đánh tiểu hài tử tựa là Trương Tiểu Phàm lần trước trông thấy tiểu hài tử.

Cường tráng hài tử đem tiểu hài tử một phát bắt được, sau đó kéo ngã xuống đất, những hài tử khác một loạt trên xuống, đối với trên mặt đất hài tử quyền đâm cước đá, trên mặt đất hài tử gất gao hộ chiếu cái gì đó, thỉnh thoảng kêu rên vài tiếng.

Lúc này, xa xa một người trung niên người bán hàng rong nhìn không được rồi, thả ra trong tay công việc, bước nhanh đi về hướng nơi này, lên tiếng quát lớn: "Nhanh chóng dừng đánh nữa." Sau đó đẩy ra cái này mấy cái đánh người hài tử, nâng dậy trên mặt đất hài tử.

"Thạch Đầu, ngươi không sao chứ, vì cái gì không mở miệng giải thích cái này mà nần thầu là ta đưa cho ngươi?" Trung niên người bán hàng rong một bên vỗ hài tử bụi bặm trên người vừa có chút trách cứ mà hỏi.

"Vương đại thúc, ta không sao, ta trải qua đánh, cho bọn hần giải thích cũng vô dụng đấy, bọn hần vẫn là đúng đánh ta." Bị đánh đích Thạch Đầu dùng tay lau đi khóe miệng vết máu cười đối với trung niên người bán hàng rong nói ra.

"Ai, về sau ngươi cố định đến nơi này của ta hỗ trợ, như vậy bọn hần mấy cái thằng ranh con tựa cũng không tùy tiện đánh ngươi nữa." Trung niên người bán hàng rong với nơi này những thứ khác người bán hàng rong đồng dạng, ưa thích cái này cơ linh tiểu quỷ, có cái gì chân chạy hoặc là những thứ khác công việc đều bị Thạch Đầu làm, sau đó nửa giao thù lao tăng thêm nửa tiền đưa hình thức cho Thạch Đầu một ít sinh hoạt vật tư.

Mọi người ưa thích Thạch Đầu đồng thời cũng đúng Thạch Đầu thân thể còn có gia đình tình trạng phi thường đồng tình.

Tuổi nhỏ thời điểm Thạch Đầu phụ thân vì cứu một người bình thường đã mất đi tánh mạng, mẹ của hần ngâm đắng nuốt cay lôi kéo hần, nhưng sinh tồn không dễ, vất vả lâu ngày thành nhanh, cuối cùng là bị bệnh, khiến cho vốn bọn hần vốn nghèo khó sinh hoạt đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Bởi vì sanh ở trong thành, không có ruộng đồng, trước kia sinh hoạt nơi phát ra toàn bộ nhờ Thạch Đầu mẫu thân làm giúp đỡ lấy, hiện tại hần mẫu thân bị bệnh, mặc dù có người biểu thị vẫn đang có thể cho mẫu thân hần làm chút ít đơn giản công việc, dùng để cung cấp nuôi dưỡng cuộc sống của bọn hần, nhưng Thạch Đầu mẫu thân thật sự không cách nào làm, dù cho đơn giản công việc cũng là muốn nhất định được thể lực đấy.

Khá tốt Thạch Đầu một mực hiểu chuyện, Thạch Đầu mẫu thân cũng hiểu được trước kia lưu lại một ít tiền tài, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, tuy nhiên lâu dài y bệnh bỏ ra tuyệt đại bộ phận tiền tài, nhưng là chèo chống hai mẹ con bọn họ nhân sinh sống ở hiện tại.

Láng giềng láng giềng với trên đường người bán hàng rong cũng thỉnh thoảng cứu tế với trợ giúp bọn hần.

Nhưng từ nhỏ đã không có phụ thân, Thạch Đầu tựa đã thành bị khi dễ đối tượng, ngôn ngữ nhục mạ, thỉnh thoảng bị đánh, vừa mới bắt đầu Thạch Đầu còn xem mẫu thân hần nhắc tới, về sau hần không đề cập nữa, bởi vì nói ra cũng vô dụng, còn không công khiến cho mẹ của hần tức giận.

Trước kia mẫu thân hần thân thể tốt thời điểm, tại bên ngoài chế tác, Thạch Đầu đại đa số thời điểm thì ra là bị điểm nhục mạ, coi như thì tốt hơn, không bị đánh, Thạch Đầu cũng không đề ý tới bọn hần nhìn thấy đám kia hài tử tựa né tránh,

Hiện tại hần mẫu thân bị bệnh, cơ bản không tại ra ngoài hiện, cũng tựa lại để cho bọn này hài tử lá gan càng lúc càng lớn rồi, thường xuyên đánh hần.

"Vương đại thúc, ta đi về trước, mẫu thân của ta còn không có có ăn điểm tâm nhé." Thạch Đầu nhếch môi cười cười, đối với ân cần thăm hỏi Vương đại thúc nói ra.

"Ai, vậy thì tốt, ngươi mau trở về đi thôi, đợi lát nữa ngươi tìm đến ta, ta nói với ngươi nói về sau cùng ta làm chút ít cái gì." Vương đại thúc sờ lên Thạch Đầu đầu, mở miệng nói.

"Ừ, cảm ơn Vương đại thúc." Thạch Đầu ngoài miệng nói xong, dưới chân không chậm, hướng về trong nhà chạy tới, hần sợ trong ngực màn thầu người lạnh, mẫu thân hần ăn được sẽ không tốt.

Thiên Tiên trên lầu, Trương Tiểu Phàm nhìn một màn này, cũng đại khái đoán được mấy thứ gì đó, cái kia tên gọi là Thạch Đầu thiếu niên được màn thầu

cũng không có ăn, mà là phóng trong ngực, chắc hẳn trong nhà còn có những người khác a.

"Tĩnh Nhi, người cảm thấy vừa rồi cái kia gọi là Thạch Đầu hài tử như thế nào đây?" Trương Tiểu Phàm nhẹ nhàng mở miệng hỏi.

"Ừ, là thứ hài tử đáng thương, chúng ta các loại đi cho cái đứa bé kia nhất điểm tiền tài a thiếu gia?" Tĩnh Nhi bị Trương Tiểu Phàm vừa hỏi, vốn là sùng sốt một chút, lập tức mang theo thỉnh cầu ngữ khí nói ra.

"Tốt, đợi lát nữa chúng ta đi tìm hắn." Trương Tiểu Phàm nắm Tĩnh Nhi tay nói ra.

"Mấy vị, món ăn này yêu cầu nhân lúc còn nóng ăn, mới có thể phẩm đến món ăn này bên trong mỹ vị." Mang thức ăn lên gã sai vặt buông đồ ăn sau nói ra.

Nói xong cũng lui xuống, bởi vì hắn chỉ là đề nghị.

"Thiếu gia, chúng ta khai mở bắt đầu ăn cơm đi." Tĩnh Nhi vừa nói vừa dùng nhẹ tay nhẹ đích niết Trương Tiểu Phàm tay.

Lưu Bá vĩnh viễn như vậy theo tính, nghe được gã sai vặt nói người lạnh không thể ăn, cũng đã thúc đẩy rồi, Tĩnh Nhi với Trương Tiểu Phàm đến lúc đó không ở hồ, bởi vì Lưu Bá là bọn hắn trưởng bối, tuy nhiên dùng Trương Tiểu Phàm vì chủ, nhưng Trương Tiểu Phàm cho tới bây giờ cũng không có đem Tĩnh Nhi với Lưu Bá tương đương hạ nhân.

Mới lên đến đồ ăn là một đường về cá mỹ vị, cách làm, lấy quý cá, cái bụng đi cốt, dùng chung mật ong trắng, phóng hơn mấy phiến cây thực dược, tiến hành nhiệt độ cao chưng tốt, cuối cùng ra lò thời điểm gọi lên một muối chất mật.

"Ừ, không tệ, đem con cá này làm thật tốt." Liền cả Lưu Bá đều mở miệng khoa trương nói.

Trương Tiểu Phàm với Tĩnh Nhi ném một ngụm về sau, cũng là cảm thấy cái kia thịt cá của vào tron mềm, mang theo một chút mật đường trong veo, với được khác cảm giác là vị giác tách ra, làm cho không người nào so người nhẹ nhàng khoan khoái.

Bữa cơm này ăn tương đương vui sướng, không khỏi là mỹ thực tác dụng, cũng là Trương Tiểu Phàm tác dụng, bởi vì Trương Tiểu Phàm không tại lộ ra bệnh trạng, cũng tự lại để cho Tĩnh Nhi với Lưu Bá vui vẻ bắt đầu ăn, Trương Tiểu Phàm gặp Tĩnh Nhi với Lưu Bá tương đối vui vẻ, đương nhiên cũng là vui sướng.

Sau khi cơm nước xong, Trương Tiểu Phàm bọn hắn tự đi chỗ đó vị bán mần thầu Vương đại thúc nơi nào.

"Vị đại thúc này, xin chào." Trương Tiểu Phàm ôn hòa hướng về Vương đại thúc chào hỏi.

Wương đại thúc đang tại vui đùa sửa sang lại tiền lẻ, phát hiện có người cho hắn nói chuyện, bản năng ngẩng đầu mở miệng nói: "Ngài muốn .", "

Wương đại thúc trông thấy trước mắt người trẻ tuổi, trong miệng mà nói lập tức cũng không nói ra được, bởi vì hắn không biết là người như vậy đúng ăn mần thầu, nhưng người ta tìm bản thân mình khẳng định là có chuyện, vì vậy mở miệng nói: "Vị công tử này ngài có chuyện gì không?"

"Đúng vậy, quý rầy một chút đại thúc ngài, ta muốn hướng ngài nghe ngóng một việc." Trương Tiểu Phàm tiếp tục mang theo đáng tươi cười nói ra.

Đối với Trương Tiểu Phàm xưng hô,... Vương đại thúc rất cảm thấy cao hứng, cười mở miệng nói: "Công tử người nói, ta biết đến lời nói nhất định nói cho người biết."

Trương Tiểu Phàm gặp Vương đại thúc đồng ý, tự mình cười mở miệng nói: "Ta chỉ là hướng ngài nghe ngóng một cá nhân, tự là vừa rồi đứa bé kia nơi ở ở nơi nào, ngài thuận tiện nói cho chúng ta biết sao?"

Wương đại thúc nghe xong Trương Tiểu Phàm nghe ngóng chính là Thạch Đầu nơi ở nghỉ ngơi ở đâu, lập tức nổi lên cảnh giác, chẳng lẽ Thạch Đầu đắc tội những người ở trước mắt? Không có lẽ a, Thạch Đầu cơ bản tự không vượt quá cái này phiền phức đây, nhưng vì an tâm, hay là hỏi nói: "Thạch Đầu phải hay là không mạo phạm công tử sao? , đúng vậy lời nói ta đòi Thạch Đầu cho các người bồi tội rồi, hắn đứa nhỏ này là người tốt, tự là trong nhà bất hạnh, phụ thân hắn trước kia cứu người mà chết, mẫu thân hắn cũng sinh bệnh tại giường."

Wương đại thúc nói đơn giản hết sau câu khần nhìn xem Trương Tiểu Phàm bọn hắn, Trương Tiểu Phàm tự nhiên biết rõ Vương đại thúc là có ý gì, cười mở miệng nói: "Đại thúc ngài yên tâm, ta chỉ là muốn giúp giúp Thạch Đầu mà thôi, ngài đa tạ rồi."

"Thật vậy chăng? Ta đây thay thế Thạch Đầu hắn chết đi cha cảm tạ công tử ngài." Vương đại thúc hơi nghi vấn đối với Trương Tiểu Phàm nói ra, bởi vì hắn không quá tin tưởng cái thế giới này kẻ có tiền đứng đơn giản trợ giúp người khác.

"Đại thúc, ngài yên tâm, ta là thật tâm đấy." Trương Tiểu Phàm chân thành nhìn xem Vương đại thúc, trong mắt chân thành hiển lộ không nghi, lại để cho Vương đại thúc lập tức cảm giác yên lòng.

"Vậy thì tốt, ta mang bọn người đi a." Sau khi nói xong, lại đối với bên cạnh người bán hàng rong nói ra giúp hắn nhìn một chút cửa hàng, thu hồi túi tiền liền mang theo Trương Tiểu Phàm bọn hắn hướng về Thạch Đầu nơi ở đi đến.

Trương Tiểu Phàm bọn hắn đi rồi, biết rõ tình huống người bán hàng rong nhóm bọn họ cũng đã bắt đầu nghị luận lên, nhưng không có người đi theo, bởi vì bọn hắn còn cần sinh hoạt, không bỏ xuống được đỉnh đầu sinh ý.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Thạch Đầu ý nghĩ

Tại Vương đại thúc dưới sự dẫn dắt, mấy người đến một đầu trong ngõ nhỏ, quẹo trái quẹo phải, cuối cùng đã tới một cái tiểu viện tử, sân nhỏ phi thường nhỏ, nhưng mà lại phi thường sạch sẽ, môn nửa đây được, Vương đại thúc đẩy cửa tiến vào sân nhỏ, như là tương đối quen thuộc.

Tiến vào sân nhỏ, Vương đại thúc kêu một tiếng Thạch Đầu, Thạch Đầu nghe tiếng theo gian phòng chạy ra, trông thấy Vương đại thúc mang theo mấy người, tựa mở miệng nói: "Vương đại thúc, người mang theo bọn hần tới làm gì à?"

Vương đại thúc sờ lên Thạch Đầu đầu, nói ra: "Vị công tử này ý định tới giúp người, cho nên ta dẫn bọn hần đến rồi."

"Thì ra là thế, ta hiểu được, mấy vị chờ một chốc, ta đi chuyển chút ít ghế đến." Sau đó chạy tới phòng đi chuyển ghế rồi.

Thạch Đầu vừa vào nhà, trong phòng tựa vang lên một cái nữ nhân thanh âm, thanh âm kia hỏi: "Thạch Đầu, bên ngoài ai đến rồi à?"

Thạch Đầu đối với mẫu thân hần đem tình huống bên ngoài rất nhanh nói một lần về sau, mẫu thân hần lại để cho hần trước tiên đem ghế chuyển ra đi, đảo chút ít nước trà, nàng lập tức thượng tựa đi ra.

Thạch Đầu lên tiếng, tựa bắt đầu tiếp tục chuyển ghế.

Trương Tiểu Phàm nhìn xem đây hết thấy cũng không nói gì thêm, hần không nóng nảy, bởi vì Thạch Đầu với hần dự đoán tình huống không giống với, có thân nhân, hần không muốn Thạch Đầu với hần với cha mẹ phân biệt, dù cho ngăn ngại phân biệt, nhưng hần vẫn là có ý định hỏi một chút Thạch Đầu ý nguyện, thuận theo tự nhiên.

Đợi mọi người làm tốt về sau, Vương đại thúc hơi chút giới thiệu một chút Thạch Đầu, còn có Thạch Đầu mẫu thân, sau đó Trương Tiểu Phàm rất tự nhiên đem tên của mình nói ra.

Trương Tiểu Phàm cũng không nói nhảm, hần ưa thích trực tiếp một chút, tựa mở miệng nói: "Ta vốn cho là Thạch Đầu là cô nhi, cho nên ý định thu lưu hần, cho hần một phần đủ khả năng sự tình, đồng thời cũng cho hần một cái cơ hội, một cái cải biến cơ hội của mình, nhưng tình huống bây giờ có chút bất đồng."

Dừng dừng, Trương Tiểu Phàm lại mở miệng nói: "Ta rất ưa thích Thạch Đầu tính cách của người, ta có thể xuất tiền giúp người chữa cho tốt mẹ của người, người nguyện ý đi với ta cải biến vận mệnh của mình sao? Ta chờ người quyết định, ta ngay tại Lăng Vũ thành dừng, người có thể thường xuyên hồi đến xem mẹ của người."

Nghe xong lời nói này về sau, Vương đại thúc cười khở, muốn thiên hạ này quả thật không có uống công ăn cơm trưa, không có vô duyên vô cớ trợ giúp.

Vương đại thúc với Thạch Đầu mẫu thân chính trong lòng cảm thán, mang theo một ít thất lạc, khoe miệng đều mang theo một nụ cười khở.

Trương Tiểu Phàm đang chờ đợi Thạch Đầu trả lời đồng thời đối với một bên Tinh Nhi nói mấy thứ gì đó, sau đó Tinh Nhi lấy ra một cái túi nhỏ, giao cho Trương Tiểu Phàm, trong túi không phải cái khác, là một ít tiền tài.

Trương Tiểu Phàm nhẹ nhàng đem tiền túi đặt lên bàn, sau đó đứng dậy nói ra: "Ta không muốn chia rẽ người với người nhà của người, nhưng ta xác thực thích người đây, hi vọng người về sau đi theo ta, ta có lẽ sẽ cho người một cái huy hoàng ngày mai, ta không bắt buộc người, những số tiền này tài đây đủ mẹ con các người hai người sinh hoạt cả đời."

Sau khi nói xong,

Liền mang theo Tinh Nhi với Lưu Bá ý định rời đi, bọn hần chính đi tại cửa ra vào thời điểm.

Khở tư giây dựa Thạch Đầu gọi lại Trương Tiểu Phàm, nói ra: "Công tử, ta nguyện ý đi theo người, nhưng người phải đáp ứng hai ta chuyện, tốt chứ?"

Trương Tiểu Phàm xoay đầu lại, khẽ cười nói: "Ngươi nói."

"Chuyện thứ nhất là, chữa cho tốt mẹ của ta. Kiện sự tình thứ hai là, ngươi có thể cho ta một mảnh bầu trời sao?" Nói xong ánh mắt kiên định nhìn qua Trương Tiểu Phàm

Trương Tiểu Phàm vừa rồi vốn là không muốn Thạch Đầu cùng hắn đi đấy, cho nên mới không nói nhảm, nói chuyện ngữ khí cũng sống nguội, rồi đi cũng gấp, bởi vì hắn không muốn Thạch Đầu với mẹ của hắn chia lìa, bởi vì hắn mình bây giờ nghĩ gấp mẹ của mình đều không thấy được.

"Ngươi xác định?" Trương Tiểu Phàm lần nữa hỏi, ngữ khí ôn hòa lại, nhưng nội tâm vẫn là hi vọng Thạch Đầu không phải đáp ứng.

"Ta xác định, chỉ cần ngươi đáp ứng yêu cầu của ta, ta tự đi theo ngươi, ta không muốn tại bị người khi dễ, ta muốn trở nên mạnh mẽ." Thạch Đầu có lẽ là tuổi trẻ khí thịnh, có lẽ nhiều năm bị khi phụ sĩ nhục, mặc dù hắn dù thế nào không quan tâm cũng chịu không được rồi, Thạch Đầu chỉ là mười hai tuổi hài tử mà thôi.

"Ta có thể cam đoan, đem tới đây phiên thiên không dưới có ngươi truyền thuyết." Trương Tiểu Phàm rất nghiêm túc nói ra.

Cái này lại để cho một bên Lưu Bá có chút sờ không đến ý nghĩ, nghĩ thầm thiếu gia phải hay là không bị thương bị đã kích thích, không đúng, dùng tính cách của hắn chắc có lẽ không có cái gì lớn ảnh hưởng a, nhưng cũng không có mở miệng hỏi, bởi vì Lưu Bá hiện tại tuyệt đối tự tin, bởi vì hắn có được Quy Tâm cảnh tu vi đỉnh cao, chỉ là so trước kia thấp một cái lớn cảnh giới mà thôi, hắn có năng lực bảo hộ Trương Tiểu Phàm, đến lúc tìm được Trương Tiểu Phàm cha mẹ bọn hắn vào cái ngày đó.

Ngày đó còn có bao lâu? Lưu Bá có chút mê mang, đồng thời cũng đánh giá sai tình huống hiện tại, bởi vì "Nó" cải biến, tương lai đẳng cấp cao tu sĩ tăng vượt quá, một cái lớn thời đại sắp đã đến.

Chuyện nơi đây giải quyết, Trương Tiểu Phàm lại để cho Lưu Bá chiếu cố hỗ trợ cho Thạch Đầu mẫu thân chữa bệnh, phạm nhân bệnh tại tu giả trong mắt thật sự không tính là cái gì, Lưu Bá hao phí một ít khí, sẽ đem Thạch Đầu mẫu thân bệnh căn cho rút ra, sau đó lại để cho Thạch Đầu cho mẫu thân hắn nắm chút ít thuốc bổ, thời gian dần qua điều dưỡng một hạ thân.

Trương Tiểu Phàm cũng không có trực tiếp mang đi Thạch Đầu, mà là cho Thạch Đầu ba ngày thời gian, lại để cho Thạch Đầu ba ngày sau đến hắn dừng sân nhỏ.

"Vương tướng quân, chúng ta cuối cùng đã tới Lăng Vũ thành rồi." Một cái cỡi ngựa tiểu tướng tại Vương tướng quân bên người nói ra, bởi vì bọn hắn nhìn thấy Lăng Vũ thành, cái này lại để cho bọn hắn một hồi cảm khái..

"Truyền ta lệnh, đại quân tìm kiếm có lợi địa hình khai mở bắt đầu ngay tại chỗ đóng quân, lại để cho mọi người nghỉ ngơi thật tốt." Sau đó một cá nhân mang theo vài tên thân binh hướng về Lăng Vũ thành chạy vội mà đi.

Lăng Vũ thành thủ thành binh sĩ đã sớm nhìn thấy bọn này đại quân, đã sớm có người đi thành chủ phủ cho Trần Hoàng Diệp báo cáo đi rồi.

Trần Hoàng Diệp đã nghe được có đại quân đến rồi, hỏi một chút tình huống, biết đại khái là Vương tướng quân suất quân đến rồi. Đứng dậy vội vàng đi tìm ca ca của hắn Trần Hoàng Ngọc, một cước đá văng Trần Hoàng Ngọc gian phòng, trông thấy Trần Hoàng Ngọc đang tại viết sách phương pháp, hắn tự là một bụng hỏa.

Mã đức, như thế nào gặp được như vậy ca ca, như vậy đế vương, quân đội của mình đến rồi đều không có ý định làm chút gì đó.

"Vương tướng quân đến rồi." Trần Hoàng Diệp lạnh lùng đối với Trần Hoàng Ngọc nói ra.

Trần Hoàng Ngọc gặp Trần Hoàng Diệp phá cửa mà vào, đang định với hắn cái này một lễ phép đệ đệ giảng giảng đạo lý, nhưng nghe đến Trần Hoàng Diệp nói ra những lời này về sau, cũng tự không có cái kia tâm tình.

"Chúng ta đây đi nghênh đón một chút đi, Vương tướng quân một mạch khẳng định bị thụ không ít khổ." Trần Hoàng Ngọc để cây viết trong tay xuống mở miệng nói.

"Ta thật sự là đối với ngươi không lời nào để nói, khó trách Đế Quốc bị ngươi cho làm cho sụp xuống rồi." Đối với hắn cái này ca ca, hắn thật sự không lời nào để nói rồi, hơn nữa lần nữa hắn cái này ca ca trước mặt, hắn tự không chế không được tâm tình của mình.

"Đi thôi, đi trễ mà nói ta lại sẽ bị tăng thêm một đầu không yêu thích Đế Quốc tướng lĩnh rác rưởi đế vương rồi." Trần Hoàng Ngọc mở miệng nói, sau đó hướng về ngoài cửa đi đến.

Trần Hoàng Diệp tức giận sau một hồi thở dài, gần đây nhưng hắn là bề bọn xấu rồi, Lăng Vũ thành hiện tại cơ bản xem như thùng sắt một loại, hơn nữa binh sĩ số lượng đã gia tăng rồi không ít, hắn ý định kém cỏi nhất cũng đem Lăng Vũ thành bảo vệ tốt, cuối cùng dễ dàng đem Vũ Đế Quốc đoạt lại.

Chương 55: Đồng đội

Thành chủ phủ biệt viện đi ra đại lượng binh sĩ, phong tỏa thành chủ đến cửa thành con đường, dân chúng bị đuổi xa.

Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp hai người song song hướng về cửa thành đi đến, dọc theo đường binh sĩ hành lễ, một ít mắt sắc người phát hiện cùng bọn họ thành chủ song song nam tử kia với thành chủ có chút tương tự, đang suy nghĩ đến một ít lời đồn đãi, một ít cơ linh dân chúng vội vàng quỳ xuống, hô to: "Bệ hạ, vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế." "

Cái này lại để cho Trần Hoàng Ngọc cả kinh, hấn cảm quyền cơ bản không có đi tuần qua, cũng nghiêm cấm không được đem hấn bức họa truyền ra, đối với Lăng Vũ thành cư dân nhận biết mình cũng là lại để cho hấn giết mình, nhưng cũng là trong nháy mắt tựu quay tới rồi, dừng lại đối với dân chúng nói ra: "Tất cả mọi người đứng lên đi, ta đến Lăng Vũ thành vốn là chuyện bí mật, cùng các ngươi thành chủ thì ra là đệ đệ của ta thương thảo một sự tình, không biết làm sao ta vừa ly khai để đồ, đã bị loạn thần tặc tử chui không, ta thiết thời đối với mọi người, nhưng mà hiện tại ta khẩn cầu mọi người cùng đi với ta nghênh đón anh hùng của chúng ta —— Vương tướng quân."

Trần Hoàng Ngọc nói xong những lời này sau mà bắt đầu nghĩ đến cửa thành đi đến, Trần Hoàng Diệp cũng hợp thời hạ lệnh, lại để cho dân chúng tự động hướng về cửa thành dời đi, đồng thời để cho thủ hạ người tán vào trong đám người đi, tránh cho dụng tâm kín đáo người dẫn phát rối loạn.

Đến cửa thành miêng, Vương tướng quân bọn hấn một đoàn người cũng đến rồi, Vương tướng quân vừa nhìn thấy Trần Hoàng Ngọc, liền vội vàng mang theo người xuống ngựa, bước nhanh đi tới Trần Hoàng Ngọc trước mặt, dẫn đầu quỳ xuống, bị thống đối với Trần Hoàng Ngọc nói ra: "Bệ hạ, tội thần thẹn với bệ hạ, ngày ấy đã đi ra để đồ, hành quân không lâu chúng ta tựu bị thảm thiết phục kích, khiến cho quân sĩ chết tổn thương thảm trọng, sau bị truy kích, để cho nhất tội thần thẹn với bệ hạ đứng, đứng ngày xưa đồng đội dĩ nhiên là bố trí mai phục chi nhân, còn phản bội Đế Quốc đầu nhập vào Đông Phương gia đám kia súc sinh, bệ hạ, tội thần đáng chết a."

Wương tướng quân cuối cùng một bên tái diễn "Tội thần đáng chết." Một bên dùng tay nện đất, bắt tay đều nện huyết nhục mơ hồ, Vương tướng quân có thể là có thêm Thiên Cực cảnh tu vi người, như cũ bắt tay chùy như thế, có thể thấy được trong lòng của hấn là đến cỡ nào khí.

"Tốt rồi, Vương tướng quân, cái này không trách ngươi, người tới, giữ chặt Vương tướng quân, đừng cho hấn như vậy." Trần Hoàng Ngọc mang theo bất đắc dĩ nói ra, hấn không có ngay từ đầu tựu tổ chức Vương tướng quân đã làm kích thích phản ứng, là cần nhắc Vương tướng quân yêu cầu phát tiết, bởi vì Vương tướng quân là thủ quân nhân, quân nhân thật sự nhện không được, không thể để cho bọn hấn ghen được.

Trần Hoàng Ngọc vừa nói sau, Vương tướng quân trái phải thân binh rất nhanh ngăn lại Vương tướng quân, bọn này thiết tranh tranh đàn ông khỏe mắt đều ẩm ướt bắt đầu đến.

Lúc này một hồi vội vàng tiếng bước chân tăng thêm khô giáp ma sát thanh âm rơi vào tay mọi người trong lỗ tai, Lăng Vũ thành Đại đô đốc Tổng Trung phụ thân Tổng Hồ chạy đến, trông thấy đang tại binh sĩ trong tay gãy dựa thút thút nỉ non Vương tướng quân, lập tức gấp gấp, liền cả cho trước mặt Trần Hoàng Ngọc lễ đều không có đi, ném đao trong tay bỏ chạy đến Vương tướng quân bên người, lớn tiếng nói: "Ông bạn già, ngươi như thế nào như vậy?"

Wương tướng quân cái này mới hồi phục tinh thần lại nhìn trước mặt cái này thân ảnh quen thuộc với cái kia nghe được cái kia thanh âm quen thuộc,

Hấn ôm Tổng Hồ tựu khóc lớn lên. Đàn ông có nước mắt không dễ rơi, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Trần Hoàng Ngọc bên người còn có người đối với Tổng Hồ nhìn thấy Trần Hoàng Ngọc không có hành lễ biểu thị bất mãn, Trần Hoàng Ngọc tự nhiên liếc trừng trở về.

Đã qua một hồi lâu, Vương tướng quân mới dừng lại tiếng khóc, nhìn thấy vậy nhiều người nhìn mình, mặt mo một chút huyết hồng, đang muốn hướng Trần Hoàng Ngọc lần nữa thỉnh tội, nhưng lại bị Trần Hoàng Ngọc phát tay cắt ngang.

Trần Hoàng Ngọc mở miệng nói: "Tổng Tướng quân, ngươi chiếu cố một chút Vương tướng quân, chúng ta trước đi xem các tướng sĩ."

"Vâng." Tổng Hồ dứt khoát nói.

Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp tựu đi về hướng đóng quân địa phương.

Trên đường Trần Hoàng Ngọc hỏi Trần Hoàng Diệp nói: "Cái kia Hoàng đệ, ngươi chuẩn bị đồ đạc chưa, chúng ta như vậy đi không tốt lắm đâu? Cũng phải mang ít đồ a?"

Trần Hoàng Diệp trừng mắt liếc Trần Hoàng Ngọc, lạnh lùng nói: "Không cần ngươi quản, ta đã sớm sắp xếp xong xuôi, lập tức thượng sẽ tới, còn có một việc là không được đang bảo ta Hoàng đệ rồi, ngươi đã không thượng hoàng thượng."

Câu nói sau cùng đem Trần Hoàng Ngọc sắc đến mặt đỏ tới mang tai, nhưng mà cũng cao hứng phi thường, bởi vì cái này lại để cho hắn nhớ tới tiếng đồng hồ hai người bọn họ huynh đệ sự tình, Trần Hoàng Ngọc so Trần Hoàng Diệp lớn hơn một tuổi, cho nên Trần Hoàng Diệp một mực không quá thích cái này đại ca, hơn nữa Trần Hoàng Ngọc mình cũng không có cái đại ca bộ dạng.

Mấy ngày nay Trần Hoàng Ngọc tuy nhiên nhận hết bạch nhãn, nhưng hắn thích thú, như vậy hai người quan hệ trong đó cũng tự chăm chăm khôi phục, nhưng mà Trần Hoàng Ngọc đối với hắn đệ đệ của mình có chút lo lắng, quyền lực hi vọng tựa hồ có chút trọng, không đúng cũng sẽ không đem Lăng Vũ thành lớn lý lẽ tốt như vậy, Đế Quốc phản loạn nơi này đã biết tin tức cũng không có phát sinh cái gì rối loạn, lại để cho hắn cảm thấy không bằng ..., cũng có chút ít xấu hổ.

Đi một hồi, cuối cùng đã tới đóng quân địa phương, một vài quân sĩ trông thấy hai cái đầu lĩnh mang theo một đám người đến rồi, vội vàng cảnh giới mà bắt đầu, bởi vì Trần Hoàng Ngọc không quá lộ diện, cho nên những cái này cảnh giới binh sĩ cũng không biết hắn.

Tối gần, một sĩ binh hét lớn: "Người kia dừng bước, quân doanh chỗ, người không có phận sự quán đi."

"Khục khục, thực mất mặt." Trần Hoàng Diệp mang theo trào phúng ngữ khí đối với Trần Hoàng Ngọc nói ra.

Đằng sau Vương tướng quân một bộ phận thân binh cũng theo đi lên, nhìn thấy cảnh giới binh sĩ không có hành lễ, đang cảm giác kỳ quái, lại nghe đến một sĩ binh như thế kêu gọi đầu hàng, lập tức tròn tròn mắt, vội vàng từ phía sau chạy đến, lớn tiếng nói: "Hoàng đế bệ hạ đến đây, nhanh chóng chào."

Lời này một hô, cảnh giới binh sĩ một cái trong đó lạnh mòm lạnh miệng vui vẻ, nói ra: "Hắn là Hoàng đế bệ hạ, ha ha, vậy ta còn là ."

Câu nói kế tiếp còn không có nói ra, đã bị bên cạnh binh sĩ bịt miệng lại ba, rất nhanh ghé vào lỗ tai hắn nói ra: "Người xem thật kỹ nhìn, nói chuyện binh sĩ là ta tướng quân thân binh."

Lời này lập tức sợ cháng váng cái kia lạnh mòm lạnh miệng người,.. toàn thân xụi lơ xuống, thoáng cái nằm sấp trên mặt đất, những thứ khác mấy người lính thấy thế cũng gấp bẻ bọn quý xuống.

"Bệ hạ, tiểu nhân đáng chết, đáng chết, ta không biết là bệ hạ ngài, cầu bệ hạ tha mạng." Lạnh mòm lạnh miệng người lính kia bối rối nói.

Những thứ khác mấy người lính cũng mở miệng để lạnh mòm lạnh miệng binh sĩ cầu tình, ngấm lại đồn đãi Hoàng đế bệ hạ giận dữ giết hơn phân nửa triều thần, nguyên một đám cẩn thận bản đều rơi rơi xuống đáy cốc.

Trần Hoàng Ngọc bên cạnh Vương tướng quân thân binh cũng đều quý xuống, hướng về Trần Hoàng Ngọc cầu tình được, để vương giận dữ, đổ máu phiêu lỗ, đụng mặt rỗng thể nhưng mà từ tội.

Trần Hoàng Ngọc nhìn nhìn quý xuống đám binh sĩ, lại lúng túng nhìn thoáng qua Trần Hoàng Diệp, mở miệng nói: "Khục khục, không có việc gì, Trẫm binh thường lộ diện thiếu, không biết ta cũng có thể đấy, đại lão gia đám bọn chúng ăn nói thô lỗ ta hiểu, tất cả đứng lên a. Đi thôi, chúng ta vào xem mọi người a."

Trần Hoàng Ngọc sau khi nói xong, dẫn đầu đi về hướng trong quân doanh, cái này không ai có thể dám ngăn đón hắn rồi, hơn nữa cũng gõ tập hợp tiếng chuông, triệu tập binh sĩ tập hợp, Trần Hoàng Diệp đi đến cái kia còn quý trên mặt đất binh sĩ, thân thủ vỗ vỗ người lính kia bả vai, bày ra ý hắn mà bắt đầu, không có việc gì rồi, cho hắn một cái an ủi ánh mắt.

Trần Hoàng Diệp biết rõ những binh lính này về sau đều là Lăng Vũ thành binh sĩ, đều muốn tham dự bảo hộ Lăng Vũ thành, cho nên sớm khai mở bắt đầu xâm nhập quân sĩ ở bên trong, tận lực sớm chút tại binh sĩ trong đạt được một hảo cảm hơn.

Làm xong đây hết thấy về sau, Trần Hoàng Diệp nhìn thoáng qua phía trước Trần Hoàng Ngọc, trong nội tâm không khỏi cảm thán nói: "Người chỉ thích hợp làm thái bình thịnh thế Hoàng đế, không thích hợp loại này mục nát Đế Quốc a."

Cảm thán hết về sau, tự bước nhanh cùng tiến về phía trước Trần Hoàng Ngọc, bởi vì hắn muốn tiếp nhận quân đội, cho nên không có thể vắng hợp.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Trần Hoàng Ngọc nói chuyện

Trần Hoàng Ngọc với Trần Hoàng Diệp đi tới tạm thời dừng trên bàn, phía dưới binh sĩ ngoại trừ bị thương chưa có tới, những cái khác có thể đi đi lại lại đều đến rồi, dừng tại cái bàn phía trước dưới đất trống, cái bàn chung quanh đứng cả một vòng binh sĩ, Trần Hoàng Ngọc đợi một hồi, gặp người đến không sai biệt lắm, miễn đi mọi người nghỉ thức xả giao, mà bắt đầu nói chuyện rồi.

Trần Hoàng Ngọc mang theo bị thương ngừng khí, vận được tu vi khai mở bắt đầu diễn giải: "Trẫm nhìn thấy các ngươi còn có thể tới đến Lăng Vũ thành cảm thấy cao hứng phi thường, ta nghe được Vương tướng quân giảng thuật các ngươi trên đường tao ngộ, Trẫm cảm thấy phi thường đau lòng, khiếp sợ, phần nộ với thất vọng, đau lòng ngày xưa đồng đội vậy mà công kích huynh đệ của mình, khiếp sợ chính là bọn hán vậy mà phản bội ta, phản bội cho là tông quân lời thề, phần nộ bọn hán không tuân thủ nghiêm ngặt thiên chức của mình, bảo hộ Đế Quốc, bảo hộ dân chúng sinh tồn, thất vọng chính là ta ngày xưa tín nhiệm tướng quân vậy mà ủng hộ Đông Phương gia phản nghịch."

Nói tới chỗ này, Trần Hoàng Ngọc nước mắt trên mặt chảy xuống, một màn này lại để cho phía dưới binh sĩ trong nội tâm càng là nhiều hơn chút ít phần nộ với xao động, trong nội tâm cái gì đó như là bị xúc động rồi, một hồi nhiệt huyết sôi trào.

Chà lau nước mắt Trần Hoàng Ngọc vụng trộm nhìn thoáng qua phía dưới tướng sĩ, trong nội tâm có chút áy náy với xấu hổ, bởi vì những lời này bên trong có thật nhiều đều là đệ đệ hán Trần Hoàng Diệp yêu cầu hán nói, hán bản thân mình mặc dù đối với những cái này vì hán mà đến tướng sĩ bao hàm thâm tình, nhưng như vậy có kích động lời nói hán đều không muốn qua.

Trên mặt cái kia chút ít nửa thật nửa giả nước mắt, thật sự nước mắt là đối với những cái kia bị thương với chặt vật binh sĩ lưu lại đấy, giả dối cái kia nửa là mình vận công nhiều bức đi ra đấy.

Lau sạch sẽ nước mắt trên mặt về sau, Trần Hoàng Ngọc gấp thời cơ đã đến cứ tiếp tục mở miệng nói: "Bọn hán rối loạn cương thường, khiến cho gia viên của chúng ta lâm vào hỗn loạn, người nhà của các ngươi cũng có thể có thể đã bị không công bình đãi ngộ, ta ngày đó giết những cái kia Đế Quốc sâu mọt, tựa là ý định đối với Đế Quốc tiến hành một lần quét sạch, lại để cho người của ta dân vượt qua tốt đẹp sinh hoạt, không biết làm sao, có lẽ thủ đoạn của ta quá kích rồi, đưa tới những cái kia ăn hối lộ trái pháp luật, thật cả dân chúng Đế Quốc sâu mọt phản kích, bọn hán liền hợp lại ủng hộ Đông Phương gia, dân chúng đã ở vào bị nô lệ biên giới rồi, các ngươi tư cách Đế Quốc binh sĩ, tư cách kiên trì trong nội tâm cái kia phần quân nhân lời thề đám người kia, các ngươi phải làm gì?"

"Giết bằng được, giết bằng được ." " " phía dưới tướng sĩ hô âm thanh rung trời, mỗi người huyết dịch đều sôi trào lên.

Trần Hoàng Ngọc không có cắt ngang những cái này tướng sĩ hô thanh âm, bởi vì hán biết rõ những cái này tướng sĩ với Vương tướng quân đồng dạng yêu cầu phát tiết, bởi vì bọn hán hiện tại rất bức bối, tại trong đế quốc bộ phận phải tập kích, khiến cho đối phương vô cùng nhiều huynh đệ tử vong, còn có một nhóm lớn bị thương đấy, một mạch bị truy kích, quay người còn đánh đánh bại, hơn nữa về sau biết rõ những cái này phục kích với truy đuổi giết người của bọn hán bên trong có được ngày xưa đồng đội.

Một người lính cũng biết, nếu là ngày nào đó huynh đệ của ngươi đối với ngươi động đao rồi, nội tâm của ngươi là cỡ nào thất vọng với tuyệt vọng.

Cũng đến cỡ nào phần nộ.

Trần Hoàng Ngọc mỗi một phát phát tay, bày ra định mặt tướng sĩ dừng lại, mở miệng lần nữa nói: "Các ngươi đồng đội trong cũng có rất nhiều người bị mê hoặc với bức hiếp, chúng ta muốn đi giải cứu bọn hán, rõ ràng cứu bọn họ biện pháp tốt nhất là giết chết những cái kia mê hoặc với bức hiếp người của bọn hán, nhưng các ngươi hiện tại trạng thái đã không thích hợp lập tức đi chiến, bởi vì ta không muốn các ngươi lần hai chết tổn thương thâm trọng hơn nữa không có chút ý nghĩa nào, ta hi vọng các ngươi nhớ kỹ phần này cừu hận, sau đó dưỡng tốt thân thể , đợi chúng ta chuẩn bị cho tốt hết thảy, ta mà bắt đầu rõ ràng cứu chúng ta đồng đội cùng người thân, còn Đế Quốc một mảnh thanh minh, hiện tại các ngươi tới đến Lăng Vũ thành, nó là ta Hoàng đệ thành trì."

Nói xong những cái này sau Trần Hoàng Ngọc dừng một chút, bày ra ý bên cạnh Trần Hoàng Diệp đi đến bên cạnh của hán, sau đó tiếp tục nói ra: "Đây chính là ta Hoàng đệ, Lăng Vũ thành thành chủ, các ngươi đem tại hán an an bài hạ tiến hành tinh dưỡng với huấn luyện, các ngươi Vương tướng quân bởi vì quá độ mỗi một với thất vọng, cả người trạng thái không tốt, ta lại để cho Tổng Hồ tướng quân tại chiếu cố hán, bọn họ là lão huynh đệ, các ngươi yên tâm, hiện tại các ngươi trước hết nghe ta Hoàng đệ an bài, tiến hành tinh dưỡng còn có trị liệu thương thế , đợi các ngươi Vương tướng quân sau khi trở về đang tiến hành quân sự an bài."

Sau đó mỗi một vỗ vỗ bên cạnh Trần Hoàng Diệp, nói ra: "Giao cho ngươi rồi, ta đi về trước."

Trần Hoàng Diệp đối với Trần Hoàng Ngọc vừa rồi cái kia đoạn lời nói cuối cùng lời nói tương đối hài lòng, trước trải tốt đường, hán cũng sợ Vương tướng quân tạm thời một đến, những binh lính này có chút bản ngược, bắt lợi với hán không chế quân đội.

Cho Trần Hoàng Ngọc một cái yên tâm ánh mắt, bày ra định mặt hán có thể tốt đẹp về sau, Trần Hoàng Ngọc hỏi tiêu điều đi xuống đài, phía dưới binh sĩ tự phát quỳ xuống, chỉnh tề hô: "Cung kính Ngộ Hoàng."

Thanh âm rung trời.

Trần Hoàng Ngọc sau khi nghe được, xoay đầu lại, vận động toàn thân tu vi, trong miệng nhẹ nhàng nhỏ ra hai chữ: "Cảm ơn."

Hai chữ này rõ ràng truyền đến mỗi cái binh sĩ trong lỗ tai, mang theo thể lương, mỗi một với bị thương, khiến cho các binh sĩ đều cảm nhận được cái kia hai chữ trong về này thể lương bị thương chi tình.

Gặp Trần Hoàng Ngọc đi rồi, Trần Hoàng Diệp dừng tại trên đài mở miệng: "Chư vị tướng sĩ, nên nói Hoàng đế bệ hạ đã nói xong rồi, các ngươi hiện tại muốn làm chính là dưỡng tốt tổn thương, chuẩn bị đoạt lại thuộc về Đế Quốc hết thảy, đợi lát nữa y sư là đến, còn có vật tư, ta có ý vì mọi người chuẩn

bị rượu, bởi vì ta biết rõ mọi người hiện tại rất bức bối, yêu cầu mượn rượu đến phát tiết một chút, hôm nay bên ngoài phòng ngự giao cho Lăng Vũ thành binh sĩ phụ trách... các người chỉ để ý nghỉ ngơi, ta hi vọng mọi người đã qua ngày này sau mỗi người đều khôi phục sinh khí với nhiệt huyết, bởi vì chúng ta còn muốn báo thù."

Lúc này thời điểm từng bước từng bước người chạy tới cái bàn bên cạnh, cho Trần Hoàng Diệp bày ra ý, Trần Hoàng Diệp lúc này đã minh bạch vật tư đã vận đến rồi, vì vậy mở miệng nói: "Ta yêu cầu một ngàn tên lính giúp ta vận chuyển vật tư."

Dứt lời, một cái xếp thành hàng ngũ đi tới, có chừng chừng một ngàn người, Trần Hoàng Diệp vung tay lên, tự dẫn đầu đi ra ngoài, bên ngoài là đại lượng vật tư, tại binh sĩ dưới sự trợ giúp, chuyển một hồi mới đem vật tư chuyển vào đến.

Các loại vật tư chuyển đến lúc đó, Trần Hoàng Diệp tự phân phó đến, lại để cho người cho các tướng sĩ phân phát xuống dưới, bản thân mình chính là xuất ra một bộ phận vật tư với các bác sĩ nhìn bị thương binh sĩ đi rồi.

Trông thấy một vị tương đối tuổi nhỏ binh sĩ chính dựa vào trên giường, Trần Hoàng Diệp đi tới cái kia tiểu binh sĩ bên người, đối với người binh lính kia nói ra: "Tiểu huynh đệ, người đây là nơi nào bị thương?"

Nằm ở trên giường đang ngủ tuổi nhỏ binh sĩ lập tức bị đánh thức, nhìn trước mắt một đám người, gãi đầu ử oải nói: "Ta cái này chân khả năng phế đi, bị Thạch Đầu đập trúng, đến bây giờ cũng không có một chút tri giác."

"Cái kia ta giúp người nhìn xem, phải hay là không kinh mạch tắc rồi." Trần Hoàng Diệp làm ở bên cạnh, thời gian dần qua vạch trần chân mền, nhìn xem tuổi nhỏ binh sĩ cái kia đã bao bắt đầu đùi phải, thời gian dần qua vận động trong cơ thể khí, độ đến năm đó ấu binh sĩ trên đùi đi, thời gian dần qua khai thông được những cái kia ngăn chặn kinh mạch."

Một lát sau, Trần Hoàng Diệp thu công, đứng dậy mỉm cười đối với tuổi nhỏ binh sĩ nói ra: "Ta đã giúp người a bế tắc kinh mạch khơi thông rồi, người tu dưỡng vài ngày thì tốt rồi."

"Cảm ơn, tạ ơn đại thúc người." Tuổi nhỏ binh sĩ không biết người trước mắt là ai, đành phải dùng đại thúc để thay thế.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Trương Tiểu Phàm an bài

"Không có việc gì, thương thế tốt lên về sau giết nhiều chút ít địch nhân là tốt rồi." Trần Hoàng Diệp cười ha hả nói, sau đó mang theo người đi nhìn những người khác rồi.

Đội Trần Hoàng Diệp sau khi rời đi, một sĩ binh mới chạy đến tuổi nhỏ binh sĩ bên người nói ra: "Người biết rõ vậy là ai sao? Đó là ta Hoàng đế đệ đệ em ruột, Lăng Vũ thành thành chủ."

"A, thật vậy chăng? Hắn mới vừa rồi còn giúp ta trị liệu chân, một chút cũng không giống đại nhân vật." Tuổi nhỏ binh sĩ nói ra.

"Hắn có thể không ngót giúp một mình người rồi, ta một mạch đi theo, hắn đã giúp rất nhiều người rồi, đúng rồi đây là thành chủ phát hạ đến vật tư, ta cho người đem theo một phần, rượu cũng chưa có cấp người cầm, ta còn muốn đi cho những người khác tiền đưa chút ít vật tư, ta đi trước." Nói xong buông một ít gì đó lại đi kỹ chỗ của hắn đi rồi.

Ngày hôm nay, Trần Hoàng Diệp bề bộn túi bụi, đêm khuya mới trở lại thành chủ phủ, thành bên ngoài binh sĩ tạm thời không có an trí đến nội thành đến, bởi vì Lăng Vũ thành tuy nhiên lớn, nhưng là địa phương cũng không nhiều, một chút an trí hơn hai mươi vạn tướng sĩ còn là phi thường khó khăn đấy.

Ngày hôm sau, Trần Hoàng Diệp tự triệu tập công tước, khai mở bắt đầu chuẩn bị xây dựng thêm Lăng Vũ thành, vì Lăng Vũ thành tăng thêm một cái lớn đóng quân bên ngoài thành, đã có thể an trí binh sĩ, cũng đem binh sĩ với đám người cách ly khai mở, đồng thời cũng lợi cho binh sĩ cơ động.

Cùng Lăng Vũ thành hùng lực khí thế kiến thiết không có vấn đề gì chính là Trương Tiểu Phàm cả nhà bọn họ người, Thạch Đầu hôm nay có lẽ ứng ước đến sân nhỏ tìm Trương Tiểu Phàm, cho nên Trương Tiểu Phàm cũng tự sớm trong sân chờ.

"Bang bang. " "

Một hồi tiếng đập cửa vang lên, Tinh Nhi lên tiếng trước đi mở cửa rồi.

Tinh Nhi mở ra cửa sân, phát hiện đúng là ngày đó Thạch Đầu, vì vậy tự mở miệng nói: "Vào đi, thiếu gia đã sớm chờ người đã lâu rồi."

Thạch Đầu lên tiếng, sau đó hãy theo Tinh Nhi hướng về trong nội viện đi đến.

Trương Tiểu Phàm ngồi trong sân trên ghế, cười nhìn xem đi theo Tinh Nhi đằng sau Thạch Đầu, ôn hòa nói: "Thạch Đầu, đến làm a."

Thạch Đầu tuổi nhỏ, cũng không có thể tục trong những cái kia tôn ti quan hệ, cũng không có như vậy kinh nghiệm, nghe tiếng cũng tự ngồi xuống, đương nhiên Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi cũng không để ý.

"Thạch Đầu, người nghĩ được chưa?" Trương Tiểu Phàm hơi rất nghiêm túc khẩu khí hỏi.

"Đúng vậy, công tử, ta không muốn lại bị khi phụ sĩ nhục rồi, ta sống có người dạng, trước kia không có cơ hội, hiện tại gặp được công tử, ta không muốn buông tha cho, mẹ ta Vương đại thúc đúng chiếu có tốt." Thạch Đầu một cổ não đem những này lời nói nói ra, nhìn ra Thạch Đầu là hạ quyết tâm.

Trương Tiểu Phàm nhìn trước mắt Thạch Đầu, chợt nhớ tới bản thân mình mười tuổi cái kia năm, cái kia trong đêm, bản thân mình nhìn xem cha mẹ ly khai lại không thể làm mấy thứ gì đó.

Thật lâu lắm vào trầm mặc, một bên Tinh Nhi như là nhớ ra cái gì đó dạng, vì vậy tự dùng tay khoác lên Trương Tiểu Phàm trên vai, dùng bày ra an ủi, Trương Tiểu Phàm cũng trở về thân, dùng tay vỗ vỗ Tinh Nhi tay, biểu thị không có việc gì rồi.

Quay đầu đối với Thạch Đầu tiếp tục nói: "Vậy thì tốt, Thạch Đầu, ta đây hiện tại an bài người về sau việc cần phải làm, ta tại kê bên này mua hai nơi tòa nhà, người về sau tự đang ở nơi nào, đợi lát nữa ta dẫn người đi. Tiếp theo người đi đem Lăng Vũ thành tìm chút ít cô nhi, đối với bọn họ nói rõ ràng phía dưới khi nào. Một là có thể dẫn bọn hắn tu hành, hai là muốn trung thành với người, ba là như không muốn với người đến người cũng cho bọn hắn chút ít tiền tài."

Thạch Đầu nghĩ nghĩ, vốn ý định hỏi mấy thứ gì đó, nhưng còn không có mở miệng, im im lặng lặng chờ Trương Tiểu Phàm bước tiếp theo mệnh lệnh, Thạch Đầu cái thói quen này cũng một mực bảo trì đến về sau về sau.

Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ lại mở miệng nói: "Ta nói cái kia ba điểm chính người đem lời trong đó ý tứ nói rõ thì tốt rồi, không được quá mức cường cầu, tiền ta đã đổi tốt rồi, đặt ở bên kia sân nhỏ trong nhà, hiện tại chúng ta đi bên kia tòa nhà a."

Sau khi nói xong, Trương Tiểu Phàm đứng dậy, mang theo Tinh Nhi với Thạch Đầu đi bên cạnh tòa nhà, tòa nhà so Trương Tiểu Phàm hiện tại dừng chỗ ở lớn, hơn nữa đằng sau tòa nhà tương đương u tĩnh, một bên dựa vào Trương Tiểu Phàm chỗ ở, phía trước chỗ ở cũng bị Trương Tiểu Phàm mua lại rồi, bên kia là chút ít đất trống, tăng thêm phiến rừng cây, đôi lập quái gở vị trí.

Trương Tiểu Phàm mua xuống nơi này nguyên nhân là vì giảm bớt người bên ngoài đối với tòa nhà lòng hiếu kỳ, bởi vì dù sao những hài tử kia còn muốn tu luyện với luyện võ, khó tránh khỏi bị người có ý chí nhìn lại.

Với Thạch Đầu khai báo hết thấy, Trương Tiểu Phàm mà bắt đầu tiến hành bước tiếp theo sự tình, cho bọn nhỏ tìm chút ít võ kỹ với tâm pháp tu luyện, những vật này hắn mặc dù có một ít, nhưng là phi thường thiếu, cho nên hắn và Tinh Nhi ý định đi thương hội với bán đấu giá nhìn xem, nhưng đi ra ngoài chưa có chạy hai bước, hắn đột nhiên nghĩ tới bản thân mình đi tìm, còn không bằng đi tìm Lý Tiêu Dao, nói không chừng còn có thể tiết kiệm một chút tiền tài.

Vì vậy, hắn và Tinh Nhi tự đi vòng đi tìm Lý Tiêu Dao rồi, nghe qua Lý Tiêu Dao ở tại Lý gia thương hội bên cạnh, cho nên chỉ chốc lát đã tìm được Lý gia thương hội.

Trương Tiểu Phàm đi ra ngoài không có cho Lưu Bá nói, Lưu Bá cũng không có ngăn cản, bởi vì hắn hiện tại khôi phục đến Quy Tâm cảnh tu vi, nhất niệm có thể xuất hiện tại Lăng Vũ thành bất kỳ địa phương nào, cho nên cũng yên lòng lại để cho Trương Tiểu Phàm bọn hắn ra ngoài rồi.

Lý gia thương hội tọa lạc ở phần hoa đường đi, bề ngoài coi như là lớn, đến Lý gia thương hội, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi đi vào.

Vừa thấy có người tiến đến, chiêu đãi một cái gã sai vặt tự đi tiến lên đây cười hỏi: "Hai vị khách quan cần muốn chút gì đó này nọ, ta tốt mang bọn người rất nhanh tìm được."

Trương Tiểu Phàm nhìn nhìn thương hội bên trong, khách nhân không tính thiếu, nhưng là không chen chúc, thương phẩm rực rỡ muôn màu, người bình thường phải tìm được bản thân mình muốn đồ vật, vẫn là phải cần một khoảng thời gian đấy, bởi vì phân loại nhiều lắm, hơn nữa những khách nhân cũng không nhất định biết rõ này vài thứ là cái gì.

Mà những chuyện này, tự nhiên bị các thương nhân bắt được, dẫn dắt khách nhân mua mua đồ gã sai vặt tự chăm chăm sinh ra đời rồi, đương nhiên những điều này đều là trong tiệm tiểu nhị còn có một chút nữ tử nữ, bọn hắn dẫn dắt đến những khách nhân chọn lựa mua sắm bản thân mình cần thiết đồ vật.

"Vậy làm phiền Tiểu ca rồi, ta muốn tìm Lý Tiêu Dao, ta cùng hắn là bằng hữu, ta họ Trương." Trương Tiểu Phàm ôn hòa đối với trước mắt gã sai vặt nói ra.

"A, tìm Thiếu đương gia? Ngài là chúng ta Thiếu đương gia bằng hữu? Vậy ngài chờ đợi, chúng ta Thiếu đương gia đang tại lầu hai nghiên cứu đồ đặc, ta

vậy thì đi thông báo một tiếng." Gã sai vật đối với ở trước mắt vị công tử này là hần Thiếu đương gia bằng hữu bán tín bán nghi, bởi vì hần không nhớ rõ bọn hần Thiếu đương gia có bằng hữu.

Gã sai vật nhanh như chớp chạy lên lầu hai,.. cho trên lầu Lý Tiêu Dao nói ra: "Thiếu đương gia đấy, phía dưới có một vị họ Trương công tử tìm ngài, nói là ngài bằng hữu."

"Ừ, Trương Tiểu Phàm." Lý Tiêu Dao nghe xong cũng biết là ai đến rồi, thả tay xuống thượng đồ vật tự bước nhanh xuống lầu đến.

Lý Tiêu Dao một chút lâu, trông thấy Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi đang xem trên quầy đồ vật, cũng sắp bước đi đến Trương Tiểu Phàm bên người, một thanh võ vào Trương Tiểu Phàm bị thương vai phải thượng, chụp thượng trong nháy mắt mới nghĩ đến Trương Tiểu Phàm vai phải bị thương, lập tức trên mặt vô cùng đặc sắc.

"Ừ." " Trương Tiểu Phàm bị người võ, tự nhiên vừa quay đầu, khóe miệng có chút run rẩy, tuy nhiên thương thế của hần đã tốt thất thất bát bát rồi, bởi vì thể chất của hần bị long huyết cải tạo qua, sự khôi phục sức khỏe tương đối mạnh, nhưng là còn không có hoàn toàn tốt, bị Lý Tiêu Dao võ, tự nhiên cảm nhận được đau đớn.

Lý Tiêu Dao đang muốn giải thích hần không phải cố ý đấy, nhưng hần phát hiện một đôi phóng hỏa con mắt chính nhìn mình, trong miệng mà nói lập tức cũng không nói ra được. Vội vàng lôi kéo Trương Tiểu Phàm tay, hướng về trên lầu đi đến, đồng thời lớn tiếng nói: "Tinh Nhi cô nương, ngài bỏ qua cho ta đi, ta thực không phải cố ý đấy, lầu một này đồ vật người tùy tiện chạm, toàn bộ xem là tại trên đầu của ta."

Lời vừa nói ra, tại mua bán đồ khách hàng lập tức trợn tròn mắt, tùy tiện chạm, người kia là ai a, toàn bộ xem là trên đầu của hần, các loại nghi vấn đánh úp lại.

Bị kéo đến đầu bậc thang Trương Tiểu Phàm quay đầu nói ra: "Tinh Nhi, Tiêu Dao huynh không phải cố ý đấy, người không phải mới vừa coi trọng mấy thứ đồ đặc ấy ư, người trước ở chỗ này chạm được nhìn xem, ta cùng Tiêu Dao huynh đi lầu hai tâm sự."

Tinh Nhi nghe xong Trương Tiểu Phàm lời nói, lập tức liền tỉnh táo lại rồi, nhớ tới vừa mới nhìn rõ đồ vật, kết quả là tự nhu thuận lên tiếng: "Ta đã biết, thiếu gia."

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Ý định mở sòng bạc

Đến lầu hai, Lý Tiêu Dao mới yên lòng, đồng thời trong lòng lớn chửi mình ngốc, làm gì vậy đi gây nữ nhân, đồng thời ai oán cho tới hôm nay lại phải bỏ tài tránh tai rồi.

Đương nhiên, hần cũng không quan tâm, cho Trương Tiểu Phàm rót một chén trà sau đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: "Người như thế nào có rảnh đến ta cái này à?"

"Ừ, có một số việc, ta muốn mua một ít gì đó, nhưng là không quá quen thuộc bán những vật kia địa phương với phẩm chất, cho nên liền tới tìm người." Trương Tiểu Phàm uống một ngụm trà nói ra.

"Ah, chuyện nhỏ, gì thế, nói ra, ta giúp người tốt đẹp." Lý Tiêu Dao chẳng hề để ý nói, nhưng nói xong hần liền nghĩ đến Trương Tiểu Phàm lần trước vay tiền sự tình, nên không phải vậy là cái gì mua không được đồ vật a.

"Ta muốn chút ít võ quyết với tâm pháp, tốt nhất là lam sắc phẩm giai hoặc là cao hơn lam sắc phẩm giai đấy, thuận tiện muốn chút ít binh khí." Trương Tiểu Phàm rất nghiêm túc nói ra.

Lý Tiêu Dao nghe thế lời này về sau, trong nội tâm đại định, mặc dù có chút phiền toái, nhưng lam sắc võ quyết với tâm pháp hần vẫn có thể làm chút ít, nhưng hần vẫn là mở miệng nói: "Giúp người làm có thể, nhưng người cho tiền vốn, dù sao vật kia không tốt lắm, may mắn người muốn chính là lam sắc phẩm giai đấy, đẳng cấp cao ta thiết tình cao bước đến."

"Ừ, ta lần sau đem tiền mang đến."

Trương Tiểu Phàm nói xong câu đó lại nghĩ tới điều gì, vì vậy mở miệng đều thích: "Đúng rồi, có bút sinh ý có làm hay không?"

"Ừ, người nói." Lý Tiêu Dao nghe xong có sinh ý làm, lập tức đến rồi hứng thú, bởi vì hần gần đây cũng cùng rồi, tuy nhiên Hóa Ý cảnh sắp đột phá,

nhưng hần tu vì vẫn là chênh lệch chút ít, hơn nữa hần cũng không quá yêu tu luyện, kết quả là tự muốn mua tốt hơn Linh Dược, bổ sung một chút.

"Là như thế này đây, người phát hiện Lăng Vũ thành gần đây đến rồi rất nhiều từ bên ngoài đến tu giả chưa? Hơn nữa nhà mạo hiểm cũng nhiều rất nhiều, người không phải nói đánh bạc dễ dàng nhất đến tiền sao? Chúng ta có thể theo thành chủ phủ tiếp nhận lời đài đưa vào hoạt động quyền, sau đó như vậy.", như vậy.", " Trương Tiểu Phàm đem kế hoạch nói ra, bởi vì Trương Tiểu Phàm biết rõ đem đến cần một số tiền lớn tài, cho nên không thể không sớm chuẩn bị, hơn nữa hần còn không đủ được Lý Tiêu Dao một khoản tiền lớn, quan trọng nhất là cái kia bút tiền nhanh chóng đã xài hết rồi.

Nghe xong Trương Tiểu Phàm mưu đồ về sau, Lý Tiêu Dao rất nghiêm túc suy tư, Trương Tiểu Phàm nói những cái khác tạo thế cái gì đấy, tuyên truyền cái gì đấy, còn có mở đầu tìm một nhóm người cái gì đấy, đều không là vấn đề, vấn đề là như thế nào theo thành chủ phủ cầm đưa vào hoạt động quyền mới là căn bản nhất vấn đề.

Nhưng, Lý Tiêu Dao đột nhiên nhớ tới Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi quan hệ, lập tức sẽ hiểu, gấp vội mở miệng nói: "Người chỉ cần theo thành chủ phủ cái kia bên trong làm đến đưa vào hoạt động quyền, những thứ khác giao cho ta, còn có lợi nhuận làm sao chia?"

Trương Tiểu Phàm nghe xong cuối cùng mấy chữ, cũng là một hồi bạch nhãn, bất đắc dĩ nói: "Bỏ toàn bộ chi tiêu, lợi nhuận chia làm ba phần, một phần cho thành chủ phủ, một phần coi như người nơi ở thương hội đấy, còn có một phần chúng ta 5-5 khai mở như thế nào đây?"

"Tốt, cứ như vậy,

Vậy người nhanh thành chủ phủ a, người muốn đồ vật ta cái này kêu là người đi chuẩn bị, còn có ta tự mình đi thu xếp chuyện này." Lý Tiêu Dao bây giờ là rất hưng phấn, cho dù hần không quan tâm tiền, nhưng hần vẫn quan tâm chuyện này, như vậy có ý tứ sự tình, tức kiếm tiền lại có thể giải trí, thoáng cái sẽ cho cuộc sống của hần tăng thêm rất nhiều niềm vui thú.

"Tốt, ta hiện tại tự đi thành chủ phủ thuận tiện nhìn một chút Linh Nhi." Trương Tiểu Phàm đứng dậy nói ra.

Lý Tiêu Dao không có tiễn đưa Trương Tiểu Phàm, bởi vì hần vội vàng làm vừa rồi với Trương Tiểu Phàm thương lượng sự tình.

Đến lâu một, trông thấy Tinh Nhi vẫn còn chậm, một bên chương quây bộ dáng trung niên nam nhân vẻ mặt cười lớn, nhìn xem Tinh Nhi từng kiện từng kiện chậm đồ đặc, từng kiện từng kiện buông, tại chậm thương trong đó vài món không sai cảm lên, sau đó giao cho bên cạnh chương quây, một màn này đem Trương Tiểu Phàm chọc cười rồi, lắc đầu hướng về đi đến, đối với Tinh Nhi nói ra: "Tốt rồi, Tinh Nhi, cảm lên vài món bản thân mình ưa thích là đủ rồi, đừng đem chương quây sợ hãi."

Tinh Nhi nghe vậy xoay đầu lại, đối với Trương Tiểu Phàm gất giọng: "Người ta đều thích không."

"Ách, vậy được rồi, chương quây người tính toán đại khái muốn bao nhiêu tiền." Trương Tiểu Phàm đành phải mở miệng nói.

"Cái kia, đại khái.", "

Chương quây lời còn chưa nói hết đã bị Tinh Nhi đã cắt đứt.

Tinh Nhi ôm Trương Tiểu Phàm cánh tay nói ra: "Lý Tiêu Dao đã nói đầu ghi tạc trên đầu của hần, thiếu gia."

Vừa nói vừa đóng đưa Trương Tiểu Phàm cánh tay.

"Vậy thì tốt, người tại đi đem bên kia này kiện đồ vật mang tới, đợi lát nữa đưa cho Linh Nhi." Trương Tiểu Phàm bất đắc dĩ suy nghĩ một cái biện pháp đẩy đi Tinh Nhi.

Tinh Nhi nghe xong muốn đi gặp Linh Nhi, cho nên khi chuyển xuống khai mở Trương Tiểu Phàm tay đi lấy Trương Tiểu Phàm nói này kiện đồ vật.

Đợi Tinh Nhi đi rồi, Trương Tiểu Phàm đối với chương quây nhẹ nhàng nói một câu: "Chương quây đấy, đại khái bao nhiêu tiền."

"Chín trăm không kim." Chương quây rất nhanh nói ra, nguyên lai hần nhớ kỹ là vì cho Lý Tiêu Dao báo tổn thất, không nghĩ tới Trương Tiểu Phàm vậy mà hỏi, vốn Trương Tiểu Phàm lại để cho Tinh Nhi đi lấy khác một kiện đồ vật, hần còn đối với Trương Tiểu Phàm có chút ý kiến, tỷ nữ như thế, mình cũng như thế, lại để cho người chung quanh cũng có chút bất mãn.

Trương Tiểu Phàm nghe xong đại khái tự là một quả Hắc Diệu Thạch, lập tức trên tay nhiều hơn một quả Hắc Diệu Thạch, tự đưa cho chương quây đấy, đồng thời vung tay lên, chương quây trên tay đồ vật tự không gặp.

Chương quây vốn muốn cự tuyệt, nhưng ở Trương Tiểu Phàm bày ra định thu vào, chung quanh trông thấy một màn này người lập tức đối với Trương Tiểu Phàm hảo cảm độ tăng trở lại.

Chương quây tự nhiên là cái kiến thức rộng rãi người, biết rõ Trương Tiểu Phàm trên người có trữ vật đồ vật, lúc này đem mình vừa rồi điểm này tâm tư tàn phá, nụ cười trên mặt lập tức sáng lạn nhiều hơn.

Đối với Tinh Nhi chậm đồ đặc, Trương Tiểu Phàm thật sự không dám lấy lòng, đúng là tốt hơn nhìn đồ vật, giá trị không cao, cũng không có tác dụng gì.

"Tốt rồi, thiếu gia, đồ đặc ta lấy đến rồi,.. những vật kia người thu lại sao?" Tinh Nhi cầm một cái bao đồ tốt đi đến Trương Tiểu Phàm bên người nói ra.

"Ừ, thu lại rồi, đi thôi, chúng ta đi thành chủ phủ." Trương Tiểu Phàm ôn hòa đối với Tinh Nhi nói ra.

"Ừ, cái kia chúng ta đi thôi." Tinh Nhi lên tiếng.

Tới cửa thời điểm còn nói một câu: "Chương quỳ thay ta cảm ơn Lý Tiêu Dao, ta lần sau còn."

Cái này lại để cho chương quỳ một hồi xấu hổ, nhưng ngoài miệng không chậm, nói ra: "Ta nhất định đem lời đưa đến, hoan nghênh cô nương lần sau lại đến, ngài nhị vị đi tốt."

Trương Tiểu Phàm bọn hắn đi về sau, chương quỳ rất nghiêm túc được rồi một số sổ sách, phát hiện còn buôn bán lời, cái này nhưng làm hắn làm khó rồi, vốn nên là là tiền đưa, hiện tại còn lợi nhuận, hơn nữa bản thân mình lúc ấy còn biểu hiện đau lòng, nghĩ kỹ vừa rồi vị kia kêu Tinh Nhi cô nương cũng chỉ là chọn lấy tốt hơn nhìn đồ vật, chỉ là số lượng hơi nhiều mà thôi.

Cuối cùng, chương quỳ cắn răng, đi đến lầu hai đi cho Lý Tiêu Dao báo cáo, hơn nữa đem Tinh Nhi mà nói cho Lý Tiêu Dao nói. Lý Tiêu Dao lúc này đem hắn thối mắng một trận, hơn nữa nói cho hắn biết về sau nếu Tinh Nhi tại đến, tại lầu một cầm bất kỳ vật gì cũng không thể đòi tiền, nghĩ nghĩ lại bỏ sung đạo thành chủ phủ Trần Linh Nhi cũng là giống nhau đãi ngộ.

Lời nói này đồng thời cũng nhắc nhở chương quỳ đấy, chương quỳ cũng đã minh bạch Lý Tiêu Dao theo như lời người mấy người kia đối với Lý Tiêu Dao tầm quan trọng, đồng thời còn theo Lý Tiêu Dao cái kia bên trong nhận được một cái nhiệm vụ, chuẩn bị một ít đi động nhà gỗ, về sau muốn dùng, tuy nhiên không biết Lý Tiêu Dao muốn nhà gỗ thì sao, nhưng vẫn là làm theo, bởi vì Lý Tiêu Dao là hắn Thiếu đương gia, cũng chưa làm qua cái gì tổn hại thương hội lợi ích sự tình, hắn cũng tự cam tâm tình nguyện làm sự tình đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: 1 ngày không thấy như cách 3 thu

Thành chủ phủ, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi đi tới thành chủ phủ cửa ra vào, Trương Tiểu Phàm nói rõ ý đồ đến, thủ vệ người cũng nhận thức Trương Tiểu Phàm, cho nên vội vàng đi cho Linh Nhi thông báo, bởi vì bọn hắn biết rõ Linh Nhi với trước mặt cái này quan hệ của hai người, nhưng không để cho Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi trực tiếp vào phủ, bởi vì trong phủ bây giờ còn có vị đại nhân vật, Đế Quốc Hoàng đế bề hạ, cho nên bọn hắn được ấn quy củ làm việc.

Trương Tiểu Phàm biểu thị không có việc gì, cũng không có hỏi nguyên nhân, ngay tại thành chủ phủ cửa ra vào chờ.

Truyền tin người cũng nhanh chóng, trực tiếp chạy hướng Linh Nhi chỗ tiểu viện, trông thấy Linh Nhi đang ngồi ở trong tiểu viện bên cạnh cái bàn đá, điều chỉnh một chút bộ pháp, vài bước liền đi tới Linh Nhi trước mặt nói ra: "Tiểu thư, Trương công tử với Tinh Nhi cô nương đến rồi, đang tại phủ cửa ra vào."

"Ừ, "

Nghe được bản thân mình ngày nhớ đêm mong bộ dáng danh tự, Linh Nhi lập tức đứng lên, mở miệng hỏi: "Bọn hắn người đâu?"

Truyền lời người cũng là im lặng, ta không phải nói bọn hắn tại cửa ra vào sao? Nhưng trong nội tâm tuy nhiên nghĩ như vậy, ngoài miệng lại nói: "Tiểu thư, bọn hắn tại phủ cửa ra vào nhé."

Linh Nhi nghe xong, chân mày cau lại, hỏi vì cái gì không đem bọn họ trước mời tiến đến, truyền lời người vội vàng giải thích nói là thành chủ mệnh lệnh.

Nhưng mà Linh Nhi đã sớm không nghe năng giải thích, bước được nhẹ nhàng bước chân, chạy chậm hướng phủ cửa ra vào đi rồi.

Linh Nhi đến cửa ra vào, trong mắt chỉ nhìn thấy Trương Tiểu Phàm đứng ở trước cửa, trái tim lập tức công việc rồi, ba bước cũng làm hai bước, một chút vội tới Trương Tiểu Phàm trước mặt, vô ý thức muốn ôm một chút Trương Tiểu Phàm, nhưng lúc này thời điểm Tinh Nhi một tiếng: "Linh Nhi tỷ tỷ, chúng ta tới nhìn người rồi."

Lập tức đem Linh Nhi ôm Trương Tiểu Phàm xúc động bỏ đi, sau đó đỏ mặt lên tiếng, cúi đầu xuống, khóe mắt cũng có chút ít ẩm ướt, nhưng chợt vận công đem nước mắt bốc hơi, sau đó ngẩng đầu, cười tươi như hoa.

Linh Nhi cứ như vậy chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm nhìn thật lâu, nhìn Trương Tiểu Phàm đều có chút ngượng ngùng, Tinh Nhi cũng là một hồi nghi hoặc, cũng chăm chăm vào Trương Tiểu Phàm mặt nhìn, muốn xem nhìn Trương Tiểu Phàm trên mặt có đồ vật gì đó, nhưng nhìn hồi lâu cái gì cũng

không có phát hiện.

Rốt cục, bị hai nữ nhìn có chút run lên Trương Tiểu Phàm mở miệng, nói ra: "Cái kia Linh Nhi, chúng ta vào phủ bên trong nói đi."

"A, tốt, tốt." "Linh Nhi xấu hổ đỏ mặt lúng túng nói.

Sau đó ba người tự tiến vào thành chủ phủ, đi vào Linh Nhi vừa rồi đợi trong sân.

Đội mấy người ngồi xuống về sau, Linh Nhi mở miệng nói: "Tiểu Phàm, người gần đây qua như thế nào đây?"

"Ừ? Ta qua rất tốt." Trương Tiểu Phàm đối với Linh Nhi hỏi hán những lời này có chút kinh ngạc, lúc này mới vài ngày, Linh Nhi thay đổi?

Tinh Nhi vào lúc đó lại mở miệng, nói ra: "Linh Nhi tỷ tỷ, cái này là thiếu gia cho lễ vật của người, vừa rồi tại Lý Tiểu Dao nhà hán thương hội mua đấy."

Sau khi nói xong lại đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: ", thiếu gia, đem ta những cái kia cũng lấy ra đi,

Ta cũng có thật nhiều là cho Linh Nhi tỷ tỷ chạm đấy."

Linh Nhi một hồi im lặng, Trương Tiểu Phàm là thứ cộc gỗ, Tinh Nhi đơn thuần, nếu không phải nàng với Tinh Nhi đợi cùng một chỗ lâu như vậy, nàng đều cho rằng Tinh Nhi là cố ý cắt ngang nàng với Trương Tiểu Phàm nói chuyện đấy.

Nhìn xem Tinh Nhi trên tay lễ vật, còn có trên bàn chồng chất lễ vật, Linh Nhi rốt cục cao hứng lên, nhìn thấy bản thân mình thích người, vì cái gì có chút thất lạc vậy? Sau đó cười mắng được: "Vẫn là Tinh Nhi người cô gái nhỏ này đau lòng ta."

Tinh Nhi nghe được cô gái nhỏ, lập tức không làm nữa, mở miệng hỏi: "Linh Nhi tỷ tỷ, người tự so với ta hơn cả năm, người như thế nào luôn bảo ta cô gái nhỏ, còn có ta ở đâu nhỏ, nơi nào nhỏ."

Tinh Nhi ngoài miệng nói xong, còn thoáng một cái ngực, cái thanh này Trương Tiểu Phàm cũng chọc cười rồi, tuy nhiên Trương Tiểu Phàm một lướt qua những chuyện kia, nhưng không có nghĩa là hán gốc a, Tinh Nhi làm cái kia sao đã minh bạch, hán tự nhiên biết rõ là có ý gì rồi.

Linh Nhi xem xét Tinh Nhi như thế, thổi phù một tiếng che miệng nở nụ cười.

Mấy người lại hàn huyên một hồi, Linh Nhi còn yêu cầu Trương Tiểu Phàm cởi quần áo, kiểm tra Trương Tiểu Phàm miệng vết thương, cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm một hồi đầu lớn, nói thẳng đã tốt rồi, tốt rồi. Nhưng cuối cùng không chịu nổi Linh Nhi yêu cầu, lộ ra vai phải, lại để cho Linh Nhi xem qua sau mới thôi, Linh Nhi nhìn xem Trương Tiểu Phàm cái kia còn có chút dấu vết vai phải, trong nội tâm có chút đau lòng cũng có chút ít hạnh phúc.

Đau lòng Trương Tiểu Phàm bị thương, hạnh phúc ở chỗ Trương Tiểu Phàm xả thân bảo hộ nàng.

"Đúng rồi, Linh Nhi, phụ thân người trong phủ sao?" Trương Tiểu Phàm hỏi.

"A, có lẽ tại a, ta cũng vài ngày không gặp hán rồi, đúng rồi ta cho các người nói, ta đại bá, thì ra là hiện thời Vũ Đế Quốc Hoàng đế tại nhà của chúng ta hiện tại, cho nên trong phủ tương đối nghiêm gần đây." Linh Nhi nhỏ giọng nói.

Trương Tiểu Phàm tự nhiên biết rõ Linh Nhi nói lời là thật là giả rồi, theo thành chủ phủ tình huống trước mắt đến xem, hoàn toàn chính xác so dĩ vãng nghiêm gấp trăm lần, nhưng đối với tại Đế Quốc Hoàng đế ở chỗ này, Trương Tiểu Phàm vẫn có chút kinh ngạc đấy, đồng thời suy nghĩ, Linh Nhi không phải không quá thích hán đại bá sao?

Đương nhiên, Trương Tiểu Phàm không đứng góc đến đến hỏi.

Tinh Nhi trực tiếp mở miệng: "Hoàng đế, phải hay là không rất uy phong a, thiếu gia người về sau cũng làm Hoàng đế a."

"PHỐC, Linh Nhi một ngụm nước phun tới." Vội vàng dùng tay che Tinh Nhi miệng.

Che Tinh Nhi miệng về sau, Linh Nhi liếc nhìn chung quanh, mới mở miệng nói: "Chớ nói lung tung lời nói, ta đại bá đoạn thời gian trước mới đem cả triều văn võ giết hơn phân nửa, lời này của người nếu để cho người khác nói cho hán, không chừng hán muốn tức giận nhé."

"Ô ô." "Tinh Nhi trong nháy mắt trước biểu thị đã biết... lại để cho Linh Nhi buông tay ra.

Trương Tiểu Phàm cũng sờ lên Tinh Nhi mặt, ôn hòa nói: "Tinh Nhi, về sau không nên nói lung tung rồi."

Tinh Nhi cũng biết tính nghiêm trọng rồi, gà con mổ thóc đồng dạng gật đầu.

"Đúng rồi, Linh Nhi, ta muốn gặp phụ thân người, với hán thương lượng một chút sự tình, thuận tiện mặt?" Trương Tiểu Phàm quay đầu lại nói ra.

"Ừ, tốt, ta cũng vài ngày không thấy ta phụ thân rồi, đi thôi, chúng ta cùng đi tìm hán." Linh Nhi nói ra.

Tại Linh Nhi dưới sự dẫn dắt, mấy người rốt cục tại thư phòng đã tìm được Trần Hoàng Diệp, Trần Hoàng Diệp đang tại thư phòng xử lý một ít

thư tín, trông thấy Linh Nhi mang theo Trương Tiểu Phàm bọn hắn đến rồi, tự nhiên ngừng bút, tuy nhiên hần bễ bọn nhiều việc, nhưng cũng không trở thành nhìn thấy nữ nhi của mình còn không ngừng xuống hỏi một chút.

Đồng thời hần biết rõ, nữ nhi của mình mang theo Trương Tiểu Phàm đến khẳng định là có một số việc đấy.

Hỏi Linh Nhi mấy ngày nay thế nào, lại hỏi hỏi Trương Tiểu Phàm thương thế như thế nào, nghe được Trương Tiểu Phàm thương thế đã tốt không sai biệt lắm, trong lòng cũng là kinh ngạc, cũng làm cho hần nhớ tới Trương Tiểu Phàm cái kia lần bị thương này sau ngâm được liệu quả thật là có thể ngộ nhưng không thể cầu thứ tốt.

Hần huyền đứng những thứ khác, Trương Tiểu Phàm tự lại để cho Linh Nhi mang theo Tinh Nhi ra ngoài rồi, Trần Hoàng Diệp cũng không có phản đối, bởi vì hần vừa mới bắt đầu tự đoán được Trương Tiểu Phàm tới gặp hần nhất định là có chuyện tình, nhưng mà hần không có chủ động hỏi thăm, mà là các loại Trương Tiểu Phàm nói.

"Thành chủ, Lăng Vũ thành hiện tại tuy nhiên còn rất yên bình, nhưng ngài biết rõ sau đó không lâu nó ở vào rung chuyển vòng xoáy trung tâm. Ngài trước mắt vội vàng các loại chuẩn bị, nhưng chính ngài cũng biết, cái này như cũ rất khó bảo toàn chứng nhận Lăng Vũ thành về sau an bình cùng bình thân." Trương Tiểu Phàm rất nghiêm túc nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Cầm vận doanh quyền

Những cái này là Lý Tiêu Dao cấp cho Trương Tiểu Phàm tiền sau ngày hôm sau buổi tối cho Trương Tiểu Phàm đưa tới đại lục thể cục tư liệu, rất nhiều, lại để cho Trương Tiểu Phàm không thể không bội phục thương nhân làm việc hiệu suất, đồng thời cũng đứng đại lục gần đây tin tức tiến hành sửa sang lại với phân tích, cho nên mới thôi động Trương Tiểu Phàm trước kia với Tổng Trung chỗ nói chuyện sự tình, nhưng đồng thời cũng làm cho Trương Tiểu Phàm đã minh bạch, Tổng Trung với Tổng Trung phụ thân Tổng Hồ đoán thư tín hoặc nhiều hoặc ít tham được một ít khác âm mưu.

Hần phân tích đến, đã sớm có người khai mở bắt đầu mưu đồ Lăng Vũ thành rồi, nhưng lại đánh giá thấp Trần Hoàng Diệp với Tổng Hồ, cho nên Lăng Vũ thành một mực bình yên vô sự, tuy nhiên biểu hiện ra không quá hòa bình, hơn nữa Tổng Hồ thực xem con của mình đều không nói cho, có thể thấy được đều là không phạm nhân.

Trần Hoàng Diệp nhìn nhìn trước mắt cái này lại để cho nữ nhi của mình ái mộ thiếu niên, ôn hòa nói: "Vậy người cảm thấy ta còn ứng nên làm những gì vậy?"

"Hai quân giao chiến, tướng sĩ tố chất tương đương dưới tình huống, số lượng nhiều phương nào thù thắng khả năng gần như là trăm phần trăm đấy, tuy nhiên cao đoan tu giả tông quân cục nhỏ, cho nên bình thường binh sĩ phần lớn là người bình thường, tướng lĩnh đến là có một ít là tu giả, nhưng chiến trường xung phong liều chết chủ yếu là bình thường quân sĩ, nếu là chúng ta Lăng Vũ thành có thể tổ kiến một cái dùng tu giả vì chủ quân đoàn, như vậy dù cho số lượng chưa đủ, nhưng ta nghĩ thắng lợi cân cân đứng nghiêng đến chúng ta bên này đến." Trương Tiểu Phàm nói ra, sau khi nói xong hần không có nói tiếp, hần đang đợi Trần Hoàng Diệp nghĩ vấn phương pháp của hần, bởi vì hần tới đây tầm nhìn là vì Lăng Vũ thành lời đài vận doanh quyền.

Trần Hoàng Diệp nghe được Trương Tiểu Phàm nói xong những lời này về sau, nội tâm có chút thất vọng, bởi vì những cái này hần chưa từng không có nghĩ qua, nhưng tu giả số lượng tuy nhiên không ít, nhưng đại đa số đều không muốn tông quân, không muốn đã bị ước thúc, nhưng là không tốt quá mức nghiêm khắc nói Trương Tiểu Phàm cái này không thể thực hiện được, tự uyển chuyển nói: "Hiền chất, phương pháp này ta chưa từng không có nghĩ qua vậy? Có thể tu hành người tự nhiên có bọn hần ngạo khí, dù cho cấp thấp tu giả, cho dù tổ kiến bắt đầu tới cũng rất khó quản lý, hơn nữa nếu là chỉ tổ kiến một đám Nhân Cục cảnh tu giả, tác dụng cũng không lớn, thành phẩm cũng cao."

"Thành chủ ngài yên tâm, những cái này ta đã cân nhắc đến rồi, không biết thành chủ ngài phát hiện không có, Lăng Vũ thành gần đây tu giả số lượng tăng nhiều, hơn nữa nội thành trị an hiện tại cũng có chút ít cố hết sức rồi, nhà mạo hiểm số lượng cũng là tăng nhiều, ta tới đây chủ yếu là vì Lăng Vũ thành lời đài vận doanh quyền, chỉ cần thành chủ ngài đem lời đài vận doanh quyền giao cho ta, ta chẳng những có thể dùng tổ kiến bắt đầu quân đoàn còn có thể giám sát thậm chí giải quyết Lăng Vũ thành trị an áp lực, là tối trọng yếu nhất còn có thể cho Lăng Vũ thành quân đội bổ sung đại lượng vật tư." Trương Tiểu Phàm mở miệng lần nữa nói.

"Ừ?" Vậy người cụ thể nói nói." Trần Hoàng Diệp nghe được Trương Tiểu Phàm nói như thế tự nhiên đến rồi hứng thú, hần biết rõ bây giờ là Lăng Vũ thành, Đông Phương gia, còn có tam vương liên minh quốc tế mình đối nghịch cục diện, tuy nhiên Lăng Vũ thành trước mắt coi như là chính thống, nhưng thực lực rõ ràng so khác hai phe thế lực như, tam vương quốc hiện tại ở vào tọa sơn quan hổ đấu, hơn nữa theo hần đang biết,

Tam vương quốc đã cùng Đông Phương gia cùng một tuyến rồi, Lăng Vũ thành xem như tràn đầy nguy cơ, hần nhu cầu cấp bách gia tăng thực lực đến duy trì sự cân bằng này.

Trương Tiểu Phàm tự nhiên mà vậy nói lên, bởi vì hôm nay đối với lời hoàn toàn ẩn suy đoán của hần đi.

Đầu tiên Trương Tiểu Phàm đem cảm lời đài vận doanh quyền sau một ít vận doanh phương thức tới hấp dẫn tu giới đến đại khái phương pháp bản tóm tắt, càng làm như thế nào tổ kiến quân đoàn tương tượng cho hay Trần Hoàng Diệp, một mực lắng nghe Trần Hoàng Diệp thỉnh thoảng gật gật đầu, ngẫu nhiên đề một ít tiểu đề nghị, dù sao Trương Tiểu Phàm trải qua tại thiếu, lịch duyệt với một ít thủ đoạn không bằng Trần Hoàng Diệp, hai người trao đổi thật lâu, chính giữa Linh Nhi với Tinh Nhi đã tới một lần, trông thấy Trương Tiểu Phàm với Trần Hoàng Diệp vẫn còn trò chuyện, cũng tự không có quấy rầy.

"Thành chủ, đối với lời đài sinh ra lợi nhuận ta ý định chia làm ba phần, năm thành trở lại Lăng Vũ thành, hai thành trở lại tiếp nhận Lý gia thương hội, còn có hai thành ta cùng bằng hữu của ta Lý Tiểu Dao chia đều, cuối cùng một thành dùng để làm tổ kiến quân đoàn kinh phí, không biết ngài định như thế nào?" Trương Tiểu Phàm đem hần làm chuyện này một cái tương đối trọng yếu mục đích nói ra.

"Lời đài phóng trong tay ta cũng lợi nhuận không đến cái gì tiền, chỉ có duy trì cái trị an mà thôi, ta cái kia năm thành lợi nhuận người cũng cầm lấy đi tổ kiến quân đoàn a, dù sao tự tình huống hiện tại, thế cục qua không được quá lâu cũng sẽ bị đánh vỡ, khác đại lục một ít Đế Quốc cũng tham dự tiến đến, sớm ngày có một chi đầy đủ mạnh quân đoàn, mới có thể bảo chứng cái đó và bằng phẳng." Trần Hoàng Diệp hơi cảm khái nói.

"Vậy thì tốt, ta cái này tự đi làm này kiện sự tình." Trương Tiểu Phàm đứng dậy cáo từ.

"Đừng vội và như vậy, cơm nước xong xuôi lại đi." Trần Hoàng Diệp tìm được giải quyết trong lòng chi hoá phương pháp rất là cao hứng, đối với Trương Tiểu Phàm cũng là càng thêm thoả mãn, hơn nữa bọn hần Trần gia bọn hần thế hệ này hai huynh đệ đều không có gì môn đăng hộ đối, cái gì xem thường người bình thường nơi ở hải tử các loại tư tưởng, hơn nữa hần biết rõ Trương Tiểu Phàm bên người Lưu Bá cũng không phải người bình thường, tự nhiên cũng vui vẻ gặp Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi cùng một chỗ, vì vậy tự mượn này tại kéo vào một chút cảm tình.

Trương Tiểu Phàm thấy thời gian không sai biệt lắm, cũng tự nhận lời xuống dưới, ở lại trong thành chủ phủ ăn cơm.

Trần Hoàng Diệp mang theo Trương Tiểu Phàm đi tới ăn cơm địa phương, Linh Nhi, Tinh Nhi còn có Linh Nhi mẫu thân đã ngồi xuống rồi.

Trương Tiểu Phàm lần thứ nhất như thế chính thức ở nhà bọn hần ăn cơm, hơi có chút khấn trương, nhưng cũng chỉ là có nhất điểm, Linh Nhi nhìn thấy nàng Trương Tiểu Phàm với phụ thân nàng đến rồi, mà bắt đầu oán giận nói: "Hai người các người đến quá chậm, ta cùng Tinh Nhi đều nhanh chết đói."

Trần Hoàng Diệp với Trương Tiểu Phàm cười cười, không nói gì thêm.

Trương Tiểu Phàm gặp Linh Nhi mẫu thân đã ở... cung kính thi lễ một cái.

Linh Nhi mẫu thân cũng thân thiết kêu gọi Trương Tiểu Phàm, hơn nữa tốt nhìn nhiều Trương Tiểu Phàm vài lần, cũng may Trương Tiểu Phàm cũng không có chú ý tới.

"Ha ha, các người ăn cơm đều không gọi ta, như vậy được không nào?" Một tiếng cười mở cười tiếng vang lên, một cái quần áo gọn gàng trung niên nam nhân xuất hiện tại mấy người trước mắt, người này tự là Trần Hoàng Ngọc.

"Ừ? Người không phải một mực bản thân mình trong sân ăn sao?" Trần Hoàng Diệp nói ra.

"Ách, không phải các người một mực không bảo ta cùng một chỗ ăn à." Trần Hoàng Ngọc ủy khuất nói.

"Mau tới ngồi đi, đại ca, ăn cơm trước." Linh Nhi mẫu thân đứng dậy nói ra, lập tức lại để cho bên cạnh tỷ nữ đi lấy một bộ bát đĩa.

Linh Nhi nhìn thoáng qua người trước mắt, chính là của hần đại bá, có chút không tình nguyện kêu một thân đại bá.

Trương Tiểu Phàm tuy nhiên đã đoán được trước mắt trung niên nhân là ai, nhưng hần vốn định giả bộ như không biết đấy, nhưng trước mắt giống như không được tại là đối với Trần Hoàng Ngọc đứng dậy hành lễ nói: "Bái kiến bệ hạ."

Một bên Tinh Nhi thấy thế cũng muốn đứng lên hành lễ, nhưng bị Trần Hoàng Ngọc đã cắt đứt.

Trần Hoàng Ngọc phát phát tay nói ra: "Nào có cái gì bệ hạ, ta chỉ là Linh Nhi đại bá, không cần hành lễ."

Trần Hoàng Ngọc sau khi nói xong cũng không có đình chỉ, mà là tiếp tục mở miệng trên ghé nói: "Đệ muội, vị thiếu niên này không đứng người con rể a?"

Linh Nhi mẫu thân vẫn không nói gì đã bị Linh Nhi đoạt mở miệng trước nói ra: "Đại bá, người nói gì thế? Người còn muốn ăn cơm không?"

"Ha ha, " mọi người cũng là nở nụ cười, lại để cho Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi mặt đều hiện hồng, Tinh Nhi cũng nở nụ cười.

"Tốt rồi, tốt rồi, ăn cơm trước." Trần Hoàng Diệp là thời điểm can thiệp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tái nhập nhà mạo hiểm trường giác đầu

Mọi người một bữa cơm ăn rất là vui sướng, cơm nước xong xuôi hơi chút hàn huyên một hồi, Trương Tiểu Phàm tựu đứng dậy cáo từ, bởi vì hiện tại thời gian quý giá, sớm chút khai mở bắt đầu hành động mà nói hiệu quả sẽ tốt hơn nhất điểm.

Linh Nhi tự nhiên mà vậy muốn đi theo, vốn Trần Hoàng Diệp không đồng ý, bởi vì lần trước Linh Nhi bị ám sát, hấn bây giờ còn là có chút lo lắng, nhưng mà Trần Hoàng Ngọc lại để cho mười ba đi theo Linh Nhi đi ra ngoài, tăng thêm nguyên lai mười một, Linh Nhi tựu có hai gã Hóa Ý cảnh cao thủ bảo vệ.

Nhưng là Trần Hoàng Diệp vẫn là liên tục dặn dò trên đường cẩn thận, mới khiến cho Linh Nhi đi theo Trương Tiểu Phàm đi ra ngoài chơi.

Linh Nhi vừa ra thành chủ phủ, cả người đều cao hứng lên, mấy ngày nay tại thành chủ phủ nghẹn không được, lại để cho cả người hấn đều điểm khuyết thiếu sức sống rồi.

Đương nhiên, Trương Tiểu Phàm cũng sẽ không trì hoãn thời gian, với Linh Nhi nói rõ một chút, liền hướng được Lý Tiêu Dao chỗ Lý gia thương hội đi đến rồi, trên đường đi Linh Nhi nhất điểm cẩn thận bộ dạng đều không có, cái này lại để cho đi theo hai vị hộ vệ áo đen một hồi đầu lớn, khá tốt bọn hấn trông thấy Trương Tiểu Phàm tính cảnh giác một mực bảo trì, cũng tựu hơi chút yên tâm điểm.

Kỳ thật, nếu là bọn họ biết rõ lần trước ám sát chỉ là Bạch Phượng bản thân mình nhiều lần một lần hành động lời nói, cũng sẽ không như thế lo lắng.

Trải qua một hồi đi bộ, cuối cùng đã tới Lý gia thương hội, ba người lần nữa đã đến, mắt sắc chương quỳ xem xét là ba vị này khách quý, trực tiếp ngăn lại ý định tiến lên gã sai vặt, theo phía sau quỳ đi ra, nghênh hướng Trương Tiểu Phàm bọn hấn.

"Bái kiến Linh Nhi tiểu thư, Trương công tử các người mấy vị là tới tìm chúng ta Thiếu đương gia a? Chúng ta Thiếu đương gia vừa trở về, chính trên lầu bận việc, ta mang mấy vị đi a."

"Cái kia làm phiền chương quỳ rồi." Trương Tiểu Phàm lễ phép nói một tiếng, sau đó ba người hãy theo chương quỳ lên lầu.

Đến trên lầu, trông thấy Lý Tiêu Dao đang tại ghi cái gì đó, Trương Tiểu Phàm đi vào xem xét, là các loại câu đơn, nhất niệm, hơi có chút đọc thuộc lòng, tựu mở miệng tò mò hỏi: "Tiêu Dao, người làm cho cái này làm gì?"

"Tuyên truyền a, ta muốn làm đại sự tình, trước đem tên tuổi đánh đi ra ngoài." Lý Tiêu Dao để cây viết trong tay xuống nói ra.

Lý Tiêu Dao quay đầu vốn định đang khích lệ vài câu bản thân mình, nhưng phát hiện Linh Nhi với Tinh Nhi đang tại lầu hai ô vuông nhìn nổi lên những cái kia bày đặt đồ vật, lập tức trọn tròn mắt, cái này lầu hai đồ vật có thể không thể so với lầu một, lầu một đất tiền nhất cũng tựu không sai biệt lắm một cái Hắc Diệu Thạch, những thứ khác đều là hơn mười không kim đến mấy trăm không kim không đợi, mà cái này lầu hai đồ vật lên giá tựu là năm miếng Hắc Diệu Thạch, cho nên lầu hai bình thường cũng cũng không sao người.

Lý Tiêu Dao xem xét hai cái tiểu tử tông đang nhìn ô vuông trong đồ vật, trong nội tâm một hồi khẩn trương, hi vọng các nàng chỉ là nhìn xem, chỉ là nhìn xem.", nhưng hấn hiện tại cũng không dám nói lời nói, hấn sợ vừa nói lời nói, không nghĩ qua là ở đắc tội hai vị bà cô, cái kia đã mang lại phản tác dụng rồi.

Trái tim kéo ra, đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: "Người đem vận doanh quyền cầm đã tới chưa?"

Trương Tiểu Phàm nhẹ gật đầu,

Biểu thị lấy được.

Nghe xong Trương Tiểu Phàm lấy được, Lý Tiêu Dao lập tức quét qua vẻ lo lắng, vươn tay muốn chụp Trương Tiểu Phàm bả vai, dùng bày ra hấn rất kích động, nhưng tay treo tại trong giữa không trung, không có rơi xuống đi, bởi vì hấn nhớ tới trước đó sự tình.

Lý Tiêu Dao tay một vỗ xuống, Trương Tiểu Phàm cũng là cười cười, nụ cười kia trong rõ ràng mang theo khác ý tứ hàm xúc, nhưng mà Lý Tiêu Dao tịnh không để ý, một thanh kéo qua Trương Tiểu Phàm, đi tới trước bàn, khai mở bắt đầu giới thiệu hấn ghi quảng cáo, càng nói càng kích động.

"Đứng rồi, người nói chúng ta cái này tuyên truyền công tác tiến hành vài ngày tốt nhất vậy?" Lý Tiêu Dao hỏi.

"Làm ba ngày a, ba ngày tự không sai biệt lắm, còn có dẫn đầu mấy trận người người đã tìm xong không vậy?" Trương Tiểu Phàm nghĩ nghĩ nói ra.

"Ừ, ta còn không có có tìm, bởi vì hôm nay ta chuẩn bị đồ đạc đi rồi, còn liên hệ rồi những thứ khác mấy nơi ở thương hội, không đúng như vậy lớn bánh ngọt chúng ta độc chiếm không quá phù hợp." Lý Tiêu Dao nói ra.

Trương Tiểu Phàm nghĩ đến ngày đó đi mà hạ trường giác đầu, vì vậy tự mở miệng nói: "Dễ dàng có cái địa phương, có thể tìm được một đám người, nếu không chúng ta bây giờ đi xem."

"Ừ, tốt." Lý Tiêu Dao con mắt sáng ngời, hiện tại đi lời nói, Linh Nhi với Tinh Nhi đoán chừng còn nhìn không tới đồ vật bên trong, giảm bớt bị lấy không tỷ lệ, vội vàng đã đáp ứng Trương Tiểu Phàm.

Trương Tiểu Phàm cho rằng Lý Tiêu Dao bởi vì chuyện này tương đối cao hung, cũng tự một đề ý cái gì, tự mở miệng nói: "Linh Nhi, Tinh Nhi, chúng ta muốn đi xem đi ngày đó đi mà hạ trường giác đầu, các người là cùng đi vẫn là ở tại chỗ này."

"Đương nhiên đi a." Hai nữ trầm miệng một lời nói ra.

Như vậy, sáu người liền hướng được nhà mạo hiểm phiên chợ đi đến rồi, đến lúc ra Lý gia thương hội, Lý Tiêu Dao mới chú ý tới đằng sau theo hai cái Hắc y nhân, nhưng thấy Trương Tiểu Phàm với Linh Nhi cũng không có gì khác thường, đã biết rõ cái này hai cái Hắc y nhân là bảo vệ Linh Nhi đấy.

Mấy người đang phiên chợ trong xuyên thẳng qua mà bắt đầu, Linh Nhi với Tinh Nhi thỉnh thoảng còn nhìn xem trên mặt đất đồ vật, nhưng nhìn Trương Tiểu Phàm với Lý Tiêu Dao tương đối gấp, hai nữ đằng sau cũng tự không có lại nhìn rồi.

Chỉ chớp lát, mấy người là đến cái ngõ hẻm kia, giao tiền về sau, sáu người tiến vào mà hạ trường giác đầu, tới đúng lúc, bởi vì đang có hai cái nhà mạo hiểm đang tại trên đài đánh nhau, mấy người mà bắt đầu vậy xem rồi.

Đương nhiên, mấy người đến, như cũ đưa tới một ít nhà mạo hiểm dò xét, nhưng phát hiện nhìn không thấu hai cái Hắc y nhân thời điểm, cũng thu lại lòng hiếu kỳ, khai mở bắt đầu chuyên tâm hò hét với quan sát trên đài đánh nhau.

"Người chừng nào thì tìm được loại này nơi tốt đấy, ta đến Lăng Vũ thành đã lâu như vậy rõ ràng không biết loại địa phương này, người nhìn bên cạnh đang có đặt cược địa phương, đợi lát nữa ta cũng đi đánh cược một lần, như thế nào đây?" Lý Tiêu Dao hưng phấn nói.

"Ừ, tốt." Trương Tiểu Phàm nói ra.

Nhưng con mắt vẫn là chăm chăm vào trên đài thi đấu, hẳn cũng có chút ít nhiệt huyết, tính toán đợi thương thế tốt lên cũng tới tiến hành chút ít thi đấu, đương nhiên là tại Lăng Vũ thành chính quy đài thi đấu, đã có thể tăng trưởng kinh nghiệm chiến đấu, cũng có thể tới luyện bản thân.

Vấn này không có bao lâu tự chấm dứt rồi, vấn đề tiếp phải đợi vấn đề này chiến thắng người nghỉ ngơi một hồi mới có thể khai mở bắt đầu, quan sát thi đấu nhà mạo hiểm với những người khác khai mở bắt đầu nói chuyện với nhau mà bắt đầu, hoặc là đi hỏi đoán đặt cược thu được tiền tài.

Mà Lý Tiêu Dao chính là con mắt sáng ngời, nhảy lên đến trên đài, xuất ra bản thân mình ghi tuyên truyền quảng cáo, sau đó mở miệng nói: "Mọi người khỏe, quấy rầy mọi người một lát, nghe tại hạ nói vài lời, Lăng Vũ thành thành chủ vì quảng nạp người tài ba, đặc biệt đem Lăng Vũ thành quan phương lời đài coi mở... cung cấp mọi người tiến hành tỷ thí, hơn nữa ban thưởng phong phú, đồng thời còn có cơ hội tiến vào Lăng Vũ thành mạnh nhất quân đoàn.", "

Nói tới chỗ này, Lý Tiêu Dao đột nhiên nhớ tới Trương Tiểu Phàm không có cho hẳn nói quân đoàn danh tự, về mặt mộng bức, nhưng mà chớp mắt liền nghĩ đến giải quyết phương pháp, mở miệng nói: "Cái này quân đoàn quân đoàn trưởng cũng tới, phía dưới lại để cho hẳn cho mọi người giới thiệu một chút quân đoàn tình huống cụ thể."

Sau đó đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: "Trương Tiểu Phàm, người thượng đến nói một chút."

Đồng thời trong ánh mắt mang theo khác thường ánh mắt, Lý Tiêu Dao rõ ràng còn có kỳ tính toán của hẳn.

Trương Tiểu Phàm không nghĩ tới Lý Tiêu Dao như thế làm, nhưng hẳn phát hiện Lý Tiêu Dao làm như vậy, hiệu quả cũng phi thường tốt, cũng tự nhảy lên lên đài, vốn là hướng về người phía dưới thi lễ một cái, sau đó mở miệng nói ra: "Ta dâng tặng thành chủ chỉ lệnh, phụng mệnh tổ kiến một chi quân đoàn, tên là Đằng Long quân đoàn, ta trước nói một chút tiến vào quân đoàn yêu cầu, thấp nhất Địa Cục cảnh trung giai tu vi, nam nữ không hạn, cao nhất Vô Thượng hạn, nhưng cần phải đi qua đài thi đấu sàng chọn, tu vi càng cao càng dễ dàng tiến vào, nhưng tiến vào sau tại thời gian chiến tranh với huấn luyện lúc phải phục tùng mệnh lệnh, thời gian khác không bị ước thúc."

Nói đến đây, Trương Tiểu Phàm dừng dừng, vốn hẳn ý định nói là bất luận cái gì thời điểm đều muốn phục tùng mệnh lệnh, nhưng nhớ tới thành chủ theo như lời tu giả phần lớn không muốn đã bị ước thúc, cho nên hẳn ý định từng bước một đến, đem ước thúc trước phóng khoáng, mà người phía dưới đã bắt đầu nghị luận lên rồi, nghị luận cái này tổ kiến tu giả quân đoàn là muốn làm gì, cũng có rất nhiều người khinh thường Trương Tiểu Phàm theo như lời.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Quảng cáo mở rộng

"Người cái này nói tiến vào điều kiện, đãi ngộ đó đâu rồi, chúng ta nhà mạo hiểm tuy nhiên không phải rất giàu có, nhưng tất cả mọi người qua tự do, ai cũng không muốn bị người chế trụ, hơn nữa, tiểu tử tu vi của người cũng siêu nhưng mà Địa Cực cảnh a?" Một cái nhà mạo hiểm cao giọng nói.

Trương Tiểu Phàm gặp có người nói như thế, liền biết rõ bước đầu tiên hiệu quả đã đạt đến.

Hắn vừa rồi dừng lại là vì suy nghĩ đãi ngộ vấn đề, bởi vì Lý Tiêu Dao tạm thời nãy lòng tham, hắn cũng không có chuẩn bị, đành phải suy nghĩ một chút, tổ chức một chút ngôn ngữ mới bắt đầu mở miệng lần nữa nói: "Ta biết rõ mọi người không thích ước thúc, cho nên đem ước thúc điều kiện buông lỏng một ít, cũng phù hợp mọi người khỏe thoải mái tính tình, phía dưới chúng ta tự đến nói một chút phúc lợi vấn đề, đầu tiên chúng ta xây dựng lập tức quân đoàn là vì bảo hộ Lăng Vũ thành dân chúng, ta nghĩ mọi người hoặc nhiều hoặc ít cũng nguyện ý đi làm đi."

Trương Tiểu Phàm mặc dù nói nói là phúc lợi, nhưng là đánh chút ít cảm tình bài, lại để cho phía sau hắn khai mở phúc lợi lại càng dễ lại để cho đám người này tiếp nhận.

"Đầu tiên, mỗi người một tháng giữ gốc một quả Hắc Diệu Thạch. Tiếp theo, nếu là chấp hành nhiệm vụ bị thương hoặc là tử vong kỳ người nhà đúng đạt được ít nhất 50 miếng Hắc Diệu Thạch tiền an ủi chăm sóc, đồng thời kỳ người nhà sẽ phải chịu Lăng Vũ thành với Đẳng Long quân đoàn bảo hộ. Cuối cùng, huấn luyện với chấp hành trong nhiệm vụ hết thấy phí tổn do quân đoàn cung cấp, hơn nữa hoàn thành nhiệm vụ sẽ có ban thưởng, đồng thời Đẳng Long quân đoàn đúng cung cấp võ quyết còn có tu luyện tâm pháp, đương nhiên đẳng cấp cao võ quyết với tu luyện tâm pháp yêu cầu quân công hồi báo."

Những cái này đãi ngộ đem bên cạnh Lý Tiêu Dao đều hù đến rồi, hắn không biết Trương Tiểu Phàm ý định chiêu bao nhiêu người, nhưng nghĩ đến mỗi tháng muốn chi tiêu đi ra ngoài một số lớn tiền tài, lập tức tự bó tay rồi, một quả Hắc Diệu Thạch, một loại nhà mạo hiểm một năm cũng tự một quả Hắc Diệu Thạch thu nhập, trừ phí đã có vận khí tốt, tăng thêm đối lập tương đối mạnh thực lực mới có thể thu lấy được đến một số tiền lớn tài, Trương Tiểu Phàm cái này rõ ràng cho thấy tại tán tài a, nhưng hắn hiện tại chưa từng cắt ngang Trương Tiểu Phàm, bởi vì lời nói đã nói ra rồi, phía dưới Linh Nhi với Tinh Nhi nghe xong cũng là cả kinh, rõ ràng bị Trương Tiểu Phàm đãi ngộ hù đến rồi.

Kỳ thật Trương Tiểu Phàm có tính toán của hắn, cho dù hiện tại khai ra giá cao, nhưng nếu quân đoàn cuối cùng xây dựng lập tức hoàn thành, lâu ngày cùng một chỗ, những cái này phí tổn cũng biến thành co dần được rồi.

Trương Tiểu Phàm đợi một hồi, lại mở miệng nói: "Đối với vừa rồi vị kia nhà mạo hiểm đưa ra nghi vấn, ta bây giờ là Địa Cực cảnh trung giai tu vi, nhưng ta nguyện ý tiếp nhận mọi người khiêu chiến, khiêu chiến phạm vi định tại Địa Cực cảnh trung giai đến Thiên Cực cảnh trung giai, như ta thua, tương đương 50 miếng Hắc Diệu Thạch dùng bày ra tôn kính, nhưng nếu là khiêu chiến ta người thua, phải tiến vào quân đoàn, đương nhiên đãi ngộ không thay đổi."

Cái này phía dưới tạc mở nổi, Địa Cực cảnh nhà mạo hiểm đã bắt đầu xoa tay rồi, Thiên Cực cảnh người cũng có chút ít ý động rồi, trong góc một cái Hóa Ý cảnh lão nhà mạo hiểm cũng là mở mắt, nổi lên hứng thú, đương nhiên hắn không phải đối với tiền nổi lên hứng thú, mà là đối với Trương Tiểu Phàm nổi lên hứng thú, bởi vì hắn trước kia đã ở bộ đội đã làm một thời gian ngắn binh,

Về sau đã làm nhà mạo hiểm.

Trương Tiểu Phàm gặp phía dưới tình cảm quần chúng kích động, thỉnh thoảng có người muốn hiện đang khiêu chiến Trương Tiểu Phàm, đương nhiên Trương Tiểu Phàm không có đi ứng, mà là mở miệng cắt ngang phía dưới tiếng nghị luận nói ra: "Khiêu chiến định tại ba ngày sau Lăng Vũ thành lời đài, ta ở nơi nào lặng chờ mọi người, mời mọi người giúp nhau chuyển cáo, đồng thời Đẳng Long quân đoàn lần này chiêu mộ hạn chế danh ngạch, không đứng vượt qua một ngàn người, mời mọi người không được bỏ qua cơ hội."

Cái này đem Lý Tiêu Dao muốn tuyên truyền hiệu quả làm đi ra, Lý Tiêu Dao tuy nhiên đau lòng Trương Tiểu Phàm theo như lời phúc lợi, nhưng nghĩ nghĩ, giống như không ảnh hưởng bản thân mình kiếm tiền, hơn nữa bề ngoài giống như bản thân mình không cần tìm người giả đánh rồi, trong nội tâm cũng là đối với Trương Tiểu Phàm một hồi bội phục.

"Khục khục ", lưỡng vị trẻ tuổi các người như vậy không tốt sao, các người đây là đang đoạt ta lão đầu từ này sinh ý a." Cái này là vừa rồi ngồi trong góc chính là cái kia lão nhà mạo hiểm.

Những cái này nhà mạo hiểm vừa thấy là lão nhà mạo hiểm, nhao nhao mở miệng nói: "Long gia tốt."

Những cái này nhà mạo hiểm đối với cái này Long gia rất là tôn kính, chẳng những là thực lực khá cao, hơn nữa đối với bọn họ bọn này nhà mạo hiểm cũng phi thường tốt, có chút nhà mạo hiểm bị thương, hắn cũng cho trị liệu, thỉnh thoảng nói một chút một ít mạo hiểm tri thức với hắn đi qua địa phương, thường tới nơi này nhà mạo hiểm đều ưa thích nghe hắn kể chuyện xưa.

Trương Tiểu Phàm một thấy chung quanh người đối trước mắt lão đầu tôn kính, tự nhiên cũng không tha chậm, hành lễ mở miệng nói: "Lão bá ngài khỏe chứ, mượn bảo địa đánh cái quảng cáo thật sự là vì bảo địa nhân tài rất nhiều, như như cứ như vậy mai một đúng là đáng tiếc, hơn nữa lão bá ngài khỏe xem cũng không quá để ý a."

Trương Tiểu Phàm vừa nói chuyện, vừa quan sát lão nhân trên mặt thần sắc, cũng phát hiện lão nhân cũng không có tức giận.

"Khục khục .", này lão đầu từ ta về sau sinh hoạt làm sao bây giờ vậy?" Lão nhân cười ha hả nói.

Trương Tiểu Phàm bị lão nhân như vậy vừa hỏi, có chút xử chí không kịp đề phòng, nhưng nghĩ đến lão nhân bị bọn này, nhà mạo hiểm kêu "Long gia", hai mắt tỏa sáng, mở miệng nói: "Như ngài nguyện ý, ngài tự là Đẳng Long quân đoàn duy một thống lĩnh , đợi gặp ngài đề."

"Ừ?" Lão nhân hai mắt tỏa sáng, trong nội tâm cảm thán nói, trước mắt tiểu tử này thực cam lòng (cho) hạ tiền vốn.

"Ha ha, lão nhân gia ta cũng không phải tốt như vậy mời đấy, tiền thi đấu có thể là phi thường cao đấy." Lão nhân cười ha hả lần nữa nói ra.

"Toàn bộ quân đoàn đều là ngài đấy, ngài cảm thấy cái này đãi ngộ thấp đủ cho qua ngài tiền thi đấu sao?" Trương Tiểu Phàm cũng là cười ha hả nói.

Lão nhân ngưng mắt nhìn Trương Tiểu Phàm con mắt, Trương Tiểu Phàm cũng không tránh né, đồng dạng nhìn xem lão nhân đục ngầu hai mắt, một lát sau, lão nhân cười lên ha hả, Trương Tiểu Phàm cũng có chút nở nụ cười.

Cái này lại để cho một bên nhà mạo hiểm có chút kỳ quái, kỳ quái lão nhân vì cái gì cười to, đương nhiên, Lý Tiêu Dao cũng có chút kỳ quái, nhưng một chút tự nghĩ tới điều gì, trong nội tâm càng thêm bội phục Trương Tiểu Phàm rồi.

"Cái kia ba ngày về sau, mời lão bá đến lôi đài xem cuộc chiến rồi." Trương Tiểu Phàm lần nữa nói ra, bởi vì ở lâu vô dụng, hôm nay mục đích của chuyến này chẳng những đạt đến, nhưng lại lấy được càng lớn hiệu quả.

Sau đó, mang theo mấy người rời đi rồi mà hạ trường giấc đầu...

Ra đến bên ngoài. Tinh Nhi với Linh Nhi mà bắt đầu hỏi Trương Tiểu Phàm về vừa rồi lão nhân kia sự tình, Trương Tiểu Phàm nói đơn giản một chút, mà bắt đầu với Lý Tiêu Dao đàm những chuyện khác.

"Tiêu Dao, đúng rồi, sòng bạc người liên hiệp mấy nơi ở?" Trương Tiểu Phàm hỏi.

"Tam gia, tăng thêm nhà của ta thương hội tự là Tứ gia tham dự, có lẽ chắn dừng tràng tử." Lý Tiêu Dao hiện tại thật cao hứng, trêu ghẹo nói.

Trương Tiểu Phàm thoáng qua suy tư một chút, nói ra: "Nếu như phân tán thành mấy nơi ở, như vậy khoản không tốt, chúng ta liên hợp lại thành lập một nhà sòng bạc, như vậy thuận tiện quản lý, lại để cho những nhà khác xuất tiền vượt quá người, như thế nào đây?"

"Ừ, cái này phương pháp không tệ, cái kia lợi nhuận làm sao phân phối vậy?" Lý Tiêu Dao suy tư một chút nói ra.

Lại để cho ta suy nghĩ, như vậy đi: "Ăn cổ phần phân phối, mỗi nơi ở ra bao nhiêu, tự đạt được tương ứng lợi nhuận." Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Cổ phần? Cổ phần? Cái quý gì?" Lý Tiêu Dao hỏi, một bên Linh Nhi với Tinh Nhi cũng là vẻ mặt nghi hoặc.

Trương Tiểu Phàm gặp ba người có chút không rõ tự mở miệng giải thích nói: "Cổ phần là ta mới nghĩ đến đấy, ăn mỗi nơi ở bỏ vốn tình huống, sau đó đem tổng đầu tư hóa thành một vài, tỷ như 100, sau đó phân cho đối ứng bỏ vốn phương nhất định được cổ mấy, tỷ như Lý gia lần này bỏ vốn chiếm ba thành tự phân 30 cổ, sau đó toàn bộ lợi nhuận cũng như thế phân, như vậy lợi cho hợp tác lâu dài."

"Ừ, có đạo lý, hợp tác lâu dài không bằng ngắn hạn hợp tác, làm như vậy không nên phát sinh cái gì tranh chấp, cứ như vậy làm." Lý Tiêu Dao như có điều suy nghĩ gật đầu nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Cổ nhân thật không lừa ta

"Cái kia chúng ta bây giờ đi nhà của người thương hội, đem người liên hệ cái kia mấy nơi ở mời đến, chúng ta cho bọn hắn giới thiệu một chút chuyện này, đúng rồi, hôm nay tuyên truyền phí tổn muốn cho bọn hắn vượt quá một ít." Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Tuyên truyền phí tổn? Hôm nay không tốn cái gì tiền à?" Lý Tiêu Dao nghi ngờ nói. Nhưng mà quay đầu tưởng tượng, lập tức hiểu được Trương Tiểu Phàm ý tứ, khai mở bắt đầu cười lên ha ha.

"Đúng rồi, Tiểu Phàm, buổi tối chúng ta đi Phong Nguyệt các nghe tiểu khúc như thế nào đây?" Lý Tiêu Dao đột nhiên nghĩ đến Mộc Huân Nhi lần trước đạn được khúc, đột nhiên muốn đi nghe xong.

Trương Tiểu Phàm nghe xong, trên mặt thuận ở giữa đặc sắc mà bắt đầu, ánh mắt bày ra ý một chút Lý Tiêu Dao bên cạnh, Lý Tiêu Dao lập tức cảm giác sợ hãi, một giây sau hai cái đôi bàn tay trắng như phấn đã đánh lên Lý Tiêu Dao trên đầu, Lý Tiêu Dao lập tức chạy trốn chết, kêu đau liên tục, hô hào: "Ta sai rồi, ta sai rồi, hai vị bà cô đừng đánh nữa."

Cái thanh này một bên Trương Tiểu Phàm đều trên chọc nở nụ cười, một lát sau, hai nữ mới dừng lại mở ra bắt đầu quả trách Lý Tiêu Dao, cứ như vậy mấy người một mạch về tới Lý gia thương hội, tiến vào Lý gia thương hội, chương quây trông thấy từ nơi ở Thiệu đương gia bị hai vị quen thuộc nữ từ quả trách miệng cũng không dám còn, cũng là một hồi im lặng.

Lý Tiêu Dao nhìn thấy chương quây, tự nhiên thật cao hứng, có thể mượn này thiếu lần lượt chút ít đánh, gấp vội mở miệng nói: "Lưu thúc, người đi đem Thiên Miêu thương hội, Đào Bảo thương hội, Kinh Đông thương hội người phụ trách mời đến một chút, tự nói đến thương lượng ta giữa trưa cho bọn hắn nói sự tình, lại để cho bọn hắn đem tiền thuận tiện mang lên."

"Vâng, thiếu gia, ta vậy thì đi." Chương quây cũng không dám ở lâu, sợ dẫn lửa thiêu thân, trực tiếp chạy nhanh như làn khói.

Mấy người tự nhiên lên lầu hai, Trương Tiểu Phàm gấp trên bàn có giấy với bút, mượn đặt bút đến, khai mở bắt đầu ghi khế ước, Trương Tiểu Phàm vốn là đã viết một cái đại khái bản nháp, sau đó khai mở bắt đầu sao chép, Lý Tiêu Dao đi theo Tinh Nhi với Linh Nhi sau lưng, hầu hạ hai vị này bà cô, thỉnh thoảng giảng giải ở vòng bên trong vật phẩm công dụng với một ít vật gì đó khác.

"Linh Nhi, cái này trứng cũng không thể gõ a, gõ một cái tự xấu rồi, tự ấp trứng không vượt quá linh thú." Lý Tiêu Dao một bên mở miệng, một bên theo Linh Nhi trong tay đoạt lấy xem ngọc thạch đồng dạng hình vật phẩm.

Kỳ thật, Lý Tiêu Dao cũng không biết có thể hay không ấp ra đến, bởi vì này cái xem ngọc thạch trứng là phụ thân hắn tại bên ngoài làm kinh doanh tiện tay dùng tiền mua được, nghe phụ thân hắn nói đây là một cái linh thú trứng, trở về tự cho Lý Tiêu Dao.

Trứng cho Lý Tiêu Dao, nhưng một nói cho Lý Tiêu Dao như thế nào ấp trứng, Lý Tiêu Dao thật cũng không để ý, bởi vì hắn khi đó nhỏ, chỉ là cảm thấy cái này trứng như là ngọc thạch, cho rằng phụ thân hắn là đây là trứng chỉ là vì trên chọc hắn chơi mà thôi, nhưng hắn vẫn là cẩn thận để đó.

Mấy năm trước, hắn đến Lăng Vũ thành học tập, tiện tay đem cái này trứng cũng đã mang đến Lăng Vũ thành, cho rằng là ngọc khí đồ chơi đặt ở cái này lầu hai, hôm nay nếu không phải Linh Nhi cảm thấy màu sắc không tệ, lấy ra chơi, Lý Tiêu Dao bản thân mình đều quên.

Lý Tiêu Dao nói là trứng,

Là muốn cho Linh Nhi cẩn thận một chút, đừng cho hắn làm hư rồi, dù cho không phải trứng cũng là kiện không sai ngọc khí, hơn nữa còn là phụ thân hắn cho hắn đấy.

"Ừ, trứng? Đây quả thật là trứng linh thú?" Linh Nhi nghe xong là trứng, đã tới rồi hứng thú, Tinh Nhi cũng thăm qua đầu nhìn về phía Lý Tiêu Dao trên tay trứng, về mặt hiếu kỳ.

Án thư bên cạnh Trương Tiểu Phàm đã đem khế ước viết xong rồi, nghe Lý Tiêu Dao nói trứng linh thú, cũng là nổi lên hứng thú, buông bút đi vào Lý Tiêu Dao bên người, cầm qua Lý Tiêu Dao trên tay trứng, khai mở bắt đầu nhìn lại.

Trương Tiểu Phàm thời gian dần qua cảm thụ được trên tay này cái không biết là thật là giả trứng linh thú khí tức, thời gian dần qua hắn cảm nhận được này cái trứng có được một loại tức giận, tức giận yếu ớt nhưng là đã chứng minh đây là một quả trứng, không phải đẹp mắt ngọc thạch.

"Đây thật là một quả trứng linh thú, ta cảm thấy nó phát ra sinh cơ." Trương Tiểu Phàm hơi trầm ngâm nói.

Lý Tiêu Dao nghe xong có chút kích động, mở miệng lầm bầm nói: "Ta còn tưởng rằng cha ta chỉ là sợ ta bắt nó rớt bể, mới nói đây là miếng trứng linh thú, không nghĩ tới thật sự."

"Trương Tiểu Phàm, người như thế nào cảm nhận được đấy, lại để cho ta thử xem." Lý Tiêu Dao vừa nói, một bên tiếp nhận trứng linh thú, một bên hai nữ cũng là kích động.

"Dùng nhẹ tay nhẹ đích cảm chặt nó, sau đó dùng khí tức của người chạm rãi bao bọc nó, cảm thụ cái kia biến hóa vi diệu." Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Ừ, ta thử xem." Lý Tiêu Dao nói xong cũng hiểu rõ Trương Tiểu Phàm theo như lời làm theo.

Một lát sau, Lý Tiêu Dao có chút ưỡn oai nói: "Ta không có cảm nhận được a."

"Cho ta, ta đến thử xem." Linh Nhi với Tinh Nhi trầm miệng một lời nói.

Tinh Nhi gặp hai người đều muốn thử xem, cũng không quan tâm trước sau, tự nói ra: "Cái kia Linh Nhi tỷ tỷ trước."

"Ừ, ta đây trước thử xem." Linh Nhi cảm chặt như vậy trứng khai mở bắt đầu cảm giác, nhưng là như Lý Tiêu Dao đồng dạng, cái gì cũng một cảm giác đến, Tinh Nhi cũng thử một chút, cũng không có cái gì cảm giác khác thường.

Nhìn thấy một màn này, Trương Tiểu Phàm có chút nghi ngờ, hẳn rõ ràng cảm giác đến yếu ớt chấn động, một loại sinh cơ theo trứng bên trong truyền ra a.

"Ừ, ta tại học viện trên điện tịch đã từng gặp có quan hệ với Cổ Tộc thuần hóa linh thú sự tình, bọn hắn đối với trứng linh thú một loại là dùng bản thân máu tươi dẫn đạo linh thú ấp trứng. Tiểu Dao, người thử xem." Trương Tiểu Phàm nhớ tới bản thân mình tại học viện lịch sử trong quán chính là cái kia mặt thất chứng kiến một quyển sách miêu tả một cái Cổ Tộc trên sách đã từng nói qua một ít linh thú tri thức, cho nên nói như vậy nói.

Cho đến ngày nay, nuôi nhốt linh thú đã phi thường hiếm thấy rồi, hơn nữa hiện tại nuôi nhốt linh thú đều là chút ít cấp thấp linh thú, hơn nữa là ấu thú thuần hóa đến đây, xem Trần Hoàng Ngọc đến Lăng Vũ thành kỳ Xích Long câu tự là nhị giai linh thú.

"Dùng huyết? Cái kia tốt ta thử xem." Nói xong theo Tinh Nhi trong tay tiếp nhận trứng linh thú, đặt ở trên mặt bàn, dùng miệng khẽ cắn ngón tay, khai mở bắt đầu hướng về trứng linh thú thượng nhỏ máu, nhưng máu tươi chỉ là theo trứng linh thú mặt ngoài chảy xuống, mà trứng linh thú không có sau đó biến hóa.

Một lát sau... Lý Tiêu Dao buông tha cho, bởi vì tích nhiều như vậy huyết, trứng linh thú không có chút nào biến hóa.

Cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm có chút bó tay rồi, hắn khai mở bắt đầu cảm lấy trứng linh thú, lần nữa cảm giác, phát hiện hoàn toàn chính xác có được chấn động, vì vậy trong nội tâm khẽ động, đem trứng linh thú lại đặt ở cái bàn, đem đầu ngón tay đặt ở trong miệng khẽ cắn, máu tươi nhỏ tại trứng thượng.

Trương Tiểu Phàm huyết đỏ tươi vô cùng, đồng thời cũng nồng đặc vô cùng, một giọt thời gian dần qua theo Trương Tiểu Phàm ngón tay tích hướng về phía trứng linh thú, máu tươi chưa tới trứng linh thú phía trên, trứng linh thú đã bắt đầu có chút phát ra cực nhược cực yếu quang rồi, ban ngày tự nhiên một người chú ý.

Trương Tiểu Phàm giọt máu tại trứng linh thú thượng, cũng không có giống Lý Tiêu Dao huyết như vậy chảy xuống, mà là ngừng lưu tại trứng linh thú thượng, Linh Nhi bọn hắn còn tưởng rằng là Trương Tiểu Phàm huyết thái quá mức sền sệt, cho nên không cách nào chảy xuống, nhưng nháy mắt sau đó tự không nghĩ như vậy rồi, trứng linh thú tại sáng lên, hơn nữa hào quang càng ngày càng thịnh, Trương Tiểu Phàm cái kia nhỏ máu dịch cũng chậm chậm bị hấp thu rồi.

Mấy người trông thấy một màn này, đều bị sợ ngây người, nhưng theo huyết dịch bị hấp thu rồi, trứng hào quang khai mở bắt đầu trở nên yếu đi, trông thấy một màn này, Trương Tiểu Phàm một vận công, đầu ngón tay huyết dịch lại tích một giọt xuống dưới, cứ như vậy, Trương Tiểu Phàm tích trọn vẹn năm nhỏ máu đem về sau, một tiếng thanh thúy tiếng vang tại mọi người trong lỗ tai vang lên.

Trứng linh thú mặt ngoài vỡ vụn ra đến, một cái toàn thân huyết hồng tiểu tước theo trứng xác trong ra sức bò lên đi ra, con mắt ngây thơ như cún nhìn xem mọi người, sau đó cúi đầu xuống đem vỏ trứng nuốt vào rồi, cái này lại để cho mấy người phi thường kỳ lạ.

"Chiêm chiêm, chiêm chiêm.", " tiểu tước đối với Trương Tiểu Phàm kêu lên, bởi vì nó cảm nhận được Trương Tiểu Phàm trên người về này quen thuộc khí tức, cho nên cho đã mất vui mừng nhìn xem Trương Tiểu Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Thỏa đàm

Lý Tiêu Dao thấy thế nghĩ phải bắt được tiểu tước nhìn xem là cái dạng gì linh thú, tay vừa ngả vào tiểu tước bên cạnh đã bị tiểu tước dùng sắc nhọn điều mở mở một chút, Lý Tiêu Dao bị đau, lập tức rút trở về, nắm tay khai mở bắt đầu kêu đau, nhìn một bên Linh Nhi với Tinh Nhi cười nước mắt đều đi ra.

Cái này lại để cho Lý Tiêu Dao một hồi phiền muộn, nghĩ thầm, Trương Tiểu Phàm nữ nhân duyên phận tốt thì cũng thôi đi, vận khí tốt thì cũng thôi đi, vì cái gì máu của hắn so với ta tốt, tốt ưu thương, tốt phiền muộn, nhưng mà sau một khắc hắn càng thêm buồn bực. .

Bởi vì, sau một khắc, Linh Nhi với Tinh Nhi vượn ngọc thủ ý định sờ sờ trên bàn lú rú tiểu tước, hai nữ tay còn không có có ngả vào tiểu tước trên đầu đã bị tránh qua, tránh né, tiểu tước nhảy lên trực tiếp lên Linh Nhi trên mu bàn tay, tiểu đầu thân mật lần lượt Linh Nhi mu bàn tay, đã trúng một hồi lại bay đến Tinh Nhi trên mu bàn tay làm đồng dạng động tác, sau khi làm xong trực tiếp bay đến Trương Tiểu Phàm trên bờ vai, thân mật dùng đầu kề sát Trương Tiểu Phàm cổ, Trương Tiểu Phàm cũng dùng đầu tay sờ soạng tiểu tước.

Một màn này lập tức làm tức chết Lý Tiêu Dao, đồng thời trong nội tâm rất khinh bỉ một phát tiểu tước.

"Tiêu Dao, ngươi nhìn cái này tiểu tước làm sao bây giờ?" Trương Tiểu Phàm không tốt trực tiếp đòi hỏi, dù sao cũng là Lý Tiêu Dao đồ vật.

"Tặng cho ngươi rồi, dù sao cũng không phải ta bắt nó ấp trứng đi ra đấy, ta cũng không phải nó phụ thân." Lý Tiêu Dao nghiêng răng nghiêng lợi nói, đồng thời trừng mắt liếc Trương Tiểu Phàm trên vai đang tại chải vuốt lông vũ tiểu tước, mặc dù có điểm không nỡ, nhưng có nhiều thứ không thể cưỡng cầu, hơn nữa hắn cũng không quan tâm, dù sao đều là bằng hữu, là bọn hắn với bản thân mình cũng không sai biệt lắm.

Mọi người đều chọc một hồi tiểu tước về sau, Trương Tiểu Phàm đem tiểu tước giao cái Tinh Nhi với Linh Nhi chiếu cố, sau đó khai mở bắt đầu với Lý Tiêu Dao nghiên cứu thảo luận như thế nào vận doanh Lăng Vũ thành lời đài trong đạt được lớn nhất lợi ích.

...

"Đúng rồi, muốn hay không tại đây khế ước càng thêm thượng một đầu, dùng thượng điều khoản toàn bộ giải thích quyền trở lại ngươi." Lý Tiêu Dao sau khi nói xong một hồi cười dâm đẳng.

Trương Tiểu Phàm thoáng trầm tư, nhẹ gật đầu, mở miệng nói: "Ghi các ngươi thương hội danh tự a, ta bình thường còn có những chuyện khác, hơn nữa ta cũng không phải theo thương người."

"Cũng được, đến lúc đó cái kia mấy nơi ở đều xem nhà của ta thương hội sắc mặt, nói không chừng ta còn có thể đem thương hội làm lớn điểm." Lý Tiêu Dao như có điều suy nghĩ nói.

Hai người lại trò chuyện trong chốc lát những thứ khác.

...

"Thiếu gia, mấy vị chương quầy đến rồi, ta đem bọn họ dẫn tới hậu đường trong phòng khách đi rồi." Chương quầy chạy lên lầu mà nói nói.

"Tốt, Tiểu Phàm, chúng ta đi a." Lý Tiêu Dao nói xong cũng dẫn đường hướng về phòng khách đi đến.

Chương quầy cũng đi theo Trương Tiểu Phàm bọn hắn cùng đi phòng khách, chỉ để lại Linh Nhi với Tinh Nhi trên lầu, đùa với tiểu tước chơi.

"Đến, ăn trái cây." Linh Nhi đem một cái đi da trái cây đưa tới tiểu tước trước miệng, muốn dứt cho tiểu tước ăn, tiểu tước quay đầu nhìn xem hoa quả, lại nhìn Linh Nhi,

Sau đó xoẹt một tiếng, trái cây không gặp.

Cái này nhưng làm Linh Nhi với Tinh Nhi sợ ngây người, tuy nhiên hoa quả không lớn, nhưng có phải thể không tiểu tước một ngụm có thể nuốt vào đấy, vừa rồi trong nháy mắt cũng chưa có, cái này lại để cho hai nữ khai mở bắt đầu tìm đến các loại đồ ăn đến cho ăn tiểu tước, phát hiện tiểu tước đều là một ngụm nuốt mất, hơn nữa bụng một chút biến hóa đều không có.

Hai nữ cứ như vậy hai người uy, một cái tước ăn đùa bắt diệc nhạc hồ.

"Mấy vị cảm thấy cái này khế ước thượng ghi điều khoản như thế nào?" Lý Tiêu Dao mở miệng nói.

Vừa rồi bọn hắn xuống với mấy vị chương quầy chào hỏi về sau, cũng không nói nhảm, trực tiếp đem Trương Tiểu Phàm ghi khế ước cho mỗi người một phần, lại để cho mấy vị chương quầy nhìn lại.

"Ừ, điều khoản tương đối hợp lý, có thể làm thành khoản này lớn mua bán nhờ có hai người các ngươi vị công tử công lao, lợi nhuận với bỏ vốn phân phối cũng hợp lý, hơn nữa chúng ta ba vị vừa rồi cũng đại khái đánh giá tính toán một cái hậu kỳ vận doanh tình huống, lợi nhuận tương đương có thể xem, hơn nữa lần đầu nghe nói ăn cổ phần phân phối, lão phu bội phục các ngươi những người tuổi trẻ này ý nghĩ, chúng ta rốt cuộc là già rồi." Thiên Miêu thương hội chương quầy mang theo cảm thán ngữ khí nói xong hắn đối với chuyện này cách nhìn.

"Ừ, Thiên Miêu chương quầy nói không sai, nhưng ta có nhất điểm nghi hoặc, vì cái gì một điều cuối cùng viết hết thả giải thích quyền tại các ngươi Lý gia thương hội nhé." Đào Bảo thương hội chương quầy nói ra.

Cái này đồng dạng cũng là những cái khác hai vị chương quầy muốn hỏi đấy, cho nên những cái khác hai vị chương quầy cũng phối hợp phụ họa một câu.

"Ừ, chúng ta thành lập mới thương hội để ý tới lý lẽ Lăng Vũ thành lời đài sinh ý, nội bộ sự vụ do chúng ta cùng một chỗ trừ tính chung, nhưng bên ngoài sự vụ nhất định phải có một trực tiếp phụ trách thương hội đến xử lý, phía trên những cái này điều khoản không rõ ràng lắm mà phương có thể trực tiếp đi hỏi chúng ta Lý gia thương hội, lớn như vậy nơi ở cũng bớt chút phiền toái." Lý Tiêu Dao mang theo lừa dối trong nội tâm đem mấy người chương quầy lừa dối đã xong.

"Ừ, vậy cứ như thế, chúng ta tự ký khế ước a, vượt quá tiền tài ba người chúng ta đã mang đến, hiện tại tự giao cho người đi, nhân viên chúng ta ngày mai đứng lực tực phải tới." Kinh Đông thương hội chừng quây giải quyết dứt khoát nói ra.

"Vậy thì tốt, mấy vị sắc trời cũng không sớm, mấy ngày sắp tới khả năng muốn cho mọi người nhiều chút ít mệt nhọc." Lý Tiêu Dao khách khí nói.

"Nên phải đẩy, nên phải đẩy, chúng ta cáo từ." Mấy vị chừng quây nói.

"Tốt, Lưu thúc người đưa tiền mấy vị." Lý Tiêu Dao nói ra.

"Vâng, Thiếu đương gia đây." Lưu chừng quây lên tiếng tự đi tiền đưa mấy vị chừng quây được rồi.

Lý Tiêu Dao nhìn xem trên bàn Tam đại túi tiền, lập tức tự hưng phấn lên rồi, tuy nhiên với hắn cấp cho Trương Tiểu Phàm cái kia bút khoản tiền lớn không có thể so, nhưng chỉ vượt quá không vào ngày cuối cùng chấm dứt rồi.

"Khục khục.", Tiêu Dao người có phải hay không đã quên một chuyện, quên hỏi bọn hắn muốn tuyên truyền phí dụng?" Trương Tiểu Phàm cười đối với Lý Tiêu Dao nói ra.

Lý Tiêu Dao vỗ đầu, lớn tiếng nói: "Ta đem quên đi, làm sao bây giờ?"

"Ai, người vừa rồi thông minh như vậy, hiện tại nhìn thấy trước rồi, như thế nào.", " Trương Tiểu Phàm lắc đầu nói ra.

"Người hiểu cái gì? Ta đã hơn nửa tháng không gặp tiền doanh thu rồi, ta bây giờ là cao hứng, tâm tình kích động không thích hợp suy nghĩ." Lý Tiêu Dao phản bác nói.

"Ách.", tiền đều tới tay, làm sự tình chắc chắn sẽ có chi tiêu đây, khoản ghi lại là được rồi." Trương Tiểu Phàm thân nhiên nói.

Lý Tiêu Dao tưởng tượng, đúng vậy, vội vàng kêu lên: "Lưu thúc, Lưu thúc, cầm giấy với bút đến, chúng ta có thể coi là tính sổ..."

"Tốt, Thiếu đương gia, ta lập tức thượng sẽ tới." Chừng quây lên tiếng.

Chỉ chớp lát chừng quây mượn đến rồi giấy bút, Lý Tiêu Dao nhận lấy liền định hạ bút, nhưng bị Trương Tiểu Phàm đã cắt đứt, Tiêu Dao, ta dạy cho người một loại ký sổ phương pháp.

"Ừ? Ký sổ còn cần phương pháp?" Lý Tiêu Dao có chút nghi ngờ hỏi, một bên chừng quây cũng có chút ít nghi hoặc, đồng dạng nghi hoặc.

Trương Tiểu Phàm gấp hai người có chút nghi hoặc, liền mở miệng giải thích nói: "Đây là một loại phục cách thức ký sổ phương pháp, có thể toàn diện, rõ ràng mà phản ánh vượt quá trong kinh doanh tiền tài chân tướng, nhưng lại có thể thông qua tăng giảm thay đổi, toàn diện hệ thống mà phản ánh kinh doanh hoạt động quá trình với kết quả, đối với người về sau muốn đem thương hội làm lớn phi thường hữu dụng."

Lời này vừa ra, liền cả bên cạnh chừng quây đều bị động dung rồi, đương nhiên động dung không phải ký sổ phương pháp, mà là Trương Tiểu Phàm theo như lời Lý Tiêu Dao muốn đem thương hội làm lớn, điểm này là hắn vẫn muốn chứng kiến đây, đối với lần này xây dựng liên hợp thương hội, chừng quây nhìn tại kiếm tiền phân thượng mới không có phản đối Lý Tiêu Dao, còn cung cấp trợ giúp, nguyên lai Lý Tiêu Dao ý định làm lớn thương hội, cái này lại để cho chừng quây nội tâm kích động, làm lớn thương hội là cớ nào lại để cho người kích động sự tình a.

"Phía dưới ta tự ký càng cho người nói một chút loại này ký sổ cụ thể trình tự." Trương Tiểu Phàm mở miệng nói.

...

"Loại này ký sổ phương pháp lão phu mới nghe lần đầu, trong lúc chỗ tốt lại để cho ta làm nửa đời người sổ sách đều cảm giác mặc cảm, thật sự là cao a." Kinh nghiệm cửa hàng nhiều năm chừng quây nghe Trương Tiểu Phàm đem cụ thể trình tự với mỗi bước đại biểu hàm nghĩa sau khi nói xong cảm khái nói.)

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Mèo Mập Khỉ Ôm

"Lưu thức, người nhớ kỹ chưa?" Lý Tiêu Dao quay đầu hỏi.

"A, Thiếu đương gia đây, ta nhớ kỹ, nhớ kỹ." Chương quỳ vốn tại ước mơ tương lai, bị Lý Tiêu Dao vừa hỏi cũng có chút xử chí không kịp đề phòng.

"Vậy là tốt rồi, ta thật sự một nhớ kỹ, chỉ cần người nhớ kỹ là tốt rồi." Lý Tiêu Dao không có tìm không có phải nói.

Lý Tiêu Dao vỗ Trương Tiểu Phàm lưng nói ra: "Đã kiểm tiền chúng ta tựu đi nghe tiểu khúc a, thế nào, ta mời khách."

"Ừ, tốt, ta cũng có chút đói bụng, kêu lên Linh Nhi với Tinh Nhi a." Trương Tiểu Phàm suy nghĩ một chút nói ra.

"Vậy thì tốt, thế nhưng mà người đừng nói là ta nói, không đúng.", " Lý Tiêu Dao có chút nghĩ mà sợ nói.

"Ừ, ta đã biết." Trương Tiểu Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

Trương Tiểu Phàm đi tới trên lầu, trông thấy Tinh Nhi với Linh Nhi đang tại cho tiểu tước cho ăn đồ ăn, cũng là hiểu kỳ, nhỏ như vậy tiểu tước sao có thể ăn Linh Nhi bọn hắn hỏi đồ vật, nhưng một giây sau Trương Tiểu Phàm tựu không nghĩ như vậy rồi, bởi vì hắn phát hiện Linh Nhi trên tay đồ ăn lập tức không gặp.

"Tiểu Phàm/ thiếu gia, người đã đến rồi, Tiểu Tước Nhi khả năng ăn hết, người nhìn bên này tất cả đều là nó ăn." Linh Nhi với Tinh Nhi nói xong, đồng thời dùng ngón tay chỉ dưới bàn một đồng hồ và trái cây với một ít những thứ khác đa dạng.

"Ách." " đến phiên Trương Tiểu Phàm bó tay rồi, mà hạ một đồng hồ lớn tạp mánh, nhưng mà, Trương Tiểu Phàm cho rằng tham ăn tựu là chuyện tốt.

Cho hay Tinh Nhi với Linh Nhi đi Phong Nguyệt các ăn cơm sự tình về sau, sau đó tăng thêm là chính bản thân hắn yêu cầu đi đây, cuối cùng mang theo hai cái mắt lộ ra nghi vấn tiên nữ tăng thêm một cái hỏa hồng tiểu tước nhỏ hơn lâu, hai cái Hắc y nhân tự nhiên đuổi kịp rồi, mấy người liền hướng được Phong Nguyệt các đi đến đi.

"Thiếu." Lâm gia, chúng ta ở chỗ này khai mở một cái tiểu điểm làm gì à?" Đàn ông trung niên mở miệng hỏi.

Vị này Lâm tiểu ca đi tới Nguyên Đô, không có trực tiếp đi tìm Nguyên Vương, mà là tìm đến một gian cửa hàng bàn xuống dưới, mở một cái tiểu vũ khí cửa hàng, cả ngày nhìn xem trên đường phố người đến người đi.

Lâm gia vị này tiểu gia Lâm Canh Tân, đối với nơi này nguyên tộc nhân có chút tò mò, bọn hắn tu luyện chính là nguyên lực, một loại không giống với những người khác tộc lực lượng, hơn nữa loại này nguyên lực chỉ có thể có được nguyên tộc huyết thống người tu luyện, nhưng bởi vì tu luyện nguyên lực và những người khác tộc tu luyện khí lực không sai biệt lắm, không có rõ ràng ưu khuyết điểm, cũng tựu bình an vô sự rồi.

Mà vị này Lâm tiểu gia lại không nghĩ như vậy, hắn đến Nguyên Đô trước tìm đọc có quan hệ nguyên lực miêu tả tư liệu, hắn phỏng đoán cái này nguyên lực có lẽ với những cái này nguyên tộc nhân trong máu một ít chỉ mỗi hắn có đồ vật có quan hệ, hơn nữa có lẽ với loại vật này nồng độ có quan hệ, nhưng hắn trong lúc nhất thời cũng không cách nào đi chứng thực những vật này.

Đối với tại Nguyên Đô khai mở một gian cửa hàng, tự nhiên có tính toán của hắn, đến thăm đi bán, không bằng để cho người khác đến tìm, lại để cho bản thân mình chiếm cứ tuyệt đối chủ động địa vị, mới có thể đạt được lớn nhất địa vị.

Nguyên phủ, Vân Vũ đang tại với Nguyên Vương, Vu Vương còn có Thạch Vương đang dùng cơm.

"Cái này thời gian ngắn thật sự là một nhọc Vân công tử người rồi, ta trước kính Vân công tử người một ly." Nguyên Vương vừa cười vừa nói, đồng thời giờ lên chén rượu đối với Vân Vũ một kính.

"Một nhọc chưa nói tới, vì mấy vị hết sức cũng là vinh hạnh của ta." Vân Vũ bung chén rượu lên vừa cười vừa nói.

"Theo ta mấy ngày nay quan sát, chúng ta tam tộc quân đội phối hợp đã tương đương tốt rồi, như vậy tại đem đến thảo phạt Lăng Vũ thành cũng có càng lớn nắm chắc rồi." Vu Vương nói ra.

"Đúng vậy a, Vu Vương nói không sai, chỉ là vì sao Đông Phương gia vẫn không có động thủ vậy? Vân công tử cũng biết mấy thứ gì đó không?" Thạch Vương nhều mày nói ra.

"Ừ, Thạch Vương, người vấn đề này ta cũng nghĩ qua rồi, Đông Phương gia khả năng cùng chúng ta có được đồng dạng ý định, nhưng mà, chúng ta ba cái vương quốc không phải còn không có có tuyên bố không phù hợp quy tắc phục Trần gia hoàng triều sao? Tựu lại để cho bọn hắn chờ xem." Vân Vũ vừa cười vừa nói.

Tam vương nghe xong lời này, lập tức sẽ hiểu Đông Phương gia là tại mài tính tình, đồng thời cũng không phải thật ý định tại Đông Phương gia đánh Lăng Vũ thành sau cho tam vương quốc độc lập địa vị, lập tức đem vốn tựu có lòng cảnh giác đề cao đến cao nhất mặt.

Vân Vũ nhìn xem tam vương như có như không phản ứng, trong nội tâm âm thầm cười cười, lần này bọn hắn Phong Vân lâu cũng không phải ý định quấy một cái đại lực phân tranh, mà là tận khả năng quấy cái này thế giới thế cục, Đông Phương gia tại phong trong tay, đang tại tác động khác đại lực

thể lực tiến hành tham gia, hơn nữa có được thể lực này phải tham gia lý do.

Mấy người lại hàn huyên đúng những thứ khác.

"Lâm gia, ngài đến nói là câu nói a, chúng ta cái này bình khí cửa hàng mở ra, thế nhưng mà vậy người đến mua a." Đàn ông trung niên hơi có chút vội vàng nói.

"Gấp cái gì mà gấp, làm kinh doanh đều người như vậy, cái kia còn lợi nhuận cái rắm tiền, người nhìn xem người, khó trách một mực chỉ có thể làm hộ vệ, thương hội nhiều chuyện như vậy đều không để cho người đi làm, cũng bởi vì người tính tình này, người nơi này thiếu gân." Lâm Canh Tân chỉ vào đầu của mình đối với đàn ông trung niên nói ra.

Lời nói này lại để cho bên cạnh hơi gầy nam tử khai mở bắt đầu cười lên ha ha, trêu tức nhìn xem đàn ông trung niên.

"Thiếu gia, ta sai rồi." Đàn ông trung niên sắc mặt tao hồng nói.

"A." "một giây sau đàn ông trung niên bị ngồi ở trên mặt ghế Lâm Canh Tân một cước đá bay rồi.

Lâm Canh Tân đá bay đàn ông trung niên sau trong miệng mắng, chứ: "Người cái này đầu óc heo vẫn là không dài trí nhớ, ta đi ra ngoài thế nào nói?"

Vừa bò lên đàn ông trung niên mới nhớ tới tại sao mình bị đá, bởi vì hắn gọi sai rồi.

Một bên gầy yếu đàn ông cười thân thể ngửa tới ngửa lui đấy, đàn ông trung niên lập tức phát hỏa, nói ra: "Khi Ôm, người đặc biệt ở cười, lão tử giết chết người tin hay không."

"Ồ, ta rất sợ đó a, Mèo Mập, người đến a, như vậy ta sợ người tựa như." Khi Ôm nói ra.

"Tốt rồi, hai người các người dừng lại cho ta." Lâm Canh Tân một hồi đầu lớn, đối với cái này hai cái tùy tùng hắn thật sự bó tay rồi, chỉ số thông minh đều có chút khiếm khuyết, hơn nữa đầu óc không dùng được, còn thích đụng cái hỗn tạp.

"Vâng, Lâm gia, chúng ta không dám." Hai người gặp Lâm Canh Tân nổi giận, gấp nói gấp, nhưng mà lẫn nhau tầm đó vẫn là không phục.

"Đi những thứ khác cửa hàng mua vài món binh khí đến,.. chạm nhiều người điểm mua, hôm nay chúng ta muốn đập phá quán." Lâm Canh Tân mang theo lệ khí nói ra.

"Thiếu.", Lâm gia, nện ai tròng tử, ta vậy thì đi." Mèo Mập hưng phấn nói.

Lâm Canh Tân sau khi nghe được lại là một hồi im lặng, lời này bị thủ hạ của hắn như thế lý giải, ai, đáng thương hắn bản thân mình cả đời tên tuổi anh hùng.

"Lâm gia, ta đây đi mua a, Mèo Mập người tựa ở tại chỗ này bảo hộ thiếu gia." Khi Ôm đầu óc khá tốt khiến cho nhất điểm, hiểu được sửa làm cái gì hiện tại, tựa mở miệng nói ra.

"Ừ, đi a." Lâm Canh Tân gãi đầu khoát tay áo.

"Thiếu gia, chúng ta phải đi vào thật sao?" Tinh Nhi có chút ngượng ngùng mà hỏi.

Trương Tiểu Phàm sau khi nghe được quay đầu nhìn xem Tinh Nhi nói ra: "Làm sao vậy Tinh Nhi? Tại sao phải hỏi như vậy."

Tinh Nhi như thế hỏi, là vì đối với nơi này không có gì ấn tượng tốt, có lẽ có chút ít chán ghét cái chỗ này.

"Không có chuyện gì nữa Tinh Nhi, chúng ta đi vào, ai dám nói cái gì, ai nói lung tung ta tựa lại để cho cha ta nắm hắn, kỳ thật vị tỷ tỷ kia đạn được khúc thật sự rất êm tai." Linh Nhi an ủi nói.

"Vậy được rồi." Tinh Nhi nói ra.

Mấy người cứ như vậy tại một đám lộ người khó hiểu ánh mắt hạ lại tiến vào cái này Phong Nguyệt các, bên trong gã sai vặt với khách nhân vừa thấy mấy vị này vào được, khách nhân lập tức ngừng động tác trên tay trở nên quy củ mà bắt đầu, dù sao Linh Nhi thân phận ở đâu rồi, gần đây Linh Nhi cơ bản bị Lăng Vũ thành cư dân chỗ quen thuộc, gã sai vặt trực tiếp chạy hướng về sau đường, đi tìm chương quầy được rồi, bởi vì mấy vị này cũng không phải bọn hắn có thể kêu gọi đây.

Chương 66: Mộc Huân Nhi gặp cường bức

Gã sai vật nói cho chương quây lần trước cái kia mấy vị gia đến rồi về sau, hấn liền vội vàng theo ôn nhu hương bên trong ra đến, lược cả y quan, thay đổi đáng tươi cười, đi vào Trương Tiểu Phàm trước mặt của bọn hấn, nói ra: "Mấy vị lại tới nữa, quả thực là lại để cho tiêu điểm về vang cho kẻ hèn này a, không biết mấy vị vẫn là giống như trước đồng dạng vẫn là chơi chút ít những thứ khác?"

"Chỗ cũ." Lý Tiêu Dao nói ra.

Lúc này thời điểm chương quây sắc mặt có chút không tốt rồi, bởi vì phòng bị chiếm được, hơn nữa Mộc Huân Nhi đã ở trong phòng cho người vị kia tiểu gia đánh đàn.

Lý Tiêu Dao gặp chương quây cả buổi không đáp lời, cau mày mở miệng hỏi: "Thì sao, bất tiện sao?"

Chương quây nghĩ nghĩ, nói ra: "Hôm nay cái kia phòng bị một vị công tử bao xuống rồi, Huân Nhi cô nương cũng bị gọi đi trợ hứng rồi, mấy vị nếu không đổi một cái gian phòng, ta lại để cho mấy vị khác cô nương đến hầu hạ mấy vị."

Lý Tiêu Dao nhú mày nói ra: "Vị công tử kia là Lăng Vũ thành nhà ai hay sao?"

Chương quây đã nghe được Lý Tiêu Dao trong giọng nói có chút tí ti bất mãn, nhưng là không rất nói, tựa mở miệng nói: "Vị công tử kia không phải Lăng Vũ thành người, hấn là từ bên ngoài đến đây, nhưng mà người bên cạnh thân thủ không đơn giản."

Chương quây nói xong, nhìn xem Lý Tiêu Dao, Lý Tiêu Dao quay đầu nhìn xem bên cạnh Trương Tiểu Phàm, rõ ràng hỏi thăm Trương Tiểu Phàm ý tứ.

Trương Tiểu Phàm suy tư một chút, mở miệng nói: "Đi, chúng ta đi nhìn xem a."

Nghe xong lời này, chương quây sắc mặt tựa không tốt lắm, trong nội tâm phản nản đến, đều nói cho các người biết công tử kia người bên cạnh thân thủ không tệ, tại sao phải đi gây chuyện tình đâu rồi, ngoài miệng cũng không chậm nói: "Mấy vị nếu không coi như xong đi, những thứ khác phòng ta cho các người miễn phí, hôm nay xem là ta mời khách như thế nào."

Chương quây vừa nói vừa hơi về phía trước dòi, ngăn trở thang lầu, muốn ngăn cản Trương Tiểu Phàm bọn hấn đi lên.

Trương Tiểu Phàm nhìn nhìn chương quây, vừa cười vừa nói: "Chương quây đây, ngại yên tâm, chúng ta chỉ là đi xem, tuyệt đối sẽ không lại để cho ngại khó xử đây."

Kỳ thật Trương Tiểu Phàm chỉ là đơn thuần muốn đi xem.

"Mấy vị đã nhất định phải đi nhìn, ta đây cùng mấy vị đi a." Chương quây gặp khích lệ không trở lại, đành phải hấn mình cũng đi, tránh cho xung đột.

Mấy vị cứ như vậy cùng tiến lên lầu, Linh Nhi hai gã hộ vệ tự nhiên cũng đi lên.

Có lẽ thế giới tựa là như thế kỳ diệu, Trương Tiểu Phàm bọn hấn vừa xong cửa ra vào, chợt nghe đến trong phòng mặt truyền đến không hài hòa thanh âm.

"Tiểu nương tử, cùng công tử ta chơi đùa, nếu đem ta hầu hạ tốt rồi, khen thưởng trùng trùng điệp điệp đây." Ghế lô truyền ra tí ti cười dâm dăng.

Vốn phòng một loại lớn nhỏ thanh âm là truyền không đi ra đây, không biết làm sao phòng cửa cũng không có khóa tốt.

"Công tử, người xin tự trọng, ta chỉ bán nghệ không bán thân, mời công tử không được xuất ra có tổn hại bản thân mình mặt mũi sự tình." Mộc Huân Nhi thu hồi cảm ngăn cản tại trước người của mình nói ra.

"Ha ha, khá lắm chỉ bán nghệ không bán thân, nhưng mà bốn công tử tựa là thích người như vậy đây,

Ta thích cường bức đây." Một gã cảm y công tử nói ra, người bên cạnh cũng dâm loạn cười rộ lên.

Lời này thế nhưng mà đã kích thích Lý Tiêu Dao, Lý Tiêu Dao một cước đạp ra phòng môn, cả người thoáng cái tựa vọt lên đi vào, Trương Tiểu Phàm bên cạnh lưỡng nữ nhân cũng là phi thường tức giận, bởi vì vị bọn nàng đối với Mộc Huân Nhi coi như là có hảo cảm, dù sao mọi người ưa thích có câu chuyện người, có câu chuyện nhân tài có thể đã động người tâm linh.

"Buông ra người tay heo ăn nặn." Lý Tiêu Dao vào cửa tựa là rống to một tiếng.

Cái này lại để cho đằng sau chương quây một hồi ai thán, gần đây hấn cái này sinh ý thật sự làm có chút bó tay rồi, vội vàng cũng tiến vào phòng, muốn

tìm tìm cơ hội sẽ đem sự tình hóa nhỏ, dù sao đây là địa bàn của hắn.

Trương Tiểu Phàm mấy người bọn họ cũng nhấc chân tiến vào phòng.

Bị Lý Tiêu Dao cắt ngang, tên kia Thanh y công tử tự nhiên dừng lại động tác trên tay, đồng thời cũng giải cứu Mộc Huân Nhi, Mộc Huân Nhi đồng thời cũng thở dài một hơi, tuy nhiên hẳn trước kia cũng gặp phải qua tình huống tương tự, nhưng trải qua ngôn ngữ của nàng nhắc nhở, cũng không có phát sinh qua quá phận tình huống, hôm nay tự nhiên không giống với lúc trước, đối phương tại nàng liên tục cảnh cáo phía dưới còn sẽ đối nàng động thủ động cước, trong nội tâm nàng một hồi cảm giác vô lực, đồng thời càng thêm chán ghét cái chỗ này.

"Ha ha, người đặc biệt chính là ai, dám quấy rầy tiểu gia ta tán gái, là không phải là không muốn lẫn lộn." Thanh y công tử trực tiếp khai mở miệng, hảo hảo tán gái tâm tình bị người quấy rầy, tự nhiên lại để cho người cảm tức, từ khi đi tới đại lục này, hắn tự nhiên không có hải lòng qua, thật vất vả tìm được một cái có thể buông lỏng địa phương, rõ ràng bị quấy rầy rồi, cái gì bán nghệ không bán thân, ở trong mắt hắn xem ra cái kia đều là giả dối.

Chủ tử mình cũng bắt đầu mắng, làm người hầu hai cái đàn ông tự nhiên không có thể yếu đi chủ tử uy phong, một cái trong đó mở miệng nói: "Mấy người các ngươi không nhìn được xem đồ vật, mau mau cho công tử nhà ta chịu nhận lỗi, có lẽ công tử nhà ta còn có thể tha các ngươi một con ngựa."

Ngữ khí vô cùng hung hăng càn quấy, lại để cho Trương Tiểu Phàm đều có chút muốn đánh người xúc động.

Lý Tiêu Dao tự nhiên sẽ không bị hù đến, mở miệng nói: "Mấy cái súc sinh khi dễ một cái tay trái gà không chặt nữ tử, các ngươi có xấu hổ hay không, đừng nói chúng ta khuôn mặt nam nhân, lên tiếng thấp kém hạ lưu, các ngươi cũng xứng làm người, hiện tại cho nàng chịu nhận lỗi, ta hãy bỏ qua các ngươi."

Lý Tiêu Dao gặp ba người này như thế hung hăng càn quấy, tự nhiên hỏa khí càng lớn, lui ở một bên Mộc Huân Nhi gặp đến cục diện bây giờ một phát không thể vẫn hồi, trong nội tâm có chút lòng chua xót, cũng có chút ít áy náy.

Cái thanh này chừng quấy nhìn nóng vội, gấp bước lên phía trước nói ra: "Hai vị xin bớt giận, đây là làm việc nhỏ tình, mọi người lần đầu gặp mặt không được tôn trọng hòa khí."

Thanh y công tử tự nhiên không cho phép, vung tay lên sẽ đem chừng quấy chắn đến một bên, hung hăng càn quấy nói: "Lão tử muốn nữ nhân chưa từng có không được đến qua đây, đã từng có người như vậy đắc tội ta, hiện tại hẳn mộ phần cỏ đã ba thước cao."

Thanh y công tử sau khi nói xong, còn ra vẻ nhớ lại.

"Ta chơi mẹ ngươi đấy." Lý Tiêu Dao nghe được nói như vậy tự nhiên hỏa khí ứa ra, xông lên đi lên liền định đối với Thanh y công tử động thủ, nhưng còn chưa tới Thanh y công tử trước mặt đã bị Thanh y công tử thủ hạ một quyền đánh trở về, bị đánh lui Lý Tiêu Dao đem ngăn ở phía sau cái bàn đều đập vỡ rồi, một màn này đem chừng quấy đau lòng gần chết.

Trên lầu đánh nhau tự nhiên hấp dẫn trên lầu người, đều ngừng chân nhìn qua phòng, đồng thời một chút hiếu kỳ tâm vô cùng mãnh liệt người tự nhiên chạy lên lầu hai nhìn xem cụ thể chuyện gì xảy ra.

"Đều xuống dưới, nhìn cái gì vậy." Chừng quấy đang tại nổi nóng, trông thấy nhiều người như vậy chạy tới tự nhiên phát hỏa, cũng bất kể là không phải nơi này tiểu nhị, một trận quát lớn.

"Tiểu tử, thực lực không tệ áy ư, tuổi còn nhỏ thậm chí có Thiên Cực cảnh tu vi, nhưng mà ngươi hôm nay chết chắc rồi." Ngăn trở Lý Tiêu Dao một quyền đàn ông mở miệng giễu giễu nói.

Trương Tiểu Phàm cũng là cả kinh, khó trách đối phương như thế hung hăng càn quấy, nguyên lai thủ hạ người thực lực cao như thế cường bức, ánh mắt hít lại, đang định đối với Linh Nhi nói, lại để cho Linh Nhi kêu hắn hai gã hộ vệ đi giúp một chút Lý Tiêu Dao, còn chưa mở miệng... một bên Linh Nhi tự nói ra: "Hai vị thúc thúc, các ngươi đi giúp Tiêu Dao a."

Hai gã Hắc y nhân gật đầu một cái, biểu thị đã biết, song song tiến lên đi, toàn thân khí tức phóng ra ngoài, đối với Thanh y công tử ba người bọn họ áp tới, Thanh y hai gã thủ hạ tự nhiên không đứng yếu thế, toàn thân khí tức cũng là phóng ra ngoài, đối với xông cái này mười một với mười ba khí tức, đồng thời ý định che chở từ nơi ở công tử, nhưng bọn hắn đánh giá cao tu vi của mình, đồng thời đánh giá thấp mười một với mười ba tu vi.

Vốn vừa mới bắt đầu hai người tự chú ý tới mười một với mười ba, nhưng bởi vì không có dò xét vượt quá hai gã Hắc y nhân tu vi, chỉ là tưởng rằng mấy người kia bình thường người hầu mà thôi, cũng không có để ý.

Nhưng bọn hắn thật không ngờ hai người này là có tu vi người, đồng thời tu vi tinh thâm, hơn nữa có được thần giây che dấu tu vi hòa khí tức phương pháp.

Khí tức đối bình lại để cho Thanh y công tử với chừng quấy đều nhận lấy trùng kích, bởi vì hai người đều tại khí thế ở bên trong, đồng thời bản thân tu vi không đủ để chống cự Hóa Ý cảnh uy áp, đương nhiên chừng quấy bị thương muốn nghiêm trọng một chút, bởi vì tu vi của hắn thấp nhất.

Khí tức đụng nhau về sau, tràng diện lại thường bình tĩnh lại, chừng quấy sau khi bị thương tâm tình cực độ phiền muộn, lại trông thấy trước mắt quý báu trang trí với đồ dùng trong nhà tại bốn vị Hóa Ý cảnh vô hình giao thủ hạ hủy hoại hầu như không còn, trong lòng một ngụm lão huyết tuôn ra, té xỉu ở một bên rồi.

Cái này một phát tay, từng người chỉ tiết cũng tự mò tới một ít, Trương Tiểu Phàm cũng nhìn ra môn đạo, biết rõ thời gian ngắn muốn dọn phục đối

phương cũng có chút phiền phức, hơn nữa bây giờ đang ở phố xá sầm uất, Hóa Ý cảnh người giao thủ, cũng dễ dàng khiến cho dân chúng không tắt yếu chết tổn thương, cho nên mà bắt đầu nghĩ đối sách.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Tiêu Dao với Huân Nhi

"Thiếu gia, gặp được cao thủ, chúng ta chưa quen cuộc sống nơi đây, muốn hay không trước rút lui?" Thanh y công tử thủ hạ một người đàn ông tới gần Thanh y công tử nói ra, tuy nhiên hai người bọn họ không sợ, nhưng mình công tử dù sao tu vi thấp, như bị trọng thương, bọn hắn có thể không tiện khai báo.

Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, Thanh y công tử cũng không phải người ngu, hơn nữa hắn cũng biết hiện tại cạnh mình hiện tại ở vào hoàn cảnh xấu, tuy nhiên hai bên tạm thời người này cũng không thể làm gì được người kia, nhưng dù sao tại trên địa bàn của người ta.

Trương Tiểu Phàm không có mở miệng, im im lặng lặng chờ đợi, bởi vì trong lúc nhất thời hắn già thiết rất nhiều loại tình huống, nhưng kết quả cũng không thể lại để cho hắn bản thân mình thỏa mãn, dứt khoát chờ đối diện động tác kế tiếp, tại xuất ra tương ứng ứng đối.

"Đi, hôm nay ta nhận thua." Thanh y công tử nghiêng răng nghiêng lợi nói, sau đó mang theo hai gã thủ hạ liền định ly khai.

Lý Tiêu Dao tự nhiên không cho, mười một với mười ba nhận được mệnh lệnh là trợ giúp Lý Tiêu Dao, tự nhiên cũng chuẩn bị động thủ ngăn cản bọn hắn rồi.

"Tiêu Dao, còn có hai gã tiền bối, thả bọn họ đi a." Trương Tiểu Phàm thân nhiên nói.

Lý Tiêu Dao sững sờ, hấp dẫn nhìn về phía Trương Tiểu Phàm, biểu thị khó hiểu, nhưng mà Trương Tiểu Phàm đối với hắn lắc đầu, bày ra ý lại để cho hắn phóng đối phương rời đi.

Lý Tiêu Dao tuy nhiên không có cảm lòng, nhưng là hãy để cho mở con đường, nhưng hai mắt vẫn là gắt gao chăm chăm vào Thanh y công tử. Mười một với mười ba gặp Lý Tiêu Dao thối lui, tự nhiên cũng lui ra.

Một trường phong ba tại Trương Tiểu Phàm khắc chế hạ bình định ra rồi.

"Hừ, trận này quân cờ lão tử đứng tim trở về đây." Thanh y công tử đi tới cửa mắt lộ ra sát cơ quét mắt liếc Trương Tiểu Phàm mấy người bọn họ, âm lãnh nói.

Trương Tiểu Phàm chỉ là cười cười, trong nội tâm sát cơ đã định, hắn không cho phép bản thân mình người quen tại đã bị bất cứ thương tổn gì, tự nhiên ba người này tự lên từ vong của hắn danh sách.

Đội Thanh y công tử ba người đi rồi, Trương Tiểu Phàm đối với mười một với mười ba mở miệng nói: "Làm phiền hai vị tiền bối trong đi một vị tìm hiểu một chút bọn hắn chỗ đặt chân."

"Tốt." Mười ba quyết đoán nói ra.

Bởi vì hắn cảm nhận được Thanh y công tử rời đi sát ý, nếu không phải nơi này nhiều người, như vậy uy hiếp tất nhiên không có thể lưu, hơn nữa đối phương không có thể tuyệt đối áp chế đối phương, nghe được Trương Tiểu Phàm theo như lời, tự nhiên sẽ hiểu ý nghĩa.

Mộc Huân Nhi gặp Thanh y công tử ba người đi rồi, vội vàng đi đến Lý Tiêu Dao bên người nói ra: "Lý công tử, thương thế của ngươi. . . Đều tại ta lại để cho ngươi bị thương."

Mộc Huân Nhi nói xong nói xong mà bắt đầu khóc thút thít, có lẽ là dọa, ủy khuất, áy náy rồi, cho nên nước mắt ngăn không được rơi xuống.

Cái thanh này Lý Tiêu Dao như vậy ngược ngừng, gấp vội mở miệng nói: "Ta không sao, một một chút vết thương nhỏ, không có gì đáng ngại, ngươi vậy thì đừng khóc."

Mộc Huân Nhi nghe xong Lý Tiêu Dao nói chuyện, khóc càng thêm thương tâm rồi, lập tức tự ngắt tới, cái thanh này Lý Tiêu Dao dọa một đầu, vội

vàng ôm lấy Mộc Huân Nhi.

Linh Nhi với Tinh Nhi thấy thế cũng gấp bẻ bọn qua đi hỗ trợ.

"Ai ôi!!!", "Ngã xuống đất ngã đi thương chừng quây lúc này thời điểm tỉnh lại. Nhìn trước mắt một mảnh đồng bừa bọn thiếu chút nữa lại ngã đi, trong lòng một hồi thật đau.

Trương Tiểu Phàm gặp chừng quây tỉnh, tự đi đến chừng quây bên người cúi người nói ra: "Chừng quây thương thế của người nghiêm trọng không? Ta trợ giúp người đứng lên đi."

Chừng quây một trước mắt cái này mặt lộ vẻ đáng tươi cười thiếu niên trong nội tâm một hồi im lặng, cười khổ mà nói: "Không nhọc phiền công tử người rồi, thương thế của ta không có gì đáng ngại."

Chừng quây sau khi nói xong, tự dùng tay chống mà thời gian dần qua bỏ lên, trông thấy Mộc Huân Nhi đang bị Lý Tiêu Dao ôm vào trong ngực, vội vàng hỏi Trương Tiểu Phàm chuyện gì xảy ra rồi.

Trương Tiểu Phàm tuyên bố chỉ chi là ngã quá khứ mà thôi, đồng thời tuyên bố chỉ chừng quây vừa rồi chừng quây bất tỉnh đi sau chuyện đó xảy ra, Trương Tiểu Phàm tuyên bố chỉ tưởng tận tình huống, cũng có tính toán của hắn, Mộc Huân Nhi rõ ràng không có thể ở lưu đến nơi đây rồi.

Chừng quây sau khi nghe xong, mày nhíu lại đến cùng một chỗ, Thanh y công tử nói những lời kia hắn tự nhiên hiểu được trong đó đầy đặc uy hiếp hương vị, lập tức vẻ mặt đau khổ đối với Trương Tiểu Phàm nói ra: "Mấy vị công tử các người đem Mộc Huân Nhi mang đi a, ở tại chỗ này có thể sẽ phát sinh vấn đề."

Trương Tiểu Phàm không thể bội phục chừng quây kiến thức, hiểu được tại phân tranh người trung gian toàn bộ bản thân mình, tránh cho đã bị cang tởn thất lớn, có lẽ đây chính là thông minh kẻ yếu, người thông minh sinh tồn được phương thức.

Trương Tiểu Phàm mỉm cười, đối với chừng quây nói: "Mộc Huân Nhi hắn là bán mình không sai, nàng chuộc thân cần bao nhiêu tiền?"

Chừng quây nghe xong, vốn là vui vẻ, đồng thời cũng đứng Trương Tiểu Phàm báo có hảo cảm, dù sao Mộc Huân Nhi hiện tại thuộc về phỏng tay khoai lang rồi, có người tiếp nhận, tự nhiên là chuyện tốt, Trương Tiểu Phàm lễ tạ thần giao chuộc thân phí tổn, tự nhiên tất cả đều vui vẻ.

Chừng quây có chút lúng túng nói: "Cái này không tốt sao."

Trương Tiểu Phàm cười cười, nói ra: "Chừng quây cũng không nên đổi ý."

Chừng quây nghe xong nóng nảy, vội vàng đuổi ra đuổi ra nắm cái đầu ngón tay, nói ra: "50 miếng Hắc Diệu Thạch."

Trương Tiểu Phàm nghe xong, đáng tươi cười càng tăng lên rồi, trên ghé nói: "Chừng quây người có thể không thành thật nha."

Tuy nhiên nói như thế, nhưng trên tay cũng không chậm, lấy ra tùy thân túi tiền, đem tiền đổ ra, chừng quây vội vàng mấy lên, tổng cộng 32 miếng Hắc Diệu Thạch, vốn ý định nói không đủ đây, nhưng nhìn nhìn Trương Tiểu Phàm trên tay không túi tiền, cũng tự không có không biết xấu hổ nói cái gì rồi, dù sao người ta tiếp nhận phỏng tay khoai lang, đồng thời còn cho nhất định được tiền tài.

Trong tiệm gã sai vặt cũng chạy tới, tại chừng quây yêu cầu hạ khai mở bắt đầu quét dọn phòng, đồng thời công tác thống kê tồn thất.

Mọi người cũng không có đi, một là chờ đợi mười ba trở về, hai là chờ đợi Mộc Huân Nhi tỉnh lại.

"Đúng rồi, ấn huyết nhân trung thử xem, ta lần kia trông thấy Lưu Bá véo qua thiếu gia nhân trung, sau đó thiếu gia tự tỉnh." Tinh Nhi đột nhiên nói ra.

Lý Tiêu Dao nghe xong, nhớ tới là có cái này biện pháp, vì vậy tự dùng nhẹ tay nhẹ đích véo trong ngực mỹ nhân nhân trung, bấm một cái về sau, Mộc Huân Nhi lông mi khai mở bắt đầu có chút bắt đầu chuyển động.

Hôn mê Mộc Huân Nhi làm một giấc mộng, nàng mơ tới cái kia nàng đã từng thích người, nàng ở vào trong tuyệt vọng, nàng không ngừng la lên người nọ, muốn người nọ thân thủ đến kéo hắn, nhưng người nọ chỉ là cười, cười, cười đi xa, khuôn mặt bắt đầu mơ hồ, một khắc này nàng triệt để hết hy vọng rồi, cái kia phụ lòng người tại thời khắc này Mộc Huân Nhi triệt để hết hy vọng rồi.

Mộc Huân Nhi nằm đó vì người kia, bán mình tại Phong Nguyệt các, chỉ vì cứu người nọ một mạng, về sau người nọ đi để đó, đã nói rồi đấy lại để cho Mộc Huân Nhi chờ hắn, hắn sẽ trở lại, thế nhưng mà nhiều năm qua đi, người kia không tin tức, để ở đau khổ chờ chống Mộc Huân Nhi càng ngày càng cảm thấy cái thế giới này hắc ám không hề hi vọng... sự tình hôm nay đối với hắn kích thích càng sâu rồi.

Mộc Huân Nhi mở hai mắt ra, phát hiện một cái khác anh tuấn mặt ánh tại cặp mắt của mình ở bên trong, nàng cảm nhận được người nọ trong hai mắt lo lắng, nàng vốn đã lạnh như băng tâm như là bị ôn hòa rồi, xuất hiện hòa tan dấu hiệu, một khắc này, thế giới của nàng chỉ có trước mắt người này.

Một khắc này, nàng nghe không được bất kỳ thanh âm gì, chỉ là ngo ngắc chăm chăm vào người trước mắt, tâm hồn thiếu nữ đã bắt đầu hòa tan, nàng nhớ tới vừa rồi chuyện đó xảy ra, nghĩ bắt đầu người trước mắt nhi cứu hắn một màn, nàng luân hãm rồi, trên mặt khai mở bắt đầu dào dạt cái này nụ cười hạnh phúc, chậm rãi giờ lên ngọc thủ của mình, vuốt ve người trước mắt nhi mặt.

Một màn này, lại để cho Linh Nhi với Tinh Nhi vội vàng quay đầu đi, không tốt tại xem tiếp đi, mà bị động vào người —— Lý Tiêu Dao vốn là kinh hãi,

lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt, không biết làm sao.

Lúc này Trương Tiểu Phàm vừa vặn quay đầu lại nhìn bọn hắn nơi này, phát hiện một màn này, nhin cười không được mà bắt đầu, nụ cười này, tăng thêm Lý Tiêu Dao trên mặt bay lên nhiệt độ, lập tức kinh ngạc Mộc Huân Nhi, Mộc Huân Nhi lập tức phục hồi tinh thần lại, bàn tay như ngọc trắng vội vàng rút trở về, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, cúi đầu vào Lý Tiêu Dao trong ngực, nhưng vùi vào Lý Tiêu Dao trong ngực đồng thời, lại nghĩ tới bị người trước mắt ôm đầy, lập tức trên mặt càng thêm hồng bị phồng, trong nội tâm nai con đi loạn.

Lý Tiêu Dao thấy thế, đột nhiên vô ý thức ôm chặt trong ngực bộ dáng, nghĩ phải bảo vệ trong ngực bộ dáng xúc động càng thêm mãnh liệt rồi.

"Cái kia cái gì, Huân Nhi cô nương, người bây giờ không có việc gì đi à nha, không có chuyện gì nữa lời nói tự thu dọn đồ đạc ly khai nơi này đi, ta cùng chúng ta đi tìm đồ tốt rồi." Trương Tiểu Phàm gấp sắc trời đã tối mà bắt đầu, hẳn buổi tối còn có chuyện phải xử lý, thời gian không có thể trì hoãn, đành phải phá hư phong cảnh mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Dạ sát

Mộc Huân Nhi nghe được Trương Tiểu Phàm nói như thế, thân thể mềm mại run lên, vội vàng theo Lý Tiêu Dao trong ngực mà bắt đầu, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng cúi đầu, một bộ tiểu nữ nhân bộ dạng.

"Tốt rồi, Tinh Nhi với Linh Nhi đi giúp Huân Nhi thu thập một chút đồ đạc a." Trương Tiểu Phàm lần nữa thúc giục nói.

Tinh Nhi với Linh Nhi lên tiếng, tự kéo Mộc Huân Nhi tay, đi giúp Mộc Huân Nhi thu dọn đồ đạc rồi.

"Người vừa rồi rất nam nhân đó a, còn bị Huân Nhi sờ soạng mặt, ha ha .", " Trương Tiểu Phàm đối với Lý Tiêu Dao trêu ghẹo nói.

Lý Tiêu Dao nghe xong, mặt mày lần nữa đỏ lên, cũng không ứng Trương Tiểu Phàm.

"Tốt rồi, thiếu gia có thể đi nha." Tinh Nhi nói ra.

Tam nữ từng người dẫn theo một ít bao đồ đạc, một ít vụn vặt vật thập với một ít nữ nhi gia quần áo.

Cứ như vậy, mấy người mang theo Mộc Huân Nhi đã đi ra Phong Nguyệt các, đi tới cửa thời điểm, Mộc Huân Nhi ngừng một chút, trở về nhìn thoáng qua cái này làm cho nàng thương tâm, cho nàng vô tận nhớ lại địa phương.

Mọi người không có đi vài bước, một đạo bóng đen xuất hiện tại mọi người trước mắt, vài bước tự đứng tại trước mặt mọi người, người nọ là mười ba.

Mười ba thoáng đẹp loạn một chút bản thân khí tức, mở miệng nói: "Tra được rồi, tại Như Gia khách sạn."

"Tiền bối, đa tạ rồi." Trương Tiểu Phàm thi lễ một cái, mở miệng nói ra.

Mấy người liền định về nhà trước đi, dù sao một là đã chậm, hai là Trương Tiểu Phàm còn có chuyện muốn làm, đi tới muốn phân lộ địa phương, Mộc Huân Nhi mới nhớ tới bản thân mình mờ hồ với Trương Tiểu Phàm bọn hắn đi ra, bản thân mình giống như không có gì đi địa phương rồi, trong lúc nhất thời có chút lúng túng dừng tại tại chỗ.

Lý Tiêu Dao chính đang suy nghĩ muốn hay không mở miệng, lúc này Trương Tiểu Phàm mở miệng: "Tiêu Dao, người đem Huân Nhi đem theo đi ra, tự muốn đem người ta an bài tốt."

Nói xong giống như cười mà không phải cười đối với Lý Tiêu Dao mở trừng hai mắt.

"Ừ, ta đã biết, người về trước đi mau lên, ta sẽ xử lý tốt đấy." Lý Tiêu Dao hít sâu một hơi nói ra.

"Tốt, chúng ta đi về trước đi." Trương Tiểu Phàm nhẹ gật đầu nói ra.

Nghe được Trương Tiểu Phàm nói như vậy, Tinh Nhi với Linh Nhi an ủi một chút Mộc Huân Nhi, nói ra ngày mai đến tìm Mộc Huân Nhi, sau đó hai nữ

sẽ đem hai cái bao phục ném cho Lý Tiêu Dao.

Trương Tiểu Phàm thấy người bọn họ cứ như vậy rồi đi, lưu lại tại chỗ ngăn người Mộc Huân Nhi, với có chút khản trương Lý Tiêu Dao, tuy nhiên Lý Tiêu Dao bình thường không đáng tin cậy, có chút lang thang, nhưng cũng là đầu một hồi gặp được chuyện như vậy.

Mộc Huân Nhi gặp Lý Tiêu Dao cả buổi không nói lời nào, tự mở miệng nói: "Phiền toái Lý công tử đem ta đưa đến phụ cận khách sạn a."

Ngờ khi hơi được chút ít khổ tâm với thất vọng.

"A, đi cái gì khách sạn, cùng ta đi về nhà, bên ngoài ở không thoải mái." Lý Tiêu Dao vừa rồi suy nghĩ sự tình khác, không có chú ý vấn đề thời gian, nghe được Mộc Huân Nhi nói như thế, tự nhiên như thế mở miệng.

Lý Tiêu Dao thấy hấn sau khi nói xong Mộc Huân Nhi như cũ tại tại chỗ bất động.

Đành phải cầm trên tay đồ vật vừa thu lại, không xuất thủ đến một phát bắt được Mộc Huân Nhi tay, lôi kéo Mộc Huân Nhi liền hướng được Lý gia thương hội đi đến.

Trên đường đi, Mộc Huân Nhi tay một mực bị Lý Tiêu Dao lôi kéo, trong lúc nàng cũng ý định giẫy giụa qua, nhưng cũng một có thành công, Lý Tiêu Dao cũng thần kinh không ổn định, cũng không chiều cổ một chút Mộc Huân Nhi da mặt.

Trên đường, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi cùng Linh Nhi ba người bọn họ phân lộ rồi, bởi vì đi Trương Tiểu Phàm chỗ ở sân nhỏ tại trở về thành chủ phủ có chút duyên phận đường, cân nhắc đến sắc trời quá muộn, cho nên Trương Tiểu Phàm đã kêu Linh Nhi sớm chút đi trở về, ước định ngày mai Trương Tiểu Phàm đi thành chủ phủ đến tìm nàng, đương nhiên Trương Tiểu Phàm đi thành chủ phủ còn có những chuyện khác.

Trương Tiểu Phàm mang theo Tinh Nhi rất nhanh hướng về sân nhỏ đi đến, đến sân nhỏ cửa ra vào, phát hiện Thạch Đầu đang tại sân nhỏ cửa ra vào, nhìn hình dáng là tại chờ mình, Trương Tiểu Phàm bước nhanh đi tới Thạch Đầu trước mặt nói ra: "Thạch Đầu, như thế nào đứng ở chỗ này không đi vào?"

"Ta tìm thiếu gia người có chút việc, có vào hay không đi cũng không việc gì đâu." Thạch Đầu chất phác nói.

"Ừ, cái kia đi vào nói đi." Trương Tiểu Phàm nói ra.

Thạch Đầu nghe xong, gấp nói gấp: "Thiếu gia không cần, ta chính là hướng người báo cáo một chút hôm nay ta làm việc tình huống, một chút là tốt rồi."

Thạch Đầu sau khi nói xong gấp Trương Tiểu Phàm gật rồi, mà bắt đầu báo cáo hấn hôm nay làm những chuyện như vậy, Thạch Đầu cũng hiểu được nói điểm chính. Nghe xong Thạch Đầu báo cáo xong việc làm về sau, Trương Tiểu Phàm khích lệ Thạch Đầu vài câu, hơn nữa muốn Thạch Đầu hảo hảo đối đãi hấn tìm được cái kia chút ít cô nhi, quản lý tốt cuộc sống của bọn hấn, bước tiếp theo sự tình qua vài ngày hấn tự mình đi an bài.

Sau khi nói xong, Thạch Đầu tựa như Trương Tiểu Phàm cáo lui, Trương Tiểu Phàm cũng không có giữ lại, dù sao trong nhà hài tử cũng cần chiếu cố.

Trương Tiểu Phàm về tới sân nhỏ, trực tiếp đi tìm Lưu Bá rồi, bởi vì hấn việc cần phải làm cần muốn nhờ Lưu Bá lực lượng, lau đi uy hiếp.

"Lưu Bá, ta có chút việc muốn làm, buổi tối chúng ta cùng đi ra một chút." Trương Tiểu Phàm đối với Lưu Bá nói ra.

"Tốt, " Lưu Bá cũng không nói nhảm, trực tiếp đáp ứng.

Trương Tiểu Phàm gặp Lưu Bá đã đáp ứng về sau, tự đi ra cửa phòng, bởi vì hấn còn chưa có ăn cơm, bản thân mình vẫn có chút đói bụng.

Phân phó Hứa mụ đi chuẩn bị đồ ăn, đồng thời khai mở bắt đầu mưu đồ buổi tối sự tình, nhưng đột nhiên phát hiện không rõ ràng lắm Như Gia khách sạn cụ thể bố trí, có hơi thất vọng, nhưng hấn không lo lắng, bởi vì hấn biết rõ Lưu Bá thực lực, đối phó Thanh y công tử ba người không có vấn đề gì.

Mấy người im lặng ăn một bữa cơm, buổi tối Trương Tiểu Phàm dàn xếp tốt rồi Tinh Nhi, sau đó đổi một bộ quần áo, nhẹ nhàng đi vào trong sân, đi tới Lưu Bá trước cửa phòng, đang muốn đẩy môn, nhưng sau một khắc cửa phòng tự bản thân mình mở ra, Trương Tiểu Phàm tuy nhiên bị tiểu kính ngạc một chút, nhưng cũng không có quá mức để ý, Lưu Bá thực lực cao thâm mật trắc, tình huống như vậy cũng hợp lý.

Nhưng mà lại để cho hấn kỳ lạ chính là, Lưu Bá mạo cũng mặc một thân y phục dạ hành, đối với Trương Tiểu Phàm mỉm cười, bày ra ý có thể đi nha.

Trương Tiểu Phàm cũng không nói nhảm, dưới chân vừa dùng lực lại càng qua tường viện, hướng về mười ba nói Như Gia khách sạn lao đi, hai người cũng không lâu lắm là đến Như Gia khách sạn trước, Lưu Bá vừa nắm thủ quyết ngay tại Trương Tiểu Phàm trên người tăng thêm một tầng phong ấn, dùng để che giấu khí tức.

Lưu Bá sau khi làm xong mọi thứ, lần nữa bày ra ý, hai người tự mò tới Như Gia khách sạn trên nóc nhà đi rồi, nghe trên đường nghe Trương Tiểu Phàm nói mấy người đại khái hình dạng, Lưu Bá tại trên nóc nhà buông ra bản thân mình ý thời gian dần qua thấu hướng cả Gian Khách sạn, sưu tầm những người kia.

Chỉ chớp lát Lưu Bá tự bày ra ý đã tìm được, sau đó Lưu Bá dẫn đường, hướng về kia ba người chỗ gian phòng sờ soạng..

Đến bên ngoài gian phòng, Lưu Bá bày ra ý ba người ở bên trong, nhưng không có động tác kế tiếp, Trương Tiểu Phàm cho rằng Lưu Bá là lại để cho

hắn xác thực người một chút người, cho nên sẽ đem cửa sổ mở một cái khe nhỏ, hóp lưng lại như mèo hướng bên trong nhìn lại, nhưng một giây sau liền vội vàng từ nhỏ khe hở đem ánh mắt dời, bởi vì hắn nhìn thấy một màn thiếu nhi không nên hình ảnh, đồ bưng cả khuôn mặt, lập tức đã mình bạch Luru Bá vừa rồi vì cái gì không có động tác kế tiếp rồi.

Trông thấy Trương Tiểu Phàm quần bách bộ dạng, Luru Bá thiếu chút nữa cười ra tiếng, mở miệng nhỏ giọng nói: "Thế nào, đẹp mắt không?"

Cái này lại để cho Trương Tiểu Phàm một hồi im lặng, cảm tình Luru Bá cố ý đấy.

Trương Tiểu Phàm chính ngay ngắn chính thần nói ra: "Luru Bá, toàn bộ giết a, những cái này uy hiếp muốn lau đi tại này sinh trong."

Cái này lại để cho Luru Bá cả kinh, bởi vì hắn phát hiện Trương Tiểu Phàm lúc nói lời này, hai mắt có được một ít quả quyết với lãnh huyết, hắn cũng không biết là cao hứng vẫn là thương cảm, nhưng sau một khắc tự bình thường trở lại, thiếu gia nhà mình trưởng thành, một hồi nhẹ nhõm tại trong lòng phóng thích.

Đã thiếu gia lại để cho làm như thế, vậy hắn liền làm, đằng sau có chuyện gì nói sau, Luru Bá lập tức dùng Quy Tâm cảnh khí tức bao phủ cả cái gian phòng, gắt gao áp chế trong phòng mấy người, cái này kinh biến trực tiếp sợ hãi Thanh y công tử mấy người, nhưng sau một khắc bọn hắn tự không cần sợ hãi rồi, bởi vì bọn hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, tự đi đời nhà ma rồi.

Làm xong đây hết thảy về sau, Luru Bá xử lý một chút hiện trường, Trương Tiểu Phàm thuận tiện cầm ba người này đồ vật, đồng thời cái này hướng trên bàn thả chút ít tiền tài, dù sao còn có mấy vị nữ ở vào hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Xao sơn chấn hổ

Làm xong đây hết thảy về sau, Luru Bá xử lý một chút hiện trường, Trương Tiểu Phàm thuận tiện cầm ba người này đồ vật, đồng thời cái này hướng trên bàn thả chút ít tiền tài, dù sao còn có mấy vị nữ ở vào hôn mê. Làm xong đây hết thảy về sau, Trương Tiểu Phàm với Luru Bá rời đi rồi nơi này, nhưng không có xử lý thi thể, vốn Luru Bá ý định xử lý, nhưng bị Trương Tiểu Phàm ngăn trở, bởi vì Trương Tiểu Phàm có tính toán của mình.

? Lần này đánh lên ban đêm, là Trương Tiểu Phàm lần thứ nhất sát nhân, tuy nhiên hắn như trước không có động thủ, nhưng đối với tại Trương Tiểu Phàm mình cũng là một loại thành dài, tuy nhiên Thanh y công tử ba người tử vong, nhưng không có gặp huyết, bởi vì Luru Bá là cường hành đem ba người áp bách chỉ từ đấy.

Ra Như Gia khách sạn về sau, Trương Tiểu Phàm với Luru Bá tự đi đến trong một ngõ hẻm, đem y phục dạ hành cởi cất kỹ, một già một trẻ liền hướng được sân nhỏ đi đến, đường đi tại ánh trăng chiếu rọi xuống lộ ra có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, bởi vì là sau nửa đêm rồi, trên đường phố đã không có gì người rồi, ngẫu nhiên nhìn thấy một ít uống người say lung la lung lay đi tại trên đường phố, nhìn xem như thế trong trẻo nhưng lạnh lùng và vắng vẻ đường đi, Trương Tiểu Phàm lại bắt đầu nghĩ tâm sự rồi.

Nghĩ cha mẹ của mình thân nhân, nghĩ bọn hắn ở nơi nào, nghĩ bọn hắn đang làm gì đó, nghĩ bọn hắn qua được không nào. Một bên Luru Bá cũng chú ý tới thiếu gia nhà mình cảm xúc, cũng có chút ít ưu thương bắt đầu đến.

Cứ như vậy một già một trẻ từng người nghĩ đến từng người tâm sự, tuy nhiên bất đồng, nhưng là có chút cùng xuất hiện, bởi vì, thân nhân của bọn hắn đều đồng dạng, cho nên có chút tương niệm cũng tự giống nhau.

Xa xa trên nóc nhà, bốn cái Hắc y nhân cái này hướng về Như Gia khách sạn chạy đến, mục đích với Trương Tiểu Phàm bọn hắn đồng dạng, sắp tới gần Trương Tiểu Phàm bọn hắn thời điểm, Luru Bá ngẩng đầu nhìn về phía cái này bốn cái bay vọt mà đến thân ảnh, thoáng nhắc tới bản thân tu vi, thoáng cảnh giác lên.

Trông thấy bốn người nhanh chóng đã tới rồi trước người thời điểm, Luru Bá mở miệng kêu lên: "Thiếu gia."

Một tiếng này nhắc nhở, tự nhiên đem Trương Tiểu Phàm theo tương niệm vòng xoáy kéo về thực tế, ngẩng đầu nhìn thấy bốn cái Hắc y nhân chính hướng về chính mình bên trong chạy đến, chân mày cau lại, khai mở bắt đầu cảnh giác lên.

Bốn gã Hắc y nhân đến rồi Trương Tiểu Phàm với Luru Bá trước mặt tự dừng bước, một cái trong đó Hắc y nhân đi tới, đối với Trương Tiểu Phàm chấp tay nói: "Trương công tử buổi tối tốt, ta là mười ba."

Mười ba sau khi nói xong tự đem mình trên mặt khăn che mặt kéo xuống dưới, lộ ra chân dung.

Trương Tiểu Phàm xác nhận là mười ba về sau, tự ôn hòa đáp lễ lại, nói ra: "Tiền bối mấy người tới đây thế nhưng mà vì ban ngày sự tình?"

Mười ba nhẹ gật đầu, biểu thị đúng là.

"Sự tình đã xử lý tốt, ngày mai khả năng muốn làm phiền thành chủ xử lý một chút sự tình phía sau, tốt nhất lo lắng đem Hóa Ý cảnh người tử vong lưu truyền ra đi, phiền bản nhất định phải nhiều." Trương Tiểu Phàm đối với mười ba nói ra.

Mười ba lần nữa nhẹ gật đầu, đồng thời nói ra: "Ta đúng chuyển cáo thành chủ đây."

"Vậy làm phiền tiền bối rồi, cáo từ." Trương Tiểu Phàm mỉm cười nói ra.

Sau khi nói xong, cùng với Lưu Bá một trước một sau tiếp tục hướng về từ nơi ở sân nhỏ đi đến.

"Mười ba, người cảm thấy tiểu gia hỏa này chuyện này xử lý như thế nào đây?" Mười một hỏi.

"Rất có thâm ý, chúng ta tới nay tới là thừa lúc cảnh ban đêm đem ba người kia xử lý sạch, để tránh đêm dài lắm mộng, nhưng không đứng lưu lại dấu vết, lại để cho chuyện này biến thành vụ án không đầu mối, mà vị này Trương công tử muốn thành chủ lo lắng từ vong người tu vi, xem bộ dáng là muốn chấn nhiếp một chút Lăng Vũ thành cái kia chút ít không an phận người, nhưng làm như vậy.", "mười ba hồi đáp.

"Đừng suy nghĩ, trở về nói cho thành chủ chuyện đã trải qua thì tốt rồi, thành chủ tự nhiên sẽ đoán đo đấy, nhưng mà vừa rồi lão nhân kia khí tức ta ở phía xa đều phát giác không đến, tới gần cảm giác lão nhân kia tựa là cái người bình thường." Chín cảm thán nói.

"Tốt rồi, trở về cho thành chủ báo cáo a." Một mực một mở miệng mười nói ra.

Mọi người nhẹ gật đầu, hướng về thành chủ phủ chạy vội mà đi.

Về tới sân nhỏ, Lưu Bá với Trương Tiểu Phàm từng người trở về phòng đi nghỉ ngơi.

"Kỳ thật Mộc Huân Nhi vẫn là lớn lên rất không tệ đấy, lại có tài nghệ, hơn nữa hôm nay kéo tay nàng lúc,." Xúc cảm cũng không tệ lắm." Lý Tiêu Dao nằm ở trên giường lâm lâm lầu bầu nói ra.

Như vậy trắng ra thuần túy hơi tí tí lời nói tựa là cái này nửa đêm ngủ không được Lý Tiêu Dao nội tâm khắc họa, nhớ tới ban ngày sự tình, hẳn còn có chút như lọt vào trong sương mù, lần đầu bị một nữ tử sờ mặt, lần đầu khiến tay của một cô gái, quan trọng nhất là lần đầu đem một nữ tử mang về nhà, tuy nhiên nơi này không có phụ thân hắn.

Hôm nay, Lý Tiêu Dao mang theo Mộc Huân Nhi trở lại Lý gia thương hội thời điểm, nhưng làm chương quây sợ ngây người, tại chương quây trong ấn tượng, từ nơi ở Thiếu đương gia cho tới bây giờ không gần nữ sắc, có đôi khi hắn còn vì Lý Tiêu Dao lo lắng, nhưng hôm nay phát hiện mang về đến một cái, đang mặc tố y, xinh đẹp nho nhã tuyệt tục, có chứa một cỗ nhẹ nhàng chi khí, da thịt kiều nộn, má đào mang cười, khí như u lan, nói không hết ôn nhu có thể người cô nương trở lại thương hội, hơn nữa nữ tử trên tay còn cầm một bao đồ đặc, cái này lại để cho chương quây não đại động mở.

Lý Tiêu Dao cử động tự nhiên đem chương quây cao hứng xấu rồi, bản thân mình Thiếu đương gia không gần nữ sắc, một gần tự mang về đến một cái tuyệt thế mỹ nữ, đồng thời vì từ nơi ở lão gia cảm nhận được cao hứng, nói không chừng bao lâu liền có thể ôm cháu.

Cho nên, chương quây ở Lý Tiêu Dao còn chưa mở trước mồm, tự chủ động yêu nhân đem phòng trọ thu thập hảo hảo đấy, đồng thời lại để cho phòng bếp làm một trận tốt đồ ăn, tới đón tiếp cái này xinh đẹp nho nhã thoát tục nữ tử, cái này lại để cho Lý Tiêu Dao có chút im lặng, Mộc Huân Nhi cũng là có chút lúng túng, chương quây đối với nàng đãi ngộ với Thiếu nữ nãi không sai biệt lắm.

Cuối cùng, Lý Tiêu Dao đem còn kém mở miệng kêu Thiếu nữ nãi chương quây phái đi làm sự tình rồi, mới tốt nữa nhất điểm, nếu không là chương quây nhìn Mộc Huân Nhi ánh mắt tràn đầy yêu thương, Lý Tiêu Dao đều cho rằng chương quây động tâm, về sau, Lý Tiêu Dao cũng đã minh bạch chương quây vì cái gì cao hứng như vậy, bởi vì chương quây chính là vì bọn hắn Lý gia có hậu cảm thấy cao hứng.

Màn đêm buông xuống, chương quây tự thư một phong, rất nhanh đưa đến Lý gia theo để rút khỏi đến sau đội địa phương, cho hay từ nơi ở lão gia Lý Tiêu Dao sự tình, đem vui sướng chia xé đi ra ngoài.

Ngày thứ hai, sáng sớm, Như Gia khách sạn phát hòa, khách sạn gã sai vặt sáng sớm đi gõ Thanh y công tử chỗ gian phòng cửa phòng, đem bên trong mê man vài tên nữ tử bừng tỉnh, lập tức vài tên nữ tử mà bắt đầu kêu to... gã sai vặt vội vàng đẩy cửa đi vào, sau đó cũng kêu to lên.

Khách sạn chương quây nghe tiếng vội vàng đi lên xem xét, cái này trực tiếp tròn tròn mắt, cứ như vậy hỗn loạn một hồi, vội vàng phái gã sai vặt đi báo quan, đồng thời yêu cầu mấy người không nên nói lung tung, lại để cho mọi người sửa sang lại tốt quần áo, sau đó chờ đợi thành chủ phủ hỏi thăm.

Thành chủ phủ đã sớm sắp xếp xong xuôi, bên này gã sai vặt đi ra ngoài vài bước tự gấp tuần tra binh sĩ, vội vàng hướng tuần tra binh sĩ báo cáo, tuần tra những binh lính kia tự nhiên vội vàng phong tỏa hiện trường.

Chỉ chớp lát, thành chủ phủ xử lý người đã tới rồi, mà bắt đầu bình thường quá trình, một cái tu vi cao quan quân lo lắng nói một câu, trong đó hai gã người bị hại tu vi sợ cái gì đạt tới Hóa Ý cảnh tu vi.

Lời này bị một bên người đã nghe được, vốn là một hồi kinh ngạc, bởi vì, Hóa Ý cảnh trong mắt bọn họ đây chính là trong cao thủ cao cao thủ, gian phòng không hề đánh nhau dấu vết, hơn nữa không phải trúng độc tử vong, có thể thấy được Lăng Vũ thành nước rất sâu, tự nhiên một cổ phong tựa như truyền khắp Lăng Vũ thành, cứ như vậy, một ít người khai mở bắt đầu nghe ngóng chuyện này, một ít người cũng cảm nhận được dày đặc cảnh cáo ý tứ hàm xúc.

Bởi vì có tin tức linh thông chi nhân biết rõ ba người này là uy hiếp qua thành chủ phủ nữ nhi Trần Linh Nhi về sau, cùng ngày trong đêm chết đi đấy, đối với ba người tử trạng miêu tả, thật sâu vì thành chủ phủ thực lực chỗ rung động.

Có người rõ ràng đọc rất sâu, lần này là gạt bỏ ba người, là vì cảnh cáo lần trước ám sát Linh Nhi La Vồng, bởi vì La Vồng ám sát qua Linh Nhi, thành chủ phủ sợ La Vồng lần nữa ám sát Linh Nhi, cho nên xao son chấn hồ.

Vùng trộm nhấn lại nổi lên bốn phía, các loại tin tức theo Lăng Vũ thành truyền ra ngoài, mà những cái này cũng là Trương Tiểu Phàm với Trần Hoàng Diệp sở muốn hiệu quả.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Việc vặt

Trương Tiểu Phàm buổi sáng như cũ đứng hạn rồi giường, Tinh Nhi cũng đứng hạn cho Trương Tiểu Phàm bùng tới nước rửa mặt, hết thấy lại khôi phục ngày xưa yên bình.

Ném qua điểm tâm về sau, Trương Tiểu Phàm liền mang theo Tinh Nhi hướng thành chủ phủ đi đến, đi ra ngoài không bao lâu tự đã nghe được dân chúng xì xào bàn tán, mà nội dung Trương Tiểu Phàm đã sớm đoán được.

Cũng không lâu lắm, Trương Tiểu Phàm với Tinh Nhi là đến thành chủ phủ, vốn thị vệ có lẽ hướng vừa rồi đồng dạng, trước hết để cho Trương Tiểu Phàm lúc này chờ, sau đó đi thông báo, nhưng buổi sáng hôm nay thành chủ có ý dặn dò bọn hắn, nếu là Trương Tiểu Phàm đến, liền trực tiếp lại để cho Trương Tiểu Phàm đi vào.

Đến thành chủ phủ cửa ra vào, Trương Tiểu Phàm dừng tại chỗ không có lay động, hướng về thủ vệ thị vệ mở miệng yêu cầu thông báo một chút.

Nhưng mấy vị thị vệ xem xét người đến là Trương Tiểu Phàm tự cung kính mở miệng nói: "Trương công tử, thành chủ buổi sáng nói, ngài đến không cần thông báo, trực tiếp có thể đi vào."

"Cái kia cảm ơn mấy vị Tiểu ca rồi." Trương Tiểu Phàm thi lễ, mang theo Tinh Nhi hướng về trong phủ đi đến.

Tiến vào phủ, Trương Tiểu Phàm lại để cho Tinh Nhi bản thân mình đi tìm Linh Nhi chơi đùa, mà hắn tắc khứ tìm Trần Hoàng Diệp rồi, bởi vì hắn còn có một số việc cùng với thành chủ thương lượng.

Trong phủ thị nữ dưới sự dẫn dắt, Trương Tiểu Phàm đi tới Trần Hoàng Diệp bên ngoài thư phòng, thị nữ vốn là đi vào thông báo một tiếng, tuy nhiên là nhiều lần một lần hành động, nhưng tất yếu quá trình hay là muốn đấy.

Rất nhanh, thị nữ tự đi ra, tuyên bố chỉ Trương Tiểu Phàm có thể đi vào.

Trương Tiểu Phàm đi vào thư phòng, Trần Hoàng Diệp cũng buông xuống trong tay bút, Trương Tiểu Phàm nhìn thoáng qua trên bàn dày đặc đặc biệt văn bản tài liệu với thư, trong nội tâm đối với Trần Hoàng Diệp cũng là một hồi kính nể, Trần Hoàng Diệp là một tốt đang cầm quyền người.

"Ngồi đi." Trần Hoàng Diệp đối với Trương Tiểu Phàm nói ra.

Trương Tiểu Phàm cũng không sĩ diện, trực tiếp ngồi xuống, sau đó mở miệng nói: "Thành chủ, ta lần này tìm ngài là vì ngày kia lời đài chính thức vận doanh sự tình."

"Tốt, ngài nói." Trần Hoàng Diệp cũng dứt khoát, như Trương Tiểu Phàm mong muốn.

"Lời đài hiện tại Lý gia thương hội mang theo khác Tam gia thương hội đang tại trừ bị, bên ngoài tuyên truyền ngày hôm qua mà bắt đầu rồi, quân đoàn

thống lĩnh cũng có người chọn lựa, hiện tại tương đối lo lắng chính là đến lúc đó trật tự vấn đề, hơn nữa hiện tại thành chủ phủ quan phương tin tức còn không có có phát ra ngoài, ta hi vọng thành chủ có thể tuyên bố báo cáo, đem quy mô tại làm cho lớn hơn một chút." Trương Tiểu Phàm rất nhanh nói.

"Ừ, tốt, trật tự vấn đề ta đến là sau lại để cho Tổng Tư lệnh quân phụ trách, báo cáo ta sẽ chờ đợi lại để cho người phát ra ngoài, đã có quan phương bối cảnh, tin tưởng công tác của các người cũng sẽ tốt làm một ít. Đúng rồi, thống lĩnh nguyên lai không phải định người sao? Như thế nào đã có càng người tốt tuyển."

"Ừ, là là lại càng người tốt tuyển, nhà mạo hiểm phiêu chợ mà hạ trường gác đầu lão bản." Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Như thế nào mời lay động hẳn hay sao?" Trần Hoàng Diệp như thế hỏi, hiển nhiên là biết rõ lão nhân kia.

"Duyên phận." Trương Tiểu Phàm nhô ra hai chữ.

"Ha ha,

Khá lắm duyên phận, chúng ta cũng rất có duyên phận, người buông tay đi làm đi, ta sẽ cho người lớn nhất ủng hộ đấy." Trần Hoàng Diệp từ trên ghế đứng lên cười mở nói.

Trương Tiểu Phàm không nói gì, mà là đang suy nghĩ Trần Hoàng Diệp nghe được lời này.

Trần Hoàng Diệp không có để ý Trương Tiểu Phàm trả lời không trả lời, mà là dùng tay vỗ vỗ Trương Tiểu Phàm bả vai lần nữa nói ra: "Về sau đã kêu ta bá phụ a, đừng như vậy xa lạ, về sau cũng là người một nhà, nhà của chúng ta một yêu cầu gì, chỉ cần người đối với Linh Nhi tốt là được rồi."

Lời này hình như là cha vợ nhìn con rể, càng xem càng thoải mái tựa như.

Trương Tiểu Phàm nghe xong lời này, lập tức không biết trả lời thế nào rồi, trên mặt cũng có chút hiện hồng, đành phải cúi đầu nói ra: "Bá phụ, ta còn có chuyện, liền cáo từ rồi."

Trần Hoàng Diệp lại cười lên ha ha, hơi đùa giỡn nói: "Như vậy lớn người còn thẹn thùng, đi a, ta cũng tiếp tục làm việc rồi."

Trương Tiểu Phàm nhẹ gật đầu, rất nhanh ra thư phòng, ra thư phòng, Trương Tiểu Phàm cả người đều nhẹ nhõm nhiều hơn, đối mặt Trần Hoàng Diệp đùa giỡn, hẳn cũng chỉ là bất đắc dĩ lắc đầu.

Đội Trương Tiểu Phàm ra thư phòng, Trần Hoàng Diệp nhìn xem Trương Tiểu Phàm bóng lưng, lầm bầm nói: "Hải tử là thứ hảo hải tử, đối với cảm tình vô cùng coi trọng, có lẽ.", "

Lời còn chưa dứt, liền tự giễu lên, nói Trương Tiểu Phàm, bản thân mình không phải là không đâu rồi, có lẽ cũng không phải chuyện xấu.

Sau đó có cầm lấy trên bàn thư, là các nơi thám tử đến tình báo, Trần Hoàng Diệp tại sửa sang lại, lại để cho sau đem trong đó tin tức trọng yếu chọn lựa ra đến, khai mở bắt đầu nghiên cứu.

"Tình Nhi, Linh Nhi, các người đang làm sao?" Trương Tiểu Phàm quen thuộc đi vào Linh Nhi chỗ sân nhỏ cửa ra vào, trông thấy Linh Nhi với Tình Nhi đang tại hoa chân múa tay vui sướng đấy, tự mở miệng hỏi.

Trương Tiểu Phàm đi vào xem xét, trông thấy Linh Nhi với Tình Nhi đang tại trêu chọc tiểu tước, hôm nay tới thành chủ phủ thời điểm, Trương Tiểu Phàm không có mang tiểu tước, hiện tại phát hiện tiểu tước ở chỗ này, có chút kinh ngạc, tự đưa thay sờ sờ tiểu tước, tiểu tước cũng phát hiện Trương Tiểu Phàm, cũng bất động, tự lại để cho Trương Tiểu Phàm sờ.

"Đúng rồi, cho tiểu tước lấy cái danh tự a." Linh Nhi nói ra.

"Đúng đấy, thiếu gia, được cho tiểu tước lấy cái tên rất hay." Tình Nhi cũng mở miệng nói ra.

Trương Tiểu Phàm nhẹ gật đầu, nói ra: "Tốt, đã kêu nó Tiểu Long Tước a, định vì Đẳng Long quân đoàn thần thú."

Trương Tiểu Phàm nói như thế, mang theo một chút vui đùa, chính là như vậy lo lắng một câu, mang theo Trương Tiểu Phàm kỳ vọng. Chính như, chúng ta có lẽ có chút mộng tưởng, vạn nhất thực hiện vậy?

Ba người lại hàn huyên đứng, Trương Tiểu Phàm lại để cho Tình Nhi tại Linh Nhi được chơi, đem tiểu tước đã lưu lại rồi, bản thân mình đi tìm Lý Tiêu Dao tại trao đổi một chút chuyện cụ thể rồi.

Lý gia thương hội, Mộc Huân Nhi với Lý Tiêu Dao chính đang dùng cơm, chương quây đã ở trên mặt bàn, bữa cơm này ăn rất hòa hài, hài hòa đến một người nói chuyện.

Rốt cục, cơm đã ăn xong, chương quây lại đi về bên rồi, chỉ còn lại có Lý Tiêu Dao với Mộc Huân Nhi, lúc này thời điểm, Lý Tiêu Dao gặp chương quây đi rồi, lập tức dễ dàng chút ít, bởi vì hẳn cảm giác, cảm thấy chương quây nhìn chăm chăm vào bản thân mình, cho nên có chút mất tự nhiên.

"Cái kia cái gì, ăn điểm cái này, cái này nghe nói dưỡng nhan đấy, cái này cũng thế." Lý Tiêu Dao khai mở bắt đầu ân cần cho Mộc Huân Nhi đĩa rau.

Mộc Huân Nhi gặp Lý Tiêu Dao cho mình đĩa rau, thỉnh thoảng chăm chú hỏi: "Da của ta không tốt sao?"

"A..." Lý Tiêu Dao một chút ngại ngần cả người, hẳn tuyệt đối không nghĩ tới Mộc Huân Nhi như thế hỏi, cả buổi không biết trả lời như thế nào.

"Oa, thơm quá a, ta vừa vận cũng đói bụng." Lúc này thời điểm, Trương Tiểu Phàm vừa vận đi gần đây, nghe thấy được đồ ăn mùi thơm, không khỏi tán thán nói.

Trương Tiểu Phàm đến, vừa vận rõ ràng Lý Tiêu Dao vậy, Lý Tiêu Dao cũng gấp bề bộn đứng dậy, kêu lên: "Tiểu Phàm, đói bụng? Đến chấp nhận được ăn điểm."

Mộc Huân Nhi gặp Trương Tiểu Phàm đến rồi, tự nhiên cũng là đứng dậy nhẹ nhàng thi lễ, ngọt âm thanh nói: "Trương công tử tốt."

Trương Tiểu Phàm cũng đáp lễ, ba người lần nữa trên bàn bắt đầu ăn.

"Tiểu Phàm, người đến có phải là có chuyện gì hay không?" Lý Tiêu Dao hỏi.

"Ừ, là, có chút chi tiết ngày mai an bài, ta tới tìm người thương lượng một chút." Trương Tiểu Phàm nói ra.

"Ừ, người nói." Lý Tiêu Dao nói ra.

Bên cạnh Mộc Huân Nhi, gặp Trương Tiểu Phàm với Lý Tiêu Dao hàn huyên, vội được tỷ nữ thu thập cái bàn, sau đó đi rót một bình trà cho bọn hắn bụng đến.

...

"Người nói thành chủ phủ đúng phụ trách cùng ngày trật tự? Vậy là tốt rồi, ta hôm nay cũng đang lo lắng trật tự vấn đề, có thành chủ phủ hỗ trợ là tốt rồi, đúng rồi, liên hợp thương hội còn không có nổi danh, người cho nghĩ cái, dù sao cũng là người nói ra đây." Lý Tiêu Dao nghĩ nghĩ nói ra.

Trương Tiểu Phàm trầm tư một chút, nói ra: "Đã kêu Lăng Vũ thương hội a, dùng Lăng Vũ vi danh, đem đến nếu có chi nhánh, cũng tốt dương tên."

"Ừ, tốt." Lý Tiêu Dao nhẹ gật đầu.

"Đi thôi, chúng ta đi lời dài cái kia bên trong nhìn xem." Trương Tiểu Phàm lần nữa nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Vạn Thư Viện biến cách

ps: Đăng sau kịch tình triển khai yêu cầu chặn đậm, cho nên gần đây hai chương bình thản, về phía lý giải, cảm ơn.

Đến lời dài, ánh vào Trương Tiểu Phàm với Lý Tiêu Dao trong mắt chính là nhất phái kiến thiết nhiệt tình, Tứ gia thương hội chường quầy chính tất cả tư kỳ chức, đốc thúc lấy từng người thủ hạ, cố gắng kiến thiết người lời dài nguyên bộ phương tiện.

Lý Tiêu Dao tìm gặp từ nơi ở chường quầy, hỏi đi một tí tình huống, sau đó với Trương Tiểu Phàm cùng một chỗ khai mở bắt đầu dò xét toàn bộ lời dài, đây là Trương Tiểu Phàm lần thứ nhất nhận thức chăm chú thật sự hiểu rõ lời dài hoàn cảnh.

"Tiêu Dao, ta cảm thấy được có tất yếu tại trên khán đài thêm chút ít phòng, về sau xem hết lời dài thi đấu, chúng ta có thể làm cái đấu giá hội cái gì đấy." Trương Tiểu Phàm nói ra, ý nghĩ này là Trương Tiểu Phàm mới nghĩ đến đây, đã nhiều người, vậy thì có lợi cho tuyên truyền, tiềm ẩn sức mua tự lớn, đã muốn làm kinh doanh liền làm tốt.

Lý Tiêu Dao vỗ trán một cái, nói ra: "Không tệ không tệ, có đạo lý, ý nghĩ này rất tốt, ta vậy thì đi với cái kia mấy vị chường quầy thương lượng một chút, đem chuyện này thêm đi vào."

Lý Tiêu Dao đi về sau, Trương Tiểu Phàm đi tới khán đài chỗ cao nhất, quan sát toàn bộ lời dài, một loại thể sự như quân cờ cảm giác trong lòng của hắn tự nhiên sinh ra, nhớ tới bản thân mình gần đây sinh hoạt, lại thêm chút ít cảm khái, nhớ tới vài ngày không có đi thư viện rồi, nhớ tới cái kia mật thất

sách vở, hẳn đột nhiên muốn đi thư viện rồi.

Thư viện, một đám lão gia hỏa tăng thêm mấy trung niên nhân, đang ngồi ở cùng một chỗ thương nói chuyện.

"Ta cảm thấy được nội viện có lẽ muốn vùi một đám tân sinh rồi, trước một đám mười tên đệ tử đã sớm tốt nghiệp nhiều năm, bây giờ đang ở từng cái đại lục du lịch, những năm này đệ tử chất lượng giống như, nhưng năm nay có chút tốt hạt giống, có thể tại chiều mười tên đệ tử, tổ kiến khóa mới nội viện." Một cái đầu đầy tóc bạc lão đầu nói ra.

"Ta cũng đồng ý, "

"Ta cũng đồng ý."

...

Một ít người khai mở ban đầu thái độ, hôm nay là cái hằng ngày hội nghị, trao đổi thư viện đằng sau dạy học phương hướng đây, đồng thời thảo luận phải chăng lần nữa mở ra nội viện chiêu sinh.

"Tôn lão, ngài nghĩ sao?" Một người trung niên nam tử mở miệng hỏi.

Trung niên nam tử là thư viện viện trưởng —— Ngài Đức viện trưởng, Tôn lão, là thư viện trước mắt tư lịch cuối cùng lão nhân, thì ra là cho Trương Tiểu Phàm thân phận ngọc bài chính là cái kia không đáng tin cậy lão nhân.

"Người là viện trưởng, những chuyện này người đến quyết định, dù sao nội viện tiêu hao khá lớn, nhưng ta nghĩ các người cũng đã cảm giác được thiên địa biến hóa, biến thành học viện bồi dưỡng một đám trụ cột rồi, dù sao chúng ta đều già rồi." Tôn lão nói ra.

Về phần Tôn lão câu nói sau cùng là đối với chính mình với ở đây một ít lão nhân nói, bọn hắn tại thiên địa quy tắc không được đầy đủ dưới tình huống, tu vi đến này đều là chút ít kiêu ngạo thể hệ, nhưng dù sao tuế nguyệt không buông tha người, đột phá không đến tâm cảnh giới, thọ nguyên chưa đủ, cũng chậm chậm trở nên trì trệ đi lên.

"Ta hiểu được, Tôn lão." Ngài Đức viện trưởng nói ra.

Tôn lão đứng dậy,

Đi hai bước lại mở miệng nói: "Ngài Đức, người trên vai trọng trách trọng a, đặc biệt là chúng ta thư viện lại xây dựng đứng ở Lăng Vũ thành, nhiều năm như vậy, thư viện cũng có chút ít suy bại rồi, phục hưng nhiệm vụ giao cho người rồi, chúng ta bọn này lão gia hỏa toàn bộ bằng người điều khiển, dù sao thư viện không có thể hủy ở trong tay của chúng ta."

"Vâng." Ngài Đức cũng không nói gì những cái kia cảm giác cảm ơn cái gì lời nói, tư cách một viện chi lớn lên Ngài Đức tự nhiên muốn đem thư viện làm lớn, làm cường bức, hôm nay đạt được Tôn lão ủng hộ, như vậy một ít người tại thư viện mưu lợi ích, hoặc là nhúng tay thư viện công việc, những cái này nguy hại thư viện phát triển sự tình hẳn cũng có thể đi lâu đi rồi, không tại bỏ tay bỏ chân, trước kia là hậu trường không đủ cứng rắn, hiện tại, ha ha.

"Các người không có ý kiến a?" Tôn lão như có như không lại nói một câu, cũng không đợi mọi người trả lời, cũng không để ý tới ở đây cái kia chút ít lão nhân sắc mặt biến ảo.

Ở đâu có người ở đó có giang hồ, có lợi ích địa phương tự có tham những, thư viện loại này dạy học địa phương cũng không có thể ngoại lệ.

Những năm này Tôn lão một mực tại loại này hội nghị thường kỳ thượng không nói lời nào, nhớ tới Ngài Đức vừa mới bắt đầu được nhậm mệnh viện trưởng thời điểm, nơi này họp tự hẳn một cái hậu bối, nhưng mấy năm này cố gắng, hẳn cuối cùng đem bản thân mình lớp quân cờ trong đó hai người đề tiến vào cái này vòng tròn luân quản, trong lúc gian khổ chỉ có Ngài Đức bản thân mình tinh tường, lay động người khác bánh ngọt, có thể tưởng tượng Ngài Đức chỗ thừa nhận áp lực, đồng thời tại bình thường trong công tác đã bị càng nhiều nữa làm khó dễ.

Đương nhiên, cũng không phải toàn bộ lão nhân đều ngoan cố không thay đổi, xem vừa mới mở miệng đề nghị mở lại nội viện lão nhân chính là một cái tâm gan bó thư viện lão nhân.

Tôn lão đi về sau, Ngài Đức không có ở dừng lại, bởi vì hắn biết rõ hiện tại dừng lại đối với chính mình không có lợi, mang theo hai gã trung niên nhân tự ra phòng họp, khai mở bắt đầu triệu tập bản thân mình thành viên tổ chức, chuẩn bị khai mở bắt đầu tiếp nhận thư viện quyền lợi, đồng thời trừ bị nội viện chiêu chuyện phát sinh nghị, hơn nữa Ngài Đức trong nội tâm ý định cái này giới nội viện nhiều chiêu vài tên đệ tử.

Đồng thời, hắn ý định trưng dụng học viện lão nhân, mở mới chương trình học bởi vì thật nhiều chương trình học do ở thiên địa hoàn cảnh biến hóa, có thể lại lần nữa mở rồi, trong đó một môn trọng yếu chương trình học tự là luyện đan, luyện đan chi thuật đã từng là thư viện tương đối mạnh chương trình học, nhưng ở vạn năm trước tự chậm chậm thối lui ra khỏi học viện trong khóa học, một là nhân tài không đủ, mà là giáo sư chưa đủ, quan trọng nhất là tài liệu càng ngày càng ít, tốt tại hiện tại học viện có một vị lão nhân vẫn còn nghiên cứu đạo này, Tôn lão cũng đặc phê lão nhân kia có thể không ràng buộc sử dụng thư viện một bộ phận có thể dùng đến luyện đan tài liệu, Ngài Đức thế nhưng mà vẫn đối với luyện đan cái môn này kỹ nghệ ưa thích không rời, nhưng hẳn bản thân mình không có thời gian nghiên cứu, cho nên mỗi lần tiến đưa luyện đan tài liệu đều là hắn tự mình đi, có đôi khi hắn còn có thể bị lão đầu đưa lên hai cái đan dược, tuy nhiên đều là chút ít khôi phục đan dược, nhưng là đối lập bình thường dược liệu hiệu quả muốn tốt hơn nhiều.

Còn có một môn kỹ nghệ, nhưng là tại không lâu ngừng mở, cái kia chính là luyện khí kỹ nghệ, đồng dạng gặp phải kẻ trên vấn đề, nhưng tốt tại... luyện

khí cái môn này kỹ nghệ không nên quá nhiều kỹ nghệ, chỉ cần tài liệu phẩm chất cao, rèn đi ra vũ khí đều coi như không tệ, nhưng Linh Khí tự yêu cầu những cái kia thất truyền bí nghệ rồi, hiện tại còn còn sót lại Linh Khí đều là thượng cổ lúc sau, các loại nguyên nhân bảo vệ giữ lại đấy.

Tốt tại, hiện tại tu giả đều lấy ý thú giao chiến, rất ít cận thân bác đấu, đối với vũ khí yêu cầu cũng tự không rất cao, nhưng Ngải Đức lại nhạy cảm cảm giác được luyện khí khả năng tại đem đến có được rất lớn tác dụng, cũng tự trong lòng định ra cái từ khóa này trình, đồng thời còn có một chút chọn môn học hứng thú chương trình học, hẳn cũng đem xây dựng, bồi dưỡng thư viện đệ tử tri thức mặt, dù sao bọn hắn Vũ đại lục đối lập khác ba cái đại lục ở vào yếu thế, hẳn tại nào đó tầng diện thượng cũng hi vọng bản thân mình học viện đệ tử có thể đối với Vũ đại lục có chút cống hiến.

Đã có đại khái kế hoạch, Ngải Đức tự an bài bản thân mình lớp quân cờ khai mở bắt đầu làm sự tình, đồng thời khai mở bắt đầu phân phối học viện tài nguyên, vì mới chương trình học an bài phù hợp lão sư, hơn nữa ý định tạm thời tuyển nhận một đám mới đệ tử.

"Tiểu Phàm, ngươi ở nơi này à." Lý Tiêu Dao một bên hướng Trương Tiểu Phàm đi tới vừa nói.

"Ừ, đến, nghỉ ngơi một chút, nhìn xem cái này lời đài bố cục, có hay không yêu cầu cải thiện địa phương." Trương Tiểu Phàm cười đối với Lý Tiêu Dao nói ra.

Lý Tiêu Dao ngồi ở Trương Tiểu Phàm bên cạnh, đột nhiên nhớ tới Trương Tiểu Phàm ngày đó đáp ứng đám kia nhà mạo hiểm ngày kia tại lời đài mở khiêu chiến thi đấu, nhớ tới Trương Tiểu Phàm còn bị thương, tự có chút lo lắng hỏi: "Tiểu Phàm, ngươi ngày kia được hay không được à, thương thế của ngươi. . ."

"Nam nhân sao có thể nói mình không được." Trương Tiểu Phàm rất nghiêm túc nói ra.

Những lời này đem Lý Tiêu Dao đưa đến đen một mặt đi rồi, đem Lý Tiêu Dao bụng đều cười đau, một bên Trương Tiểu Phàm vẻ mặt nghi hoặc, không biết Lý Tiêu Dao vì cái gì cười.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Long trọng khai trương

----- ps: Từ một chút ít độc giả phản ánh Trương Tiểu Phàm tên này vô cùng bình thường, còn dễ dàng mang bị mang lên [Tru Tiên] quảng sảng, bản thân thanh minh Trương Tiểu Phàm đổi tên Trương Tu đúng, cho mọi người mang đến không tiện thật sự thật có lỗi, dễ dàng đem sẽ tiếp tục đề cao sách chất lượng đến đền bù tổn thất mọi người, đằng sau nhiệt huyết văn chương sẽ một sóng lớn một sóng lớn đánh úp lại.-----

Buổi chiều, Trương Tu đứng đi thành chủ phủ đem tiếp Tinh Nhi với Tiểu Long Tước.

Ngày hôm sau, Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao cả ngày đều dừng lại ở lời đài, xử lý lời đài một ít việc vặt vãnh việc vặt.

Chính thức vận doanh ngày hôm nay, Trương Tu với Lý Tiêu Dao sáng sớm là đến, bởi vì thành chủ phủ biểu thị ủng hộ chuyện này, thật nhiều thương hội vì tại chuyện này thượng giành nhất điểm lợi ích, cho nên sáng sớm liền đi tới lời đài muốn gấp gấp cái này mới thành lập tức liên hợp thương hội người phụ trách, nhưng bởi vì thương hội không giống với thương hội, thương hội tự là một loại tại tư nhân đấy, thương sẽ thuộc về liên hợp tính chất đấy, cho nên trong đó quan hệ tương đối phức tạp, tuy nhiên hiện tại chỉ có Tứ gia, nhưng lợi ích thể cộng đồng đã tạo thành, cho nên các phái cũng không tốt xuất ra quyết định, nhưng đều khuếch trương đại thương hội quy mô nguyện vọng, Trương Tu đứng nhạy cảm cảm thấy đây là một cái cơ hội, cho nên trong nội tâm lại có mưu đồ, ngày hôm nay là tối trọng yếu nhất vẫn là lời đài khai mạc vận doanh.

Buổi sáng, chủ yếu vẫn là nhân viên công tác, với Tứ gia thương hội tiến vào chiếm giữ, rốt cục tại buổi sáng đem chi tiết xử lý xong rồi, quần chúng cũng khai mở bắt đầu thời gian dần qua tụ tập, bởi vì Lăng Vũ thành lời đài tại ba ngày này bị Tứ gia thương hội cái tạo rực rỡ hẳn lên, cho những cái này quần chúng tại mất một cảm giác mới.

"Trương Tu, đi thôi, chúng ta đi ăn chút cơm à, dù sao giữa trưa ngươi còn muốn tiếp nhận khiêu chiến, đứng rồi ngươi trên vai tổn thương còn vương bạn không?" Lý Tiêu Dao bệ bọn hết trên tay sự tình đối với Trương Tu nhưng nói nói.

"Yên tâm, không có việc gì rồi, đứng rồi, thiếp mời đều tiễn đưa đã tới chưa?" Trương Tu đứng vừa cười vừa nói.

"Ừ, toàn bộ đưa đến rồi." Lý Tiêu Dao gật đầu nói.

Lập tức, hai người tụt đi tìm một cái tiểu quán rượu ăn cơm đi rồi, thành chủ phủ, Trần Hoàng Diệp mặc chỉnh tề, mang theo thành chủ phủ một đoàn người hướng về lồi đài xuất phát, thành chủ phủ đại quy mô đoàn xe hướng về lồi đài tiến đến, đồng thời lần hai vì lồi đài khai mạc cách thức làm một lần truyền, trên đường dân chúng nhìn thấy thành chủ phủ đồ như thế long trọng, đương nhiên tốt quan tâm tăng gấp đôi, chạy theo như vịt hướng về lồi đài tụ tập mà đi.

Lăng Vũ thành một ít có địa vị người cũng khai mở bắt đầu chuẩn bị tiến về trước lồi đài chỗ trên mặt đất, vốn có chút nhận được thiệp mời người không muốn đi, nhưng phát hiện thành chủ phủ như thế long trọng tham gia, tự nhiên không có thể như xe bị tuột xích, sợ về sau bị làm khó dễ, khai mở bắt đầu vội vàng vàng chuẩn bị thích hợp quà tặng, hướng về lồi đài tiến đến, ngày hôm nay, Lăng Vũ thành như là ăn tết đồng dạng, mọi người đều vô cùng hưng phấn.

Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao tùy ý ăn vài miếng cơm, liền trở về thương hội, trợ giúp tiến hành tiếp đãi khách đến thăm, có người mấy vị chương quầy tiếp đãi là được rồi, có người được chính bọn hắn đến.

Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao trở lại thương hội thời điểm vừa vận trông thấy Tổng Hồ tướng quân tại dò xét các địa phương tình trạng an ninh,

Tự lên tiếng lưu lại Tổng Tướng quân.

"Tổng Tướng quân, xin dừng bước." Trương Tu đứng mở miệng nói.

"Ừ, hai vị công tử ca, các người cái này trần thử làm cho lớn a, hôm nay thế nhưng mà lại dễ cho ta kiến thức rồi, ha ha ." " Tổng Hồ thấy là Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao tự dừng bước cười mở miệng nói.

"Trần thế lại lớn, cũng phải Tổng Tướng quân người đến chân tràng từ a." Trương Tu đứng cười nói.

Tổng Hồ lần nữa nở nụ cười khi đến, Trương Tu đứng những lời này nói đến phi thường thích hợp tâm ý của hắn, dù sao hắn là thứ quân nhân, đối với khích lệ bọn hắn vũ lực mạnh mẽ đều rất được dùng.

"Đúng rồi, thật lâu không có gặp Tổng Trung huynh rồi, không biết hắn bây giờ đang ở phương nào a." Trương Tu đứng nhìn thấy Tổng Hồ tự nhiên cũng muốn bắt đầu Tổng Trung cái này có khát vọng đàn ông, vì vậy mở miệng hỏi.

"Ta đưa con kia bây giờ đang ở trong quân đội lịch lãm rèn luyện, nhưng mà tại đó đừng nói rồi, tránh cho người có ý chí nghe được đối với hắn bất lợi.", dù sao hiện tại Vũ Đế Quốc tình huống không tốt, nhưng mà hắn sẽ trở lại, lúc gần đi còn nói với ta sau khi trở về còn cùng với người đánh nhau một phen, ha ha." Tổng Hồ cao giọng nói.

Đối với con của hắn, hắn rất là vui mừng, đặc biệt là Tổng Trung chủ động đưa ra đi quân đội lịch lãm rèn luyện, hắn lúc này đồng ý xuống, nghe được Tổng Trung muốn đi cái chỗ kia, hắn vốn vẫn còn có chút lo lắng, nhưng nhìn gặp con mình hai mắt ánh mắt kiên nghị, lập tức vẫn đồng ý. Dặn dò Tổng Trung sẽ đối bắt đầu lòng của mình, cũng không có thể yếu đi gia tộc uy phong.

Tổng Trung đi tới hắn lựa chọn tông quân địa phương, trên đường đi một cá nhân, cũng là bị không ít cực khổ, nhưng là lại dễ cho hắn càng thêm thành thực, bởi vì Tổng Trung đi địa phương chỉ có phụ thân hắn biết rõ, cũng đứng Tổng Trung an toàn đã có bảo đảm, đồng thời cũng cho Tổng Trung thành dài lịch lãm rèn luyện tốt nhất hoàn cảnh, hiện tại Tổng Trung đã là một cái Bách phu trưởng rồi, cả người cũng thiết huyết rất nhiều.

"Ừ, đến lúc đó ta không đứng không ứng chiến đấy." Trương Tu đứng rất nghiêm túc nói ra.

"Tốt rồi, ta mau mau đến xem địa phương khác tình huống rồi, dù sao hôm nay người thật sự nhiều lắm, còn có chút trọng yếu nhân sĩ." Tổng Hồ lại mở miệng nói ra.

Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao đưa hai bước Tổng Tướng quân, tự tiến vào thương hội, chuẩn bị tiếp chuyện kẻ tiếp nghỉ.

Một ít không có thể tham gia thương hội thương hội đã tại trong thương hội mặt khai mở bắt đầu với mấy vị chương quầy khai mở bắt đầu lôi kéo làm quen, nói chuyện phiếm rồi, thương nhân không lợi không dậy sớm, thiên hạ rộn ràng đều vì lợi đến, thiên hạ nhốn nháo đều vì lợi hướng, cái chỗ kia đều đồng dạng.

Gặp Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao đến rồi, tự nhiên là chào hỏi rồi, bởi vì đã dự định Lý Tiêu Dao vì thương hội đệ nhất đảm nhiệm hội trưởng, sự vụ ngày thường do bốn người bọn họ chương quầy phụ trách, hào phóng hướng do Lý Tiêu Dao phụ trách, Trương Tu đứng vì thương hội cổ vấn, phụ trách thương hội một sự tình quyết sách.

Cứ như vậy, cái này thương hội sẽ làm lên, cũng vận chuyển.

"Thành chủ đến rồi." Một cái phụ trách tiếp đãi người chạy tiến đến, những cái này đại nhân vật hắn tự nhiên không thể đi tiếp đãi, cho nên bỏ chạy tiến đến, cho hay Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao, bởi vì những cái này đại nhân vật được hai vị này đi đón đợi.

"Đi thôi, Tiêu Dao, chúng ta đi nghênh đón một chút thành chủ." Trương Tu đứng sửa sang lại một chút ý quan nói ra.

Lý Tiêu Dao nhẹ gật đầu, hai người tụt đi ra ngoài, thành chủ phủ đoàn xe rất là xa hoa, đứng tại ngoài lồi đài mặt đỗ xe ngựa địa phương, Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao bước nhanh hướng đi tiến đến, chờ đợi thành chủ xuống xe ngựa.

Nhưng trước xuống cũng không phải Trần Hoàng Diệp, mà là Trần Hoàng Ngọc, nhưng là Trần Hoàng Ngọc là đem dung mạo cải biến một ít người,

nếu không phải Trương Tu đứng trông thấy người trước mắt cầm cây quạt trên tay ngón trở mang theo quen thuộc ngọc ban chỉ... hấn một chút cũng không nhận ra được, đang muốn hành lễ, nhưng bị cắt đứt rồi.

"Ta chỉ là thành chủ phủ khách nhân, khác cái gì cũng không phải, hôm nay là đến xem náo nhiệt đấy." Trần Hoàng Ngọc cười nói.

Nhìn trước mắt cái này dịch dung sau có chút ít tuổi trẻ người, Trương Tu đứng vậy là cả kinh trang điểm chi thuật kỳ dị, đồng thời cũng nhẹ gật đầu biểu thị đã minh bạch.

Kế tiếp tựu là vội vội vàng vàng lao tới Linh Nhi với Tinh Nhi rồi, còn có bay múa Tiểu Long Tước, trên đường đi ngồi trong xe ngựa, các nàng chỉ có thể thỉnh thoảng nhìn xem tình huống bên ngoài, nhưng đối với tại lôi đài nơi này người ta tấp nập đã sớm hiểu kỳ không thời, đã sớm nghĩ tham gia náo nhiệt rồi.

Trương Tu đứng với Linh Nhi còn có Tinh Nhi bày ra ý một chút, xem như đánh đã qua kêu gọi.

Kế tiếp, xuống xe chính là thành chủ vợ chồng, lần này là Lăng Vũ thành chuyện lớn, mặt ngoài chỉ là một cái lôi đài vận doanh khai mạc mà thôi, nhưng trong đó kỳ tác dụng của nó với hiệu quả mới là trọng yếu nhất.

Trương Tu đứng đang chuẩn bị mở miệng hướng thành chủ vợ chồng biểu thị cảm tạ, nhưng Trần Hoàng Diệp mở miệng trước: "Cho chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi là tốt rồi, các ngươi hôm nay bề bộn, đi trước làm việc a, chúng ta không cần kêu gọi, đều là người một nhà."

Đương nhiên, Trần Hoàng Diệp tuy nhiên nói như thế, nhưng Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao vẫn là lấy hết địa chủ chi nghị, dù sao vẫn là muốn làm cho là thứ người ngoài nhìn đây.

Đến chuẩn bị cho tốt phòng, Trần Hoàng Diệp lại mở miệng nói: "Đây là một ít vật thập, ngươi cầm lấy đi cho hôm nay thi đấu thêm chút ít tặng thưởng, lại để cho thi đấu đặc sắc một ít, cũng có thể tìm chút ít người có thực lực."

"Ừ." Trương Tu đứng nhẹ gật đầu, theo thành chủ phủ người hầu trên tay tiếp nhận đồ đặc, sau đó với Lý Tiêu Dao cáo lui, Tinh Nhi với Linh Nhi tự nhiên mang theo Tiểu Long Tước đi theo, mười mười ba cũng tự nhiên đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Đa dạng khai trương

Giữa trưa, nên trình diện khách quý đều trình diện rồi, không nên trình diện cũng xen lẫn trong đám người rồi.

"Mọi người mời yên lặng một chút, cảm ơn." Trương Tu đứng vận đủ công lực cất cao giọng nói.

Trương Tu đứng thấy mọi người hơi chút yên tĩnh trở lại về sau, tiếp tục mở miệng nói: "Ta đại biểu Lăng Vũ liên hợp thương hội cảm tạ tại làm với đứng đây còn có dùng các loại chủ ý chúng ta thương hội khai mạc cách thức bằng hữu."

Trương Tu đứng sau khi nói xong, dẫn đầu hướng về ở đây thánh phòng thật sâu bái, Lý Tiêu Dao với bốn vị chương quỳ cũng là học theo, hướng về bốn phía người xem thật sâu bái, những người này về sau đều là bọn hắn áo cơm cha mẹ, lôi đài doanh trại thu toàn bộ nhờ những người này đến ủng hộ, đương nhiên cấp bậc lễ nghĩa phải làm tốt.

Làm xong tất yếu cấp bậc lễ nghĩa về sau, Trương Tu đứng lại mở miệng nói: "Hôm nay, chúng ta thương hội theo thành chủ phủ tiếp nhận lôi đài vận doanh quyền, ý nghĩa chính là vì Lăng Vũ thành khai quạt nhân tài, đồng thời vì một ít có chí tu giả với những cái khác các loại nhân tài cung cấp một cái hướng ra phía ngoài biểu hiện ra mình mới có thể cơ hội, chỉ cần các ngươi phù hợp một ít tiêu chuẩn cũng sẽ bị thành chủ phủ cho tương đối ứng, có thể đầy đủ phát huy chính ngươi mới có thể chức vị, đây là một cái cơ hội, có lẽ có người sẽ cảm thấy làm một phen sự nghiệp không bằng bản thân mình qua ung dung, nhưng tư cách nam nhân, chúng ta không thể nói bản thân mình không được, chúng ta muốn đem mình nhiệt huyết thiêu đốt, tại đây đại lực trong lịch sử lưu lại ấn ký."

Dưới lôi đài, một thanh âm chậm rãi vang lên.

"Nam nhân sao có thể nói mình không được, tựu là kiên cường." Thanh âm càng lúc càng lớn, một ít thanh niên nhiệt huyết cũng khai mở bắt đầu hô lên .",

...

Dừng tại Trương Tu đứng bên cạnh Lý Tiêu Dao mặt lộ vẻ đáng tươi cười, trong nội tâm không ngừng tán dương Trương Tu đứng phương pháp tương đương tốt, như vậy một làm cho, người xem cảm xúc đều bị kéo rồi, cảm xúc bị kéo kéo tiếp thật nhiều sự tình đều dễ dàng bị tiếp nhận, hơn nữa đứng làm sâu sắc người xem ấn tượng.

Trương Tu đứng mặt lộ vẻ mỉm cười, đối với sinh tồn với sinh hoạt hắn đã sớm nghiên cứu thấu triệt, cho nên đối với dân chúng bình thường với một ít tư sĩ cấp thấp tâm tính hắn đã động vào phi thường đứng, những người này nghĩ muốn cái gì hắn đều động vào nhất thanh nhị sở, bất quá đối với tìm nắm mạng đến hiệu quả tốt như vậy, hắn cũng hơi hơi kinh ngạc, nhưng hơn nữa là thỏa mãn.

Chỗ cao khán đài, thành chủ phủ một đoàn người chờ phòng, mấy người khai mở bắt đầu hàn huyên.

"Tiên sinh, người cảm thấy Trương Tu đứng chiêu thức ấy như thế nào đây?" Trần Hoàng Diệp hỏi.

Trần Hoàng Diệp không giống Trần Hoàng Ngọc, chỉ xem nào nhiệt, hắn còn nhìn môn đạo.

"Cao, cái này tương tự tương đương cao, trước kia chúng ta chỉ là nghĩ biện pháp đem dân chúng cảm xúc áp chế xuống dưới, hoặc là thời gian dần qua giảm xuống dân chúng cảm xúc, theo không có nghĩ qua đem dân chúng cảm xúc chính diện dẫn đạo, hôm nay có thể nói vì chúng ta về sau làm một sự tình dụng nên tâm gương." Trung niên mưu sĩ nói ra.

"Ừ, có đạo lý, có đôi khi có lẽ đem dân chúng cảm xúc dẫn đạo bắt đầu đến." Trần Hoàng Diệp nói xong cũng lâm vào trầm tư, đang tự hỏi hắn kế tiếp muốn làm sự tình phải hay là không yêu cầu cải tiến một chút.

Trần Hoàng Ngọc, nhìn đều có chút hưng phấn, nhưng mà không có nghĩa là hắn không đứng khác chế tâm tính của mình, đột nhiên hắn nhạy cảm phát hiện vừa mới bắt đầu kêu những người kia ngừng, mang trên mặt khác đáng tươi cười, hắn sẽ hiểu vì cái gì đột nhiên dân chúng đột nhiên hưng phấn lên rồi, nguyên lai là có người dẫn đạo.

"Cái kia, các người không phát hiện trong đám người những cái kia vừa mới bắt đầu dẫn đầu hô những người kia trên mặt tươi cười đắc ý sao? Rõ ràng có người lại để cho bọn hắn làm đấy." Trần Hoàng Ngọc lồi thời nói một câu.

Những lời này tự nhiên đưa tới bên trong phòng người thống nhất khinh bỉ, cái này kẻ dẫn đầu nhìn ra, đương nhiên dân chúng bình thường khả năng vẫn bị mơ mơ màng màng.

Gặp dân chúng cảm xúc triệt để được thả ra, Trương Tu đứng lại bắt đầu nói ra: "Đã mọi người đồng ý ta nói, đã minh bạch thành chủ phủ lại để cho thương hội trọng chính lời đài ước nguyện ban đầu, ta đây tự không tại nói nhảm, phía dưới mời thành chủ đại nhân đến cho chúng ta cắt băng, để cho chúng ta hoan nghênh."

Trương Tu đứng sau khi nói xong mà bắt đầu dẫn đầu vỗ tay mà bắt đầu, hắn đến không sợ thành chủ không lên đài, bởi vì quan hệ đi nơi nào.

"Thành chủ, Trương công tử mời người đi lên cắt băng nhé." Trung niên nhân nghe được Trương Tu đứng nói như thế, vội vàng cho hay bên cạnh Trần Hoàng Diệp.

"A, tốt, ta tự đi cho hắn kiểm cái này hò reo, dính dính không khí vui mừng." Trần Hoàng Diệp vừa cười vừa nói, hắn hiện tại tâm tình rất tốt.

Trần Hoàng Diệp đi ra phòng, theo trên khán đài từng bước một bước hướng Trương Tu đứng bọn hắn chỗ cái bàn, trên đường đi, dân chúng tiếng vỗ tay không ngừng, rất nhiều người đều là lần đầu tiên nhìn thấy bọn họ thành chủ, Trần Hoàng Diệp, bởi vì Trần Hoàng Diệp tương đối ít lộ diện.

Tuy nhiên Trần Hoàng Diệp tương đối ít lộ diện, nhưng không chút nào ảnh hưởng hắn tại Lăng Vũ thành dân bản địa trong nội tâm hình tượng.

Trần Hoàng Diệp một bên hướng về cái bàn đi đến, vừa hướng được dân chúng phát tay, trên mặt hòa ái đáng tươi cười phi thường lây đám người, cái này lại để cho báii kiến với chưa thấy qua hắn dân chúng bình thường với một ít tư sĩ cấp thấp lập tức đối với vị thành chủ đã có càng thêm tốt ấn tượng.

Trần Hoàng Diệp đi tới trên đài, Trương Tu đứng tự nhiên đem trung vị sớm lại để cho đi ra, Trần Hoàng Diệp nhìn xem Trương Tu đứng nụ cười trên mặt càng thêm hiền lành, vừa cười vừa nói: "Hai người các người tiêu tử còn cho ta đến rồi chiêu thức ấy, cái này hò reo như thế nào cắt bỏ, ta còn không có cắt bỏ qua."

"Rất đơn giản, đem cái này hai đoá hoa hồng chính giữa hồng lãng cắt bỏ đoạn là tốt rồi." Trương Tu nhưng nói nói.

Loại này xiếc là một ít cửa hàng nhỏ khai trương sở dụng thủ đoạn, mưu cầu cái vui mừng, cũng thể hiện một chút chủ tiệm từ nơi ở có thực lực bằng hữu. Nhưng hôm nay bị dừng đến bọn hắn thương hội khai trương cũng là có khác một phen ý tứ hàm xúc...

Trần Hoàng Diệp tiếp nhận cái kéo, cũng không có trực tiếp cắt bỏ, mà là mở miệng nói ra: "Hôm nay Lăng Vũ liên hợp thương hội khai trương, ta đảm đương cắt băng người rất là cao hứng, một cái thương hội có thể vì chúng ta Lăng Vũ thành cân nhắc, có thể vì Lăng Vũ thành thậm chí thiên hạ người tài ba đệ sĩ tiền đồ cân nhắc, ta cảm thấy rất vui mừng, bọn hắn đưa ra nhân tài tuyển chọn phương thức càng thêm tốt, như vậy nhân tài nơi phát ra không đem chỉ có các nơi thư viện rồi, đền bù nhân tài chưa đủ, cũng vì mọi người cung cấp một cái hưu nhân địa danh, ta chờ mong về sau mọi người đem tranh chấp tương đương giải trí giải quyết."

Nói xong dừng một chút, người phía dưới tự nhiên khai mở bắt đầu vỗ tay rồi, bọn hán thành chủ nói như thế, tự nhiên là chính sao Trương Tu đứng theo như lời nhân tài tuyển chọn phương thức là đạt được thành chủ tán thành đấy, cái này đem một vài có thành thạo một nghề, hoặc là một ít có kiến công lập nghiệp tu giả tâm càng là điều bắt đầu chuyển động.

Trần Hoảng Diệp nhìn thoáng qua vỗ tay dân chúng, mỉm cười biểu thị cảm tạ, đồng thời mở miệng lần nữa nói: "Phía dưới, ta tuyên bố Lăng Vũ liên hợp thương hội chính thức khai trương."

Dứt lời, hồng lăng đoạn.

Dân chúng tiếng vỗ tay càng thêm nhiệt tình, đợi Trần Hoảng Diệp về tới khán đài phòng về sau, Trương Tu đứng mở miệng nói: "Phía dưới, mọi người mời thương thức chúng ta thương hội tí mĩ vì mọi người chuẩn bị tiết mục."

Tiết mục mượn từ nơi ở yến bên trong ca múa, chỉ là hiện tại nhảy nhiều người, tràng diện to lớn rồi, hiệu quả cũng càng thêm rung động rồi.

Khiêu vũ đều là ghi duyên dáng cô nương, quần áo như tiên tử, tại trên đài nhẹ nhàng nhảy múa, không biết đưa tới bao nhiêu người rít. Ở dưới mặt Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao cười mà không nói, bên cạnh bốn người chương quỹ cũng bị cái này hai cái thiếu niên làm rung động, mặc cảm, thương nhân, như thế nào thương nhân? Một ít bọn hán thủ vững đồ vật tại thời gian dần qua cái biến.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Đệ nhất chiến

----- ps: Cảm tạ ủng hộ sách của ta hữu, ta chỉ có thể đem viết càng ngày càng có đáng xem mới có thể báo đáp các người một mực truy đuổi sách đại ân. (đối với chân heo đôi tên, ta thật sự xin lỗi, có lẽ không muốn mang lên bất luận kẻ nào nhân hiệu a.)-----

Tiết mục qua đi, tự nhiên là Trương Tu đứng thực hiện hứa hẹn thời điểm, bởi vì hán đã sớm thả ra lời nói, hôm nay tiếp nhận nhà mạo hiểm khiêu chiến, vốn không cần khiêu chiến đấy, bởi vì hán thống lĩnh vị đã đồng ý cho lão nhà mạo hiểm Long gia, nhưng hán vẫn là đứng dậy, cái này mất xích là có tất yếu đấy.

Tiết mục đã xong, Trương Tu đứng với Lý Tiêu Dao hai người lại nhớ tới trên đài, lần này không phải Trương Tu đứng mở miệng, mà là Lý Tiêu Dao mở miệng.

"Nhu tình tiết mục đã xong, phía dưới đem cho mọi người mang đến một ít càng thêm đặc sắc tiết mục, để cho chúng ta thương hội cổ vấn Trương Tu đứng Trương công tử mang đến." Lý Tiêu Dao cao giọng sau khi nói xong, tự lui xuống đài đi.

Trương Tu đứng gặp Lý Tiêu Dao xuống đài về sau, mỉm cười được mở miệng nói: "Tại hạ cùng với nhà mạo hiểm có ước định, hôm nay lúc này thực hiện hứa hẹn, không biết vị nào nhà mạo hiểm trước lên đài nhé. Ah, đã quên nói một câu, ban thường điều kiện ngoại trừ ngày đó ta khai ra bên ngoài, thành chủ phủ còn gia tăng lên phi thường phong phú tặng thưởng, phía dưới trước cho mọi người xem xét thành chủ phủ ban thưởng cho biểu hiện người ưu tú ban thưởng phẩm, nhớ kỹ là người ưu tú mà không nhất định phải cầu chiến thắng nha."

Trương Tu đứng hai tay vỗ, tự lên đây một đám người, mang đủ loại đồ vật lên đài, trong đó một ít lớn kiện chính là thương hội bản thân mình lấy ra đấy, thành chủ phủ chủ muốn bắt chút ít trong tiểu kiện đồ vật, không có thể khiến cho thị giác thượng trùng kích, đương nhiên những vật này cũng chỉ có thể hấp dẫn Hóa Ý cảnh trở xuống đích tu sĩ, bởi vì bọn hán không có bản thân mình ý thú, chiến đấu đại đa số còn tới gần thân tiếp xúc, tốt trang bị với một ít được liệu tăng thêm một ít giá trị cao vật phẩm đều có thể đối với bọn họ sinh ra không nhỏ hấp dẫn.

Nhà mạo hiểm tụ tập địa phương, nguyên một đám ánh mắt đều thẳng, đặc biệt là coi trọng bản thân mình yêu cầu đồ vật, vốn bọn hán hôm nay chính là vì vật lớn độ sức Trương Tu đứng ngày đó đưa ra ban thưởng, trông thấy thành chủ phủ còn lấy ra một sóng lớn đồ đặc, tự nhiên kích động không thôi.

"Ta đây tới trước, ha ha." Một cái màu da lộ ra hắc đại hán một bên lớn tiếng nói, một bên hướng về lời đài đi đến.

Đại hán có được Địa Cực cảnh đỉnh phong tu vi, hơn nữa ngày đó tại địa hạ trường giác đấu cũng là hán đối với Trương Tu đứng đưa ra nghi vấn đấy, hán không biết là Trương Tu đứng có thực lực kia thống lĩnh một cái quân đoàn.

"Tốt, mòi." Trương Tu đứng gặp đại hán lên đài sau bình thân nói.

Đại hán tự nhiên không quan tâm chút ít nghi thức xã giao, vốn là tại chém giết trong kiếm ăn bọn hán, làm việc cuồng dã, Trương Tu đứng mới mở miệng, hán đã nghe âm thanh mà động, trực tiếp chạy về phía Trương Tu đứng, chủ động công kích Trương Tu đứng.

Trương Tu đứng thấy thế có chút kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt cũng hiểu, nhà mạo hiểm làm việc đại đa số đều rất nguy hiểm, tại nguy hiểm dưới tình huống, chủ động bác sinh cơ sống khá giả bị động chờ chết,

Bọn hán mới là sinh tồn lực mạnh nhất một nhóm kia người.

Đại hán tới gần Trương Tu đứng sau lưng, trực tiếp đối với Trương Tu đứng đánh ra một quyền.

Trương Tu đứng hai tay giao nhau, ngăn cản được đại hán một quyền, toàn bộ cánh tay cũng là tê rần, cả người cũng hướng về lui về phía sau một bước nhỏ.

Đại hán cũng mặc kệ một quyền xây dựng công hay không, tận lực bồi tiếp một cái hoành tảo thiên quân, Trương Tu đứng thấy thế vội vàng dưới chân vừa dùng lực, liền từ lồi đài nhảy lên, đến tránh né đại hán chân.

Đại hán không nghĩ tới trước mắt cái này nhìn giống như có chút gầy yếu vẫn nhân bộ dáng thiếu niên phản ứng như thế nhanh chóng, hơi có một chút thả chậm động tác, mà Trương Tu trong trường hợp đó nhạy cảm đã nhận ra đại hán cái này một yếu ớt biến hóa.

Trương Tu đứng rơi xuống đất nhanh chóng hướng về sau đi, kéo ra cùng đại hán khoảng cách.

Cái này dẫn tới dưới đài người xem một hồi xôn xao, có chút là lần thứ hai nhìn Trương Tu đứng thi đấu rồi, vừa rồi Trương Tu đứng với Tổng Trung thi đấu, đó mới là đặc sắc với nhiệt huyết, trước mắt thi đấu bọn hán hơi có chút thất vọng, nhưng kế tiếp trên đài biến hóa lại khơi gợi lên hứng thú của bọn hán.

Đại hán gặp Trương Tu đứng lui xa, tự nhiên không phục, dưới chân dùng sức, khai mở bắt đầu đối với Trương Tu đứng truy cùng đuổi tận, Trương Tu đứng chỉ là bị động phòng ngự, ngẫu nhiên bởi vì kinh nghiệm chưa đủ chịu lên một quyền, nhưng thân thể to lớn không thấy hán vô cùng đang ở hạ phong.

Trương Tu đứng một mực đang đợi, các loại đại hán thể lực tiêu hao đến một cái hán có thể phản kích tình trạng, trông thấy đại hán trên đỉnh đầu mồ hôi ngày càng nhiều, hán biết rõ cơ hội tới.

Mượn đại hán một quyền chi lực, lần nữa kéo ra cùng đại hán khoảng cách, đại hán gặp Trương Tu đứng như thế, lập tức ý định chửi mề, nhưng Trương Tu đứng động tác kế tiếp trực tiếp lại để cho hán đem lời nuốt trở về.

Kéo ra khoảng cách Trương Tu đứng gặp đại hán hơi ngưng lại, trực tiếp dưới chân dùng sức, hướng về đại hán công tới, tốc độ cực nhanh,

"Đùng" Trương Tu đứng nắm đấm đập vào đại hán trên người, đại hán chính phải phản kích, mà với hán tiếp xúc Trương Tu đứng đã đem chân đá lên, thẳng đến đại hán bụng, đại hán đành phải xoay tay lại đi đón đỡ Trương Tu đứng chân.

Nhưng đại hán chưa từng nghĩ đến một cước kia là đánh nghi binh, tại hán xoay tay lại trong chốc lát, tự lực đã Trương Tu đứng một quyền đánh tới lớn trên mặt của hán, đem đại hán đánh một cái lão đảo, nhưng Trương Tu đứng cũng không có dùng tay, có sơ hở, tự là tiến công thời cơ tốt nhất, quyền như gió, từng quyền rất nhanh công hướng đại hán, cái này lại để cho đại hán chỉ có thể ứng phó, đồng thời thể lực lần nữa gia tốc tiêu hao, bởi vì hán không bằng Trương Tu đứng linh hoạt như vậy.

"Người cảm thấy ai sẽ thắng hiện tại?" Một cái người xem hỏi người bên cạnh.

"Nói nhảm, rõ ràng Trương công tử sẽ thắng, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng thất bại, nếu hôm nay có thể đặt cược, vậy cũng tự có ý tứ rồi." Cái khác người xem nói ra.

Một màn này tại đây cực lớn thỉnh phòng các nơi trình diễn được, nhìn xem như thế đặc sắc thi đấu, như thế nghịch chuyển, đương nhiên là có ý tứ.

Đại hán tại bị đánh sau một lúc thời gian dần qua cảm nhận được Trương Tu đứng quyền thượng lực lượng tại biến yếu, trong nội tâm đột nhiên dấy lên hi vọng, một quyền chấn khai Trương Tu đứng, phát động phản công, đồng thời cũng đem bụng phòng ngự rút lui.

"A . " " hét thảm một tiếng vang lên, đại hán quỳ rạp xuống đất, hóp lưng lại như mèo ôm bụng kêu lên.

Tại đại hán phản công trong nháy mắt, Trương Tu đứng đã biết rõ đánh ngã đối thủ cơ hội tới, thân thể bên cạnh dôi, rất nhanh quỳ gối vọt tới đại hán bụng, đồng thời tại đại hán xoay người trong nháy mắt dùng khuỷu tay vọt tới đại hán lưng, sau đó đại hán tự bị kịch rồi.

Những cái này không phải ngẫu nhiên, mà là Trương Tu đứng trải qua tính toán lấy được kết quả, người tại cao hứng lập tức, tính cảnh giác sẽ thả thấp, sơ hở càng nhiều, hán thời gian dần qua giảm xuống quyền thượng lực lượng, là vì tạo thành hán bản thân mình kiệt lực biểu hiện giả dối, cho đại hán một cái lật bàn biểu hiện giả dối, tại đối thủ đặc ý nhất thời điểm cho một kích trí mạng... chấm dứt chiến đấu.

Trong cơ thể chảy cái kia không hiểu huyết dịch tăng thêm kinh mạch rộng lớn Trương Tu đứng tự nhiên tác dụng chậm mười phần, cho dù với đại hán cứng rắn cũng sẽ không thua, chỉ là hán không muốn uống phí khí lực, bởi vì hán còn nếu ứng nghiệm đối với kế tiếp thi đấu.

Khán giả gặp đại hán lập tức ngã xuống đất, đã bắt đầu hoan hô, vốn bọn hán cho rằng Trương Tu đứng muốn thua, dù sao bị truy cùng đuổi tận cả buổi,

thật nhiều người không ôm hi vọng rồi, nhưng kết quả nhưng lại làm cho bọn họ ngoài ý muốn, tự nhiên càng có có hiệu quả, cũng có một ít khai mở bắt đầu bình luận cái này chiến Trương Tu đứng thẳng nguyên nhân.

Hợp lý phân tích đại hán đặc điểm, chọn dùng tiêu hao, bằng trả giá thật nhỏ đã lấy được thắng lợi, đồng thời cũng càng thêm không dám xem thường Trương Tu đứng rồi, tuổi còn nhỏ, tinh thông suy tính, bản thân tuy nhiên kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ, nhưng hiểu được theo địa phương khác đền bù, đồng thời cũng thờ dài, trước mắt như vậy lớn tràng diện vậy mà vượt quá từ hai cái thiếu niên, không thể không bội phục.

"Người không sao chứ?" Trương Tu đứng khom người đối với còn quỳ trên mặt đất đại hán nói ra.

Đại hán ngẩng đầu nhìn trước mắt ôn hòa thiếu niên, không hào ý nói: "Ta không sao, chính là cái ban thường không phải nói tốt biểu hiện ưu tú người cũng có cơ hội đạt được ấy ư, ta có thể .", "

Đại hán câu nói kế tiếp nhỏ bé yếu ớt muỗi thanh âm, nhưng Trương Tu đứng tự nhiên hiểu được đại hán muốn nói cái gì, vừa cười vừa nói: "Người sẽ có một phần không sai ban thường đây, nhưng yêu cầu đợi lát nữa cùng một chỗ với người phía sau lĩnh thưởng, người đi xuống trước nghỉ ngơi một chút, đến lúc đó ta đứng bảo đảm, còn có người tên là gì."

"Cái kia cảm ơn, bảo ta Thiết Sơn là tốt rồi." Đại hán chất phác nói, sau khi nói xong hơi có chút khó khăn bò lên, quỳ lâu rồi hai chân cũng có chút chập chạng.

Đại hán xuống đài rồi, tự nhiên hướng ở đây người xem truyền lại một cái tin tức, đại hán hoàn toàn chính xác bại trận rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Giảng đạo lý

Đối với đại hán bại trận, nhà mạo hiểm trong tự nhiên có không phục chi nhân, lập tức người thứ hai lên đài, tại dưới đài Lý Tiêu Dao đang chuẩn bị cất ngang mới lên đài chính là cái kia hán tử gầy gò, muốn cho Trương Tu nhất điểm thời gian nghỉ ngơi, đến khôi phục một chút thể lực, Trương Tu đứng cự tuyệt.

Trương Tu trong lòng là nghĩ như vậy đấy, muốn thử xem cực hạn của mình ở nơi nào, hẳn biết rõ bản thân mình cảnh giới tăng lên chậm, nhưng tu vi của mình trầm trọng viển siêu một loại tu giả, hẳn muốn mượn lần này cơ hội tới kiểm nghiệm một chút bản thân mình thực lực chân chính, tự biết người sáng, đây là Không tiền sinh giao cho hẳn đấy, hẳn nhớ được.

Hán tử gầy gò hấp thụ phía trước đại hán giáo huấn, không dễ dàng xuất thủ, cũng không làm vô dụng tiêu hao, muốn tìm tìm Trương Tu nhược điểm, sau đó phát động công kích, nhưng hẳn đang nghĩ Trương Tu làm sao có thể không biết nhé.

Vì vậy, Trương Tu thay đổi một loại đấu pháp, người không tiến công, ta đây tiến công, muốn đợi, ha ha, ta nếu không nguyện lại để cho người chờ người chờ đừng không?

Tại hán tử gầy gò kinh ngạc ở bên trong, Trương Tu động, dưới chân sinh phong, phóng tới hán tử gầy gò, hán tử gầy gò gặp Trương Tu vọt tới trước mặt của mình, đành phải làm tốt phòng ngự, trong nội tâm mắng: "Cái này bất an sáo lộ đến a, kịch bản không phải như vậy ghi đó a, người có lẽ cùng ta đối nghịch đó a."

Trương Tu một quyền kiểm tra xong trước mắt cái này nam tử cơ bắp thực lực, Địa Cực cảnh cao cấp tu vi trái phải, tâm một người trong càng thêm điên cuồng kế hoạch tùy theo mà đến, Trương Tu nghĩ đến, đã tu vi tương đương, ta đây không ngại thả đến đánh.

Hán tử gầy gò gặp Trương Tu đánh một quyền tự lui ra, biết là tại thăm dò hẳn bản thân mình, cho nên cũng không có đa tuồng, thăm dò đối thủ là rất bình thường đấy.

Hán tử gầy gò trong nhà nguyên lai là thợ săn, từ nhỏ hẳn cùng với phụ thân hẳn đi săn, biết rõ tại khi nào ra tay mới có thể cho săn bắn một kích trí mạng, hẳn cứ như vậy chậm chậm vào Trương Tu nhìn xem, tìm tìm cơ hội, như hẳn tại Hắc Diệu sơn mạch mạo hiểm giống như, như vậy thói quen mạng cho hẳn chẳng những là vật chất thượng tài phú còn có tự là tánh mạng trình độ nhất định an toàn.

Trương Tu có thể nào như hẳn nguyện, lần nữa đã phát động ra tiến công.

"Cố gắng lên, Trương Tu học trưởng. . ." Một ít thư viện đệ tử cũng đến nơi này, Trương Tu trận đầu tỷ thí, bọn hắn tự cao hứng phi thường, đây chính là trường học của bọn họ nhân vật phong vân, tuy nhiên rất ít trông thấy, nhưng không có nghĩa là một người nhận thức Trương Tu.

Nghe được dưới trận tiếng hò hét, Trương Tu dựa thể bán đi một sơ hở, hán tử gầy gò vừa thấy, đây chính là hán tử chỉ chờ cơ hội, đồng thời trong nội tâm cười thầm, người trẻ tuổi cuối cùng là người trẻ tuổi, đối với bên ngoài danh lợi vẫn là vô cùng coi trọng, khoa trương không được.

Trương Tu ánh mắt tuy nhiên nhìn về phía những sách kia viện đệ tử, nhưng ánh mắt xéo qua như trước nhìn xem hán tử gầy gò, gặp hán tử gầy gò đánh úp lại, Trương Tu khoe miệng có chút phát hiện ra một cái đường cong.

Tính toán hán tử gầy gò tại công kích bản thân mình triệt thoái phía sau lui phương hướng,

Đồng thời đem sơ hở hiển lộ đến mình có thể mưu kiện phản ứng phương hướng, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, tại hán tử gầy gò công hướng tu đúng thời điểm, Trương Tu tà tà đối với hán tử gầy gò cười cười, nam tử cơ bắp lập tức đã biết không đúng, nhưng đã chậm.

Bởi vì hán tử gầy gò từ nhỏ thợ săn thiên tính, phát động công kích đều là mình dùng hết toàn lực một kích, cường đại làm sao có thể thoáng cái tự dừng lại, hán tử lao vào lưỡng nan cảnh đấy, thu không trở lại, đánh lên đi rõ ràng có lừa dối, tại hán tử xoắn xuýt thời điểm, thân thể của hán tử đã đến Trương Tu phạm vi công kích ở trong, Trương Tu đã chờ đợi cái kia một lâu, tự nhiên là dùng hết sức lực cho hán tử gầy gò trùng trùng điệp điệp mấy quyền, đem cơ bắp đàn ông đánh ngã xuống đất.

Trương Tu vốn cho rằng còn cần phí chút ít tay chân, không nghĩ tới như thế nhẹ nhõm, té trên mặt đất hán tử gầy gò muốn đứng lên tái chiến, nhưng phát hiện Trương Tu một mực tay đã đặt tại trên lưng của hắn, khiến cho hán tử không cách nào đứng lên, đành phải nói ra: "Ta chủ quan rồi, ta nhận thua."

Trương Tu sau khi nghe được cười ha hả nói: "Đa tạ rồi."

Trương Tu sau khi nói xong lui qua một bên.

Trải qua hai trận thi đấu, Trương Tu cũng hơi mệt chút, nhưng nhà mạo hiểm bên kia nhưng có chút không phục, muốn tiếp tục khiêu chiến, lúc này thời điểm Trương Tu mở miệng: "Bởi vì thời gian cấp bách, mời nhà mạo hiểm phương diện đến cuối cùng một gã người khiêu chiến, Thiên Cực cảnh trung giai là tốt rồi, chúng ta thi đấu đã xong, tốt tiến hành chúng ta đẳng sau hoạt động, mời lý giải." Trương Tu sau khi nói xong còn thân nhiên thi lễ dùng bày ra áy náy.

"Đại ca, người đi đi, người vừa vặn kẹt tại Thiên Cực cảnh trung giai cảnh giới, có thể thử xem có thể hay không đạt được đột phá, đồng thời giáo huấn một chút tiểu tử này, nhìn hán tử cười, ta có một loại muốn đánh nhau hán tử xúc động." Một cái nhà mạo hiểm đối với bên cạnh trung niên nam tử nói ra.

"Đúng vậy a, đại ca người đi đi." Bên cạnh cái khác nam tử cũng nói.

"Tốt, ta đi thử thử." Đàn ông trung niên cũng đứng phần thưởng có chút hứng thú, đồng thời cũng đứng trên đài thiếu niên có chút hứng thú, hơn nữa hán tử rất tự tin.

"Chư vị, tự lại để cho ta thử một chút đi, chư vị có thể có ý kiến?" Đàn ông trung niên ôm quyền đối với bốn phía nhà mạo hiểm nói ra.

Bởi vì chỉ có cuối cùng một cái danh ngạch, đàn ông trung niên nếu như trực tiếp đi thể tất sẽ khiến những cái khác nhà mạo hiểm lên bất mãn, nói thẳng ra, tại mọi người không cách nào hình thành chung nhận thức thời điểm hán tử ngược lại sẽ không khiến cho phản cảm, hơn nữa hán tử vì của mình cũng phù hợp, bình thường nhà mạo hiểm đối với người này ấn tượng cũng không tệ lắm, đều đạo đồng ý.

Đàn ông trung niên đi tới trên đài, đối với Trương Tu nói ra: "Tiểu huynh đệ cần nghỉ ngơi một hồi sao?"

"Không cần." Trương Tu bình thân nói, nụ cười trên mặt không có đoạn qua.

"Cái kia bắt đầu đi, mời." Đàn ông trung niên tự kiểm chế tu vi, biểu thị liên động thủ trước, hơn nữa ra tay cũng sẽ chú ý đúng mực.

Trương Tu có thể không sĩ diện, hán tử điều động bản thân tu vi, tự công hướng về phía đàn ông trung niên, nhưng một kích về sau hán tử sẽ hiểu giữa hai người chênh lệch, ném đi kinh nghiệm không nói chuyện, hai người trong chiến đấu thả ra khí tức tự có rõ ràng chênh lệch, dù sao chênh lệch hai cái cảnh giới nhỏ.

Nhưng đàn ông trung niên đột nhiên vươn tay nói ra: "Trương công tử mời chậm, chúng ta tâm sự a, đánh nhau mà nói người muốn thắng ta rất khó."

"Ủ? Người nói trò chuyện cái gì sao?" Trương Tu cả kinh, kịch bản không phải như vậy ghi đây, nhưng vẫn là mở miệng hỏi, dù sao sự tình có không thể làm, hòa bình giải quyết đương nhiên không tệ, tuy nói là thi đấu, cũng một quy định không thể không đánh.

Người phía dưới đối với hai người đột nhiên không động thủ cảm nhận được nghi hoặc,... khai mở bắt đầu nói nhỏ mà bắt đầu, thậm chí có chút dụng tâm kín đáo người với một ít nào đại động khai mở người khai mở bắt đầu hoài nghi đàn ông trung niên phải hay là không Trương Tu mời nắm, nhưng cái này cũng quá rõ ràng rồi, tăng thêm trước kia Trương Tu với Tổng Trung thi đấu, còn có trước hai trận thi đấu, những cái này người xem đối với Trương Tu thực lực vẫn có nhất định được nhận thức đấy, vô luận thực đánh giả đánh, Trương Tu đều có thể chống một hồi.

Sự tình vượt quá khác thường tất có yêu, người phía dưới nghị luận thanh âm càng lúc càng lớn, mà trên đài hai người nhưng lại trò chuyện với nhau thật vui.

"Công tử đối với khắp thiên hạ thế cục có được như vậy độc đáo phân tích, lại để cho tại hạ bội phục, công tử có thể có tính toán gì không, chúng ta nhà mạo hiểm tuy nhiên tại trên mũi dao kiếm ăn, ngoại trừ tự do, chúng ta cũng hi vọng lưu lại chút ít thanh danh, như sống cả đời cái gì đều lưu không dưới, có thể nói có chút thương cảm." Đàn ông trung niên nói ra, đàn ông trung niên vốn là hỏi Trương Tu đối với một sự tình cách nhìn, cuối cùng hỏi Trương Tu đối với khắp thiên hạ đại thế giải thích.

Mỗi người đàn ông đều là có khát vọng đấy, vô luận là cái nào thế giới, cái loại người này, có nhiều thứ là trời sinh không cách nào cải biến đấy.

"Tiền bối khen nhầm rồi, ý định là có một ít, nhưng, điều kiện tiên quyết chúng ta ở cái này trong loạn thế lời đầu tiên bảo vệ, bởi vì sống sót mới có thể tiếp tục đi về phía trước." Trương Tu giống như cười mà không phải cười nói một câu.

"Thuộc hạ tham kiến thống lĩnh." Đàn ông trung niên nghe được Trương Tu nói như thế, lúc này quỳ một gối xuống, quyết định tham gia Đằng Long quân đoàn, cái này lại để cho người xem một mảnh xôn xao, nhà mạo hiểm bên kia cũng đưa tới cực lớn gọn sóng, trong lúc nhất thời các loại suy đoán nổi lên bốn phía.

Dưới đài Lý Tiêu Dao gặp tình huống không đúng, nhảy lên lời đài, đi đến Trương Tu bên cạnh vừa hỏi: "Trương Tu, tình huống như thế nào?"

"Không có việc gì, ta cùng hắn nói đúng đạo lý, sau đó cứ như vậy rồi." Trương Tu nhún nhún vai nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Bị đoạt danh tiếng

Lý Tiêu Dao về mặt quái vật nhìn xem Trương Tu, sau đó nhỏ giọng nói: "Ta không có mời người đánh a, phải hay là không người lên mời đấy."

"Phốc, làm sao có thể, được rồi, liền cả người đều cho rằng như vậy rồi, ta vẫn là lại để cho hắn giải thích một chút đi." Trương Tu nói.

Trương Tu lập tức đối với bên cạnh đàn ông trung niên nói ý của hắn.

Đàn ông trung niên nhẹ gật đầu, cất cao giọng nói: "Mời mọi người không nên hiểu lầm trận này thi đấu, luận thực lực, Trương công tử muốn thắng ta rất khó, cơ bản có thể xem như nhất định phải thua, cho nên không cần phải so rồi, mà ta cho rằng Trương công tử là thứ đáng giá đi theo người, cho nên mới có vừa rồi một màn, mời mọi người không được suy nghĩ quá nhiều."

Lần này giải thích tuy nhiên không có thể toàn bộ tiêu trừ phía dưới người xem nội tâm nghi hoặc, nhưng là cũng đem nghị luận thanh âm giảm thấp xuống, giảm bớt.

Lý Tiêu Dao nghe được đàn ông trung niên giải thích, trong lòng là một hồi im lặng, đây là giải thích sao? Rõ ràng cho thấy hắc a, nhưng trông thấy Trương Tu một bộ phong kinhhin vân đậm bộ dạng, càng là dở khóc dở cười.

Đội đàn ông trung niên xuống đài đi, Trương Tu xin mời Long gia lên đài rồi, hướng về bốn phía người xem với một ít âm thầm thế lực tuyên bố xây dựng lập tức Đằng Long quân đoàn, ngày mai sẽ khai mở bắt đầu tiên hành nhân viên chiêu lục.

Đang tại Trương Tu ý định tuyên bố tiến hành một hồi tạm thời đấu giá hội thời điểm, một trung niên nhân theo thư viện đệ tử tụ tập thỉnh phòng bay về phía lời đài, đồng thời một thanh âm vang lên: "Cắt ngang một chút, ta có kiện quan hệ mọi người sự tình muốn tuyên bố."

Mọi người xem xét đã dừng tại trên đài trung niên nhân, có người tự nhận ra người kia là ai rồi, là Vạn Thư Viện viện tử, cho nên mọi người tự an tĩnh lại rồi, dù sao thư viện tại Lăng Vũ thành địa vị còn là phi thường tôn quý đấy.

"Tiểu đồng học, người cũng là chúng ta thư viện đệ tử a, thật sự là tuổi trẻ tài cao a." Ngải Đức viện trưởng nói.

Bên cạnh Lý Tiêu Dao nhận ra người này, là mình thư viện viện trưởng, mà Trương Tu không nhận biết, cho nên Lý Tiêu Dao vội vàng tại Trương Tu bên tai nhẹ ngữ, tuyên bố chỉ người trước mặt, hai người vội vàng cùng một chỗ hành lễ.

Ngải Đức gặp trước mắt lưỡng một học sinh đối với chính mình hành lễ, vừa cười vừa nói: "Ta mượn các người hôm nay xây dựng thịnh hội tuyên bố một việc, không có sao chứ?"

"Ngài nói đi, không có gì đáng ngại." Trương Tu hai người cười nói.

Ngài Đức gặp hai người đồng ý, trong đầu thoáng sửa sang lại một chút tìm từ, tự vận đủ khí tức mở miệng nói: "Tại hạ là Vạn Thụ Viện viện tử, hôm nay vào lúc này vì hướng mọi người tuyên bố một việc, chúng ta thư viện quyết định lần nữa chiêu sinh, bởi vì có chút vội vàng, cho nên từ hiện tại khai mở bắt đầu tương lai một tháng đều thuộc về báo danh thời gian, lúc này mới chiêu sinh không tại giới hạn trong chỉ có tu luyện thiên phú thiếu niên, chỉ cần yêu thích luyện khí, luyện đan, thuần thủ vân vân các loại yêu thích thiếu niên cũng có thể báo danh, tuổi từ mười tám tuổi, cụ thể mới tăng chương trình học ở chỗ học viện đối ngoại bố cáo, chúng ta sẽ an bài đệ tử tại sau khi học xong thời gian đến Lăng Vũ thành tuyên truyền,

Con của các người nếu là có tương quan thiên phú, cũng có thể báo danh."

Ngài Đức viện trưởng nói một hồi một lớn đoạn lời nói, ngừng một chút, cũng mặc kệ phía dưới đã bắt đầu nghị luận thanh âm, tiếp tục nói: "Lần này chiêu sinh mặt đối với chúng ta Vũ đại lục toàn bộ địa phương, mời mọi người lẫn nhau cho hay, nếu là có bộ phận có ý nguyện đệ tử không có thể đứng hạn báo danh, có thể sớm cho hay thư viện, thư viện đứng trước đi vào đương báo tồn."

"Đây là chuyện tốt a, trở về a đã kêu nhà của ta tiểu tử kia đi thử thử, hẳn từ nhỏ tự ưa thích đào cổ các loại tiểu đồ đạc."

"Nhà của ta tiểu tử kia ưa thích thực vật, không biết có hay không tương quan ngành học, ta sẽ chờ tự đi xem."

...

Cứ như vậy, Ngài Đức viện trưởng đem một cái quan hệ quảng đại thanh thiếu niên nặng cân tin tức ném vào, trước kia tiến vào thư viện phải tu luyện thiên phú tốt, thì ra là kinh mạch đầy đủ tốt, hiện tại yêu cầu phóng khoáng rồi, tự nhiên cũng tự đốt lên những cái kia có hải tử hoặc là không có vượt qua mười tám tuổi thanh thiếu niên nhiệt tình.

Ngài Đức viện trưởng thấy hiệu quả quả đạt đến, cho Trương Tu với Lý Tiêu Dao bày ra ý một chút sau tự công thành lui thân rồi.

Cái này làm rối loạn Trương Tu bố trí, lập tức hắn đem kế hoạch lúc đầu sửa bổn nhúc nhích, phỏng đoán thư viện tin tức thả ra sau đúng tạo thành ảnh hưởng, từ lúc nào sẽ khiến Lăng Vũ thành người lưu lượng gia tăng mãnh liệt, được vượt quá kết luận là tại ngày thứ ba, vì vậy mới kế hoạch ngay tại Trương Tu trong đầu tạo thành.

"Mọi người mời yên lặng một chút, bởi vì Ngài Đức viện trưởng tuyên bố sự tình trọng yếu phi thường, hôm nay còn lại hoạt động tự hủy bỏ, phi thường cảm tạ mọi người hôm nay có thể tới tham dự, phía dưới ta nói hai kiện mọi người cảm thấy hứng thú sự tình, một là Đẳng Long quân đoàn nhân viên chiêu mộ quy tắc đứng vào ngày mai dán hồ tại thương hội bên ngoài, ban thường phong phú đến người không thể tưởng được, hoan nghênh mọi người đến lúc đó đến tham dự với thương ngoạn, kiện sự tình thứ hai là, hai ngày sau chúng ta đem cử hành một lần Lăng Vũ thành lớn nhất từ trước tới nay đấu giá hội, hoan nghênh mọi người đến lúc đó đến tham dự, vô luận là lại chụp vẫn là vật phẩm bán đấu giá hoặc là xem xét, chúng ta đều để trống chỗ, lần nữa cảm tạ mọi người hôm nay tới tham dự trận này thịnh hội cảm ơn."

Nói xong, Trương Tu cùng với Lý Tiêu Dao thật sâu hướng về bốn phía "Thượng đế" bái.

Trương Tu vừa nói xong, ở đây người xem mà bắt đầu rất nhanh rời đi lôi đài, mà cái kia chất phác đàn ông vẫn chưa đi, bởi vì hắn còn băn khoăn phần thưởng, Trương Tu thấy hắn không có đi, mới nhớ tới sự tình vừa rồi, cho chất phác đàn ông một phần phần thưởng về sau, đồng thời nói cho chất phác đàn ông nếu như nguyện ý, ngày mai có thể tới báo danh tham gia Đẳng Long quân đoàn.

Bây giờ còn có thật nhiều sự tình chờ đợi bọn hắn đi xử lý, đồng thời đối với thư viện tạm thời chiêu sinh cũng phi thường tò mò...

Thành chủ Trần Hoàng Diệp cũng là vội vàng cho Trương Tu bọn hắn đánh một cái bắt chuyện, liền hướng thành chủ phủ tiến đến. Trần Hoàng Diệp cũng đứng tại thư viện lần này chiêu sinh dị thường coi trọng, muốn trở về sớm chút an bài một ít tương quan sự tình, sớm chuẩn bị ứng đối chen chúc tới đám người.

Linh Nhi với Tinh Nhi cũng cùng một chỗ trở về thành chủ phủ, bởi vì vì bọn nàng biết rõ Trương Tu với Lý Tiêu Dao còn có chuyện phải xử lý, cùng không các nàng chơi, lưu lại cũng không thú vị.

"Làm sao bây giờ?" Lý Tiêu Dao nhìn xem trên đất lông gà nói ra.

"Chuẩn bị Đẳng Long quân đoàn chiêu mộ sự tình, còn có chuẩn bị đấu giá hội sự tình, đồng thời có thể khai mở bắt đầu chiêu mộ lôi đài nguyên bộ thương hội tiến hành tiến vào chiếm giữ rồi." Trương Tu rất nhanh nói.

"Vây thì tốt, người phụ trách Đẳng Long quân đoàn chiêu mộ, ta phụ trách đằng sau lưỡng hạng." Lý Tiêu Dao chọn lấy lưỡng hạng mình có thể làm nói.

Trương Tu nhẹ gật đầu, sau đó hai người từng người làm từng người sự tình đi rồi.

"Sự phụ, chúng ta đã đến." Tề Trung đối với bên cạnh Trương Bá nói ra.

Trương Bá nhìn nhìn có chút biến hóa Lăng Vũ thành, nhẹ gật đầu.

Từ khi lần kia Hắc Diệu sơn mạch dị biến về sau, hai người liền từ Hắc Diệu sơn mạch đi ra, bởi vì lúc ấy hoảng hốt chạy bừa, trệch hướng Lăng Vũ thành phương hướng, cho nên hai người quần đi một tí đường, vào hôm nay mới chạy về Lăng Vũ thành.

Lần này lịch lãm rèn luyện, lại để cho Tề Trung thay đổi rất nhiều, sát phạt quyết đoán, trên đường gặp được mấy đợt sơn tặc, không vừa trốn qua Tề Trung giết chóc, tất cả đều bị hấn trăm dưới kiếm, bởi vậy trên lưng kiếm cũng trở nên càng thêm yêu dị đỏ lên.

Hai người dừng một chút, mà bắt đầu nghĩ đến Lăng Vũ thành tiếp tục đi tới, tại bên ngoài lâu rồi hai người bọn họ vẫn còn có chút tưởng niệm Lăng Vũ thành đấy, Trương Bá rượu đã sớm uống xong, trong bụng con sâu rượu cũng khó nhịn, dưới chân bộ pháp cũng nhanh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Nội viện dự tuyển

Xử lý tốt lời đài các hạng công việc, Lý Tiêu Dao với Trương Tu từng người về nhà.

Trương Tu cũng không trở về nơi ở, mà là đi thành chủ phủ tiếp Tinh Nhi với Tiểu Long Tước.

Về tới viện tử, Hứa mục đã chuẩn bị xong cơm tối. "Mấy người đang chuẩn bị thúc đẩy thời điểm, cửa sân đột nhiên bị đẩy ra, hai cái thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Trương Bá trông thấy một bàn đồ ăn lập tức tụ mặt mày hớn hờ, trong lòng nghĩ đến trở về thật là đúng lúc.

Trương Tu gặp lưỡng người quen trở về rồi, lập tức theo trên ghế đứng lên, dùng bày ra hoan nghênh.

Tề Trung đến Trương Tu bên cạnh thi lễ một cái, nói ra: "Thiếu gia."

Trương Tu không nói gì, chỉ là dùng tay vỗ vỗ Tề Trung bả vai, có đôi khi không cần càng nhiều lời, cảm tình đang ở đó tới tâm bên trong.

"Tốt rồi tốt rồi, ăn cơm trước, ta cái này thời gian ngắn thế nhưng mà một trận tốt cơm đều không có ném qua, lão già kia, ngươi trong nhà hưởng phúc rồi." Trương Bá vù vù nói.

"Hưởng phúc thế nào rồi, chính ngươi muốn đi ra ngoài đấy." Lưu Bá mới không cho Trương Bá mặt mũi, trực tiếp quyết đoán nói.

Trương Bá tập trung nhìn vào Lưu Bá, đột nhiên phát hiện Lưu Bá khí tức trên thân không đúng, mở miệng nói.

"Ồ, lão già kia, ngươi cái này tu vi. . ."

"Ăn cơm trước, có chuyện gì đợi lát nữa trò chuyện, đợi lát nữa mời ngươi uống hảo tửu." Lưu Bá không muốn tại vấn đề này thượng dây dưa, trực tiếp chuyển hướng chủ đề.

"Tốt." Trương Bá nói.

Như vậy mọi người tụ vui sướng ăn hết một đoạn cơm.

Sau khi cơm nước xong, Lưu Bá với Trương Bá tìm địa phương đi uống rượu rồi, trong sân chỉ còn lại Trương Tu với Tề Trung, Tinh Nhi đi pha trà rồi.

"Lần này Hắc Diệu sơn mạch chi hành thu hoạch như thế nào đây?" Trương Tu mở miệng hỏi.

"Tương đối khá, tu vi đến Hóa Ý cảnh rồi, ta có thể vì thiếu gia làm việc." Tề Trung chăm chăm vào Trương Tu con mắt, kiên định nói.

Trương Tu lại đưa tay ra vỗ Tề Trung bả vai nói ra: "Ta sẽ tìm hỏi Tề thúc còn có ta phụ thân bọn hấn đấy, ngươi yên tâm, đây là ta đối với ngươi hứa hẹn cũng là đối với tự chính mình hứa hẹn."

Cứ như vậy, hai cái thiếu niên chính thức xác định mục tiêu, cùng một chỗ phấn đấu mục tiêu.

Một đêm này, Trương Tu nhặt lên buông vài ngày tu hành, gần đây thật sự bận quá rồi, nhưng hấn tin tưởng những điều này đều là đáng giá đấy, có nhiều thứ tại thành dài mới bắt đầu tương đối với gây yếu, nhưng một khi bắt đầu vận hành rồi, lâu như vậy sẽ dành cho bản thân mình đầy đủ hồi báo.

Ngày thứ hai, Trương Tu mang theo Tề Trung đi tới lồi đài, trên đường đem tổ kiến Đằng Long quân đoàn sự tình cáo tri Tề Trung, Tề Trung biểu thị cũng muốn gia nhập, Trương Tu bốn ý như thế, vui vẻ đồng ý.

Hôm nay tới lồi đài người cũng rất nhiều, một ít người xem náo nhiệt cũng tới rất nhiều, dù sao hôm nay có vài tràng thi đấu, ưa thích náo nhiệt những người kia đã tới rồi, nếu không phải thư viện chiêu chuyện phát sinh tình xông lên kích, đến người có thể sẽ càng nhiều.

Đằng Long quân đoàn chiêu mộ công tác tới hôm qua hẳn đã cùng Long gia thương lượng tốt rồi,

Hắn đến trực tiếp đã tìm được Long gia, đem Tề Trung giao cho Long gia, sau đó tìm Lý Tiêu Dao chuyện thương lượng đi rồi.

"Tiêu Dao, có thể hay không tìm một ít ở nhà dạy học tiên sinh với một ít biết võ kỹ lão sư?" Trương Tu đối với Lý Tiêu Dao nói ra.

"Tìm những cái kia làm gì vậy? Tìm là có thể tìm đến, người nếu như yêu cầu ta lại để cho Lưu thúc giúp người nghe ngóng một chút." Lý Tiêu Dao nghi hoặc nói.

"Ừ, tốt, chúng ta tại nghiên cứu một chút bán đấu giá quy tắc a." Trương Tu nói ra.

Như vậy hai người tự nói chuyện với nhau mà bắt đầu.

Đối với bồi dưỡng Thạch Đầu thu lưu cái kia bày cô nhi, Trương Tu trong lòng có lập kế hoạch, hẳn muốn đem những cái kia cô nhi bồi dưỡng trưởng thành mới, nạp cho mình dùng, hùng vĩ kế hoạch tự chậm chậm ở Trương Tu trong nội tâm triển khai, hẳn tin tưởng mình có thể đạt tới, bởi vì đây là đối với chính mình với Tề Trung hứa hẹn.

Nhưng hẳn không nóng nảy, bởi vì những vật này đều cần phải thời gian, đều yêu cầu thời gian dần qua đến.

Hắn đem hẳn hoạt động tu luyện chỉ dư viết xuống thương hội phối trí với phát triển kế hoạch cụ thể giao cho Lý Tiêu Dao, chính thức theo thương hội trong thoát thân, bởi vì hẳn còn có những chuyện khác làm, có một số việc giao cho bằng hữu với một ít hẳn tín nhiệm người.

Giữa trưa, hẳn đi học viện, một là hướng lão sư trả phép, mà là đi lịch sử quán tiếp tục nghiên tập những cái kia sách lịch sử tư liệu, hẳn nhớ được hẳn cái kia chút ít ký tự còn không có bao nhiêu nghiên cứu kết quả, cho nên hẳn lại bắt đầu đối với những cái kia ký tự nghiên cứu.

Buổi chiều hẳn đi lão sư cái kia bên trong trả phép thời điểm, lão sư cho hẳn một phong ấn có học viện tiêu trí thư, hẳn mở ra thư về sau, phát hiện một rất mỏng tạp phiến, trên đó viết nội viện khảo thí sinh chữ, đồng thời còn có một trang giấy phiến lên lớp giảng bài ghi yêu cầu Trương Tu trưa mai đến thư viện nào đó nào đó phòng học tập hợp chữ.

Đối với nội viện, Trương Tu có chút tò mò, tại thủ quán lão nhân cái kia bên trong lấy cái chìa khóa thời điểm thuận tiện hỏi một câu, lão nhân chỉ là nói cho hẳn một câu.

"Nội viện mới thật sự là chỗ tu luyện." Sau đó tiếp tục hí mắt để đi ngủ.

Trương Tu biểu thị cảm tạ, tiến vào mật thất tiếp tục nghiên cứu sách cổ, cái kia kém đã mò tới nghiên cứu ký tự máu chốt, nhưng hiểu được rồi ký tự lại lịch, còn hiểu được ký tự hàm nghĩa mới được, mà những cái này đều cần đại lượng khảo chứng đến suy đoán, luận chứng.

Ngày thứ hai, Trương Tu đúng hạn ở giữa đi tới thư viện yêu cầu phòng học, hẳn tương đối thủ lúc, đi vào thời điểm chỉ có hai gã không biết lão sư theo đạo thất, lão sư gặp Trương Tu đến rồi, trước hết để cho Trương Tu ngồi trong phòng học chờ đợi.

Chỉ chớp lát, hai cái thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở Trương Tu trong mắt, một cái là Bàn Đại, một cái là Tây Môn, hai người trông thấy ngồi ở phòng học ngồi ở phòng học Trương Tu, cao hứng phi thường, dù sao ba người thế nhưng mà bạn ngồi cùng bàn, cảm tình trụ cột cũng không tệ lắm, hai người cũng là ưa cái này có chút nho nhã đồng học đấy, đối với gần đây Trương Tu chưa có tới lên lớp, bọn hắn cũng nghe nói tình huống, nhưng không biết Trương Tu đang ở nơi nào, cho nên không có trước vấn an Trương Tu.

"Này, Trương Tu, thương thế của ngươi khá hơn chút nào không? Chúng ta vốn ý định nhìn ngươi đấy, nhưng chúng ta không biết nhà của ngươi ở nơi nào, cho nên tự không có đi, bây giờ nhìn gặp ngươi không có việc gì thật tốt." Bàn Đại trời sinh một bộ từ trước đến nay quen thuộc, vỗ Trương Tu bả vai nhiệt tình nói.

Tây Môn cũng nhẹ gật đầu, đồng thời từ trong lòng ngực lấy ra một cái bình ngọc, đối với Trương Tu nói ra: "Đây là nhà ta đặc biệt chữa thương đan dược, người bình thường ta còn không để cho đâu rồi, ngươi về sau nếu lại lần bị thương này rồi, kịp thời ăn vào một quả, đảm bảo hiệu quả không sai."

Tây Môn sau khi nói xong lén lén lút lút xem xét lão sư, phát hiện không có người chú ý, mới yên lòng, dù sao có đan dược chuyện này hẳn giữ bí mật, Bàn Đại tự nhiên đã nghe được Tây Môn lời nói, gặp có như thế đồ tốt, tự nhiên ôm có tiện nghi không chiếm là vương bát đản tín điều, chăm chăm vào Tây Môn, ý tứ rất rõ ràng.

Tây Môn đối với Bàn Đại biểu hiện sớm đã ngờ tới, lại lấy ra một cái bình ngọc, đưa cho Bàn Đại, Bàn Đại thấy thế xoa xoa đôi bàn tay đang chuẩn bị tiếp được thời điểm,.. Tây Môn một chút tự thu trở về, cười dâm nói: "Túy Tiên lâu cô nương không tệ, ta gần đây không có tiền. . ."

Bàn Đại tự nhiên hiểu được Tây Môn có ý tứ gì, cho nên tự vỗ bộ ngực nói ra: "Yên tâm, ngươi nói lúc nào đi, chúng ta mang bọn ngươi lưỡng đi chơi, phí tổn ta vượt quá, ta đối với cái kia bên trong rất quen."

Bàng Đại nói như vậy rồi, Tây Môn tự nhiên đem bình ngọc cho Bàng Đại, đồng thời dặn dò thứ này không được đơn giản hiển lộ trong mắt người chung quanh, tận lực giữ bí mật.

Ba người tự hàn huyên đúng cái khác, không ăn mặn không tầm thường đấy.

Chỉ chốc lát, lục tục ngo ngoe lại tới nữa mười mấy người, chờ đợi lão sư gặp người đã đồng ý, tự mở miệng nói ra: "Các người đều là chúng ta lấy ra tất cả niên cấp học sinh ưu tú, hiện tại các người có một cái cơ hội, cái này cơ hội đúng cho các người chính thức tiếp xúc tu luyện, đạt được thư viện càng nhiều tài nguyên với chiều cổ, cái kia chính là đi Hắc Diệu sơn mạch hoàn thành các người thư viện phân phối cho các người đối ứng nhiệm vụ, chỉ cần thông qua nhiệm vụ coi như là nội viện đệ tử rồi, liền có thể hưởng thụ phong phú điều kiện rồi, đi Hắc Diệu sơn mạch có thể sẽ vứt bỏ tánh mạng, dù cho hai người chúng ta dẫn đội, cũng không nhất định có thể nhìn chung các người chu toàn, hiện tại ai muốn rời khỏi liền có thể rời khỏi."

Lão sư nói hết về sau, đã chờ đợi một chút, phát hiện cũng không có đệ tử rời khỏi, trên mặt nhiều hơn chút ít tiểu ý, tiếp tục nói: "Nhà ám là dài không vượt quá khỏe mạnh đại thụ đấy, cho nên các người yêu cầu lịch lãm rèn luyện, hôm nay các người về trước đi chuẩn bị một phen, lịch lãm rèn luyện trong khi một tháng, với trong nhà hảo hảo thông báo một chút, lịch lãm rèn luyện trong chúng ta đúng hết sức lớn nhất cố gắng bảo hộ mọi người đấy, chỉ cần các người phục tùng mệnh lệnh, cơ bản sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn đấy."

Lão sư cuối cùng lại an ủi mọi người một câu, các học sinh nói biết rồi, tự từng người tán đi rồi, về nhà từng người chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Tiến về trước Hắc Diệu sơn mạch

Trương Tu trở lại tiểu viện về sau, cáo tri Lưu Bá bọn hắn, hắn ngày mai muốn cùng thư viện lão sư với đồng học đi Hắc Diệu sơn mạch hoàn thành thí luyện, Tinh Nhi tự nhiên muốn nhao nhao được đi, hắn còn không có có với Trương Tu tách ra qua ba ngày dùng thượng. Trương Tu không ở nhà lại để cho nàng một cá nhân như thế nào qua, nói xong nói xong tự khóc ồ lên, Trương Tu phẩy đi rất lớn sức mạnh mới đem Tinh Nhi an ủi tốt.

Lưu Bá đối với Trương Tu muốn đi Hắc Diệu sơn mạch lịch lãm rèn luyện, không có biểu thị không đồng ý, chỉ là dặn dò Trương Tu nhất định phải cẩn thận, trong núi rừng khắp nơi đều là nguy hiểm, nhất định phải bảo vệ mình, đồng thời đem hắn trân tàng cái kia bình sinh cơ phần toàn bộ giao cho Trương Tu.

Trương Bá nghe được Trương Tu muốn đi Hắc Diệu sơn mạch lịch lãm rèn luyện, suy tư một hồi nói ra: "Trước đó không lâu Hắc Diệu sơn mạch Vạn Thú bạo động, mặc dù không có lao ra bên ngoài rừng rậm, nhưng vẫn là phải chú ý lưu lại ở ngoại vi một ít đẳng cấp cao linh thú."

Tề Trung chỉ là rất nghiêm túc đối với Trương Tu nói một câu: "Thiếu gia, xin chú ý an toàn."

Không có có lời nói thêm càng thừa thái ngữ, Tề Trung có lẽ trời sinh chính là một cái ít lời chỉ nhân, tích chữ như vàng, những cái này Trương Tu nhìn ở trong mắt, âm trong lòng, đồng thời dặn dò Tề Trung tại sàng chọn Đăng Long quân đoàn đội viên thời điểm chú ý khảo sát một chút lòng trung thành, có không hiểu có thể hỏi Lưu Bá, Trương Bá còn có Long gia.

Buổi tối với Lý Tiêu Dao gặp mặt một lần, cho hay Lý Tiêu Dao bản thân mình tháng gần nhất không tại Lăng Vũ thành, hết thầy toàn bộ nhờ Lý Tiêu Dao chính mình rồi, lại để cho hắn cố gắng lên, Lý Tiêu Dao biết được Trương Tu muốn đi Hắc Diệu sơn mạch, cũng có chút bận tâm, dù sao Trương Tu tu vi một mực kẹt tại Địa Cực cảnh, vấn đề về an toàn không ít, đành phải hắn trên mình kém tại Hắc Diệu sơn mạch bên trong một ít chú ý hạng mục công việc cho hay Trương Tu.

Ngày thứ hai, tại Tinh Nhi lưu luyện dưới ánh mắt, Trương Tu lưng cồng một cái bao phục, trong tay dẫn theo phá Thiết Kiếm hướng về thư viện đi đến, kỳ thật Trương Tu có thể không cần mang bao phục đấy, nhưng vì che dấu tai mắt người, tránh cho bản thân mình có Không Linh Giới bạo lộ, xuất ngoại vẫn là nhiều một phần cẩn thận tốt.

Đến thư viện, với dẫn đội lão sư còn có hội học sinh với về sau, tại lão sư làm cuối cùng dặn dò về sau, một đoàn người khai mở bắt đầu từng người cười một thốt thư viện phối phát Thanh Vân về sau, khai mở bắt đầu hướng về Hắc Diệu sơn mạch chạy đi, bởi vì Lăng Vũ thành khoảng cách Hắc Diệu sơn mạch tương đối gần, mọi người đại khái hai ngày tự có thể đến tới dự tuyến địa phương tiến vào Hắc Diệu sơn mạch.

Vượt quá Lăng Vũ thành thời điểm, trong nhà Tiểu Long Tước cũng lên lút đi theo Trương Tu sau lưng, nhưng không có người chú ý, bởi vì Tiểu Long Tước quá nhỏ rồi, Tiểu Long Tước biến mất nhưng làm Tinh Nhi sẽ lo lắng, nếu không phải Trương Bá nói cho Tinh Nhi trông thấy một cái Tinh Nhi theo như lời tiểu tước hướng về Trương Tu phương hướng ly khai bay đến, Tinh Nhi khả năng càng thêm bất an rồi, trong nội tâm một bên vì Tiểu Long

Tước cầu nguyện, một bên vì Trương Tu cầu nguyện.

...

"Tốt rồi, mọi người dùng một cái, chúng ta tại tại chỗ nghỉ ngơi một hồi, ăn chút ít lương khô tại đây đi." Đầu lĩnh một cái lão sư nói nói.

Trải qua cả buổi lập tức thương bốn ba, mọi người kể cả mọi người ngồi xuống lập tức cũng là có chút mệt mỏi rồi, nghe xong nghỉ ngơi một đám đệ tử cũng là trong lòng vui vẻ, nhao nhao mở miệng tán thán nói lão sư quyết định anh minh.

Đối với những học sinh này, đầu lĩnh lão sư là tương đương thỏa mãn đấy, tại trên lưng ngựa lâu như vậy đều không có người chủ động yêu cầu dừng lại nghỉ ngơi, một loại đệ tử trải qua như thế trường bốn ba sớm mà bắt đầu oán trách.

"Đến, Trương Tu, đây chính là ta theo trong nhà mang thứ tốt, Tây Môn, cái kia." Bàn Đại đối với ngồi ở bên cạnh Trương Tu với Tây Môn nói ra.

Đối với ăn, Bàn Đại vĩnh viễn chuẩn bị là sung túc nhất, hơn nữa mập mạp này trên người chỉ có một không bao phục, rõ ràng trên người có trữ vật Không Linh Giới ở trong vật phẩm, cũng chỉ có vật như vậy mới có thể bảo chứng đồ ăn mỹ vị.

Trương Tu với Tây Môn đối với Bàn Đại đây là bội phục, đi ra ngoài đều mang theo như thế mỹ vị, hai người tự bắt đầu ăn mà bắt đầu, thật sự có chút đói bụng.

Nghỉ ngơi sau khi, lão sư hỏi ý mọi người phải chăng nghỉ ngơi tốt rồi, nếu như tốt rồi tự bắt đầu tiếp tục đi về phía trước.

Tại một đám đệ tử biểu thị nghỉ ngơi tốt về sau, hai gã lão sư lại dẫn một đám đệ tử hướng về dự định địa điểm tiến đến.

...

"Đứng lại, núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn muốn từ này. . ."

"Bành. . ."

Tây Môn không nhìn được nhất so với hắn còn trang bức, còn gốc thiếu người, trực tiếp đem ấm nước ném tới, ấm nước mang theo lực đạo trực tiếp đem kêu gọi đầu hàng gậy yếu ăn cướp đánh ngã, một màn này đưa tới ở đây đệ tử cười lên ha ha.

Đối với cái này trên chọc so ăn cướp, chút thực lực ấy tự dưng ra đây ăn cướp, cũng là phi thường im lặng.

"Tốt rồi, chúng ta tiếp tục đi thôi." Đầu lĩnh lão sư thấy là làm việc nhỏ tình, giải quyết tự mở miệng nói.

Té trên mặt đất ăn cướp cố sức bò lên, trong mắt mang theo thất lạc, không cam lòng, bị thương, hắn là một cái bị đuổi ra đến hải tử, quanh năm lang thang ở các nơi, đã trúng không ít đánh, ăn thật nhiều khổ, về sau lang thang đến nơi này, tìm tìm sơn động ở đây, một bên khắp nơi tìm kiếm trong rừng rậm có thể ăn đồ vật, một bên ăn cướp đi ngang qua người đi đường.

Hôm nay, đầu hắn nóng lên, phát nhiệt, cảm thấy đệ tử là tốt nhất ăn cướp đấy, đệ tử nhìn thấy ăn cướp đều rất sợ, nhưng cũng chỉ có hắn bản thân mình nghĩ như vậy, tốt vào hôm nay miễn đi một trận đánh, trước kia ăn cướp thất bại, hắn còn chịu qua đòn hiểm, nếu không phải bình thường tích lũy chút ít đồ ăn, hắn đã sớm chết đói.

Trương Tu tâm tư luôn như vậy tính tế tỉ mỉ, có lẽ thiên tính của hắn thiện lương một mực đều tại, vì vậy rơi xuống Thanh Vân cầu, đi tới gậy yếu ăn cướp bên cạnh, theo trong bao lấy ra chút ít đồ ăn với một ít toái không ngân giao cho ăn cướp.

"Những cái này thật sự cho ta?" Gậy yếu ăn cướp không thể tin mà hỏi.

"Ừ, ta còn có thể cho ngươi một cái cơ hội, ngươi đi Lăng Vũ thành Lý gia thương hội tìm một thứ tên là Lý Tiêu Dao công tử... đối với hắn nói Trương Tu khiến cho ngươi đến tìm hắn đấy, hắn đứng an bài cho ngươi cái sinh kế công việc, đương nhiên ngươi cũng có thể lại để cho hắn an bài ngươi đi Tề Trung thủ hạ, nhưng cái kia có thể sẽ rất khó." Trương Tu ôn hòa nói.

"Ta. . . Đa tạ công tử, " gậy yếu ăn cướp nói ra.

Đây là gậy yếu ăn cướp lần thứ nhất tiếp nhận người khác như thế ôn hòa trợ giúp, là lần đầu tiên, trước kia người khác nhìn về phía ánh mắt của hắn đều là chán ghét, chưa bao giờ cái kia phải trợ giúp người của hắn đối với hắn cười, hơn nữa như thế ôn hòa.

"Tốt rồi, ta đi rồi, kiên cường sống sót."

Trương Tu sau khi nói xong, lại lần nữa lên ngựa đuổi theo đội ngũ.

Gậy yếu ăn cướp nhìn xem đi xa Trương Tu, nước mắt trên mặt chảy xuống, đã sớm chết lặng tâm khai mở bắt đầu xuất hiện tri giác, lập tức trở lại sơn động cảm vài thứ, liền hướng được Trương Tu bọn hắn rồi đi phương hướng ngược nhau đi đến, bởi vì hắn không biết Lăng Vũ thành ở nơi nào, chỉ có thể trước làm như vậy rồi.

Trợ giúp cái này gậy yếu ăn cướp có thể nói là Trương Tu tạm thời nẩy lòng tham, cũng hoặc là không phải, bởi vì hắn chỉ là muốn giúp trợ một chút hắn

có thể trợ giúp người, không hơn.

"Này, Trương Tu nhanh lên." Bàng Đại ở phía trước hô.

"Ừ, đến rồi." Trương Tu nói.

Đội Trương Tu đuổi kịp đội ngũ, Tây Môn mở miệng hỏi: "Người vừa rồi làm gì đi rồi hả?"

"Cho người kia nhất điếm ăn." Trương Tu bình tĩnh nói.

Bàng Đại với Tây Môn nghe xong Trương Tu đi cho ăn cướp ăn rồi, lập tức tự mở lên Trương Tu vui đùa, ba người cứ như vậy một mạch cười nói tiếp tục lên đường, đương nhiên Trương Tu chỉ là phối hợp một chút, đại đa số thời điểm vẫn là Bàng Đại với Tây Môn hai cái tại giúp nhau tồn tại, có đôi khi còn giăng chút ít ăn mặc, tiết mục ngắn, làm Trương Tu không phải có chút im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Sơ chiến độc lang

"Tốt rồi, hôm nay chúng ta ngay ở chỗ này ngủ ngoài trời, buổi tối yêu cầu hai người một tổ gác đêm, mỗi một tổ thủ một canh giờ, phía dưới ta đến phân một chút tổ." Đầu lĩnh lão sư nói nói.

Lão sư kiên cường nói xong hét về sau, Tây Môn tự mở miệng: "Lão sư, ta yêu cầu ba người một tổ, như vậy an toàn, hơn nữa có thể lớn nhất cam đoan nơi trú quân an toàn."

Nói chuyện lão sư nhìn nhìn Trương Tu ba người bọn họ, lập tức đã minh bạch cái này ba tên tiểu tử là ý định cùng một chỗ, trong nội tâm cười đáp Tây Môn tiểu tử này muốn cùng bản thân mình đồng bọn cùng một chỗ, còn chuyển ra như vậy đường hoàng lý do, nhưng cũng không có ý định phản đối, tự đồng ý, lại để cho bọn này đệ tử tự do tổ hợp thành ba người một đội tiểu tổ, cùng năm tiểu tổ, tăng thêm hai người bọn họ lão sư một người thủ một canh giờ, cũng tự không sai biệt lắm.

Vào đêm, nơi trú quân trừ đi một tí tiểu minh trùng với ngẫu nhiên gió mát đúng mang đến chút ít tiếng vang bên ngoài, tại cũng không có kỳ thanh âm của nó rồi.

...

"Này, Tây Môn đồng học các người có ở đây không? Nên các người trực đêm rồi." Một đệ tử đi tới Trương Tu ba người bọn họ chỗ lều vải nói ra.

"Tốt, chúng ta lập tức tới." Trương Tu nhất cảnh giác, tới gần đệ tử vẫn chưa đi gần thời điểm hán đã tỉnh, không muốn bên cạnh mập mập chết bầm với đánh thức hai cái heo đồng đội, Trương Tu ba người tự đi đón lớp rồi.

"A. . . Hắt xì. . ."

"Khí trời thật là lạnh." Bàng Đại phàn nàn nói.

Ba người nhanh chóng đến nơi trú quân sinh tốt cạnh đồng lửa, bắt đầu nướng hỏa, một lát sau, phát hiện không có củi lửa rồi, cho nên Trương Tu tự nhiên ý định nhặt một ít, Tây Môn với Bàng Đại vốn ý định cùng đi, nhưng nơi trú quân cũng lưu lại người, vì vậy cuối cùng đem ngại lạnh Bàng Đại giữ lại, Trương Tu với Tây Môn đi nhặt củi lửa rồi.

Trương Tu với Tây Môn tự đi bên cạnh rừng cây tìm kiếm củi lửa rồi, ánh trăng đẹp và tĩnh mịch, bên tai thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng côn trùng kêu vang, hết thấy lộ ra như vậy yên bình hài hòa.

...

Đột nhiên, Trương Tu dừng tay lại thượng nhất củi lửa động tác, rất nghiêm túc nghe, Tây Môn cũng phát hiện Trương Tu dị động, ngừng, đang định hỏi Trương Tu phát sinh tình huống như thế nào, Trương Tu đứng cho hán một cái xuyết âm thanh động tác, sau đó hai người cảnh giới nhanh chóng tăng lên, đề phòng nhìn xem bốn phía.

Tràng diện yên tĩnh dọa người, ngay tại Tây Môn nhện không được phải lên tiếng nói chuyện trong nháy mắt, một đầu Đại Địa Lang nhanh chóng đánh về phía Tây Môn, cái này nhưng làm Tây Môn sợ ngây người, lần thứ nhất gặp được tình huống này, cả người đều ngẩn người tại chỗ.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Trương Tu ôm cổ Tây Môn hướng về bên cạnh lần đi.

"Chi . . "

"Ừ."

Trương Tu một tiếng kêu đau đớn, vừa rồi tránh né đánh tới Đại Địa Lang, Trương Tu bị móng vuốt sói sát đến đùi, xé rách quần, mang theo một mảnh huyết hoa.

"Trương Tu, ngươi không sao chứ?" Tây Môn cũng đã nghe được Trương Tu kêu rên, vội vàng đứng lên hỏi.

"Ta không sao, cẩn thận." Trương Tu rất nhanh nói.

Mà đứng tại bọn hắn vừa rồi chỗ đứng địa phương Đại Địa Lang chính vượt quá được khí thô, hơi nước tại ánh trăng chiếu rọi xuống, rõ ràng vô cùng khiến cho Tây Môn càng thêm sợ hãi rồi, Đại Địa Lang, thổ thuộc tính, tam giai quần cư linh thú, thị sát khát máu.

Những tài liệu này tại Trương Tu trong đầu nhanh chóng thổi qua, đối với ở trước mắt cái này Đại Địa Lang vì cái gì một mình hành động, hắn có chút khó hiểu, nếu như là lão sói cô độc lời nói, hai người bọn họ còn có thể ứng đối, hắn dùng ánh mắt còn lại quét mắt bốn phía, phát hiện không có những thứ khác Đại Địa Lang, yên tâm đến.

Trương Tu chăm chăm vào Đại Địa Lang, thời gian dần qua khom người xuống, theo trên đùi rút ra một con dao găm, lại để cho Tây Môn thối lui đến đi một bên, Trương Tu ý định mượn cái này Đại Địa Lang đến kiểm nghiệm một chút tu vi của mình tình huống, dù sao hắn một mực không biết mình cực hạn ở nơi nào.

"Trương Tu, ngươi xác định không kêu người?" Tây Môn có chút lo lắng hỏi.

Trương Tu chỉ là nhẹ gật đầu, không thấy Tây Môn, mà là chăm chăm vào Đại Địa Lang con mắt, hắn đang gây hấn với Đại Địa Lang.

"Tốt, vậy ngươi chú ý an toàn." Tây Môn gặp Trương Tu còn không sợ, tu vi với Trương Tu tương đương tự nhiên cũng không có thể kinh sợ rồi, nội tâm sợ hãi cũng bớt chút.

Đại Địa Lang gặp trước mắt tên nhân loại này dám như thế khiêu khích nó, chớp mũi khí tức càng thêm mạnh, bốn chân chạm đất, chân sau dùng sức, nhảy lên trụ đánh về phía Trương Tu, Trương Tu đối với Đại Địa Lang làm như thế, đã sớm xem là đến , đợi Đại Địa Lang sắp cận thân về sau, hắn rất nhanh bên cạnh dời, né tránh đánh tới Đại Địa Lang.

Đại Địa Lang một kích chưa trúng, nhanh chóng xoay người xi được rằng đối với Trương Tu.

Trương Tu tự nhiên không đứng ngồi chờ chết, vùng được dao găm liền hướng được Đại Địa Lang chém tới.

Chỉ nghe sau một khắc "Phanh" một tiếng, dao găm tại Đại Địa Lang trên người hoạch xuất ra hỏa hoa, cái đó và Trương Tu chỗ hiểu rõ đồng dạng, Đại Địa Lang da lông có được thổ nguyên tố kèm theo, khiến cho phòng ngự của bọn hắn tốc hành tam giai đỉnh phong.

Dao găm vạch đến Đại Địa Lang trên người đồng thời, Đại Địa Lang cũng quay đầu hướng về Trương Tu tấp tới, Trương Tu vội vàng đem tay lùi về đến, đồng thời với Đại Địa Lang kéo ra khoảng cách.

Một người một thú lần nữa đối nghịch lên, Đại Địa Lang khai mở bắt đầu vây quanh Trương Tu quay vòng lên, muốn tìm tìm Trương Tu sơ hở, mà Trương Tu đồng thời cũng theo Đại Địa Lang bắt đầu chuyển động, cam đoan mình có thể rất nhanh phản ứng.

Trương Tu tại nghĩ biện pháp, tìm cơ hội, sau đó giết chết cái này đầu Đại Địa Lang, bởi vì hắn biết rõ loại này linh thú nhược điểm, trời cao đúng là công bình, có ưu điểm tự có khuyết điểm, không có chuyện gì tuyệt đúng đích.

Trước mấy lần Đại Địa Lang tuy nhiên đều nhảy lên, nhưng độ cao đều không rất cao, Trương Tu không có cơ hội với thời gian đối với Đại Địa Lang tiến hành tuyệt sát, ánh mắt xéo qua khai mở bắt đầu tìm hiểu địa hình bốn phía, hắn yêu cầu bản thân mình sáng tạo cơ hội.

Trương Tu động, hắn khai mở bắt đầu hướng về sau dời đi, thời gian dần qua lui hướng địa thế tương đối thấp địa phương, nhìn ra không sai biệt lắm, Trương Tu dùng bước, mà một bên Đại Địa Lang cũng cảm thấy cơ hội đã đến, trong nội tâm còn rất khinh bỉ một chút trước mắt săn bắn cho mình cơ hội.

Chạy trốn, trợ lực, nhảy lên, đánh về phía Trương Tu, Trương Tu mỉm cười, cũng xông về trước đi, một màn này bị Tây Môn nhìn ở trong mắt, hắn lập tức cảm giác Trương Tu điên rồi, với Đại Địa Lang ngang bướng, vừa rồi hắn khai mở bắt đầu tận mắt nhìn thấy Trương Tu dao găm hoa tại Đại Địa Lang da lông thượng tóa lên hỏa hoa đấy.

Trương Tu với Đại Địa Lang dựa vào là càng ngày càng gần rồi, sói ở trên, Trương Tu tại hạ.

"Phốc phốc... "

"Ồ. . ."

Hai chuông bất đồng thanh âm một ít một vang lớn tại vắng vẻ rừng cây ở bên trong, máu tươi tại ánh trăng chiếu rọi xuống theo Đại Địa Lang bụng khai mở bắt đầu phun dừng mà ra, phun đến Trương Tu trên người, một khắc này Trương Tu cảm thấy một ít cảm giác khác thường, không phải giết chết Đại Địa Lang vui sướng, mà là những thứ khác, hẳn cảm giác được có đồ vật gì đó tiến nhập trong cơ thể của mình, cảm giác có một ít thoải mái.

Cái này âm thanh sói tru, cũng kinh động đến nơi trú quân hai vị lão sư với một ít chưa từng sâu ngủ đệ tử, cả đám nhanh chóng chạy hướng bên này, đến xem xét tình huống, trước hết nhất đến chính là hai vị lão sư.

Đi vào rừng cây ở bên trong, đầu tiên ánh vào hai vị lão sư trong mắt chính là một vị dùng tay nâng được đang tại đổ máu Đại Địa Lang, thiếu niên không chút sứt mẻ, Đại Địa Lang thỉnh thoảng run rẩy, máu tươi đem thiếu niên cả người đều nhuộm hồng cả.

Một gã lão sư lập tức đến Trương Tu bên cạnh, hẳn lo lắng Trương Tu đã bị thương, vì vậy một tay triệt để tuyệt Đại Địa Lang sinh cơ, một tay bắt lấy trước mắt Trương Tu, rất nhanh lui trở về, mở miệng ân cần hỏi han: "Đồng học, người không sao chứ?"

"A, ta không sao."

Bị theo kỳ diệu cảnh mà trong quá khứ về tới sự thật Trương Tu vốn là sững sờ sau lúng túng nói.

"Không có việc gì là tốt rồi." Lão sư nói một câu, lại hỏi Trương Tu tình huống cụ thể, mới yên lòng.

Mọi người gặp sói thì thể ở một bên, tự nhiên không có ý định lãng phí, quyết định cùng một chỗ nhặt chút ít củi lửa, sau đó thịt nướng ăn, mọi người bề bộn bắt điếc nhạc hồ, Trương Tu thì là trở lại lều vải lại để cho Tây Môn giúp hắn lấy một bộ quần áo, liền đi tới không xa bờ sông đi rửa sạch trên người mình vết máu.

...

Tại mọi người chính cao hứng ăn được thịt nướng thời điểm, một hồi gào thét khiến cho mọi người ngừng động tác trên tay.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Đàn sói đột kích

Một cái lão sư lập tức lên không, nhìn qua sói tru phương hướng nhìn lại.

Không nhìn không biết, xem xét đã giật mình, rậm rạp chẳng chịt mắt màu lục con người tại rừng cây trong lập loè, nhìn ra một chút có chừng được trên trăm đầu Đại Địa Lang hướng về nơi trú quân chạy đến.

Lão sư vội vàng trở lại trên mặt đất, nói cho mọi người tình huống, sau đó đại não nhanh chóng quay vòng lên, nghĩ đến ứng đối kế sách, bởi vì bọn này Đại Địa Lang rõ ràng cho thấy hướng phía bọn hắn đến đây.

"Lão sư, Đại Địa Lang phải hay là không sợ lửa?" Trương Tu nói.

Lão sư nghe xong Trương Tu như thế hỏi, lập tức vang lên đại bộ phận dã thú đều sợ hỏa, như thế hồ, đối sách tự lên trong lòng.

Lão sư không có trả lời Trương Tu lời nói, mà là trực tiếp phát ra mệnh lệnh.

"mọi người nhanh đi chung quanh thu thập nhánh cây củi lửa, càng nhiều càng tốt, nhất định phải đuổi tại đàn sói đến trước khi đến tận lực nhiều thu thập một ít, dứt lời cũng mặc kệ các học sinh phản ứng, đối với bên người lão sư một bày ra ý, hai người trực tiếp phóng tới rừng cây, chỉ nghe thấy từng khóa cây cối ngã xuống thanh âm, chỉ chốc lát tự xuất hiện một cái lớn đất trống, các học sinh cũng xuất ra vũ khí, dùng hết khí lực, chặt đứt cây cối sau đó đem những cái này cây cối toàn bộ đều vây quanh ở nơi trú quân bên ngoài, hai gã lão sư cũng là như thế.

"Nơi này không có thể phóng, lưu lại một con đường đến."

Trương Tu ngăn trở đồng học tại nơi trú quân đằng sau chất đồng củi lửa, nếu là bình thường, những học sinh này tự nhiên sẽ với Trương Tu lý luận một chút, nhưng vừa rồi Trương Tu hỏi lão sư lời nói, bọn hắn cũng nghe thấy rồi, hơi chút tưởng tượng Trương Tu lời nói, cũng biết ý của hắn, vì vậy cứ dựa theo Trương Tu mà nói để lại một con đường đến.

Mọi người lại mở mang bắt đầu từng người bề bộn đi lên, chỉ có Trương Tu dừng tại lưu lại lộ nhìn về phía phương xa, hắn biết rõ phóng hỏa chỉ là một cái quyền lợi kẻ sách, bởi vì hắn hiểu rõ số tính cách, bọn hắn dốc toàn bộ lực lượng, khẳng định là vì loại báo thù, mà bọn hắn chẳng những giết chết vừa rồi cái kia sói còn ăn hết cái kia sói thịt sói, bọn sói này nhất định sẽ không chết không ngớt đấy.

Lui giữ, chỉ có thể lui giữ, tìm một cái chí cao điểm, mượn địa thế đến suy yếu đàn sói công kích lực độ, mới có thể một trận chiến, ở đây ngoại trừ hai gã lão sư có thể tại có thể ở đàn sói trong vây công chạy trốn bên ngoài, những thứ khác đề tử tu vi đều không cao hơn Thiên Cực cảnh trung giai, hai gã lão sư đều là Thiên Cực cảnh tu vi đỉnh cao, mà đàn sói đại đa số đều là tam giai sơ cấp linh thú, có thể sẽ có rất cao tu vi đấy.

Trương Tu tại trong lòng không ngừng phỏng đoán tình huống, nghĩ đến đối sách, liều mạng không có có hi vọng, chỉ có thể dùng trí rồi.

Đội đàn sói sắp tới gần, mọi người tụ tập tại nơi này nơi trú quân trung tâm, một người cầm một cái bó đuốc, tùy thời chuẩn bị phòng cháy.

"Bàng Đại, Tây Môn mau lại đây hỗ trợ." Trương Tu ôm một đồng lớn cây gỗ phóng trên mặt đất, đứng đối với Bàng Đại với Tây Môn nói ra.

Tây Môn với Bàng Đại có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là đem bó đuốc giao cái bên cạnh đồng học đi tới Trương Tu bên cạnh hỏi Trương Tu muốn làm gì,

Trương Tu nói đem những này cọc gỗ vót nhọn, đội lát nữa có trọng dụng chỗ.

Ba người mà bắt đầu bận việc đi lên.

...

Đàn sói đã xuất hiện ở mọi người trước mắt, nhưng mà tập thể thả chậm bộ pháp, khai mở bắt đầu tùy thời mà lay động, hai gã lão sư loáng thoáng trông thấy đàn sói đằng sau có một thớt người cao sói đang di động, nhưng bởi vì cây cối vật che chắn, bọn hắn không xác định, nhưng hai người đều là mắt lộ ra ngưng sắc.

"Đồng học, Đại Địa Lang nhược điểm phải hay là không tại trên bụng." Một gã lão sư đối với Trương Tu nói ra.

Trương Tu cũng không ngẩng đầu lên nói một tiếng: "Đúng vậy."

Lão sư lên tiếng, đã chứng minh trong lòng mình phỏng đoán, có thể là hai người lớn tuổi, cũng có lẽ là rất lâu không mang theo đội rồi, thật nhiều đã ngoại tri thức quên mất rồi.

"Các ngươi làm những cái này chẳng lẽ là vì . . ."

Lão sư trông thấy Trương Tu ba người bọn hắn đang tại cố gắng gọt cọc gỗ, lập tức nghĩ tới điều gì.

"Hiện tại phân ra một nửa đội tử, đem các ngươi bó đuốc giao cho người bên cạnh, sau đó đi giúp cái kia ba vị đồng học cùng một chỗ gọt cọc gỗ, nhanh chóng."

Lão sư quyết đoán nói một tiếng về sau, sau đó tiếp tục chăm chăm vào đàn sói hướng đi, tùy thời ứng đối đàn sói tập kích, đàn sói hiện ra hình quạt có tư thế, đem nơi trú quân thời gian dần qua bao vây lại.

...

"Phóng hỏa."

Theo lão sư ra lệnh một tiếng, cầm bó đuốc mọi người đem cây đuốc trong tay ném đi đi ra ngoài, đại hỏa nhanh chóng đốt lên, một ít tiến nhập chông chất bắt đầu nhánh cây bên trong sói nhanh chóng gào thét kêu lên, một ít không kịp lui về bị đốt rụi bộ lông, thảm kêu lên.

Một màn này đã kích thích đàn sói hậu phương đầu sói, một tiếng rung trời gào thét phát ra.

"NGAO...OOO. . ."

"NGAO...OOO. . . NGAO...OOO. . ."

Vây quanh ở nơi trú quân cái kia chút ít sói cũng đáp lại ngẩng đầu lên sói tru lên, sau đó thời gian dần qua hướng lui về phía sau đi một tí, lần nữa chăm chăm vào trong doanh địa đám người này loại.

Một màn này nhìn tại đây hai gã lão sư trong mắt, hai người trong mắt đều lộ ra sợ hãi, những cái này phiền toái lớn rồi, thật sự có đầu sói, hơn nữa theo bọn hắn vừa rồi loáng thoáng trông thấy đầu kia sói phi thường lớn, cái này âm thanh gào thét cũng bảo hắn biết nhóm bọn họ cái này đầu sói tu vi sợ là tại tam giai đỉnh phong rồi.

Trong lòng hai người là ngũ vị tạp trần, lần này đi ra ngoài không xem hoàng lịch? Bọn hắc chết vậy thì thôi, dù sao đều công việc đã lâu như vậy, đáng tiếc bọn này đệ tử rồi, đều là bầy đệ tử tốt, trên đường đi bọn này đệ tử biểu hiện bọn hắc đều nhìn ở trong mắt, trong nội tâm rất không là tư vị.

"Ông bạn già, đợi lát nữa hai người chúng ta tận lực ngăn lại hơn sói, lại để cho các học sinh trốn a, có thể trốn bao nhiêu xem là bao nhiêu a."

"Ừ."

Hai gã lão sư một phen đối thoại cũng tự định ra hai người ước định với bọn này hài tử vận mệnh.

"Lão sư, chúng ta không đi."

"Đúng, lão sư, chúng ta không đi, phải đi cùng đi."

Nghe được hai gã lão sư đối thoại về sau, bọn này đệ tử tình cảm quần chúng sục sôi, lại để cho bọn hắc lâm trận bỏ chạy làm sao có thể, trong lúc nhất thời mọi người nhiệt huyết sôi trào, ý định lưu lại tử chiến.

Hai gã lão sư vui mừng cười cười, nhưng nội tâm khổ tâm ai lại biết rõ, dù sao ai cũng không muốn chết đi, nhưng thế cục bây giờ bất đồng... chỉ có thể trắng tay rồi.

Mất thấy thế lửa trở nên yếu đi, hai gã lão sư trong nội tâm khẩn trương, gấp vội mở miệng khuyên bảo những hài tử này.

"Bọn nhỏ, không phải chúng ta không muốn mang theo các người đi xuống đi, mà là tình huống bây giờ bất đồng, nếu là chúng ta đều lưu lại, cuối cùng chỉ có toàn quân bị diệt, hai người chúng ta sắp cái chết lão đầu từ lưu lại ngăn cản một hồi, các người có thể chạy được bao xa bỏ chạy rất xa, các người rất ưu tú, không có thể không công chết ở chỗ này, tương lai các người đều là có thể vì thư viện với Vũ đại lục chèo chống một mảnh bầu trời nhân vật, đợi lát nữa đợi thế lửa tại yếu một ít, các người bỏ chạy a."

Trong giọng nói mang theo kỳ vọng, mang theo bất đắc dĩ, mang theo lòng chua xót.

Đang lúc bọn này đệ tử muốn lần nữa phản đối thời điểm, một mực tại gọt cọc gỗ Trương Tu mở miệng.

"Không nhất định không có sinh cơ, ta vừa rồi nhìn chúng ta nơi trú quân hậu phương, cách đó không xa có một cao điểm, ba mặt hoàn nhai, địa thế chậm chạp thượng đi, có thể chiếm cứ một thủ, chỉ cần nhìn đến hùng đồ, kiên trì đến cuối cùng, chúng ta có thể đánh lui đàn sói."

Trương Tu một phen đánh thức mọi người, không tại đắm chìm tại bi thương ở bên trong, đã có hi vọng mọi người tinh thần hăng hái lập tức biến lớn rồi, mỗi một quét qua quét sạch.

"Phía dưới nghe sắp xếp của ta."

Trương Tu nói thẳng, cũng mặc kệ hai gã lão sư có đồng ý hay không.

"Mời hai gã lão sư mang theo vài tên tu vi cao đồng học chặn đánh một hồi đàn sói, cho ta nhất điểm bố trí phòng ngự thời gian, những thứ khác đồng học mang tốt nơi trú quân trọng yếu đồ vật, ôm những cái này cọc gỗ đi theo ta."

Trương Tu sau khi nói xong, vài tên tu vi đạt tới Thiên Cực cảnh đồng học tự động đứng dậy, những thứ khác đệ tử nhanh chóng góp nhặt trọng yếu đồ vật, mang theo gọt tốt cọc gỗ với một ít dây thừng tăng thêm một ít bố được đi theo Trương Tu liên hướng được dự định địa phương chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Đánh giá sai tình thế

"NGAO...OOO. . ."

Theo đầu sói một tiếng phấn nộ gào thét, đàn sói khai mở bắt đầu chạy lầy đà, bởi vì thế lửa đã không đủ để ngăn cản bọn này Đại Địa Lang rồi, đàn sói phóng qua còn đốt lửa cháy nhánh cây, đánh về phía lưu lại mọi người, hai gã lão sư dẫn đầu phản kích, tuy nhiên thời gian ngắn giết không chết Đại Địa Lang, nhưng thỉnh thoảng cũng có thể đánh lui với kích thương Đại Địa Lang, theo thời gian trôi qua, đệ tử trong đã có bị thương đấy.

Lướt qua Đại Địa Lang cũng ngày càng nhiều rồi, hơn nữa, người nọ cao đầu sói cũng đi từ từ gần đây rồi.

Đầu lông sói phát tuyết trắng, tại ánh trăng chiếu rọi xuống lộ ra càng thêm thần thánh rồi, nó triệt để xuất hiện ở trước mặt mọi người, nó mặc dù không có phát động công kích, nhưng khí tức trên thân khai mở bắt đầu lan tràn.

Khí tức lan tràn đến hai cái lão sư trên người về sau, hai cái lão sư sắc mặt lập tức đại biến, cái này nơi đó là tam giai đỉnh phong linh thú, mà là một chân bước vào tứ giai linh thú a.

Khó trách cái này đầu sói không vội không chậm, nguyên lai tại trong mắt của nó, Trương Tu bọn hắn đám người này đã là trong miệng săn bắn rồi, hiện tại hắn bắt động chỉ là vì để cho thủ hạ sói phát tiết một chút đồng bạn bị giết chết lửa giận.

"Rút lui." Một cái lão sư hô to một tiếng về sau, tựu nhanh hơn trên tay độ mạnh yếu, lập tức đánh lui vây quanh đàn sói.

Các học sinh gặp lão sư nói như thế, tự nhiên trong tay dùng sức sau liền hướng được Trương Tu bọn hắn chỗ địa phương triệt hồi, hai gã lão sư gặp đệ tử đã triệt thoái phía sau, từng người rơi vãi vượt quá một đoàn sương trắng, cũng hướng về Trương Tu bọn hắn triệt hồi.

Tại thoát đi thời điểm, hai gã lão sư trong lòng là khổ tâm đầy, sớm biết như vậy đàn sói đầu sói là chỉ nửa bước rảo bước tiến lên tứ giai linh thú lời nói, còn không bằng lại để cho đệ tử trước trốn chạy để khỏi chết đi, có lẽ còn có thể còn sống sót mấy người, nhưng hiện tại . .

...

Nói cái gì đều đã chậm, hai người đành phải hi vọng có kỳ tích xuất hiện, cứu cứu bọn này đáng yêu hải tử, cái kia sợ bọn hắn hai lão này lập tức đi chết cũng có thể.

Đằng sau đàn sói không nhanh không chậm đi theo phía sau của bọn hắn, đầu sói cũng chậm rì rì đi theo, tuyệt không lo lắng Trương Tu bọn hắn chạy, bởi vì bọn hắn chạy phương hướng thật sự quá choáng váng, liền cả bọn hắn bọn này trí tuệ không cao súc sinh đều có thể xem hiểu, bên kia là hắn phải chết đường.

"Nhanh lên tiến đến." Một ít học sinh gặp đằng sau ngăn cản đàn sói đệ tử đến rồi sau gấp nói gấp.

Đội hai gã lão sư đến rồi về sau, chúng đệ tử đem dùng vừa rồi cây gỗ làm tốt gai nhọn hoắt chặn lại lịch, đàn sói cũng chậm chậm tụ tập đến rồi, ngăn chặn giao lộ, nhưng không có phát động công kích, bởi vì đầu của bọn nó sói không có phát ra mệnh lệnh, chúng im im lặng lặng chờ đợi đầu sói đến.

"Lão sư, đầu sói là cái gì cấp bậc?" Trương Tu mở miệng hỏi, bởi vì hắn cảm giác không đúng, cái này rõ ràng hợp lý sói không có đơn giản như vậy.

Hai gã lão sư đồng thời thở dài một hơi, liếc nhau một cái, bọn hắn vốn không có ý định nói, bởi vì như vậy đúng làm sâu sắc các học sinh sợ hãi, bởi vì chính bọn hắn cũng có chút sợ hãi rồi, Trương Tu đứng muốn hỏi,

Một cái trong đó lão sư nghĩ nghĩ mới lên tiếng nói.

"Chỉ nửa bước bước vào tứ giai, nhưng có lẽ không thể sử dụng thuộc tính công kích."

Lời này vừa ra, cho dù ở nhiệt huyết các học sinh cũng là thân thể run lên, tứ giai thể nhưng mà đối ứng được nhân loại Hóa Ý cảnh tu giả, đây cũng không phải là bọn hắn liều chết có thể chiếm được sinh cơ được rồi, bởi vì bọn hắn phát hiện bọn hắn rất đau xót, bị một đám súc sinh treu đùa.

Trương Tu cũng nhú mày, cái đó và hắn dự đoán đoán chừng tình huống thế nhưng mà kém xa, trong đầu rất nhanh suy tư đối sách, hắn cũng không đúng tuyệt vọng, bởi vì hắn sẽ không để cho bản thân mình có hết hy vọng, đây là hắn đối với chính mình hứa hẹn, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn đi làm.

"Lão sư, đầu sói giao cho ta, khác sói giao cho các người, có vấn đề sao?" Trương Tu nói.

"Cái gì?"

"Cái gì, Trương Tu người điên rồi à?"

Trương Tu một câu đưa tới cực lớn gọn sóng, hai gã lão sư kinh ngạc nhìn trước mắt thiếu niên này, Bàn Đại với Tây Môn trực tiếp tròn mắt, bình tĩnh chăm chăm vào Trương Tu.

"Đầu sói giao cho ta, những thứ khác sói các người giải quyết, nếu không tựu là chết."

Trương Tu không muốn nói nhảm, giải quyết dứt khoát, hắn tuy nhiên một mực không biết mình cực hạn, nhưng là hiểu được đối với ở trước mặt cái này đầu sói hắn là không thể không liều đấy, bởi vì không liều chỉ có chết.

Tay cầm Thiết Kiếm hắn, đi từ từ ra phòng ngự trận đấy, Tây Môn với Bàn Đại chỉ có thể trơ mắt ếch ra nhìn Trương Tu đi ra ngoài, bởi vì Trương Tu kiên quyết đến bọn hắn đuổi không ra tay đi ngăn cản.

"Đi."

Một cái bị cuốn hút đệ tử nói một tiếng tự đi theo ra rồi, những cái khác đệ tử cũng cảm vũ khí với côn gỗ ra ngoài rồi, từ chiến đến cùng, sợ hãi bị bọn hấn quên rồi.

Hai gã lão sư rốt cuộc là trải qua quá nhiều thế sự người, sẽ không giống bọn này thiếu niên như vậy, cảm xúc trong vẫn là mang theo bi thương, nhưng là hào hùng mở ra, cầm lấy vũ khí tự đi ra ngoài, muốn đánh thì đánh cái thống khoái.

...

"NGAO...OOO. . ."

"NGAO...OOO. . ."

Trên trăm chỉ sói tại đầu sói dưới sự dẫn dắt cùng một chỗ gầm rú, như là tại biểu thị công khai thắng lợi của bọn nó, đồng thời hướng chung quanh linh thú biểu thị đây là địa bàn của bọn nó.

"Đến đây đi, đầu sói, ta muốn khiêu chiến ngươi."

Trương Tu cảm phá Thiết Kiếm đối với đầu sói nói ra, lời này lại để cho vây quanh ở bốn phía Đại Địa Lang khai mở bắt đầu ô ô mà bắt đầu, cái quỷ gì, cái này ngốc × là muốn khiêu chiến lão đại của chúng ta, đương nhiên đây là chúng ta làm người xem trong nội tâm, nhưng đàn sói rõ ràng biểu thị nghi hoặc.

"NGAO...OOO. . ."

Đầu sói một tiếng tru lên về sau, xoay người hướng về sau đi đến, Trương Tu cũng rút kiếm theo sau rồi.

"Trương Tu, bọn chúng ta đợi ngươi trở về." Mập mập với Tây Môn nước nở nói.

"Tốt, ta nhất định trở về, ta nhớ được mập mập muốn mời chúng ta đi uống hoa tửu đấy."

Trương Tu cũng không quay đầu lại nói một câu, hấn không biết việc này sau còn có thể không tương kiến, chỉ là muốn dùng nhẹ nhõm ngôn ngữ đến cổ vũ một chút bằng hữu của mình với đồng học...

Đội đầu sói với Trương Tu biến mất tại đàn sói với một đám bị vây người trong tầm mắt về sau, một cái lớn cái sói một tiếng sói tru, chúng sói mà bắt đầu hướng về Băng Đại bọn hấn phát khởi công kích, mọi người cũng không yếu thế, bởi vì bọn hấn đã không có đường lui, chỉ có thể liều chết chiến đấu.

...

Bên này chiến đấu khai hỏa rồi, bên kia màu trắng bạc đầu sói với Trương Tu đã lẫn nhau đứng vững vị trí, đại chiến hết sức căng thẳng.

Trương Tu không có đáng xem sói, mà là sờ lên trên tay kiếm mẽ, hấn biết rõ kiếm mẽ bất phạm, nhưng không biết nó bất phạm ở đâu, chỉ là nhẹ ngữ nói: "Ông bạn, đây là chúng ta lần thứ nhất kẻ vai chiến đấu, ngươi có thể muốn hảo hảo biểu hiện nha."

Trương Tu nói xong câu đó về sau, trên tay kiếm mẽ run rẩy vài cái, như là kích động, lại như kỳ cái gì.

Trương Tu dương kiếm chỉ hướng đầu sói, sợi tóc tung bay, ánh trắng chiếu vào Trương Tu trên người, ánh trắng thời gian dần qua rót vào Trương Tu trong thân thể, nhìn xem ánh trắng rót vào trước mắt tên nhân loại này trong cơ thể, nó có chút hiếu kỳ.

Trương Tu như trước không có phát giác ánh trắng tiến nhập trong cơ thể của mình.

Ánh trắng chiếu rọi, phiêu đảng sợi tóc, giờ lên kiếm mẽ, thẳng tắp thân thể, theo gió mà lay động vạt áo, Trương Tu như là trích tiên đồng dạng, một khắc này, đầu sói trong lòng có như vậy một chút sợ hãi rồi, nhưng mà thoáng qua tức thì.

Đầu sói không đang chờ đợi, khai mở bắt đầu chạy về phía Trương Tu, khiến cho đại địa đều đang chấn động, Trương Tu vải bông đổi màu, rút kiếm nghênh hướng đầu sói, chính là một cái chữ kiên cường.

Kiếm mẽ đánh lên đầu sói móng vuốt sắc bén, Trương Tu bị đụng hướng về sau đi vòng quanh, hai chân trên mặt đất để lại thật dài dấu vết, cúi đầu nhìn nhìn kiếm mẽ, phát hiện kiếm mẽ không có việc gì, hơi chút điều tức một chút bản thân mình, rút kiếm lại xông về đầu sói.

Chương 82: Tiểu Long Tước cứu tràng

Đầu sói trong nội tâm chế nhạo trước mắt Trương Tu, một kích phía dưới nó đã biết rõ trước mắt tên nhân loại này thực lực, quả thực không đủ nó một kích toàn lực, vì vậy ý định trên đầu bắt đầu Trương Tu đến.

Trương Tu đương nhiên không biết trước mắt cái này đầu sói tâm tính biến hóa, vẫn là một lần lại một lần hướng về đầu sói công tới, đầu sói phòng ngự so bình thường Đại Địa Lang mạnh hơn nhiều lắm, hơn nữa đầu sói bộ lông cùng hân nó sói bất đồng, đầu lông sói phát tuyết trắng, những thứ khác sói đều hiện ra tối tăm màu đất, biểu thị cái này con sói không tầm thường.

Trương Tu lần lượt phóng tới đầu sói, lần lượt bị đánh lui, trong đó có một lần Trương Tu đâm tới đầu sói bụng, nhưng kiếm mẽ không có đâm vào đi, cái này lại để cho Trương Tu trong nội tâm lại có chút ngưng trọng, chẳng lẽ trước mắt cái này đầu sói là biến dị mà đến đây, tránh khỏi nhọc nhằn của mình?

Nhưng mà Trương Tu mỗi lần công kích địa phương đều đại khái tại đồng nhất khối khu vực, hơn nữa lưu lại ám kinh ở trong đó, hân đang đợi lượng tích lũy đến nhất định được trình độ, tổng sẽ đạt tới chất biến hóa, mà hân mình cũng đã đẩy người máu tươi, quần áo tả tơi.

"NGAO...OOO. . ."

Đầu sói chân trước bị Trương Tu kích thương rồi, hơn nữa miệng vết thương thấy xương, cái này lại để cho đầu sói thập phần phẫn nộ, đột nhiên mở ra miệng rộng, trong miệng nguyên tố rất nhanh hội tụ, một cái màu vàng đất hình cầu thời gian dần qua thành hình rồi.

Đầu sói bị Trương Tu chọc giận, cho nên nó không có ở chơi tiếp tục hứng thú, mà Trương Tu chiến thuật là ý định kéo chết đầu sói, bởi vì hân tin tưởng vững chắc mình có thể kiên trì đến cuối cùng một khắc, Trương Tu trên tay kiếm mẽ cũng là lo lắng không được, thế nhưng mà nó bây giờ là hữu tâm vô lực, bản thân mình vốn bị thương không có chữa trị, hơn nữa coi như là nghĩ phát động một kích hoặc là thay Trương Tu ngăn lại trước mắt cái này một kích trí mạng nó đều làm không được.

"Xoẹt. . ."

Đầu trong miệng sói nguyên tố cầu bắn về phía Trương Tu.

Trương Tu trong mắt cũng bay lên tuyệt vọng, hân lui không thể lui, hân không biết hân có thể hay không tại đầu sói lần này nén giận công kích đến sống sót, hơn nữa đối với vừa rồi lão sư theo như lời cái này đầu sói không đúng phát động thuộc tính công kích đây, cũng thế. . .

Hân đã không thể đa tưởng rồi, giờ lên kiếm mẽ ngăn cản tại trước mặt của mình, tận lực bảo vệ chỗ yếu hại của mình.

...

"Xoẹt. . ."

Đồng dạng một cái tiếng xé gió đột kích, một đường hỏa hồng thân ảnh chắn Trương Tu trước mặt, một cái vô hình miệng lớn một chút nuốt vào nguyên tố cầu.

"Nắc. . ."

Một cỗ khói xanh cũng theo màu đỏ thân ảnh trong miệng nhẹ nhàng đi ra, một màn này đem trước mắt cái này đầu sói nhìn hôn mê rồi, như vậy cũng có thể? Đây chính là nó nén giận một kích, bị trước mắt cái vật nhỏ này hơi hột nuốt mất?

Trương Tu gặp có lẽ đã đến công kích không có đã đến, trong nội tâm nghi hoặc, lập tức buông ra phòng ngự, một cái quen thuộc bóng dáng xuất hiện tại trong mắt, Tiểu Long Tước, nhà hân Tiểu Long Tước.

Tiểu Long Tước gặp Trương Tu đang xem bản thân mình, cao hứng bay đến Trương Tu trên bờ vai dùng đến đầu cọ được Trương Tu cổ, cao hứng chấp chấp kêu không ngừng.

Lúc này Trương Tu ngũ vị tạp trần, dùng nhẹ tay phủ trên vai Tiểu Long Tước, mà Tiểu Long Tước cũng rất hưởng thụ Trương Tu khẽ vuốt.

"NGAO...OOO. . ."

Đầu sói trông thấy một màn này sau dị thường phẫn nộ, nhưng nó biết rõ hiện tại nó không cách nào tại phát động thuộc tính công kích, bởi vì nó còn không có có bước vào tứ giai, gầm lên giận dữ truyền đến Bàng Đại bọn hân chỗ chiến đoàn, đàn sói càng thêm kích động rồi, công kích càng thêm mãnh liệt rồi, bởi vì chúng cảm thấy đầu sói phẫn nộ, cảnh này khiến không ít đệ tử lại thêm rất nhiều mới tổn thương.

Đầu sói gào thét cũng truyền lại cho mọi người một tin tức, cái kia chính là Trương Tu còn tại chiến đấu, Trương Tu cũng còn tại chiến đấu, bọn hân dựa

vào cái gì buông tha cho vậy?

Gào thét sau đầu sói trực tiếp hướng về Trương Tu bọn hán lao đến, trên vai Tiểu Long Tước cũng là nổi giận, chim con không phát uy, người cho ta là bệnh điều phải hay là không, há miệng ra sẽ đem nó vừa rồi nuốt nguyên tổ đạn nhỏ ra đi ra ngoài, trực tiếp đập trúng xông lại đầu sói, đồng thời Tiểu Long Tước bay lên, lông vũ lóe sáng, rất có đầu sói tại tiến về phía trước một bước nó tự đánh đập tàn nhẫn bộ dạng.

Trương Tu đứng trông thấy Tiểu Long Tước bộ dạng như vậy làm, hấn lập tức đã minh bạch Tiểu Long Tước có lẽ tạm thời không lại kích chi lực, đối với Tiểu Long Tước năng lực hấn cũng có vài phần hiểu được, nhìn trước mắt chặt vật không chịu nổi đầu sói, hấn động, hấn xông về đầu sói, hấn muốn mượn Tiểu Long Tước hù dọa đầu sói thời gian cho đầu sói trọng thương, lại để cho đầu sói mất đi sức chiến đấu.

Đầu sói gặp Trương Tu xông lại vốn là cả kinh, muốn bản năng lui về phía sau, nhưng thấy lui không được, đành phải kiên trì với Trương Tu ngạnh bính, tại trong bản thân mình thổ nguyên tổ hình cầu công kích, phòng ngự của nó sâu sắc giảm xuống, lại đang không hề chuẩn bị tình huống bị một kích, kiếm mẽ đã phá vỡ đầu sói làn da, làm bị thương nó, mà Tiểu Long Tước cũng thỉnh thoảng mổ đầu sói, cái này lại để cho đầu sói có chút sốt ruột rồi.

"NGAO...OOO. . . NGAO...OOO. . ." kêu không ngừng, cái này cũng đưa tới xa xa đàn sói di động, đầu lĩnh của bọn nó xảy ra vấn đề, chúng không biết làm sao bây giờ rồi.

Đầu sói lại một tiếng bối rối tru lên về sau, quay người liền hướng được rừng rậm chạy tới, vậy công Bằng Đại chúng bọn sói này vốn là thời gian dần qua lui về phía sau, sau đó đột nhiên quay người hướng về sau chạy tới, đi truy tầm đầu lĩnh của bọn nó đi rồi.

Một đám đệ tử trông thấy một màn này sau đều lớn tiếng hô to lên, hô to thời điểm kéo miệng vết thương, trầm tĩnh lại bọn hấn, thần kinh cũng khôi phục, nguyên một đám nằm trên mặt đất khai mở bắt đầu rên rỉ lên, có một đùng vết thương nhẹ đồng học mà bắt đầu nở nụ cười, trong mọi người hai gã nữ tử cũng bị thụ chút ít tổn thương, Bằng Đại với Tây Môn thì là kéo lấy bị thương thân thể hướng về Trương Tu chỗ khu vực đi đến, bọn hấn muốn nhìn một chút Trương Tu thế nào rồi.

Trương Tu, thờ hồn hèn, dựa tại bên cây, kiếm mẽ cũng bị hấn chọc vào trên mặt đất, hấn thật sự không có khí lực cầm kiếm rồi, Tiểu Long Tước tại Trương Tu trước mặt bay tới bay lui, lo lắng không được.

Trương Tu nhìn qua trước mặt bay tới bay lui Tiểu Long Tước, trên mặt lộ ra cười ôn hòa cho, nhẹ nhàng mở miệng nói: "Tiểu Long Tước, cảm ơn người rồi, ta không sao, chỉ là không có khí lực."

Tiểu Long Tước gặp Trương Tu nở nụ cười, còn mở miệng nói chuyện, còn giống như nghe hiểu Trương Tu lời nói, lập tức lại bay đến Trương Tu trên vai dùng đến đầu cọ được Trương Tu cổ,... đồng thời đem Trương Tu trên người vết máu nhẹ nhàng mổ bắt đầu nuốt vào.

Không có khí lực là một phương diện, cơ bắp tại trải qua kịch liệt chiến đấu sau cơ bản xem là là ở vào bãi công trạng thái rồi, hiện tại Trương Tu là không có khí lực đang di động mấy may rồi, có thể đứng được toàn bộ nhờ hấn bản thân mình ý chí kiên cường tại chèo chống.

Trương Tu tất cả đều là tất cả lớn nhỏ trên vết thương bạch đạo, sâu đủ thấy xương miệng vết thương cũng có vài đạo, nhưng là trên mặt đất cũng không có hấn máu nhiều, cơ bản có thể xem nhẹ, tuyệt đại đa số tất cả đều là đầu sói huyết, hơn nữa những cái kia miệng vết thương đều tại thời gian dần qua khép lại, tổ chức đều tại trọng sinh, ánh trắng cũng càng thêm rất nhanh không có vào trong cơ thể của hấn.

Tiểu Long Tước giúp đỡ Trương Tu "Thanh lý" Trương Tu trên người vết máu, Trương Tu thì là nhắm mắt khai mở bắt đầu suy nghĩ, hấn một mực tính toán bản thân mình với đầu sói đối bính số lần, tổng cộng 108 kém, hấn khai mở bắt đầu phân tích bản thân mình lúc này chiến được mất, mà không phải cảm khái chương sau quãng đời còn lại.

Xa xa, Bằng Đại với Tây Môn trông thấy một gốc cây tại sáng lên, trên bầu trời lóe hào quang một ít bóng bèn nhiều ánh sáng chói lọi thời gian dần qua không có vào thân cây, những cái này ánh trắng giống như đến từ tại ánh trắng, cái này lại để cho Bằng Đại với Tây Môn phi thường kỳ lạ, dưới chân bộ pháp nhanh hơn, muốn đi xem xảy ra chuyện gì.

. . .

Bằng Đại với Tây Môn đi tới bên cây, trông thấy thân cây đằng sau là thứ thân ảnh quen thuộc, tuy nhiên vết thương đầy người, nhưng như cũ đứng vững, Bằng Đại đang muốn ý định há miệng kêu to: "Tu. . ."

Nhưng lời nói không có lối ra đã bị Tây Môn bịt miệng lại, bày ra ý hấn không được đã quấy rầy Trương Tu, Tiểu Long Tước trông thấy trước mắt hai người giống như cũng không có ác ý, cũng không có đi quản, mà là tiếp tục giúp đỡ Trương Tu thanh lý được miệng vết thương.

Bằng Đại với Tây Môn cũng chú ý tới trước mắt cái này hòa hồng tiểu tước, cũng là hiếu kỳ, nhưng vì không quấy rầy Trương Tu, cũng chỉ là nhìn xem

Chương 83: Háo sắc Tiểu Long Tước

Hai người im lặng chờ đợi Trương Tu tỉnh lại, ở vào kỳ diệu cảnh giới Trương Tu không có chút nào cảm giác được có người tại bên người.

...

Trương Tu ở vào một loại cảnh giới kỳ diệu, hần tại một cái mộng lung thế giới, khắp nơi đều là sương mù, hần thời gian dần qua đi thẳng về phía trước, muốn đẩy ra sương mù tìm cái chỗ này đầu nguồn, sương mù đằng sau đến cùng cất dấu cái gì, hần rất muốn biết, hần có thể cảm giác được sương mù đằng sau có được một cái đại bí mật, đối với hần rất trọng yếu.

Kết quả là, Trương Tu mà bắt đầu nhập định một cái phương hướng khai mở bắt đầu chạy như điên, hần muốn tìm được cuối cùng, nhưng mà sương mù như là vô cùng vô tận đồng dạng, Trương Tu như thế nào cũng chạy không vượt quá cái này hơi biển sương mù.

...

Kim ô đề huyết, đông phương tăng sáng, chân tướng mới có thể tái hiện.

Trương Tu trong đầu đột nhiên nhớ tới một câu như vậy lời nói, sau đó Trương Tu phát hiện trước mắt thế giới đột nhiên biến mất.

"Kim ô đề huyết, đông phương tăng sáng, chân tướng mới có thể tái hiện."

Trương Tu trong miệng thấp giọng nhớ kỹ, lại để cho một bên Bàn Đại với Tây Môn sờ không đến ý nghĩ.

Lại một lát sau về sau, Trương Tu thời gian dần qua mở hai mắt ra, cũng cảm nhận được bên người quen thuộc khí tức, quay đầu đối với Bàn Đại với Tây Môn nói ra: "Các người đã tới a, những người khác như thế nào đây?"

"Ừ, Trương Tu người không sao chứ? Những người khác coi như tốt, đàn sói lui đi, Trương Tu người thực bà ngoại nó chứ lợi hại." Bàn Đại vốn là yên bình nói nhưng nghĩ đến Trương Tu làm cho cả đàn sói rút đi, liền không nhịn được thô ngữ nói.

Trương Tu cười nhìn xem Bàn Đại với Tây Môn, đối với cái này hai cái bạn ngồi cùng bàn chi hữu, hần phi thường vui mừng, bởi vì lần đầu tiên nhìn thấy bọn họ ở bên cạnh, hơn nữa nhìn bộ dáng đến rồi một thời gian ngắn rồi, trừu chọc một chút Tiểu Long Tước, liền định với Tây Môn bọn hần hỏi đề tử căn cứ.

"Ừ. . ."

Trương Tu ly khai thân cây chèo chống về sau, một tiếng kêu đau đớn, cả người hướng về mặt đất quỵ đi, một bên Tây Môn với Bàn Đại vội vàng giúp đỡ, đỡ lấy Trương Tu, hai người cũng bởi vì dùng sức quá mạnh, làm cho bản thân thương thể nhận lấy chấn động, ba người đồng thời đã nứt ra miệng.

"Ha ha. . ."

Ba người đồng thời ngửa mặt lên trời cười, một loại đời ta há lại rau cúc người phóng khoáng tại ba người trong lồng ngực bắn ra.

Tiểu Long Tước cũng là líu ríu kêu lên, ba người thân ảnh kéo sinh trường ở rừng cây ở bên trong, lộ ra như vậy hài hòa, trên mặt đất bước chân sâu cạn không đồng nhất.

Nếu Lý Tiêu Dao đã ở, có lẽ sẽ càng thêm thú vị.

Mọi người rút cục về tới căn cứ, một đám đệ tử cũng là không có mấy cái có thể đứng lên đấy, lẫn nhau băng bó được miệng vết thương, mọi người thấy gặp Trương Tu ba người bọn họ trở về rồi, nghĩ muốn đứng lên đối với Trương Tu biểu thị cảm tạ, nhưng không có hai cái có thể đứng dậy đấy, đều xấu hổ đối với Trương Tu nói một tiếng cảm ơn.

Trương Tu tự nhiên sẽ không đi quan tâm những cái này, hai gã lão sư cũng là đi tới Trương Tu bên người, nhìn xem chặt vật không chịu nổi Trương Tu, trong lòng có chút bi thương cũng có chút ít kính nể, vội vàng theo Tây Môn với Bàn Đại bên người ép xuống Trương Tu,

Khai mở bắt đầu trợ giúp Trương Tu băng bó miệng vết thương.

Hai gã lão sư càng băng bó càng là kinh hồn táng đảm, có chút miệng vết thương thật sự là quá dọa người rồi, nhưng bọn hần kinh ngạc phát hiện Trương Tu một mực bảo trì mỉm cười nhìn xem bọn hần, bọn hần trong nội tâm đều nghi hoặc được, chẳng lẽ tiểu tử này không sợ đau?

Trương Tu nói đó là không sợ đau, mà là chết lặng, đau thần kinh đều chết lặng, hần không phải thần, hần còn là một phạm nhân, có được các loại dục vọng với cảm xúc, cũng thì có các loại cảm giác, hần cười cũng chỉ là làm cho đừng nhìn đây, một cái cổ nén nhỏ người cười đằng sau đều có được

không giống với người bình thường câu chuyện, mỗi cái có câu chuyện người đều sẽ không dễ dàng biểu hiện hẳn yếu ớt cái kia một mặt.

...

Trời đã sáng, mọi người thấy được phương xa bay lên mặt trời, đều là thật dài thở một hơi, Bàng Đại với Tây Môn đã sớm không tại Trương Tu bên cạnh rồi, mà là đối với hai cái bị thương nữ đồng học hiển được ân cần rồi, Trương Tu nhìn xem một màn này, bất đắc dĩ cười cười, hai người này bây giờ còn có cái này tâm tình.

"Chíp chíp. . ."

Tiểu Long Tước đã bay trở về, phát ra trầm thấp tiếng kêu, bởi vì miệng của nó chính ngậm lấy đồ đặc, cho nên không thể thoải mái kêu, bay đến Trương Tu trước mặt, sau đó muốn hướng Trương Tu trên tay phi.

Trương Tu gặp Tiểu Long Tước như thế, hơi nghi ngờ hỏi: "Đây là cho ta sao?"

Tiểu Long Tước còn gọi là một tiếng như là đáp lại, Trương Tu đành phải đem vượn tay ra đến, Tiểu Long Tước vui sướng đem trong miệng ngậm lấy màu đen trái cây đặt ở Trương Tu trong tay, đồng thời mổ rơi xuống trái cây thượng nhất điểm thịt quả, sau đó nuốt xuống, sau đó còn gọi là hai tiếng, bày ra ý Trương Tu nuốt vào cái quả này.

Trương Tu cười sờ lên Tiểu Long Tước, sau đó một ngum đem trái cây nuốt xuống, nuốt vào lập tức, Trương Tu không có có cảm giác đến cái gì, chỉ là cho rằng Tiểu Long Tước tìm chính là chút ít đồ đối trái cây, mà Tiểu Long Tước thì là tại Trương Tu nuốt vào trái cây sau tựu bay lên, tại Trương Tu trước mặt bay tới bay lui đánh giá đến Trương Tu đến.

...

Nhìn hồi lâu phát hiện Trương Tu cũng không có có thay đổi gì, tiểu trên đầu tràn đầy nghi hoặc, mặt Trương Tu đều nhìn ra Tiểu Long Tước có chút nghi hoặc, nhưng không biết vì cái gì, cũng không cách nào biết được.

Tiểu Long Tước là tối hôm qua rời đi đấy, hôm nay hùng đông mới trở về, cũng không biết đi làm cái gì rồi, trên người lông vũ còn có chút lộn xộn, Trương Tu trông thấy Tiểu Long Tước lông vũ có chút lộn xộn, tựu vượn tay bày ra ý Tiểu Long Tước rơi trên tay hắn, sau đó khai mở bắt đầu ôn nhu chải vuốt bắt đầu nó lông vũ.

Một người một chim thích thú, màu đen trái cây vào Trương Tu trong bụng, theo Tiểu Long Tước mổ phá chính là cái kia điểm thời gian dần qua chảy ra huyết hồng chất lỏng, sau đó thời gian dần qua bị Trương Tu hấp thu, theo Trương Tu huyết dịch đi tới Trương Tu toàn thân các nơi miệng vết thương, khiến cho bản Trương Tu miệng vết thương càng nhanh hơn càng hợp lại rồi, Trương Tu ngoại trừ cảm giác được miệng vết thương có chút ngứa bên ngoài,.. cũng không có kỳ cảm giác của nó.

Những cái kia huyết hồng chất lỏng chẳng những gia tốc chữa trị Trương Tu bị thương, nhưng lại tồn trữ tại Trương Tu thân thể các nơi, thời gian dần qua với được Trương Tu huyết dịch dung hợp được.

Tiểu Long Tước đến, thời gian dần qua đưa tới một đám đệ tử rất hiếu kỳ, đương nhiên cũng đưa tới trong đội ngũ hai cái duy nhất nữ sinh rất hiếu kỳ, Bàng Đại Tây Môn tự nhiên mất sắc, biết rõ lưỡng tên nữ sinh đối với Tiểu Long Tước có ý tứ, vì vậy hai người đánh cược chỉ vào đang tại trên chọc Tiểu Long Tước Trương Tu nói ra: "Đó là chúng ta huynh đệ, sủng vật của hắn tựu là sủng vật của chúng ta."

Cái này lưỡng hàng đầu óc tú đậu, thanh âm lớn Trương Tu với Tiểu Long Tước cũng nghe được rồi, lập tức đưa tới Tiểu Long Tước bắt mẫn, bởi vì nó nhìn thấy Bàng Đại ngón tay chỉ vào nó, Trương Tu sờ lên Tiểu Long Tước đầu, nói một tiếng.

"Đi a."

Sau một khắc, Bàng Đại khai mở bắt đầu hét thảm lên, Tây Môn đang định cười thời điểm, đột nhiên phát hiện một đường hỏa hồng bóng dáng xông về bản thân mình, gấp vội vượn tay ra cánh tay đi ngăn cản, nhưng lập tức cùng cùng Bàng Đại đồng dạng luống cuống tay chân tăng thêm hét thảm lên, cái thanh này hai gã nữ tử trên chọc nở nụ cười.

Trương Tu trông thấy một màn này cũng là cười cười, lại để cho hắn kinh ngạc chính là Tiểu Long Tước linh trí giống như khá cao, như vậy nhân tính hóa hành vi đều, sau một khắc càng làm cho hắn rớt xuống ba chính là, Tiểu Long Tước mổ một hồi Tây Môn với Bàng Đại về sau, trực tiếp bay đến một cái học sinh nữ trước người, cầu ôm một cái, sau đó đã bị nữ sinh kia ôm vào trong lòng, Tiểu Long Tước còn hưởng thụ loại ở nữ sinh kia trước ngực cọ được, dạng như vậy tốt như nhớ tới tại Lăng Vũ thành bị Linh Nhi còn có Tinh Nhi ôm thời điểm.

Một màn này lại để cho Trương Tu im lặng, đồng thời Bàng Đại với Tây Môn nhìn xem bị nữ sinh ôm Tiểu Long Tước cũng là nghiêng răng ngứa, cái này lại để cho ở đây đệ tử cũng là cười lên ha hả.

Chương 84: 2 cái lẩu cá mở cửa hàng

Mọi người vui sướng vượt qua một cái nhẹ nhõm buổi sáng, ném qua giữa trưa sau khi ăn xong, cơm trưa như cũ có thịt sủi, là ngày hôm qua bị giết chết cấp thấp sủi, mọi người tại ăn no nê về sau, lười biếng hưởng thụ lấy ánh mặt trời.

...

"Các học sinh, mọi người chú ý một chút, xét thấy lần này lịch luyện ra chút ít vấn đề, hai chúng ta tên lão sư thương lượng một chút, đưa ra hai cái phương án, cái thứ nhất là, mọi người lúc này tu dưỡng hai ngày sau chúng ta tiếp tục chấp hành nhiệm vụ, hoàn thành lịch lãm rèn luyện. Loại thứ hai là, tập thể hồi thư viện, sau đó đợi mọi người tu dưỡng tốt sau lại kèm đến Hắc Diệu sơn mạch lịch lãm rèn luyện. Hiện tại mọi người bỏ phiếu biểu quyết." Một cái trong đó lão sư nói nói.

Lão sư nói hết về sau, phía dưới đệ tử cũng bắt đầu nghị luận lên rồi, thương thế của bọn hắn đều không có Trương Tu trọng, nhưng là cũng có chút ít đệ tử tôn thương tương đối trọng, cho nên lộ vẻ do dự, ý kiến khai mở bắt đầu khác nhau rồi, dù sao ngày hôm qua thiếu chút nữa ném đi mạng nhỏ.

Cuối cùng, áp dụng một cái chiết trung biện pháp, thống nhất tu dưỡng hai ngày, bị thương vô cùng nghiêm trọng ba gã đệ tử, đương nhiên trừ đã qua Trương Tu, tại hai ngày sau đi đầu trở về, đối với bọn hắn lịch lãm rèn luyện thư viện sẽ ở đi an bài, còn lại 12 danh học sinh tiếp tục tiến hành lịch lãm rèn luyện.

Cứ như vậy, mọi người tại cuộc sống yên tĩnh trong vượt qua hai ngày, sau đó chia làm hai nhóm người lập tức, bọn hắn Thanh Vân câu cũng chỉ đã tìm được bốn thất, ba thất cho ba cái trở về đệ tử, một thất cho Trương Tu cái này bị thương như cũ kiên trì lịch lãm rèn luyện đệ tử tốt.

Ra đi bọn này đệ tử tuy nhiên còn có chút tổn thương không có tốt, nhưng đều là chút ít vết thương nhẹ rồi, một đám đệ tử cũng đem chuyện này đã coi như là lịch lãm rèn luyện bên trong một bộ phận rồi, không người bị thương còn sống là nhân sinh sao? Vô luận là thân thể vẫn là trên tinh thần, cũng nên bị qua tổn thương, biết đau mới có thể trưởng thành.

Tại Trương Tu bọn hắn tiến về trước lịch lúc luyện, khác một thiếu niên đã ở khác một chỗ nhấc lên một trận gió đột.

...

Nguyên Đô, phồn hoa nhất trên đường cái, một gian cửa hàng phía trước vây quanh rất nhiều người, đem toàn bộ đường đi đều ngăn chặn.

"Đi qua đường qua không được bỏ qua, hôm nay chúng ta muốn dùng chúng ta tiệm vũ khí sản xuất vũ khí chặt đứt con đường này thượng khác trong tiệm vũ khí vũ khí, lại để cho bọn hắn biết rõ bọn hắn bán đều là mấy thứ gì đó mặt hàng."

Mèo Mập lớn tiếng hét lớn, thỉnh thoảng cầm trên tay la gõ một chút.

Những cái này cũng không phải hấp dẫn những cái này người xem nguyên nhân chủ yếu, mà là Mèo Mập trước đó theo như lời đấy.

Tại ngay từ đầu Mèo Mập mà bắt đầu hét lớn, bọn hắn cửa hàng vũ khí là cỡ nào tốt, hoan nghênh con đường này thượng là bất luận cái gì một nhà tiệm vũ khí tới khiêu chiến, nếu là ngang cấp vũ khí tương bình thời điểm bọn hắn cửa hàng vũ khí rơi xuống hạ phong, lúc này ban thưởng đối ứng cửa hàng 100 miếng Hắc Diệu Thạch, đồng thời hướng vây xem dân chúng cấp cho tương đương Hắc Diệu Thạch.

Vừa mới bắt đầu còn có người không tin, bởi vì Mèo Mập bọn hắn lừa gạt mọi người, cuối cùng tại "Lâm gia" bày ra định, Khi Ôm bụng hơn vạn miếng Hắc Diệu Thạch đặt ở biểu hiện ra trên đài, cái này biểu thị tài lực cử động lập tức xem như gió mang tất cả đường đi hướng về khác đường đi lan tràn quá khứ,

Khiến cho cửa hàng trước tất cả đều là người.

"Đều nhiều người như vậy rồi, mau mau bắt đầu đi."

"Đúng rồi, chúng ta đều đợi lâu như vậy rồi, nhanh lên bắt đầu đi."

Người vây xem bày khai mở bắt đầu xao động mà bắt đầu, thúc giục Mèo Mập bọn hắn mau mau khai mở bắt đầu "Biểu diễn".

"Thiếu. . . Lâm gia, hiện tại khai mở bắt đầu sao?" Mèo Mập đối với ngồi ở cửa hàng bên trong uống trà Lâm Canh nói ra.

"Ừ đi a, đừng cho ta làm hư rồi." Lâm Canh nói ra.

Biểu thị tuân mệnh về sau, Mèo Mập với Khi Ôm mà bắt đầu đi ra ngoài, chuẩn bị khai mở bắt đầu mở cửa hàng rồi.

"Mọi người yên lặng một chút, phía dưới đây là chúng ta từ nơi này đầu binh khí trên đường mua vũ khí, đây là từ tốt cửa hàng đây, đây là Triệu gia cửa hàng đây, đây là bên cạnh lão Vương cửa hàng đây, đây là. . . , vì chứng minh là cái này mấy nơi ở cửa hàng hàng, chúng ta còn mở hóa đơn, mỗi kiện vũ khí đều ấn có mấy nơi ở cửa hàng nhãn hiệu, mọi người trước tiên có thể kiểm tra một chút." Khi Ôm cất cao giọng nói.

"Ừ, đây là Triệu gia vũ khí, ta có một thanh giống như đúc đây."

...

"Đây là bên cạnh lão Vương nơi ở tạo đao, sử dụng đến rất sắc bén."

Các loại xác nhận Mèo Mập Khi Ôm xuất ra vũ khí xuất phẩm thương thật sự thanh âm vang lên, cái này lại để cho trong đám người mấy nơi ở cửa hàng gã sai vật không khỏi nhủ mảy, có người làm như vậy sinh ý đây sao? Gãy đi mọi người tài lộ nhìn các người chơi như thế nào? Đồng thời cũng đúng Mèo Mập Khi Ôm kế tiếp động tác đã có hứng thú, cái này cũng các phái tiệm vũ khí quân cờ nhất điểm tự tin, nói mạnh mẽ cũng không sợ đầu lười tránh rồi.

Đội mọi người kiểm tra không sai biệt lắm, Khi Ôm nhỏ giọng nói: "Lão mập, chúng ta bắt đầu đi, thiếu gia sốt ruột chờ cẩn thận bị đánh."

Mèo Mập nhìn thoáng qua cửa hàng bên trong, nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

"Phía dưới, chúng ta trước theo bên cạnh lão Vương nơi ở binh khí khảo thí, lão mập, người lấy được nhà của chúng ta binh khí, ta lấy một thanh bên cạnh lão gia binh khí công kích người, lại để cho người phía dưới nhìn xem chúng ta cửa hàng vũ khí thế nào." Khi Ôm nói.

"Tốt." Mèo Mập lên tiếng, tiện tay theo bản thân mình cửa hàng binh khí trong tùy tiện cầm một cây đại đao, chuẩn bị xong tư thế.

Khi Ôm gặp Mèo Mập chuẩn bị xong, rất nhanh theo bên cạnh lão Vương nơi ở binh khí trong rút một cây đại đao bổ hướng Mèo Mập đại đao thượng, sau một khắc tóe lên hỏa hoa, sau đó bên cạnh lão Vương cái kia cây đại đao lên tiếng mà đoạn, Khi Ôm tiếp theo rất nhanh càng làm còn lại mấy món vũ khí từng cái nhìn về phía Mèo Mập trên tay đại đao, kết quả đều đồng dạng, toàn bộ gãy đi.

Một màn này lại để cho ở đây người xem hít một hơi hơi lạnh, cái này má nó vũ khí được bao nhiêu cường ngạnh sắc bén, mà hai cái lâu cá Mèo Mập với Khi Ôm còn thần nhiên hướng về chúng người xem thì lễ một cái biểu thị trận đầu biểu diễn chấm dứt rồi.

Cùng mọi người sợ hãi thán phục bất đồng chính là dừng tại bên cạnh cửa hàng cửa ra vào lão Vương, trong nội tâm lại là phần nộ lại là kinh ngạc, vội vàng tiến vào bản thân mình cửa hàng, ý định xuất ra trấn điểm chỉ bảo đi tìm Mèo Mập Khi Ôm sống mái với nhau..

"Phía dưới, chúng ta đem vừa rồi cái thanh này trải qua khảo thí bảo đao tặng cùng ở đây một vị anh hùng, ai muốn, mời nhắc tay." Lâu cá Mèo Mập khai mở bắt đầu kêu lên.

"Ta muốn, ta muốn."

"Ta, cho ta."

...

Nếu không trước đó dùng cọc gỗ hơi chút ngăn đón ra một cái không gian, đoán chừng những người kia đều vọt lên tiến đến, tựa như tới chúng ta trông thấy có chút địa phương cái kia loại gạt người xiếc tình huống đồng dạng.

Mèo Mập với Khi Ôm phi thường hưởng thụ loại này tràng cảnh, chính làm bộ chưa quyết định thời điểm, cửa hàng bên trong truyền tới một cái băng hàn thấu xương thanh âm.

"Hai người các người phải hay là không muốn chết vậy?"

Lâm Canh truyền ra một câu lại để cho cái này hai cái lâu cá run rẩy lời nói.

Dọa được hai người vội vàng hô: "Tựa người rồi, trông thấy một cái dáng người hán tử cao lớn, nói thẳng hán là may mắn cái vị kia người xem, đưa đao cho đại hán kia."

Sau đó kế tiếp, tái diễn phía trên một màn kia, toàn bộ binh khí đều bị hủy hoại rồi, hủy đi con đường này thượng toàn bộ tiệm binh khí quân cờ đài, tự nhiên kế tiếp tựa có hi vọng có thể hát.

Những nhà khác cửa hàng chừng quây đều tại bên cạnh lão Vương nơi ở cửa hàng tụ tập ở cùng một chỗ, thương lượng sau khi tựa ước định từng người xuất ra một thanh trong tiệm trấn điểm chỉ bảo đi vô đài, muốn nhà này mới mở tiệm binh khí thu liễm một ít, người nện chúng ta tràng tử, đoạn chúng ta sinh lộ, vậy người cũng đừng nghĩ kỹ qua, vì vậy hấp tấp từng người về nhà xuất ra trấn điểm chỉ bảo hướng về nơi này chạy đến.

Mà hết thấy này đều tại Lâm Canh trong lòng bàn tay, hiển hiện tại duy nhất có chút lo lắng chính là Nguyên Đô phủ người không chú ý vấn đề này, hán tận lực muốn Khi Ôm mang sang đi nhiều tiền như vậy, là vì biểu hiện một ít thực lực, có thể cung cấp đầy đủ vũ khí.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Lâm gia chuyên trị không phục

Tràng diện càng ngày càng nóng náo lên, người cũng ngày càng nhiều, mấy vị bị nện nhãn hiệu chương quỳ cũng từng người cầm đồ đạc đuổi đến đến.

"Mở ra, mở ra, tiểu tử, các ngươi dám nện chúng ta nhãn hiệu, những vũ khí kia đích thật là theo ta cái kia bên trong mua đi đấy, nhưng là, ai biết các ngươi mua về sau gian lận chưa, cái này ai cũng không biết, chúng ta theo trong tiệm cầm chút ít binh khí, tự mình đến thử xem, các ngươi dám kể tiếp không?"

Bên cạnh lão Vương tự là hung hăng càn quấy, dẫn đầu một phen tự chiếm cứ đạo nghĩa điểm cao, đồng thời đem dân chúng vốn vững tin Lâm gia tiệm binh khí quân cờ vũ khí muốn so với bọn hắn binh khí khác cửa hàng binh khí phải tốt kết luận lập tức dao động.

Mèo Mập với Khi Ôm tuy nhiên sớm đã bị Lâm Canh cho hay cái này mấy nơi ở chương quỳ sẽ đến, nhưng không nghĩ tới đối phương nói như thế, trong lúc nhất thời cũng không có lời nói tiếp, tràng diện có chút lúng túng mà bắt đầu, Mèo Mập tự nhiên có chút hỏa khí, biết rõ đối phương rõ ràng vu hãm, đang muốn mở miệng mắng to thời điểm.

"Mấy vị nói như thế, phải hay là không sợ ta đập phá các ngươi mấy nơi ở nhãn hiệu a, kỳ thật như vậy không có gì, ta chỉ là đối với những cái kia hãm hại lừa gạt người tiêu thụ Thương gia xem không xem qua, ở đây mọi người ngậm lại, ta tư cách một cái thương nhân, bốc lên bao nhiêu phong hiểm đi vạch trần những cái này không hợp pháp phần tử a, nếu không có sự thật ta dám đi làm sao như vậy? Đoạn cả người cả của lộ không khác sát nhân cha mẹ, đoạn nhân sinh lộ a, nếu ta, ta nhất định với những người này chết chiến đấu tới cùng."

Lâm Canh biết rõ dưới tay hắn hai cái lâu cá đùa nghịch bảo đi, làm những thứ khác tự ha ha rồi, cho nên đành phải bản thân mình đi ra.

"Đúng vậy, bọn hắn không có việc gì nện người ta tràng tử làm gì vậy?"

...

"Chẳng lẽ hắn thật là có lương tâm Thương gia?"

"Đúng, vị này Tiểu ca vẫn là người sáng suốt, liếc thấy vượt quá ta là có lương tâm thương nhân."

Lâm Canh tìm thanh âm liếc mắt liền nhìn thấy cái kia đưa ra nghi vấn người, bước nhanh đi đến người nọ bên người, thân thiết đối với vị tiểu ca kia nói như thế.

Lâm Canh nói như vậy, cái kia Tiểu ca một trước mắt cái này vẫn nhược vô hại công tử, trong nội tâm cuối cùng nhất điểm nghi vấn cũng tự biến mất, nhẹ gật đầu biểu thị đồng ý Lâm Canh mà nói.

Lâm Canh gặp lại thành công lừa dối rồi một đám người, mở miệng lần nữa nói ra: "Vì chứng minh chúng ta tiệm binh khí quân cờ thanh bạch, Mèo Mập, người lại đi đem cửa hàng bên trong treo trên tường cái kia vài món binh khí lấy ra, khiến cái này chương quỳ đến kiểm tra một chút binh khí của chúng ta, nhìn là không phải chúng ta trợn mắt nói lời bịa đặt."

"Vâng, Lâm gia."

Mèo Mập trả lời dứt khoát quyết đoán, lại để cho Lâm Canh với Khi Ôm cái này hai cái biết rõ người của hắn đều sợ người, Mèo Mập lần này đem Lâm gia hai chữ nói thật sự quá dứt khoát rồi, Lâm Canh tâm trong lặng lẽ ý định buổi tối dẫn bọn hắn đi ra ngoài thư giãn một tí dùng bày ra ban thường.

Nhưng sau một khắc, Mèo Mập đem hắn buổi tối đi ra ngoài tiêu khiển cơ hội chôn vùi rồi.

"Thiếu. . . Thiếu. . . Lâm gia." Ta đưa đến rồi.

Mèo Mập kiên cường mang thứ đồ buông,

Sau đó tựa như một cái đạn pháo đồng dạng bị Lâm Canh đá trở về cửa hàng đi, cái thanh này ở đây người xem chộc cho cười lên ha ha.

Đừng đá Mèo Mập nhanh chóng theo trên mặt đất đứng lên, đang chuẩn bị mắng to tên súc sinh kia đánh lên ta thời điểm, phát hiện Khi Ôm đang tại

hương bản thân mình nháy mắt, hơn nữa thiếu gia sắc mặt cũng không tốt lắm, lập tức sẽ hiểu, vừa rồi, mới vừa rồi là nhà mình thiếu gia đá bản thân mình, toàn bộ mặt lập tức tự khổ xuống dưới, như là bị nhổ lông gà trống đồng dạng lập tức yên rồi.

Kỳ thật hắn có lẽ cảm tạ hiện tại Lâm Canh đang bận, không đứng không thể thiếu nhiều đá vài cái, bởi vì Lâm Canh mới khoa trương hắn đấy, hắn quay đầu tự phạm sai lầm, lại để cho Lâm Canh cảm tức dị thường cũng rất bình thường.

Mèo Mập như là một cái ăn vụng cá bị chủ nhân phát hiện mèo nhỏ, điềm đằm đáng yêu bắt đầu đến.

"Vị kia đồng hành tới trước thử xem?"

Lâm Canh mặt lộ vẻ ngây thơ như cún đáng tươi cười đối với một đám mặt mũi tràn đầy nộ khí chương quỳ nói ra.

"Ta tới trước." Bên cạnh lão Vương chịu không được rồi, giường chỉ bên cạnh, há lại cho người khác ngủ ngáy, Lâm Canh điêm khai mở tại hắn cửa hàng bên cạnh, nhận tổn thương nhất đúng là hắn rồi, hắn đương nhiên cái thử nhất vọt ra.

"Mời."

Lâm Canh tự mình cầm lấy một kiện binh khí, chờ đợi bên cạnh lão Vương theo ôm vào trong ngực lấy ra binh khí, cười bày ra ý lão Vương chủ động công kích.

Lão Vương vừa thấy Lâm Canh tiểu tử này còn khiêu khích cho hắn, lập tức tự khí bốc hỏa, vung kiếm tự chém đi qua, sau đó sau một khắc, chỉ nghe răng rắc một tiếng, lão Vương kiếm trong tay gãy đi.

"Đình dương."

Hai tiếng thanh thủy thiết khí cụ rơi xuống đất thanh âm vang lên tại mọi người trong lỗ tai, mọi người hóa đá, bởi vì bọn hắn trông thấy Lâm Canh trên tay đại đao gãy đi, kích bản không phải như vậy ghi đó a.

Lão Vương với đám kia chương quỳ đang định trào phúng Lâm Canh thời điểm lại bị Lâm Canh vượt lên trước lên tiếng, nói ra: "Ha ha, Vương chương quỳ người thật sự đúng tư tàng a, binh khí tốt đều không lấy ra bán, người nhìn xem người bán với trên tay người binh khí cũng không phải là một cái cấp bậc đấy."

Ở đây tất cả mọi người bị Lâm Canh mê đi rồi.

"Lời này của người có ý tứ gì?"

Vương chương quỳ nhăn nheo tính tình hỏi, bởi vì hắn đột nhiên cảm thấy không nổi giận có thể sẽ chiếm được càng nhiều dân chúng hảo cảm, như vậy đối với chính mình nơi ở cửa hàng sinh ý có thể sẽ có không thể tưởng được chỗ tốt.

"Ha ha, mọi người đừng chú ý, bởi vì vừa rồi trên tay của ta cái kia cây đại đao là Vương chương quỳ nơi ở đại đao."

Lâm Canh sau khi nói xong cúi người nhặt lên đeo đao chuôi cái kia một nửa, sau đó đưa cho Vương chương quỳ, nói ra: "Vương chương quỳ đấy, người nhìn xem cái này chuôi đao là nhà ai đấy, ha ha."

Ở đây mọi người một chút sẽ hiểu đại đao không phải Lâm gia binh khí phổ được rồi, mà là một người khác hoàn toàn.

"Ừ, làm sao có thể?"

Vương chương quỳ xem xét chuôi đao thượng cái kia quen thuộc khắc ấn, lập tức trợn tròn mắt, cái này má nó là chính bản thân hắn cửa hàng đại đao a,.. hơn nữa còn là hơi đắt cái chủng loại kia, đối ngoại quảng cáo là cứng rắn vô đối, cái này đem bản mặt của mình đánh lại đau vừa đó.

Hơn nữa hắn nhìn kỹ qua trên tay đại đao, xác định không có có bất kỳ bị gian lận dấu vết, trong nội tâm lớn hối hận, biết sớm như vậy bản thân mình tự không cái thử nhất lên đây, đi lên cũng làm bộ bỏ không ngừng a.

Đồng thời trong nội tâm cũng đem Lâm Canh mắng chó huyết xối đầu, má nó cái này đều đào hầm, khẳng định là cố ý đấy, vì vậy tự oán hận mở miệng nhẹ giọng hỏi Lâm Canh: "Người có phải hay không cố ý hay sao?"

"Ha ha, người đoán a, Vương chương quỳ." Lâm Canh cười ha hả nói.

Lâm Canh vừa nói xong, dưới chân khẽ động, trên mặt đất một thanh kiếm đã bị hắn mang lên, lập tức đã rơi vào trong tay của hắn, động tác không ngừng, trực tiếp chém về phía Vương chương quỳ đấy, Vương chương quỳ gặp Lâm Canh vung kiếm mà đến, đành phải kiên trì vung kiếm đón chào.

Cái này, án lấy kích bản đến rồi, Vương chương quỳ trên tay kiếm tại đối binh trong nháy mắt bị chém đứt rồi, tự như là Vương chương quỳ vừa rồi chặt đứt Lâm Canh trên tay chính nhà mình đại đao đồng dạng lưu loát.

Ở đây dân chúng thấy thế sau quát to lên, đồng thời cổ lấy chương đến, đối trước mắt cái này Lâm Canh vì bọn hắn đã kích hàng giả, đã kích buôn bán thấp kém sản phẩm công từ ca hảo cảm lớn thăng, đương nhiên trong đó lĩnh quá khen phẩm dân chúng nhất sinh động.

Những người này trong khoảnh khắc đó, một loại tay có lưỡi dao sắc bén, thiên hạ ta có chỉ tình sinh ra đời.

Kế tiếp, lại nổi lên hai vị không tin tà chương quây, kết quả tự nhiên với Vương chương quỹ giống nhau.

...

Kỳ thật cái này không thể trách những cái này chương quây vũ khí không tốt, chỉ là những vũ khí này luyện tạo thủ pháp quá kém, cũng có thể nói là toàn bộ Vũ đại lục nghiêm trọng lạc hậu hơn những thứ khác ba cái đại lục, hơn nữa là rất nhiều phương diện.

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Chiến tranh hiểu sơ

Lâm Canh cái này một cách làm, thành công đưa tới Nguyên Đô phủ chú ý, đối với binh khí chất lượng, Nguyên Đô phủ một mực có chỗ chú ý, đặc biệt là sắp sửa chiến tranh rồi, công dụng thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khí.

Nhưng chú ý trở lại chú ý, quân đội y được muốn hơn mấy chục vạn kiện, hơn nữa không chỉ là binh khí, áo giáp cái gì đều yêu cầu, Lâm Canh tiểu điểm binh khí chất lượng mặc dù tốt nhưng có thể hay không đại lượng cung ứng chính là một cái vấn đề.

Bước đầu tiên đã làm tốt rồi, Lâm Canh mà bắt đầu làm bước thứ hai rồi, nghĩ biện pháp thu mua con đường này thượng tiệm binh khí, tiến hành tài nguyên chinh hợp, ngay tại chỗ sản xuất vũ khí, hẳn rồi nhà thời điểm đã mang đến đại lượng tư liệu sản xuất với một ít bí chế tài liệu, hẳn hiện tại yêu cầu chờ các mặt khác mấy nơi ở cửa hàng nhện không được rồi, liền có thể tiến hành đặt trước kế hoạch.

"Bè bọn một ngày, đi, Khi Ôm ta mang người đi quán rượu đi uống rượu." Đồi mới đưa tay ra mời lưng mỗi, đối với Khi Ôm nói ra.

Một bên Mèo Mập nghe xong lời này giống như không đúng, thiếu gia thế nào chỉ nói ra Khi Ôm một cái vậy? Nhện không được tự mở miệng hỏi: "Thiếu. . . Lâm gia ta đây vậy?"

Mèo Mập tiếng nói cũng không dám phóng đại, bởi vì vừa rồi mới sờ thiếu gia nhà mình lông mày, hai mắt khẩn cầu nhìn trước mắt Lâm Canh.

"Người giữ nhà, Khi Ôm chúng ta đi."

Lâm Canh sau khi nói xong tự dẫn đầu hướng về bên ngoài đi đến, Khi Ôm nhìn thoáng qua Mèo Mập, cho đã mắt đáng thương chi sắc, cười ha hả đi theo.

"Buông ra."

"Lâm gia, Lâm gia, ngài không thể vứt bỏ người trung tâm thủ hạ a." Mèo Mập ôm Lâm Canh chân, một thanh nước mũi một thanh nước mắt kêu rên đạo cũng mặc kệ Lâm Canh quát lớn.

Khi Ôm nhìn nhìn, bản thân mình với thiếu gia đi ra ngoài tiêu dao lưu lại Mèo Mập cũng không tốt lắm, tự tiến lên đối với Lâm Canh nói ra: "Lâm gia, nếu không mang lên Mèo Mập a, người nhìn hẳn vừa rồi kêu ngài Lâm gia thời điểm cỡ nào thông thuận."

Khi Ôm nói xong lại đối với Mèo Mập đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Mèo Mập lập tức đã minh bạch có ý tứ gì, lớn tiếng kêu lên.

"Lâm gia, Lâm gia, người tự lại để cho ta và các người cùng đi chứ."

Hai tiếng Lâm gia vừa gọi, Lâm Canh tâm tình lập tức tốt hơn nhiều, làm bộ cau mày nói ra: "Được rồi được rồi, nhìn người cái này kinh sợ dạng, đem cửa hàng đóng kỹ, ta mang bọn người đi uống chút rượu, nghe một chút tiểu khúc."

Mèo Mập nghe xong thiếu gia nhà mình đồng ý, lập tức theo trên mặt đất bò lên, đứng lên sau đang định dùng tay chụp trên người mình tro, nhưng đột nhiên nghĩ đến thiếu gia tại trước mặt, chụp đến thiếu gia trên người không là chết chắc, vội vàng lui về phía sau.

Một màn này nhìn xem Lâm Canh trong mắt, đối trước mắt cái này Mèo Mập đã có mới nhận thức, thẳng này đầu óc kỳ thật rất tốt khiến cho đầy, chỉ là bộ này lộ không đúng.

Sau đó, ba người tự đi hướng Nguyên Đô phồn hoa không đêm phố rồi, dân tộc thiểu số tự là hào phóng, đây là cho ba người này cảm giác.

...

"Thành chủ, căn cứ vừa rồi kịch liệt tình báo, Đông Phương gia khai mở bắt đầu triệu tập quân đội,

Xem bộ dáng là ý định đối với chúng ta Lăng Vũ thành có chỗ động tác."

"Ừ, ta biết rõ, người đi mời hai vị tướng quân đến."

Trần Hoàng Diệp đối với trước mắt tình báo quan viên nói ra, sau khi nói xong lâm vào trầm tư.

"Muốn tới rồi sao?" Trần Hoàng Diệp lẩm bẩm nói.

"Thành chủ, ta đề nghị trung binh a, quân đội số lượng chênh lệch quá xa, Lăng Vũ thành chung quanh chúng ta không chế thành trì yêu cầu binh sĩ đóng ở, không được đang suy nghĩ dân chúng cảm thụ, tại không trung binh sẽ trễ, chúng ta có thể cho hay dân chúng tình hình thực tế." Trung niên mưu sĩ khuyên nhủ.

Trần Hoàng Diệp một mực không muốn trung binh, một mực áp dụng chính là lại đề cho dân chúng tự chủ bảo danh tông quân, hơn nữa quân nhân đãi ngộ cũng là phi thường vậy rất tốt, bởi vì hắn không muốn vì chính mình chiến tranh bảo vệ gia viên cái kia tốt hơn binh sĩ tại chiến trường chịu khổ, bình tĩnh trở lại còn chịu khổ, cũng không muốn dân chúng binh sĩ bị chiến tranh chỗ tiêu hao.

"Được rồi, tuyên bố lệnh động viên a, trước ấn thực tế tình huống cho hay mọi người, tận lực không muốn mạnh mẽ trung binh, nội dung người đi ghi a, có thể thích hợp mời một ít năm"

Trần Hoàng Diệp khoát tay áo nói ra, cả người tại một khắc này có chút không tốt rồi, trung niên nhân biểu thị đã minh bạch, nhưng không có rút đi, bởi vì phía dưới sự tình hắn còn muốn tham dự.

Chỉ chốc lát sau, tham dự hội nghị người tự đến đông đủ, người tới là lướt hướng về Trần Hoàng Diệp đã thành lễ, Trần Hoàng Diệp gặp người tới đông đủ, mở miệng nói: "Người tới đông đủ, chúng ta bắt đầu đi, Tiêu tướng quân người giới thiệu một chút tình huống cụ thể."

"Vâng."

"Tình huống là như thế này đây, Đông Phương gia đã phái quân đội hướng về cái này ba cái chúng ta không chế thành trì hành quân rồi. . ."

Tiêu tướng quân vừa nói một bên chỉ vào trên bàn sa bàn bày ra ý được.

...

Cái này vừa thương lượng đối sách tự là một đêm đi qua.

"Làm phiền các vị rồi, dân chúng đều ký thác vào mọi người trên người, Hoàng Diệp lần nữa thay dân chúng bái tạ các vị rồi."

"Thành chủ không được, chúng ta đều là theo dân chúng mà đến, bảo hộ bọn họ là nên phải đây, hơn nữa chúng ta còn bị bọn hắn cung cấp nuôi dưỡng."

Một các tướng lĩnh vội vàng xuất thủ ngăn cản Trần Hoàng Diệp bái tạ bản thân mình, cũng mở miệng khuyên nhủ.

Mọi người lại nói vài câu, sau đó từng người bẻ bọn đi rồi, chiến tranh đánh chẳng những nhân lực vật lực, vẫn là một phương số mệnh, tuy nhiên hiện tại cái này thế giới người không biết, nhưng không có nghĩa là không tồn tại, số mệnh lại đây từ dân chúng chỗ hướng, thiên địa sở quy, tối tăm trong đều có định số, muốn nghịch chuyển, không phải lớn nghị lực đại khí vận đại thủ đoạn chi nhân không thể.

Thời gian tại dòng sông tại đâu vào đấy hướng về phía trước chảy tới.

...

"Trương Tu, cái này Tiêu Long Tước là linh thú không?" Bàng Đại nhảm chán, cho nên tìm chút ít lời nói mà nói.

"Ừ, hẳn là a."

Trương Tu trả lời như vậy, kỳ thật hắn mình cũng không biết, nhưng có được cường đại như vậy ăn hàng năng lực, căn bản là linh thú, hẳn đối với Tiêu Long Tước cũng rất là hiểu kỳ đây, nhưng mà cũng không có tận lực đi thăm dò.

Mỗi người cũng nên có chút bí mật của mình, không được đi tận lực thăm dò người khác bí mật, cái kia có lẽ là đối với ta tổn thương, có lẽ có một ngày ta đứng nói cho,... khi đó người có thể sẽ càng cao hơn hưng.

"Được rồi, không biết còn có bao lâu mới có thể, thì tới lịch lãm rèn luyện địa phương, mệt mỏi quá a." Bàng Đại phàn nàn nói.

Bọn hấn ly khai lần trước với đàn sói giao chiến địa phương, đã đi rồi nhanh chóng ba ngày rồi, còn chưa tới dự định địa phương, cái này lại để cho một đám đệ tử hoặc nhiều hoặc ít có chút không kiên trì nổi rồi, lặn lội đường xa, hoặc nhiều hoặc ít lại để cho bọn này đệ tử bị thụ tội.

"Tốt rồi, mọi người nghỉ ngơi một chút, hôm nay mọi người nghỉ ngơi trước, ngày mai tại đi cả buổi chúng ta có thể đến chỉ định địa điểm rồi, xế chiều hôm nay chúng ta tựu không tại đi rồi, vì để tránh cho lịch lãm rèn luyện địa phương xảy ra vấn đề, hai người chúng ta bên trong một người đợi lát nữa đứng trước chạy đi xem một chút, tra ra tình huống về sau, ngày mai chúng ta đang tiến hành bước tiếp theo an bài." Một cái lão sư nói nói.

Mọi người nghe xong lập tức cảm giác cả người dễ dàng xuống, nhao nhao bắt đầu nghỉ ngơi, một ít học sinh còn động thủ bắt đầu với cơm đến, dù sao đến trưa thêm cả đêm đều muốn đợi ở chỗ này, thời gian có rất nhiều.

Sau khi ăn cơm xong, Trương Tu Thanh Vân câu đã bị trưng dụng, một gã lão sư tại dẫn dò các học sinh chú ý tình huống sau tựu cười ngửa tuyệt trần mà đi, đi cho bọn này đệ tử dò xét dò đường, dù sao bọn hấn không muốn tại phát sinh vấn đề rồi, lần trước chỉ có vài tên trọng thương, không có người chết là trong bất hạnh rất may, hơn nữa lịch lãm rèn luyện địa phương bọn hấn rất lâu không có tới, không biết biến hóa lớn không lớn, còn có thể bảo chúng những học sinh này lịch lãm rèn luyện không, cần nhắc liên tục bọn hấn quyết định trước đi xem.

"Trương Tu, húp chút nước a."

Một gã học sinh nữ bụng một chén canh đi đến Trương Tu trước mặt nói ra, yêu ai yêu cả đường đi, ưa thích Tiểu Long Tước các nàng đối với Trương Tu cũng là ưa thích lên, đương nhiên là thuần khiết ưa thích, không được nghĩ dơ.

"Tốt, cảm ơn."

...

Bạn đang đọc truyện *Tu Giới Trọng Khai Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.